

දීඝනිකායෙ

පාටිකවග්ගට්ඨකා

1. පාටිකසුත්තවණ්ණනා

සුනක්ඛත්තවත්ථුවණ්ණනා

1. අපුබ්බපදවණ්ණනානි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන භෙට්ඨා අග්ගභික්ඛාය අපුබ්බස්ස අභිනවස්ස පදස්ස වණ්ණනා අත්ථවිභාවනා. “භිත්වා පුනස්සුනාගතමත්ථ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා) හි වුත්තං. මල්ලෙසුති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. ඡායුදකසම්පන්නෙ වනයණ්ඩෙ විහරතීති අනුපියසාමන්තා කතස්ස විහාරස්ස අභාවතො. යදි න තාව පටිට්ඨො, කස්මා “පාටිසී”ති වුත්තන්ති ආහ “පටිසීස්සාමී”තිආදි, තෙන අවස්සං භාවිති භූතෙ විය උපචාරා භොන්තීති දස්සෙති. ඉදානි තමත්ථං උපමාය විභාවෙන්තො “යථා කී”න්තිආදිමාහ. එතන්ති එතං “අතිප්පගො ඛො”තිආදිකං චිත්තනං අහොසී. අතිවිය පගො ඛොති අතිවිය පාතොව. ඡන්තකොපිනතාය, පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජපගමෙන ච ඡන්තපරිබ්බාජකං, න නග්ගපරිබ්බාජකං.

2. යස්මා භගවතො උච්චාකුලප්පසුතතං, මහාභිනික්ඛමනනික්ඛන්තතං, අනඤ්ඤසාධාරණදුක්කරවරණං, විවෙකවාසං, ලොකසම්භාවිතතං, ඔවාදානුසාසනීහි ලොකස්ස බහුපකාරතං, පරප්පවාදමද්දන්තං, මහිද්ධිකතං, මහානුභාවතන්ති එවමාදිකං තංතංඅත්තපච්චික්ඛගුණවිසෙසං නිස්සාය යෙභුයොන අඤ්ඤතිත්ථියාපි භගවන්තං දිස්වා ආදරගාරවබ්බමානං දස්සෙන්තියෙව, තස්මා වුත්තං “භගවන්තං දිස්වා මානට්ඨතං අකත්වා”තිආදි. ලොකසමුදාචාරවසෙනාති ලොකොපචාරවසෙන. චිරස්සන්ති චිරකාලෙන. ආදිනි වදන්ති උපචාරවසෙන. තස්සාති භග්ගවගොත්තස්ස පරිබ්බාජකස්ස. ගිහිසභායොති ගිහිකාලතො පට්ඨාය සභායො. පච්චික්ඛාතොති යෙනාකාරෙන පච්චික්ඛානා, තං දස්සෙතුං “පච්චික්ඛාමී”තිආදි වුත්තං.

3. උද්දිස්සාති සත්ථුකාරභාවෙන උද්දිස්සාති අයමෙන්ථ අධිප්පායොති තං දස්සෙන්තො “භගවා මෙ”තිආදිමාහ. යදා සුනක්ඛත්තස්ස “භගවන්තං පච්චික්ඛාමී”ති චිත්තං උප්පන්නං, වාචා භින්නා, තදා එවස්ස භගවතා සද්ධිං කොචි සම්බන්ධො නත්ථි අසකාසුත්තියභාවතො සාසනතො පරිබාහිරත්තා. අයං තාවෙන්ථ සාසනසුත්ති, සා පනායං යපෙන්වා සාසනසුත්තිකොච්ඡෙදෙ අඤ්ඤෙසං න සම්මදෙව විසයොති භගවා සබ්බසාධාරණවසෙනස්ස අත්තනා සම්බන්ධාභාවං දස්සෙතුං “අපි නු”ති ආදිං වත්වා සුනක්ඛත්තං “කො සන්නො කං පච්චාචික්ඛමී”ති ආහ. යස්මා මුඛාගතොයං සම්බන්ධො, න පුජාගතාදිකො, යො ව යාවකයාවිතබ්බතාවසෙන භොති, තදුභයඤ්චෙන්ථ නත්ථිති දස්සෙන්තො භගවා සුනක්ඛත්තං “කො සන්නො කං පච්චාචික්ඛමී”ති අවොව, තස්මා තමත්ථං දස්සෙතුං “යාවකො වා”තිආදි වුත්තං. යාවිතකො වා යාවකං පච්චාචික්ඛෙයානාති සම්බන්ධො. ත්වං පන නෙව යාවකො “අහං භන්තෙ භගවන්තං උද්දිස්ස විහරිස්සාමී”ති එවං මම සන්නිකං අනුපගතත්තා. න යාවිතකො “එහි ත්වං සුනක්ඛත්ත මම උද්දිස්ස විහරාමී”ති එවං මයා අපත්ථිතත්තා.

කො සමානොති යාවකයාවිතකෙසු කො නාම භොන්තො. කන්ති යාවකයාවිතකෙසු එව කං නාම භොන්තං මං පච්චාචික්ඛමි. තුච්ඡපුරිසාති ක්කානමග්ගාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙසු කස්සවිපි අභාවා රිත්තපුරිසා. නනු වායං සුනක්ඛත්තො ලොකියප්ඤ්ඤානාති, එකච්චාභිඤ්ඤඤ්ච උප්පාදෙසීති? කිඤ්චාපි උප්පාදෙසී, තතො පන භගවති ආසානුප්පාදනෙන සහෙව පරිහිතො අහොසී. අපරාධො නාම සුප්පට්ඨත්තියා චිරප්ඤ්ඤානෙතූභූතො කිලෙසුප්පාදොති ආහ “යත්තකො තෙ අපරාධො, තත්තකො දොසො”ති. යාවඤ්චාති අවධිපරිච්ඡෙදභාවදස්සනං “යාවඤ්ච තෙන භගවතා”තිආදිසු (දී. නි. 1.3) විය. තෙති තයා. ඉදන්ති නිපාතමත්තං. අපරද්ධන්ති අපරප්ඤ්ඤාතං. ඉදං වුත්තං භොති – “පච්චාචික්ඛාමීදානං භන්තෙ භගවන්ත”න්තිආදිනි වදන්තෙන තුච්ඡපුරිස තයා යාවඤ්චිදං අපරද්ධං, න තස්ස අපරාධස්ස පමාණං අත්ථිති.

4. මනුස්සධම්මාති භාවනානුයොගෙන විනා මනුස්සෙහි අනුට්ඨාතබ්බධම්මා. සො හි මනුස්සානං විත්තාධිට්ඨානමත්තෙන ඉප්ඤ්ඤානො තෙසං සම්භාවිතධම්මො විය ධිතො තථා වුත්තො, මනුස්සග්ගහණඤ්චෙන්ථ තෙසු බහුලං පවත්තනතො. ඉද්ධිභූතං පාටිභාරියං, න ආදෙසනානුසාසනීපාටිභාරියන්ති අධිප්පායො. කතෙති පවත්තිතෙ. නියායාතීති නිග්ගච්ඡති, වට්ටදුක්ඛතො නිග්ගමනවසෙන පවත්තතිති අත්ථො. ධම්මෙ හි නිග්ගච්ඡන්තෙ තංසමධිගිපුග්ගලො “නිග්ගච්ඡති”ති වුවති, අට්ඨකථායං පන නි-සද්දො උපසග්ගමත්තං, යාති ඉච්චෙව අත්ථොති දස්සෙතුං ගච්ඡතීති අත්ථො වුත්තො. තත්තාති පධානභාවෙන වුත්තස්ස අත්ථස්ස භූමිමවසෙන පටිනිද්දෙසොති තස්මිං.

ධම්මෙ සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය නියාන්තෙනි අයමෙත්ථ අත්ථොති දස්සෙන්තො ආහ “තස්මිං...පෙ.... සංවත්තමානෙ”ති.

5. අග්ගන්ති ඤායතිති අග්ගඤ්ඤං. ලොකපඤ්ඤත්තින්ති ලොකස්ස පඤ්ඤාපනං. ලොකස්ස අග්ගන්ති ලොකුප්පත්තිසමයෙ “ඉදං නාම ලොකස්ස අග්ග”න්ති එවං ජානිතබ්බං බුද්ධිතබ්බං. අග්ගමරියාදන්ති ආදිමරියාදං.

6. එත්තකං විජ්ජලපිත්වාති “න දානාහං භන්තෙ භගවන්තං උද්දිස්ස විහරිස්සාමි”ති, “න හි පන මෙ භන්තෙ භගවා උත්තරිමනුස්සධම්මා ඉද්ධිපාටිභාරියං කරොති”ති, “න හි පන මෙ භන්තෙ භගවා අග්ගඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙති”ති ව එත්තකං විජ්ජලපිත්වා. ඉදං කිර සො භගවා සත්ථුකිච්චං ඉද්ධිපාටිභාරියං, අග්ගඤ්ඤපඤ්ඤාපනඤ්ච කාතුං න සක්කොතිති පකාසෙන්තො කටෙසි. තෙනාහ “සුනක්ඛන්තො කිරා”තිආදි. උත්තරවචනවසෙන පතිට්ඨාභාවතො අප්පතිට්ඨො. තතො එව නිරවො නිස්සද්දො.

ආදීනවදස්සනත්ථන්ති දිට්ඨධම්මිකස්ස ආදීනවස්ස දස්සනත්ථං. තෙනාහ “සයමෙව ගරහං පාපුණිස්සසි”ති. සම්පරායිකා පන ආදීනවා අනෙකවිධා, තෙ දස්සෙන්තො සුනක්ඛන්තො න සද්දගෙය්‍යාති දිට්ඨධම්මිකස්සෙව ගහණං. අනෙකකාරණෙනාති “ඉතිපි සො භගවා අරහ”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.157, 255) අනෙකවිධෙන වණ්ණකාරණෙන. එවං මෙ අවණ්ණො න භවිස්සතිති අප්ඤ්ඤාසයෙන අත්තතො බාලතාය වණ්ණාරහානං අවණ්ණං කටෙත්වා. එවං භගවා මක්ඛිභාවෙ ආදීනවං දස්සෙන්වා පුන තස්ස කථනෙ කාරණං විභාවෙතුං “ඉති බො තෙ”තිආදිමාහාති තං දස්සෙතුං “තතො”තිආදි වුත්තං. එවඤ්ඤි සුනක්ඛන්තස්ස අප්පකොපි වචනොකාසො න භවිස්සතිති. අපක්කමිති අත්තතා යථාධිතා වුට්ඨාය අපසක්කි. අපක්කන්තො සාසනතො භට්ඨො. තෙනාහ “වුතො”ති. එවමෙවාති අපක්කමන්තො ව න යථා තථා අපක්කමි, යථා පන කායස්ස හෙදා අපායෙ නිබ්බන්තෙය්‍ය, එවමෙව අපක්කමි.

කොරබන්තියවත්ථුවණ්ණනා

7. ද්විති පදෙහිති ද්විති වාක්‍යෙහි ආරද්ධං බ්‍යතිරෙකවසෙන තදුභයත්ථන්තිද්දෙසවසෙන උපරිදෙසනාය පවත්තත්තා. අනුසන්ධිදස්සනවසෙනාති යථානුසන්ධිසංඛ්‍යාතඅනුසන්ධිදස්සනවසෙන.

එකං සමයන්ති ව භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “එකස්මිං සමයෙ”ති ව. ථුලු නාම ජනපදොති ජනපදීනං රාජකුමාරානං වසෙන තථාලද්ධනාමො. කුක්කුරවතං සමාදානවසෙන එතස්මිං අත්ථිති කුක්කුරවතිකොති ආහ “සමාදින්නකුක්කුරවතො”ති. අඤ්ඤමිති “චතුක්කොණ්ඩිකස්සෙව විවරණං, තථා කත්වාච බාදනං, භුඤ්ජනං, වාමපාදං උද්ධරිත්වා මුත්තස්ස විස්සජ්ජන”න්ති එවමාදිකං අඤ්ඤමිති සුනබෙහි කාතබ්බකිරියං. චතුහි සරීරාවයවෙහි කුණ්ඩනං ගමනං චතුක්කොණ්ඩො, සො එතස්මිං අත්ථිති චතුක්කොණ්ඩිකො. සො පන යස්මා චතුහි සරීරාවයවෙහි සංඝට්ඨිතගමනො හොති, තස්මා වුත්තං “චතුසංඝට්ඨිතො”ති. තෙනෙවාහ “ද්වෙ ජණ්ණුති”තිආදි. භක්ඛසන්ති වා භක්ඛිතබ්බං, අසිතබ්බඤ්ච. තෙනෙවාහ “යං කිඤ්චි බාදනීයං භොජනීය”න්ති. කාමං බාදනඤ්ච නාම මුඛෙන කාතබ්බං, භත්ථෙන පන තත්ථ උපනාමනං නිවාරෙතුං අවධාරණං කතන්ති ආහ “භත්ථෙන අපරාමසිත්වා”ති, අග්ගභෙත්වාති අත්ථො. සුන්දරරූපොති සුන්දරභාවො. වතාති පත්ථනත්ථෙ නිපාතො “අහො වතාහං ලාභී අස්ස”න්තිආදිසු විය. “සමණෙන නාම එවරූපෙන භවිතබ්බං අහො වතාහං එදිසො භවෙය්‍ය”න්ති එවං තස්ස පත්ථනා අහොසි. තෙනාහ “එවං කිරා”තිආදි.

ගරහත්ථෙ අපි-කාරො “අපි සිඤ්චෙ පලණ්ඩක”න්තිආදිසු විය. අරහන්තෙ ව බුද්ධෙ, බුද්ධසාවකෙ “අරහන්තො බිණ්ණසවා න හොන්ති”ති එවං තස්ස දිට්ඨි උප්පන්නා. යථාහ මහාසිහනාදසුත්තෙ “නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසා”ති (ම. නි. 1.146). සත්තමං දිවසන්ති භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනං. අලසකෙනාති අජීරණෙන ආමරොගෙන.

අට්ඨිතවමත්තතාය පුරාණපණ්ණසදිසො. බීරණත්ථම්බකන්ති බීරණගච්ඡා.

මත්තා එතස්ස අත්ථිති මත්තං, භොජනමත්තවත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “පමාණසුත්ත”න්ති. මත්තා මත්තාති මත්තාය මත්තාය.

8. එකද්විතිකාය ගණනාය. නිරාභාරොව අහොසි භගවතො වචනං අඤ්ඤථා කාතුකාමො, තථාභූතොපි සත්තමෙ දිවසෙ උපට්ඨාකෙන උපනීතං භක්ඛසං දිස්වා “ධි”ති උපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො භොජනතණ්හාය ආකඩ්ඪියමානහදයො තං කුච්ඡිපුරං භුඤ්ජිත්වා භගවතා වුත්තනියාමෙනෙව කාලමකාසි. තෙන වුත්තං “අථස්සා”තිආදි. සවෙපි...පෙ.... වින්තෙය්‍යාති යදි එසො අවෙලො “ධි”ති පච්චුපට්ඨපෙත්වා “අජ්ජපි අහං න භුඤ්චෙය්‍ය”න්ති වින්තෙය්‍ය, තථාවිත්තෙන සතිපි දෙවතාවිග්ගහෙන තං දිවසං...පෙ.... කරෙය්‍ය. කස්මා? අද්දෙවස්සධවචනා හි තථාගතා, න තෙසං වචනං විතථං හොති.

ගතගතටියානං අභිගණමෙව හොතීති තෙහි තං කඨ්ඨිත්වා ගව්‍යන්තෙහි ගතගතප්පදෙසො උත්තරකසාමන්තා විවටභිගණමෙව හුත්වා උපටියාති. තෙන තිත්ථියා. සුසානංයෙව ගන්ත්වාති “බිරණත්ථමිකං අතික්කමිස්සාමා”ති ගව්‍යන්තාපි අනෙකචාරං තං අනුසංයායිත්වා පුනපි තංයෙව සුසානං උපගන්ත්වා.

9. ඉදන්ති ඉදං මතසරිරං. “තමෙව වා සරිරං කථාපෙසිති තං සරිරං අධිට්ඨන්ත්වා ධීතපෙනෙන කථාපෙසි”ති කෙවි. කොරබත්තියං වා අසුරයොනිතො ආනෙන්වා කථාපෙතු අඤ්ඤං වා පෙනං, කො එත්ථ විසෙසො. “අවින්තෙයොහි හි බුද්ධවිසයො”ති පන වචනතො තදෙව සරිරං සුනක්ඛත්තෙන පහතමත්තං බුද්ධානුභාවෙන උටියාය තමත්ථං ඤාපෙසිති දට්ඨබ්බං. පුරිමොයෙව පන අත්ථො අට්ඨකථාසු විනිවිජ්ජතො. තථා හි වක්ඛති “තිබ්බත්තටියානතො”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 3.10).

10. විපාකන්ති ඵලං, අත්ථනිබ්බන්තිති අත්ථො.

සමානෙතබ්බානීති සම්මා ආනෙතබ්බානී, සරූපතො ආනෙන්වා දස්සෙතබ්බානීති අත්ථො. පාටිභාරියානං පඨමාදිතා භගවතා චුත්තානුපුබ්බියා වෙදිතබ්බා. කෙවි පනෙන්ථ “පරචිත්තවිභාවනං, ආයුපරිච්ඡෙදවිභාවනං, ඛායාධිවිභාවනං, ගතිවිභාවනං, සරිරනික්ඛෙපවිභාවනං, සුනක්ඛත්තෙන සද්ධිං කථාවිභාවනඤ්චාති ඡ පාටිභාරියානී”ති වදන්ති, තං යදි සුනක්ඛත්තස්ස චිත්තවිභාවනං සන්ධාය චුත්තං, එවං සති “සත්තා”ති වත්තබ්බං තස්ස භාවිඅවණ්ණවිභාවනාය සද්ධිං. අථ අවෙලස්ස මරණචිත්තවිභාවනං, තං “සත්තමං දිවසං කාලං කරිස්සති”ති ඉමිනා සභිගහිතන්ති විසුං න වත්තබ්බං, තස්මා අට්ඨකථායං චුත්තනායෙනෙව ගහෙතබ්බං.

අවෙලකළාරමට්ටකවත්ථුවණ්ණනා

11. නික්ඛන්තදන්තමට්ටකොති නික්ඛන්තදන්තො මට්ටකො. සො කිර අවෙලකභාවතො පුබ්බෙ මට්ටකිතො හුත්වා විවරි විවරදන්තො ව, තෙන නං “කොරමට්ටකො”ති සඤ්ජානන්ති. යං කිඤ්චි තස්ස දෙන්තො “සාධුරූපො අයං සමණො”ති සම්භාවෙන්තො අග්ගං සෙට්ඨංයෙව දෙන්ති. තෙන චුත්තං “ලාභග්ගං පත්තො, අග්ගලාභං පත්තො”ති. බහු අවෙලකා තං පරිවාරෙන්වා විවරන්ති, ගහටියා ව තං බහු අභිඝා විභවසම්පන්නා කාලෙන කාලං උපසඬකම්ත්වා පයිරූපාසන්ති. තෙන චුත්තං “යසග්ගං අග්ගපරිවාරං පත්තො”ති. වතානියෙව පජ්ජිතබ්බතො පදානි. අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬකරතො වතකොටියාසා වා. සමත්තානීති සමං අත්තනි ගහිතානි. පුරත්ථිමෙනාති එන-සද්දසම්බන්ධෙන “වෙසාලි”න්ති උපයොගවචනං, අවිදුරත්ථෙ ව එන-සද්දො පඤ්චමාන්තොති ආහ “වෙසාලිතො අවිදුරො”ති.

12. සාසනෙ පරිවයවසෙන තිලක්ඛණාභතං පඤ්භං පුච්ඡි. න සම්පායාසීති නාවබුජ්ඣි න සම්පාදෙසි. තෙනාහ “සම්මා ඤාණගතියා”තිආදි. සම්පායනං වා සම්පාදනං. පඤ්භං පුට්ඨස්ස ව සම්පාදනං නාම සම්මදෙව කථනන්ති තදභාවං දස්සෙන්තො “අථ වා”තිආදිමාහ. කොපවසෙන තස්ස අක්ඛිති කම්පනභාවං ආපජ්ජිංසුති ආහ “කම්පනක්ඛිතිපි පරිවත්තෙන්වා”ති. කොපන්ති කොධං, සො පන චිත්තස්ස පකුප්පනවසෙන පවත්තන්ති ආහ “කුප්පනාකාර”න්ති. දොසන්ති ආසානං, සො පන ආරම්මණෙ දුස්සනවසෙන පවත්තන්ති ආහ “දුස්සනාකාර”න්ති. අතුටියාකාරන්ති තුට්ඨියා පීතියා පටිපක්ඛතුප්පවත්තිආකාරං. කායවච්චිකාරෙහි පාකට්ඨකාසි. මා වත නොති එත්ථ මාති පටික්ඛෙපො, නොති මස්භන්ති අත්ථොති ආහ “අහො වත මෙ න භවෙය්‍යා”ති. මං වත නොති එත්ථ පන නොති සංසයෙති ආහ “අහොසි වත නු මමා”ති.

14. පරිපුබ්බො දහිත-සද්දො වත්ථනිවාසනං වදන්ති ආහ “පරිදහිතො නිවත්ථවත්ථො”ති. යසනිමිත්තකතාය ලාභස්ස යසපරිභානියාව ලාභපරිභානි චුත්තා හොතිති පාළියං “යසා නිහිනො”ති චුත්තං.

අවෙලපාටිකපුත්තවත්ථුවණ්ණනා

15. “අහං සබ්බං ජානාමි”ති එවං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං වදති පටිජානාතීති ඤාණවාදො, තෙන මයා ඤාණවාදෙන සද්ධිං. අතික්කම්ම ගව්‍යතොති උපධිස්භාගෙන පරිච්ඡින්නං පදෙසං අතික්කම්ත්වා ඉද්ධිපාටිභාරියං කාතුං ගව්‍යතො. කිං පනායං අවෙලො පාටිකපුත්තො අත්තතො පමාණං න ජානාතීති? නො න ජානාති. යදි එවං, කස්මා සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජිති? “එවාහං ලොකෙ පාසංයො භවිස්සාමි”ති කොහඤ්ඤෙ කත්වා සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජි. තෙන චුත්තං “නගරවාසිනො”තිආදි. පට්ඨපෙත්වාති යුගග්ගාහං ආරහිත්වා.

16. හීනජ්ඣාසයත්තා...පෙ.... උදපාදි. චුත්තඤ්ඤෙන “හීනාධිමුත්තිකා සත්තා හීනාධිමුත්තිකෙ එව සත්තෙ සෙවන්ති භජන්ති පයිරූපාසන්ති”ති (සං. නි. 2.98).

යස්මා තථාචුත්තා වාචා තථාරූපචිත්තහෙතුකා, තඤ්ච චිත්තං තථාරූපදිට්ඨිචිත්තහෙතුකං, තස්මා “තං වාවං අප්පහායා”ති වත්වා යථා තස්සා අප්පහානං හොති, තං දස්සෙන්තො “තං චිත්තං අප්පහායා”ති ආහ, තස්ස ව යථා අප්පහානං හොති, තං දස්සෙන්තො “තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිස්සප්පජිත්වා”ති අවොච. යස්මා වා තථාරූපා වාචා මහාසාවජ්ජා,

විත්තං තතො මහාසාවජ්ජතරං තංසමුට්ඨාපකභාවතො, දිට්ඨි පන තතො මහාසාවජ්ජතමා තදුභයස්ස මූලභාවතො, තස්මා තෙසං මහාසාවජ්ජනය ඉමං විභාගං දස්සෙත්වා අයං අනුක්කමො යපිනොති වෙදිතබ්බො. තෙසං පන යථා පහානං හොති, තං දස්සෙතුං “අභ”න්තිආදි වුත්තං. “නාභං බුද්ධො”ති වදන්තොති සායෙයොන විනා උජ්ජකමෙව “අභං බුද්ධො න හොමි”ති වදන්තො. විත්තදිට්ඨිප්පභානෙපි එසෙව නයො. විපතෙයානති එත්ථ වි-සද්දො පයමෙ විකප්පෙ උපසග්ගමන්තං, දුක්ඛෙය පන විසරණත්ථොති ආභ “සත්තධා වා පන ඵලෙයා”ති.

17. එකංසෙනාති එකන්තෙන, එකන්තිකං පන වචනපරියායවිනිමුත්තං හොතිති ආභ “නිප්පරියායෙනා”ති. ඔධාරිකාති අවධාරිතා නියමෙත්වා භාසිතා. විගතරූපෙනාති අපගතසභාවෙන . තෙනාභ “විගච්ඡිතසභාවෙනා”ති, ඉද්ධානුභාවෙන අපනීතසකභාවෙන. තෙන වුත්තං “අත්තනො”තිආදි.

18. ද්වයං ගච්ඡතිති ද්වයගාමිති. කිදිසං ද්වයන්ති ආභ “සරූපෙනා”තිආදි. අයඤ්චි සො ගණ්ඨස්සුපරිථොට්ඨබ්බාදොසං.

19. අජිතස්ස ලිච්ඡවිසෙනාපතිස්ස මහානිරයෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො ආගන්ත්වා අවෙලස්ස පාඨිකපුත්තස්ස සන්තිකෙ පරොදනං. අභාවාති පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරස්ස පාටිභාරියකරණස්ස අභාවා. භගවා පන සන්තිපතිතපරිසායං පසාදජනනත්ථං තදනුරූපං පාටිභාරියමකාසියෙව. යථාභ “තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා”තිආදි.

ඉද්ධිපාටිභාරියකථාවණ්ණනා

20. නිවයනං ධනධඤ්ඤානං සඤ්චයනං නිවයො, තත්ථ නියුත්තාති නෙවයිකා, ගහපති එව නෙවයිකා ගහපතිනෙවයිකා. එත්තකාති ජඩිසසහස්සානීති පරිමාණාභාවතො සහස්සෙහිපි අපරිමාණගණනා. තෙනෙවාති ඉමස්ස වසෙන සන්තිපතියාය එවං මහතියා පරිසාය ඛන්ධනමොක්ඛං කාතුං ලබ්භති, එතෙනෙව කාරණෙන.

21. විත්තුත්තාසභයන්ති විත්තස්ස උත්තාසනාකාරෙන පවත්තභයං, න ඤාණභයං, නාපි “භායති එතස්මා”ති එවං වුත්තං ආරම්මණභයං. ඡම්භිතත්තන්ති තෙනෙව විත්තුත්තාසභයෙන සකලසරීරස්ස ඡම්භිතභාවො. ලොමභංසොති තෙනෙව භයෙන, තෙන ව ඡම්භිතත්තෙන සකලසරීරෙ ලොමානං හට්ඨභාවො, සො පන තෙසං හිත්තියං නාගදන්තානං විය උද්ධංමුඛතාති ආභ “ලොමානං උද්ධග්ගභාවො”ති. අත්තන්තෙන ආචිප්ඤ්ඤිත්වාති අත්තනො නිසිදනත්ථං නිගුල්භට්ඨානං උපපරික්ඛන්තො පරිබ්බාජකාරාමං පරියන්තෙන අනුසංයායිත්වා, කස්සවිදෙව සුනක්ඛත්තස්ස වා සුනක්ඛත්තසදිසස්ස වා සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤං අප්පභාය සත්ථු සම්මුඛිභාවෙ සත්තධා තස්ස මුද්ධාඵලනං ධම්මතා. තෙන වුත්තං “මා නස්සතු බාලො”තිආදි.

22. සංසප්පතීති තත්ථෙව පාසාණඵලකෙ බාලදාරකො විය උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො අවසිදනවසෙන ඉතො විතො ව සංසප්පතී. තෙනාභ “ඔසිදතී”ති. තත්ථෙව සඤ්චරතීති තස්මිංයෙව පාසාණෙ ආනිසදුපට්ඨිතො සඤ්චලනං නිසප්පවසෙනෙව සඤ්චරති, න උට්ඨාය පදසා.

23. විනට්ඨරූපොති සම්භාවනාය විනාසෙන, ලාභස්ස විනාසෙන ව විනට්ඨසභාවො.

පයමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

25. ගොයුත්තෙහිති බලවත්තබලිබද්දයොජිතෙහි.

26. තස්සාති ජාලියස්ස. අයඤ්චි මණ්ඩිසෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං භගවන්තං උපසඬකමිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤං, තතො පුරෙතරං භගවතො ගුණානං අජානනකාලෙ අයං පවත්ති. තෙනෙවාභ “තිට්ඨතු තාව පාටිභාරියං...පෙ.... පරාජයො භවිස්සති”ති.

27. තිණසීහොති තිණසදිසහරිතවණ්ණො සීහො. කාලසීහොති කාලවණ්ණො සීහො. පණ්ඩුසීහොති පණ්ඩුවණ්ණො සීහො. කෙසරසීහොති කෙසරවන්තො සෙතවණ්ණො, ලොහිතවණ්ණො වා සීහො. මිගරඤ්ඤොති එත්ථ මිග-සද්දො කිඤ්චාපි පසදකුරුඬිගාදිසු කෙසුවිදෙව වතුප්පදෙසු නිරුල්ලො, ඉධ පන සබ්බසාධාරණවසෙනාති දස්සෙත්තො “මිගරඤ්ඤොති සබ්බවතුප්පදානං රඤ්ඤො”ති වුත්තං. ආගන්ත්වා සෙති එත්ථාති ආසයො, නිවාසනට්ඨානං. සීහනාදන්ති පරිස්සයානං සහනතො, පටිපක්ඛස්ස ව හනනතො “සීහො”ති ලද්ධනාමස්ස මිගාධිපස්ස සොසං, සො පන තෙන යස්මා කුතොවපි අභිතභාවෙන පවත්තියති, තස්මා වුත්තං “අභිතනාද”න්ති. තත්ථ තත්ථ තාසු තාසු දිසාසු ගන්ත්වා වර්තබ්බතාය හක්ඛිතබ්බතාය ගොවරො සාසොති ආභ “ගොවරායාති ආභාරත්ථායා”ති. වරං වරන්ති මිගසඬසෙ මිගසමුහෙ මුදුමංසතාය වරං වරං මහිංසවනවරාභාදිං වධිත්වාති යොජනා. තෙනාභ “ථූලං ථූල”න්ති. වරවරභාවෙන හි තස්ස වරභාවො ඉච්ඡිතො. සුරභාවං සන්තිස්සිතං සුරභාවසන්තිස්සිතං, තෙන. සුරභාවෙනාපි හි “කිං ඉමෙ පාණකෙ දුබ්බලෙ හන්ත්වා”ති අප්පථාමෙසු පාණෙසු කාරුඤ්ඤං උපතිට්ඨති.

28. විසාසොති පරස්ස භක්ඛිතසෙසනාය විරුපො සාසො විසාසො, උච්ඡිට්ඨං. තෙනාහ “භක්ඛිතාතිරිත්තමංස”න්ති, තස්මිං විසාසෙ, විසාසනිමිත්තන්ති අත්ථො. අස්මිමානදොසෙනාති අස්මිමානදොසහෙනු, අභංකාරනිමිත්තන්ති අත්ථො. සො පනස්ස අස්මිමානො යථා උප්පජ්ජී, තං දස්සෙතුං “තත්ත්වාය”න්තිආදි චුත්තං.

“සෙගාලකංයෙවා”තිපි පාඨො, යථාචුත්තොව අත්ථො. භෙරණ්ඩකංයෙවාති භෙරණ්ඩසක්කුණුවසදිසංයෙව, භෙරණ්ඩො නාම එකො පක්ඛි ද්විමුඛො, තස්ස කිර සද්දො අතිවිය විරුපො අමනාපො. තෙනාහ “අප්පියඅමනාපසද්දමොවා”ති. සම්මාපටිපත්තියා විසෙසනො සුට්ඨු ගතාති සුගතා, සම්මාසම්බුද්ධා. තෙ අපදායන්ති සොධෙන්නි සත්තසත්තානං එතෙහිති සුගතාපදානාති, තිස්සො සික්ඛා. යස්මා තාහි තෙ “සුගතා”ති ලක්ඛියන්ති, තා ව තෙසං ඔවාදහුතා, තස්මා “සුගතලක්ඛණෙසු”තිආදි චුත්තං. යදි තා සුගතස්ස ලක්ඛණහුතා, සාසනහුතා ව, කථං පනෙස පාඨිකපුත්තො තත්ථ තාසු සික්ඛාසු ජීවති, කො තස්ස තාහි සම්බන්ධොති ආහ “එතස්ස හි”තිආදි. සම්බුද්ධානං දෙමාති දෙන්තිති බුද්ධසඤ්ඤාය දෙන්තිති අධිප්පායො. තෙන එස...පෙ.... ජීවති නාම න සුගතත්වයඅප්ඤ්ඤාපගමනතො. “තථාගතෙ”තිආදි එකත්තෙ පුට්ඨවචනන්ති ආහ “තථාගත”න්තිආදි. ඛහුවචනං එව ගරුස්මිං එකස්මිමිපි ඛහුවචනප්පයොගතො එකවචනං විය චුත්තං වචනවිපල්ලාසෙන.

29. සමෙක්ඛිත්වාති සමං කත්වා මිච්ඡාදස්සනෙන අපෙක්ඛිත්වා, තං පන අපෙක්ඛනං තථා මඤ්ඤනමොවාති ආහ “මඤ්ඤිත්වා”ති. පුබ්බෙ චුත්තං සමෙක්ඛනමිපි මඤ්ඤනං එවාති චුත්තං “අමඤ්ඤිති පුන අමඤ්ඤිත්වා”ති, තෙන අපරාපරං තස්ස මඤ්ඤනප්පවත්තිං දස්සෙති. භෙරණ්ඩකරවං කොසති වික්කොසතිති කොත්ථු.

30. තෙ තෙ පාණෙ ඛාපාදෙන්තො සසතිති ඛාග්ගොති ඉමිනා නිබ්බවනෙන “ඛාග්ගො”ති මිගරාජස්සපි සියා නාමන්ති ආහ “ඛාග්ගොති මඤ්ඤතිති සිභොහමස්මිති මඤ්ඤති”ති. යදිපි යථාචුත්තනිබ්බවනවසෙන සිභොපි “ඛාග්ගො”ති චත්තබ්බතං අරහති, ඛාග්ග-සද්දො පන මිගරාජෙ එව නිරුල්භොති දස්සෙන්තො “සිභෙන වා”තිආදිමාහ.

31. සිභෙන විවරිතවනෙ සංවඩ්ඪත්තා චුත්තං “මහාවනෙ සුඤ්ඤවනෙ විවඩ්ඪො”ති.

34. කිලෙසබන්ධනාති තණ්හාබන්ධනතො. තණ්හාබන්ධනඤ්ඤි ථීරං දල්භබන්ධනං දුම්මොවතියං. යථාහ –

“සාරත්තරත්තා මණ්ඩුණ්ඩලෙසු,
පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා;
එතං දල්භං බන්ධනමාහු ධීරා,
ඔහාරිතං සිථිලං දුප්පමුඤ්ච”න්ති. (ධ. ප. 346; ජා. 1.2.102);

කිලෙසබන්ධනාති වා දසවිධසංයොජනතො. මහාවිදුග්ගං නාම චත්තාරො ඔසා මහන්තං ජලවිදුග්ගං විය අනුපවිතකුසලසම්භාරෙහි දුග්ගමට්ඨයෙන.

අග්ගඤ්ඤපඤ්ඤත්තිකථාවණ්ණනා

36. ඉමස්ස පදස්ස. ඉදං නාම ලොකස්ස අග්ගන්ති ජානිතබ්බං, තං අග්ගඤ්ඤං, සො පන ලොකස්ස උප්පත්තික්කමො පවත්ති පටෙණි වාති ආහ “ලොකුප්පත්තිවරියවංස”න්ති. සම්මාසම්බොධිතො උත්තරිතරං නාම කිඤ්චි තත්ථි පජානිතබ්බෙසු, තං පන කොටිං කත්වා දස්සෙන්තො “යාව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණා පජානාමි”ති ආහ. “මම පජානාමි”ති අස්සාදෙන්තො තණ්හාවසෙන, “අහං පජානාමි”ති අභිනිවිසන්තො දිට්ඨිවසෙන, “සුට්ඨු පජානාමි සම්මා පජානාමි”ති පග්ගණ්හන්තො මානවසෙන න පරාමසාමීති යොජනා. “පච්චත්තඤ්ඤොවා”ති පදං “නිබ්බුති විදිතා”ති පදද්වයෙනාපි යොජෙතබ්බං “පච්චත්තංයෙව උප්පාදිතා නිබ්බුති ව පච්චත්තංයෙව විදිතා”ති, සයම්භුඤ්ඤාණෙන නිබ්බත්තිතා නිබ්බුති සයමෙව විදිතාති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “පච්චත්ත”න්ති පදං විවිධවිභත්තිකං හුත්වා ආචුත්තිතයෙන ආචත්තතිති දස්සෙතුං “අත්තනායෙව අත්තනී”ති චුත්තං. අවිදිතනිබ්බානාති අප්පට්ඨද්ධනිබ්බානා මිච්ඡාපටිපත්තන්තා. පජානනමිපි හි තදගිග්ගමවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. එති ඉට්ඨභාවෙන පවත්තතිති අයො, සුඛං. තප්පටික්ඛෙපෙන අනායො, දුක්ඛං. තදෙව හිතසුඛස්ස ඛාසනතො ඛාසනං.

37. තං දස්සෙන්තොති භගවාපි “අඤ්ඤතිත්ථියො තත්ථ සාරසඤ්ඤී”ති තං දස්සෙන්තො. ආධිපච්චභාවෙනාති ආධිපච්චසභාවෙන. යස්ස ආචරියවාදස්ස වසෙන පුරිසො “ආචරියො”ති චුච්චති, සො ආචරියවාදො ආචරියභාවොති ආහ “ආචරියභාවං ආචරියවාද”න්ති. එත්ථාති ආචරියවාදෙ. ඉති කත්වාති ඉමිනා කාරණෙන. සොති ආචරියවාදො. “අග්ගඤ්ඤං” ත්වෙව චුත්තො අග්ගඤ්ඤවිසයත්තා. කෙන විභිතන්ති කෙන පකාරෙන විභිතං. තෙනාහ “කෙන විභිතං කිත්ති විභිත”න්ති. බ්‍රහ්මජාලෙති බ්‍රහ්මජාලසංවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.28). තත්ථ හි විත්ථාරතො චුත්තවිධිං ඉධ අතිදිසති, පාළි පන තත්ථ වෙව ඉධ ව එකසදිසා වාති.

41. බිඬ්ඬා පදොසිකා මූලභූතා එත්ථ සන්තීති බිඬ්ඬාපදොසිකං, ආවරියකං. තෙනෙවාහ “බිඬ්ඬාපදොසිකමූලක”න්ති. මනොපදොසිකන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

47. යෙන චචනෙන අබ්භාවික්ඛන්ති, තස්ස අවිජ්ජමානතා නාම අත්ථවසෙනෙවාති ආහ “අසංවිජ්ජමානට්ඨෙතා”ති. තුව්ඡා, මුසාති ච කරුණත්ථෙ පච්චත්තචචනන්ති ආහ “තුව්ඡෙන, මුසාවාදෙනා”ති. චචනස්ස අන්තොසාරං නාම අවිපරිතො අත්ථොති තදභාවෙනාහ “අන්තොසාරවිරහිතෙනා”ති. අභිආවික්ඛන්තීති අභිභවිත්වා සට්ඨෙත්තා කථෙත්ති, අක්කොසන්තීති අත්ථො. විපරිතසඤ්ඤාති අයාථාවසඤ්ඤො. සුභං විමොක්ඛන්ති “සුභ”න්ති චුත්තවිමොක්ඛං. චණ්ණකසිණන්ති සුනීලකසුපිතකාදිචණ්ණකසිණං. සබ්බන්ති යං සුභං, අසුභඤ්ච චණ්ණකසිණං, තඤ්ච සබ්බං. න අසුභන්ති අසුභමපි “අසුභ”න්ති තස්මිං සමයෙ න සඤ්ජානාති, අථ ඛො “සුභං” ත්වෙව සඤ්ජානාතීති අත්ථො. විපරිතා අයාථාවගාහිතාය, අයාථාවචාදිතාය ච.

48. යස්මා සො පරිබ්බාජකො අවිස්සට්ඨම්චිඡාගාහිතාය සම්මා අප්පට්ඨපජ්ජිතුකාමො සම්මාපට්ඨන්තං විය මං සමණො ගොතමො, හික්ඛවො ච සඤ්ජානන්තුති අධිප්පායෙන “තථා ධම්මං දෙසෙතු”න්තිආදිමාහ, තස්මා චුත්තං “මයා එතස්ස...පෙ.... වට්ඨති”ති. මම්මන්ති මම්මප්පදෙසං පිළාජනනට්ඨානං. සුට්ඨුති සක්කච්චං. යථා න විනස්සති, එවං අනුරක්ඛ.

වාසනායාති කිලෙසක්ඛයාවභාය පට්ඨන්තියා වාසනාය. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙවාති.

පාටීකසුත්තචණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

2. උදුම්බරිකසුත්තවණ්ණනා

නිග්‍රොධපරිබාජකවත්ථුවණ්ණනා

49. උදුම්බරිකායාති සම්බන්ධෙ සාමිවචනන්ති ආහ “උදුම්බරිකාය දෙවියා සන්තකෙ පරිබාජකාරාමෙ”ති. “උදුම්බරිකාය”න්ති වා පායො, තථා සති අධිකරණෙ එතං භූමිමං. අයඤ්ඤන්තං අත්ථො උදුම්බරිකාය රඤ්ඤො දෙවියා නිබ්බන්තිතො ආරාමො උදුම්බරිකා, තස්සං උදුම්බරිකායං. තෙනාහ “උදුම්බරිකාය දෙවියා සන්තකෙ”ති. තාය හි නිබ්බන්තිතො තස්සා සන්තකො. වරණාදිපායිවසෙන චෙත්ථ නිබ්බන්තත්ථබ්බොධකස්ස සද්දස්ස අදස්සනං. සන්ධානොති භින්නානම්පි තෙසං සන්ධාපනෙන “සන්ධානො”ති එවං ලද්ධනාමො. සංවණ්ණතොති පසංසිතො. ඉරියතීති පවත්තති. අරියෙන ඤාණෙනාති කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියෙන ලොකුත්තරෙන ඤාණෙන. අරියාය විමුක්තියාති සුවිසුද්ධාය ලොකුත්තරඵලවිමුක්තියා.

දිවා-සද්දො දින-සද්දො විය දිවසපරියායො, තස්ස විසෙසනභාවෙන චූචිවමානො දිවා-සද්දො සවිසෙසං දිවසභාගං දිපෙතිති ආහ “දිවසස්ස දිවා”තිආදි. යස්මා සමාපන්නස්ස චිත්තං නානාරම්මණතො පටිසංහතං හොති, ඤානසම්භිති ව පටිවෙකුපගමනෙන සධ්ගණිකාභාවතො එකාකියාය නිලිතො විය හොති, තස්මා චූත්තං “තතො තතො...පෙ.... ගතො”ති. මනො භවන්ති මනසො විචට්ඨනිස්සිතං වඩ්ඪිං ආවහන්තිති මනොභාවනියාති ආහ “මනවඩ්ඪකාන”න්තිආදි. උන්නමති න සඬකුචති, අලිනඤ්ච හොතිති අත්ථො.

51. යාවතාති යාවන්තොති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “යත්තකා”ති. තෙසන්ති නිද්ධාරණෙ සාමිවචනං. නිද්ධාරණඤ්ච කෙනවි විසෙසෙන ඉච්ඡිතබ්බං. යෙහි ව ගුණවිසෙසෙහි සමන්තාගතා භගවතො සාවකා උපාසකා රාජගහෙ පටිවසන්ති, අයඤ්ච තෙහි සමන්තාගතොති ඉමං විසෙසං දිපෙතුං “තෙසං අබ්භන්තරො”ති චූත්තං. තෙනාහ “භගවතො කීරා”තිආදි.

52. තෙසන්ති පරිබාජකානං. කථායාති තිරච්ඡානකථාය. දස්සනෙනාති දිට්ඨිදස්සනෙන. ආකප්පෙනාති වෙසෙන. කුත්තෙනාති කිරියාය. ආචාරෙනාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං ආචරිතබ්බආචාරෙන. විහාරෙනාති රත්තින්දිවං විහරිතබ්බවිහරණෙන. ඉරියාපථෙනාති යානාදිඉරියාපථෙන. අඤ්ඤාකාරතාය අඤ්ඤතිත්ථෙ නියුත්තාති අඤ්ඤතිත්ථියා. සඬගන්ත්වා සමගන්ත්වා රාසි හුත්වා පරෙහි නිසින්නටියානෙ. අරඤ්ඤාති ව තාති වනපත්ථාති වාති අරඤ්ඤවනපත්ථාති. තත්ථ යං අරඤ්ඤකඬගනිත්ථාදකං ආරඤ්ඤකානං, තං “අරඤ්ඤ”න්ති වෙදිතබ්බං. වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපවාරටියානං, යත්ථ න කසියති න වජ්ජියති. චූත්තඤ්ඤෙන “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති “වනපත්ථන්ති වනසණ්ඩානමෙතං සෙනාසනානං, වනපත්ථන්ති භිසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමහංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති පරියන්තානමෙතං වනපත්ථන්ති න මනුස්සපවාරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති (විහ. 531). තෙන චූත්තං “ගාමුපවාරතො මුත්තානී”තිආදි. පන්තානීති පරියන්තාති අතිදුරාති. තෙනාහ “දුරතරානී”තිආදි. විහාරුපවාරෙනාති විහාරස්ස උපවාරප්පදෙසෙන. අද්ධිකජනස්සාති මග්ගගාමිනො ජනස්ස. මන්දසද්දානීති උච්චාසද්දමහාසද්දාභාවතො තනුසද්දානි. මනුස්සෙහි සමාගම්ම එකප්ඤ්ඤං පවත්තිතසද්දො නිශ්ඝොසො, තස්ස යස්මා අත්ථො දුබ්බිභාවිතො හොති, තස්මා චූත්තං “අවිභාවිතත්ථෙත නිශ්ඝොසෙනා”ති. විගතවාතානීති විගතසද්දානි. “රහස්ස කරණස්ස යුත්තානී”ති ඉමිනාපි තෙසං යානානං අරඤ්ඤලක්ඛණයුත්තං, ජනවිචිත්තං, වනවිචිත්තමෙව ව විභාවෙති, තථා “එකිභාවස්ස අනුරූපානී”ති ඉමිනා.

53. කෙනාති හෙතුමිහි, සහයොගෙ ව කරණවචනන්ති ආහ “කෙන කරණෙන කෙන පුග්ගලෙන සද්ධි”න්ති. එකොපි හි විභත්තිනිද්දෙසො අනෙකත්ථවිභාවතො හොති, තථා තද්ධිතත්ථපදසමාහාරෙති.

සංසන්දනන්ති ආලාපසල්ලාපවසෙන කථාසංසන්දනං. ඤාණබ්‍යන්තභාවන්ති බ්‍යන්තඤාණභාවං, සො පන පරස්ස වචනෙ උත්තරදානවසෙන, පරෙන වා චූත්තඋත්තරෙ පටිචූත්තරදානවසෙන සියාති ආහ “උත්තරපටිචූත්තරතයෙනා”ති. යො හි පරස්ස වචනං තිපුක්ඛලෙන නයෙන රූපෙති, තථා පරස්ස රූපනවචනං ජාතිභාවං ආපාදෙති, තස්ස තාදිසං වචනසභාවං ඤාණවේයාත්තියං විභාවෙති පාකටං කරොතිති. සුඤ්ඤාගාරෙසු නටියාති සුඤ්ඤාගාරෙසු නිවාසෙසු නටියා විනටියා අභාවං ගතා. නාස්ස පඤ්ඤා නස්සෙයා තෙහි තෙහි කතපුච්ඡනපටිපුච්ඡනනිමිත්තං නානාපටිභානුප්පත්තියා විසාරමාපන්නං පුච්ඡිතං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙතුං අසමත්ථතාය. ඔරොධෙයාමාති නිරුස්සාහං විය කරොත්තා අවරොධෙයාම, තං පරස්ස ඔරොධනං වාදජාලෙන විනන්ධනං විය හොතිති ආහ “විනන්ධෙයාමා”ති. තදත්ථං තෙන තුච්ඡකුමිහිනිදස්සනං කතං, තං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “පුරිතසටො හී”තිආදි චූත්තං.

බලං දිපෙන්නොති අභුතමෙව අත්තනො ඤාණබලං පකාසෙන්නො. අසම්භින්නන්ති ජාතිසම්භෙදාභාවෙන අසම්භින්නං. අඤ්ඤජාතිසම්භෙදෙ සති අස්සතරස්ස අස්සස්ස ජාතභාවො විය සිහස්සපි සිහථාමාභාවො සියාති ආහ

“අසම්මතකෙසරසිහ” න්ති. යානසො වාති තඨිකණෙ එව.

54. “සුමාගධා නාම නදී” ති කෙවි, තං මිච්ඡාති දස්සෙන්නො “සුමාගධා නාම පොක්ඛරණී” ති වත්වා තස්සා පොක්ඛරණීභාවස්ස සුත්තන්තරෙ ආගතනං දස්සෙතුං “යස්සා තීරෙ” තිආදි වුත්තං. මොරානං නිවාපො එත්ථාති මොරනිවාපො. බාධිකරණානම්පි හි පදානං බාහිරත්ථසමාසො හොති යෙව යථා “උරසිලොමො” ති. අථ වා නිවුත්ථං එත්ථාති නිවාපො, මොරානං නිවාපො මොරනිවාපො, මොරානං නිවාපදින්නට්ඨානං. තෙනාහ “යත්ථ මොරාන” න්තිආදි. යස්මා නිග්‍රොධො තපොජීගුවිජවාදො, සාසනෙ ව භික්ඛු අත්තකිලමථානුයොගං වජ්ජෙත්වා භාවනානුයොගෙන පරමස්සාසප්පත්තෙ විහරන්තෙ පස්සති, තස්මා “කථං නු බො සමණො ගොතමො කායකිලමෙන්න විනාව සාවකෙ විනෙති” ති සඤ්ජාතස්සන්දෙහො “කො නාම සො” තිආදිනා භගවන්තං පුච්ඡි. අස්සසති අනුසංකිතපරිසංකිතො හොති එතෙනාති අස්සාසො, පිතිසොමනස්සන්ති ආහ “අස්සාසප්පත්තාති තුට්ඨිප්පත්තා සොමනස්සප්පත්තා” ති. අධිකො සෙට්ඨො ආසයො නිස්සයො අජ්ඣාසයොති ආහ “උත්තමනිස්සයභුත” න්ති. ආදිභුතං පුරාතනං සෙට්ඨවරියං ආදිබ්‍රහ්මවරියං, ලොකුත්තරමග්ගන්ති අත්ථො. තථා භෙස සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි තෙනෙව ආකාරෙන අධිගතො. තෙනාහ “පුරාණ...පෙ.... අරියමග්ග” න්ති. තථා හි තං භගවා “අද්දස පුරාණං මග්ගං පුරාණමඤ්ජස” න්ති අවොච. පුරෙත්වා භාවනාපාරිපුර්වසෙන. “පුරෙත්වා” ති වා ඉදං “අජ්ඣාසයං ආදිබ්‍රහ්මවරිය” න්ති එත්ථ පාඨසෙසොති වදන්ති. “අජ්ඣාසයං ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්ති අස්සාසප්පත්තා” ති එවං වා එත්ථ යොජනා.

තපොජීගුවිජාවාදවණ්ණනා

55. පකතා හුත්වා විච්ඡින්නා විජ්ජකතාති ආහ “අනිට්ඨිතාව හුත්වා යිතා” ති.

56. චිරියෙන පාපජීගුවිජනවාදොති ලුඛපට්ඨපත්තිසාධනෙන චිරියෙන අත්තතණ්භාවිනොදනවසෙන පාපකස්ස ජීගුවිජනවාදො. ජීගුවිජනීති ජීගුවිජො, තඛ්ඛාවො ජෙගුවිජං, අධිකං ජෙගුවිජං අධිජෙගුවිජං, අනිට්ඨි පාපජීගුවිජනං, තස්මිං අධිජෙගුවිජෙ. කායදල්භිබ්‍රලං තපනීති තපො, අත්තකිලමථානුයොගවසෙන පවත්තං චිරියං, තෙන කායදල්භිබ්‍රලතාතිමිත්තස්ස පාපස්ස ජීගුවිජනං, චිරජ්ජනම්පි තපොජීගුවිජාති ආහ “චිරියෙන පාපජීගුවිජා” ති. සාසවිජාදනසෙනාසනතණ්භාවිනොදනමුඛෙන අත්තස්තෙනචිරජ්ජනන්ති අත්ථො. උපරි වුච්චිමානෙසු නානාකාරෙසු අවෙලකාදිවතෙසු එකජ්ඣං සමාදින්නානං පරිසොධනමෙවෙත්ථ පාරිපුරණං, න සබ්බෙසං අනවසෙසතො සමාදානං තස්ස අසම්භවතොති ආහ “පරිපුණ්ණාති පරිසුද්ධා” ති. පරිසොධනඤ්ච නෙසං සකසමයසිද්ධෙන නයෙන පටිපජ්ජනමෙව. විපරියායෙන අපරිසුද්ධතා වෙදිතබ්බා.

57. “එකං පඤ්ඤමපි න කටෙති” ති පඨමං අත්තනා පුච්ඡිතපඤ්ඤස්ස අකථිතත්තා වුත්තං.

තපනිස්සිතකොති අත්තකිලමථානුයොගසංකීර්ණං තපං නිස්සාය සමාදාය වත්තනකො. සීහනාදෙති සීහනාදසුත්තවණ්ණනායං. යස්මා තත්ථ විත්ථාරිතනයෙන වෙදිතබ්බාති, තස්මා තස්සා අත්ථජ්ජකාසනාය වුත්තනයෙනපි වෙදිතබ්බාති.

උපක්කිලෙසවණ්ණනා

58. “සම්මා ආදියති” ති වත්වා සම්මා ආදියනඤ්චස්ස දල්භග්ගාහො එවාති ආහ “දල්භං ගණ්භාති” ති. “සාසනාවචරෙනාපි දිපෙනබ්බ” න්ති වත්වා තං දස්සෙතුං “එකච්චො හී” තිආදි වුත්තං, තෙන ධුතඨගධරතාමත්තෙන අත්තමනා, පරිපුණ්ණසංකප්පතා සම්මාපට්ඨපත්තියා උපක්කිලෙසොති ඉමමත්ථං දස්සෙති, න යථාවුත්තතපසමාදානධුතඨගධරතානං සතිපි අනියානිකත්තෙ සදිසතන්ති දට්ඨබ්බං.

“දුට්ඨස්සාපිති ‘අත්තමනො හොති පරිපුණ්ණසංකප්පො’ ති ව එවං උපක්කිලෙසහෙදෙන වුත්තස්ස දුට්ඨස්සාපි තපස්සිනො” ති කෙවි. යස්මා පන අට්ඨකථායං සාසනිකවසෙනාපි අත්ථො දිපිතො, තස්මා බාහිරකස්ස, සාසනිකස්ස වාති එවං දුට්ඨස්සාපි තපස්සිනොති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා වෙච හි උපරිපි අත්ථවණ්ණනං වක්ඛතීති. එත්තාවතාති යදිදං “කො අඤ්ඤො මයා සදිසො” ති එවං අනිමානස්ස, අනිට්ඨිතකිව්චස්සෙව ව “අලමෙත්තාවතා” ති එවං අනිමානස්ස ව උජ්ජාදනං, එත්තාවතා.

උක්කංසතීති උක්කට්ඨං කරොති. උක්ඛිපතීති අඤ්ඤෙසං උපරි ඛිපති, පග්ගණ්භාතීති අත්ථො. පරං සංභාරෙතීති පරං සංභරං නිහිනං කරොති. අචක්ඛිපතීති අධො ඛිපති, අචමඤ්ඤතීති අත්ථො.

මානමදකරණෙනාති මානසංකීර්ණස්ස මදස්ස කරණෙන උජ්ජාදනෙන. මුච්ඡිතො හොතීති මුච්ඡාපන්නො හොති, සා පන මුච්ඡාපත්ති අභිජ්ඣාසිලබ්බතපරාමාසකායගන්ථෙහි ගධිතවිත්තතා, තත්ථ ව අතිලග්ගහාවොති ආහ “ගධිතො අජ්ඣාසන්නො” ති. පමජ්ජනඤ්චෙත්ථ පමජ්ජනමෙවාති ආහ “පමාදමාපජ්ජති” ති. කෙවලං ධුතඨගසුද්ධිකො හුත්වා

කම්මට්ඨානං අනුයුක්ඡන්තො තාය එව ධුතභගසුද්ධිකතාය අත්තුක්කංසනාදිවසෙන පවත්තෙය්‍යාති දස්සෙතුං “සාසනෙ”තිආදි චුත්තං. තෙනාහ “ධුතභගමෙව...පෙ.... පච්චෙති”ති.

59. තෙයෙව පච්චයා. සුට්ඨ කත්වා පටිසඬ්ඛරිත්වා ලද්ධාති ආදරගාරවයොගෙන සක්කච්චං අභිසඬ්ඛරිත්වා දානවසෙන උපනයවසෙන ලද්ධා. වණ්ණභණ්ණනන්ති ගුණකිත්තනං. අස්සාති තපස්සිනො.

60. වොදාසන්ති බ්‍යාසනං, විහජ්ජනන්ති අත්ථො. තං පනෙත්ථ විහජ්ජනං ද්විධා ඉච්ඡිතන්ති ආහ “ද්වෙභාගං ආපජ්ජති”ති. ද්වෙ භාගෙ කරොති රුච්චනාරුච්චනවසෙන . ගෙධජාතොති සඤ්ජාතගෙධො. මුච්ඡනං නාම සතිවිජ්ජවාසෙනෙව හොති, න සතියා සතීති ආහ “සමුට්ඨස්සති”ති. ආදීනවමත්තමිජිති ගධිතාදිභාවෙන පරිභොගෙ ආදීනවමත්තමිජි න පස්සති. මත්තඤ්ඤුතාති පරිභොගෙ මත්තඤ්ඤුතා. පච්චෙක්ඛණපරිභොගමත්තමිජිති පච්චෙක්ඛණමත්තෙන පරිභොගමිජි එකචාරං පච්චෙක්ඛිත්වාපි පරිභුක්ඡනමිජි න කරොති.

61. විවක්කසණ්ඨානාති විපුලතමවක්කසණ්ඨානා. සබ්බස්ස භුක්ඡන්තො අයොකුට්ඨසදිසා දන්තා එව දන්තකුට්ඨං. අපසාදෙතිති පසාදෙති. අවෙලකාදිවසෙනාති අවෙලකචතාදිවසෙන. ලුබ්භජීවිත්ති සල්ලෙඛපටිපත්තියා ලුබ්භජීවිකං.

62. තපං කරොතිති භාවනාමනසිකාරලක්ඛණං තපං වරති වරන්තො විය හොති. වඩ්ඤාමං ඔතරති භාවනං අනුයුක්ඡන්තො විය. විහාරභගණං සම්මජ්ජති වත්තපටිපත්තිං පුරෙත්තො විය.

“ආදස්සයමානො”ති වා පාඨො.

කිඤ්චි වජ්ජන්ති කිඤ්චි කායිකං වා වාචසිකං වා දොසං. දිට්ඨිගතන්ති විපරිතදස්සනං. අරුච්චමානන්ති අත්තනො සිද්ධන්තෙ පටික්ඛිත්තභාවෙන අරුච්චමානං. රුච්චති මෙති “කප්පති මෙ”ති වදති. අනුජානිතබ්බන්ති තච්ඡාචිපරිතභුතභාවෙන “එවමෙත”න්ති අනුජානිතබ්බං. සවනමනොභාරිතාය “සාධු සුට්ඨ”ති අනුමොදිතබ්බං.

63. කුජ්ඣනසීලතාය කොධනො. චුත්තලක්ඛණො උපනාහො එතස්ස අත්ථීති උපනාහී. එවංභූතො ච තංසමඩ්ඨි හොතිති “සමන්තාගතො හොති”ති චුත්තං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි.

අයං පන විසෙසො – ඉස්සති උසුයතිති උස්සුකී. සයනං අසන්තගුණසම්භාවනං සයො, සො එතස්ස අත්ථීති සයො. සන්තදොසපටිච්ඡාදනසභාවා මායා, මායා එතස්ස අත්ථීති මායාවී. ගරුට්ඨානියානමිජි පණ්ණාසකාරණලක්ඛණං ඵම්භනං ඵද්ධං, තමෙත්ථ අත්ථීති ඵද්ධො. ගුණෙහි සමානං, අධිකඤ්ච අතික්කමිත්වා නිහීනං කත්වා මඤ්ඤනසීලතාය අතිමානී. අසන්තගුණසම්භාවනත්ථිකතාසබ්බානා පාපා ලාමකා ඉච්ඡා එතස්සාති පාපිච්ඡො. මිච්ඡා විපරිතා දිට්ඨි එතස්සාති මිච්ඡාදිට්ඨිකො. “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 187, 202, 427; 3.27, 29; උදා. 55; මහානි. 20; නෙත්ති. 58) එවං අත්තනා අත්තාහිනිවිට්ඨතාය සතා දිට්ඨි සන්දිට්ඨි, තමෙව පරාමසතිති සන්දිට්ඨිපරාමාසී. අට්ඨකථායං පන “සයං දිට්ඨි සන්දිට්ඨි”ති වත්ථුවසෙන අත්ථො චුත්තො. ආ බාළ්භං විය ධියතීති ආධානන්ති ආහ “දළ්භං සුට්ඨ ධ්වජ”න්ති. යථාගහිතං ගාහං පටිනිස්සජ්ජනසීලො පටිනිස්සග්ගී, තප්පටික්ඛෙපෙන දුප්පටිනිස්සග්ගී. පටිසෙධත්ථො හි අයං දු-සද්දො යථා “දුප්පඤ්ඤො, (ම. නි. 1.449) දුස්සීලො”ති (අ. නි. 5.213; 10.75; පාරා. 195; ධ. ප. 308) ව.

පරිසුද්ධපටිකප්පත්තකථාවණ්ණනා

64. ඉධ නිශ්‍රොධ තපස්සීති යථානුක්කන්තං පුරිමපාළිං නිගමනවසෙන එකදෙසෙන දස්සෙති. තෙනාහ “එවං භගවා”තිආදි. ගහිතලද්ධිත්ති “අවෙලකාදිභාවො සෙය්‍යො, තෙන ව සංසාරසුද්ධි හොති”ති එවං ගහිතලද්ධිං. රක්ඛිතං තපන්ති තාය ලද්ධියා සමාදිශිත්වා රක්ඛිතං අවෙලකචතාදිතපං. “සබ්බමෙව සංකිලිට්ඨ”න්ති ඉමිනා යං වක්ඛති පරිසුද්ධපාළිවණ්ණනායං “ලුබ්භපස්සිනො වෙව ධුතභගධරස්ස ව වසෙන යොජනා වෙදිතබ්බා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 3.64), තස්ස පරිකප්පිතරූපස්ස ලුබ්භස්ස තපස්සිනොති අයමෙත්ථ අධිප්පායොති දස්සෙති. “පරිසුද්ධපාළිදස්සනත්ථ”න්ති ව ඉමිනා තිත්ථියානං වසෙන පාළි යෙවෙත්ථ ලබ්භති, න පන තදත්ථොති දස්සෙති. චුත්තවිපක්ඛවසෙනාති චුත්තස්ස අත්ථස්ස පටිපක්ඛවසෙන, පටික්ඛෙපවසෙනාති අත්ථො. තස්මිං යානෙහි හෙතුඅත්ථෙ භූමිමන්ති තස්ස හෙතුඅත්ථෙත කරණවචනෙන අත්ථං දස්සෙත්තො “එවං සො තෙනා”තිආදිමාහ. උත්තරි වායමමානොති යථාසමාදින්නෙහි ධුතභගමෙහි අපරිකුට්ඨො, අපරියොසිතසඬ්ඤාපො ව හුත්වා උපරි භාවනානුයොගවසෙන සම්මාචායාමං කරොත්තො.

69. ඉතො පරන්ති ඉතො යථාචුත්තනයනො පරං. අග්ගභාවං වා සාරභාවං වාති තපොජිගුච්ඡාය අග්ගභාවං වා සාරභාවං වා අජානන්තො. “අයමෙවස්ස අග්ගභාවො සාරභාවො”ති මඤ්ඤමානො “අග්ගජ්ජත්තා, සාරජ්ජත්තා වා”ති ආහ.

පරිසුද්ධතවජ්ජනාදිකථාවණ්ණනා

70. යමනං සංයමනං යාමො, භිංසාදීනං අකරණවසෙන චතුබ්බිධො යාමොච වාතුයාමො, සො ඵච සංවරො, තෙන සංවුතො ගුත්තසබ්බද්වාරො වාතුයාමසංවරසංවුතො. තෙනාහ “චතුබ්බිධෙන සංවරෙන පිහිතො”ති. අතිපාතනං භිංසනන්ති ආහ “පාණං න හනති”ති. ලොභචිත්තෙන භාවිතං සම්භාවිතන්ති කත්වා භාවිතං නාම පඤ්ච කාමගුණා. අයඤ්ච තෙසු තෙසංයෙව සමුදාවාරො මග්ගොට්ඨාපකං වියාති ආහ “තෙසං සඤ්ඤායා”ති.

එතන්ති අභිභරණං, භීතාය අනාවත්තනඤ්ච. තෙනාහ “සො අභිභරති ආදිලක්ඛණ”න්ති. අභිභරති අභිබුද්ධිං නෙති. තෙනාහ “උපරුපරි වඩ්ඪෙති”ති. වක්ඛවත්තිනාපි පබ්බජිතස්ස අභිවාදනාදි කරියතෙවාති පබ්බජ්ජා සෙට්ඨා ගුණවිසෙසයොගතො, දොසවිරහිතතො ච, යතො සා පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තා වුත්තා. ගිහිභාවො පන නිහිතො තදුභයාභාවතොති ආහ “භීතාය ගිහිභාවත්ථායා”ති.

71. තවජ්ජනාති තචං පත්තා, තවසදිසා හොතිති අත්ථො.

74. තිත්ථියානං වසෙනාති තිත්ථියානං සමයවසෙන. තෙසන්ති තිත්ථියානං. තන්ති දිබ්බවක්ඛුං. සීලසම්පදාති සබ්බාකාරසම්පන්නං චතුපාරිසුද්ධිසීලං. තවසාරසම්පත්තිතොති තවතපොජ්ඣුච්ඡායාසාරසම්පත්තිතො. විසෙසභාවන්ති විසෙසභාවං.

අවෙලකපාළිමත්තමිති අවෙලකපාළිආගතත්ථමත්තමිපි නත්ථී, තස්මා මයං අනස්සාම විනට්ඨාති අත්ථො. අකාරො වා නිපාතමත්තං, නස්සාමාති විනස්සාම. කුතො පරිසුද්ධපාළිති කුතො ඵච අම්භෙසු පරිසුද්ධපාළිආගතපටිපත්ති. එස නයො සෙසෙසුපි. සුතිවසෙනාපිති සොතපථාගමනමත්තෙනාපි න ඡානාම.

නිග්ගොධස්සපජ්ඣායනවණ්ණනා

75. අස්සාති සන්ධානස්ස ගහපතිස්ස. කක්ඛලන්ති ඵරුසං. දුරාසදවචනන්ති අවත්තබ්බවචනං. යස්මා ඵරුසවචනං යං උද්දිස්ස පයුත්තං, තස්මිං බමාපිතෙ බමාපකස්ස පටිපාකතිකං හොති, තස්මා “අයං මයි”තිආදි වුත්තං.

76. බොධන්ථාය ධම්මං දෙසෙති, න අත්තනො බුද්ධිභාවසොසනත්ථාය. වාදන්ථායාති පරවාදභඤ්ජනවාදන්ථාය. රාගාදිසමනත්ථාය ධම්මං දෙසෙති, න අත්තෙවාසිකමාත්තාය. ඔසනිත්ථරණත්ථායාති චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය ධම්මං දෙසෙති සබ්බසො ඔරපාරාතිණ්ණමාවහත්තා දෙසනාය. සබ්බකිලෙසපරිනිබ්බානත්ථාය ධම්මං දෙසෙති කිලෙසානං ලෙසෙනපි දෙසනාය අපරාමට්ඨභාවතො.

බ්‍රහ්මවරියපරියොසානාදිවණ්ණනා

77. ඉදං සබ්බමිපිති සත්තවස්සතො පට්ඨාය යාව “සත්තාහ”න්ති පදං, ඉදං සබ්බමිපි වචනං. අසයො පන අමායාවී උජුජාතිකො තික්ඛපඤ්ඤො උග්ගට්ඨකඤ්ඤාති අධිප්පායො. සො හි තංමුහුත්තෙනෙව අරහත්තං පත්තුං සක්ඛිස්සතිති. වඩ්ඪකවඩ්ඪකොති කායවඩ්ඪකාදිහිපි වඩ්ඪකෙහි වඩ්ඪකො ජිම්භො කුටිලො. “සයං පනාහං අනුසාසිතුං න සක්කොමි”ති න ඉදං භගවා කිලාසුභාවෙනෙව වදති, අථ බො තස්ස අභාජනභාවෙනෙව.

78. පකතියා ආවරියොති යො ඵච තුම්භාකං ඉතො පුබ්බෙ පකතියා ආවරියො අහොසි, සො ඵච ඉදානිපි පුබ්බාවිණ්ණවසෙන ආවරියො හොතු, න මයං තුම්භෙ අත්තෙවාසිකෙ කාතුකාමාති අධිප්පායො. න මයං තුම්භාකං උද්දෙසෙන අත්ථිකා, ධම්මතන්ති මෙව පන තුම්භෙ ඤාපෙතුකාමම්භාති අධිප්පායො. ආජීවතොති ජීවිකාය වුත්තිතො. අකුසලාති කොට්ඨාසං පත්තාති අකුසලාති තං තං කොට්ඨාසතංයෙව උපගතා. කිලෙසදරුප්පම්පයුත්තාති කිලෙසදරුප්පහිතා තංසම්බන්ධනතො . ජාතිජරාමරණානං හිතාති ජාතිජරාමරණියා. සංකිලෙසො එත්ථ අත්ථී, සංකිලෙසෙ වා නියුත්තාති සංකිලෙසිකා. වොදානං වුව්චති විසුද්ධි, තස්ස පච්චයභුතත්තා වොදානියා. තථාභුතා වෙනෙ වොදාපෙන්තිති ආහ “සත්තෙ වොදාපෙන්ති”ති. සිබාප්පත්තා පඤ්ඤාය පාරිසුරිවෙපුල්ලතා මග්ගඵලවසෙනෙව ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “මග්ගපඤ්ඤා...පෙ.... වෙපුල්ලත”න්ති. උහොපි වා එතාති පාරිසුරිවෙපුල්ලාති. යා හි තස්ස පාරිසුරි, සා ඵච වෙපුල්ලතාති. තතොති සංකිලෙසධම්මජ්ජනනවොදානධම්මාහිබුද්ධිගෙනු.

79. “යථා මාරොනා”ති නයිදං නිදස්සනවසෙන වුත්තං, අථ බො තථාභාවකථනමෙවාති දස්සෙතුං “මාරො කිරා”තිආදි වුත්තං. අථාති මාරොන තෙසං පරිසුට්ඨානජ්ජනත්තො පච්ඡා අඤ්ඤාසීති යොජනා. කස්මා පන භගවා පගෙව න අඤ්ඤාසීති? අනාවජ්ජිතත්තා. මාරං පටිබාහිත්වාති මාරොන තෙසු කතං පරිසුට්ඨානං විධමෙත්වා, න තෙසං සති පයොජනෙ බුද්ධානං දුක්කරං. සොති මග්ගඵලජ්ජනත්තිගෙනු. තෙසං පරිබ්බාජකානං.

ඵ්වයානි පරිසුරිධානවසෙන ඵ්වයා. යනුනි නිද්ධාරණෙ භුමිමන්ති ආහ “යෙසු”ති. අඤ්ඤාණන්ථන්ති ආජානනන්ථං, උපසග්ගමත්තඤ්ඤෙවන්ථ ආ-කාරොති ආහ “ජානනන්ථ”න්ති, විමංසනන්ථන්ති අත්ථො. චිත්තං නුප්පන්තන්ති “ජානාම තාවස්ස ධම්ම”න්ති ආජානනන්ථං “බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමා”ති එකස්මිං දිවසෙ එකවාරම්පි තෙසං චිත්තං නුප්පන්තං. සත්තාහො පන වුච්චමානො එතෙසං කිං කරිස්සතීති යොජනා. සත්තාහං පුරෙතූන්ති සත්තාහං බ්‍රහ්මවරියං පුරෙතූං, බ්‍රහ්මවරියවසෙන වා සත්තාහං පුරෙතූන්ති අත්ථො. පරවාදභින්දනන්ති පරවාදමද්දනං. සකවාදසමුස්සාපනන්ති සකවාදපග්ගණ්හනං. වාසනායාති සච්චසම්පට්ඨෙධවාසනාය. තෙසන්ති ව පකරණවසෙන චුත්තං. තදඤ්ඤෙසම්පි හි භගවතො සම්මුඛා, පරම්පරාය ව දෙවමනුස්සානං සුණන්තානං වාසනාය පච්චයො එවාති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤායාමෙවාති.

උදුම්බරිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

3. චක්කවත්තිසුත්තවණ්ණනා

අත්තදීපසරණනාවණ්ණනා

80. උත්තානං වුව්චති පාකටං, තප්පටික්ඛෙපෙන අනුත්තානං අපාකටං, පටිච්ඡන්තං, අපචුරං, දුට්ඨඤ්ඤායාඤ්ච. අනුත්තානානං පදානං වණ්ණනා අනුත්තානපදවණ්ණනා. උත්තානපදවණ්ණනාය පයොජනාභාවතො අනුත්තානග්ගණං. “මාතුලා”ති ඉත්ථිලිඬගවසෙන ලද්ධනාමො එකො රුක්ඛො, තස්සා ආසන්නප්පදෙසෙ මාපිතත්තා නගරමපි “මාතුලා” ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තෙන චුත්තං “මාතුලායන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ”ති. අවිදුරෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ.

කාමඤ්ඤෙත්ථ සුත්තෙ “භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, රාජා දළ්භනෙමි නාම අහොසි”තිආදිනා අතීතවංසදීපිකා කථා ආදිතො පටිඨාය ආගතා, “අඬ්ඬතෙයාවස්සසනායුකානං මනුස්සානං වස්සසනායුකා පුත්තා භවිස්සන්ති”තිආදිනා පන සවිසෙසං අනාගතත්ථපටිසංයුත්තා කථා ආගතාති චුත්තං “අනාගතවංසදීපිකාය සුත්තන්තකථායා”ති. අනාගතත්ථදීපනඤ්ඤි අවිජරියං, තත්ථාපි අනාගතස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස පටිපත්තිකිත්තනං අවිජරියතමං. සමාගමෙනාති සන්නිපාතෙන.

“භත්තග්ගං අමනාප”න්තිආදි කෙවලං තෙසං පරිචිතක්කමත්තං. අමනාපන්ති අමනුඤ්ඤං. බුද්ධෙසු කතො අප්පකොපි අපරාධො අප්පකො කාරො විය ගරුතරවිපාකොති ආහ “බුද්ධෙහි සද්ධිං...පෙ.... සද්ධිං හොති”ති. තත්ත්ව නිසම්මං මාතුලනගරස්ස සම්පෙ, තස්සං වා පරිසායං.

අත්තදීපාති එත්ථ කාමං යො පරො න හොති, සො අත්තාති සසන්නානො “අත්තා”ති වුව්චති, භිතසුඛෙසිභාවෙන පන අත්තනිබ්බිසෙසත්තා ධම්මො ඉධ “අත්තා”ති අධිප්පෙනො. තෙනාහ “අත්තා නාම ලොකීයලොකුත්තරො ධම්මො”ති. ද්විධා ආපො ගතො එත්ථාති දීපො, ඔසෙන අනප්ඤ්ඤාත්ථතො භූමිභාගො. ඉධ පන කාමොසාදිහි අනප්ඤ්ඤාත්ථරණියත්තා දීපො වියාති දීපො, අත්තා දීපො පතිට්ඨා එතෙසන්ති අත්තදීපා. තෙනාහ “අත්තානං දීප”න්තිආදි. දීපභාවො චෙත්ථ පටිසරණතාති ආහ “ඉදං තස්සෙව චෙවචන”න්ති. අඤ්ඤසරණපටික්ඛෙපවචනන්ති අඤ්ඤසරණභාවපටික්ඛෙපවචනං. ඉදඤ්ඤි න අඤ්ඤං සරණං කත්වා විහරණස්සෙව පටික්ඛෙපවචනං, අථ ඛො අඤ්ඤස්ස සරණසභාවස්සෙව පටික්ඛෙපවචනං තප්පටික්ඛෙපෙ ව තෙන ඉතරස්සාපි පටික්ඛෙපසිද්ධිතො. තෙනාහ “න භි”තිආදි. ඉදාති තමෙවත්ථං සුත්තන්තරෙන සාධෙතුං “චුත්තමපි චෙත”න්තිආදි. යදි එත්ථ පාකතිකො අත්තා ඉච්ඡිතො, කථං තස්ස දීපසරණභාවො, තස්මා අධිප්පායිකො එත්ථ අත්තා භවෙයාති පුච්ඡති “කො පනෙත්ථ අත්තා නාමා”ති. ඉතරො යථාධිප්පෙනං අත්තානං දස්සෙන්නො “ලොකීයලොකුත්තරො ධම්මො”ති. දුතියවාරොපි පඨමවාරස්සෙව පරියායභාවෙන දෙසිතොති දස්සෙතුං “තෙනාහ”තිආදි චුත්තං.

ගොවරෙති භික්ඛුනං ගොවරට්ඨානභූතෙ. තෙනාහ “වරිතුං යුත්තට්ඨානෙ”ති. සකෙති කථං පනායං භික්ඛුනං සකොති ආහ “පෙත්තිකෙ විසයෙ”ති. පිතිතො සම්මාසම්බුද්ධතො ආගතත්තා “අයං තුම්භාකං ගොවරො”ති තෙන උද්දිට්ඨත්තා පෙත්තිකෙ විසයෙති. වරන්තන්ති සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “අයමෙවත්ථො”ති, වරන්තානන්ති ව අත්ථො, තෙනායං විහත්තිවිපල්ලාසෙනපි වචනවිපල්ලාසෙනපිති දස්සෙති. කිලෙසමාරස්ස ඔතාරාලාභෙනෙව ඉතරමාරානම්පි ඔතාරාලාභො වෙදිතබ්බො. අයං පනත්ථොති ගොවරෙ වරණං සන්ධායාහ, වත්ථු පන ඛාතිරෙකමුඛෙන ආගතං.

සකුණෙ හන්තිති සකුණග්ගි, මහාසෙනසකුණො. අප්ඤ්ඤාත්තාති අභිභවනවසෙන පත්තා උපගතා. න මායායන්ති මෙ අයං සකුණග්ගි නාලං අභවිස්ස. නඬගලකට්ඨකරණන්ති නඬගලෙන කසිතප්පදෙසො. ලෙඬ්ඬිට්ඨානන්ති ලෙඬ්ඬිනං උට්ඨපිතට්ඨානං. සකෙ බලෙති අත්තනො බලභෙතු. අපත්ථද්ධාති අවගාල්භත්ථම්භා සඤ්ජාතත්ථම්භා. අස්සරමානාති අවිභායන්ති.

මහන්තං ලෙඬ්ඬිනන්ති නඬගලෙන භින්නට්ඨානෙ සුක්ඛතාය තිබ්බසිඬගඅයොසනසද්ධිං මහන්තං ලෙඬ්ඬිං. අභිරුහිත්ථාති තස්ස අධොභාගෙන අත්තනා පවිසිත්ථා නිලීනයොග්ගප්පදෙසං සල්ලක්ඛෙත්ථා තස්සුපරි වඩ්ඤ්ඤාත්තො අස්සරමානො අට්ඨාසි. “එහි ඛො”තිආදි තස්ස අස්සරමානාකාරදස්සනං. සන්නය්භාති වාතග්ගණවසෙන උභො පක්ඛෙ සමං යපෙත්ථා. පවිචුපාදිති පාවිසි. තත්ථෙව්භාති යත්ථ පුබ්බෙ ලාපො ධීතො, තත්ථෙව ලෙඬ්ඬිමිහි . උරන්ති අත්තනො උරප්පදෙසං. පවිච්ඡාලෙසිති පති අතාලෙසි සාරම්භවසෙන වෙගෙන ගන්ත්ථා පහරණතො විධාරෙන්නි පතාලෙසි. ආරම්මණන්ති පවිචයං. “අවසර”න්ති කෙවි.

“කුසලාන”න්ති එවං පවත්තාය දෙසනාය කො අනුසන්ධි? යථාඅනුසන්ධි එව. ආදිතො හි “අත්තදීපා, භික්ඛවෙ, විහරා”තිආදිනා (දී. නි. 3.80) යෙව අත්තධම්මපරියායෙන ලොකීයලොකුත්තරධම්මා ගහිතා, තෙ යෙවෙත්ථ කුසලග්ගණකෙන ගහිතාති. අනවච්ඡලක්ඛණානන්ති අවච්ඡපටිපක්ඛසභාවානං. “අවච්ඡරහිතසභාවාන”න්ති කෙවි.

තත්පර පුරිමෙ අත්පට්ඨකප්පෙ විපාකධම්මධම්මා එව ගතිනා, දුතියෙ පන විපාකධම්මාපි. යදි එවං, කථං තෙසං සමාදාය වත්තනන්ති? න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං “විපාකධම්මා සීලාදි විය සමාදාය වත්තිතබ්බං”ති. සමාදානන්ති පන අත්තනො සත්තානෙ සම්මා ආදානං පච්චයවසෙන පවත්ති යෙවාති දට්ඨබ්බං. විපාකධම්මා හි පච්චයවිසෙසෙහි සත්තසත්තානෙ සම්මදෙව ආහිතා ආයුආදිසම්පත්තිවිසෙසභූතා උපරුපරිකුසලවිසෙසුප්පත්තියා උපනිස්සයා භොන්තිති වදන්ති. පුඤ්ඤං පවච්ඡන්ති එත්ප පුඤ්ඤන්ති උත්තරපදලොපෙනායං නිද්දෙසොති ආහ “පුඤ්ඤඵලං වච්ඡන්ති”ති. පුඤ්ඤඵලන්ති ව එකදෙසසරුපෙකසෙසෙන චුත්තං “පුඤ්ඤඤඵ පුඤ්ඤඵලඤඵ පුඤ්ඤඵල”න්ති ආහ “උපරුපරි පුඤ්ඤම්පි පුඤ්ඤවිපාකොපි වෙදිතබ්බං”ති.

“මාතාපිතුන”න්තිආදි නිදස්සනමත්තං, තස්මා අඤ්ඤම්පි එවරුපං භෙතුපනිස්සයං කුසලං දට්ඨබ්බං. සිනෙහවසෙනාති උපනිස්සයභූතස්ස සිනෙහස්ස වසෙන, න සම්පයුත්තස්ස. න හි සිනෙහසම්පයුත්තං නාම කුසලං අත්ථි. මුදුමද්දවච්ඡිත්තන්ති මත්තාවසෙන අතිවිය මද්දවත්තං චිත්තං. යථා මත්පකප්පත්තං වට්ටගාමිකුසලං දස්සෙතුං “මාතාපිතුනං ...පෙ.... මුදුමද්දවච්ඡිත්ත”න්ති චුත්තං, එවං මත්පකප්පත්තමෙව විවට්ටගාමිකුසලං දස්සෙතුං “වත්තාරො සති...පෙ.... බොධිපක්ඛියධම්මා”ති චුත්තං. තදඤ්ඤෙපි පන දානසීලාදිධම්මා වට්ටස්ස උපනිස්සයභූතා වට්ටගාමිකුසලං විවට්ටස්ස උපනිස්සයභූතා විවට්ටගාමිකුසලන්ති වෙදිතබ්බං. පරියොසානන්ති ඵලවිසෙසාවහතාය ඵලදාය කොටි සිබාප්පත්ති, දෙවලොකෙ ව පවත්තිසිරිවිහවොති පරියොසානං “මනුස්සලොකෙ”ති විසෙසිතං, මනුස්සලොකවසෙනෙව වායං දෙසනා ආගතාති. මග්ගඵලනිබ්බානසම්පත්ති පරියොසානන්ති යොජනා. විවට්ටගාමිකුසලස්ස විපාකං සුත්තපරියොසානෙ දස්සිස්සති “අට් ඛො, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛො නාම රාජා”තිආදිනා (දී. නි. 3.108).

දළ්භනෙමිවක්කවත්තිරාජකථාවණ්ණනා

81. ඉධාති ඉමස්මිං “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මාන”න්තිආදිනා (දී. නි. 3.110) සුත්තදෙසනාය ආරද්ධට්ඨානෙ වට්ටවිවට්ටගාමිභාවෙන සාධාරණෙ කුසලග්ගහණෙ. තත්ප වට්ටගාමිකුසලානුසන්ධිවසෙන “භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ”ති දෙසනං ආරභි, ආරභන්තො ව දෙසියමානමත්තං. ධම්මපටිග්ගහකානං භික්ඛුනං සඬ්ඛෙපතො එවං දීපෙත්වා ආරභීති දස්සෙතුං “භික්ඛවෙ”තිආදි චුත්තං, පඨමං තථා අදීපෙත්තොපි භගවා අත්පතො දීපෙති වියාති අධිප්පායො.

82. ඊසකම්පිති අප්පමත්තකම්පි. අවසක්කිතන්ති ඔග්ගහට්ඨං. නෙමිඅභිමුඛන්ති නෙමිප්පදෙසස්ස සම්මුඛා. බන්ධංසු වක්කරතනස්ස ඔසක්කිතානොසක්කිතභාවං ජානිතුං. තදෙනන්ති යථාචුත්තට්ඨානා වචනං. අතිබලවදොසෙති රඤ්ඤො බලවති අනත්තෙ උපට්ඨිතෙ සති.

අප්පමත්තොති රඤ්ඤො ආණාය පමාදං අකරොන්තො.

එකසමුද්දපරියන්තමෙවාති ජම්බුදීපමෙව සන්ධාය වදති. සො උත්තරතො අස්සකණ්ණපබ්බතෙන පරිවිජින්නං හුත්වා අත්තානං පරික්ඛිපිත්වා ධීතඑකසමුද්දපරියන්තො. පුඤ්ඤද්ධිවසෙනාති වක්කවත්තිභාවාවහාය පුඤ්ඤද්ධියා වසෙන.

83. එවං කත්වාති කාසායාති වත්ථාති අව්ජාදෙත්වා. සුකතං කම්මන්ති දසකුසලකම්මපට්ටමෙව වදති.

“දසවිධං, ද්වාදසවිධ”න්ති ව චුත්තවිභාගො පරතො ආගම්ස්සති. පුරෙත්තෙනෙවාති පුරෙත්වා ධීතෙනෙව. නිද්දොසෙති වක්කවත්තිවත්තස්ස පටිපක්ඛභූතානං දොසානං අපගමනෙ නිද්දොසෙ. වක්කවත්තිනං වත්තෙති වක්කවත්තිරාජුහි වත්තිතබ්බවත්තෙ. භාවිති භූතෙ විය හි උපවාරො යථා “අගමා රාජගහං බුද්ධො”ති (සු. නි. 410). අධිගතවක්කවත්තිභාවාපි හි තෙ තත්ප වත්තන්තෙවාති තථා චුත්තං.

වක්කවත්තිඅරියවත්තවණ්ණනා

84. අඤ්ඤථා වත්තිතුං අදෙන්තො සො ධම්මො අධිට්ඨානං එතස්සාති තදධිට්ඨානං, තෙන තදධිට්ඨානෙන වෙනසා. සක්කරොන්තොති ආදරකිරියාවසෙන කරොන්තො. තෙනාහ “යථා”තිආදි. ගරුං කරොන්තොති පාසාණවිජත්තං විය ගරුකරණවසෙන ගරුං කරොන්තො. තෙනෙවාහ “තස්මිං ශාරවුප්පත්තියා”ති. මානෙත්තොති සම්භාවනාවසෙන මනෙන පියායන්තො. තෙනාහ “තමෙවා”තිආදි. එවං පූජයතො අපවායතො එවඤ්ඤ ව යථාචුත්තසක්කාරාදිසම්භවොති තං දස්සෙතුං “තං අපදිසිත්වා”තිආදි චුත්තං. “ධම්මාධිපතිභූතො ආගතභාවෙනා”ති ඉමිනා යථාචුත්තධම්මස්ස ජෙට්ඨකභාවෙන පුරිමපුරිමතරඅත්තභාවෙසු සක්කවච සමුපවිතභාවං දස්සෙති. “ධම්මවසෙනෙව සබ්බකිරියානං කරණෙනා”ති එතෙන ධානනිසජ්ජාදිසු යථාචුත්තධම්මනින්තපොණපබ්භාරභාවං දස්සෙති. අස්සාති රක්ඛාවරණගුත්තියා. පරං රක්ඛන්තො අඤ්ඤං දිට්ඨධම්මිකාදිඅනත්පතො රක්ඛන්තො තෙනෙව පරත්පසාධනෙන බන්තිආදිගුණෙන අත්තානං තතො එව රක්ඛති. මත්තචිත්තතාති මත්තචිත්තතාය.

නිවාසනපාරුපනගෙහාදිනං සිතුණ්හාදිපටිබාහනෙන ආවරණං. අන්තො ජනස්මිත්ති අබ්බන්තරභූතෙ පුත්තදාරාදිජනෙ.

“සිලසංචරෙ පතිට්ඨාපෙති”ති ඉමිනා රක්ඛං දස්සෙති, “චන්ථගන්ධමාලාදීනි දෙහි”ති ඉමිනා ආවරණං, ඉතරෙන ගුත්තිං. භත්තවෙනනසම්පදානෙනපීති පි-සද්දෙන සිලසංචරෙ පතිට්ඨාපනාදීනි සම්පිණ්ඩෙති. එසෙව නයො ඉතො පරෙසුපි පි-සද්දග්ගහණෙසු. නිගමො නිවාසො එතෙසන්ති නෙගමා, එවං ජානපදාති ආහ “නිගමවාසිනො”තිආදි.

නවවිධා මානමදාති “සෙය්‍යොහමස්මි”තිආදි (සං. නි. 4.108; ධ. ස. 1121; විහ. 866; මහානි. 21, 178) නයප්පවත්තියා නවවිධා මානසඬ්ඛාතා මදා. මානො එව හෙත්ථ පමජ්ජනාකාරෙන පවත්තියා මානමදො. සොහනෙ කායිකවාචසිකකම්මෙ රතොති සුරතො උ-කාරස්ස දීඝං කත්වා, තස්ස භාවො සොරච්චං, කායිකවාචසිකො අචිතික්කමො, සබ්බං වා කායච්චිසුචරිතං. සුට්ඨු ඔරතොති සොරතො, තස්ස භාවො සොරච්චං, යථාචුත්තමෙව සුචරිතං. රාගාදීනන්ති රාගදොසමොහමානාදීනං. දමනාදීහිති දමනසමනපරිනිබ්බාපනෙහි. එකමත්තානන්ති එකං චිත්තං, එකච්චං අත්තනො චිත්තන්ති අත්ථො. රාගාදීනඤ්ඤි පුබ්බභාගියං දමනාදිපච්චෙකං ඉච්ඡිතබ්බං, න මග්ගක්කමණෙ විය එකජ්ඣං පටිසඬ්ඛානමුඛෙන පජ්ඣනතො. එකමත්තානන්ති වා චිචෙකවසෙන එකං එකාකිනං අත්තානං. කාලෙ කාලෙති තෙසං සන්තිකං උපසඬ්ඛිතබ්බෙ කාලෙ කාලෙ.

ඉධ යත්ථාති “ඉදං බො, තාත, ත”න්ති එවං නිගමනවසෙන චුත්තට්ඨානෙ යත්ථා. චත්තන්ති අරියච්ඤ්ඤිචත්තිචත්තං. සමානෙතබ්බන්ති “දසවිධං, ද්වාදසවිධ”න්ති ච හෙට්ඨා චුත්තගණනාය ව සමානං කාතබ්බං අනුනං අනාධිකං කත්වා දස්සෙතබ්බං. අධම්මරාගස්සාති අයුත්තට්ඨානෙ රාගස්ස. විසමලොභස්සාති යුත්තට්ඨානෙපි අතිවිය බලවභාවෙන පවත්තලොභස්ස.

චක්කරතනපාතුභාවවණ්ණනා

85. චත්තමානස්සාති පරිපුණ්ණෙ චක්කවත්තිචත්තෙ චත්තමානස්ස, නො අපරිපුණ්ණෙති ආහ “පුරෙත්වා චත්තමානස්සා”ති. කිත්තාවතා පනස්ස පාරිපුරි හොතිති? තත්ථ “කතාධිකාරස්ස තාව හෙට්ඨිමපරිච්ඡෙදෙන ද්වාදසහිපි සංච්චිජරෙහි පුරති, පඤ්චවිසතියා, පඤ්ඤාසාය වා සංච්චිජරෙහි. අයඤ්ච හෙදො ධම්මච්ඡන්දස්සපි තික්කමජ්ඣමුදුතාවසෙන, ඉතරස්ස තතො භියොපි”ති වදන්ති.

දුතියාදිචක්කවත්තිකථාවණ්ණනා

90. අත්තනො මනියාති පරම්පරාගතං පුරාණං තන්තිං පචෙණිං ලඬ්ඝිත්වා අත්තනො ඉච්ඡිතාකාරෙන. තෙනාහ “පොරාණක”න්තිආදි.

න පබ්බන්තිති සමිද්ධියා න පුරෙත්ති, ඒතා න හොන්තිති අත්ථො. තෙනාහ “න වඩ්ඪන්ති”ති. තථා වාහ “කත්ථවි සුඤ්ඤා හොන්ති”ති. තත්ථ තත්ථ රාජකිච්චෙ රඤ්ඤා අමා සහ චත්තන්තිති අමච්චා, යෙහි චිතා රාජකිච්චං නප්පවත්තති. පරම්පරාගතා හුත්වා රඤ්ඤා පරිසාය භවාති පාරිසප්පා. තෙනාහ “පරිසාවරා”ති. තස්මිං යානන්තරෙ යපිතා හුත්වා රඤ්ඤා ආයං, වයඤ්ච යාථාවතො ගණෙත්තිති ගණකා. ජාතිකුලසුතාවාරාදිවසෙන පුට්ඨත්තං ගතත්තා මහති මත්තා එතෙසන්ති මහාමත්තා, තෙ පන මහානුභවා අමච්චා එවාති ආහ “මහාඅමච්චා”ති. යෙ රඤ්ඤා භත්ථානිකාදිසු අවට්ඨිතා, තෙ අනිකට්ඨාති ආහ “භත්ථිආවරියාදයො”ති. මන්තං පඤ්ඤං අසිතා හුත්වා ජීවන්තිති මන්තස්සාජීවනො, මතිසජීවාති අත්ථො, යෙ තත්ථ තත්ථ රාජකිච්චෙ උපදෙසදායිනො. තෙනාහ “මන්තා වුවචති පඤ්ඤා”තිආදි.

ආයුචණ්ණාදිපරිභානිකථාවණ්ණනා

91. බලවලොභත්තාති “ඉමස්මිං ලොකෙ ඉදානි දලිද්දමනුස්සා නාම බහු, තෙසං සබ්බෙසං ධනෙ අනුප්පදියමානෙ මය්හං කොසස්ස පරික්ඛයො හොති”ති එවං උප්පන්නබලවලොභත්තා. උපරුපරිභූමීසුති ඡකාමසග්ගසඬ්ඛාතාසු උපරුපරිකාමභූමීසු. කම්මස්ස ඵලං අග්ගං නාම, තං පනෙත්ථ උද්ධගාමීති ආහ “උද්ධං අග්ගං අස්සා”ති. සග්ගෙ නියුත්තා, සග්ගප්පයොජනාති වා සොචග්ගිකා. දසන්තං විසෙසානන්ති දිබ්බආයුචණ්ණයසසුබ්බාධිපතෙය්‍යානඤ්චෙව දිබ්බරූපාදීනඤ්ච ඵලවිසෙසානං. වණ්ණග්ගහණෙන චෙත්ථ සකො අත්තභාවවණ්ණො ගහිතො, රූපග්ගහණෙන බහිද්ධා රූපාරම්මණං.

92. සුට්ඨු නිසිද්ධන්ති යථායං ඉමිනා අත්තභාවෙන අදින්නං ආදාතුං න සක්කොති, එවං සම්මදෙව තතො නිසෙධිතං කත්වා. මූලභතන්ති ජීවිතා වොරොපනෙන මූලෙ එව භතං.

96. රාගවසෙන වරණං වරින්තං, වරින්තමෙව වාරින්තං, මෙථුනන්ති අධිප්පායො, තං පන “පරෙසං දාරෙසු”ති වුත්තත්තා “මිච්ඡාචාර”න්ති ආහ.

100. පච්චනිකදිට්ඨිති “අත්ථි දින්න”න්තිආදිකාය (ම. නි. 1.441; 2.94; විහ. 793) සමමාදිට්ඨියා පටිපක්ඛභුතා දිට්ඨි.

101. මාතුච්ඡාදිකා උපරි සයමෙව වක්ඛති. අතිබලවලොභොති අතිවිය බලවා බහලකිලෙසො, යෙන අකාලෙ, අදෙසෙ ව පවත්තති. මිච්ඡාධම්මොති මිච්ඡා විපරිතො අවිසභාගවත්ථුකො ලොභධම්මො. තෙනාහ “පුරිසාන”න්තිආදි.

තස්ස භාවොති යෙන මෙත්තාකරුණාපුබ්බධගමෙන චිත්තෙන පුග්ගලො “මත්තෙය්‍යා”ති වුවචති, සො තස්ස යථාචුත්තචිත්තූප්පාදො, තංසමුට්ඨානා ව කිරියා මත්තෙය්‍යතා. තෙනාහ “මාතරි සම්මා පටිපත්තියා එතං නාම”න්ති . යා සම්මා පජ්ජිතබ්බෙ සම්මා අප්පටිපත්ති, සොපි දොසො අගාරවකිරියාදිභාවතො. විජ්ජටිපත්තියං පන චත්තබ්බමෙව නත්ථිති ආහ “තස්සා අභාවො චෙව තප්පටිපක්ඛතා ව අමත්තෙය්‍යතා”ති. කුලෙ ජෙට්ඨානන්ති අත්තනො කුලෙ වුද්ධානං මහාපිතුචුළපිතුජෙට්ඨකභාතිකාදිනං.

දසවස්සායුකසමයවණ්ණනා

103. “ය”න්ති ඉමිනා සමයො ආමට්ඨො, භුම්මත්ථෙ චෙතං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යස්මිං සමයෙ”ති. අලං පතීනොති අලංපතෙය්‍යා. තස්සා පරියත්තතා හරියාභාවෙනාති ආහ “දාතුං යුත්තා”ති. අග්ගරසානීති මධුරභාවෙන, භෙසජ්ජභාවෙන ව අග්ගභුතරසානි.

දිප්පිස්සන්තීති පටිපක්ඛභාවෙන සමුප්පජ්ජස්සන්ති. තෙනාහ “කුසලන්තිපි න භවිස්සති”ති . අහො පුරිසොති මාතාදිසුපි ඊදිසො, අඤ්ඤාසං කෙසං කිං විස්සජ්ජෙස්සති, අහො තෙජවපුරිසොති.

ගෙහෙ මාතුගාමං වියාති අත්තනො ගෙහෙ දාසිහරියාභුතමාතුගාමං විය. මිස්සිභාවන්ති මාතාදිසු හරියාය විය වාරින්තසඬිකරං.

බලවකොපොති හන්තුකාමතාවසෙන උප්පත්තියා බලවකොපො. ආසාතෙතීති ආහනති, අත්තනො කක්ඛලඵරුසභාවෙන චිත්තං විබාධතීති අත්ථො. නිස්සයදහනරසො හි දොසො. බ්‍යාපාදෙතීති විනාසෙති, මනොපද්‍යසනතො මනස්ස පකොපනතො. තිබ්බන්ති තික්ඛං, සා පනස්ස තික්ඛතා සරිරෙ අවහන්තෙපි සිනෙහවත්ථුං ලඬිසිත්ථාපි පවත්තියා චෙදිතබ්බාති ආහ “පියමානස්සපි”තිආදි.

104. කප්පවිනායො කප්පො උත්තරපදලොපෙන, අත්තරාව කප්පො අත්තරකප්පො. තණ්හාදිභෙදො කප්පො එතස්ස අත්ථිති කප්පො, සත්තලොකොති ආහ “අත්තරාව ලොකවිනායො”ති. ස්වායං අත්තරකප්පො කතිවිධො, කථඤ්චස්ස සම්භවො, කිං ගතිකොති අත්තොගධං වොදනං සන්ධායාහ “අත්තරකප්පො ව නාමා”තිආදි. ලොභුස්සදායාති ලොභාධිකාය පජාය වත්තමානාය.

එවං චිත්තයිංසුති පුබ්බෙ යථානුස්සවානුස්සරණෙන, අත්තනො ව ආයුච්ඡෙසස්ස ලහනතො. ගුම්බලතාදිහි ගහනං ධානන්ති ගුම්බලතාදිහි සඤ්ජන්තනාය ගහනභුතං ධානං. රුක්ඛෙහි ගහනන්ති රුක්ඛෙහි නිරන්තරනිවිතෙහි ගහනභුතං . නදිවිදුග්ගන්ති ඡින්නතටාහි නදිහි ඔරතො, පාරතො ව විදුග්ගං. තෙනාහ “නදීන”න්තිආදි. පබ්බතෙහි විසමං පබ්බතන්තරං. පබ්බතෙසු වා ඡින්නතටෙසු දුරාරොහං විසමට්ඨානං. සභාගෙහි ජීවනවසෙන සමානභාගෙ සදිසෙ කරිස්සන්ති.

ආයුච්ඡාදිවඩ්ඪනකථාවණ්ණනා

105. ආයතන්ති වා දිසං වරකාලිකං. මරණවසෙන හි ඤාතික්ඛයො ආයතො අපුනරාවත්තනතො, න රාජභයාදිනා උක්කමනවසෙන පුනරාවත්තියාපි තස්ස ලබ්භනතො. ඔසක්කෙය්‍යාමාති ඔරමෙය්‍යාම. වීරමණම්පි අත්ථතො පජහනමෙව පරිච්චජනභාවතොති ආහ “පජහෙය්‍යාමාති අත්ථො”ති. සීලගබ්භෙ වඩ්ඪිතත්තාති මාතු, පිතු ව සීලවත්තනාය තදවයචතුතෙ ගබ්භෙ වඩ්ඪි “සීලගබ්භෙ වඩ්ඪිතා”ති වුත්තා, එතෙන උතුආභාරස්ස විය තදඤ්ඤස්සාපි බාහිරස්ස පච්චයස්ස වසෙන සත්තසන්තානස්ස විසෙසාධානං හොතීති දස්සෙති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං ඔඡ්චොපාලට්ඨකායං (දී. නි. ටී. 1.7) වුත්තමෙව. ඛෙත්තවිසුද්ධියාති අධිට්ඨානභුතවත්ථුවිසුද්ධියා. නනු ව තං විසෙසාධානං ජායමානං රූපසන්තතියා එව භවෙය්‍යාති? සච්චමෙතං, රූපසන්තතියා පන තථා ආභිතවිසෙසාය අරූපසන්තතියි ලද්දුපකාරා එව හොති තප්පටිබද්ධවුත්තිභාවතො. යථා කබළිකාරාභාරෙන උපත්ථම්භිතෙ රූපකායෙ සබ්බොපි අත්තභාවො අනුග්ගහිතො එව නාම හොති, යථා පන රඤ්ඤො වක්කවත්තීනො පුඤ්ඤවිසෙසං උපනිස්සාය තස්ස ඉත්ථීරතනාදිනං අනඤ්ඤසාධාරණා තෙ තෙ විසෙසා සම්භවන්ති තබ්බාවෙ භාවතො, තදභාවෙ ව අභාවතො, එවමෙව

තස්මිං කාලෙ මානාපිතුනං යථාචුත්තපුඤ්ඤවිසෙසං උපනිස්සාය තෙසං පුත්තානං ජායමානානං දීඝායුකතා ඛෙත්තවිසුද්ධියාව හොතීති වෙදිතබ්බා සංවෙගධම්මජන්දාදිසමුපබ්බුහිතාය තදා තෙසං කුසලවෙනතාය තථා උළාරභාවෙන සමුප්පජ්ජනතො. එත්ථාති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ, තත්ථාති යථාචුත්තං කුසලධම්මං සමාදාය චත්තමානෙ සත්තනිකායෙ. තත්ථෙචාති තස්මිංයෙව සත්තනිකායෙ. “අත්තනොව සීලසම්පත්තියා”ති චුත්තං සසත්තනිපරියාපන්නස්ස ධම්මස්ස තත්ථ විසෙසප්පච්චයභාවතො. ඛෙත්තවිසුද්ධිපි පන ඉධාපි පටික්ඛිපිතුං න සක්කා.

කොට්ඨාසාති චත්තාරිසවස්සායුකාතිආදයො අසීතිවස්සසහස්සායුකපරියොසානා එකාදස කොට්ඨාසා. අදින්නාදානාදීහීති ආදි-සද්දෙන කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකාපරියොසානානං දසන්නං පාපකොට්ඨාසානං ගහණං.

සඬ්ඛරාජඋප්පත්තිවණ්ණනා

106. එවං උප්පජ්ජනකතණ්හාති එවං වච්ඡෙදං පාපනවසෙන පචත්තා භුඤ්ඡිතුකාමනා. අනසන්නති කායිකකිරියාඅසමත්ථතාහෙනුභුතො සරිරසඬ්ඛකොවො. තෙනාහ “අවිජ්ජාරිකභාවො”තිආදි. සනනිවාසතන්ති ගාමනිගමරාජධානීනං සනනිවිට්ඨනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස නාතිදුරවත්තිනං. නිරන්තරපූරිතොති නිරන්තරං විය පුණ්ණො තත්පගානං සත්තානං බහුභාවතො.

මෙත්තෙයාබුද්ධුප්පාදවණ්ණනා

107. කිඤ්චාපි පුබ්බෙ වඬ්ඪමානකවසෙන දෙසනා ආගතං, ඉදං පන න වඬ්ඪමානකවසෙන චුත්තං. කස්මාති වෙ ආහ “න හී”තිආදි. සත්තානං වඬ්ඪමානායුකකාලෙ බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති සංසාරෙ සංවෙගස්ස දුබ්බිභාවතීයත්තා . තතො වස්සසතසහස්සතො ඔරමෙව බුද්ධුප්පාදකාලො.

108. සමුස්සිතට්ඨෙත යුපො වියාති යුපො, යුපන්ති එත්ථ සත්තා අනෙකභුමිකුටාගාරොවරකාදිචන්තතායාති යුපො, පාසාදො. රඤ්ඤො හෙනුභුතෙනාති හෙනුඅත්ථෙ කරණචචනන්තිදස්සෙතිඋස්සාහසම්පත්තිආදිනා. මහතා රාජානුභාවෙන, මහතා ච කිත්තිසද්දෙන සමන්නාගතත්තා චතුහි සධගහවත්ථුහි මහාජනස්ස රඤ්ජනතො මහාපනාදො නාම රාජා ජාතො. ජාතකෙති මහාපනාදජාතකෙ (ජා. 1.3.40 මහාපනාදජාතකෙ).

පනාදො නාම සො රාජාති “අතීතෙ පනාදො නාම සො රාජා අස්සොසී”ති අත්තභාවන්තරතාය අත්තානං පරං විය නිද්දිසති. ආයස්මා හි හද්දජිත්ථෙරො අත්තනා අප්ඤ්ඤාචුත්ථපුබ්බං සුවණ්ණපාසාදං දස්සෙත්වා එවමාහ. යස්ස යුපො සුවණ්ණයොති යස්ස රඤ්ඤො අයං යුපො පාසාදො සුවණ්ණයො සුවණ්ණමයො. තිරියං සොළසුබ්බෙධොති විත්ථාරතො සොළසසරපාතප්පමාණො, සො පන අඬ්ඪයොජනප්පමාණො හොති. උබ්භමාහු සහස්සධාති උබ්භං උච්චභාවං අස්ස පාසාදස්ස සහස්සධා සහස්සකණ්ඩප්පමාණං ආහු, සො පන යොජනතො පඤ්චවිසතියොජනප්පමාණො හොති. කෙච් පනෙත්ථ ගාථාසුඛත්ථං “ආහු”ති දිසං කතං, අහු අහොසීති අත්ථං වදන්ති.

සහස්සකණ්ඩොති සහස්සභුමිකො, “සහස්සඛණ්ඩො” තිපි පාඨො, සො එව අත්ථො. සතගණ්ඩුති අනෙකසතනියුහකො. ධජාලුති තත්ථ තත්ථ නියුහසිඛරාදීසු පතිට්ඨපිතෙහි සත්තිධප්චිරධගඬජාදීහි ධජෙහි සම්පන්නො. හරිතාමයොති වාමීකරසුවණ්ණමයො. කෙච් පන හරිතාමයොති “හරිතමණිපරික්ඛටො”ති වදන්ති. ගන්ධබ්බාති නටා. ජසහස්සාති සත්තධාති ජමත්තාති ගන්ධබ්බසහස්සාති සත්තධා තස්ස පාසාදස්ස සත්තසු යානෙසු රඤ්ඤො අභිරමාපනත්ථං නච්චිංසුති අත්ථො. තෙ එවං නච්චන්තාපි කිර රාජානං භාසෙතුං නාසක්ඛිංසු. අථ සක්කො දෙවරාජා දෙවනටං පෙසෙත්වා සමප්පං කාරෙසි, තදා රාජා හසීති.

කොට්ඨාමො නාම මාපිතො. චත්ථුති හද්දජිත්ථෙරස්ස චත්ථු. තං ථෙරගාථාවණ්ණනායං (ථෙරගා. අට්ඨ. හද්දජිත්ථෙරගාථාවණ්ණනාය) විත්ථාරතො ආගතමෙව. ඉතරස්සාති නළකාරදෙවපුත්තස්ස. ආනුභාවාති පුඤ්ඤානුභාවනිමිත්තං.

දානවසෙන දත්ථාති තං පාසාදං අත්තනො පරිග්ගහභාවවියොජනෙන දානමුඛෙ නියොජෙත්වා. විස්සජ්ජෙත්වාති විත්තෙනෙව පරිච්චජනවසෙන දත්ථා පුන දක්ඛිණෙයානං සත්තකභාවකරණෙන නිරපෙක්ඛපරිච්චාගවසෙන විස්සජ්ජෙත්වා. එත්තකෙනාති “භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ”ති ආදිං කත්වා යාව “පබ්බජිස්සති”ති පදං එත්තකෙන දෙසනාමග්ගෙන.

භික්ඛුනො ආයුචණ්ණාදිවඬ්ඪනකථාවණ්ණනා

110. ඉදං භික්ඛුනො ආයුස්මිත්ති ආයුස්මිං සාධෙතබ්බෙ ඉදං භික්ඛුනො ඉච්ඡිතබ්බං චිරජීවිතාය හෙනුභාවතොති. තෙනාහ “ඉදං ආයුකාරණ”න්ති.

සම්පන්නසිලස්ස අවිජ්ජාසාරපාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිසුඛසමාධියථාභුතඤාණාදිසම්භවතො
තංසමුට්ඨානපණිකරුපෙති කායස්ස චුට්තං සරීරෙ වණ්ණධාතු විජ්ජසන්නා හොති, කල්‍යාණො ච කිත්තිසද්දො
අබ්භුග්ගච්ඡති ආහ “සිලවතො හී”තිආදි.

විවෙකජං පිතිසුඛාදීති ආදි-සද්දෙන සමාධිජං පිතිසුඛං, අපිතිජං කායසුඛං, සතිපාරිසුද්ධිජං උපෙක්ඛාසුඛඤ්ච
සඬගණ්හාති.

අජ්ජට්ඨකුලතාවහොති අජ්ජමාණානං සත්තානං, අත්තනො ච තෙසු අජ්ජට්ඨකුලභාවතො. හිතුපසංභාරාදිවසෙන
පචත්තියා සබ්බදිසාසු ඵරණඅජ්ජමාණවසෙන සබ්බදිසාසු විජ්ජාරිකතා.

“අරහත්තඵලසඬාතං බල”න්ති චුත්තං තස්ස අකුජ්ජධම්මතාය කෙනචි අනභිභවතීයභාවතො.

“ලොකෙ”ති ඉදං යථා “ඵකබලම්පි”ති ඉමිනා සම්බන්ධියති, ඵචං “දුජ්ජසහං දුරහිසම්භව”න්ති ඉමෙහිපි
සම්බන්ධිතබ්බං. ලොකපරියාපන්නෙහෙව හි ධම්මෙහි තෙසං බලස්ස දුජ්ජසහතා, දුරහිසම්භවතා, න ලොකුත්තරෙහීති.
ඵත්ථෙචාති ඵතස්මිං අරහත්තඵලෙ ඵච, තදත්ථන්ති අත්ථො.

ලොකුත්තරපුඤ්ඤම්පිති ලොකුත්තරපුඤ්ඤම්පි පුඤ්ඤඵලම්පි. යාච ආසවක්ඛයා පචඩ්ඪති
විචට්ටගාමිකුසලධම්මානං සමාදානහෙතුති යොජනා. අමතපානං පිටිංසු හෙට්ඨිමග්ගඵලසමධිගමවසෙනාති
අධිජ්ජායො.

චක්ඛවත්තිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

4. අග්ගඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

වාසෙට්ඨභාරද්වාජවණ්ණනා

111. එත්ථානි “පුබ්බාරාමෙ, මිභාරමාතුපාසාදෙ”ති එතස්මිං පදද්වයෙ. කොයං පුබ්බාරාමො, කථංඤ්ඤ පුබ්බාරාමො, කා ච මිභාරමානා, කථංඤ්ඤස්සා පාසාදො අහොසිති එතස්මිං අන්තොලීනෙ අනුයොගෙ. අයං ඉදානි චුච්චමානා අනුපුබ්බිකථා ආදිතො පට්ඨාය සඬබ්බෙපෙනෙව අනුපුබ්බිකථා. පදුමුත්තරං භගවත්තං එකං උපාසිකං අග්ගපට්ඨායිකට්ඨානෙ යපෙන්තිං දිස්වාන තත්ථ සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානා තමෙවත්ථං පුරක්ඛන්වා භගවත්තං නිමන්තෙන්වා. මෙණ්ඩකපුත්තස්සානි මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස. සොනාපන්නා අහොසි තථා කතාධිකාරත්තා.

මාතුට්ඨානෙ යපෙසි අත්තනො සීලාචාරසම්පත්තියා ගරුට්ඨානියත්තා. උපයොගන්ති තත්ථ තත්ථ අප්පෙතබ්බට්ඨානෙ අප්පනාවසෙන විනියොගං අගමංසු. අඤ්ඤෙහි ච වෙළුරියලොභිතඬිකමසාරගල්ලාදීහි. භස්සතිති ඔතරති. සුද්ධපාසාදො ච සොහතිති කෙවලො එකපාසාදො එව විහාරො න සොහති. නියුහානි බහුනි නිහරිත්වා කත්තබ්බසෙනාසනානි “දුට්ඨිඨගෙහානි”ති වදන්ති. මජ්ඣෙ ගබ්භො සමන්තනො අනුපරියායතොති එවං ද්වික්ඛන්තුං වඩ්ඪෙන්වා කතසෙනාසනානි දුට්ඨිඨගෙහානි. චූළපාසාදානි චූද්දකපාසාදා.

උත්තරදෙව්විහාරො නාම නගරස්ස පාචිනද්වාරසම්පෙ කතවිහාරො.

තිත්ථියලිඬිගස්ස අග්ගහිත්තා නෙව තිත්ථියපරිවාසං වසන්ති. අනුපසම්පන්නභාවතො ආපත්තියා ආපන්නාය අභාවතො න ආපත්තිපරිවාසං වසන්ති. භික්ඛුභාවන්ති උපසම්පදං. තෙවිජ්ජසුත්තන්ති ඉමස්මිං දීඝනිකායෙ තෙවිජ්ජසුත්තං සුත්වා.

113. අනුවත්තමානා වඩ්ඪකම්සු අනනුවඩ්ඪකමනෙ යථාධිජ්ජෙතස්ස අත්ථස්ස පුච්ඡනාදිනං අසක්කුණෙයාත්තා. තෙසන්ති තෙසං ද්විත්තං. තෙනාහ “පණ්ඩිතතරො”ති. අත්ථානි භවත්ථ. කුලසම්පන්නානි සම්පන්නකුලා උදිතොදිතෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උප්පන්නා. බ්‍රාහ්මණකුලාති කෙනවි පාරිජුඤ්ඤෙන අනුපද්දුතා එව බ්‍රාහ්මණකුලා. තෙනාහ “භොගාදිසම්පන්න”න්තිආදි. ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා උච්චා හුත්වා “ඉමං වසලං පබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජං”තිආදිනා ජාතිආදිනි සට්ඨෙන්නා අක්කොසන්ති. පරිභාසන්තිති පරිභවිත්වා භාසන්ති. අත්තනො අනුරූපායාති අත්තනො අප්ඣාසයස්ස අනුරූපාය. අත්තරත්තරා විච්ඡිජ්ජ පවත්තියමානා පරිභාසා පරිපුණ්ණා නාම න භොති බණ්ඩභාවතො, තබ්බිපරියායතො පරිපුණ්ණා නාම භොතිති ආහ “අත්තරා”තිආදි.

අප්පතිට්ඨතායාති අපස්සයරහිත්තා. විහින්නොති විනට්ඨො.

ඉතරෙ තයො වණ්ණානි බත්තියාදයො වණ්ණා භීතා. නනු බත්තියාව සෙට්ඨා වණ්ණා යථා බුද්ධා එතරහි බත්තියකුලෙ එව උප්පන්නාති? සච්චමෙතං, තෙ පන අත්තනො මිච්ඡාහිමානෙන, මිච්ඡාගාහෙන ච “බ්‍රාහ්මණොච සෙට්ඨො වණ්ණො”ති වදන්ති, තං තෙසං වචනමත්තං. “සුජ්ඣන්තිති සුද්ධා භොන්ති, න නින්දං ගරහං පාපුණන්ති”ති වදන්ති. සුජ්ඣන්ති වා සංසාරතො සුජ්ඣන්ති, න සෙසා වණ්ණා අසුක්කජාතිකත්තා, මන්තජ්ඣෙකාභාවතො වාති. බ්‍රහ්මුනො මුඛතො ජාතා වෙදවචනතො ජාතාති මුඛතො ජාතා. තතො එව බ්‍රහ්මුනො මහාබ්‍රහ්මුනො වෙදවචනතො විජාතාති බ්‍රහ්මජා. තෙන දුට්ඨිඨතානි නිමිත්තානි බ්‍රහ්මනිමිත්තා. වෙදවෙද්ධිගාදිබ්‍රහ්මදායජ්ජං අරහන්තිති බ්‍රහ්මදායාදා. මුණ්ඩකෙ සමණකෙති එත්ථ ක-කාරො ගරභායන්ති ආහ “නින්දන්තා ජිගුච්ඡන්තා වදන්ති”ති. ඉබ්භෙති සුද්දෙ, තෙ පන සරඛන්ධනෙන බද්ධා නිහින්නරාති ආහ “ගහපතිකෙ”ති. කණ්භෙති කණ්භජාතිකෙ. බන්ධනට්ඨෙත බන්ධු, කස්ස පන බන්ධුති ආහ “මාරස්ස බන්ධුභුතෙ”ති. පාදාපච්චෙති පාදතො ජාතාපච්චෙ. අයං කිර බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො මුඛතො ජාතා, බත්තියා උරතො, උරුහි වෙස්සා, පාදතො සුද්දා”ති.

114. යස්මා පට්ඨකප්පිකකාලෙ චතුර්වණ්ණවචන්ථානං නත්ථි, සබ්බෙව සත්තා එකසද්ධිසා, අපරභාගෙ පන තෙසං පයොගභෙදවසෙන අහොසි, තස්මා චුත්තං “පොරාණං...පෙ.... අජානන්තා”ති. ලද්ධිහින්දනත්ථායාති “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා”ති එවං පවත්තාය ලද්ධියා විනිවෙද්ධන්ථං. පුත්තප්පට්ඨලාභත්ථායාති “එවං මයං පෙත්තිකං ඉණං සොධෙස්සාමා”ති ලද්ධියං යත්වා පුත්තප්පට්ඨලාභාය. අයඤ්ඤෙන්ථ ධම්මිකානං බ්‍රාහ්මණානං අප්ඣාසයො. සඤ්ජාතපුප්ථාති රජස්සලා. ඉත්ථිනඤ්ඤි කුමාරිභාවජ්ජන්තිතො පට්ඨාය පච්ඡිමවයතො ඔරං අසති විබන්ධෙ අට්ඨමෙ අට්ඨමෙ සත්තාහෙ ගබ්භාසයසඤ්ඤිතෙ තතියෙ ආවත්තෙ කතිපයා ලොභිතපීළකා සණ්ඨතිත්වා අග්ගහිත්තපුප්ථා එව හිජ්ජන්ති, තතො ලොභිතං පග්ගරති, තත්ථ උතුසමඤ්ඤා, පුප්ථසමඤ්ඤා ච. තෙසන්ති බ්‍රාහ්මණානං. සච්චවචනං සියාති “බ්‍රහ්මුනො පුත්තා”තිආදිවචනං සච්චං යදි සියා, බ්‍රාහ්මණානං...පෙ.... මුඛං භවෙය්‍ය, න වෙතං අත්ථි.

115. මුඛවිෂේදකවාදන්ති “බ්‍රාහ්මණා මහාබ්‍රහ්මනො මුඛතො ජාතා”ති වාදස්ස ඡේදකවාදං. අරියභාවෙ අසමත්ථාති අනරියභාවාවහා. පකතිකාළකාති සභාවෙනෙව න සුද්ධා. කණ්හොති කිලිට්ඨො උපතාපකො. තෙනාහ “දුක්ඛොති අත්ථො”ති.

සුක්කභාවො නාම පරිසුද්ධතාති ආහ “නික්කිලෙසභාවෙන පණ්ඩරා”ති. සුක්කොති න කිලිට්ඨො අනුපතාපකොති වුත්තං “සුඛොති අත්ථො”ති.

116. උභයවොකිණ්ණෙති වචනවිපල්ලාසෙන වුත්තන්ති ආහ “උභයෙසු වොකිණ්ණෙසු”ති. මිස්සිභුතෙසුති “කදාවි කණ්හා ධම්මා, කදාවි සුක්කා ධම්මා”ති එවං එකස්මිං සන්තානෙ, එකස්මිංයෙව ච අත්තභාවෙ පවත්නියා මිස්සිභුතෙසු, න පන එකස්මිං පවත්නියා. එත්ථාති අනන්තරවුත්තධම්මාව අත්ථාධිට්ඨාති ආහ “කණ්හසුක්කධම්මෙසු”ති. යස්මා ච තෙ බ්‍රාහ්මණා න වෙව තෙ ධම්මෙ අතික්කන්තා, යාය ච පටිපදාය අතික්කමෙය්‍යං, සාපි තෙසං පටිපදා නත්ථී, තස්මා වුත්තං “චත්තමානාපී”ති. නානුජානන්ති අයථාභවිච්චාදභාවතො. අනුජානනඤ්ච නාම අබ්හනුමොදනන්ති තදභාවං දස්සෙන්තෙන “නානුමොදන්ති, න පසංසන්ති”ති වුත්තං. චතුත්තං වර්ණානන්ති නිද්ධාරණෙ සාමිච්චනං. තෙසන්ති පන සම්බන්ධෙපි වා සාමිච්චනං. තෙ ච බ්‍රාහ්මණා න එවරුපා න එදිසා, යාදිසො අරහා එකදෙසෙනාපි තෙන තෙසං සදිසතාභාවතො, තස්මා තෙන කාරණෙන තෙසං බ්‍රාහ්මණානං “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො”ති වාදං විඤ්ඤා යථාභූතවාදිනො බුද්ධාදයො අරියා නානුජානන්ති.

ආරකත්තාදීහීති එත්ථ කිලෙසානං ආරකත්තා පහීනභාවතො දුරත්තා අරහං, කිලෙසාරීනං හතත්තා අරහං, සංසාරවක්කස්ස අරානං හතත්තා අරහං, පච්චයාදීනං අරහත්තා අරහං, පාපකරණෙ රහාභාවෙන අරහන්ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.125 ආදයො), තං සංචණ්ණනාසු (විසුද්ධි. ටී. 1.124) ච වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. ආසවානං ඛිණ්ණත්තාති චතුත්තමිපි ආසවානං අනවසෙසතො පහීනත්තා. බ්‍රහ්මවරියවාසන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසං. තස්ස වාසස්ස පරියොසිතත්තා වුත්ථවාසො, දසන්තමිපි වා අරියවාසානං වුත්ථත්තා වුත්ථවාසො. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“දසයිමෙ, හික්ඛෙවෙ, අරියවාසා, යදරියා ආවසිංසු වා ආවසන්ති වා ආවසිස්සන්ති වා. කතමෙ දස? ඉධ, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛු පඤ්චඩ්ගච්ඡපහීනො හොති ඡලඬ්ගසමන්තාගතො එකාරක්ඛො චතුරපස්සෙනො පනුණ්ණපච්චෙකසච්චො සමචයසයෙසෙනො අනාවලසඬ්කප්පො පස්සද්ධකායසඬ්ඛාරො සුවිමුත්තචිත්තො සුවිමුත්තපඤ්ඤො. ඉමෙ ඛො, හික්ඛෙවෙ, දස අරියවාසා”ති (අ. නි. 10.19).

වුස්සන්ති වා වුස්සිතං, අරියමග්ගො, අරියඵලඤ්ච, තං එතස්ස අත්ථීති අනිසයවචනිච්ඡාවසෙන අරහා “වුස්සිතවා”ති වුත්තො. කරණීයං නාම පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවතා දුක්ඛස්සන්තං කාතුකාමෙහි එකන්තතො කත්තබ්බත්තා, තං පන යස්මා චතුහි මග්ගෙහි පච්චෙකං චතුසු සච්චෙසු කාතබ්බං කතං, තස්මා වුත්තං “චතුහි...පෙ.... කතකරණීයො”ති. ඔසිදාපනට්ඨෙන භාරා වියාති භාරා, කිලෙසා, බන්ධා ච. වුත්තඤ්ඤි “භාරා හවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා”ති (සං. නි. 3.22) ඔහාරිතොති අපනීතො. සකො අත්ථො සදත්ථොති එත්ථ ද-කාරො පදසන්ධිකරො. කාමං දිට්ඨිආදයොපි සංයොජනානි එව, තථාපි තණ්හාය භවසංයොජනට්ඨො සාතිසයො. යථාහ “අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනාන”න්ති. (සං. නි. 2.125, 126, 127, 132, 134, 136, 142; 3.5.520; කථා. 75) තතො සා එව සුත්තෙ (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.93, 133; 3.373; සං. නි. 3.1081; පටි. ම. 1.34 ආදයො) සමුදයසච්චභාවෙන වුත්තා, තස්මා වුත්තං “භවසංයොජනං වුවචති තණ්හා”ති. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තොති සම්මා අඤ්ඤාය ජානනභූතාය අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය සම්මා යථාභූතං යං යථා ජානිතබ්බං, තං තථා ජානිත්වා විමුත්තො. ඉමස්මිං ලොකෙති ඉමස්මිං සත්තලොකෙ. ඉධත්තභාවෙති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ, පරත්තභාවෙති පරස්මිං අත්තභාවෙ, ඉධලොකෙ, පරලොකෙ වාති අත්ථො.

117. අත්තරවිරහිතාති විභාගවිරහිතා. තෙනාහ “අත්තතො කුලෙන සදිසා”ති. අනුයන්තිති අනුයන්තා, අනුයන්තා එව ආනුයන්තා, අනුවත්තකා. තෙනාහ “වසවත්තිතො”ති.

118. නිවිට්ඨාති සද්ධෙය්‍යවත්ථුස්මිං අනුපවිසනවසෙන නිවිට්ඨා. තතො එව තස්මිං අධිකං නිවිසනතො අභිනිවිට්ඨා. අවලට්ඨිතාති අවලභාවෙ ධීතා.

යන්ති යං කට්ඨෙතබ්බධම්මං අනුපධාරෙන්වා, තදත්ථඤ්ච අප්පච්චක්ඛං කත්වා කථං, එතං අවධානං අකාරණං තස්ස බොධිමුලෙයෙව සමුච්ඡින්නත්තා. විච්ඡින්නද්වයනත්ථන්ති රතනත්තයසද්ධාය විච්ඡින්නදස්ස උප්පාදනත්ථං, අඤ්ඤාත්තායාති අත්ථො. සොති මාරො. මුසාවාදං කාතුං නාසක්ඛීති ආගතඵලස්ස අරියසාවකස්ස පුරතො මුසා චත්තුං න විසහි, තස්මා ආම මාරොස්මිති පටිජානි. සිලාපථවියන්ති රතනමයසිලාපථවියං. සිනෙරුං කිර පරිවාරෙන්වා ධීතො භූමිප්පදෙසො සත්තරතනමයො, “සුවණ්ණමයො”ති කෙවි, සා විත්ථාරතො, උබ්බෙධතො

අනෙකුත් සහස්සර්වමාණා අතිවිය නිව්වලා. කිං ත්වං එත්ථානි කිං කාරණා ත්වං එත්ථ. “යිතො”ති අව්ඡරං පහරි. යාතුං අසක්කොන්තොති අරියසාවකස්ස පුරතො යාතුං අසක්කොන්තො. අයඤ්භි අරියධම්මාධිගමස්ස ආනුභාවො, යං මාරොපි නාම මහානුභාවො උජුකං පටිප්පරිතුං න සක්කොති.

මග්ගො එව මුලං මග්ගමුලං, තස්ස සඤ්ජාතත්තා උප්පන්නත්තා. තෙන මග්ගමුලෙන පතිට්ඨිතසන්නානෙන ලද්ධපතිට්ඨා. භගවතො දෙසනාධම්මං නිස්සාය අරියාය ජාතියා ජාතො “භගවත්තං නිස්සාය අරියභූමියං ජාතො”ති වුත්තො. “උරෙ වසිත්වා”ති ඉදං ධම්මසොසස්ස උරතො සමුට්ඨානතාය වුත්තං. උරෙ වායාමජනිතාභිජාතිතාය වා ඔරසො. මුඛතො ජාතෙන ජාතො “මුඛතො ජාතො”ති වුත්තො. කාරණකාරණෙපි හි කාරණෙ විය වොභාරො හොති “තිණෙහි භත්තං සිද්ධ”න්ති. කෙච් පන “විමොක්ඛමුඛස්ස වසෙන ජාතත්තා මුඛතො ජාතො”ති වදන්ති, තත්ථාපි වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුරිමෙනත්ථෙන යොනිජො, සෙදජො, මුඛජොති තිසු සම්බන්ධෙසු මුඛජෙන සම්බන්ධෙන භගවතො පුත්තභාවො විභාවිතො. අත්ථද්වයෙනාපි ධම්මජභාවොයෙව දීපිතො. අරියධම්මජපත්තිතො ලද්ධවිසෙසො හුත්වා පවත්තො තදුත්තරකාලිකො බන්ධසන්නානො “අරියධම්මතො ජාතො”ති වෙදිතබ්බො, අරියධම්මං වා මග්ගඵලං නිස්සාය, උපනිස්සාය ව ජාතො සබ්බොපි ධම්මජපත්තො “අරියධම්මතො ජාතො”ති ගහෙතබ්බො. තෙසං පන අරියධම්මානං අපරියොසිතකිව්චතාය අරියභාවෙන අභිනිබ්බත්තිමත්තං උපාදාය “අරියධම්මතො ජාතත්තා”ති වුත්තං. පරියොසිතකිව්චතාය තථා නිබ්බත්තිපාරිසුරිං උපාදාය “නිම්මිතත්තා”ති වුත්තං, යතො “ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො”ති වුත්තං. “නවලොකුත්තරධම්මථායං ආදියතිති ධම්මථායාදො” තිපි පායො. අස්සාති “භගවතොම්හිපුත්තො”ති ආදිනා වුත්තස්ස වාක්‍යස්ස. අත්ථං දස්සෙන්නොති භාවත්ථං පකාසෙන්නො. තථාගතස්ස අනඤ්ඤසාධාරණසීලාදිධම්මක්ඛන්ධස්ස සමුහනිවෙසවසෙන ධම්මකායතාය න කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථි, සත්ථුට්ඨානියස්ස පන ධම්මකායතං දස්සෙතුං “කස්මා තථාගතො ධම්මකායොති වුත්තො”ති සයමෙව පුච්ඡං සමුට්ඨාපෙත්වා “තථාගතො හී”ති ආදිනා තමත්ථං විස්සජ්ජෙති. හදයෙන චිත්තෙත්ථාති “ඉමං ධම්මං ඉමස්ස දෙසෙස්සාමී”ති තස්ස උපගතස්ස වෙනෙයාජනස්ස බොධනත්ථං චිත්තෙන චිත්තෙත්ථා. වාචාය අභිනිහරිති සද්ධම්මදෙසනාවාචාය කරවිකරුතමඤ්ජුනා බ්‍රහ්මස්සරෙන වෙනෙයාසන්නානාහිමුඛං තදජ්ඣාසයානුරූපං හිතමත්ථං නිහරි උපනෙසි. තෙනාති තෙන කාරණෙන එවංසද්ධම්මාධිමුත්තිභාවෙන. අස්සාති තථාගතස්ස. ධම්මමයත්තාති ධම්මභූතත්තා. ඉධාධිප්පෙතධම්මො සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතොති ආහ “ධම්මකායත්තා එව බ්‍රහ්මකායො”ති. සබ්බසො අධම්මං පජහිත්වා අනවසෙසතො ධම්මො එව භූතොති ධම්මභූතො. තථාරූපො ව යස්මා සභාවතො ධම්මො එවාති වත්තබ්බතං අරහතිති ආහ “ධම්මසභාවො”ති.

119. සෙට්ඨව්ච්ඡෙදකවාදන්ති “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො”ති (දී. නි. 3.116) එවං
වුත්තසෙට්ඨභාවච්ඡෙදකවාදං. අපරෙනපි නයෙනාති යථාවුත්තසෙට්ඨව්ච්ඡෙදකවාදතො අපරෙනපි පොරාණකලොකුප්පත්තිදස්සනනයෙන. සෙට්ඨව්ච්ඡෙද...පෙ.... දස්සෙතුන්ති සොපි හි “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, හිනා අඤ්ඤෙ වණ්ණො”ති, “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුතො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා”ති (දී. නි. 3.114) ව එවං පවත්තාය මිච්ඡාදිට්ඨියා විනිවෙදනො ජාතිබ්‍රාහ්මණානං සෙට්ඨභාවස්ස ඡෙදනතො සෙට්ඨව්ච්ඡෙදනවාදො නාම හොතිති දස්සෙතුන්ති අත්ථො.

ඉත්ථභාවන්ති ඉමං පකාරතං මනුස්සභාවං. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති, පකරණවසෙන වා අයමත්ථො අවච්ඡින්නො දට්ඨබ්බො. මනෙතෙව නිබ්බත්තාති බාහිරපච්චයෙන විනා කෙවලං උපචාරඤ්ඤානමනසාව නිබ්බත්තා. යාය උපචාරජ්ඣානවෙතනාය තෙ තත්ථ නිබ්බත්තා, නිවරණවික්ඛම්භනාදිනා උළාරො තස්සා පවත්තිවිසෙසො, තස්මා ඤානඵලකප්පො තස්සා ඵලවිසෙසොති ආහ “බ්‍රහ්මලොකෙ වියා”ති ආදි. “සයංපහා”ති පදානං තත්ථ සූරියාලොකාදිහි විනා අන්ධකාරං විධමන්තා සයමෙව පභාසන්තිති සයංපහා, අන්තලික්ඛෙ ආකාසෙ වරන්තිති අන්තලික්ඛවරා, තදඤ්ඤකාමාවචරසන්නානං විය සරිරස්ස විවරණට්ඨානස්ස අසුභතාභාවතො සුභං, සුභෙව තිට්ඨන්තිති සුභට්ඨාසිනොති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

රසපථවිපාකුභාවවණ්ණනා

120. සබ්බං චක්කවාළන්ති අනවසෙසං කොට්ඨසතසහස්සං චක්කවාළං. සමතනීති සඤ්ජාදෙන්ති විප්ඵරි, සා පන තස්මිං උදකෙ පතිට්ඨිතා අහොසිති ආහ “පතිට්ඨහි”ති. වණ්ණෙන සම්පන්නාති සම්පන්නවණ්ණො. මක්ඛිකණ්ඩකරහිතන්ති මක්ඛිකාහි ව තාසං අණ්ඩකෙහි ව රහිතං.

අතීතානන්තරෙපි කප්පෙ ලොලොයෙව. කස්මා? එවං විරපරිචිතලොලතාවසෙන සබ්බපඨමං තථා අකාසිති දස්සෙති. කිමෙවිදන්ති “වණ්ණෙනො, ගන්ධෙනො ව තාව ඤාතං, රසෙනො පන කිමෙවිදං භවිස්සති”ති සංසයජාතො වදති. තිට්ඨතිති අට්ඨාසි.

වන්දිමසූරියාදිපාකුභාවවණ්ණනා

121. ආලෝපකාරකන්ති එත්ථ ආලෝපපරියායො ආලෝප-සද්දොති ආහ “ආලෝපං කත්වා”ති. පච්චක්ඛන්තානම්පි චන්දිමස්සරියානං පචන්තියං ලොකියානං සම්මොභො හොති, තං විධිමිතුං “කො පන තෙස”න්තිආදිනා අට්ඨ පඤ්භාවිස්සජ්ජනානි ගතිතානි. තත්ථ තෙසන්ති චන්දිමස්සරියානං. කස්මින්ති කස්මිං යානෙ. “කො උපරි”ති එතෙනෙව කො හෙට්ඨාති අයමත්ථො චුත්තොයෙව. තථා “කො සීසං ගච්ඡති”ති ඉමිනා කො සණ්කං ගච්ඡතිති අයමි අත්ථො චුත්තොයෙව. විථියොති ගමනවිථියො. එකතොති එකස්මිං ඛණෙ පාත්‍රභවන්ති. සූරියමණ්ඩලෙ පන අත්ථඨගතෙ චන්දිමණ්ඩලං පඤ්ඤායිත්ථ. ඡන්දං ඤත්වා වානි රුචිං ඤත්වා විය.

උභයන්ති අත්තො, ඛනි ව.

උජුකන්ති ආයාමතො, විත්ථාරතො, උඛ්ඛෙධතො ව. පරිමණ්ඩලතොති පරික්ඛෙපතො.

උජුකං සණ්කං ගච්ඡති අමාවාසියං සූරියෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො දිවසෙ දිවසෙ ථොකං ථොකං ඔභියන්තො පුණ්ණමාසියං උපඨිඨමග්ගමෙව ඔභියනතො. තිරියං සීසං ගච්ඡති එකස්මිමිපි මාසෙ කදාචි දක්ඛිණතො, කදාචි උත්තරතො දස්සනතො. “ද්විසු පස්සෙසු”ති ඉදං යෙහුයාවසෙන චුත්තං. චන්දස්ස පුරතො, පච්ඡතො, සමඤ්ච තාරකා ගච්ඡන්තියෙව. අත්තතො යානන්ති අත්තතො ගමනට්ඨානං. න විජ්ඣන්ති අත්තතො විථියාව ගච්ඡනතො. සූරියස්ස උජුකං ගමනස්ස සීසනා චන්දස්ස ගමනං උපාදාය වෙදිතඛ්ඛා. තිරියං ගමනං දක්ඛිණදිසතො උත්තරදිසාය, උත්තරදිසතො ච දක්ඛිණදිසාය ගමනං දන්ධං ඡති ඡති මාසෙහි ඉජ්ඣානතො. සොති සූරියො. කාලපක්ඛලපොසට්ඨතොති කාලපක්ඛෙ උපොසට්ඨෙ චන්දෙන සහෙව ගන්ත්වා තතො පරං. පාටිපදදිවසෙති සුක්කපක්ඛපාටිපදදිවසෙ. ඔභාය ගච්ඡති අත්තතො සීසගාමිතාය, තස්ස ච දන්ධගාමිතාය. ලෙඛා විය පඤ්ඤායති පච්ඡමදිසායං. යාව උපොසට්ඨිවසාති යාව සුක්කපක්ඛලපොසට්ඨිවසා. “චන්දො අනුක්කමෙන වඩ්ඪීත්වා”ති ඉදං උපරිභාගතො පතිතසූරියාලොකතාය හෙට්ඨතො පචන්තාය සූරියස්ස දුරභාවෙන දිවසෙ දිවසෙ අනුක්කමෙන පරිභායමානාය අත්තතො ඡායාය වසෙන අනුක්කමෙන චන්දමණ්ඩලජ්ජදෙසස්ස වඩ්ඪමානස්ස විය දිස්සමානතාය චුත්තං, තස්මා අනුක්කමෙන වඩ්ඪීත්වා විය. උපොසට්ඨිවසෙ පුණ්ණමාසං පරිපුණ්ණො හොති, පරිපුණ්ණමණ්ඩලො හුත්වා දිස්සතිති අත්ථො. ධාවීත්වා ගණ්භාති චන්දස්ස දන්ධගතිතාය, අත්තතො ච සීසගතිතාය. අනුක්කමෙන භායිත්වාති එත්ථ “අනුක්කමෙන වඩ්ඪීත්වා”ති එත්ථ චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතඛ්ඛො. තත්ථ පන ඡායාය භායමානතාය මණ්ඩලං වඩ්ඪමානං විය දිස්සති, ඉධ ඡායාය වඩ්ඪමානතාය මණ්ඩලං භායමානං විය දිස්සති.

යාය විථියා සූරියෙ ගච්ඡන්තෙ වස්සවලාහකා දෙවපුත්තා සූරියාහිතාපසන්තත්තා අත්තතො විමානතො න නික්ඛමන්ති, කිලාපසුතා හුත්වා න විවරන්ති, තදා කිර සූරියස්ස විමානං පකතිමග්ගතො අධො ඔතරිත්වා විවරති, තස්ස ඔරුය්හ වරණෙනෙව චන්දවිමානම්පි අධො ඔරුය්හ වරති තග්ගතිකත්තා, තස්මා සා විථි උදකාභාවෙන අජානුරූපතාය “අජ්චිථි”ති සමඤ්ඤං ගතා. යාය පන විථියා සූරියෙ ගච්ඡන්තෙ වස්සවලාහකා දෙවපුත්තා සූරියාහිතාපාභාවතො අභිණ්භං අත්තතො විමානතො ඛනි නික්ඛමීත්වා කිලාපසුතා ඉතො විතො ච විවරන්ති, තදා කිර සූරියවිමානං පකතිමග්ගතො උද්ධං ආරුහිත්වා විවරති, තස්ස උද්ධං ආරුය්හ වරණෙනෙව චන්දවිමානම්පි උද්ධං ආරුය්හ වරති තග්ගතිකත්තා, තග්ගතිකතා ච සමානගතිතා වාතමණ්ඩලෙන විමානස්ස ඵෙල්ලිතඛ්ඛත්තා, තස්මා සා විථි උදකඛහාවෙන නාගානුරූපතාය “නාගචිථි”ති සමඤ්ඤං ගතා. යදා සූරියො උද්ධමනාරුහන්තො, අධො ච අනොතරන්තො පකතිමග්ගතෙව ගච්ඡති, තදා වස්සවලාහකා යථාකාලං, යථාරුචි ව විමානතො නික්ඛමීත්වා සුඛෙන විවරන්ති, තෙන කාලෙන කාලං වස්සනතො ලොකෙ උතුසමතා හොති, තාය උතුසමතාය හෙතුභූතාය සා චන්දිමස්සරියානං ගති ගවානුරූපතාය “ගොචිථි”ති සමඤ්ඤං ගතා. තෙන චුත්තං “අජ්චිථි”තිආදි.

එවං “කති නෙසං විථියො”ති පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා “කථං විවරන්ති”ති පඤ්භං විස්සජ්ජෙතුං “චන්දිමස්සරියා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සිනෙරුතො ඛනි නික්ඛමන්තිති සිනෙරුසමිපෙන තං පදක්ඛිණං කත්වා ගච්ඡන්තා තතො ගමනවිථිතො ඛනි අත්තතො තිරියගමනෙන වක්කවාලාහිමුඛා නික්ඛමන්ති. අත්තො විවරන්තිති එවං ඡ මාසෙ ඛණෙ ඛණෙ සිනෙරුතො අපසක්කනවසෙන තතො නික්ඛමීත්වා වක්කවාලසමිපං පත්තා, තතොපි ඡ මාසෙ ඛණෙ ඛණෙ අපසක්කනවසෙන නික්ඛමීත්වා සිනෙරුසමිපං පාපුණන්තා අත්තො විවරන්ති. ඉදානි තමෙවත්ථං සඬ්ඛෙපෙන චුත්තං විවරිතුං “තෙහි”තිආදි චුත්තං. සිනෙරුස්ස, වක්කවාලස්ස ච යං යානං වෙමජ්ඣං, තස්ස, සිනෙරුස්ස ච යං යානං වෙමජ්ඣං, තෙන ගච්ඡන්තා “සිනෙරුසමිපෙන විවරන්ති”ති චුත්තා, න සිනෙරුස්ස අග්ගාලිත්තදඤ්ඤා. වක්කවාලසමිපෙන වරිත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. මජ්ඣිමනිකායෙ, වක්කවාලස්ස ච උජුකං වෙමජ්ඣෙන මග්ගෙන. චිත්‍රමාසෙ මජ්ඣිමනාති එත්ථාපි එසෙව නයො.

එකජ්ජහාරෙතාති එකවෙලාය, එකෙනෙව වා අත්තතො එකජ්ජහාරෙන. මජ්ඣන්තිකොති ධීතමජ්ඣන්තිකො කාලො හොති. තදා හි සූරියමණ්ඩලං උග්ගච්ඡන්තං හුත්වාපි ඉමස්මිං දීපෙ ධීතස්ස උපඨිඨමෙව දිස්සති, උත්තරතුරුසු ධීතස්ස ඔගච්ඡන්තං හුත්වා. එවඤ්ඤි එකවෙලායමෙව තිසු දීපෙසු ආලෝකකරණං.

යෙසු කත්තිකාදිනක්ඛත්තසමඤ්ඤා, තානිපි තාරකරූපානි යෙවානි චුත්තං “සෙසතාරකරූපානි වා”ති, නක්ඛත්තසඤ්ඤිතතාරකරූපතො අවසිට්ඨතාරකරූපානීති අත්ථො. උභයානිපි තානි දෙවතානං වසනකවිමානානීති

වෙදිතබ්බානි. රා-සද්දො නියති ජීප්පති එත්ථානි රත්ති, සත්තානං සද්දස්ස වූපසමනකාලොති අත්ථො. දිබ්බන්ති සත්තා කීළන්ති ජොතන්ති එත්ථානි දිවා. සත්තානං ආයුං මිනන්තො විය සියති අන්තං කරොතිති මාසො. තං තං කිරියං අරති වත්තෙතිති උතු. තං තං සත්තං, ධම්මප්පවත්තිඤ්ච සඬගම්ම වදන්තො විය සරති වත්තෙතිති සංවච්ඡරො.

122. විචජ්ජනං විචජ්ජො, සො එව වෙචජ්ජං, වණ්ණස්ස වෙචජ්ජං වණ්ණවෙචජ්ජං, වණ්ණසම්පත්තියා විගමො, තස්ස පන අත්ථිතා “වණ්ණවෙචජ්ජනා”ති වුත්තා. තෙනාහ “විචජ්ජනාවො”ති. තෙසන්ති වණ්ණවත්තානං සත්තානං. අනිමානප්පච්චයාති දුබ්බණ්ණවම්භනවසෙන අනික්කම්ම අත්තනො වණ්ණං පටිච්ච මානපච්චයා, මානසම්පග්ගණනනිමිත්තන්ති අත්ථො. සාතිසයො රසො එතිස්සා අත්ථිති රසාති ලද්ධමානාය, අනුභාසිංසුති අනුරොධවසෙන භාසිංසු. ලොකුප්පත්තිවංසකථන්ති ලොකුප්පත්තිවංසජං පවෙණිකථං, ආදිකාලෙ උප්පන්නං පවෙණිආගතකථන්ති අත්ථො. “අනුපතන්ති”තිපි පාඨො, සො එවත්ථො.

භූමිපප්පටකපාතුභාවාදිවණ්ණනා

123. එදිසො හුත්වානි අභිච්ඡත්තකසදිසො හුත්වා.

124. පදාලතාති “පදා”ති එවංනාමා එකා ලතා, සා පන යස්මා සම්පන්නවණ්ණගන්ධරසා, තස්මා “භද්දලතා”ති වුත්තා. නාළිකාති නාළිවල්ලි. අභායිති නස්සි.

125. අකට්ඨපාකොති අකට්ඨෙයෙව යානෙ උප්පජ්ජිත්වා පච්චනකො, නිවාරො විය සඤ්ජානො හුත්වා නිප්පජ්ජනකොති අත්ථො. කණො “කුණ්ඩක”න්ති ව වුච්චති. ටුසන්ති තණ්ඩුලං පරියොනන්ධිත්වා යීතත්තවො, තදභාවතො “අකණො, අටුසො”ති සාලි වුත්තො. “පට්ඨිරුල්භ”න්ති ඉදං පක්කභාවස්ස කාරණවචනං. පට්ඨිරුල්භතො හි තං පක්කන්ති. යස්මිං යානෙ සායං පක්කො සාලි ගහිතො, තදෙව යානං දුතියදිවසෙ පාතො පක්කෙන සාලිනා පරිපුණ්ණං හුත්වා තිට්ඨන්ති ආහ “සායං ගහිතට්ඨානං පාතො පක්කං හොති”තිආදි. අලායිතන්ති ලායිතට්ඨානම්පි තෙසං කම්මප්පච්චයා අලායිතමෙව හුත්වා අනුතං පරිපුණ්ණමෙව පඤ්ඤායති, න කෙවලං පඤ්ඤායනමෙව, අථ ඛො තථාභූතමෙව හුත්වා තිට්ඨති.

ඉත්ථිපුරිසලිඞ්ගාදිපාතුභාවවණ්ණනා

126. “මනුස්සකාලෙ”ති ඉදං පුබ්බෙ මනුස්සභූතානංයෙව තත්ථ ඉදානි නිකන්තිවසෙන උප්පත්ති හොතිති කත්වා වුත්තං, දෙවතානම්පි පුරිමජාතියං ඉත්ථිභාවෙ යීතානං තත්ථ විරාගාදිපුරිසත්තප්පච්චයෙ අසති තදා ඉත්ථිලිඞ්ගමෙව පාතුභවති. පුරිසත්තපච්චයෙති “අත්තනොපි අනිස්සරතා, සබ්බකාලං පරායත්තවුත්තිතා, රජස්සලතා වඤ්චතා, ගබ්භධාරණං, පඨමාය පකතියා නිහීනපකතිතා, සුරවිරතාභාවො, ‘අප්පකා ජනා’ති ‘හිළෙතබ්බතා’ති එවමාදි ආදීනවපච්චවෙක්ඛණපුබ්බකම්පි ඉත්ථිභාවෙ ‘අලං ඉත්ථිභාවෙන, න හි ඉත්ථිභාවෙ යත්වා වක්කවත්තිසිරිං, න සක්කමාරභුමසිරියො පච්චනුභවිතුං, න පච්චෙකබොධිං, න සම්මාසම්බොධිං අධිගන්තුං සක්කා’ති එවං ඉත්ථිභාවචිරජ්ජනං, ‘යථාචුත්තආදීනවචිරගතො උත්තමපකතිභාවතො සම්පදමිදං පුරිසත්තං නාම සෙට්ඨං උත්තමං, එත්ථ යත්වා සක්කා එතා සම්පත්තියො සම්පාපුණ්ණු’න්ති එවං පුරිසත්තභාවෙ සම්භාවනාපුබ්බකං පත්ථනායපනං, ‘තත්ථ නින්තපොණපබ්භාරවත්තතා’ති” එවමාදිකෙ පුරිසභාවස්ස පච්චයභූතෙ ධම්මෙ. පුරෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා. පච්චක්ඛං භූතං, සදිසඤ්ච දිට්ඨධම්මිකං, සම්පරායිකඤ්ච සුචිපුලං අනත්ථං අවිත්තෙත්වා පුරිසස්ස කාමෙසු මිච්ඡාවරණං කෙවලං ඉත්ථියං ආසාපත්ති ඵලෙනෙවාති ආසාආපත්ති ඉත්ථිභාවාභාපි හොතියෙව. තත්තින්තපොණපබ්භාරභාවෙන තත්තිකන්තියා නිමිත්තභාවාපත්තිතොති වුත්තං “පුරිසො ඉත්ථත්තභාවං ලභන්තො කාමෙසුමිච්ඡාවාරං නිස්සාය ලභති”ති. තදානි යථාචුත්තෙ පඨමකප්පිකකාලෙ. පකතියාති සභාවෙන. මාතුගාමස්සාති පුරිමත්තභාවෙ මාතුගාමභූතස්ස. පුරිසස්සාති එත්ථාපි “පකතියා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. උපනිජ්ඣායතන්ති උපෙච්ච නිජ්ඣායන්තානං. යථා අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං සාරාගො උප්පජ්ජති, එවං සාපෙක්ඛනාවෙන ඔලොකෙත්තානං. රාගපරිළාභොති රාගජො පරිළාභො.

නිබ්බුය්භමානායාති පරිණතා හුත්වා නියාමානාය.

මෙටුනධම්මසමාවාරවණ්ණනා

127. ගොමයපිණ්ඩමත්තම්පි නාලත්ථානි සම්මදෙව විවාහකම්මං නාලත්ථානි අධිප්පායෙන වදන්ති. පාතබ්බතන්ති තස්මිං අසද්ධම්මෙ කිලෙසකාමෙන පිචිතබ්බතං කිඤ්චි පිචිතබ්බවත්ථුං පිචන්තා විය අතිවිය තොසෙත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බතං ආපජ්ජිංසු, පාතබ්බතන්ති වා පරිභුඤ්ජනකතං ආපජ්ජිංසු උපගච්ඡිංසු. පරිභොගත්ථො හි අයං පා-සද්දො, කත්තුසාධනො ව තබ්බ-සද්දො, යථාරූචි පරිභුඤ්ජිංසුති අත්ථො.

සන්නිධිකාරකන්ති සන්නිධිකාරං, ක-කාරො පදවඩ්ඪනමත්තන්ති ආහ “සන්නිධිං කත්වා”ති. අපදානන්ති අවබණ්ඩනං. එකෙකස්මිං යානෙති යත්ථ යත්ථ වහිතං, තස්මිං තස්මිං එකෙකස්මිං යානෙ. ගුම්බගුම්බාති පුඤ්ජපුඤ්ජා.

සාලිච්ඡාගවණ්ණනා

128. සීමං යපෙය්‍යාමාති “අයං භූමිභාගො අසුකස්ස, අයං භූමිභාගො අසුකස්සා”ති එවං පරිච්ඡේදං කරෙය්‍යාම. තං අග්ගං කත්වාති තං ආදිං කත්වා.

මහාසම්මතරාජවණ්ණනා

130. පකාසෙතබ්බන්ති දොසවසෙන පකාසෙතබ්බං. බිපිතබ්බන්ති බෙපං කාතබ්බං. තෙනාහ “භාරෙතබ්බ”න්ති, සත්තනිකායතො නිහරිතබ්බං.

තෙසන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං.

131. අක්ඛරන්ති නිරුත්තිං. සා හි මහාජනෙන සම්මතොති නිද්ධාරෙත්වා වත්තබ්බතො නිරුත්ති , තස්මිංයෙව නිරුල්භභාවතො , අඤ්ඤත්ථ අසඤ්චරණතො අක්ඛරන්ති ව චුච්චති, තථා සඬබ්බතබ්බතො සඬබ්බා, සමඤ්ඤායතීති සමඤ්ඤා, පඤ්ඤාපනතො පඤ්ඤත්ති, වොහරණතො වොහාරො. උප්පන්නොති පවත්තො. න කෙවලං අක්ඛරමෙවාති න කෙවලං සමඤ්ඤාකරණමෙව. ඛේතකසාම්මතොති තං තං භූමිභාගං පරිග්ගහෙත්වා ධීතසත්තා. තීහි සඬබ්බෙහීති තිව්ධකිරියාහිසඬබ්බතෙහි තීහි සඬබ්බෙහි ඛත්තියාදීහි තීහි වණ්ණෙහි පරිග්ගහිතෙහි. “ඛත්තියානුයන්තබ්බාහිමණගහපතිකනෙගමජානපදෙහි තීහි ගහපතීහි පරිග්ගහිතෙහි”ති ව වදන්ති. අග්ගන්ති ඤාතෙනාති අග්ගං කුලන්ති ඤාතෙන. ඛත්තියකුලඤ්ඤි ලොකෙ සබ්බසෙට්ඨං. යථාහ “ඛත්තියො සෙට්ඨො ජනෙතස්මිං, යෙ ගොත්තපටිසාරිතො”ති, (දී. නි. 1.277; 3.140; ම. නි. 2.30; සං. නි. 1.182, 245) අභෙදොපචාරෙන පන අක්ඛරස්ස ඛත්තියසද්දස්සපි සෙට්ඨතාති පාළියං “අග්ගඤ්ඤෙන අක්ඛරෙනා”ති චුත්තං. ඉදානි අභෙදොපචාරෙන විනා එව අත්ථං දස්සෙතුං “අග්ගෙ වා”තිආදි චුත්තං.

බ්‍රාහ්මණමණ්ඩලාදිවණ්ණනා

132. යෙන අනාරම්භභාවෙන බාහිතාකුසලා “බ්‍රාහ්මණා”ති චුත්තා, තමෙව තාව දස්සෙතුං පාළියං “චිතඬාරා”තිආදි චුත්තන්ති තදත්ථං දස්සෙත්තො “පචිත්වා”තිආදිමාහ. තමෙනන්ති වචනවිපල්ලාසෙන නිද්දෙසොති ආහ “තෙ එතෙ”ති. අභිසඬ්ඛරොත්තාති චිත්තමන්තභාවෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිවිසිට්ඨෙ කරොත්තා, බ්‍රාහ්මණාකප්පභාවෙන සඬ්ඛරොත්තා ව. වාවෙන්තාති පරෙසං කට්ඨන්තා, යෙ තථා ගන්ථෙ කාතුං න ජානන්ති. අව්ජන්තීති ආසන්ති, උපවිසන්තීති අත්ථො. තෙනාහ “වසන්ති”ති. අව්ජන්තීති කාලං බෙපෙත්ති. භීතසම්මතං ඤානභාවනානුයොගං ඡඩ්ඛෙත්වා ගන්ථෙ පසුතතාදීපනතො. සෙට්ඨසම්මතං ජාතං “වෙදධරා සොත්තියා සුබ්‍රාහ්මණාති එවං සෙට්ඨසම්මතං ජාතං.

133. මෙජුතධම්මං සමාදිසිත්වාති ජායාපතිකභාවෙන ද්වයං ද්වයං නිවාසං අජික්ඛුපගන්ත්වා. වාණිජකම්මාදිකෙති ආදි-සද්දෙන කසිකම්මාදිං සධගණ්හාති.

134. ලුද්දාචාරකම්මබ්බද්දාචාරකම්මුනාති පරවිභෙද්නාදිලුද්දාචාරකම්මුනා, නළකාරදාරුකම්මාදිබ්බද්දාචාරකම්මුනා ව. සුද්දන්ති එත්ථ සු-ඉති සිසත්ථෙ නිපාතො. දා-ඉති ගරහණත්ථෙති ආහ “සුද්දං සුද්දං ලහුං ලහුං කුච්ඡිතං ගච්ඡන්ති”ති.

135. අහුති කාලවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “භොති බො”ති ආහ. ඉමිනාති “ඉමෙහි බො, වාසෙට්ඨ, වතුහි මණ්ඩලෙහි සමණමණ්ඩලස්ස අභිනිබ්බත්ති භොති”ති ඉමිනා වචනෙන. ඉමං දස්සෙතීති සමණමණ්ඩලං නාම...පෙ.... සුද්ධිං පාපුණන්තීති ඉමං අත්ථජාතං දස්සෙති. යදි ඉමෙහි...පෙ.... අභිනිබ්බත්ති භොති, එවං සන්නෙ ඉමානෙව වත්තාරි මණ්ඩලානි පධානානි, සමණමණ්ඩලං අප්පධානං තතො අභිනිබ්බත්තන්තාති? තයිදමෙවන්ති දස්සෙතුං “ඉමානි”තිආදි චුත්තං. සමණමණ්ඩලං අනුවත්තන්ති ගුණෙහි විසිට්ඨභාවතො. ගුණො හි විඤ්ඤානං අනුවත්තනහෙතු, න කොලපුත්තියං, වණ්ණපොක්ඛරතා, වාක්කරණමත්තං වා. තෙනාහ “ධම්මෙනෙව අනුවත්තන්ති, නො අධම්මෙනා”ති. සො ධම්මො ව ලොකුත්තරොව අධිප්පෙතො, යෙන සංසාරතො විසුජ්ඣති, තස්මා සමණමණ්ඩලන්ති ව සාසනිකමෙව සමණගණං වදන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “සමණමණ්ඩලඤ්ඤි”තිආදි.

දුච්චරිතාදිකථාවණ්ණනා

136. මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන සමාදින්නකම්මං නාම “කො අනුබන්ධිතබ්බො. අජොතග්ගියොට්ඨිමිසො” තිආදිනා යඤ්ඤවිධානාදිවසෙන පවත්තිතං භිංසාදිපාපකම්මං. මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මස්සාති “එස සද්ධාධිගතො දෙවයානො, යෙන යන්ති පුත්තිනො විසොකා” තිආදිනා පවත්තිතස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිසහගතකම්මස්ස. සමාදානං තස්ස තථා පවත්තනං, තස්සා වා දිට්ඨියා උපගමනං.

137. ද්වයකාරීති කුසලාකුසලද්වයස්ස කත්තා. තයිදං ද්වයං යස්මා එකජ්ඣං නප්පවත්තති, තස්මා ආහ “කාලෙනා” තිආදි. එකක්ඛණේ උභයවිපාකදානට්ඨානං නාම නත්ථි එකස්මිං ඛණේ චිත්තද්වයුපසඤ්චිතාය සත්තසන්නිතියා අභාවතො. යථා පන ද්වයකාරිනො සුඛදුක්ඛපටිසංවෙදිනා සම්භවති, තං දස්සෙතුං “යෙන පනා” තිආදි වුත්තං. එවංභූතොති විකලාවයවො. ද්වෙපිභි කුසලාකුසලකම්මානි කතුපචිතානි සභාවතො බලවත්තානෙව හොන්ති, තස්මා මරණකාලෙ උපට්ඨගන්ති . තෙසු අකුසලං බලවතරං හොති පච්චයලාභතො. නිකන්තිආදයො භි පච්චයවිසෙසා අකුසලස්සෙව සභාගා, න කුසලස්ස, තස්මා කතුපචිතභාවෙන සමානබලෙසුපි කුසලාකුසලෙසු පච්චයලාභෙන විපච්චිතුං ලද්ධොකාසනයාය කුසලතො අකුසලං බලවතරං හොතිති, තථාභූතමිපි තං යථා විපාකදානෙ ලද්ධොකාසස්ස කුසලස්සාපි අවසරො හොති, තථා ලද්ධපච්චයං පටිසන්ධිදානාහිමුඛං කුසලං පටිබාහිත්වා පටිසන්ධිං දෙන්තං තිරච්ඡාන යොනියං නිබ්බන්තාපෙතිති. “අකුසලං බලවතරං හොති” ති එත්ථ “අකුසලං වෙ බලවතරං හොති, තං කුසලං පටිබාහිත්වා” ති වුත්තනයෙනෙව අත්ථං වත්වා තෙසු කුසලං වෙ බලවතරං හොති, තඤ්ච අකුසලං පටිබාහිත්වා මනුස්සයොනියං නිබ්බන්තාපෙති, අකුසලං පවත්තිවෙදනියං හොති, අථ නං තං කාණම්පි කරොති බුජ්ජමිපි පියසප්පිමිපි කුච්ඡරොගාදිභි වා උපද්දන්තං. එවං සො පවත්තියං නානාප්පකාරං දුක්ඛං පච්චනුභවතිති ඉදං සන්ධාය වුත්තං “සුඛදුක්ඛප්පටිසංවෙදී හොති” ති. තත්ත්වායං විනිවිජ්ජයො – වුත්තකාලෙ වා කාරෙන සමානබලෙසු කුසලාකුසලකම්මෙසු උපට්ඨගන්තෙසු මරණස්ස ආසන්නවෙලායං යදි බලවතරානි කුසලජවනානි ජවන්ති, යථාඋපට්ඨිතං අකුසලං පටිබාහිත්වා කුසලං වුත්තනයෙන පටිසන්ධිං දෙති. අථ බලවතරානි අකුසලජවනානි ජවන්ති, යථාඋපට්ඨිතං කුසලං පටිබාහිත්වා අකුසලං වුත්තනයෙනෙව පටිසන්ධිං දෙති. තං කිස්ස හෙතු? උභින්නං කම්මානං සමානබලවභාවතො, පච්චයන්තරසාපෙක්ඛතො වාති, සබ්බං විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

බොධිපක්ඛියභාවනාවණ්ණනා

138. බොධි වුච්චති මග්ගසම්මාදිට්ඨි, වත්තාරි අරියසච්චානි බුජ්ඣතිති කත්වා, සභාවතො, තංසභාවතො ව තස්සා පක්ඛෙ භවාති බොධිපක්ඛියා, සතිවිරියාදයො ධම්මා, තෙසං බොධිපක්ඛියානං. පටිපාටියාති බොධිපක්ඛියදෙසනාපටිපාටියා. භාවනං අනුගන්ත්වාති අනුක්කමෙන පවත්තං භාවනං පත්වා. තෙනාහ “පටිපජ්ජිත්වා” ති. සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා වසෙන ඛිණාසවස්ස සෙට්ඨභාවං ලොකස්ස පාකටං කත්වා දස්සෙතුං සක්කා, න ඉතරාය සබ්බසො අපඤ්ඤත්තිභාවුපගමනෙ තස්ස අදස්සනතොති වුත්තං “පරිනිබ්බාතිති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති” ති. විනිවත්තෙත්වාති තතො චතුර්ණ්ණතො නිහරිත්වා.

140. තමෙවත්ථන්ති “ඛිණාසවොව දෙවමනුස්සෙසු සෙට්ඨො” ති වුත්තමෙවත්ථං.

සෙට්ඨවිජ්ජෙදකවාදමෙවාති ජාතිබ්‍රාහ්මණානං සෙට්ඨභාවසමුච්ඡෙදකමෙව කථං. දස්සෙත්වා භාසිත්වා. සුත්තන්තං විනිවත්තෙත්වාති පුබ්බෙ ලොකියධම්මසන්දස්සනවසෙන පවත්තං අග්ගඤ්ඤසුත්තං “සත්තන්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනමත්වායා” තිආදිනා තතො විනිවත්තෙත්වා නිහරිත්වා තෙන අසංසට්ඨං කත්වා. ආවජ්ජන්තානි සමන්තාහරන්තා. අනුමජ්ජන්තානි පුබ්බෙනාපරං අත්ථතො විවරන්තානි.

අග්ගඤ්ඤසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

5. සම්පසාදනය සුත්තවශ්ණනා

සාරිපුත්තසිහනාදවශ්ණනා

141. පාවාරෙන්නි සඤ්ජාදෙන්ති සරිරං එතෙනාති පාවාරො, වත්ථං. පාවරණං වා පාවාරො, “වත්ථං දුස්ස”න්ති පරියායසද්දා එතෙති දුස්සමෙව පාවාරො, සො එතස්ස බහුවිධො අනෙකකොට්ඨපහෙදො භණ්ඩභූතො අත්ථිති දුස්සපාවාරිකො. සො කිර පුබ්බෙ දහරකාලෙ දුස්සපාවාරභණ්ඩමෙව බහුං පරිග්ගහෙන්වා වාණිජ්ජං අකාසි, තෙන නං සෙට්ඨිට්ඨානෙ ඨිතම්පි “පාවාරිකො” ත්වෙව සඤ්ජානන්ති. භගවතීති ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන භගවත්තං උපසංකම්ථවා ථෙරෙන චූත්තවචනං සබ්බං සංගහන්ති. “කස්මා එවං අවොවා”ති තථාචචනෙ කාරණං පුච්ඡන්වා “සොමනස්සපවෙදනත්ථ”න්ති කස්මා පයොජනං විස්සජ්ජිතං, තයිදං අම්බං පුට්ඨස්ස ලබුජං බ්‍යාකරණසදිසන්ති? තයිදමෙවං විත්තෙතබ්බං. යා හිස්ස ථෙරස්ස තදා භගවති සොමනස්සුජ්ජන්ති, සා නිද්ධාරිතරූපා කාරණභාවෙන චොදිතා, තස්මා එවං අවොවාති, සා එව ව යස්මා නිද්ධාරිතරූපා පවෙදනවසෙන භගවතො සම්මුඛා තථාචචනං පයොජෙති, තස්මා “අත්තනො උජ්ජන්තසොමනස්සපවෙදනත්ථ”න්ති පයොජනභාවෙන විස්සජ්ජිතං.

තත්‍රාති තස්මිං සොමනස්සපවෙදනෙ. විහාරෙ නිවාසපරිවත්තනවසෙන සුනිවත්ථනිවාසනො. ආභූජිත්වාති ආබන්ධිත්වා.

සමාපත්තිනො වුට්ඨාය “අහො සන්තො වතායං අරියවිහාරො”ති සමාපත්තිසුඛපච්චිකේශමුඛෙන අත්තනො ගුණෙ අනුස්සරිතුං ආරද්ධො, ආරහිත්වා ච නෙසං තං තං සාමඤ්ඤවිසෙසවිභාගවසෙන අනුස්සරි. තථා හි “සමාධි”ති සාමඤ්ඤතො ගතිතස්සෙව “පඨමං ඤාන”න්ති ආදිතා විසෙසවිභාගො, “පඤ්ඤා”ති සාමඤ්ඤතො ච ගතිතස්සෙව “විපස්සනාඤ්ඤා”න්ති ආදිතා විසෙසවිභාගො උද්ධට්ඨො. “ලොකියාහිඤ්ඤාසු දිබ්බවත්තඤ්ඤාණස්සෙව ගහණං ථෙරස්ස ඉතරෙහි සාතිසයන්ති දස්සෙතු”න්ති වදන්ති, පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණම්පි පන “කප්පසතසහස්සාධිකස්සා”ති ආදිතා කිච්චවසෙන දස්සිතමෙව, ලක්ඛණභාරවසෙන වා ඉතරෙසං පෙත්ථ ගතිතතා වෙදිතබ්බං.

අත්ථප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවත්ථානකරණසමත්ථං අත්ථෙ පහෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. තථා ධම්මප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවත්ථානකරණසමත්ථං ධම්මෙ පහෙදගතං ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. නිරුත්තිපහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවත්ථානකරණසමත්ථං නිරුත්තියං පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා. පටිභානප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවත්ථාන කරණසමත්ථං පටිභානෙ පහෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. අයමෙත්ථ සබ්බෙසො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ, (විසුද්ධි. 2.428) තං සංවණ්ණනාසු (විසුද්ධි. ටී. 2.428) චූත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. සාවකවිසයෙ පරමුක්කංසගතං ඤාණං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං විය සබ්බඤ්ඤායාධම්මෙසු. තස්සාපි හි විසුං පරිකම්මං නාම නත්ථි, සාවකපාරමියා පන සම්මදෙව පරිපූරිතත්තා අග්ගමග්ගසම්මිගමෙනෙවස්ස සම්මිගමො හොති. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙව සම්මාසම්බුද්ධානං යාච නිසින්තපල්ලභිකා අනුස්සරතොති යොජනා.

භගවතො සීලං නිස්සාය ගුණෙ අනුස්සරිතුමාරද්ධොති යොජනා. යස්මා ගුණානං බහුභාවතො නෙසං එකජ්ඣං ආපාඨාගමනං නත්ථි, සති ච තස්මිං අනිරූපිතරූපෙනෙව අනුස්සරණෙන භවිතබ්බං, තස්මා ථෙරො සවිසයෙ යත්වා තෙ අනුපදං සරූපතො අනුස්සරි, අනුස්සරන්තො ච සබ්බපඨමං සීලං අනුස්සරි, තං දස්සෙන්තො “භගවතො සීලං නිස්සායා”ති ආහ, සීලං ආරබ්භාති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. යස්මා චෙත්ථ ථෙරො එකෙකවසෙන භගවතො ගුණෙ අනුස්සරිත්වා තතො පරං චතුක්කපඤ්ඤාදිවසෙන අනුස්සරි, තස්මා “චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ”ති වත්ථා තතො පරං බොජ්ඣංගභාවනාසාමඤ්ඤෙන ඉන්ද්‍රියෙසු වත්තබ්බෙසු තාති අග්ගහෙන්වා “චත්තාරො මග්ගෙ”ති ආදි චූත්තං. චතුරයොනිපරිවිජේදකඤ්ඤාණං මහාසිහනාදසුත්තෙ (ම. නි. 1.152) ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. චත්තාරො අරියවංසා අරියවංසසුත්තෙ (අ. නි. 4.28) ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

පධානියඤ්ඤාදයො සබ්බිති (දී. නි. 3.317) දසුත්තරසුත්තෙසු (දී. නි. 3.355) ආගමිස්සන්ති. ඡ සාරණිය ධම්මා පරිනිබ්බානසුත්තෙ (දී. නි. 2.141) ආගතා එව. සුඛං සුපතාදයො (අ. නි. 11.15; පටි. ම. 2.22) එකාදස මෙත්තානිසංසා . “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්ච”න්ති ආදිතා සං. නි. 5.1081, මහාව. 15, පටි. ම. 2.30) චතුසු අරියසච්චෙසු නිපරිවත්තවසෙන ආගතා ද්වාදස ධම්මවත්තකාරා. මග්ගපලෙසු පවත්තාති අට්ඨ ඤාණානි, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි වාති වුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි. පඤ්චදස විමුක්තිපරිපාචනියා ධම්මා මෙසියසුත්තවශ්ණනායං (උදා. අට්ඨ. 31) ගහෙතබ්බං, සොළසවිධා ආනාපානස්සති ආනාපානස්සතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.148), අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා (මහානි. 69, 156; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5; දී. නි. අට්ඨ. 3.305) එවං වෙදිතබ්බං –

අතිතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං, අනාගතංසෙ, පච්චුජ්ජන්තංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං. ඉමෙහි තිහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සබ්බං කායකම්මං ඤාණපුබ්බධිගමං ඤාණානුපරිවත්ති, සබ්බං වජ්ජිකම්මං, සබ්බං මනොකම්මං ඤාණපුබ්බධිගමං.

අපරෙ පන “යං තං භගවතා අභිසම්බොධිදිවසෙ පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදමුක්ඛෙන පටිලෝමනයෙන ජරාමරණතො පටියාය ඤාණං ඔතාරෙන්වා අනුපදධම්මවිපස්සනං ආරහන්තෙන යථා නාම සූරිසො සුවිදුග්ගං මහාගහනං මහාවනං ඡීන්දන්තො අත්තරන්නරා නිසානසිලායං ඵරසුං සුනිසිතං කරොති, එවමෙව නිසානසිලාසදිසියො සමාපත්තියො අත්තරන්නරා සමාපජ්ජින්වා ඤාණස්ස තික්ඛවිසදසුරහාවං සම්පාදෙතුං අනුලෝමපටිලෝමතො පච්චෙකං පටිච්චසමුප්පාදභිගවසෙන සම්මසන්නො දිවසෙ දිවසෙ ලක්ඛකොට්ඨල්ලසමාපත්තියො සමාපජ්ජති, තං සන්ධාය වුත්තං ‘චතුච්ඡති...පෙ.... මහාවජිරඤාණං නිස්සායා’ති”. නනු භගවතො සමාපත්තිසමාපජ්ජනෙ පරිකම්මෙ පයොජනං නත්ථීති? නයිදං එකත්තිකං. තථා හි වේදනාපටිප්පණාමනාදිසු

සවිසේසං පරිකම්මපුබ්බගමෙන සමාපත්තියො සමාපජ්ජී. අපරෙ පන “ලොකියසමාපත්තියමාපජ්ජනෙ පරිකම්මෙන පයොජනං නත්ථී. ලොකුත්තරසමාපත්තියමාපජ්ජනෙ තජ්ජං පරිකම්මං ඉච්ඡිතබ්බමෙවා”ති වදන්ති.

“අපරම්පරා”ති පදං යෙසං දෙසනාය අත්ථී, තෙ අපරම්පරියාව. කුසලපඤ්ඤත්තියන්ති කුසලධම්මානං පඤ්ඤාපනෙ. අනුත්තරොති උත්තමො. උපනිස්සයෙ යත්වාති ඤාණුපනිස්සයෙ යත්වා යාදිසො පුබ්බුපනිස්සයො පුබ්බයොගො, තත්ථ පතිට්ඨාය. මහත්තතො සද්දහති පටිපක්ඛවිගමෙන ඤාණස්ස විය සද්ධායයි තික්ඛවිසදහාවාපත්තියො. අවසේසඅරහත්තෙහීති පකතිසාවකෙහි. අසීති මහාපෙරා පරමත්ථදීපනියං පෙරගාථාවණ්ණනායං නාමතො උද්ධටා. වත්තාරො මහාපෙරාති මහාකස්සපඅනුරුද්ධමහාකච්චානමහාකොට්ඨිකත්පෙරා. තෙසුපි අග්ගසාවකෙසු සාරිපුත්තත්පෙරො පඤ්ඤාය විසිට්ඨභාවතො. සාරිපුත්තත්පෙරතොපි එකො පච්චෙකබුද්ධො තික්ඛවිසදඤාණො අභිනිභාරමහත්තතාය සම්මතඤාණසම්මාරත්තා. සතිපි පච්චෙකබොධියා අවිසේසෙසු බහුසු එකජ්ඣං සන්තිපතීතෙසු පුබ්බයොගවසෙන ලොකියෙ වියයෙ සියා කස්සවි ඤාණස්ස විසිට්ඨතාති දස්සෙතුං “සචෙ පනා”තිආදි වුත්තං. “සබ්බඤ්ඤබුද්ධොව බුද්ධගුණෙ මහත්තතො සද්දහති”ති ඉදං හෙට්ඨා ආගතදෙසනාසොතවසෙන වුත්තං. බුද්ධා හි බුද්ධගුණෙ මහත්තං පච්චක්ඛතොව පස්සන්ති, න සද්දහනවසෙන.

ඉදාති යථාවුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “සෙය්‍යථාපි නාමා”තිආදි ආරද්ධං. ගම්භිරො උත්තානොති ගම්භිරො වා උත්තානො වාති ජානනත්ථං. “එවමෙවා”තිආදි යථාදස්සිතාය උපමාය උපමෙයොන සංසන්දනං. බුද්ධගුණෙසු අප්පමත්තවියයම්පි ලොකියමහාජනස්ස ඤාණං අපවත්තිතරුපෙනෙව පවත්නති අනවත්තිතසභාවත්තාති වුත්තං “එකබ්‍යාම...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති. තත්ථ ඤාතඋදකං වියාති පමාණතො ඤාතඋදකං විය. අරියානං පන තත්ථ අත්තතො වියයෙ පවත්තනකඤාණං පවත්තිතරුපෙනෙව පවත්නති අත්තතො පටිච්චෙධානුරූපං, අභිනිභාරානුරූපඤ්ච අවත්තිතසභාවත්තාති දස්සෙත්තො “දසබ්‍යාමයොත්තො”තිආදිමාහ. තත්ථ පටිච්චිද්ධසච්චානම්පි පටිපක්ඛවිධමනපුබ්බයොගවිසේසවසෙන ඤාණං සාතිසයං, මහානුභාවඤ්ච හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං සොනාපන්නඤාණස්ස දසබ්‍යාමඋදකං ඔපම්මභාවෙන දස්සෙත්වා තතො පරෙසං දසුත්තරදිගුණදසගුණඅසීතිගුණවිසිට්ඨං උදකං ඔපම්මං කත්වා දස්සිතං. නනු එවං සන්තෙ බුද්ධගුණා පරිමිතපරිච්ඡින්නා, පෙරෙන ව තෙ පරිච්ඡිජ්ජ ඤාතාති ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජතිති දස්සෙත්තො “තත්ථ යථා සො පුරිසො”තිආදිමාහ. තත්ථ සො පුරිසොති සො චතුරාසීතිබ්‍යාමසහස්සප්පමාණෙන යොත්තෙන චතුරාසීතිබ්‍යාමසහස්සට්ඨානෙ මහාසමුද්දෙ උදකං මිතිත්වා යීතො පුරිසො. සො හි පෙරස්ස උපමාභාවෙන ගහිතො. ධම්මත්ථයෙනාති අනුමානඤාණෙන. තඤ්භි සිද්ධං ධම්මං අනුගන්ත්වා පවත්තනතො “ධම්මත්ථයො”ති වුච්චති, තථා අන්වයවසෙන අත්ථස්ස බුද්ධතො අන්වයබුද්ධි, අනුමෙයං අනුමිතොතිති අනුමානං, නිදස්සෙන දිට්ඨානසෙන අනුමෙයං ගණ්හාතිති “නායග්ගාහො”ති ව වුච්චති. තෙනාහ “ධම්මත්ථයෙනා”තිආදි. ස්වායං ධම්මත්ථයො න යස්ස කස්සවි හොති, අථ බො තථාරූපස්ස අග්ගසාවකස්සෙවාති ආහ “සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ යත්වා”ති. යදි පෙරො බුද්ධගුණෙ එකදෙසතො පච්චක්ඛෙ කත්වා තදඤ්ඤෙ නායග්ගාහෙන ගණ්හි, නනු එවං සන්තෙ බුද්ධගුණා පරිමිතපරිච්ඡින්නා ආපන්නාති? නයිදං එවන්ති දස්සෙත්තො “අනන්තා අපරිමාණා”ති.

“සද්දහති”ති වත්වා පුන තමෙවත්ථං විභාවෙත්තො “පෙරෙන හි...පෙ.... බහුතරා”ති ආහ. කථං පනායමත්ථො එවං දට්ඨබ්බොති එවං අධිප්පායහෙදකං උපමාය සඤ්ඤාපෙනුං “යථා කථං වියා”තිආදි වුත්තං. “උපමායම්ඛෙකච්චෙව විඤ්ඤා පුරිසා භාසිතස්ස අත්ථං ආජානන්ති”ති (සං. නි. 2.67) ඉතො නව ඉතො නවාති ඉතො මජ්ඣිමනිකායෙ යාව දක්ඛිණතිරා නව ඉතො මජ්ඣිමනිකායෙ යාව උත්තරතිරා නව. ඉදාති යථාවුත්තමත්ථං සුත්තෙන සමත්ථෙතුං “බුද්ධොපි”ති ගාථමාහ.

යමකයුගලමහානදීමහොසො වියාති ද්වින්නං එකතො සමාගතත්තා යුගලභූතානං මහානදිනං මහොසො විය.

අනුවඡවිකං කත්වාති යොයං මම පසාදො බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ ඔගාළ්හො හුත්වා උප්පන්නො, තං අනුවඡවිකං අනුරූපං කත්වා. පටිග්ගහෙතුං සම්පට්චිජ්තුං අඤ්ඤො කොචි න සක්ඛිස්සති යාථාවතො අනවබුද්ධතො. පටිග්ගහෙතුං සක්කොති තස්ස හෙතුතො, පච්චයතො, සභාවතො, කිච්චතො, ඵලතො සම්මදෙව පටිච්ඡිකුතතො. පුරත්තන්ති පුණ්ණභාවො. පග්ගරණකාලෙති විකිරණකාලෙ, පතනකාලෙති අත්ථො. “පසන්නො”ති ඉමිනා පසාදස්ස වත්තමානතා දිපිතාති “උප්පන්නසද්ධො”ති ඉමිනාපි සද්ධාය පච්චුප්පන්නතා පකාසිතාති ආහ “එවං සද්දහාමිති අත්ථො”ති. අභිඤ්ඤායතිති අභිඤ්ඤො, අධිකො අභිඤ්ඤො භියොහිඤ්ඤො, සො එව අතිසයවචනිච්ඡාවසෙන “භියොහිඤ්ඤතරො”ති වුත්තොති ආහ “භියාතරො අභිඤ්ඤාතො”ති. දුතියවිකප්පෙ පන අභිජානාතිති අභිඤ්ඤා, අභිවිසිට්ඨා පඤ්ඤා, භියොහා අභිඤ්ඤා එතස්සාති භියොහිඤ්ඤො, සො එව අතිසයවචනිච්ඡාවසෙන භියොහිඤ්ඤතරො, ස්වායමස්ස අතිසයො අභිඤ්ඤාය භියොහාවකතොති ආහ “භියාතරාහිඤ්ඤො වා”ති. සම්බුද්ධාති එතායාති සම්බොධි, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, අග්ගමග්ගඤාණඤ්ච. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච අග්ගමග්ගඤාණං, අග්ගමග්ගඤාණපදට්ඨානඤ්ච සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං සම්බොධි නාම. තත්ථ පධානවසෙන තදත්ථදස්සෙන පඨමවිකප්පො, පදට්ඨානවසෙන දුතියවිකප්පො. කස්මා පනෙත්ථ අරහත්තමග්ගඤාණස්සෙව ගහණං, නනු හෙට්ඨොතිපි භගවතො මග්ගඤාණාති සවාසනමෙව යථාසකං පටිපක්ඛවිධමනවසෙන පවත්තාති.

සවාසනාත්මකව සිදුවනු ලබන්නේ? සචලමන, තං පන අපරිපූර්ණ පටිපක්ඛට්ඨමනස්ස චිත්තකතභාවතොති ආහ “අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙ වා”ති. අග්ගමග්ගවසෙන චෙත්ථ අරියානං බොධිත්තයපාරිසුරීති දස්සෙතුං “අරහත්තමග්ගෙනෙව හි”ති ආදි වුත්තං. නිප්පදෙසාති අනවසෙසා. ගතිතා භොන්තිති අරහත්තමග්ගෙන ගතිතෙන අධිගතෙන ගතිතා අධිගතා භොන්ති. සබ්බන්ති තෙහි අධිගත්තබ්බං. තෙනාති සම්බොධිතා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපදට්ඨානෙන අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන.

142. බාදනියානං උළාරතා සාතරසානුභාවෙනාති ආහ “මධුරෙ ආගච්ඡති”ති. පසංසාය උළාරතා විසිට්ඨභාවෙනාති ආහ “සෙට්ඨෙ”ති, ඔභාසස්ස උළාරතා මහත්තභාවෙනාති වුත්තං “විපුලෙ”ති. උසහස්ස අයන්ති ආසභී, ඉධ පන ආසභී වියාති ආසභී. තෙනාහ “උසහස්ස වාචාසදිසී”ති. යෙන පන ගුණෙනස්සා තංසදිසතා, තං දස්සෙතුං “අවලා අසම්පවෙධි”ති වුත්තං. යතො කුතොචි අනුස්සවනං අනුස්සවො. චිජ්ජාට්ඨානෙසු කතපරිවයානං ආවරියානං තං තමත්ථං විඤ්ඤාපෙත්ති පවෙණි ආවරියපරම්පරා. කෙවලං අත්තනො මතියා “ඉතිකිර ඵලංකිරා”ති පරිකප්පතා ඉතිකිර. පිටකස්ස ගන්ථස්ස සම්පදානතො සයං සම්පදානභාවෙන ගහණං පිටකසම්පදානං. යථාසුතානං අත්ථානං ආකාරස්ස පරිචිතක්කනං ආකාරපරිචිතක්කො. තථෙව “ඵලමෙන”න්ති දිට්ඨියා නිජ්ඣානක්ඛමනං දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්ති. ආගමාධිගමෙහි විතා තක්කමග්ගං නිස්සාය තක්කනං තක්කො. අනුමානවිධිං නිස්සාය නයග්ගාහො. යස්මා බුද්ධවිසයෙ යත්වා භගවතො අයං ථෙරස්ස වොදනා, ථෙරස්ස ව සො අවිසයො, තස්මා “පච්චක්ඛතො ඤාණෙන පටිච්ඡක්ඛන්තා වියා”ති වුත්තං. සීහනාදො වියාති සීහනාදො, තංසදිසතා වස්ස සෙට්ඨභාවෙන, සො චෙත්ථ ඵලං වෙදිතබ්බොති දස්සෙත්තො “සීහනාදො”ති ආදිමාහ. නෙව දන්ධායන්තෙනාති න මන්දායන්තෙන. න භග්ගරායන්තෙනාති අපරිසඬ්ඛන්තෙන.

අනුයොගදාපනත්ථන්ති අනුයොගං සොධාපෙතුං. විමද්දක්ඛමඤ්ඤි සීහනාදං නදන්තො අත්ථතො තත්ථ අනුයොගං සොධෙති නාම. අනුයුක්ඡන්තො ව නං සොධාපෙති නාම. දාතුන්ති සොධෙතුං. කෙචි “දානත්ථ”න්ති අත්ථං වදන්ති, තදයුත්තං. න හි යො සීහනාදං නදති, සො ඵල තත්ථ අනුයොගං දෙතිති යුජ්ජති. නිසංසනන්ති විමද්දනං. ධම්මානන්ති තාපයමානං, තාපනඤ්ඤත්ථ ගග්ගරියා ධම්මාපනසීසෙන වදති. සබ්බෙ තෙහි සබ්බෙ තෙ අතීතෙ නිරුද්ධෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ, තෙනෙතං දස්සෙති – යෙ තෙ අහෙසුං අතීතං අද්ධානං තච අතීතීභාරතො ඔරං සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසං තාව සාවකඤ්ඤාණගොචරෙ ධම්මෙ පරිචින්නදන්තො මාරාදයො විය බුද්ධානං ලොකියචිත්තවාරං ත්වං ජානෙය්සාසී. යෙ පන තෙ අබ්භතීතා තතො පරතො ඡිත්තවට්ඨා ඡිත්තපපඤ්චා පරියාදිණ්ණවට්ඨා සබ්බදුක්ඛචිත්තවත්තා සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසං සබ්බෙසම්පි සාවකඤ්ඤාණස්ස අවිසයභූතෙ ධම්මෙ කථං ජානිස්සසීති.

අනාගතබුද්ධානං පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතනො, තෙන අතීතෙසු තාව බන්ධානං භූතපුබ්බත්තා තත්ථ සියා ඤාණස්ස සවිසයෙ ගති, අනාගතෙසු පන සබ්බසො අසඤ්ජාතෙසු කථන්ති ඉමමත්ථං ජොතෙති. තෙනාහ “අනාගතාපි”ති ආදි . “චිත්තෙන පරිචින්නදන්තා විදිතා”ති කස්මා වුත්තං, නනු අතීතානාගතෙ සත්තාහෙ ඵල පචත්තං චිත්තං වෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස විසයො, න තතො පරන්ති? තයිදං වෙතොපරියඤ්ඤාණකිච්චවසෙන වුත්තං, අථ බො පුබ්බෙතිවාසඅනාගතංසඤ්ඤාණවසෙන වුත්තං, තස්මා නායං දොසො.

විදිතට්ඨානෙන න කරොති සික්ඛාපදෙනෙව තාදිසස්ස පටික්ඛෙපස්ස පටික්ඛිත්තත්තා, සෙතුසාතතො ව. කථං පන ථෙරො ද්වයසම්භවෙ පටික්ඛෙපමෙව අකාසී, න විහජ්ජ බ්‍යාකාසීති ආහ “ථෙරො කිරා”ති ආදි. පාරං පරියන්තං මිනොතිති පාරමී, සා ඵල ඤාණන්ති පාරමිඤ්ඤාණං, සාවකානං පාරමිඤ්ඤාණං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං, තස්මිං. සාවකානං උක්කංසපරියන්තගතෙ ජානෙන නායං අනුයොගො, අථ බො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙ සබ්බඤ්ඤානාය ජානෙන. කෙචි පන “සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙහි සාවකපාරමිඤ්ඤාණවිසයෙ”ති අත්ථං වදන්ති. තථා සෙසපදෙසුපි. සීල ..පෙ.... සමත්ථන්ති සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිසඬ්ඛාතකාරණානං ජානනසමත්ථං. බුද්ධසීලාදයො හි බුද්ධානං බුද්ධකිච්චස්ස, පරෙහි “බුද්ධා”ති ජානනස්ස ව කාරණං.

143. අනුමානඤ්ඤාණං විය සංසයපිට්ඨිකං අනුත්ථා “ඉදමිද”න්ති යථාසභාවතො ඤෙය්සං ධාරෙති නිච්ඡිනොතිති ධම්මො, පච්චක්ඛඤ්ඤාණන්ති ආහ “ධම්මස්ස පච්චක්ඛතො ඤාණස්සා”ති. අනුච්ඡිති අත්ථයොති ආහ “අනුයොගං අනුගන්ත්වා”ති. පච්චක්ඛසිද්ධඤ්ඤි අත්ථං අනුගන්ත්වා අනුමානඤ්ඤාණස්ස පචත්ති දිට්ඨොන අදිට්ඨස්ස අනුමානන්ති වෙදිතබ්බො. විදිතෙ වෙදකම්පි ඤාණං අත්ථතො විදිතමෙව භොතිති “අනුමානඤ්ඤාණං නයග්ගාහො විදිතො”ති වුත්තං. විදිතොති විද්ධො පටිලද්ධො, අධිගතොති අත්ථො. අප්පමාණොති අපරිමාණො මහාවිසයත්තා. තෙනාහ “අපරියන්තො”ති. තෙනාති අපරියන්තත්තා, තෙන වා අපරියන්තෙන ඤාණෙන, ඵතෙනෙව ථෙරො යං යං අනුමෙය්සමත්ථං ඤාතුකාමො භොති, තත්ථ තත්ථස්ස අසඬ්ඛමප්පට්ඨනං අනුමානඤ්ඤාණං පචත්තතිති දස්සෙති. තෙනාහ “සො ඉමිතා”ති ආදි. තත්ථ ඉමිතාති ඉමිතා කාරණෙන. පාකාරස්ස ථීරභාවං උද්ධමුද්ධං ආපෙතිති උද්ධාපං, පාකාරමුලං. ආදි-සද්දෙන පාකාරද්වාරබන්ධපරිබාදිතං සඬ්ඛගො වෙදිතබ්බො. පච්චන්තෙ භවං පච්චන්තිමං. පණ්ඩිතදොවාරිකට්ඨානියං කත්වා ථෙරො අත්තානං දස්සෙතිති දස්සෙත්තො “ඵකද්වාරන්ති කස්මා ආහා”ති වොදනං සමුට්ඨාපෙසී. යස්සා පඤ්ඤාය වසෙන පුරිසො “පණ්ඩිතො”ති වුච්චති, තං පණ්ඩිච්චන්ති ආහ “පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො”ති. තංතංඉතිකත්තබ්බතාසු ඡෙකභාවො බ්‍යත්තභාවො වෙය්සත්තියං. මෙධති සම්මොසං හිංසති

විධමනිනි මෙධා, සා එතස්ස අත්ථිනි මෙධාවී. යානෙ යානෙ උප්පත්ති එතිස්සා අත්ථිනි යානුප්පත්තිකා, යානසො උප්පජ්ජනකපඤ්ඤා. අනුපරියායන්ති එතෙනාති අනුපරියායො, සො එව පථොති අනුපරියායපථො, පරිතො පාකාරස්ස අනුසංයායනමග්ගො. පාකාරභාගා සන්ධාතබ්බා එත්ථාති පාකාරසන්ධි, පාකාරස්ස චුල්ලිතප්පදෙසො. සො පන හෙට්ඨිමන්තෙන ද්වින්තමි ඉට්ඨකානං විගමෙන එවං වුව්චති ආහ “ද්වින්තං ඉට්ඨකානං අපගතට්ඨාන”න්ති. ඡින්නට්ඨානන්ති ඡින්නභින්නප්පදෙසො, ඡින්නට්ඨානං වා. තඤ්භි “විවර”න්ති වුව්චති.

කිලිට්ඨන්ති මලිනං. උපතාපෙන්ති කිලෙසපරිලාභෙන සන්තාපෙන්ති. විබාධෙන්ති පිළෙනති. උප්පන්නාය පඤ්ඤාය නිවරණෙහි න කිඤ්චි කාතුං සක්කාති ආහ “අනුප්පන්නාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජතුං න දෙන්ති”ති. තස්මාති පච්චයුපසානෙන උප්පජ්ජතුං අප්පදානතො. චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුට්ඨු යපිතචිත්තාති චතුබ්බිධායපි සතිපට්ඨානභාවනාය සම්මදෙව යපිතචිත්තා. යථාසභාවෙන භාවෙන්වාති අවිපරිතසභාවෙන යථා පටිපක්ඛා සමුච්ඡිජ්ජන්ති, එවං භාවෙන්වා.

පුරිමනායෙ සතිපට්ඨානාති, බොජ්ඣංගිභා ව මිස්සකා අධිප්පෙතාති තතො අඤ්ඤා වත්තුං “අපිචෙන්ථා”තිආදි වුත්තං. මිස්සකාති සමප්පස්සනාමග්ගවසෙන මිස්සකා. “චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුප්පතිට්ඨිතචිත්තා”තිආදිතො වුත්තත්තා සතිපට්ඨානෙ විපස්සනාති ගහෙන්වා “සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ යථාභූතං භාවෙන්වා”ති වුත්තත්තා, මග්ගපරියාපන්නානංයෙව ව නෙසං නිප්පරියායබොජ්ඣංගිභාවතො, තෙසු ව සබ්බසො අධිගතෙසු ලොකනාට්ඨෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණමපි අධිගතමෙව භොතිති “බොජ්ඣංගිගෙ මග්ගො, සබ්බඤ්ඤාඤාණඤ්ඤාති ගහිතෙ සුන්දරො පඤ්ඤො භවෙය්‍යා”ති මහාසිවත්ථෙරො ආහ, න පනෙවං ගහිතං පොරාණෙහිති අධිප්පායො. ඉතිති වුත්තප්පකාරපරාමසනං. ථෙරොති සාරිපුත්තත්ථෙරො.

තත්ථාති තෙසු පච්චන්තනගරාදීසු. නගරං විය නිබ්බානං තදත්ථිකෙහි උපගන්තබ්බතො, උපගතානඤ්ච පරිස්සයරහිතසුඛාධිගමනට්ඨානතො. පාකාරො විය සීලං තදුපගතානං පරිතො ආරක්ඛභාවතො. පරියායපථො විය හිරි සීලපාකාරස්ස අධිට්ඨානභාවතො. වුත්තඤ්ඤෙන “පරියායපථොති බො හික්ඛු හිරියා එතං අධිවචන”න්ති. ද්වාරං විය අරියමග්ගො නිබ්බානනගරප්පවෙසනඅඤ්ජසභාවතො. පණ්ඩිතදොවාරිකො විය ධම්මසෙනාපති නිබ්බානනගරපට්ඨිපට්ඨසනකානං සත්තානං සල්ලක්ඛණතො. දින්නොති දාපිතො, සොධිතොති අත්ථො.

144. නිප්ඵන්තිදස්සනත්ථන්ති සිද්ධිදස්සනත්ථං, අධිගමදස්සනත්ථන්ති අත්ථො. “පඤ්චනවුතිපාසණ්ඩෙ”ති ඉදං යස්මා ථෙරො පරිබ්බාජකො හුත්වා තතො පුබ්බෙව නිබ්බානපරියෙසනං වරමානො තෙ තෙ පාසණ්ඩිතො උපසඬකමිත්වා නිබ්බානං පුච්ඡී, තෙ නාස්ස චිත්තං ආරාධෙසුං, තං සන්ධාය වුත්තං. තෙ පන පාසණ්ඩා හෙට්ඨා වුත්තා එව. තත්ථෙව්වාති තස්සයෙව භාගිනෙය්‍යස්ස දෙසියමානාය දෙසනාය. පරස්ස වඩ්ඪිතං භත්තං භුඤ්ජන්තො විය සාවකපාරමිඤ්ඤාණං භත්ථගතං අකාසි අධිගච්ඡී. උත්තරුත්තරන්ති හෙට්ඨිමස්ස හෙට්ඨිමස්ස උත්තරණතො අතික්කමනතො උත්තරුත්තරං, තතො එව පට්ඨානභාවං පාපිතනාය පණ්ණිපණ්ණිකං. උත්තරුත්තරන්ති වා උපරුපරි. පණ්ණිපණ්ණිකන්ති පණ්ණිතරං, පණ්ණිතමඤ්චාති අත්ථො. කණ්ණන්ති කාලකං සංකිලෙසධම්මං. සුක්කන්ති ඔදානං වොදානධම්මං. සවිපක්ඛං කත්ථාති පහාතබ්බපහායකභාවදස්සනවසෙන යථාක්කමං උභයං සවිපක්ඛං කත්ථා. “අයං කණ්ණධම්මො, ඉමස්ස අයං පහායකො”ති එවං කණ්ණං පටිබාහිත්වා දෙසනාවසෙන නිහරිත්වා සුක්කං, “අයං සුක්කධම්මො, ඉමිනා අයං පහාතබ්බො”ති එවං සුක්කං පටිබාහිත්වා කණ්ණං. සඋස්සාහන්ති එලුප්පාදනසමත්ථතාවසෙන සබ්බාපාරං. තෙනාහ “සවිපාක”න්ති. විපාකධම්මන්ති අත්ථො.

තස්මිං දෙසිතෙ ධම්මෙති තස්මිං වුත්තනයෙන භගවා තුම්හෙහි දෙසිතෙ ධම්මෙ එකච්චං ධම්මං නාම සාවකපාරමිඤ්ඤාණං ජානිත්වා පටිච්ඡික්ඛිත්වා. තංජානෙන හි වුත්තෙ චතුසච්චධම්මජානනං අවුත්තසිද්ධන්ති. “චතුසච්චධම්මෙසු”ති ඉදං පොරාණට්ඨකථායං වුත්තාකාරදස්සනං. විපක්ඛො පන පරතො ආගමිස්සති. එත්ථාති “ධම්මෙසු නිට්ඨං අගම”න්ති එතස්මිං පදෙ. ථෙරසල්ලාපොති ථෙරානං සල්ලාපසදිසො විනිච්ඡයවාදො. කාලවල්ලවාසීති කාලවල්ලවිහාරවාසී. ඉදානීති එතරහි “ඉදානං භන්තෙ”තිආදිවචනකාලෙ. ඉමස්මිං පන යානෙහි “ධම්මෙසු නිට්ඨං අගම”න්ති ඉමස්මිං පදෙසෙ, ඉමස්මිං වා නිට්ඨානකාරණභූතෙ යොනිසො පරිචිතක්කතෙ. “ඉමස්මිං පන යානෙ බුද්ධගුණෙසු නිට්ඨංගතො”ති කස්මා වුත්තං, නනු සාවකපාරමිඤ්ඤාණසමධිගතකාලෙ එව ථෙරො බුද්ධගුණෙසු නිට්ඨංගතොති? සච්චමෙතං, ඉදානි පන තං පාකට්ඨං ජානන්ති එවං වුත්තං. සබ්බන්ති “චතුසච්චධම්මෙසු”තිආදි සුමත්ථෙරෙන වුත්තං සබ්බං. අරහත්තෙ නිට්ඨංගතොති එත්ථාපි වුත්තනයෙනෙව අනුයොගපරිහාරා වෙදිතබ්බා. යදිපි ධම්මසෙනාපති “සාවකපාරමිඤ්ඤාණං මයා සමධිගත”න්ති ඉතො පුබ්බෙපි ජානාතියෙව, ඉදානි පන අසඬබ්බෙය්‍යාපරිමෙය්‍යාහෙදෙ බුද්ධගුණ නයග්ගාභවසෙන පරිග්ගහෙන්වා කිච්චසිද්ධියා තස්මිං ඤාණෙ නිට්ඨංගතො අහොසිති දස්සෙන්තො “මහාසිවත්ථෙරො...පෙ.... ධම්මෙසුති සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ නිට්ඨංගතො”ති අවොව.

බුද්ධගුණා පන නයතො ආගතා, තෙ නයග්ගාහතො යථාවතො ජානන්තො සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ තථාජානනවසෙන නිට්ඨංගතත්තා සාවකපාරමිඤ්ඤාණමෙව තස්ස අපරාපරුප්පත්තිවසෙන, තෙන තෙන භාවෙතබ්බකිච්චබ්බහුතාවසෙන ව “ධම්මෙසු”ති පුට්ඨවෙනන වුත්තං. අනන්තාපරිමෙය්‍යානං අනඤ්ඤවිසයානං

බුද්ධගුණානං නයතො පරිගණිතෙන පෙරස්ස සාතිසයො හගවති පසාදො උප්පජ්ජති ආහ “භියොසොමන්තායා”තිආදි. “සුට්ඨ අක්කාතො”ති වත්වා තං ඵවස්ස සුට්ඨ අක්කාතං දස්සෙතුං “නියානිකො මග්ගො”ති චුත්තං. ස්වාක්කාතො හි ධම්මස්ස යදත්ථං දෙසිතො, තදත්ථසාධනෙන වෙදිතබ්බං. ඵලත්ථාය නියානිති අනන්තරවිපාකත්තා, අත්තතො උප්පත්තිසමනන්තරමෙව ඵලනිප්පාදනවසෙන පවත්නති අත්ථො. වට්ටවාරකතො නියානිති වා නියානිකො, නියානසිලොති වා. රාගදොසමොහනිම්මදනසමත්ථොති ඉධාපි “පසන්තොස්මි හගවතිති දස්සෙති”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. වඩ්ඤාදීති ආදි-සද්දෙන ජම්භකුටිලෙ, අඤ්ඤෙ ව පටිපත්තිදොසෙ සඬගණ්හාති. හගවා කුම්භාකං බුද්ධසුබුද්ධතා විය ධම්මසුධම්මතා, සඬසසුප්පටිපත්ති ව ධම්මෙසු නිට්ඨංගිතමනෙන සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ නිට්ඨංගිතත්තා මය්හං සුට්ඨ විභූතා සුපාකවා ජාතාති දස්සෙන්නො පෙරො “ස්වාක්කාතො හගවතා ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬසොති පසිදි”න්ති අවොව.

කුසලධම්මදෙසනාවණ්ණනා

145. අනුත්තරභාවොති සෙට්ඨභාවො. අනුත්තරො හගවා යෙන ගුණෙන, සො අනුත්තරභාවො, තං අනුත්තරියං. යස්මා තස්සාපි ගුණස්ස කිඤ්චි උත්තරිතරං නත්ථි ඵව, තස්මා චුත්තං “සා කුම්භාකං දෙසනා අනුත්තරාති වදති”ති. කුසලෙසු ධම්මෙසුති කුසලධම්මනිමිත්තං. නිමිත්තත්ථෙ හි ඵතං භූමිං, තස්මා කුසලධම්මදෙසනාහෙතුපි හගවා අනුත්තරොති අත්ථො. භූමිං දස්සෙන්නොති විසයං දස්සෙන්නො. කුසලධම්මදෙසනාය හි කුසලා ධම්මා විසයො. චුත්තපදෙති “කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති ඵවං චුත්තවාකො, ඵවං වා චුත්තධම්මකොට්ඨාසෙ. “පඤ්චධා”ති කස්මා චුත්තං, නනු ඡෙකට්ඨෙතපි කුසලං ඉච්ඡිතබ්බං “කුසලො ත්වං රථස්ස අඬගප්චවඩ්ගාන”න්තිආදියුති (ම. නි. 2.87)? සච්චමෙතං, සො පන ඡෙකට්ඨො කොසල්ලසම්භූතව්‍යවෙතෙව සඬගහිතොති විසුං න ගහිතො. “කච්චි නු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමය”න්ති (ජා. 1.15.146; 2.22.2008) ජාතකෙ ආගතත්තා “ජාතකපරියායං පත්වා ආරොග්‍යට්ඨෙත කුසලං වට්ටති”ති චුත්තං. “තං කිං මඤ්ඤං, ගහපතයො, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වා සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා වා”තිආදියු සුත්තපදෙසෙසු “කුසලා”ති චුත්තධම්මා ඵව “අනවජ්ජා”ති චුත්තාති ආහ “සුත්තත්තපරියායං පත්වා අනවජ්ජට්ඨෙත කුසලං වට්ටති”ති. අභිධම්මෙ “කොසල්ල”න්ති පඤ්ඤා ආගතාති යොනිසොමනසිකාරහෙතුකස්ස කුසලස්ස කොසල්ලසම්මුතට්ඨො, දරථාභාවදීපනතො නිද්දරථට්ඨො, “කුසලස්ස කතත්තා උපවිතත්තා”ති වත්වා ඉට්ඨවිපාකනිද්දිසනතො සුඛවිපාකට්ඨො ව අභිධම්මනයසිද්ධොති ආහ “අභිධම්ම... පෙ.... විපාකට්ඨෙතා”ති. බාහිතිකසුත්තෙ (ම. නි. 2.358) හගවතො කායසමාවාරාදිකෙ වණ්ණෙන්නෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “යො බො මහාරාජ කායසමාවාරො අනවජ්ජො”ති කුසලො කායසමාවාරො රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස චුත්තො. න හි හගවතො සුඛවිපාකකම්මං අත්ථිති සබ්බසාවජ්ජරහිතා කායසමාවාරාදයො “කුසලා”ති චුත්තා, ඉධ පන “කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති බොධිපක්ඛියධම්මා “කුසලා”ති චුත්තා, තෙ ව සමථවිපස්සනා මග්ගසම්පයුත්තා ඵකත්තෙන සුඛවිපාකා ඵවාති අවජ්ජරහිතතාමත්තං උපාදාය අනවජ්ජත්ථො කුසල-සද්දොති ආහ “ඉමස්මිං පන...පෙ.... දට්ඨබ්බ”න්ති. ඵවඤ්ච කත්වා “ඵලසතිපට්ඨානං පන ඉධ අනධිප්පෙන”න්ති ඉදඤ්ච වචනං සමත්ථිතං හොති සවිපාකස්සෙව ගහණන්ති කත්වා.

“චුද්දසව්ධෙතා”තිආදි සතිපට්ඨානෙන (දී. නි. 2.376; ම. නි. 1.109) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. පග්ගතට්ඨෙතාති කුසලපක්ඛස්ස පග්ගණ්හනසභාවෙන. කිච්චවසෙතාති අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිකිච්චවසෙන. තතො ඵව වස්ස චතුබ්බිධතා. ඉප්ඤ්ඤාට්ඨෙතාති නිප්පජ්ජනසභාවෙන. ඡන්දාදයො ඵව ඉද්ධිපාදෙසු විසිට්ඨසභාවා, ඉතරෙ අවිසිට්ඨා, තෙසම්පි විසෙසො ඡන්දාදිකතොති ආහ “ඡන්දාදිවසෙන නානාසභාවා”ති.

අධිමොක්ඛාදිසභාවවසෙතාති පසාදාධිමොක්ඛාදිසලක්ඛණවසෙන. උපත්ථම්භනට්ඨෙතාති සම්පයුත්තධම්මානං උපත්ථම්භනකභාවෙන. අකම්පියට්ඨෙතාති පටිපක්ඛෙහි අකම්පියසභාවෙන. සලක්ඛණෙනාති අධිමොක්ඛාදිසභාවෙන. නියානනට්ඨෙතාති සංකිලෙසපක්ඛතො, වට්ටවාරකතො ව නිග්ගමනට්ඨෙතා. උපට්ඨානාදිනාති උපට්ඨානධම්මවිවයපග්ගහසම්පියායනපස්සම්භනසමාධානඅප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනසඬබාතෙන අත්තතො සභාවෙන. හෙතුට්ඨෙතාති නිබ්බානස්ස සම්පාපකහෙතුභාවෙන. දස්සනාදිනාති දස්සනාහිනිරොපනපරිග්ගහසමුට්ඨාපනවොදාපනපග්ගහපට්ඨානසමාධානසඬබාතෙන අත්තතො සභාවෙන.

සාසනස්ස පරියොසානදස්සනත්ථන්ති සාසනං නාම නිප්පරියායතො සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා. තත්ථ යෙ සමථවිපස්සනාසහගතා, තෙ සාසනස්ස ආදි, මග්ගපරියාපන්නා මජ්ඣෙ, ඵලභූතා පරියොසානං, තංදස්සනත්ථං. තෙනාහ “සාසනස්ස හි”තිආදි.

පුන ඵතදානුත්තරියං හත්තෙති යථාරද්ධාය දෙසනාය නිගමනං. චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස පුන වචනඤ්චි නිගමනං චුත්තං. තං දෙසනන්ති තං කුසලෙසු ධම්මෙසු දෙසනාප්පකාරං, දෙසනාවිධිං, දෙසෙනබ්බඤ්ච, සකලං වා සම්පුණ්ණං අනවසෙසං අභිජානාති අභිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙන ජානාති, අසෙසං අභිජානනතො ඵව උත්තරි උපරි අභිඤ්ඤායං නත්ථි. ඉතොති හගවතා අභිඤ්ඤාතතො. අඤ්ඤො පරමත්ථවසෙන ධම්මො වා පඤ්ඤන්තිවසෙන පුග්ගලො වා අයං නාම යං හගවා න ජානාතිති ඉදං නත්ථි න උපලබ්භති සබ්බස්සෙව සම්මදෙව තුම්භෙහි අභිඤ්ඤාතත්තා. කුසලෙසු ධම්මෙසු අභිජානෙන, දෙසනායඤ්ච හගවතො උත්තරිතරො නත්ථි.

ආයතනපණ්ණාසකවිදේසනාවණ්ණනා

146. ආයතනපඤ්ඤාපනාසුති වක්ඛාදීනං, රූපාදීනඤ්ච ආයතනානං සම්බොධනෙසු, තෙසං අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරවිභාගතො, සභාගවිභාගතො, සමුදයතො, අත්ථංචිගමතො, ආභාරතො, ආදීනවතො, නිස්සරණතො ච දෙසනායන්ති අත්ථො.

ගබ්භාවක්කන්තිදේසනාවණ්ණනා

147. ගබ්භොක්කමනෙසුති ගබ්භභාවෙන මාතුකුච්ඡියං අවක්කමනෙසු අනුප්පවෙසෙසු, ගබ්භෙ චා මාතුකුච්ඡියමිං අවක්කමනෙසු. පවිසතීති පව්වයවසෙන තත්ථ නිබ්බන්තෙන්තො පවිසන්තො විය හොතීති කත්වා වුත්තං. යාතීති සන්තානට්ඨිතියා පවත්තති, තථාභූතො ච තත්ථ වසන්තො විය හොතීති ආහ “වසතී”ති. පකතිලොකියමනුස්සානං පයමා ගබ්භාවක්කන්තිති පවුරමනුස්සානං ගබ්භාවක්කන්ති දේසනාවසෙන ඉධ පයමා. “දුතියා ගබ්භාවක්කන්ති”තිආදියුපි එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

අලමෙවාති යුත්තමෙව.

බිපිතුං න සක්කොන්තිති තථා වාතානං අනුප්පජ්ජනමෙව වදති. සෙසන්ති පුන “එතදානුත්තරිය”තිආදි පාඨප්පදෙසං වදති.

ආදෙසනවිධාදේසනාවණ්ණනා

148. පරස්ස චිත්තං ආදිසති එතෙහිති ආදෙසනානි, යථාඋපට්ඨිතනිමිත්තාදීනි, තානි එව අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අසංකිණ්ණරූපෙන ධීතත්තා ආදෙසනවිධා, ආදෙසනාභාගා, තාසු ආදෙසනවිධාසු. තෙනාහ “ආදෙසනකොට්ඨාසෙසු”ති. ආගතනිමිත්තෙනානි යස්ස ආදිසති, තස්ස, අත්තතො ච උපගතනිමිත්තෙන, නිමිත්තප්පත්තස්ස ලාභාලාභාදිආදිසනවිධිදස්සනස්ස පවත්තත්තා “ඉදං නාම භවිස්සති”ති වුත්තං. පාළියං පන “එවමපි තෙ මනො”තිආදිනා පරස්ස චිත්තාදිසනමෙව ආගතං, තං නිදස්සනමත්තං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි “ඉදං නාම භවිස්සති”ති වුත්තස්සෙව අත්ථස්ස විභාවනවසෙන වත්ථු ආගතං. ගතනිමිත්තං නාම ගමනනිමිත්තං. ධීතනිමිත්තං නාම අත්තතො සම්පෙ යානනිමිත්තං, පරස්ස ගමනවසෙන, යානවසෙන ච ගහෙතබ්බනිමිත්තං. මනුස්සානං පරචිත්තවිදුනං, ඉතරෙසමපි චා සවනවසෙන පරස්ස චිත්තං ඤාත්වා කට්ඨන්තානං සද්දං සුත්වා. යක්ඛපියාචාදීනන්ති හිඬිකාරයක්ඛානඤ්චෙව කණ්ණපියාචාදිපියාචානං, කුම්භණ්ඩනාගාදීනඤ්ච.

චිත්තකච්ඡාරවසෙනානි ච්ඡාරිකභාවෙන පවත්තචිත්තකස්ස වසෙන. උප්පන්නන්ති තතො සමුට්ඨිතං. ච්ඡප්පලපන්නානන්ති කස්සච අත්ථස්ස අබොධනතො විරූපං, විවිධං චා පලපන්නානං. සුත්තපමත්තාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන වෙදනාට්ඨිත්තචිත්තාදීනං සඬගහො. මහාඅට්ඨකථායං පන “ඉදං වක්ඛාමි, එවං වක්ඛාමිති චිත්තකයතො චිත්තකච්ඡාරසද්දො නාම උප්පජ්ජති”ති (අහි. අට්ඨ. 1.වච්ඡමමද්චාරකථාපි) ආගතත්තා ජාගරන්තානං පකතියං ධීතානං අච්ඡප්පලපන්නානං චිත්තකච්ඡාරසද්දො කදාචි උප්පජ්ජතීති විඤ්ඤායති, යො ලොකෙ “මන්තප්පපො”ති වුච්චති. යස්ස මහාඅට්ඨකථායං අසොතවිඤ්ඤෙය්සානා වුත්තා. තාදිසඤ්ඤි සන්ධාය විඤ්ඤන්තිසහජමෙව “ජිවිභාතාලවලනාදිකරචිත්තකස්සමුට්ඨිතං සුබ්බමසද්දං දිබ්බසොතෙන සුත්වා ආදිසතීති සුත්තෙ වුත්ත”න්ති (ධ. ස. මූලට්. වච්ඡමමද්චාරකථාවණ්ණනා) ආනන්දාචරියො අවොච. වුත්තලක්ඛණො එව පන නානිසුබ්බමො අත්තතො, අවිවාසන්තප්පදෙසෙ ධීතස්ස ච මංසසොතස්සාපි ආපාථං ගච්ඡතීති සක්කා විඤ්ඤාතුං. තස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස. තස්ස වසෙනානි තස්ස චිත්තකස්ස වසෙන. එවං අයමිපි ආදෙසනවිධා වෙතොපරියඤ්ඤාණවසෙනෙව ආගතානි වෙදිතබ්බා. කෙච් පන “තස්ස වසෙනානි තස්ස සද්දස්ස වසෙනා”ති අත්ථං වදන්ති, තං අයුත්තං. න හි සද්දග්ගහණෙන තංසමුට්ඨාපකචිත්තං ගය්හති, සද්දග්ගහණානුසාරෙනපි තදත්ථස්සෙව ගහණං හොති, න චිත්තස්ස. එතෙනෙව යදෙකෙ “යං චිත්තකයතොති යමත්ථං චිත්තකයතො”ති වත්වා “තස්ස වසෙනානි තස්ස අත්ථස්ස වසෙනා”ති වණ්ණෙන්ති, තමපි පටික්ඛිත්තං.

මනසා සඬබ්බරියන්තිති මනොසඬබ්බාරා, වෙදනාසඤ්ඤා. පණ්ණිතානි පුරිමපරිබන්ධවිනයෙන පධානභාවෙන නිහිතා යපිතා. තෙනාහ “චිත්තසඬබ්බාරා සුට්ඨපිතා”ති. චිත්තකස්ස චිත්තකතං නාම උප්පාදනමෙවාති ආහ “පවත්තෙස්සතී”ති. “පජානාති”ති පුබ්බෙ වුත්තපදසම්බන්ධදස්සනවසෙන ආනෙති. ආගමනෙනානි ක්කානස්ස ආගමනට්ඨානවසෙන. පුබ්බභාගෙනානි මග්ගස්ස සබ්බපුබ්බභාගෙන විපස්සනාරම්භෙන. උභයං පෙතං යො සයං ක්කානලාභී, අධිගතමග්ගො ච අඤ්ඤං තදත්ථාය පටිපජ්ජන්තං දිස්වා “අයං ඉමිනා නිභාරෙන පටිපජ්ජන්තො අද්ධා ක්කානං ලභිස්සති, මග්ගං අධිගම්ස්සති”ති අභිඤ්ඤාය විනා අනුමානවසෙන ජානාති, තං දස්සෙතුං වුත්තං. තෙනාහ “ආගමනෙන ජානාති නාමා”තිආදි. අනන්තරාති වුට්ඨිතකාලං සන්ධායාහ. තදා හි පවත්තචිත්තකපජානෙනෙනෙව ක්කානස්ස භානභාගියතාදිවිසෙසපජානනං.

කිං පනිදං වෙතොපරියඤාණං පරස්ස චිත්තං පරිච්ඡේද ජානන්තං ඉද්ධිචිත්තභාවතො අවිසෙසතො සබ්බෙසමිපි චිත්තං ජානාතීති? නොති දස්සෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. න අරියානන්ති යෙන චිත්තෙන තෙ අරියා නාම ජාතා, තං ලොකුත්තරචිත්තං න ජානාති අප්පට්ඨිද්ධභාවතො . යථා හි පුපුර්ජනො සබ්බෙසමිපි අරියානං ලොකුත්තරචිත්තං න ජානාති අප්පට්ඨිද්ධත්තා, එවං අරියොපි හෙට්ඨිමො උපරිමස්ස ලොකුත්තරචිත්තං න ජානාති අප්පට්ඨිද්ධත්තා එව . යථා පන උපරිමො හෙට්ඨිමං ඵලසමාපන්නිං න සමාපජ්ජති, කිං එවං සො තස්ස ලොකුත්තරචිත්තං න ජානාතීති වොදනං සන්ධායාහ “උපරිමො පන හෙට්ඨිමස්ස ජානාති”ති, පටිච්ඡිද්ධත්තාති අධිප්පායො. “උපරිමො හෙට්ඨිමං න සමාපජ්ජති”ති චත්ථා තත්ථ කාරණමාහ “තෙසඤ්ඡී”තිආදි. තෙසන්ති අරියානං. හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමා සමාපන්නි භූමන්තරප්පත්තියා පටිප්පස්සද්ධිකප්පා. තෙනාහ “තනුපපත්තියෙව භොති”ති, න උපරිභූමිපත්ති. නිමිත්තාදිවසෙන ඤාතස්ස කදාව ඛාහිවාරොපි සියා, න පන අභිඤ්ඤාඤාණෙන ඤාතස්සාති ආහ “වෙතො...පෙ.... නත්ථී”ති. “තං භගවා”තිආදි සෙසං නාම.

දස්සනසමාපත්තිදෙසනාවණ්ණනා

149. බ්‍රහ්මජාලෙති බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං. උත්තරපදලොපෙන හෙස නිද්දෙසො. ආතප්පත්ති වීරියං ආතප්පති කොසජ්ජං සබ්බමිපි සංකිලෙසපක්ඛන්ති. කුසලචිරියස්සෙව හෙත්ථ ගහණං. අප්පමාදාදිපදන්තරසන්තිධානතො. පදහිතබ්බතොති පදහනතො, භාවනං උද්දිස්ස වායමනතොති අත්ථො. අනුයුඤ්ජිතබ්බතොති අනුයුඤ්ජනතො. ඊදිසානං පදානං බහුලංකත්තුපියයනාය ඉච්ඡිතබ්බත්තා ආතප්පපදස්ස විය ඉතරෙසමිපි කත්තුසාධනතා දට්ඨබ්බා. පටිපත්තියං නප්පමජ්ජති එතෙනාති අප්පමාදො, සතිඅවිප්පවාසො. සම්මා මනසි කරොති එතෙනාති සම්මාමනසිකාරො, තථාපචත්තො කුසලචිත්තුප්පාදො. භාවනානුයොගමෙව තථා වදති. දෙසනාක්කමෙන පඨමා, දස්සනසමාපත්ති නාම කරජකායෙ පටික්කුලාකාරස්ස සම්මදෙව දස්සනවසෙන පචත්තසමාපත්තිභාවතො. නිප්පරියායෙනෙවාති වුත්තලක්ඛණදස්සනසමාපත්තිසන්තිස්සයත්තා, දස්සනමග්ගඵලභාවතො ව පඨමසාමඤ්ඤඵලං පරියායෙන විනා දස්සනසමාපත්ති.

අතික්කම්ම ඡවිමංසලොහිතං අට්ඨිං පච්චචෙක්ඛතීති තාති අපච්චචෙක්ඛන්තවා අට්ඨිමෙව පච්චචෙක්ඛති. අට්ඨිආරම්මණා දිබ්බචක්ඛුපාදකප්ඤ්ඤානසමාපත්තීති වුත්තනායෙන අට්ඨිආරම්මණා දිබ්බචක්ඛුඅධිට්ඨානා පඨමජ්ඣානසමාපත්ති. යො හි හික්ඛු ආලොකකසිණෙ චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා තං පාදකං කත්ථා අධිගතදිබ්බචක්ඛුඤ්ඤාණො හුත්වා සවිඤ්ඤාණකෙ කායෙ අට්ඨිං පරිග්ගහෙන්වා තත්ථ පටික්කුලමනසිකාරවසෙන පඨමං ඤානං නිබ්බත්තෙති, තස්සායං පඨමජ්ඣානසමාපත්ති දුතියා දස්සනසමාපත්ති. තෙන වුත්තං “අට්ඨි අට්ඨි”තිආදි. යො පනෙත්ථ පාළියං ද්වන්තිංසාකාරමනසිකාරො වුත්තො, සො මග්ගසොධනවසෙන වුත්තො. තත්ථ වා කතපරිවයස්ස සුබ්බෙනෙව වුත්තනායා අට්ඨිපච්චචෙක්ඛණා සම්ප්ඤ්ඤිති. තෙනෙවෙත්ථ “ඉමං වෙවා”ති “අතික්කම්ම වා”ති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො වුත්තො. තං ඤානන්ති යථාවුත්තං පඨමජ්ඣානං. අයන්ති අයං සකදාගාමිඵලසමාපත්ති . සාතිසයං චතුසච්චදස්සනාගමනතො පරියායෙන විනා මුඛා දුතියා දස්සනසමාපත්ති. යාව තතියමග්ගා චත්තතීති ආහ “බිණාසවස්ස වසෙන චතුත්ථා දස්සනසමාපත්ති කථිතා”ති.

පාළියං පුරිසස්ස වාති ව-සද්දො ඛාතිරෙකෙ, තෙන යථාවුත්තසමාපත්තිද්වයතො වුච්චමානංයෙව ඉමස්ස විසෙසං ජොතෙති. අච්චිජෙදෙන පචත්තියා සොතසදිසනාය විඤ්ඤාණමෙව විඤ්ඤාණසොතං, තදෙන විඤ්ඤාණං පුරිමතො අනන්තරපච්චයං ලහිත්වා පච්ඡිමස්ස අනන්තරපච්චයො හුත්වා පචත්තතීති අයං අස්ස සොතාගතනාය සොතසදිසනා, තස්මා පජාතිතබ්බභාවෙන වුත්තං එකමෙව චෙත්ථ විඤ්ඤාණං , තස්මා අට්ඨකථායං “විඤ්ඤාණසොතන්ති විඤ්ඤාණමෙවා”ති වුත්තං. ද්විතීපි භාගෙහීති ඔරභාගපරභාගෙහි. ඉධලොකො හිස්ස ඔරභාගො, පරලොකො පරභාගො ද්විත්තමිපි වසෙනෙතං සම්බන්ධන්ති. තෙනාහ “ඉධලොකෙ පතිට්ඨිත”න්තිආදි. විඤ්ඤාණස්ස බණෙ බණෙ හිප්පන්තස්ස කාමං නන්ථි කස්සවි පතිට්ඨිතතා, තණ්හාවසෙන පන තං “පතිට්ඨිත”න්ති වුච්චතීති ආහ “ඡන්දරාගවසෙනා”ති. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“කබ්බිකාරෙ වෙ හික්ඛවෙ ආභාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දී, අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං චිරුල්භං. යත්ථ පතිට්ඨිතං විඤ්ඤාණං චිරුල්භං...පෙ.... අත්ථි තත්ථ ආයතිං පුනබ්බවාහිතිබ්බත්තී”තිආදි (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7).

කම්මන්ති කුසලාකුසලකම්මං, උපයොගවචනමෙතං. කම්මතො උපගච්ජන්තන්ති කම්මභාවෙන උපගච්ජන්තං, විඤ්ඤාණන්ති අධිප්පායො. අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණඤ්ඡි යෙන කම්මුතා සහගතං, අඤ්ඤදත්ථු තබ්බාවමෙව උපගතං හුත්වා පචත්තති. ඉධලොකෙ පතිට්ඨිතං නාම ඉධ කතුපචිතකම්මභාවුපගමනතො. කම්මභවං ආකඩ්ඪන්තන්ති කම්මවිඤ්ඤාණං අත්තනා සම්පයුත්තකම්මං ජවාපෙන්වා පටිසන්ධිතිබ්බත්තනෙන තදහිමුඛං ආකඩ්ඪන්තං. තෙනෙව පටිසන්ධිතිබ්බත්තනසාමන්තියෙන පරලොකෙ පතිට්ඨිතං නාම අත්තනො ඵලස්ස තත්ථ පතිට්ඨාපනෙන. කෙච් පන “අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණං පරතො විපාකං දාතුං අසමත්ථං ඉධලොකෙ පතිට්ඨිතං නාම, දාතුං සමත්ථං පන පරලොකෙ පතිට්ඨිතං නාමා”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං “උභයතො අබ්බොච්ඡින්න”න්ති වුත්තන්තා. යඤ්ච තෙහි “පරලොකෙ පතිට්ඨිත”න්ති වුත්තං, තං ඉධලොකෙපි පතිට්ඨිතමෙව. න හි තස්ස ඉධලොකෙ පතිට්ඨිතභාවෙන විනා

පරලෝක පතිට්ඨිතභාවෝ සම්භවති. සෙක්ඛපුප්ප්ඡනානං වෙනොපරියඤාණන්ති සෙක්ඛානං , පුප්ප්ඡනානඤ්ච වෙනසෝ පරිච්ඡින්නකඤාණං. කපිතං පරිච්ඡින්නබ්බස්ස වෙනසෝ ඡන්දරාගවසෙන පතිට්ඨිතභාවභොගනතො.

චතුත්ථාය දස්සනසමාපත්තියා තතියදස්සනසමාපත්තියං චුත්තප්පටික්ඛෙපෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පුරිමානං ද්විත්තං සමාපත්තීනං පුබ්බෙ සමට්ථසෙන අත්ථස්ස චුත්තත්තා ඉදානි විපස්සනාවසෙන දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. නිව්වලමෙව පුබ්බෙ චුත්තස්ස අත්ථස්ස අපනෙතබ්බතො. අත්ථන්තරත්ථතාය දස්සියමානාය පදං චලිතං නාම හොති. අපරො නයොති එත්ථ පයමජ්ඣානස්ස පයමදස්සනසමාපත්තිභාවෙ අපුබ්බං නත්ථී. දුතියජ්ඣානං දුතියානි එත්ථ පන “අට්ඨිකවණ්ණකසිණවසෙන පටිලද්ධදුතියජ්ඣානං දුතියා දස්සනසමාපත්ති”ති වදන්ති, තතියජ්ඣානමපි තථෙව පටිලද්ධං. දස්සනසමාපත්තිභාවෝ පන යො භික්ඛු ආලෝකකසිණෙ චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා නං පාදකං කත්වා අධිගතදිබ්බවක්ඛුකො හුත්වා සවිඤ්ඤාණකෙ අට්ඨී පරිග්ගහෙන්වා තත්ථ වණ්ණකසිණවසෙන හෙට්ඨිමානි තිණි ඤානානි නිබ්බත්තෙන්ති, තස්ස. තතියජ්ඣානං තතියා දස්සනසමාපත්ති අධිට්ඨානභූතස්ස දිබ්බවක්ඛුකඤාණස්ස වසෙන. චතුත්ථජ්ඣානං චතුත්ථානි රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා නං පාදකං කත්වා අධිගතදිබ්බවක්ඛුකඤාණස්ස නං චතුත්ථජ්ඣානං චතුත්ථා දස්සනසමාපත්ති. ඉධාපි සෙක්ඛපුප්ප්ඡනානං වෙනසෝ පරිච්ඡින්නෙන තතියා දස්සනසමාපත්ති, අරහතො චිත්තස්ස පරිච්ඡින්නෙන චතුත්ථා දස්සනසමාපත්ති වෙදිතබ්බො. එවඤ්ඤො අත්ථවණ්ණනා පාළියා සංසන්දෙයා. “පයමමග්ගො”තිආදිසු අට්ඨිආරම්මණපයමජ්ඣානපාදකො පයමමග්ගො පයමා දස්සනසමාපත්ති. අට්ඨිආරම්මණදුතියජ්ඣානපාදකො දුතියමග්ගො දුතියා දස්සනසමාපත්ති. පරචිත්තඤාණසහගතා චතුත්ථජ්ඣානපාදකා තතියචතුත්ථමග්ගා තතියචතුත්ථදස්සනසමාපත්තියොති . පුරිසස්ස විඤ්ඤාණපජානනං පනෙත්ථ අසම්මොභවසෙන දට්ඨබ්බං.

පුග්ගලපණ්ණත්තිදෙසනාවණ්ණනා

150. පුග්ගලපණ්ණත්තිසූති පුග්ගලානං පඤ්ඤාපනෙසු. ගුණවිසෙසවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬ්ඤාකරතො ධ්වපනෙසු. ලෝකවොහාරවසෙනාති ලෝකසම්මුතිවසෙන. ලෝකවොහාරො හෙස, යදිදං “සත්තො පුග්ගලො”තිආදි. රූපාදිසු සත්තවිසත්තතාය සත්තො. තස්ස තස්ස සත්තනිකායස්ස පූරණතො ගලනතො, මරණවසෙන පනනතො ච පුග්ගලො. සත්තනියා නයනතො නරො. අත්තභාවස්ස පොසනතො පොසො. එවං පඤ්ඤාපෙනබ්බාසු වොහරිතබ්බාසු. “සබ්බමෙනං පුග්ගලො”ති ඉමිස්සා සාධාරණපඤ්ඤත්තියා විභාවනවසෙන චුත්තං, න ඉධාධිප්පෙනඅසාධාරණපඤ්ඤත්තියා, තස්මා ලෝකපඤ්ඤත්තිසූති සත්තලෝකගතපඤ්ඤත්තිසු. අනුත්තරො හොති අනඤ්ඤසාධාරණත්තා තස්ස පඤ්ඤාපනස්ස.

ද්විති භාගෙහිති කාරණෙ, නිස්සක්කෙ වෙනං පුප්ඵවනං, ආචුත්තිආදිවසෙන වායමත්ථො වෙදිතබ්බොති ආහ “අරූපසමාපත්තියා”තිආදි, එතෙන “සමාපත්තියා වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන, මග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිමොක්ඛෙන විමුත්තත්තා උභතොභාවිමුත්තො”ති එවං පවත්තො තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරවාදො, “නාමකායතො, රූපකායතො ච විමුත්තත්තා උභතොභාවිමුත්තො”ති එවං පවත්තො තිපිටකමහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරවාදො, “සමාපත්තියා වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන එකචාරං විමුත්තොව මග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිමොක්ඛෙන එකචාරං විමුත්තත්තා උභතොභාවිමුත්තො”ති එවං පවත්තො තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරවාදො වාති ඉමෙසං තිණ්ණමිපි ථෙරවාදානං එකජ්ඣං සඬ්ගහො කතොති දට්ඨබ්බං. විමුත්තොති කිලෙසෙහි විමුත්තො, කිලෙසවික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදනෙහි වා කායද්වයතො විමුත්තොති අත්ථො. අරූපසමාපත්තීනන්ති නිද්ධාරණෙ සාමිච්චනං. අරහත්තප්පත්තඅනාගාමීනොති භූතපුබ්බගතියා චුත්තං. න හි අරහත්තප්පත්තො අනාගාමී නාම හොති. පාළීති පුග්ගලපඤ්ඤත්තිපාළි. අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චූෂිත්වාති අට්ඨ සමාපත්තියො සහජානනාමකායෙන පටිලභිත්වා. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති විපස්සනාපඤ්ඤාය සඬ්ඛාරගතං, මග්ගපඤ්ඤාය වත්තාරි සව්වානි පස්සිත්වා වත්තාරොපි ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති. දිස්වාති දස්සනහෙතු. න හි ආසවෙ පඤ්ඤාය පස්සන්ති, දස්සනකාරණා පන පරික්ඛිණා “දිස්වා පරික්ඛිණා”ති චුත්තා දස්සනායත්තපරික්ඛිණත්තා. එවඤ්ඤි දස්සනං ආසවානං ඛයස්ස පුරිමකිරියාභාවෙන චුත්තං.

පඤ්ඤාය විසෙසතො මුත්තොති පඤ්ඤාවිමුත්තො අනවසෙසතො ආසවානං පරික්ඛිණත්තා. අට්ඨවිමොක්ඛපටික්ඛෙපවසෙනෙව, න තදෙකදෙසභූතරූපජ්ඣානපටික්ඛෙපවසෙන. එවඤ්ඤි අරූපජ්ඣානෙකදෙසාභාවෙපි අට්ඨවිමොක්ඛපටික්ඛෙපො න හොතිති සිද්ධං හොති. අරූපාවචරජ්ඣානෙසු හි එකස්මිමිපි සති උභතොභාවිමුත්තොයෙව නාම හොති, න පඤ්ඤාවිමුත්තොති.

චූට්ඨන්තං සච්ඡිකරොතිති චූට්ඨානං අන්තො චූට්ඨන්තො, චූට්ඨානං අරූපජ්ඣානානං අනන්තරො කාලොති අධිප්පායො, අච්චන්තසංයොගෙ වෙනං උපයොගව්වනං, චූට්ඨානන්තරකාලමෙව සච්ඡිකාතබ්බං, සච්ඡිකතො සච්ඡිකරණූපායෙනාති චුත්තං හොති. තෙනාහ “සො ඤානඵස්ස”න්තිආදි. එකච්චෙ ආසවානි හෙට්ඨිමමග්ගත්තයඵස්සා ආසවා. යො හි අරූපජ්ඣානෙන රූපකායතො, නාමකායෙකදෙසතො ච වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන විමුත්තො, තෙන නිරොධසඬ්ඛාතො විමොක්ඛො ආලෝචිතො පකාසිතො විය හොති, න පන කායෙන සච්ඡිකතො. නිරොධං පන ආරම්මණං කත්වා එකච්චෙසු ආසවෙසු ඛෙපිතෙසු තෙන සච්ඡිකතො හොති,

තස්මා සො සවිජ්ඣානබ්බං නිරොධං යථාලොචිතං නාමකායෙන සවිජ්ඣාරොතිති කායසක්ඛිති වුවවති, න තු විමුත්තොති එකච්චානං ආසවානං අපරික්ඛිණත්තං.

දිට්ඨන්තං පත්තොති දස්සනසංඛාතස්ස සොනාපන්තිමග්ගඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං පත්තොති අත්ථො. “දිට්ඨන්තා පත්තො”තිපි පායො, තෙන චතුසච්චදස්සනසංඛාතාය දිට්ඨියා නිරොධස්ස පත්තනං දීපෙති. තෙනාහ “දුක්ඛා සංඛාරා”තිආදි. පට්ඨානො පට්ඨාය යාව අග්ගමග්ගා දිට්ඨිපත්තොති ආහ “එසොපි කායසක්ඛි විය ඡබ්බිධො හොති”ති. ඉදං දුක්ඛන්ති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො උද්ධං දුක්ඛං”න්ති යථාභූතං පජානාති. යස්මා ඉදං යථාචසරසතො පජානාති, පජානන්තො ච යපෙත්වා තණ්හං පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ “දුක්ඛසච්ච”න්ති පජානාති. තණ්හං පන ඉදං දුක්ඛං ඉතො සමුදෙති, තස්මා “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යථාභූතං පජානාති. යස්මා ඉදං දුක්ඛඤ්ච සමුදයො ච නිබ්බානං පත්වා නිරුජ්ඣන්ති වූපසමන්ති අප්පවන්ති ගච්ඡන්ති, තස්මා තං “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති යථාභූතං පජානාති. අරියො පන අට්ඨංගිකො මග්ගො තං දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡති, තෙන තං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යථාභූතං පජානාති. එත්තාවතා නානක්ඛණෙ සච්චවචන්ථානං දස්සිතං. ඉදානි තං එකක්ඛණෙ දස්සෙතුං “තථාගතප්පවෙදිනා”තිආදි වුත්තං. තථාගතප්පවෙදිනාති තථාගතෙන බොධිමණ්ඩෙ පටිච්චිදා විදිතා පාකටා කතා. ධම්මාති චතුසච්චධම්මා. වොදිට්ඨා හොන්තිති සුදිට්ඨා හොන්ති. වොචරිතාති සුවරිතා, තෙසු තෙන පඤ්ඤා සුචුළු වරාපිතාති අත්ථො. අයන්ති අයං එවරුපො පුග්ගලො “දිට්ඨිපත්තො”ති වුවවති.

සද්ධාය විමුත්තොති සද්දහනවසෙන විමුත්තො, එතෙන සබ්බං අවිමුත්තස්සපි සද්ධාමත්තෙන විමුත්තභාවං දස්සෙති. සද්ධාවිමුත්තොති වා සද්ධාය අධිමුත්තොති අත්ථො. වුත්තනයෙනෙවාති කායසක්ඛිමිති වුත්තනයෙනෙව. නො ච බො යථා දිට්ඨිපත්තස්සාති යථා දිට්ඨිපත්තස්ස ආසවා පරික්ඛිණා, න එවං සද්ධාය විමුත්තස්සාති අත්ථො. කිං පන තෙසං කිලෙසප්පහානෙ නානත්තං අත්ථිති? තත්ථි. අප් කස්මා සද්ධාවිමුත්තො දිට්ඨිපත්තං න පාපුණාතිති? ආගමනීයනානත්තෙන. දිට්ඨිපත්තො හි ආගමනමිති කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්නො අප්පදුක්ඛෙන, අකිලමන්තො ච සක්කොති වික්ඛම්භෙතුං, සද්ධාවිමුත්තො දුක්ඛෙන කිලමන්තො වික්ඛම්භෙති, තස්මා දිට්ඨිපත්තං න පාපුණාති. තෙනාහ “එතෙසු හී”තිආදි.

ආරම්භණං යථාවතො ධාරෙති අවධාරෙතිති ධම්මො, පඤ්ඤා. පඤ්ඤාපුබ්බිකිගමන්ති පඤ්ඤාපධානං. පඤ්ඤං වාහෙතිති පඤ්ඤාවාහී, පඤ්ඤං සාතිසයං පවත්තෙතිති අත්ථො. පඤ්ඤා වා ඉමං පුග්ගලං වාහෙති, නිබ්බානාභිමුඛං ගමෙතිති අත්ථො. සද්ධානුසාරිනිද්දෙසෙපි එසෙව නයො.

තස්මාති විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.770, 776) වුත්තන්තා, තතො එව විසුද්ධිමග්ගෙ, තං සංවණ්ණනාසු (විසුද්ධි. 3. 2.776) වුත්තනයෙනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පධානදෙසනාවණ්ණනා

151. පදහනවසෙනාති භාවනානුයොගවසෙන. සත්ත බොජ්ඣංගිකා පධානාති වුත්තා විවෙකනිස්සිතාදිභාවෙන පදහිතබ්බතො භාවෙනබ්බතො.

පටිපදාදෙසනාවණ්ණනා

152. දුක්ඛෙන කසිරෙන සමාධිං උප්පාදෙන්තස්සාති පුබ්බභාගෙ ආගමනකාලෙ කිච්ඡෙන දුක්ඛෙන සසංඛාරෙන සප්පයොගෙන කිලමන්තස්ස කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙත්වා ලොකුත්තරසමාධිං උප්පාදෙන්තස්ස. දන්ධං තං යානං අභිජානන්තස්සාති වික්ඛම්භිතෙසු කිලෙසෙසු විපස්සනාපරිවාසෙ චිරං වසිත්වා තං ලොකුත්තරසමාධිසංඛාතං යානං දන්ධං සණ්ඨං අභිජානන්තස්ස පටිච්චිකුන්තස්ස, සවිජ්ඣාරොන්තස්ස පාපුණන්තස්සාති අත්ථො. අයං වුවච්ඡිති යා එසා එවං උප්පජ්ජති, අයං කිලෙසවික්ඛම්භනපටිපදාය දුක්ඛන්තා, විපස්සනාපරිවාසපඤ්ඤාය ච දන්ධන්තා මග්ගකාලෙ එකච්ඡිතක්ඛණෙ උප්පන්නාපි පඤ්ඤා ආගමනවසෙන “දුක්ඛපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා නාමා”ති වුවච්ඡිති. උපරි තිසු පදෙසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භස්සසමාවාරාදිදෙසනාවණ්ණනා

153. භස්සසමාවාරෙති වට්ඨිසමාවාරෙ. ධිතොති යථාරද්ධං තං අවිච්ඡේදවසෙන කථෙත්තො. තෙනාහ “කථාමග්ගං අනුපවිජිත්ථිවා කථෙත්තො”ති. මුසාවාදුපසඤ්ඡිතන්ති අන්තරන්තරා පවත්තෙන මුසාවාදෙන උපසංහිතං. විභූති වුවච්ඡිති විසුංභාවො, තත්ථ නියුත්තන්ති වෙභූතිකං, තදෙව වෙභූතියං, පෙසුඤ්ඤං. තෙනාහ “හෙදකරවාච”න්ති. කරණුත්තරියලක්ඛණතො සාරම්භතො ජාතාති සාරම්භජා. තස්සා පවත්තිආකාරදස්සනත්ථං “ත්ථං දුස්සිලො”තිආදි වුත්තං. බහිද්ධාකථා අමනාපා, මනාපාපි පරස්ස විත්තවිසානාවහන්තා කරණුත්තරියපක්ඛියමෙවාති දස්සෙන්නො “තුය්හ”න්තිආදිමාහ. වික්ඛෙපකථාපවත්තන්ති වික්ඛෙපකථාවසෙන පවත්තං. ජයපුරෙක්ඛාරො හුත්වාති අත්තනො ජයං පුරක්ඛන්වා. යං කිඤ්චි න භාසතිති යොජනා. “මන්තා”ති වුවච්ඡිති

පඤ්ඤා, මන්තනං ජානනන්ති කත්වා. “මන්තා”ති ඉදං “මන්තෙත්වා”ති ඉමිනා සමානත්ථං නිපාතපදන්ති ආහ “උපපරික්ඛිත්වා”ති. යුත්තකථමෙවාති අත්තනො, සුණන්තස්ස ව යුත්තරුපමෙව කථං. හදයෙ නිදහිතබ්බයුත්තන්ති අත්ථසම්පත්තියා, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා අත්ථවෙදාදිපටිලාභනිමිත්තත්තා චිත්තෙ යපෙනබ්බං, විමුක්තායතනභාවෙන මනසි කාතබ්බන්ති අත්ථො. සබ්බභිග්ගසම්පන්නාපි වාචා අකාලෙ භාසිතා අභාජනෙ භාසිතා විය න අත්ථාවහාති ආහ “යුත්තපත්තකාලෙනා”ති. අයඤ්ච වතුරභිග්ගසමන්තාගතා සුභාසිතවාචා සච්චසම්බොධාවහාදිතාය සත්තානං මහිද්ධිකා මහානිසංසාති දස්සෙතුං “එවං භාසිතා හී”තිආදි චුත්තං.

සීලාවාරෙති සීලෙ ව ආචාරෙ ව පරිසුද්ධසීලෙ වෙව පරිසුද්ධමනොසමාවාරෙ ව. ධීතොති පතිට්ඨහන්තො. සච්චං එතස්ස අත්ථිති සච්චොති ආහ “සච්චකථො”ති. එස නයො සද්ධොති එත්ථාපි. තෙනාහ “සද්ධාසම්පන්නො”ති. “නනු ව හෙට්ඨා සච්චං කථිතමෙවා”ති කස්මා චුත්තං? හෙට්ඨා හි වචිසමාවාරං කථෙත්තෙන සච්චං කථිතං, පටිපක්ඛපටික්ඛෙපවසෙන ඉධ සීලං කථෙත්තෙන තං පරිපුණ්ණං කත්වා දස්සෙතුං සච්චං සරුපෙනෙව කථිතං. “පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය ආරබ්භන්තරඤ්චෙනං, තථාපි සච්චං වත්ථා අනන්තරමෙව සච්චස්ස කථනං පුනරුත්තං හොතිති පරස්ස වොදනාවසරො මා හොතු”ති තත්ථ පරිභාරං දාතුකාමො “ඉධ කස්මා පුන චුත්ත”න්ති ආහ. හෙට්ඨා වාචාසච්චං කථිතං වතුරභිග්ගසමන්තාගතං සුභාසිතවාචං දස්සෙත්තෙන. අත්තමසො...පෙ.... දස්සෙතුං ඉධ චුත්තං “එවං සීලං සුපරිසුද්ධං හොති”ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “එවං පරිත්තකං බො, රාහුල, තෙසං සාමඤ්ඤං, යෙසං නත්ථි සම්පජානමුසාවාදෙ ලජ්ජා”තිආදි නයජ්ජවත්තං රාහුලොවාදසුත්තං දස්සෙතබ්බං.

ගුත්තා සතිකවාටෙන පිදහිතා ද්වාරා එතෙනාති ගුත්තද්වාරොති ආහ “ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු”තිආදි . පරියෙසනපටිග්ගණ්හනපරිභොගවිස්සජ්ජනවසෙන භොජනෙ මත්තං ජානාතිති භොජනෙ මත්තඤ්ඤ. සමන්ති අවිසමං. සමචාරිතා හි කායවිසමාදිති පභාය කායසමාදිපුරණං. නිසජ්ජායාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන “ආචරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති”ති එවමාදිං සඬගණ්හාති. භාවනාය චිත්තපරිසොධනඤ්ඤි ජාගරියානුයොගො, න නිද්දාවිනොදනමත්තං. නිත්තන්දිති විගතථිතමිද්ධො. සා පන නිත්තන්දිතා කායාලසියවිගමනෙ පාකටා හොතිති චුත්තං “කායාලසියවිරහිතො”ති. “ආරද්ධවිරියො”ති ඉමිනා දුට්ඨොපි විරියාරම්භො ගහිතොති තං විහජිත්වා දස්සෙතුං “කායිකවිරියෙනාපි”තිආදි චුත්තං. සඬගම්ම ගණ්හිතාරො සභවාසො සඬගණ්හකා, සා පන කිලෙසෙහිපි එවං හොතිති තතො විසෙසෙතුං “ගණ්හසඬගණ්හක”න්ති චුත්තං. ගණෙන සඬගණ්හකං ගණ්හසඬගණ්හකන්ති. ආරම්භවත්ථුපසෙනාති අනාධිගතවිසෙසාධිගමකාරණවසෙන එකච්චාරී, න කෙවලං එකිභාවවසෙන. කිලෙසසඬගණ්හකන්ති කිලෙසසහිතචිත්තතං. යථා තථාති විපස්සනාවසෙන, පටිසඬබ්බානවසෙන වා. සමථවසෙන ආරම්මණුපනිජ්ඣානං. විපස්සනාවසෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං.

කල්‍යාණපටිභානොති සුන්දරපටිභානො, සා පනස්ස පටිභානසම්පදා වචනවාතුරියසහිතාව ඉච්ඡිතාති ආහ “වාක්කරණ...පෙ.... සම්පන්නො වා”ති. “පටිභාන”න්ති හි ඤාණමිපි චුච්චති ඤාණස්ස උපට්ඨිතවචනමිපි. තත්ථ අත්ථයුත්තං කාරණයුත්තං පටිභානමස්සාති යුත්තපටිභානො. පුච්ඡිතානන්තරමෙව සීසං බ්‍යාකාතුං අසමත්ථතාය නො මුත්තපටිභානං අස්සාති නො මුත්තපටිභානො. ඉධ පන විකිණ්ණවාටො මුත්තපටිභානො අධිජ්ජෙතොති අධිජ්ජායෙන “සීලසමාවාරස්මිඤ්ඤි ධීතනික්ඛු මුත්තපටිභානො න හොති”ති චුත්තං. ගමනසමත්ථායාති අස්සුතං ධම්මං ගමෙතුං සමත්ථාය. ධාරණසමත්ථායාති සාතිසයං සතිවිරියසහිතතාය යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං ධාරෙතුං සමත්ථාය. මුනනතො අනුමිනනතො මුතීති අනුමාන පඤ්ඤාය නාමං. තීහි පදෙහීති “ගතිමා ධිතිමා මුතිමා”ති තීහි පදෙහි. හෙට්ඨාති හෙට්ඨා “ආරද්ධවිරියො”ති චුත්තට්ඨානෙ. ඉධාති “ධිතිමා”ති චුත්තට්ඨානෙ. විරියමිපි හෙට්ඨා ගුණභූතං ගහිතන්ති චුත්තොචායමත්ථො. හෙට්ඨාති “ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො, ඤාසී”ති එත්ථ විපස්සනාපඤ්ඤා කථිතා. ඉධාති “ධිතිමා මුතිමා”ති එත්ථ බුද්ධවචනගණ්හනපඤ්ඤා කථිතා කරණපුබ්බාපරකොසල්ලපඤ්ඤාදිපනතො. කිලෙසකාමොපි වත්ථුකාමො විය යථාපවත්තො අස්සාදියතිති චුත්තං “වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු අගිද්ධො”ති.

අනුසාසනවිධාදෙසනාදිවණ්ණනා

154. අත්තනො උපායමනසිකාරොනාති අත්තනි සම්භූතෙන පථමනසිකාරෙන භාවනාමනසිකාරෙන. පටිපජ්ජමානොති විසුද්ධිං පටිපජ්ජමානො.

155. කිලෙසවිමුත්තිඤ්ඤාණෙති කිලෙසප්පභානජානනෙ.

156. පරියාදියමානොති පරිච්ඡේජ ගණ්හන්තොති අත්ථො. සුද්ධක්ඛන්ධෙයෙව අනුස්සරති නාමගොත්තං පරියාදියිතුං අසක්කොන්තො. චුත්තමෙවත්ථං විවරිතුං “එකො හී”තිආදි චුත්තං. සක්කොති පරියාදියිතුං. අසක්කොන්තස්ස වසෙන ගහිතං, “අමුත්‍රාසිං එවංනාමො”තිආදි චුත්තන්ති අත්ථො. අසක්කොන්තස්සාති ව ආරොහනෙ අසක්කොන්තස්ස, ඕරොහනෙ පන ඤාණස්ස ථීරභූතත්තා. තෙනාහ “සුද්ධක්ඛන්ධෙයෙව අනුස්සරන්තො”තිආදි. එතන්ති පුබ්බාපරවිරොධං. න සල්ලක්ඛෙසි දිට්ඨාහිනිවෙසෙන කුණ්ඨඤාණත්තා. තෙනාහ “දිට්ඨිගතිකත්තා”ති. යානන්ති එකස්මිං පක්ඛෙ අවට්ඨානං. නියමොති වාදනියමො පටිනියතවාදනා. තෙනාහ “ඉමං ගහෙත්වා”තිආදි.

157. පිණ්ඩගණනායාති “එකං ද්වෙ”තිආදිනා අගණෙත්වා සඬකලනපද්‍රුප්පාදනාදිනා පිණ්ඩනවසෙන ගණනාය. අවිජ්ජදකවසෙනාති අවිච්ඡින්නදකගණනාවසෙන ගණනා කමගණනං මුඤ්චිත්වා “ඉමස්මිං රුක්ඛෙ එත්තකානි පණ්ණානි”ති වා “ඉමස්මිං ජලාසයෙ එත්තකානි උදකාළ්භකානි”ති වා එවං ගණෙනබ්බස්ස එකජ්ඣම්පි පිණ්ඩෙත්වා ගණනා. කමගණනා හි අන්තරන්තරා විච්ඡිජ්ජ පවත්නියා පවිඡින්නිකා. සා පනෙසා ගණනා සවන්තරං අනපෙක්ඛිත්වා මනසාව ගණෙනබ්බතො “මනොගණනා”තිපි වුවවතීති ආහ “මනොගණනායා”ති. පිණ්ඩගණනමෙව දස්සෙති, න විභාගගණනං. සඬබාතුං න සක්කා අඤ්ඤෙහි අසඬබොයායාභාවතො. පඤ්ඤාපාරමියා පුරිතභාවං දස්සෙන්නො ඉතරාසං පුරණෙන විනා තස්සා පුරණං නත්ථිති “දසන්නං පාරමිතං පුරිතත්තා”ති ආහ. තෙනාහ “සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණස්ස සුප්පට්ඨිද්ධත්තා”ති. එත්තකත්ති දස්සෙටාති දීපෙති ථෙරො. යං පන පාළියං “සාකාරං සඋද්දෙසං අනුස්සරති”ති වුත්තං, තං තස්ස අනුස්සරණමත්තං සන්ධාය වුත්තං, න ආයුනො වස්සාදිගණනාය පරිච්ඡින්නදනං තස්ස අවිසයභාවතො.

158. තුම්භාකං සම්මාසම්බුද්ධානං යෙව අනුත්තරා අනඤ්ඤසාධාරණත්තා. ඉදාති තස්සා දෙසනාය මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණස්ස විය විභාගාභාවං දස්සෙතුං “අතීතබුද්ධාපි”තිආදි වුත්තං. ඉම්නාපි කාරණෙනාති අනුත්තරභාවෙන, අඤ්ඤෙහි බුද්ධෙහි එකසදිසභාවෙන ව.

159. ආසවානං ආරම්මණභාවුපගමනෙන සාසවා. උපෙච්ච ආධියන්තිති උපාධි, දොසාරොපනාති, සහ උපාධිහිති සඋපාධිකා. අන්තරිසිද්ධියඤ්ඤි අත්තනො චිත්තදොසෙන එකච්චෙ උපාරම්භං දදන්ති, ස්වායමත්ථො කෙවට්ටසුත්තෙන දීපෙනබ්බො. නො “අරියා”ති වුවවති සාසවභාවතො. නිද්දොසෙහි බිණාසවෙහි පවත්තෙනබ්බතො නිද්දොසා දොසෙහි සහ අප්පවත්තනතො. තතො එව අනුපාරම්භා. අරියානං ඉද්ධිති අරිසිද්ධිති වුවවති.

අප්පටික්කුලසඤ්ඤීති ඉට්ඨසඤ්ඤී ඉට්ඨාකාරෙන පවත්තවිත්තො. පටික්කුලෙති අමනුඤ්ඤෙ අනිට්ඨෙ . ධාතුසඤ්ඤන්ති “ධාතූයො”ති සඤ්ඤං. උපසංහරතිති උපනෙති පවත්තෙති. අනිට්ඨස්මිං වත්ථුස්මිත්ති අනිට්ඨෙ සත්තසඤ්ඤිතෙ ආරම්මණෙ. මෙත්තාය වා එරතීති මෙත්තං භිතෙසිතං උපසංහරන්නො සබ්බත්ථකමෙව තං තත්ථ එරති. ධාතුතො වා උපසංහරතිති ධම්මසභාවචිත්තනෙන ධාතුසො, පච්චෙක්ඛණාය ධාතුමනසිකාරං වා තත්ථ පවත්තෙති. අප්පටික්කුලෙ සත්තෙ ඤාතිමිත්තාදිකෙ යාථාවතො ධම්මසභාවචිත්තනෙන අනිච්චසඤ්ඤාය විසභාගභූතෙ “කෙසාදි අසුචිකොට්ඨාසමෙවා”ති අසුභසඤ්ඤං එරති අසුභමනසිකාරං පවත්තෙති. ඡළඬගුපෙක්ඛායාති ඉට්ඨානිට්ඨඡළාරම්මණාපාථෙ පරිසුද්ධපකතිභාවාච්ඡහනලක්ඛණාය ඡසු ද්වාරෙසු පවත්තනතො “ඡළඬගුපෙක්ඛායා”ති ලද්ධනාමාය තත්ත්වස්ඤ්ඤාය.

තං දෙසන්නති තං ද්විසු ඉද්ධිට්ඨාසු දෙසනප්පකාරං දෙසනාවිධිං. අසෙසං සකලන්ති අසෙසං නිරවසෙසං සම්පුණ්ණං අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන ජානාති. අසෙසං අභිජානතො තතො උත්තරි අභිඤ්ඤායාං නත්ථි. ඉතොති භගවතො අභිඤ්ඤාතතො. අඤ්ඤො පරමත්ථවසෙන ධම්මො වා පඤ්ඤත්තිවසෙන පුග්ගලො වා අයං නාම යං භගවා න ජානාතිති ඉදං නත්ථි න උපලබ්භති සබ්බස්සෙව සම්මදෙව තුම්භෙහි අභිඤ්ඤාතත්තා. ද්විසු ඉද්ධිට්ඨාසු අභිජානනෙ, දෙසනායඤ්ච භගවතො උත්තරිතරො නත්ථි. ඉම්නාපිති පි-සද්දො න කෙවලං වුත්තත්ථසමුච්චයත්ථො, අථ බො අවුත්තත්ථසමුච්චයත්ථොපි දට්ඨබ්බො. යං තං භන්තෙතිආදිනාපි හි භගවතො ගුණදස්සනං තස්සෙව පසාදස්ස කාරණවිභාවනං.

අඤ්ඤටාසත්ථුගුණදස්සනාදිවණ්ණනා

160. පුබ්බෙ “එතදානුත්තරියං භන්තෙ”තිආදිනා යථාවුත්තබුද්ධගුණා දස්සිතා, තතො අඤ්ඤො එවායං පකාරො “යං තං භන්තෙ”තිආදිනා ආරද්ධොති ආහ “අපරෙතාපි ආකාරෙතා”ති. බුද්ධානං සම්මාසම්බොධියා සද්දහනතො විසෙසතො සද්ධා කුලපුත්තා නාම බොධිසත්තා, මහාබොධිසත්තාති අධිප්පායො. තෙ හි මහාභිනිභාරතො පට්ඨාය මහාබොධියං සත්තා ආසත්තා ලග්ගා නියතභාවුපගමනෙන කෙතචි අසංභාරියභාවතො. යතො තෙසං න කථඤ්චි තත්ථ සද්ධාය අඤ්ඤටත්තං භොති, එතෙනෙව තෙසං කම්මඵලං සද්ධායපි අඤ්ඤටත්තාභාවො දීපිතො දට්ඨබ්බො. තස්මාති යස්මා අතිසයවචනිච්ඡාවසෙන, “අනුප්පත්තං තං භගවතා”ති සද්දන්තරසන්තිධානෙන ව විසිට්ඨවිසයං “සද්ධෙන කුලපුත්තෙනා”ති ඉදං පදං, තස්මා. ලොකුත්තරධම්මසමධිගමමුලකත්තා සබ්බබුද්ධගුණසමධිගමස්ස “නව ලොකුත්තරධම්මා”ති වුත්තං. “ආරද්ධවිරියෙනා”තිආදිසු සමාසපදෙසු “විරියං ථාමො”තිආදිති අවයවපදානි. ආදි-සද්දෙන පරක්කමපදං සඬගණ්ණාති, න ධොරය්භපදං. න හි තං විරියවෙච්චනං, අථ බො විරියවත්තචාවකං. ධුරාය නියුත්තොති හි ධොරය්භො. තෙනාහ “තං ධුරං වහනසමත්ථෙන මහාපුරිසෙනා”ති. පග්ගහිතවිරියෙනාති අසිට්ඨවිරියෙන. ටීරවිරියෙනාති උස්සොළ්භිභාවුපගමනෙන ටීරභාවප්පත්තවිරියෙන. අසමුදුරෙහිති අනඤ්ඤසාධාරණධුරෙහි. පරෙසං අසය්භසහනා හි ලොකනාථා. තං සබ්බං අචිත්තෙයාපරිමෙයාහෙදං බුද්ධානං ගුණජානං. පාරමිතා, බුද්ධගුණා, වෙනෙයාසත්තාති යස්මා ඉදං තයං සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං සමානමෙව, තස්මා ආහ “අතීතානාගත...පෙ.... ඌතො නත්ථි”ති.

කාමසුඛල්ලිකානුයෝගනි කාමසුඛෙ අල්ලිනා හුත්වා අනුයුක්ඛනං. කො ජානාති පරලොකං “අත්ථී”ති, එත්ථ “කො එකවිසයොයං ඉන්ද්‍රියගොචරො”ති එවංදිට්ඨි හුත්වාති අධිප්පායො. සුඛොති ඉට්ඨො සුඛාවහො. පරිබ්බාජිකායාති තාපසපරිබ්බාජිකාය තරුණියා. මුදුකායාති සුබ්බුමාලාය. ලොමසායාති තරුණමුදුලොමවතියා. මොළිබන්ධාහීති මොළිං කත්වා බන්ධකෙසාහි. පරිවාරෙන්තීති අත්තනො පාරිවාරිකං කරොන්ති, ඉන්ද්‍රියානි වා තත්ථ පරිතො වාරෙන්ති. ලාමකන්ති පටිකිලිට්ඨං. ගාමවාසීනං බාලානං ධම්මං. පුටුප්පනානම්දන්ති පොටුප්පනිකං. යථා පන තං “පුටුප්පනානම්ද”න්ති වත්තබ්බතං ලහති, තං දස්සෙතුං “පුටුප්පනෙහි සෙවිතබ්බ”න්ති ආහ. අනරියෙහි සෙවිතබ්බන්ති වා අනරියං. යස්මා පන නිද්දොසත්ථො අරියත්ථො, තස්මා “අනරියන්ති න නිද්දොස”න්ති වුත්තං. අනත්ථසංයුත්තන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකාදිවිධවිපුලානත්ථසක්ඛිතං. අත්තකිලමානුයෝගනි අත්තනො කිලමථස්ස බෙදනස්ස අනුයුක්ඛනං. දුක්ඛං එතස්ස අත්ථීති දුක්ඛං. දුක්ඛමනං එතස්සාති දුක්ඛමං.

ආභිවෙතසිකානන්ති අභිවෙතො වුවවති අභික්කන්තං විසුද්ධං චිත්තං, අධිචිත්තං වා, තස්මිං අභිවෙතසි ජානාතිති ආභිවෙතසිකානි, අභිවෙතොසන්තිස්සිතානි වා. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානන්ති දිට්ඨධම්මෙ සුඛවිහාරානං, දිට්ඨධම්මො වුවවති පව්චක්ඛො අත්තභාවො, තත්ථ සුඛවිහාරභූතානන්ති අත්ථො, රූපාවචරක්ඛානානමෙතං අධිවචනං. තානි හි අප්පෙත්වා නිසින්තා ක්‍රියානො ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අසංකිලිට්ඨං නෙක්ඛම්මසුඛං චින්දන්ති, තස්මා “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානි”ති වුවවන්තිති. කථිතා “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො”ති සප්පිතික්කතා, ලොකුත්තරවිපාකසුබ්බමසක්ඛිතත්තා ව. සහ මග්ගෙන විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤානං කථිතං “වත්තාරොමෙ වුත්ත ද සුඛල්ලිකානුයෝගා එකන්තනිබ්බදායා”තිආදිනා (දී. නි. 3.184) චතුත්ථප්ඤ්ඤානිකඵලසමාපත්තීති චතුත්ථප්ඤ්ඤානිකා ඵලසමාපත්ති දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරභාවෙන කථිතා. චත්තාරි රූපාවචරානි “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරප්ඤ්ඤානානි”ති කථිතානිති අත්ථො. නිකාමලාහීති නිකාමෙන ලාහී අත්තනො ඉච්ඡාවසෙන ලාහී. ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං සමත්ථොති අත්ථො . තෙනාහ “යථාකාමලාහී”ති. අදුක්ඛලාහීති සුඛෙනෙව පව්චනිකධම්මානං සමුච්ඡින්නත්තා සමාපජ්ජිතුං සමත්ථො. අකසිරලාහීති අකසිරානං විපුලානං ලාහී, යථාපරිච්ඡෙදෙනෙව වුවිධාතුං සමත්ථො. එකච්චො හි ලාහීයෙව හොති, න පන සක්කොති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං. එකච්චො තථා සමාපජ්ජිතුං සක්කොති, පාරිබන්ධකෙ පන කිච්ඡෙන වික්ඛම්භෙති. එකච්චො තථා ව සමාපජ්ජති, පාරිබන්ධකෙ ව අකිච්ඡෙනෙව වික්ඛම්භෙති , න සක්කොති නාළිකයන්තං විය යථාපරිච්ඡෙදෙ වුවිධාතුං. භගවා පන සබ්බසො සමුච්ඡින්නපාරිබන්ධකත්තා වසිභාවස්ස සම්මදෙව සමධිගතත්තා සබ්බමෙන සම්මදෙව සක්කොති.

අනුයෝගදානප්පකාරවණ්ණනා

161. දසසහස්සිලොකධාතුයාති ඉමාය ලොකධාතුයා සද්ධිං ඉමං ලොකධාතුං පරිවාරෙන්වා යීතාය දසසහස්සිලොකධාතුයා. ජාතිබ්බන්තභාවෙන හි තං එකප්ඤ්ඤා ගභෙන්වා “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති වුත්තං, තත්තකාය එව ජාතිබ්බන්තභාවො ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බො. “පරිග්ගහවසෙනා”ති කෙචි. සබ්බෙසම්මි බුද්ධානං තත්තකං එව ජාතිබ්බන්තං. “තන්තිවාසීනංයෙව ව දෙවෘතං ධම්මාහිසමයො”ති වදන්ති. පකම්පනදෙවතුපසඬිකමනාදිනා ජාතවක්කවාළෙන සමානයෝගක්ඛම්මට්ඨානං ජාතිබ්බන්තං. සරසෙනෙව ආණාපවත්තනට්ඨානං ආණාබ්බන්තං. බුද්ධඤ්ඤාණස්ස විසයභූතං යානං විසයබ්බන්තං. ඔක්කමනාදිනං ඡන්තමෙව ගහණං නිදස්සනමත්තං මහාහිනිහාරාදිකාලෙපි තස්ස පකම්පනලබ්භනතො. ආණාබ්බන්තං නාම, යං එකච්චං සංවට්ටති, විචට්ටති ව. ආණා වත්තති තන්තිවාසිදෙවතානං සිරසා සම්පට්ඨිතෙන, තස්ස ව බො කෙවලං බුද්ධානං ආනුභාවෙනෙව, න අධිප්පායවසෙන. “යාවතා පන ආකඬ්ඛෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) වචනතො තතො පරම්මි ආණා පවත්තෙය්‍යෙව.

නුප්පජ්ජන්තිති පන අත්ථීති “න මෙ ආවරියො අත්ථී, සදිසො මෙ න විජ්ජති”ති (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405) ඉමිස්සා ලොකධාතුයා යත්වා වදන්තෙන භගවතා, ඉමස්මිංයෙව සුත්තෙ “කිං පනාවුසො, සාරිපුත්ත, අත්ථෙතරහි අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා භගවතා සමසමො සම්බොධිය”න්ති (දී. නි. 3.161) එවං පුට්ඨො “අහං භන්තෙ නොති වදෙය්‍ය”න්ති (දී. නි. 3.161) වත්වා තස්ස කාරණං දස්සෙතුං “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති (දී. නි. 3.161; ම. නි. 3.129; අ. නි. 1.277; නෙත්ති. 57; මි. ප. 5.1.1) ඉමං සුත්තං දස්සෙන්තෙන ධම්මසෙනාපතිනා ව බුද්ධබ්බන්තභූතං ඉමං ලොකධාතුං යපෙත්වා අඤ්ඤත්ථ අනුප්පත්ති වුත්තා හොතිති අධිප්පායො.

එකතොති සහ, එකස්මිං කාලෙති අත්ථො. සො පන කාලො කථං පරිච්ඡින්නොති? වරිමහවෙ පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය යාව ධාතුපරිනිබ්බානන්ති දස්සෙන්තො “තත්ථ බොධිපල්ලඬිකෙ”තිආදිමාහ. නිසින්තකාලතො පට්ඨායාති පටිලොමක්කමෙන වදති. බ්බන්තපරිග්ගහො කතොව හොති “ඉදං බුද්ධානං ජාතිබ්බන්ත”න්ති. කෙන පන පරිග්ගහො කතො? උප්පජ්ජමානෙන බොධිසත්තෙන. පරිනිබ්බානතො පට්ඨායාති අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානතො පට්ඨාය. එත්ථන්තරොති වරිමහවෙ බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණං, ධාතුපරිනිබ්බානන්ති ඉමෙහි ද්විති පරිච්ඡින්නෙ එතස්මිං අත්තරෙ.

තිපිටකඅන්තරධානකථාවණ්ණනා

“න නිවාරිතා” ති වත්වා තත්ව කාරණං දස්සෙතුං “නිණි හි” තිආදි වුත්තං. පටිපත්තිඅන්තරධානෙන සාසනස්ස ඔසක්කිතත්තා අපරස්ස උප්පත්ති ලද්ධාවසරා හොති. පටිපදාති පටිවෙධාවහා පුබ්බභාගපටිපදා.

“පරියත්ති පමාණ” න්ති වත්වා තමත්ථං බොධිසත්තං නිදස්සනං කත්වා දස්සෙතුං “යථා” තිආදි වුත්තං. තයිදං හීනං නිදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. නියානිකධම්මස්ස හි යීතිං දස්සෙන්නො අනියානිකධම්මං නිදස්සෙති.

මානිකාය අන්තරහිතායාති “යො පන භික්ඛු” තිආදි (පාරා. 39, 44; පාචි. 45) නයප්පවත්තාය සික්ඛාපදපාළිමානිකාය අන්තරහිතාය. නිදානුද්දෙසසඬ්ඛානෙ පාතිමොක්ඛෙ, පබ්බජ්ජාඋපසම්පදාකම්මෙසු ව සාසනං තිට්ඨති. යථා වා පාතිමොක්ඛෙ ධරන්තෙ එව පබ්බජ්ජා උපසම්පදා ව, එවං සති එව තදුභයෙ පාතිමොක්ඛං තදුභයාභාවෙ පාතිමොක්ඛාභාවතො. තස්මා තයිදං තයං සාසනස්ස යීතිහෙතුති ආහ “පාතිමොක්ඛපබ්බජ්ජාඋපසම්පදාසු යීතාසු සාසනං තිට්ඨති” ති. යස්මා වා උපසම්පදාධිනං පාතිමොක්ඛං අනුපසම්පන්නස්ස අනිච්ඡිතත්තා, උපසම්පදා ව පබ්බජ්ජාධිනා, තස්මා පාතිමොක්ඛෙ, තං සිද්ධියා සිද්ධාසු පබ්බජ්ජුපසම්පදාසු ව සාසනං තිට්ඨති. ඔසක්කිතං නාමාති පවිජ්ජිතපටිවෙධසීලභෙදද්වයං එකතො කත්වා තතො පරං චිත්තථං නාම හොති, පවිජ්ජිතපටිවෙධතො පරං පටිවෙධසාසනං, පවිජ්ජිතසීලභෙදතො පරං පටිපත්තිසාසනං චිත්තථං නාම හොතිති අත්ථො.

සාසනඅන්තරහිතවණ්ණනා

එතෙන කාමං “සාසනට්ඨිතියා පරියත්ති පමාණ” න්ති වුත්තං, පරියත්ති පන පටිපත්තිහෙතුකාති පටිපත්තියා අසති සා අප්පතිට්ඨා හොති පටිවෙධො විය, තස්මා පටිපත්තිඅන්තරධානං සාසනොසක්කිතස්ස විසෙසකාරණන්ති දස්සෙත්වා තයිදං සාසනොසක්කිතං ධාතුපරිනිබ්බානොසානන්ති දස්සෙතුං “නිණි පරිනිබ්බානාති” තිආදි වුත්තං. ධාතුනං සන්තිපාතනාදි බුද්ධානං අධිට්ඨානෙනෙවාති වෙදිතබ්බං.

තාති රස්මියො. කාරුඤ්ඤන්ති පරිදෙවනකාරුඤ්ඤං. ජම්බුදීපෙ, දීපන්තරෙසු, දෙවනාගබ්බන්මලොකෙසු ව විජ්ජකිරිත්වා යීතානං ධාතුනං මහාබොධිපල්ලඬ්ඛිකට්ඨානෙ එකජ්ඣං සන්තිපාතනං, රස්මිවිස්සජ්ජනං, තත්ථ තෙජොධාතුයා උට්ඨානං, එකජාලිභාවො වාති සබ්බමෙතං සන්ථු අධිට්ඨානවසෙනෙවාති වෙදිතබ්බං.

අනච්ඡරියත්තාති ද්විසුප්පි උප්පජ්ජමානෙසු අච්ඡරියත්තාභාවදොසතොති අත්ථො. බුද්ධා නාම මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණං විය එකසදිසාති තෙසං දෙසනාපි එකරසා එවාති ආහ “දෙසනාය ව විසෙසාභාවතො” ති, එතෙන ව අනච්ඡරියත්තමෙව සාධෙති. “විවාදභාවතො” ති එතෙන විවාදභාවත්ථං ද්වෙව එකතො න උප්පජ්ජන්තිති දස්සෙති.

තත්ථාති මිලින්දපඤ්ඤ (මි. ප. 5.1.1). එකුද්දෙසොති එකො එකවිධො අභින්නො උද්දෙසො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

එකං එව බුද්ධං ධාරෙතීති එකබුද්ධධාරණී, එතෙන එවංසභාවා එතෙ බුද්ධගුණා, යෙන දුතියං බුද්ධගුණං ධාරෙතුං අසමත්ථා අයං ලොකධාතුති දස්සෙති. පච්චයවිසෙසනිජ්ජන්නානඤ්ඤි ධම්මානං සභාවවිසෙසො න සක්කා නිවාරෙතුන්ති. “න ධාරෙය්සා” ති වත්වා තමෙව අධාරණං පරියායෙහි පකාසෙන්නො “වලෙය්සා” තිආදිමාහ. තත්ථ වලෙය්සාති පරිජ්ජන්දෙය්සා. කම්පෙය්සාති පවෙධෙය්සා. නමෙය්සාති එකපස්සෙන නතා භවෙය්සා. ඔණමෙය්සාති ඔසිදෙය්සා. චිතමෙය්සාති විවිධා ඉතො චිතො ව නමෙය්සා. චිකිරෙය්සාති වාතෙන භුසමුට්ඨි විය විජ්ජකිරෙය්සා. විධමෙය්සාති චිත්තස්සෙය්සා. විද්ධංසෙය්සාති සබ්බසො විද්ධස්සා භවෙය්සා. තථාභුතා ව න කත්ථවි තිට්ඨෙය්සාති ආහ “න යානං උපගවිජ්ජෙය්සා” ති.

ඉදානි තත්ථ නිදස්සනං දස්සෙන්නො “යථා මහාරාජා” තිආදිමාහ. තත්ථ සමුපාදිකාති සමං උද්ධං පජ්ජති පවත්තති සමුපාදිකා, උදකස්ස උපරි සමංගාමිතීති අත්ථො. වණ්ණෙණාති සණ්ඨානෙන. පමාණෙණාති ආරොහෙන. කිසදුලෙණාති කිසදුලභාවෙන, පරිණාහෙනාති අත්ථො. ද්වින්තම්පිති ද්වෙපි, ද්වින්තම්පි වා සරීරහාරං.

ජාදෙන්තන්ති රොවෙන්තං රූපිං උප්පාදෙන්තං. තන්දිකතොති තෙන හොජනෙන තන්දිභුතො. අනොණමිතදණ්ඩජානොති යාවදන්තභොජනෙන ඔණමිතුං අසමත්ථතාය අනොණමිතදණ්ඩො විය ජාතො. සකිං භුත්තොවාති එකං වඩ්ඪිතකං භුත්තමත්තොව මරෙය්සාති. අතිධම්මභාරෙණාති ධම්මෙන නාම පථවි තිට්ඨෙය්සා, සකිං තෙනෙව වලති චිත්තස්සති අධිජ්ජායෙන පුච්ඡති. පුන ථෙරො රතනං නාම ලොකෙ කුටුම්භං සන්ධාරෙන්නං, අභිමතඤ්ඤ ව ලොකෙන; තං අත්තතො ගරුසභාවතාය සකටභඩ්ගස්ස කාරණං අතිභාරභුතං දිට්ඨමෙව ධම්මො ව හිතසුඛවිසෙසෙහි තංසමඬ්ඛිතං ධාරෙන්නො, අභිමතො ව විඤ්ඤානං ගම්භීරජ්ජමෙය්සාභාවෙන ගරුසභාවත්තා අතිභාරභුතො පථවිවලනස්ස කාරණං හොතිති දස්සෙන්නො “ඉධ මහාරාජ ද්වෙව සකටා” තිආදිමාහ, එතෙනෙව තථාගතස්ස මාතුකුච්ඡිකමනාදිකාලෙ පථවිකම්පනකාරණං සංවණ්ණිතන්ති දට්ඨබ්බං. එකස්සාති එකස්මා, එකස්ස වා සකටස්ස රතනං තස්මා සකටතො ගහෙත්වාති අත්ථො.

ඔසාරිතන්ති උච්චාරිතං, කථිතන්ති අත්ථො.

අග්ගොති සබ්බසත්තෙහි අග්ගො.

සභාවපකතිකාති සභාවභූතා අකිත්තිමා පකතිකා. කාරණමභන්තත්තාති කාරණානං මභන්තතාය, මභන්තෙහි බුද්ධකරධම්මෙහි පාරමිසඬ්ඛාතෙහි කාරණෙහි බුද්ධගුණානං නිබ්බත්තිතොති වුත්තං හොති. පථවිආදිති මභන්තාති වත්ථුති, මභන්තා ව සක්කභාවාදයො අත්තනො අත්තනො විසයෙ එකෙකාව, එවං සම්මාසම්බුද්ධොපි මභන්තො අත්තනො විසයෙ එකො එව. කො ව තස්ස විසයො? බුද්ධභූමි, යාවතකං වා ඤෙයාමෙවං “ආකාසො විය අනන්තවිසයො භගවා එකො එව හොති”ති වදන්තො “එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති වුත්තලොකධාතුතො අඤ්ඤෙසුපි චක්කවාලෙසු අපරස්ස බුද්ධස්ස අභාවං දස්සෙති.

“සම්මුඛා මෙත”න්තිආදිනා පවත්තිතං අත්තනො ඛ්‍යාකරණං අවිපරිතත්ථතාය සත්ථරි පසාදුප්පාදනෙන සම්මාපටිපජ්ජමානස්ස අනුක්කමෙන ලොකුත්තරධම්මාවහම්පි හොතිති ආහ “ධම්මස්ස...පෙ.... පටිපද”න්ති. වාදස්ස අනුපතනං අනුප්පවත්ති වාදානුපාතොති ආහ “වාදොයෙවා”ති.

අවිජරියඅබ්භූතවණ්ණනා

162. උදායිති නාමං, මහාසරිරතාය පන ථෙරො මහාඋදායිති පඤ්ඤායිත්ථ, යස්ස වසෙන විනයෙ නිසිදනස්ස දසා අනුඤ්ඤාතා. පඤ්චවණ්ණාති බුද්ධිකාදිභෙදතො පඤ්චස්පකාරා. පිතිසමුට්ඨාතෙහි පණ්ණරූපෙහි අතිඛ්‍යාපිතදෙහො “නිරන්තරං පිතියා පුට්ඨසරිරො”ති වුත්තො, තතො එවස්සා පරියායතො ඵරණලක්ඛණම්පි වුත්තං. අප්ප-සද්දො “අප්පකසිරෙනො”තිආදිසු (සං. නි. 1.101; 5.158; අ. නි. 7.71) විය ඉධ අභාවත්ථොති ආහ “අප්පිච්ඡතාති නිත්තණ්හතා”ති. තිභාකාරෙහිති යථාලාභයථාබලයථාසාරූප්පස්පකාරෙහි.

න න කථෙති කථෙතියෙව. චීවරාදිභෙතුන්ති චීවරූප්පාදාදිභෙතුභූතං පයුත්තකථං න කථෙති. වෙනෙයාවසෙනාති විනෙතබ්බපුග්ගලවසෙන. කථෙති “එවමයං විනයං උපගච්ඡති”ති. “සබ්බාහිභූ සබ්බවිදුහමස්මි”තිආදිකා (ම. නි. 1.285; 2.341; මහාව. 11; කථා. 405; ධ. ප. 353) ශාථාපි “දසබලසමන්තාගතො, හික්ඛවෙ, තථාගතො”තිආදිකා (සං. නි. 2.21, 22) සුත්තන්තාපි.

163. අභික්ඛණන්ති අභිණ්හං. නිග්ගාථකත්තා, පුච්ඡනවිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තිතත්තා ව “වෙය්‍යාකරණ”න්ති වුත්තං. සෙසං සබ්බං සුවිඤ්ඤෙයාං එවාති.

සම්පසාදනියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථස්පකාසනා.

6. පාසාදිකපුත්තවණ්ණනා

නිගණ්ඨනාටපුත්තකාලච්ඡිද්ධිවණ්ණනා

164. ලක්ඛස්ස සරවෙධං අවිරජ්ඣන්තාන විජ්ඣන්තං ජානන්තිති වෙධඤ්ඤා. තෙනාහ “ධනුම්භි කතසික්ඛා”ති. සිප්පං උග්ගහණත්ථායාති ධනුසිප්පාදිසිප්පස්ස උග්ගහණත්ථාය. මජ්ඣිමෙහ පමාණෙන සරපාතයොග්ගතාවසෙන කතත්තා දීසපාසාදො.

සම්පති කාලං කතොති අවිරකාලං කතො. ද්වෙධිකජාතාති ජාතද්වෙධිකා සඤ්ජාතභෙදා. ද්වෙජ්ඣකජාතාති දුට්ඨභාවජපත්තා. භණ්ඩන්ති පරිභාසන්ති එතෙනාති භණ්ඩනං, විරුද්ධවිත්තං. තන්ති භණ්ඩනං. “ඉදං නභානාදි න කත්තබ්බ”න්ති පඤ්ඤත්තවත්තං පණ්ණත්ති. ධම්මවිනයන්ති පාවචනං සිද්ධන්තං. විජ්ඣන්තා මුඛසත්තිහි. සහිතං මෙති මය්හං වචනං සහිතං සිලිට්ඨං පුබ්බාපරසම්බන්ධං අත්ථයුත්තං කාරණයුත්තං. තෙනාහ “අත්ථසංහිත”න්ති. අධිවිණ්ණන්ති ආචිණ්ණං. විපරාවත්තන්ති විරොධදස්සනාවසෙන පරාවත්තිතං, පරාවත්තං දුස්සිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “විරකාලවසෙන පගුණං, තං මම වාදං ආගම්ම නිවත්ත”න්ති. පරියෙසමානො විවර තත්ථ ගන්ත්වා සික්ඛාති අත්ථො. සවෙ සක්කොසි, ඉදානියෙව මයා වෙධිතං දොසං නිබ්බෙධෙයි. මරණමෙවාති අඤ්ඤාමඤ්ඤාසාතනාවසෙන මරණමෙව. නාටපුත්තස්ස ඉමෙති නාටපුත්තියා, තෙ පන තස්ස සිස්සාති ආහ “අත්තෙවාසිකෙසු”ති. පුරිමපටිපත්තිතො පටිනිවත්තනං පටිවානං, තං රූපං සභාවො එතෙසන්ති පටිවානරූපා. තෙනාහ “නිවත්තනසභාවා”ති. කථනං අත්ථස්ස ආචික්ඛනං. පවෙදනං භෙතුදාහරණාති ආහරිත්වා බොධනං. තෙනාහ “දුප්පවෙදිතෙති දුච්ඤ්ඤාපිතෙ”ති. න උපසමාය සංවත්තන්ති අනුපසමසංවත්තනං, තදෙව අනුපසමසංවත්තනිකං, තස්මිං. සමුස්සිතං හුත්වා පතිට්ඨාභෙතුභාවතො පුපං, පතිට්ඨාති ආහ “භින්නපුපෙති භින්නපතිට්ඨෙ”ති, පුපොති වා ධම්මස්ස නියානභාවො වෙදිතබ්බො අඤ්ඤා ධම්මෙ අභිභුයා සමුස්සිතට්ඨෙත, සො නිගණ්ඨස්ස සමයෙ. කෙහිවි අභින්නසම්මතොපි භින්නො විනට්ඨො එව සබ්බෙන සබ්බං අභාවතොති සො භින්නපුපො, සො එව නියානභාවො වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිතුකාමානං පටිසරණං, තමෙත්ථ තත්ථිති අප්පටිසරණො , තස්මිං භින්නපුපෙ අප්පටිසරණෙති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ආවරියප්පමාණන්ති ආවරියමුට්ඨි හුත්වා පමාණභුතං. නානානිභාරෙනාති නානාකාරෙන.

165. තථෙව සමුදාවරිංසු භුතපුබ්බගතියා. සාමාකානන්ති සාමාකධඤ්ඤානං.

“යෙනස්ස උපජ්ඣායො”ති වත්වා යථාස්ස ආයස්මතො චුන්දස්ස ධම්මභණ්ඩාගාරිකො උපජ්ඣායො අහොසි, තං විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “බුද්ධකාලෙ කිරා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ බුද්ධකාලෙති භුතකථනමෙතං, න විසෙසනං. සත්ථු පරිනිබ්බානතො පුරෙතරමෙව හි ධම්මසෙනාපති පරිනිබ්බුතො.

ධම්මරතනපුජාවණ්ණනා

සද්ධිවිහාරිකං අදාසිති සද්ධිවිහාරිකං කත්වා අදාසි.

කථාය මූලන්ති භගවතො සන්තිකා ලභිතබ්බධම්මකථාය කාරණං. සමුට්ඨාපෙතිති උට්ඨාපෙති, දාලිද්දියපඬිකතො උද්ධරන්ති අධිප්පායො. සන්ධමන්ති සම්මදෙව ධමන්තො. එකෙකස්මිං පභාරෙයෙව තයො තයො වාරෙ කත්වා දිවා නවචාරෙ රත්තිං නවචාරෙ. උපට්ඨානමෙව ගච්ඡති බුද්ධුපට්ඨානාවසෙන, පඤ්භාපුච්ඡනාදිවසෙන පන අත්තරන්තරාපි ගච්ඡතෙව, ගච්ඡන්තො ව දිවසස්ස...පෙ.... ගච්ඡති. ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස උද්ධරණභාවතො පඤ්භොව පඤ්ඤාද්ධාරො, තං ගහෙන්වාව ගච්ඡති අත්තතො මහාපඤ්ඤාය, සත්ථු ව ධම්මදෙසනායං අකිලාසුභාවතො.

අසම්මාසම්බුද්ධප්පවෙදිතධම්මවිනයවණ්ණනා

166. ආරොචිතෙපි තස්මිං අත්ථො. සාමිකො හොති, තස්ස සාමිකභාවං දස්සෙතුං “සොච තස්සා ආදිමජ්ඣපරියොසානං ජානාති”ති ආහ. එවන්ති වචනසම්පටිච්ඡනං. චුන්දත්ථෙරෙන හි ආනිතං කථාපාහනං භගවා සම්පටිච්ඡන්තො “එව”න්ති ආහ. “එව”න්ති දුරක්ඛාතෙ ධම්මවිනයෙ සාවකානං ද්වෙධිකාදිභාවෙන විහරණකිරියාපරාමසනඤ්ඤෙනං.

යස්මා ...පෙ.... පාකටං හොති බ්‍යතිරෙකමුඛෙන ව නෙයාස්ස අත්ථස්ස විභුතභාවාපත්තිතො. අථ වා යස්මා... පෙ.... පාකටං හොති දොසෙසු ආදිනවදස්සනෙන තප්පටිපක්ඛෙසු ගුණෙසු ආනිසංසස්ස විභුතභාවාපත්තිතො. වොක්කම්මාති අපසක්කෙන්වා. ආමෙධිතලොපෙන වායං නිද්දෙසො, වොක්කම්ම වොක්කම්මාති චුත්තං හොති, තෙන තස්ස වොක්කමනස්ස අත්තරන්තරාති අයමත්ථො ලබ්භන්ති ආහ “න නිරන්තර”න්තිආදි.

ධම්මානුධම්මපටිපත්තිආදයොති තෙන සත්ථාරා චුත්තමුත්තිධම්මස්ස අනුධම්මං අප්පට්ඨප්පජ්ජාදයො . ආදි-සද්දෙන පාළියං ආගතා අසාමිච්චපට්ඨපදාදයො ච සඛගස්භන්ති. මනුස්සත්තමිපිති පි-සද්දෙන “විචාරණපඤ්ඤාය අසම්භවො, දොසෙසු අනභිනිවෙසිතා, අසන්දිට්ඨිපරාමාසිතා”ති එවමාදීනං සඛගභො දට්ඨබ්බො. “තථා එව”න්ති පදෙහි යථාක්කමං පකාරස්ස කාමං නිරොක්ඛතා, පච්චක්ඛතා චුච්චති, තථාපි යථා “තථා පටිපජ්ජතු”ති පදෙන පටිපජ්ජනාකාරො නියමෙත්වා විභිනො, තථා “එවං පටිපජ්ජතු”ති ඉමිනාපිති ඉදං තස්ස අත්ථදස්සනභාවෙන චුත්තං. සමාදපිතත්තා මිච්ඡාපට්ඨපදාය අපුඤ්ඤං පසවති.

167. ඤායති මුත්තිධම්මො එතෙනාති ඤායො, තෙන සත්ථාරා චුත්තො ධම්මානුධම්මො, තං පටිපන්නොති ඤායප්පට්ඨපන්නො, සො පන යස්මා තස්ස මුත්තිධම්මස්ස අධිගමෙ කාරණසම්මතො, තස්මා චුත්තං “කාරණප්පට්ඨපන්නො”ති. නිජ්ජාදෙස්සති සාධෙස්සති, සිද්ධං ගම්ස්සතිති චුත්තං හොති. දුක්ඛනිබ්බත්තකන්ති සම්පති, ආයතිඤ්ච දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තකං. වීරියං කරොති මිච්ඡාපට්ඨපන්නත්තා.

සම්මාසම්බුද්ධප්පවෙදිතධම්මවිනයාදිවණ්ණනා

168. නිය්‍යාතීති වත්තති, සංවත්තතිති වා අත්ථො.

170. ඉධ සාවකස්ස සම්මාපට්ඨපත්තියා එකන්තිකඅපස්සයදස්සනත්ථං සත්ථු සම්මාසම්බුද්ධතා, ධම්මස්ස ච ස්වාක්ඛාතතා කිත්තිතාති “සම්මාපට්ඨපත්තස්ස කුලපුත්තස්ස පසංසං දස්සෙත්වා”ති චුත්තං. එවඤ්ඤි ඉමිස්සා දෙසනාය සංකිලෙසභාගියභාවෙන උට්ඨිතාය වොදානභාගියභාවෙන යථානුසන්ධිනා පවත්ති දීපිතා හොති. අබොධිතත්ථාති අප්පවෙදිතත්ථා, පරමත්ථං චතුත්ථස්චිවපට්ටෙධං අපාපිතාති අත්ථො. පාළියං “අස්සා”ති පදං “සාවකා සද්ධම්මො”ති ද්විති පදෙහි යොජෙතබ්බං “අස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවකා, අස්ස සද්ධම්මො”ති. සබ්බසඛගහපදෙහි කතන්ති සබ්බස්ස සාසනත්ථස්ස සඛගණ්ණනපදෙහි එකජ්ඣං කතං. තෙනාහ “සබ්බසඛගාහිකං කතං න හොතීති අත්ථො”ති. පුබ්බෙනාපරං සම්බන්ධත්ථභාවෙන සඛගහෙතබ්බතාය වා සඛගහාති පදාති කතාති එතස්සාති සඛගහපදකතං, බ්‍රහ්මවරියං. තප්පටික්ඛෙපෙන න ච සඛගහපදකතන්ති යොජනා. රාගාදිපට්ඨපක්ඛරණං, යථානුසිට්ඨං වා පටිපජ්ජමානානං චට්ටදුක්ඛතො පටිහරණං නිබ්බානපාපනං පටිභාරො, සො එව ආ-කාරස්ස ඉ-කාරං කත්වා පටිහිරො, පටිහිරො එව පාටිහිරො, සහ පාටිහිරෙනාති සප්පාටිහිරං, තථා සුප්පවෙදිතතාය සප්පාටිහිරං කතන්ති සප්පාටිහිරකතං. තාදිසං පන චට්ටතො නිය්‍යානෙ නියුත්තං, නිය්‍යානප්පයොජනඤ්ච හොතීති ආහ “නිය්‍යානික”න්ති. දෙවලොකතොති දෙවලොකතො පටියාය රුපීදෙවනිකායතො පභුති. සුප්පකාසිතන්ති සුට්ඨු පකාසිතං. යාව දෙවමනුස්සෙහිති වා යාව දෙවමනුස්සෙහි යත්තකා දෙවා මනුස්සා ච, තාව තෙ සබ්බෙ අභිත්තාපෙත්වා සුප්පකාසිතං. අනුතාපාය හොතීති අනුතප්පො, සො පන අනුතාපං කරොන්නො විය හොතීති චුත්තං “අනුතාපකරො හොති”ති.

172. ථිරොති ඨිතධම්මො කෙනවි අසංභාරියො, අසෙක්ඛා සිලක්ඛන්ධාදයො ථෙරකාරකා ධම්මා.

173. යොගෙහි බෙමත්තාති යොගෙහි අනුපද්දුතත්තා. සද්ධම්මස්සාති අස්ස සද්ධම්මස්ස. අස්සාති ච අස්ස සත්ථුනො.

174. උපාසකා බ්‍රහ්මචාරිනො නාම විසෙසතො අනාගාමිනො. සොතාපන්නසකදාගාමිනොපි තාදිසා තථා චුච්චන්තිති “බ්‍රහ්මචරියවාසං වසමානා අරියසාවකා” ඉච්චෙව චුත්තං.

176. සබ්බකාරණසම්පන්නන්ති යත්තකෙහි කාරණෙහි සම්පන්නං නාම හොති, තෙහි සබ්බෙහි කාරණෙහි සම්පන්නං සම්පත්තං උපගතං පරිපුණ්ණං, සමන්තාගතං වා. ඉමමෙව ධම්මන්ති ඉමමෙව සාසනධම්මං.

උදකෙන පදෙසඤ්ඤනා අත්තනො පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියතං දස්සෙතුං අනිය්‍යානිකෙ අත්ථෙ පයුත්තං පහෙළිකසදිසං වචනං, හගචතා අත්තනො සබ්බඤ්ඤතාය නිය්‍යානිකෙ අත්ථෙ යොජෙත්වා දස්සෙතුං “උදකො සුද්”න්තිආදි චුත්තන්ති තං දස්සෙතුං “සො කිරා”තිආදිමාහ.

සඛගායිතබ්බධම්මාදිවණ්ණනා

177. සඛගම්ම සමාගම්මාති තස්මිංයෙව යානෙ ලබ්භමානානං ගතිවසෙන සඛගම්ම යානන්තරතො පක්කොසනෙන සමාගතානං වසෙන සමාගම්ම. තෙනාහ “සඛගන්ත්වා සමාගන්ත්වා”ති. අත්ථෙන අත්ථන්ති පදන්තරෙ ආගතඅත්ථෙන සහ තත්ථ තත්ථ ආගතමත්ථං. බ්‍යඤ්ජනෙන බ්‍යඤ්ජනන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සමානෙත්තෙහිති සමානං කරොන්නෙහි, ඔපම්මං වා ආනෙන්නෙහි. සඛගායිතබ්බන්ති සම්මදෙව ගායිතබ්බං කථෙතබ්බං, තං පන සඛගායනං වාචනාමග්ගොති ආහ “වාචෙතබ්බ”න්ති.

178. තස්ස වා භාසිතෙති තස්ස භික්ඛුනො භාසිතෙ අත්ථෙ වෙව ඛාඤ්ජනෙ ව. අත්ථම්මිඡාගහණරොපනානි යථා භොන්ති, තං දස්සෙතුං “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති ආදි වුත්තං. ආරම්මණං “සතිපට්ඨාන”න්ති ගණ්භාති, න සතියෙව “සතිපට්ඨාන”න්ති. “සතිපට්ඨානානි”ති ඛාඤ්ජනං රොපෙති තස්මිං අත්ථෙ, න “සතිපට්ඨානා”ති. උපපන්නතරානීති යුත්තතරානි. අල්ලිතතරානීති සිලිට්ඨතරානි. යා වෙවාති ලිඛිතවිපල්ලාසෙන වුත්තං, විහන්තිලොපෙන වා. පුන යා වෙවාති ලිඛිතවිපල්ලාසෙනෙව නිද්දෙසො. නෙව උස්සාදෙනබ්බොති න උක්කංසෙනබ්බො විරජ්ඣන්වා වුත්තත්තා. න අපසාදෙනබ්බොති න සන්තප්පෙනබ්බො විවාදපරිහරණත්ථං. ධාරණත්ථන්ති උපධාරණත්ථං සල්ලක්ඛණත්ථං.

181. අත්ථෙත උපෙතන්ති අවිපරිතෙන අත්ථෙත උපෙතං තං “අයමෙත්ථ අත්ථො”ති උපෙච්ච පටිඡානිත්වා යීතං. තථාරූපො ව තස්ස බුද්ධිතා නාම භොතිති ආහ “අත්ථස්ස විඤ්ඤාකාර”න්ති. එවමෙතං භික්ඛුං පසංසථාති වුත්තනයෙන ධම්මභාණකං අමුං භික්ඛුං “එවං ලාභා නො ආවුසො”ති ආදි ආකාරෙන පසංසථ. ඉදානිස්ස පසංසභාවං දස්සෙතුං “එසො හී”ති ආදි වුත්තං. එසානි පරියත්තිධම්මස්ස සන්ථුකිච්චකරණතො, තත්ථ චස්ස සම්මදෙව අවට්ඨිතභාවතො “බුද්ධො නාම එසා”ති වුත්තො. “ලාභා නො”ති ආදිනා චස්ස භික්ඛුනං පියගරුභාවං විභාවෙන්තො සත්ථා තං අත්තතො යානෙ යපෙසිති වුත්තො.

පච්චයානුඤ්ඤාතකාරණාදිවණ්ණනා

182. තතොපි උත්තරිතරන්ති යා පුබ්බෙ සම්මාපටිපත්තස්ස භික්ඛුනො පසංසනවසෙන “ඉධ පන වුත්තද සත්ථා ව භොති සම්මාසම්බුද්ධො”ති ආදිනා (දී. නි. 3.167, 169) පවත්තිතදෙසනාය උපරි “ඉධ වුත්තද සත්ථා ව ලොකෙ උදපාදී”ති ආදිනා (දී. නි. 3.170, 171) දෙසනා වඩ්ඪිතා. තතොපි උත්තරිතරං සවිසෙසං දෙසනං වඩ්ඪෙන්තො “පච්චයහෙතු”ති ආදිමාහ. තත්ථ පච්චයහෙතුති පච්චයසංවත්තනහෙතු. උප්පජ්ජනකා ආසවානි පච්චයානං පරියෙසනහෙතු වෙව පරිභොගහෙතු ව උප්පජ්ජනකා කාමාසවාදයො. තෙසං දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං “ඉධ, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො මිච්ඡාආජීවං පහාය සම්මාආජීවෙන ජීවිතං කප්පෙති”ති (සං. නි. 5.8) “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පටිසඬ්ඨා යොනිසො විවරං පටිසෙවති”ති ආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) ව සම්මාපටිපත්තිං උපදිසන්නො භගවා පටිසානාය ධම්මං දෙසෙති නාම. “යො තුම්හෙසු පාළියා අත්ථඛාඤ්ජනානි මිච්ඡා ගණ්භාති, සො නෙව උස්සාදෙනබ්බො, න අපසාදෙනබ්බො, සාධුකං සඤ්ඤාපෙතබ්බො තස්සෙව අත්ථස්ස නිසන්තියා”ති එවං පරියත්තිධම්මෙ මිච්ඡාපටිපත්තෙ සම්මාපටිපත්තියං භික්ඛු නියොපෙන්නො භගවා භණ්ඩනහෙතු උප්පජ්ජනකානං සම්පරාධිකානං ආසවානං පටිසානාය ධම්මං දෙසෙති නාම. යථා තෙ න පටිසන්තිති තෙ ආසවා අත්තතො චිත්තසන්තානං යථා න ඔතරන්ති. මූලසාතෙන පටිභනනායානි යථා මූලසාතො භොති, එවං මූලසාතවසෙන පජ්ජනාය. තන්ති විවරං. යථා විවරං ඉදමත්ථිකතමෙව උපාදාය අනුඤ්ඤාතං, එවං පිණ්ඩපාතාදයොපි.

සුඛල්ලිකානුයොගාදිවණ්ණනා

183. සුඛිතන්ති සඤ්ජාතසුඛං. පිණ්ණිතන්ති ධාතං සුභිතං. තථාභූතො පන යස්මා ථූලසරිරො භොති, තස්මා “ථූලං කරොති”ති වුත්තං.

186. නයීතසභාවානි අනවට්ඨිතසභාවා, එවරූපාය කථාය අනවට්ඨානභාවතො සභාවොපි තෙසං අනවට්ඨිතොති අධිප්පායො. තෙනාහ “ජීවිතා නො අත්ථී”ති ආදි. කාමං “පඤ්චගි වක්ඛුහී”ති වුත්තං, අග්ගහිතග්ගහණෙන පන චත්තාරි වක්ඛුති වෙදිතබ්බානි. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණඤ්ඤි සමන්තවක්ඛුති. තස්ස වා ඤෙය්‍යාධම්මෙසු ජානනවසෙන පවත්තිං උපාදාය “ජානතා”ති වුත්තං. භත්ථාමලකං විය පච්චක්ඛතො දස්සනවසෙන පවත්තිං උපාදාය “පස්සතා”ති වුත්තං. තෙමං වුවචති ථම්මාදිහි අනුපවිට්ඨභූමිප්පෙදෙසොති ආහ “ගම්භිරභූමිං අනුපවිට්ඨො”ති. සුවස්ස නිබ්බානොති භූමිං නිබ්බන්තවා සම්මදෙව යටිතො. තස්මිත්ති ඛිණ්ණසවෙ. අනප්ඤ්ඤාචාරො අවලො අසම්පවෙධි, යස්මා අප්ඤ්ඤාචාරො සෙතුසාතො ඛිණ්ණසවානං. සොතාපන්නාදයොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ගහිතෙසු අනාගාමීනො තාව නවසුපි යානෙසු ඛිණ්ණසවා විය අභබ්බා, සොතාපන්නසකදාගාමීනො පන “තනියපඤ්චමට්ඨානෙසු අභබ්බා”ති න චත්තබ්බා, ඉතරෙසු සත්තසු යානෙසු අභබ්බාව.

පඤ්ඤාභ්‍යාකරණවණ්ණනා

187. ගිහිඛාඤ්ජනොති ගිහිලිඛිගෙන. ඛිණ්ණසවො පන ගිහිඛාඤ්ජනෙන අරහත්තං පත්තොපි න තිට්ඨති විවෙකට්ඨානස්ස අභාවානි අධිප්පායො. තස්ස වසෙනානි භූමිමදෙවත්තභාවෙ යත්වා අරහත්තප්පත්තස්ස වසෙන. අයං පඤ්ඤොති “අභබ්බො සො නව යානානි අප්ඤ්ඤාචරිතු”න්ති අයං පඤ්ඤො ආගතො ඉතරස්ස පබ්බජ්ජාය, පරිනිබ්බානෙන වා අභබ්බතාය අවුත්තසිද්ධත්තා. යදි එවං කථං භික්ඛුගහණන්ති ආහ “භින්නදොසත්තා”ති ආදි. අපරිච්ඡේදන්ති අපරියන්තං, තයිදං සුවිපුලන්ති ආහ “මහන්ත”න්ති. ඤෙය්‍යස්ස හි විපුලතාය ඤාණස්ස විපුලතා වෙදිතබ්බා, එතෙන “අපරිච්ඡේද”න්ති වුවචමානම්පි ඤෙය්‍යං සන්ථු ඤාණස්ස වසෙන පරිච්ඡේදමෙවාති දස්සිතං භොති. වුත්තඤ්ඤෙන “ඤාණපරියන්තිකං නෙය්‍ය”න්ති (මහානි. 69, 156; වුළුති. 85; පටි. ම. 3.5) අනාගතෙ අපඤ්ඤාපනන්ති අනාගතෙ වියයෙ ඤාණස්ස අපඤ්ඤාපනං. “පච්චක්ඛං විය කත්වා”ති කස්මා විය-සද්දග්ගහණං

කතං, නනු බුද්ධානං සබ්බමිසි ඤාණං අත්තනො වියයං පච්චක්ඛමෙව කත්වා පවත්තති එකප්පමාණභාවතොති? සච්චමෙන, “අක්ඛ”න්ති පන වක්ඛාදිඉන්ද්‍රියං වුවවති, තං අක්ඛං පති වත්තතීති වක්ඛාදිනිස්සිතං විඤ්ඤාණං, තස්ස ව ආරම්මණං “පච්චක්ඛ”න්ති ලොකෙ නිරුළුභමෙතන්ති තං නිදස්සනං කත්වා දස්සෙන්තො “පච්චක්ඛං විය කත්වා”ති අවොව, න පන භගවතො ඤාණස්ස අප්පච්චක්ඛාකාරෙන පවත්තනතො. තථා හි වදන්ති –

“ආචිභුතං පකාසනං, අනුපද්දුතචෙතසං;
අතීතානාගතෙ ඤාණං, පච්චක්ඛානං වසිස්සති”ති.

අඤ්ඤත්ථ විහිතකෙනාති අඤ්ඤස්මිං වියයෙ පවත්තිතෙන. සඬගාහෙතඛ්ඛන්ති සමං කත්වා කථයිතඛ්ඛං, කථනං පන පඤ්ඤාපනං නාම භොතීති පඤ්ඤාපෙතඛ්ඛන්ති අත්ථො වුත්තො. තාදිසන්ති සතතං සමිතං පවත්තකං. ඤාණං නාම තත්ථීති ආවජ්ජනෙන විනා ඤාණුප්පත්තියා අසම්භවතො. එකාකාරෙන ව ඤාණෙ පවත්තමානෙ නානාකාරස්ස වියයස්ස අවබොධො න සියා. අථාපි සියා, අනිරුපිතරූපෙනෙව අවබොධො සියා, තෙන ව ඤාණං ඤෙය්‍යං අඤ්ඤාතසදිසමෙව සියා. න හි “ඉදං ත”න්ති විවෙකෙන අනවබුද්ධො අත්ථො ඤාතො නාම භොතී, තස්මා “වරතො ව තිට්ඨතො වා”තිආදි බාලලාපනමත්තං. තෙනාහ “යථරිච්ච බාලා අබ්‍යත්තා, එවං මඤ්ඤන්ති”ති.

සතිං අනුස්සරතීති සතානුසාරි, සතියානුවත්තනවසෙන පවත්තඤාණං. තෙනාහ “පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිසම්පයුත්තක”න්ති . ඤාණං පෙසෙසීති ඤාණං පවත්තෙසි. සබ්බත්ථකමෙව ඤෙය්‍යාවරණස්ස සුප්පහිනත්තා අප්පට්ඨනං අනිවාරිතං ඤාණං ගච්ඡති පවත්තතිච්චෙව අත්ථො. “බොධි වුවවති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති (වුළුති. 211) වචනතො චතුමග්ගඤාණං බොධි, තතො තස්ස අධිගතත්තා උප්පජ්ජනකං පච්චචෙක්ඛණඤාණං “බොධිපං ඤාණං උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. බොධිපං බොධිමූලෙ ජාතං චතුමග්ගඤාණං, තඤ්ච බො අනාගතං ආරබ්භ උද්දිස්ස තස්ස අප්පවත්තිඅත්ථං තථාගතස්ස උප්පජ්ජති තස්ස උප්පන්නත්තා ආයතිං පුනඛ්භවාභාවතො. කථං තථාගතො අනාගතමද්ධානං ආරබ්භ අතීරකං ඤාණදස්සනං පඤ්ඤාපෙතීති? අතීතස්ස පන අද්ධුතො මහත්තතාය අතීරකං ඤාණදස්සනං තත්ථ පඤ්ඤාපෙතීති කො එත්ථ විරොධො. තිත්ථියා පන ඉමමත්ථං යාථාවතො අජානන්තා – “තයිදං කිං සු, තයිදං කථංසු”ති අත්තනො අඤ්ඤාණමෙව පාකටං කරොන්ති. තස්මා භගවතා සසන්තතිපරියාපන්නධම්මප්පවත්තිං සන්ධාය “අඤ්ඤවිහිතකං ඤාණදස්සන”න්තිආදි වුත්තං. ඉතරං පන සන්ධාය වුවවමානෙ සති තථාරූපෙ පයොජනෙ අනාගතමිපි අද්ධානං ආරබ්භ අතීරකමෙව ඤාණදස්සනං පඤ්ඤාපෙය්‍ය භගවාති අනත්ථසංභිතන්ති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “න ඉධලොකත්ථං වා පරලොකත්ථං වා නිස්සික”න්ති. යං පන සත්තානං අනත්ථාවභත්තා අනත්ථසංභිතං, තත්ථ සෙතුසාතො තථාගතස්ස. “භාරතයුද්ධසීතාහරණසදිස”න්ති ඉමිනා තස්සා කථාය යෙතුයොන අභුතත්ථතං දිපෙති. සහෙතුකන්ති ඤාපකෙන හෙතුනා සහෙතුකං. සො පන හෙතු යෙන නිදස්සනෙන සාධියති, තං තස්ස කාරණන්ති තෙන සකාරණං කත්වා. යථා හි පටිඤ්ඤාතත්ථසාධනතො හෙතු, එවං සාධකං නිදස්සනන්ති. යුත්තපත්තකාලෙයෙවාති යුත්තානං පත්තකාලෙ එව. යෙ හි වෙනෙය්‍යා තස්සා කථාය යුත්තා අනුවච්ඡිකා, තෙසංයෙව යොජනෙ සන්ධාය වා කථාය පත්තො උපකාරාවභො කාලො, තදා එව කථෙතීති අත්ථො.

188. “තථා තථෙව ගදනතො”ති ඉමිනා “තථාගතො”ති ආමෙධිතලොපෙනායං නිද්දෙසොති දස්සෙති. තථා තථෙවාති ව ධම්මඅත්ථසභාවානුරූපං, වෙනෙය්‍යාප්ඤාසයානුරූපඤ්චාති අධිප්පායො. දිට්ඨන්ති රූපායතනං දිට්ඨබ්බතො, තෙන යං දිට්ඨං, යං දිස්සති, යං දක්ඛති, යං සති සම්මායෙ පස්සෙය්‍යං, තං සබ්බං “දිට්ඨං” ත්වෙව ගහිතං කාලවිසෙසස්ස අනාමට්ඨභාවතො. “සුත”න්තිආදීසුපි එසෙව නයො. සුතන්ති සද්දායතනං සොතඛ්ඛතො. මුතන්ති සතිස්සයෙන සානාදිඉන්ද්‍රියෙන සයං පත්වා පාපුණිත්වා ගහෙතඛ්ඛං. තෙනාහ “පත්වා ගහෙතඛ්ඛතො”ති. විඤ්ඤාතන්ති විජානිතඛ්ඛං, තං පන දිට්ඨාදිවිනිමුත්තං විඤ්ඤෙය්‍යන්ති ආහ “සුබ්බුක්ඛාදිධම්මායතන”න්ති. පත්තන්ති යථා තථා පත්තං, භත්ථගතං අධිගතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “පරියෙසිත්වා වා අපරියෙසිත්වා වා”ති. පරියෙසිතන්ති පත්තියාමත්ථං පරිශිට්ඨං, තං පන පත්තං වා සියා අප්පත්තං වා උභයථාපි පරියෙසිතමෙවාති ආහ “පත්තං වා අප්පත්තං වා”ති. පද්ද්වයෙනාපි ද්විප්පකාරමිපි පත්තං, ද්විප්පකාරමිපි පරියෙසිතං, තෙන තෙන පකාරෙන තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධන්ති දස්සෙති. විත්තෙන අනුසඤ්චරිතන්ති වොපනං අපාපෙන්වා විත්තෙනෙව අනුසංවරිතං, පරිචිතක්කිතන්ති අත්ථො. ජිතකන්ති ආදීති ආදි-සද්දෙන ලොභිතකඬ්ඨාතාදි සබ්බං රූපාරම්මණවිභාගං සඬගණ්භාති. සුමනොති රාගවසෙන, ලොභවසෙන, සද්ධාදිවසෙන වා සුමනො. දුමමනොති බ්‍යාපාදවිතක්කවසෙන, විහිංසාවිතක්කවසෙන වා දුමමනො. මජ්ඣන්තොති අඤ්ඤාණවසෙන වා ඤාණවසෙන වා මජ්ඣන්තො. එසෙව නයො සබ්බත්ථ. තත්ථ තත්ථ ආදි-සද්දෙන සඬබ්බසද්දො පණ්ණසද්දො, පත්තගන්ධො පුප්ඵගන්ධො, පත්තරසො ඵලරසො, උපාදින්නං අනුපාදින්නං, මජ්ඣන්තවෙදනා කුසලකම්මං අකුසලකම්මන්ති එවං ආදීනං සඬගභො දිට්ඨබ්බතො.

අප්පත්තන්ති ඤාණෙන අසම්පත්තං, අවිදිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ඤාණෙන අසච්ඡිකත”න්ති. තථෙව ගතත්තාති තථෙව ඤාතත්තා අභිසම්බුද්ධත්තා. ගත-සද්දෙන එකත්ථං බුද්ධිඅත්ථන්ති අත්ථො. “ගතිඅත්ථා හි ධාතවො බුද්ධිඅත්ථා භවන්ති”ති අක්ඛරවිත්තකා.

189. “අසමතං කටේත්වා”ති වත්වා සමොපි නාම කොචි නත්ථි, කුතො උත්තරිතරොති දස්සෙතුං “අනුත්තරත”න්ති වුත්තං. සා පනායං අසමතා, අනුත්තරතා ව සබ්බඤ්ඤානං පුරෙත්වා ධීතාති දස්සෙතුං “සබ්බඤ්ඤාත”න්ති වුත්තං. සා සබ්බඤ්ඤාතා සද්ධම්මවරවක්කවත්තිභාවෙන ලොකෙ පාකටා ජාතාති දස්සෙතුං “ධම්මරාජභාවං කටේත්වා”ති වුත්තං. තථා සබ්බඤ්ඤාභාවෙන ව සත්ථා ඉමෙසු දිට්ඨිගතවිපල්ලාසෙසු එවං පටිපජ්ජතිති දස්සෙත්තො “ඉදානී”ති ආදිමාහ. තත්ථ සීහනාදන්ති අභිනනාදං සෙට්ඨනාදං. සෙට්ඨනාදො හෙස, යදිදං ධ්වනියස්ස පඤ්ඤාස්ස ධ්වනියභාවදස්සනං. ධ්වනියතා වස්ස පාළිආරුල්ලා එව “න හෙත”න්ති ආදිනා. යථා උපවිතකම්මකිලෙසෙන ඉත්ථත්තං ආගන්තබ්බං, තථා නං ආගතොති තථාගතො, සත්තො. තථා හි සො රුපාදිසු සත්තො විසත්තොති කත්වා “සත්තො”ති ව වුවිවති. ඉත්ථත්තන්ති ව පටිලද්ධන්තා තථා පච්චක්ඛතුතො අත්තභාවොති වෙදිතබ්බො.

“අත්ථසංහිතං න හොති”ති ඉමිනා උභයත්ථ විධුරතාදස්සනෙන නිරත්ථකවිජ්ජලාපතං තස්ස වාදස්ස විභාවෙති, උභයලොකත්ථවිධුරමි සමානං “කිං නු ඛො විචට්ටනිස්සිත”න්ති කොචි ආසඬ්ඤායාති තදාසඬ්ඤානිවත්තනත්ථං “න ව ධම්මසංහිත”න්ති වුත්තං. තෙනාහ “නවලොකුත්තරධම්මනිස්සිතං න හොති”ති. යදිපි තං න විචට්ටොගතං හොති, විචට්ටස්ස පන අධිට්ඨානභූතං නු ඛොති කොචි ආසඬ්ඤායාති තදාසඬ්ඤානිවත්තනත්ථං “න ආදිබ්‍රහ්මවරියක”න්ති ආදි වුත්තං.

190. කාමං තණ්හාපි දුක්ඛසභාවත්තා “දුක්ඛ”න්ති බ්‍යාකාතබ්බො, පභවභාවෙන පන සා තතො විසුං කාතබ්බොති “තණ්හං ධ්වෙත්වා”ති වුත්තං. තෙනාහ “තස්සෙව දුක්ඛස්ස පභාවිකා”ති ආදි. නනු ව අවිජ්ජාදයොපි දුක්ඛස්ස සමුදයොති? සච්චං සමුදයො, තස්සා පන කම්මස්ස විචිත්තභාවහෙතුතො, දුක්ඛුප්පාදනෙ විසෙසපච්චයභාවතො ව සාතිසයො සමුදයට්ඨොති සා එව සුත්තෙසු තථා වුත්තා. තෙනාහ “තණ්හා දුක්ඛසමුදයොති බ්‍යාකත”න්ති. උභිත්තං අප්පචන්තිති දුක්ඛසමුදයානං අප්පචන්තිතිමිත්තං. “දුක්ඛපරිජානනො”ති ආදි මග්ගකිව්වදස්සනං, තෙන මග්ගස්ස භාවනත්ථොපි අත්ථතො දස්සිතොවාති දට්ඨබ්බං. න හි භාවනාභිසමයෙන විනා පරිඤ්ඤාභිසමයාදයො සම්භවන්තිති. සච්චවචත්ථාපනං අප්පමාදපටිපත්තිභාවතො අසම්මොහකල්‍යාණකිත්තිසද්දාදිනිමිත්තතාය යථා සාතිසයං ඉධලොකත්ථාවහං, එවං යාව ඤාණස්ස තික්ඛවිසද්දභාවප්පත්තියා අභාවෙන නවලොකුත්තරධම්මසම්පාපකං න හොති, තාව තත්ථ තත්ථ සම්පත්තිභවෙ අබ්බදයසම්පත්ති අනුගතමෙව සියාති වුත්තං “එතං ඉධලොකපරලොකත්ථනිස්සිත”න්ති. නවලොකුත්තරධම්මනිස්සිතන්ති නවවිධම්පි ලොකුත්තරධම්මං නිස්සාය පවත්තං තදධිගමුපායභාවතො. යස්මා සච්චසම්බොධං උද්දිස්ස සාසනබ්‍රහ්මවරියං වුස්සති, න අඤ්ඤාදත්ථං, තස්මා එතං සච්චවචත්ථාපනං “ආදිපධාන”න්ති වුත්තං පඨමතරං චිත්තෙ ආදාතබ්බතො.

පුබ්බත්තසහගතදිට්ඨිනිස්සයවණ්ණනා

191. තං මයා බ්‍යාකතමෙවාති තං මයා තථා බ්‍යාකතමෙව, බ්‍යාකාතබ්බං නාම මයා අබ්‍යාකතං නත්ථිති බ්‍යාකරණාවෙකල්ලෙන අත්තනො ධම්මසුධම්මතාය බුද්ධසුබුද්ධතං විභාවෙති. තෙනාහ “සීහනාදං නදත්තො”ති. පුරිමුප්පන්තා දිට්ඨියො අපරාපරුප්පන්තානං දිට්ඨිනං අවස්සයා හොන්තිති “දිට්ඨියොව දිට්ඨිනිස්සයා”ති වුත්තං. දිට්ඨිගතිකාති දිට්ඨිගතියො, දිට්ඨිප්පචන්තියොති අත්ථො. ඉදමෙව දස්සනං සච්චන්ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති ඉදමෙව දස්සනං සච්චං අමොසං අවිපරිතං. අඤ්ඤෙසං වචනං මොසන්ති “අසස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති එවමාදිකං අඤ්ඤෙසං සමණුභූමිණානං වචනං මොසං තුච්ඡං, මිච්ඡාති අත්ථො. න සයං කාතබ්බොති අසයංකාරොති ආහ “අසයංකතො”ති, යාදිවිජ්ජකත්තාති අධිප්පායො.

192. අත්ථි ඛොති එත්ථ ඛො-සද්දො පුච්ඡායං, අත්ථි නුති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “අත්ථි ඛො ඉදං ආවුසො වුවිවති”ති ආදි. ආවුසො යං තුම්හෙහි “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති වුවිවති, ඉදමත්ථි ඛො ඉදං වාචාමත්තං, නො නත්ථි, තස්මා වාචාවත්ථුමත්තතො තස්ස යං ඛො තෙ එවමාහංසු “ඉදමෙව සච්චං මොසං අඤ්ඤ”න්ති, තං තෙසං නානුජානාමිති එවමෙත්ථ අත්ථො ව යොජනා ව වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං බ්‍රහ්මජාලට්ඨකායං (දී. නි. පි. 1.30) වුත්තමෙව. දිට්ඨිපඤ්ඤත්තියාති දිට්ඨියා පඤ්ඤාපනෙ “එවං එසා දිට්ඨි උප්පන්තා”ති තස්සා දිට්ඨියා සමුදයතො, අත්ථඬ්ගමතො, අස්සාදතො, ආදීනවතො, නිස්සරණතො ව යාථාවතො පඤ්ඤාපනෙ. අවිපරිතවුත්තියා සමෙන ඤාණෙන සමං කඤ්චි නෙව සමනුපස්සාමි. අධිපඤ්ඤත්තිති අභිඤ්ඤෙයාධම්මපඤ්ඤාපනා. යං අජානන්තා බාහිරිකා දිට්ඨිපඤ්ඤත්තියෙව අල්ලිනාති තඤ්ච පඤ්ඤත්තියො අජානන්තා ථාමසා පරාමාසා අභිනිවිස්ස වොහරන්ති. එත්ථ ව යායං “දිට්ඨිපඤ්ඤත්ති නාමා”ති වුත්තා දිට්ඨියා දිට්ඨිගතිකෙහි එවං ගහිතතාය විභාවනා, තත්ථ ව හගවතො උත්තරිතරො නාම කොචි නත්ථි, ස්වායමත්ථො බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. අට්ඨ. 1.30) විභාවිතො එව. “අධිපඤ්ඤත්ති”ති වුත්තා පන විභාවියමානා ලොකස්ස නිබ්බිදාහෙතුභාවෙන බහුලිකාරාති තස්සා වසෙන හගවා අනුත්තරභාවං පවෙදෙන්තො ‘නෙව අත්තනා සමසමං සමනුපස්සාමි’ති සීහනාදං නදී”ති කෙවි. අට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 3.192) පන “යඤ්ච වුත්තං ‘පඤ්ඤත්තියා’ති යඤ්ච ‘අධිපඤ්ඤත්ති’ති, උභයමෙතං අත්ථතො එක”න්ති “ඉධ පන පඤ්ඤත්තියාති එත්ථාපි පඤ්ඤත්ති වෙව අධිපඤ්ඤත්ති ව අධිප්පෙනා, අධිපඤ්ඤත්තිති එත්ථාපි”ති ව වුත්තා, උභයස්සපි වසෙනෙත්ථ හගවා සීහනාදං නදීති විඤ්ඤායති. උභයං පෙන අත්ථතො එකන්ති ව

පඤ්ඤාත්තිභාවසාමඤ්ඤාං සන්ධාය වුත්තං, න භෙදාභාවතො. තෙනාහ “භෙදතො හී”තිආදි. ඛන්ධපඤ්ඤාත්තිති ඛන්ධානං “ඛන්ධා”ති පඤ්ඤාපනා දස්සනා පකාසනා ධ්වනා නික්ඛිපනා. “ආවික්ඛති දස්සෙති පඤ්ඤාපෙති පට්ඨපෙති”ති (සං. නි. 2.20, 97) ආගතට්ඨානෙ හි පඤ්ඤාපනා දස්සනා පකාසනා පඤ්ඤාත්ති නාම, “සුපඤ්ඤාත්තං මඤ්චපිය”න්ති (පාරා. 269) ආගතට්ඨානෙ ධ්වනා නික්ඛිපනා පඤ්ඤාත්ති නාම, ඉධ උභයමිපි යුජ්ජති.

දිට්ඨිනිස්සයප්පභානවණ්ණනා

196. පජහනත්ථන්ති අව්චන්තාය පටිනිස්සජ්ජනත්ථං. යස්මා තෙන පජහනෙන සබ්බෙ දිට්ඨිනිස්සයා සම්මදෙව අතික්කන්තා භොන්ති චිතික්කන්තා, තස්මා “සමතික්කමායාති තස්සෙව වෙච්චන”න්ති අවොච. න කෙචලං සතිපට්ඨානා කථිතමන්තා, අථ ඛො වෙනෙය්‍යසන්තානෙ පතිට්ඨාපිතාති දස්සෙතුං “දෙසිතා”ති චත්වා “පඤ්ඤාත්තා”ති වුත්තන්ති ආහ “දෙසිතාති කථිතා. පඤ්ඤාත්තාති ධ්විතා”ති. ඉදානි සතිපට්ඨානදෙසනාය දිට්ඨිනිස්සයානං එකන්තිකං පභානාවහභාවං දස්සෙතුං “සතිපට්ඨානභාවනාය හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සතිපට්ඨානභාවනායාති ඉමීනා තෙසං භාවනාය එව තෙසං පභානං, දෙසනා පන තදුපනිස්සයභාවතො තථා වුත්තාති දස්සෙති. සෙසං සබ්බං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙචාති.

පාසාදිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

7. ලක්ෂණසුත්තවණ්ණනා

ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ෂණවණ්ණනා

199. අභිනිහාරාදිගුණමහත්තෙන මහන්තො පුරියොති මහාපුරියො, සො ලක්ඛියති එතෙහිති මහාපුරිසලක්ෂණාති. තං මහාපුරිසං ඛාඤ්ජයන්ති පකාසෙන්තිති මහාපුරිසඛාඤ්ජනාති. මහාපුරියො නිමියති අනුමියති එතෙහිති මහාපුරිසනිමිත්තාති. තෙනාහ “අයං...පෙ.... කාරණාති”ති.

200. ධාරෙන්තිති ලක්ෂණපාඨං ධාරෙන්ති, තෙන ලක්ෂණාති තෙ සරුපතො ජානන්ති, න පන සමුට්ඨානතොති දස්සෙති. තෙනාහ “නො ව ඛො”තිආදි, තෙන අනඤ්ඤසාධාරණමෙතං, යදිදං මහාපුරිසලක්ෂණානං කාරණවිභාවනන්ති දස්සෙති. කස්මා ආහාති යථාචුත්තස්ස සුත්තස්ස සමුට්ඨානකාරණං පුච්ඡති, ආවරියො “අට්ඨප්පත්තියා අනුරූපත්තා”ති වත්වා තමෙවස්ස අට්ඨප්පත්තිං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “සා පනා”තිආදිමාහ. සබ්බපාලිචුල්ලොති සබ්බසො සමන්තතො විකසිතපුප්ඵො. විකසනමෙව හි පුප්ඵස්ස නිප්ඵත්ති. පාරිච්ඡන්තකො වියාති අනුස්සවලද්ධමත්තං ගහෙන්වා වදන්ති. උප්පජ්ජතිති ලබ්භති, නිබ්බන්තතිති අත්ථො.

යෙන කම්මෙනාති යෙන කුසලකම්මුතා. යං නිබ්බන්තන්ති යං යං ලක්ෂණං නිබ්බන්තං. දස්සනත්ථන්ති තස්ස තස්ස කුසලකම්මස්ස සරුපතො, කිච්චතො, පවත්තිආකාරවිසෙසතො, පච්චයතො, ඵලවිසෙසතො ව දස්සනත්ථං, එතෙනෙව පටිපාටියා උද්දිට්ඨානං ලක්ෂණානං අසමුද්දෙසකාරණවිභාවනාය කාරණං දීපිතං හොති සමානකාරණානං ලක්ෂණානං එකජ්ඣං කාරණදස්සනවසෙනස්ස පවත්තත්තා. එවමාහාති “බාහිරකාපි ඉසයො ධාරෙන්ති”තිආදිනා ඉමිනා ඉමිනා පකාරෙන ආහ.

සුප්පතිට්ඨිතපාදනාලක්ෂණවණ්ණනා

201. “පුරිමං ජාතින්ති පුරිමායං ජාතියං, භූමිමත්ථෙ එතං උපයොගවචන”න්ති වදන්ති. “පුබ්බෙ නිචුත්ථක්ඛන්ධසන්තානෙන ධිතො”ති වචනතො අච්චන්තසංයොගෙ වා උපයොගවචනං. යත්ථ යත්ථ හි ජාතියං මහාසත්තො පුඤ්ඤකම්මං කාතුං ආරහති, ආරහතො පටිඨාය අච්චන්තමෙව තත්ථ පුඤ්ඤකම්මප්පසුතො හොති. තෙනාහ “දළ්භසමාදානො”තිආදි. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. නිචුත්ථක්ඛන්ධා “ජාති”ති චුත්තා ඛන්ධවිනිමුත්තාය ජාතියා අභාවතො, නිබ්බන්තිලක්ෂණස්ස ව විකාරස්ස ඉධ අනුපයුජ්ජනතො. ජාතවසෙනාති ජායනවසෙන. “තථා”ති ඉමිනා “පුබ්බෙ නිචුත්ථක්ඛන්ධා”ති ඉමං පදං උපසංහරති. භවනවසෙනාති පච්චයතො නිබ්බන්තනවසෙන. නිචුත්ථවසෙනාති නිචුසිතතාවසෙන. ආලයට්ඨෙනාති ආවසිතභාවෙන. නිවාසත්ථො හි නිකෙතත්ථො.

තත්ථාති දෙවලොකාදිමිති. ආදි-සද්දෙන එකච්චං තිරච්ඡානයොතිං සඬගණ්හාති. න සුකරන්ති දෙවගතියා එකන්තසුඛතාය, දුග්ගතියා එකන්තදුක්ඛතාය, දුක්ඛබ්බලතාය ව පුඤ්ඤකිරියාය ඔකාසො න සුලභරූපො පච්චයසමවායස්ස දුල්ලභභාවතො, උප්පජ්ජමානා ව සා උළාරා, විපුලා ව න හොතිති ගතිවසෙනාපි ඛේත්තවිසෙසනා ඉච්ඡිතබ්බා “තිරච්ඡානගතෙ දානං දත්වා සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා, පුප්ඵජ්ජනදුස්සිලෙ දානං දත්වා සහස්සගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) වචනතො. මනුස්සගතියා පන සුබබ්බලතාය පුඤ්ඤකිරියාය ඔකාසො සුලභරූපො පච්චයසමවායස්ස ව යෙභුයොන සුලභභාවතො. යඤ්ච තත්ථ දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තම්පි විසෙසතො පුඤ්ඤකිරියාය උපනිස්සයො හොති, දුක්ඛුපනිසා සද්ධාති. යථා හි අයොසනෙන සත්ථකෙ නිප්ථාදියමානෙ තස්ස එකන්තතො අග්ගිමිති තාපනං, උදකෙන වා තෙමනං ඡෙදනකිරියාසමත්ථතාය න විසෙසපච්චයො, තාපෙන්වා පන සමානයොගතො උදකතෙමනං තස්සා විසෙසපච්චයො, එවමෙව සත්තසන්තානස්ස එකන්තදුක්ඛසමඬ්ඛිතා දුක්ඛබ්බලතා එකන්තසුඛසමඬ්ඛිතා සුබබ්බලතා ව පුඤ්ඤකිරියාසමත්ථතාය න විසෙසපච්චයො, සති පන සමානයොගතො දුක්ඛසන්තාපනෙ, සුබ්බමුභතෙ ව ලද්ධුපනිස්සයා පුඤ්ඤකිරියා සමත්ථතාය සම්භවති, තථා සති උප්පජ්ජමානා පුඤ්ඤකිරියා මහාපුත්තිකා මහාවිජ්ජාරා පටිපක්ඛිච්ඡෙදනසමත්ථා හොති. තස්මා මනුස්සභාවො පුඤ්ඤකිරියාය විසෙසපච්චයො. තෙන චුත්තං “තත්ථ න සුකරං, මනුස්සභුතස්සෙව සුකරං”න්ති.

අථ “මනුස්සභුතස්සා”ති එත්ථ කො වචනත්ථො? “මනස්ස උස්සන්තතාය මනුස්සාති, සුරභාවසතිමන්තතාබ්බත්ථවරියයොග්ගතාදිගුණවසෙන උපචිතමනකා උක්කට්ඨගුණවිත්තාති අත්ථො. කෙ පන තෙ? ඡම්බුදිපවාසිනො සත්තවිසෙසා. තෙනාහ භගවා —

‘තීහි, භික්ඛවෙ, ඨානෙහි ඡම්බුදිපකා මනුස්සා උත්තරකුරුකෙ ව මනුස්සෙ අධිගණ්හන්ති දෙවෙ ව තාවතිංසෙ. කතමෙහි තීහි? සුරා සතිමන්තො ඉධ බ්බත්ථවරියවාසො’ති (අ. නි. 9.21; කථා. 271).

තථා හි බුද්ධා භගවන්තො, පච්චෙකබුද්ධා, අග්ගසාවකා, මහාසාවකා, වක්කවත්තිනො, අඤ්ඤෙ ව මහානුභාවා සත්තා තත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. තෙ හි සමානරූපාදිතාය පන සද්ධිං පරිත්තදිපවාසිහි ඉතරමහාදිපවාසිනොපි මනුස්සා

ත්වෙව පඤ්ඤාදිංසු”ති කෙවි. අපරෙ පන භණන්ති “ලොභාදීහි, අලොභාදීහි ව සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්තතාය මනුස්සා. යෙ හි සත්තා මනුස්සජාතිකා, තෙසු විසෙසනො ලොභාදයො, අලොභාදයො ව උස්සන්තා, තෙ ලොභාදිඋස්සන්තතාය අපායමග්ගං, අලොභාදිඋස්සන්තතාය සුගතිමග්ගං, නිබ්බානගාමිමග්ගඤ්ච පරිපූරෙන්නි, තස්මා ලොභාදීහි, අලොභාදීහි ව සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්තතාය පරිත්තදීපවාසීහි සද්ධිං චතුදීපවාසීනො සත්තවිසෙසා මනුස්සාති වුවවන්ති”ති. ලොකියා පන “මනුනො අපච්චභාවෙන මනුස්සා”ති වදන්ති. මනු නාම පයමකප්පිකො ලොකමරියාදාය ආදිභූතො සත්තානං හිතාහිතවිධායකො කත්තබ්බකත්තබ්බතාසු නියොජනතාවසෙන පිතුට්ඨානියො, යො සාසනෙ “මහාසම්මතො”ති වුවවති අම්භාකං මහාබොධිසත්තො, පච්චක්ඛතො, පරම්පරා ව තස්ස ඔවාදානුසාසනියං ධීතා සත්තා පුත්තසදිසතාය “මනුස්සා, මානුසා”ති ව වුවවන්ති. තතො එව හි තෙ “මානවා, මනුජා”ති ව වොහරියන්ති. මනුස්සභූතස්සාති මනුස්සෙසු භූතස්ස ජාතස්ස, මනුස්සභාවං වා පත්තස්සාති අත්ථො. අයඤ්ච නයො ලොකියමහාජනස්ස වසෙන වුත්තො. මහාබොධිසත්තානං පන සත්තානස්ස මහාහිනිභාරතො පට්ඨාය කුසලධම්මපටිපත්තියං සම්මදෙව අභිසම්බන්තතා තෙසං සුගතියං, අත්තනො උප්පජ්ජනදුග්ගතියඤ්ච නිබ්බන්තානං කුසලකම්මං ගරුතරමෙවාති දස්සෙතුං “අකාරණං වා එත”න්තිආදි වුත්තං.

එවරුපෙ අත්තභාවෙති හත්ථිආදිඅත්තභාවෙ. ධීතෙන කතකම්මං න සක්කා සුබෙන දීපෙනුං ලොකෙ අප්පඤ්ඤාතරුපත්තා. සුබෙන දීපෙනුං “අසුකස්මිං දෙසෙ අසුකස්මිං නගරෙ අසුකො නාම රාජා, බ්‍රාහ්මණො හුත්වා ඉමං කුසලකම්මං අකාසී”ති එවං සුවිඤ්ඤාපයභාවතො. ථීරග්ගහණොති අසිට්ඨග්ගාහි ථාමප්පත්තග්ගහණො. නිව්චලග්ගහණොති අවඤ්චලග්ගාහි තත්ථ කෙනවිපි අසංභාරියො . පටිකුට්ඨිති සංකුට්ඨි, ජිගුච්ඡනවසෙන විවට්ටති වා. පසාරියතීති විත්ථනං හොති වෙපුල්ලං පාපුණාති.

තවෙසො මහාසමුද්දසදිසොති එසො උදකොසො තෙව මහාසමුද්දසදිසො.

දියති එතෙනාති දානං, පරිච්චාගවෙතනා. දියානවසෙනාති දෙයාධම්මස්ස පරියත්තං කත්වා පරිච්චජනවසෙන දානං. සංචිභාගකරණවසෙනාති තස්සෙව අත්තනා සද්ධිං පරස්ස සංචිභජනවසෙන සංචිභාගො, තථාපචත්තා වෙතනා. සීලසමාදානෙති සීලස්ස සම්මදෙව ආදානෙ, ගහණෙ පවත්තනෙති අත්ථො. තං පවත්තිකාලෙන දස්සෙන්නො “පුරණකාලෙ”ති ආහ. මාතු හිතො මත්තෙයොයා, යස්ස පන ධම්මස්ස වසෙන සො “මත්තෙයොයා”ති වුවවති, සො මත්තෙයාතාති ආහ “මාතු කාතබ්බවත්තෙ”ති. එසෙව නයො “පෙත්තෙයාතායා”තිආදිසු. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙසුති අඤ්ඤමඤ්ඤවිසිට්ඨියෙසු අඤ්ඤෙසු, තෙ පන කුසලභාවෙන වුත්තා කුසලාති ආහ “එවරුපෙසු”ති. අධිකුසලෙසුති අභිවිසිට්ඨියෙසු කුසලෙසු, සා පන අභිවිසිට්ඨතා උපාදාසුපාදාය හොති. යං පනෙත්ථ උක්කංසගතං අධිකුසලං, තදුක්කංසනයෙන ඉධාධිප්පෙතන්ති තං දස්සෙතුං “අත්ථි කුසලා, අත්ථි අධිකුසලා”තිආදි වුත්තං. නනු පඤ්ඤාපාරමිසඬිගහඤ්ඤාණසම්භාරභූතා කුසලා ධම්මා නිප්පරියායෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපටිලාභපච්චයා කුසලා නාම, ඉමෙ පන මහාපුරිසලක්ඛණනිබ්බන්තකා පුඤ්ඤසම්භාරභූතා කස්මා තථා වුත්තාති? සබ්බෙසම්පි මහාබොධිසත්තසත්තානගතානං පාරමිධම්මානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපටිලාභපච්චයභාවතො. මහාහිනිභාරතො පට්ඨාය හි මහාපුරිසො යං කිඤ්චි පුඤ්ඤං කරොති, සබ්බං තං සම්මාසම්බොධිසම්මධිගමායෙව පරිණාමෙති. තථා හි සසම්භාරාබ්‍යාසො, දීඝකාලාබ්‍යාසො, නිරන්තරාබ්‍යාසො, සක්කච්චාබ්‍යාසොති චත්තාරො අබ්‍යාසා චතුරධිට්ඨානපරිපූරිතසම්මන්ධා අනුපුබ්බෙන මහාබොධිට්ඨානා සම්පජ්ජන්ති.

සකිම්පිති පි-සද්දෙන අනෙකචාරම්පි කතං විජාතියෙන අත්තරිතං සඬිගණ්හාති. අභිණ්හකරණෙනාති බහුලිකාරෙන. උපචිතන්ති උපරුපරි වඩ්ඪිතං. පිණ්ඩිකතන්ති පිණ්ඩසො කතං. රාසිකතන්ති රාසිභාවෙන කතං. අනෙකක්ඛන්තුඤ්චි පවත්තියමානං කුසලකම්මං සත්තානෙ තථාලද්ධපරිභාවනං පිණ්ඩිභූතං විය, රාසිභූතං විය ව හොති. විපාකං පති සංභවිචකාරිභාවත්තා චක්කවාළං අතිසම්බාධං භවග්ගං අතිනීවං, සවෙ පනෙ තං රූපං සියාති අධිප්පායො. විපුලත්තාති මහන්තත්තා. යස්මා පන තං කම්මං මෙත්තාකරුණාසතිසම්පජ්ඤාහි පරිග්ගහිතතාය දුරසමුප්පාරිතං පමාණකරණධම්මන්ති පමාණරහිතතාය “අප්පමාණ”න්ති චත්තබ්බතං අරහති, තස්මා “අප්පමාණත්තා”ති වුත්තං.

අධිභවතීති ඵලස්ස උළාරභාවෙන අභිභූයා තිට්ඨති. අත්ථතො පණිතපණිතානං හොගානං පටිලාභො එවාති ආහ “අතිරෙකං ලභතී”ති. අධිගච්ඡතීති වින්දති, නිබ්බන්තමානොව තෙන සමන්තාගතො හොතීති අත්ථො. එකදෙසෙන අචුසිත්වා සබ්බප්පදෙසෙහි චුසනතො සබ්බප්පදෙසෙහි චුසන්තියො එතෙසං පාදතලානං සන්තිති “සබ්බාවන්තෙහි පාදතලෙහි”ති වුත්තං. යථා නික්ඛිපනෙ සබ්බෙ පාදතලප්පදෙසා සංභවිචකාරිනො අනින්තතාය සමභාවතො, එවං උද්ධරණෙපිති වුත්තං “සමං චුසති, සමං උද්ධරති”ති. ඉදාති ඉමස්ස මහාපුරිසලක්ඛණස්ස සම්මධිගමෙන ලද්ධබ්බතිස්සන්දඵලවිභාවනමුබෙන ආනුභාවං විභාවෙතුං “සවෙපි හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ නරකන්ති ආවාටං. අත්තො පටිසති සමභාවාපත්තියා. “චක්කලක්ඛණෙන පතිට්ඨාතබ්බට්ඨාන”න්ති ඉදං යං භූමිප්පදෙසං පාදතලං චුසති, තත්ථ චක්කලක්ඛණම්පි චුසනවසෙන පතිට්ඨාතීති කත්වා වුත්තං. තස්ස පන තථා පතිට්ඨානං සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය එවාති සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය ආනුභාවකිත්තෙන “ලක්ඛණන්තරානයනං කිමත්ථිය”න්ති න වින්තෙතබ්බං. සීලතෙජෙනාති සීලප්පභාවෙන. පුඤ්ඤතෙජෙනාති කුසලප්පභාවෙන. ධම්මතෙජෙනාති ඤාණප්පභාවෙන. තිහිපි පදෙහි භගවතො බුද්ධභූතස්ස ධම්මා ගහිතා, “දසන්තං පාරමීන”න්ති ඉමිනා බුද්ධකරධම්මා ගහිතා.

202. මහාසමුද්දොව සීමා සබ්බභූමිස්සරභාවතො. “අබ්ලමනිමිත්තමකණ්ටක”න්ති තිහිපි පදෙහි ථෙය්‍යාභාවොව චුත්තොති ආහ “නිව්චොර”න්තිආදි . බරසම්ඵස්සට්ඨෙය්‍යාති සට්ටනෙන දුක්ඛසම්ඵස්සභාවෙන බ්ලාති. උපද්දවපච්චයට්ඨෙය්‍යාති අනත්ථහෙතුත්ථාය නිමිත්තාති. “අබ්ල”න්තිආදිනා එකචාරිහි චොරාභාවො චුත්තො, “නිරබ්බද”න්ති ඉමිනා පන ගණනන්ධවසෙන විවරණචොරාභාවො චුත්තොති දස්සෙතුං. “ගුම්ඛං ගුම්ඛං හුත්වා”තිආදි චුත්තං. අචික්ඛම්භනීයොති න විබන්ධනීයො කෙනවි අප්පට්ඨාහනීයො යානතො අනික්ඛබ්බනීයො. පට්පක්ඛං අනිට්ඨං අත්ථෙතිති පච්චන්ටිකො, එතෙන පාකට්ඨාභාවෙන විරොධං අකරොන්තො චෙරිපුග්ගලො චුත්තො. පට්චරුද්ධො අමිත්තො පච්චාමිත්තො, එතෙන පාකට්ඨාභාවෙන විරොධං කරොන්තො චෙරිපුග්ගලො චුත්තො. චික්ඛම්භෙතුං නාසක්ඛිංසු, අඤ්ඤදත්ථු සයමෙව විසානත්ථායනං පාපුණිංසු චෙව සාවකත්තඤ්ඤි පචෙදෙසුං.

“කම්ම”න්තිආදිසු කම්මං නාම බුද්ධභාවං උද්දස්ස කතුපටිතො ලක්ඛණසංවත්තනීයො පුඤ්ඤසම්භාරො. තෙනාහ “සත්ථසහස්සකප්පාධිකානී”තිආදි. කම්මසරික්ඛකං නාම තස්සෙව පුඤ්ඤසම්භාරස්ස කරණකාලෙ කෙනවි අකම්පනීයස්ස දල්භාවත්ථිතභාවස්ස අනුච්චිකො සුප්පතිට්ඨිතපාදනාසඬාතස්ස ලක්ඛණස්ස පරෙහි අචික්ඛම්භනීයත්ථාය ඤාපකනිමිත්තභාවො, ස්වායං නිමිත්තභාවො තස්සෙව ලක්ඛණස්සාති අට්ඨකථායං. “කම්මසරික්ඛකං නාම...පෙ.... මහාපුරිසලක්ඛණ”න්ති චුත්තං. යානගමනෙසු පාදානං දල්භාවත්ථිතභාවො ලක්ඛණං නාම. පාදානං භූමියං සමං නික්ඛිපනං, පාදතලානං සබ්බභාගෙහි චුසනං, සමමෙව උද්ධරණං, තස්මා සුට්ඨු සමං සබ්බභාගෙහි පතිට්ඨිතා පාදා එතස්සාති සුප්පතිට්ඨිතපාදො, තස්ස භාවො සුප්පතිට්ඨිතපාදනාති චුච්චති ලක්ඛණං. සුට්ඨු සමං භූමියා චුසනෙනෙව හි නෙසං තත්ථ දල්භාවත්ථිතභාවො සිද්ධො, යං “කම්මසරික්ඛකං”න්ති චුත්තං. ලක්ඛණානිසංසොති ලක්ඛණපටිලාභස්ස උද්දයො, ලක්ඛණසංවත්තනීයස්ස කම්මස්ස ආනිසංසචලන්ති අත්ථො. නිස්සන්දථලං පන හෙට්ඨා භාවිතමෙව.

203. කම්මාදිහෙදෙති කම්මකම්මසරික්ඛකලක්ඛණ ලක්ඛණානිසංසවිසඤ්ඤිතෙ විභාගෙ. ගාථාබන්ධං සන්ධාය චුත්තං, අත්ථො පන අපුබ්බං නත්ථිති අධිප්පායො. පොරාණකත්ථෙරාති අට්ඨකථාවරියා. වණ්ණනාගාථාති ථොමනාගාථා චුත්තමෙවත්ථං ගහෙන්වා ථොමනාවසෙන පවත්තත්තා. අපරභාගෙ ථෙරා නාම පාළිං, අට්ඨකථඤ්ඤි පොත්ථකාරොපනවසෙන සමාගතා මහාථෙරා, යෙ සාට්ඨකථං පිටකත්තයං පොත්ථකාරුල්ලං කත්වා සද්ධම්මං අද්ධනියවිරට්ඨිතිකං අකංසු. එකපදිකොති “දල්භසමාදානො අහොසී”තිආදිපාඨෙ එකෙකපදගාහි. අත්ථුද්ධාරොති තදත්ථස්ස සුබ්බගහණත්ථං ගාථාබන්ධවසෙන උද්ධරණතො අත්ථුද්ධාරභූතො, තයිදං පාළියං ආගතපදානි ගහෙන්වා ගාථාබන්ධවසෙන තදත්ථවිචාරණභාවදස්සනං, න පන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන යපිතභාවපටික්ඛිපනන්ති දට්ඨබ්බං.

කුසලධම්මානං වච්චිසච්චස්ස බහුකාරනං, තප්පට්පක්ඛස්ස ව මුසාවාදස්ස මහාසාවච්ඡ්ඡනං දස්සෙතුං අනන්තරමෙව කුසලකම්මපට්ඨමෙ වදන්තොපි තතො වච්චිසච්චං නීහරිත්වා කථෙති සච්චෙති වා සන්තිධානෙව “ධම්මෙ”ති චුච්චමානා කුසලකම්මපට්ඨමා එව යුත්තාති චුත්තං. “ධම්මෙති දසකුසලකම්මපට්ඨමෙ”ති. ගොබ්බිද්දඤායෙන වා එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉන්ද්‍රියදමනෙති ඉන්ද්‍රියසංවරෙ. කුසලකම්මපට්ඨග්ගණෙනස්ස වාරිත්තසීලමෙව ගහිතන්ති ඉතරම්පි සඬගහෙන්වා දස්සෙතුං සංයමස්සෙව ගහණං කතන්ති “සංයමෙති සීලසංයමෙ”ති චුත්තං. සුච්චි චුච්චති පුග්ගලො යස්ස ධම්මස්ස වසෙන, තං සොචෙය්‍යං, කායසුචරිතාදි. එතස්සෙව හි විභාගස්ස දස්සනත්ථං චුත්තම්පි වෙනං පුන චුත්තං, මනොසොචෙය්‍යග්ගහණෙන වා කුමානාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මානම්පි සඬගහෙන්තත්ථං සොචෙය්‍යග්ගහණං. ආලයභුතන්ති සමථිපස්සනානං අධිට්ඨානභුතං. උපොසථකම්මන්ති උපොසථදිවසෙ සමාදිශිත්වා සමාවරිතබ්බං පුඤ්ඤකම්මං උපොසථො සහවරණඤායෙන. “අවිහිංසායාති සත්තානං අවිහෙය්‍යායා”ති වදන්ති, තං පන සීලග්ගහණෙනෙව ගහිතං. තස්මා අවිහිංසායාති කරුණායාති අත්ථො. අවිහිංසාග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ අප්පමඤ්ඤාසාමඤ්ඤෙන වත්තාරොපි බුහ්මිචාරා උපචාරාවත්ථා ගහිතා ලක්ඛණභාරනෙයෙන. සකලන්ති අනවසෙසං පරිපුණ්ණං. එවමෙත්ථ කාමාවචරත්තභාවපරියාපන්නත්තා ලක්ඛණස්ස තංසංවත්තනිකකාමාවචරකුසලධම්මා එව පාරමිතාසඬගහපුඤ්ඤසම්භාරභූතකායසුචරිතාදිහි ද්වාදසධා විහත්තා එව. ගාථායං “සච්චෙ”තිආදිනා දසධා සඬගය්හ දස්සිතා. එස නෙයො සෙසලක්ඛණෙපි.

අංනුභීති ගාථාසුබත්ථං අකාරං සානුනාසිකං කත්වා චුත්තං. බ්‍යඤ්ජනාති ලක්ඛණාති ආචික්ඛන්තිති වෙයඤ්ජනිකා. චික්ඛම්භෙතබ්බන්ති පට්ඨාහිතබ්බං තස්සාති මහාපුරිසස්ස, තස්ස වා මහාපුරිසලක්ඛණස්ස. ලක්ඛණසීසෙන චෙත්ථ තංසංවත්තනිකපුඤ්ඤසම්භාරො චුච්චති.

පාදතලවක්කලක්ඛණවණ්ණනා

204. භයං නාම හීති, තං පන උබ්බිජ්ජනාකාරෙන, උත්තසනාකාරෙන ව පවත්තියා දුට්ඨන්ති ආහ “උබ්බෙගහසඤ්චෙව උත්තසහසඤ්චො”ති. තදුගයම්පි භයං විභාගෙන දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. අපනුදිතාති යථා චොරාදයො විලුප්පනබන්ධනාදිති පරස්ස න කරොන්ති, කතඤ්ඤි පච්චාහරණාදිනා පටිපාකතිකං හොති, එවං යථා ව වණ්ඩහත්ථිආදයො දුරතො පරිවජ්ජිතා හොන්ති, අපරිවජ්ජිතෙ තස්ස යථා යානෙ ධීතෙහි අභිභවො න හොති, එවං අපනුදිතා. අතිවාහෙතීති අතික්කාමෙති. තං යානන්ති තං සාසඬකට්ඨානං. අසක්කොන්තානන්ති උපයොගත්ථෙ සාමිච්චනං, අසක්කොන්තෙති අත්ථො. අසක්කොන්තානන්ති වා අනාදරෙ සාමිච්චනං. සහ පරිවාරොනාති සපරිවාරං.

තත්ව කිසිදු දෙයාධිමය දෙන්නො යදා තස්ස පරිවාරභාවෙන අඤ්ඤාමිති දෙයාධිමය දෙති, එවං තස්ස තං දානමයං පුඤ්ඤං සපරිවාරං නාම භොති.

තමත්වං විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “තත්ව අන්ත”න්තිආදි වුත්තං. තත්ව යථා දෙයාධිමය තස්ස අන්තදානස්ස පරිවාරො, එවං තස්ස සක්කවිචකරණං පිති දස්සෙන්නො “අථ ඛො”තිආදිමාහ. යාගුහත්තං දත්වාච අදාසිති යොජනා. එස නයො ඉතො පරතොපි. සුත්තං වට්ටෙතිති විවරස්ස සිබ්බනසුත්තකං දුට්ටිකවට්ටාදිවසෙන වට්ටිතං අකාසි. රජනන්ති අල්ලිආදිරජනවත්ථුං. පණ්ඩුපලාසන්ති රජනුපගමෙව පණ්ඩුවණ්ණං පලාසං.

භෙට්ඨිමානිති අන්තාදිති වත්තාරි. නිසදග්ගහණෙනෙව නිසදපොතොපි ගහිතො. විනපිටියං සිත්ථුරකවුණ්ණං. කොජවන්ති උද්දලොම්ඵකන්තලොම්ඵාදිකොජවත්ථරණ. සුවිහත්තඅන්තරානිති සුට්ඨු විහත්තඅන්තරානි, එතෙන වක්කාවයවට්ඨානානං සුපරිවිජින්නතං දස්සෙති.

ලද්ධාභිසෙකා ඛත්තියා අත්තනො විජිතෙ විසවිතාය බ්‍රාහ්මණාදිකෙ වතුහි සඬිගහවත්ථුහි රඤ්ජෙතුං සක්කොන්ති, න ඉතරානි ආහ “රාජානොති අභිසිත්තා”ති. රාජතො යථාලද්ධගාමනිගමාදිං ඉස්සරවතාය භුඤ්ජන්තිති භොජකා, තාදිසො භොගො එතෙසං අත්ථි, තත්ව වා නියුත්තානි භොගිකා, තෙ එව “භොගියා”ති වුත්තා. සපරිවාරං දානන්ති වුත්තනයෙන සපරිවාරදානං. ජානාතුති “සදෙවකො ලොකො ජානාතු”ති ඉමිනා විය අධිප්පායෙන නිබ්බත්තං වක්කලක්ඛණන්ති ලක්ඛණස්සෙව කම්මසරික්ඛතා දස්සිතා. එවං සති තිකමෙව සියා, න වතුක්කං, තස්මා වක්කලක්ඛණස්ස මහාපරිවාරතාය ඤාපකනිමිත්තභාවො කම්මසරික්ඛකං නාම. තෙනෙවාහ “සපරිවාරං...පෙ.... ජානාතුති නිබ්බත්ත”න්ති. “දිසායුකතාය තං නිමිත්ත”න්ති (දී. නි. 3.207) ව වක්ඛති, තථා “තං ලක්ඛණං භවති තදත්ථජොතක”න්ති (දී. නි. 3.221) ව. නිස්සන්දඵලං පන පටිපක්ඛාහිභවො දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ ගාථායං “සත්තුමද්දනො”ති.

205. එතන්ති එතං ගාථාඛන්ධභුතං වචනං, තං පනත්ථතො ගාථා එවානි ආහ “ඉමා තදත්ථපරිදීපනා ගාථා වුවචන්ති”ති.

පුරත්ථානි වා “පුරෙ”ති වුත්තතොපි පුබ්බෙ. යස්මා මහාපුරිසො න අතීතාය එකජාතියං, නාපි කතිපයජාතීසු, අථ ඛො පුරිමපුරිමතරාසු තථාච පටිපන්නො, තස්මා තත්ව පටිපන්නිං දස්සෙතුං “පුරෙ පුරත්ථා”ති වුත්තං. ඉමිස්සාපි ජාතියං අතීතකාලවසෙන “පුරෙපුරත්ථා”ති වත්තුං ලබ්භාති තතො විසෙසන්තථං “පුරිමාසු ජාතීසු”ති වුත්තන්ති ආහ “ඉමිස්සා”තිආදි. කෙච් “ඉමිස්සා ජාතියා පුබ්බෙ තුසිතදෙවලොකෙ කතකම්මපටික්ඛෙපවචන”න්ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං තත්ව තාදිසස්ස කතකම්මස්ස අභාවතො. අපනුදනොති අපනෙතා. අධිමුත්තොති යුත්තපයුත්තො.

පුඤ්ඤකම්මෙනානි දානාදිපුඤ්ඤකම්මෙන. එවං සන්නෙති සතමත්තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන එකෙකං ලක්ඛණං නිබ්බත්තෙයා, එවං සති. න රොවයිංසුති කෙවලං සතමත්තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ලක්ඛණනිබ්බත්තිං න රොවයිංසු අට්ඨකථාවරියා. කථං පන රොවයිංසුති ආහ “අනන්තෙසු පනා”තිආදි. එකෙකං කම්මන්ති එකෙකං දානාදිපුබ්බකම්මං. එකෙකං සතගුණං කත්වානි අනන්තාසු ලොකධාතුසු යත්තකා සත්තා, තෙහි සබ්බෙහි පච්චෙකං සතක්ඛන්තුං කතානි දානාදිපුඤ්ඤකම්මානි යත්තකානි, තතො එකෙකං පුඤ්ඤකම්මං මහාසත්තෙන සතගුණං කතං “සත”න්ති අධිප්පෙන, තස්මා ඉධ සත-සද්දො බහුභාවපරියායො, න සඬ්ඛ්‍යාවචනොති දස්සෙති “සතග්ගි සතං දෙවමනුස්සා”තිආදිසු විය. තෙනාහ “තස්මා සතපුඤ්ඤලක්ඛණොති ඉමමත්ථං රොවයිංසු”ති.

ආයතපණ්ණිතාදිතිලක්ඛණවණ්ණනා

206. සරසවුති නාම ජාතස්ස සත්තස්ස යාවජීවං ජීවිත්වා පකතියා මරණං. ආකඬ්ඨජීයස්ස ධනුදණ්ඩස්ස විය පාදානං අන්තොමුඛං කුටිලතාය අන්තොවඬ්ඨකපාදතා. බහිමුඛං කුටිලතාය බහිවඬ්ඨකපාදතා. පාදතලස්ස මජ්ඣෙ ලානතාය උක්කුටිකපාදතා. අග්ගපාදෙන බඤ්ජනකා අග්ගකොණ්ඩා. පණ්ණිප්පදෙසෙන බඤ්ජනකා පණ්ණිකොණ්ඩා. උන්නතකායෙනානි අනොන්නභාවෙන සමුස්සිතසරිරෙන . මුට්ඨිකතහත්ථානි ආවුධාදිනං ගහණත්ථං කතමුට්ඨිහත්ථා. එණහත්ථකානි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසට්ඨඬ්ඨලිහත්ථා. ඉදමෙත්ථ කම්මසරික්ඛකන්ති ඉදං ඉමෙසං තිණ්ණම්පි ලක්ඛණානං තථාගතස්ස දිසායුකතාය ඤාපකනිමිත්තභාවො එත්ථ ආයතපණ්ණිතා, දිසඬ්ඨලිතා බ්‍රහ්මජුගත්තතානි එතස්මිං ලක්ඛණත්තයෙ කම්මසරික්ඛකත්තං. නිස්සන්දඵලං පන අනන්තරායතාදි දට්ඨබ්බං.

207. භායිතබ්බවත්ථුනිමිත්තං උප්පජ්ජමානම්පි භයං අත්තසිනෙහහෙතුකං පහීනසිනෙහස්ස තදභාවතොති ආහ “යථා මය්හං මරණතො භයං මම ජීවිතං පිය”න්ති. සුවිණ්ණෙනානි සුට්ඨු කතුපවිතෙන සුවරිතකම්මුතා.

වචිත්වානි සග්ගතො වචිත්වා. “සුජාතගත්තො සුභුජො”ති ආදයො සරිරාවයවගුණා ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි අවිනාභාවිතොති දස්සෙතුං වුත්තා. විරයපනායානි අත්තභාවස්ස විරකාලං පවත්තනාය. තෙනාහ “දිසායුකභාවායා”ති.

තනොති වක්කවත්ති හුත්වා යාපනතො. වසිජ්ජත්තොති ක්කානාදිසු වසිභාවඤ්චෙව වෙනොවසිභාවඤ්ච පත්තො හුත්වා, කථං ඉද්ධිභාවනාය ඉද්ධිපාදභාවනායාති අත්ථො. යාපෙති විරතරත්ති යොජනා.

සත්තුස්සදතාලක්ඛණවණ්ණනා

208. රසො ජාතො ඵතෙසන්ති රසිකානි, මහාරසානි. තෙනාහ “රසසම්පන්නාන”න්ති. පිට්ඨබජ්ජකාදීනිති පුපසක්ඛලිමොදකාදීනි. ආදි-සද්දෙන පන කදලිඵලාදිං සඬගණ්ණානි. පිට්ඨං පක්ඛිපිත්වා පචිතඛිඛපායසං පිට්ඨපායසං. ආදි-සද්දෙන තථාරූපභොජ්ජයාගුආදිං සඬගණ්ණානි.

ඉධ කම්මසරික්ඛකං නාම සත්තුස්සදතාලක්ඛණස්ස පණිතලාභිතාය ඤාපකතිමිත්තභාවො. ඉමිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ ලක්ඛණෙ කම්මසරික්ඛකං නිද්ධාරෙත්වා යොජෙතඛිඛං.

209. උත්තමො අග්ගරසදායකොති සබ්බසත්තානං උත්තමො ලොකනාථො අග්ගානං පණිතානං රසානං දායකො. උත්තමානං අග්ගරසානන්ති පණිතෙසුපි පණිතරසානං. බජ්ජභොජ්ජාදිජොතකන්ති බජ්ජභොජ්ජාදිලාභජොතකං. ලාභසංවත්තනිකස්ස කම්මස්ස ඵලං “ලාභසංවත්තනික”න්ති කාරණූපචාරෙන වදති. තදත්ථජොතකන්ති වා තස්ස පණිතභොජනදායකත්තසඬබාතස්ස අත්ථස්ස ජොතකං. තදාධගච්ඡති ඵත්ථ ආ-කාරො නිපාතමත්තන්ති ආහ “තං අධගච්ඡති”ති. ලාභිරුත්තමන්ති ර-කාරො පදසන්ධිකරො.

කරවරණාදිලක්ඛණවණ්ණනා

210. පබ්බජිතපරික්ඛාරං පත්තච්චරාදිං ගිහිපරික්ඛාරං වත්ථාචුධයානසයනාදිං.

සබ්බන්ති සබ්බං උපකාරං. මක්ඛෙන්වා නාසෙති මක්ඛිභාවෙ යත්වා. තෙලෙන විය මක්ඛෙතිති සතධොතතෙලෙන මක්ඛෙති විය. අත්ථසංවඩ්ඪනකථායාති හිතාවහකථාය. කථාගහණඤ්චෙන්ථ නිදස්සනමත්තං. පරෙසං හිතාවහො කායපයොගොපි අත්ථවරියා. අට්ඨකථායං පන වචිපයොගවසෙනෙව අත්ථවරියා චුත්තා.

සමානත්තතායාති සදිසභාවෙ සමානට්ඨානෙ යපනෙන, තං පනස්ස සමානට්ඨානෙ යපනං අත්තසදිසතාකරණං, සුබෙන ඵකසම්භොගතා, අත්තනො සුචුජ්ජත්තියං; තස්ස ව දුක්චුජ්ජත්තියං තෙන අත්තනො ඵකසම්භොගතාති ආහ “සමානසුඛදුක්ඛභාවෙනා”ති. සා ව සමානසුඛදුක්ඛතා ඵකතො නිසජ්ජාදිනා පාකටා භොතිති තං දස්සෙන්තො “ඵකාසනෙ”තිආදිමාහ. න හි සක්කා ඵකපරිභොගො කාතුං ජාතියා හීනත්තා. තථා අකරියමානෙ ව සො කුජ්ඣති භොගෙන අධිකත්තා, තස්මා දුස්සඬගහො. න හි සො ඵකපරිභොගං ඉච්ඡති ජාතියා හීනභාවතො. න අකරියමානෙ ව කුජ්ඣති භොගෙන හීනභාවතො. උභොහිති ජාතිභොගෙහි. සදිසොපි සුසඬගහො ඵකසදිසභාවෙනෙව ඉතරෙන සහ ඵකපරිභොගස්ස පච්චාසිසාය, අකරණෙ ව තස්ස කුජ්ඣනස්සාභාවතො. අදියමානෙපි කිස්මිඤ්චි ආමිසෙ අකරියමානෙපි සඬගහෙ. න පාපකෙන චිත්තෙන පස්සති පෙසලභාවතො. තතො ඵච පරිභොගොපි...පෙ.... භොති. ඵචරූපන්ති ගිහී වෙ, උභොහි සදිසං; පබ්බජිතො වෙ, සීලවත්තන්ති අධිජ්ජායො.

සුසඬගහිතාව භොන්තිති සුට්ඨ සඬගහිතා ඵච භොන්ති දළ්භහත්තිභාවතො. තෙනාහ “න හිජ්ජන්ති”ති.

දානාදිසඬගහකම්මන්ති දානාදිභෙදං පරසඬගණ්ණනවසෙන පචත්තං කුසලකම්මං.

211. අනවඤ්ඤාතෙන අපරිභූතෙන සම්භාවිතෙන. පමොදො චුච්චති භාසො, න අජ්ජමොදෙනාති ඵත්ථ පටිසෙධද්වයෙන සො ඵච චුත්තො. සො ව ඔදග්ගාසභාවත්තා න දිනො ධම්මුපසඤ්ඡිත්තත්තා න ගබ්භයුත්තොති ආහ “න දිනෙන න ගබ්භිතෙනාති අත්ථො”ති. සත්තානං අගණ්ණනගුණෙනාති යොජනා.

අතිරුචිරන්ති අතිවිය රුචිරකතං, තං පන පස්සන්තානං පසාදාවහන්ති ආහ “සුපාසාදික”න්ති. සුට්ඨ ඡෙකන්ති අතිවිය සුන්දරං. විධාතඛිබොති විධාතුං සන්දිසිතුං සක්කුණෙයො. පියං වදන්ති පියවද්ද යථා “සබ්බවිද්ද”ති. සුබමෙව සුබතා, තං සුබතං. ධම්මඤ්ච අනුධම්මඤ්චාති ලොකුත්තරධම්මඤ්චෙව තස්ස අනුරූපපුබ්බතාගධම්මඤ්ච.

උස්සඬ්ඛපාදාදිලක්ඛණවණ්ණනා

212. “අත්ථුපසංහිත”න්ති ඉමිනා වට්ටනිස්සිතා ධම්මකථා චුත්තාති ආහ “ඉධලොකපරලොකත්ථනිස්සිත”න්ති. “ධම්මුපසංහිත”න්ති ඉමිනා විවට්ටනිස්සිතා, තස්මා දසකුසලකම්මපථා විවට්ටසන්තිස්සයා වෙදිතඛිඛා. නිදංසෙසීති සන්දස්සෙසී තෙ ධම්මෙ පච්චක්ඛෙ කත්වා පකාසෙසී. නිදංසනකථන්ති පාකටකරණකථං. ඡෙට්ඨට්ඨෙන අග්ගො, පාසංසට්ඨෙන සෙට්ඨො, පමුඛට්ඨෙන පාමොක්ඛො, පධානට්ඨෙන උත්තමො, හිතසුඛත්ථිකෙහි පකාරතො

වරණයකට රජයකට පවරනු ලබන අතර විශේෂයෙන්ම “අග්ග” නිදාදීමට පදනම හා වත්පස්ස හෙදාභාවය “සබ්බාති අඤ්ඤාමඤ්ඤාදිවෙවනාති” නිදාදීම.

උද්ධමගමනියානි සුභන්තානං උපරුපරි විශේෂං ගමන්තිති උද්ධමගමනියා. සබ්බාති අග්ගං පිට්ඨිපාදසමිපෙ එව පතිට්ඨිතන්තා අග්ගසබ්බා පාදා එතස්සාති අග්ගසබ්බපාදො. සබ්බාති ව ගොප්ඨකානමිදං නාමං.

213. ධම්මදානයඤ්ඤානි ධම්මදානයසබ්බාතං යඤ්ඤං.

සුට්ඨ සණ්ඨිතාති සම්මදෙව සණ්ඨිතා. පිට්ඨිපාදස්ස උපරි පකතිඅභිගුලෙන චතුරභිගුලෙ ජඨසාපදෙසෙ නිගුල්භා අපඤ්ඤායමානරූපා හුත්වා සීතාති අත්ථො.

එණිපඨසලක්ඛණවණ්ණනා

214. සිප්පන්ති සික්ඛිතබ්බට්ඨෙත “සිප්ප”න්ති උද්ධනාමං සත්තානං ජීවිකාහෙතුභූතං ආජීවවිධිං. ජීවිකත්ථං, සත්තානං උපකාරත්ථඤ්ච වෙදිතබ්බට්ඨෙත විජ්ජා, මන්තසත්ථාදි. වරන්ති තෙන සුගතිං, සුඛඤ්ච ගච්ඡන්තිති වරණං. කම්මස්සකතාඤ්ඤාං උත්තරපදලොපෙන “කම්ම”න්ති චුත්තන්ති ආහ “කම්මන්ති කම්මස්සකතාජානනපඤ්ඤා”ති. තාති වෙවාති පුබ්බෙ චුත්තහත්ථිආදීති වෙව. සත්ත රතනානීති මුත්තාදීති සත්ත රතනානි. ව-සද්දෙන රඤ්ඤො උපභොගභූතානං වත්ථසෙය්‍යාදීනං සබ්බගො. රඤ්ඤො අනුවච්ඡවිකානීති රඤ්ඤො පරිභුඤ්ජනයොග්‍යානි. සබ්බෙසන්ති “රාජාරහානී” නිදාදිනා චුත්තානං සබ්බෙසංයෙව එකජ්ඣං ගහණං. බුද්ධානං පරිසා නාම ඔධිසො අනොධිසො ව සම්මතපාපා, තත්ථාය පටිපන්නා ව හොතිති චුත්තං “සමණානං කොට්ඨාසභූතා වතස්සො පරිසා”ති.

සිප්පාදිවාවනන්ති සිප්පානං සික්ඛාපනං. පාළියමිපි හි “වාචනා”ති වාවනසිසෙන සික්ඛාපනං දස්සිතං. උක්කුට්ඨිකාසනන්ති තංතංවෙය්‍යාවච්චකරණෙන උක්කුට්ඨිකස්ස නිසජ්ජා. පයොජනවසෙන ගෙහතො ගෙහං ගාමතො ගාමං ජඨසායො කිලමෙත්වා පෙසනං ජඨසපෙසනිකා. ලිඛිත්වා පාතිනං විය හොති අපරිපුණ්ණභාවතො. අනුපුබ්බඋග්ගතවට්ටිතන්ති ගොප්ඨකට්ඨානතො පට්ඨාය යාව ජාණුප්පදෙසා මංසුපවයස්ස අනුක්කමෙන සමන්තතො වඩ්ඪිතන්තා අනුපුබ්බෙන උග්ගතං හුත්වා සුචට්ටිතං. එණිපඨසලක්ඛණන්ති සණ්ඨානමත්තෙන එණිමග්ගපඨසාසදිසපඨසලක්ඛණං.

215. “යතුපසාතායා”ති එත්ථ ත-කාරො පදසන්ධිකරො, අනුනාසිකලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “ය”න්තිආදි. “උද්ධග්ගලොමා සුබුමත්තවොත්ථතා”ති චුත්තන්තා වොදකෙන “කිං පන අඤ්ඤෙන කම්මෙන අඤ්ඤං ලක්ඛණං නිබ්බත්තති”ති වොදිතො, ආවරියො “න නිබ්බත්තති”ති වත්ථා “යදි එවං ඉධ කස්මා ලක්ඛණන්තරං කමීත”න්ති අන්තොලීනමෙව වොදනං පරිහරන්තො “යං පන නිබ්බත්තති...පෙ.... ඉධ චුත්ත”න්ති ආහ. තත්ථ යං පන නිබ්බත්තති යං ලක්ඛණං චුච්චමානලක්ඛණනිබ්බත්තකෙන කම්මුතා නිබ්බත්තති. තං අනුබ්‍යඤ්ජනං හොතිති තං ලක්ඛණං චුච්චමානස්ස ලක්ඛණස්ස අනුකුලලක්ඛණං නාම හොති. තස්මා තෙන කාරණෙන ඉධ එණිපඨසලක්ඛණකප්පෙන “උද්ධග්ගලොමා සුබුමත්තවොත්ථතා”ති ලක්ඛණන්තරං චුත්තං.

සුබුමච්ඡවිලක්ඛණවණ්ණනා

216. සමීතපාපට්ඨෙත සමණං, න පබ්බජ්ජාමත්තෙන. බාහිතපාපට්ඨෙත බ්‍රාහ්මණං, න ජාතිමත්තෙන.

මහන්තානං අත්ථානං පරිග්ගණ්ණනතො මහතී පඤ්ඤා එතස්සාති මහාපඤ්ඤො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයොති ආහ “මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතොති අත්ථො”ති. නානත්තන්ති යාති මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතන්තා භගවා “මහාපඤ්ඤො” නිදාදිනා කිත්තියති, තාසං මහාපඤ්ඤාදීනං ඉදං නානත්තං අයං වෙමත්තතා.

යස්ස කස්සචි විශේෂයතො අරුපධම්මස්ස මහත්තං නාම කිච්චසිද්ධියා වෙදිතබ්බන්ති තදස්සා කිච්චසිද්ධියා දස්සෙන්තො “මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධෙ පරිග්ගණ්ණනාති මහාපඤ්ඤො” නිදාදිමාහ. තත්ථ හෙතුමහන්තතාය, පච්චයමහන්තතාය, නිස්සයමහන්තතාය, පහෙදමහන්තතාය, කිච්චමහන්තතාය, ඵලමහන්තතාය, ආනිසංසමහන්තතාය ව සීලක්ඛන්ධස්ස මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. තත්ථ හෙතු අලොභාදයො. පච්චයො හිරොත්තජ්ජසද්ධාසතිවිරියාදයො. නිස්සයො සාවකබ්බොධිපච්චෙකබ්බොධිසම්මාසම්බොධිනියතතා, තංසමඬගිතො ව පුරිසවිසෙසා. පහෙදො වාරිත්තවාරිත්තාදිවිභාගො. කිච්චං තදභිගාදිවසෙන පටිපක්ඛවිධමනං. ආනිසංසො පියමනාපතාදි. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ, (විසුද්ධි. 1.6) ආකඨබ්බෙය්‍යසුත්තාදියු (ම. නි. 1.65) ව ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමීනා නයෙන සමාධික්ඛන්ධාදීනමිපි මහන්තතා යථාරහං විත්ථාරෙත්වා වෙදිතබ්බො. යානායානානං පන මහාවිසයතාය, සා බහුධාතුකසුත්තෙ ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො. විහාරසමාපත්තියො සමාධික්ඛන්ධනිද්ධාරණනයෙන වෙදිතබ්බො. අරියසච්චානං සකලසාසනසබ්බගතො, සො සච්චවිහරිත- (විහ. 189) තංසංවණ්ණනාසු (විහ. අට්ඨ. 189) ආගතනයෙන, සතිපට්ඨානා දීනං සතිපට්ඨානවිහරිතාදියු, (විහ. 355)

තංසංවණ්ණනාසු (විභ. අට්ඨ. 355) ව ආගතනයෙන, සාමඤ්ඤඵලානං මහතො හිතස්ස, මහතො සුඛස්ස, මහතො අත්ථස්ස, මහතො යොගක්ඛේමස්ස නිබ්බන්තිභාවතො, සන්තප්ඤ්නනිපුණඅතක්කාවචරපණ්ඩිතවේදනීයභාවතො ව; අභිඤ්ඤානං මහාසම්භාරතො, මහාවිසයතො, මහාකිව්වතො, මහානුභාවතො, මහානිබ්බන්තිතො ව, නිබ්බානස්ස මදනිමිදනාදිමහත්තසිද්ධිතො මහත්තතා වේදිතබ්බා.

පුටුපඤ්ඤාති එත්ථාපි චුත්තයානුසාරෙන අත්ථො වේදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – නානාබන්ධෙසු ඤාණං පවත්තති “අයං රූපක්ඛන්ධො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො නාමා”ති එවං පඤ්චන්තං බන්ධානං නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තෙසුපි “එකවිධෙන රූපක්ඛන්ධො, එකාදස්විධෙන රූපක්ඛන්ධො. එකවිධෙන වේදනාක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන වේදනාක්ඛන්ධො. එකවිධෙන සඤ්ඤාණක්ඛන්ධො. එකවිධෙන සඬබාරක්ඛන්ධො. එකවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති එවං එකෙකස්ස බන්ධස්ස අතිතාදිභෙදවසෙනාපි නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. තථා “ඉදං චක්ඛායතනං නාම...පෙ...ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ වතුභූමිකා”ති එවං ආයතනානං නානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති. නානාධාතුසුති “අයං චක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනොවිඤ්ඤාණධාතු නාම. තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ ධාතුයො වතුභූමිකා”ති එවං නානාධාතුසු ඤාණං පවත්තති, තයිදං උපාදින්නකධාතුවසෙන චුත්තං. පච්චෙකඛුද්ධානම්පි හි ද්වින්නඤ්ච අග්ගසාවකානං උපාදින්නකධාතුසු එවං නානාකරණං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති, තඤ්ච ඛො එකදෙසතොව, න නිප්පදෙසතො. අනුපාදින්නකධාතූනං පන ලක්ඛණාදිමත්තමෙව ජානන්ති, න නානාකරණං. සබ්බඤ්ඤඛුද්ධානමෙව පන “ඉමාය නාමධාතුයා උස්සන්තන්තා ඉමස්ස රුක්ඛස්ස බන්ධො සෙනො, ඉමස්ස කාළො, ඉමස්ස මට්ඨො, ඉමස්ස බහලත්තවො, ඉමස්ස තනුතවො. ඉමස්ස පත්තං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ඵවරූපං. ඉමස්ස පුප්ඵං නිලං, ඉමස්ස පිතකං, ලොහිතකං, ඔදානං, සුගන්ධං, දුග්ගන්ධං. ඵලං බුද්දකං, මහත්තං, දීපං, වට්ඨං, සුසණ්ඨානං, දුස්සණ්ඨානං, මට්ඨං, ඵරුසං, සුගන්ධං, දුග්ගන්ධං, මධුරං, තිත්තකං, අම්බිලං, කටුකං, කසාවං. කණ්ටකො තිබ්බො, අතිබ්බො, උජුකො, කුටිලො, කණ්භො, නිලො, ඔදානො හොති”ති ධාතුනානත්තං පටිච්ච ඤාණං පවත්තති.

නානාපටිච්චසමුප්පාදෙසුති අප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාභෙදතො ව නානාපභෙදෙසු පටිච්චසමුප්පාදභිගෙසු. අවිජ්ජාදිඅඬගාති හි පච්චෙකං පටිච්චසමුප්පාදසඤ්ඤිතාති. තෙනාහ සඬබාරපිටකෙ “ද්වාදස පච්චයා ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදා”ති. නානාසුඤ්ඤතමනුපලබ්භෙසුති නානාසභාවෙසු නිව්චසාරාදිවිරහිතෙසු සුඤ්ඤතභාවෙසු තතො එව ඉත්ථිපුරිසඅත්තත්තනියාදිවසෙන අනුපලබ්භනසභාවෙසු පකාරෙසු. ම-කාරො හෙත්ථ පදසන්ධිකරො. නානාඅත්ථෙසුති අත්ථපටිසම්භිදාය විසයභූතෙසු පච්චයුප්පන්තාදිවසෙන නානාවිධෙසු අත්ථෙසු. ධම්මෙසුති ධම්මපටිසම්භිදාය විසයභූතෙසු පච්චයාදිවසෙන නානාවිධෙසු ධම්මෙසු. නිරුත්තීසුති තෙසංයෙව අත්ථධම්මානං නිද්ධාරණවචනසඬබාතෙසු නානානිරුත්තීසු. පටිභානෙසුති අත්ථපටිසම්භිදාදීසු විසයභූතෙසු “ඉමානි ඤාණානි ඉදමත්ථපොතකානි”ති (විභ. 726, 729, 731, 732, 734, 736, 739) තථා තථා පටිභානතො උපනිට්ඨනතො “පටිභානානි”ති ලද්ධනාමෙසු නානාඤාණෙසු. “පුටුනානාසීලක්ඛන්ධෙසු”තිආදීසු සීලස්ස පුටුත්තං චුත්තමෙව, ඉතරෙසං පන චුත්තයානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙයාත්තා පාකට්ඨමෙව. යං පන අභින්නං එකමෙව නිබ්බානං, තත්ථ උපචාරවසෙන පුටුත්තං ගහෙතබ්බන්ති ආහ “පුටුප්ප්පනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්මා”ති, තෙනස්ස මදනිමිදනාදිපරියායෙන පුටුත්තං පරිදිපිතං හොති.

එවං විසයවසෙන පඤ්ඤාය මහත්තං, පුටුත්තං දස්සෙත්වා ඉදානි සම්පයුත්තධම්මවසෙන භාසභාවං, පවත්තිආකාරවසෙන ජවනභාවං, කිව්චවසෙන තික්ඛාදිභාවං දස්සෙතුං “කතමා භාසපඤ්ඤා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ භාසබහුලොති පිතිබහුලො. සෙසපදානි තස්සෙව වෙච්චනානි. සීලං පරිපුරෙති හට්ඨපහට්ඨො උදග්ගදග්ගො හුත්ථා ඨපෙත්වා ඉන්ද්‍රියසංවරං තස්ස විසුං චුත්තන්තා අනවසෙසසීලං පරිපුරෙති. පිතිසොමනස්සසහගතා හි පඤ්ඤා අභිරතිවසෙන ආරම්මණෙ ඵුල්ලිතවිකසිතා විය පවත්තති, න එවං උපෙක්ඛාසහගතා. පුන සීලක්ඛන්ධන්ති අරියසීලක්ඛන්ධමාහ. “සමාධික්ඛන්ධ”න්තිආදීසුපි එසෙව නයො.

සබ්බං තං රූපං අනිච්චතො බිජ්ජං පවතීති යා රූපධම්මෙ “අනිච්චා”ති සීඝ්‍රවෙගෙන පවත්තති, පටිපක්ඛදුර්භාවෙන පුබ්බාභිසඬබාරස්ස සාතිසයත්තා ඉන්ද්‍රෙන විස්සට්ඨවජීරං විය ලක්ඛණං අවිරජ්ඣන්ති අදන්ධායන්ති රූපක්ඛන්ධෙ අනිච්චලක්ඛණං වෙගසා පටිවිජ්ඣන්ති, සා ජවනපඤ්ඤා නාමාති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එවං ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤා දස්සෙත්වා බලවිච්චස්සනාවසෙන දස්සෙතුං “රූප”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ බයට්ඨෙතානි යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජති, තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජනතො බයසභාවන්තා. භයට්ඨෙතානි භයානකභාවතො. අසාරකට්ඨෙතානි අසාරකභාවතො අත්තසාරවිරහතො, නිව්චසාරාදිවිරහතො ව. තුලයිත්ථාති තුලනභූතාය විපස්සනාපඤ්ඤාය තුලෙත්වා. තීරයිත්ථාති තාය එව තීරණභූතාය තීරයිත්ථා. විභාවයිත්ථාති යාථාවතො පකාසෙත්වා පච්චක්ඛං කත්වා. විභූතං කත්වාති පාකට්ඨං කත්වා. රූපනිරොධෙති රූපක්ඛන්ධනිරොධභෙතුභූතෙ නිබ්බානෙ නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන. ඉදානි සිබාප්පත්තවිපස්සනාවසෙන ජවනපඤ්ඤා දස්සෙතුං පුන “රූප”න්තිආදි චුත්තං. “චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාවසෙනා”ති කෙවි.

ඤාණස්ස තික්ඛභාවො නාම සවිසෙසං පටිපක්ඛපභානෙන වේදිතබ්බොති. “බිජ්ජං කිලෙසෙ ජින්දතීති තික්ඛපඤ්ඤා”ති වත්ථා තෙ පන කිලෙසෙ විභාගෙන දස්සෙත්තො “උප්පන්නං කාමචිතක්ක”න්තිආදිමාහ.

නික්බපඤ්ඤා බිජ්ජාභිඤ්ඤා හොති, පටිපදා වස්ස න වලකිති ආහ “එකස්මිං ආසනෙ වත්තාරො අරියමග්ගා...පෙ.
... අධිගතා හොත්ති”තිආදි.

“සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, සඬ්ඛතා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා
නිරොධධම්මා”ති යාථාවතො දස්සනෙන සච්චපටිච්චෙධො ඉප්ඤ්ඤාති, න අඤ්ඤාථාති කාරණමුඛෙන
නිබ්බේධකපඤ්ඤා දස්සෙතුං “සබ්බසඬ්ඛාරෙසු උබ්බෙගඛහුලො හොති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උබ්බෙගඛහුලොති
වුත්තනයෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු අභිණ්භවත්තසංවෙගො. උත්තාසඛහුලොති ඤාණුත්තාසවසෙන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු
ඛහුසො උත්තාසමානසො , එතෙන ආදීනවානුපස්සනමාහ. “උක්කණ්ඨනඛහුලො”ති පන ඉමිනා නිබ්බිදානුපස්සනමාහ
, “අරතිඛහුලො”තිආදිනා තස්සා එව අපරාපරුප්පත්ති. ඛම්මිබොති සබ්බසඬ්ඛාරතො ඛම්මනං නිබ්බානං උද්දිස්ස
පවත්තඤාණමුඛො, තථා වා පවත්තිතවිමොක්ඛමුඛො. නිබ්බිජ්ඤානං නිබ්බේධො, සො එතිස්සා අත්ථි, නිබ්බිජ්ඤාතිති
වා නිබ්බේධිකා, සා එව පඤ්ඤා නිබ්බේධකපඤ්ඤා. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා,
උත්තානත්ථත්තා ව සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

217. පබ්බජිතං උපාසිතාති එත්ථ යාදිසං පබ්බජිතං උපාසතො පඤ්ඤාපටිලාභො හොති, තං දස්සෙතුං “පණ්ඩිතං
පබ්බජිත”න්ති වුත්තං. උපාසනඤ්චෙත්ථ උපට්ඨානවසෙන ඉච්ඡිතං, න උපනිසිදනමත්තෙනාති ආහ
“පයිරුපාසිතා”ති. අත්ථන්ති හිතං. අඛිහන්තරං කරිත්වාති අඛිහන්තරගතං කත්වා. තෙනාහ “අත්ථසුත්ත”න්ති.
භාවනපුංසකනිද්දෙසො වායං, හිතුපසඤ්ඡිතං කත්වාති අත්ථො. අන්තර-සද්දො වා චිත්තපරියායො “යස්සන්තරතො
න සන්ති කොපා”තිආදිසු (උදා. 20) විය. තස්මා අත්ථන්තරොති හිතජ්ඣාසයොති අත්ථො.

පටිලාභත්ථාය ගතෙනාති පටිලාභත්ථාය පවත්තෙන, පටිලාභසංවත්තනියෙනාති අත්ථො. උප්පාදෙ ව නිමිත්තෙ
ව ඡෙකාති උප්පාදවිධිමිති වෙව නිමිත්තවිධිමිති ව කුසලා. උප්පාදනිමිත්තකොවිදතාසිසෙන වෙත්ථ
ලක්ඛණකොසල්ලමෙව දස්සෙති. අථ වා සෙසලක්ඛණානං නිබ්බන්තියා බුද්ධානං, වක්කවත්තිනඤ්ච උප්පාදො
අනුමියති, යාති තෙහි ලද්ධබ්බආනිසංසාති නිමිත්තාති , තස්මිං උප්පාදෙ ව නිමිත්තෙ ව අනුමිතනාදිවසෙන ඡෙකා
නිපුණාති අත්ථො. ඤත්වා පස්සිස්සතිති ඤාණෙන ජානිත්වා පස්සිස්සති, න වක්ඛ්විඤ්ඤාණෙනාති අධිප්පායො.

අත්ථානුසාසනීසුති අත්ථානං හිතානං අනුසාසනීසු. යස්මා අනත්ථපටිච්චජනපුබ්බිකා සත්තානං අත්ථපටිපත්ති,
තස්මා අනත්ථොපි පරිච්ඡිජ්ජ ගහෙතබ්බො, ජානිතබ්බො වාති වුත්තං “අත්ථානත්ථං පරිග්ගාහකාති ඤාණාති”ති,
යතො “ආයුපායකොසල්ලං විය අපායකොසල්ලමිපි ඉච්ඡිතබ්බ”න්ති වුත්තං.

සුවණ්ණවණ්ණලක්ඛණවණ්ණනා

218. පටිසඬ්ඛානලෙන කොධවිනයෙන අක්කොධනො, න භාවනාලෙනාති දස්සෙතුං “න
අනාගාමීමග්ගෙනා”තිආදි වුත්තං. එවං අක්කොධවසිකත්තාති එවං මසමාණවො විය න කොධවසං ගතත්තා.
නාභිසප්ථීති කුප්ඤ්ඤාවසෙනෙව න අභිසප්ථී. යඤ්ඡි කොධස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතෙ ආරම්මණෙ උපනාහස්ස
පච්චයභූතං කුප්ඤ්ඤාවසෙන අභිසප්ථනං, තං ඉධාධිප්පෙනං, න ලුබ්භනවසෙන. තෙනාහ “කුට්ඨකණ්ටකො
වියා”තිආදි. සො හි යත්ථ ලග්ගති, තං බොහෙත්තො එව ලග්ගති. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං මම්මට්ඨානෙ.
මම්මන්ති පුට්ඨමත්තෙපි රුප්පනට්ඨානං. පුබ්බුප්පත්තිකොති පට්ඨමුප්පන්නො. තතො බලවතරො බ්‍යාපාදො
ලද්ධාසෙවනතාය චිත්තස්ස බ්‍යාප්ප්පනතො. තතො බලවතරා පතිත්ථියනාති සාතිසයං ලද්ධාසෙවනතාය තතො
බ්‍යාපාදාවත්ථායපි බලවතරා පතිත්ථියනා පච්චත්ථිකභාවෙන ථාමප්පත්තිතො.

සුමුමත්ථරණාදීති ආදි-සද්දෙන පණ්ණිකොපනියාදීනමිපි සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො හොජනදානස්සපි
වණ්ණසම්පදානිමිත්තභාවතො. තෙනාහ භගවා “හොජනං හික්ඛෙව දදමානො දායකො පටිග්ගාහකානං...පෙ....
ආයුං දෙති, වණ්ණං දෙති”ති (අ. නි. 5.37) තථා ව වක්ඛති “ආමිසදානෙන වා”ති.

219. ති අදාසි. දෙවොති මෙසො, පජ්ජුත්තො එව වා. වරතරොති උත්තමතරො. පබ්බජ්ජාය විසදිසාවත්ථාදි
භාවතො න පබ්බජ්ජාති අපබ්බජ්ජා, ගිහිභාවො. අච්ඡාදෙන්ති කොපිනං පටිච්ඡාදෙන්ති එතෙහිති අච්ඡාදනාති,
නිවාසනාති, තෙසං අච්ඡාදනානඤ්චෙව සෙස වත්ථානඤ්ච කොපවාදි උත්තමපාචුරණානඤ්ච. විනාසොති කතස්ස
කම්මස්ස අවිපච්චිත්වා විනාසො.

කොසොහිතවත්ථගුය්හලක්ඛණවණ්ණනා

220. සමානෙනාති සම්මදෙව ආනෙතා සමාගමෙනා. රජ්ජෙ පතිට්ඨිතෙන සක්කා කාතුං බහුභතිකස්සෙව
ඉප්ඤ්ඤානො. කත්තා නාම නත්ථීති වජ්ජං පටිච්ඡාදෙන්තිති ආනෙත්වා සම්බන්ධො, කරොන්ති
වජ්ජපටිච්ඡාදනකම්මන්ති වා. නනු වජ්ජපටිච්ඡාදනකම්මං නාම සාවජ්ජන්ති? සච්චං සාවජ්ජං සංකිලිට්ඨවිත්තෙන

පටිච්ඡාදෙන්තස්ස, ඉදං පන අසංකිලිට්ඨචිත්තෙන පරස්ස උප්පජ්ජනකඅනත්ථං පරිහරණවසෙන පවත්තං අධිජ්ජෙනං. “ඤාතිසඬගහං කරොන්තෙනා”ති එතෙන ඤාතත්ථවරියාවසෙන තං කම්මං පවත්තනීති දස්සෙති.

221. අමිත්තතාපනාති අමිත්තානං තපනසිලා, අමිත්තතාපනං හොතු වා මා වා එවංසභාවාති අත්ථො. න හි වක්කවත්තිනො පුත්තානං අමිත්තා නාම කෙවි හොන්ති, යෙ තෙ භවෙය්‍යං, වක්කානුභාවෙනෙව සබ්බෙපි ඛත්තියාදයො අනුවත්තකා තෙසං භවන්ති.

පට්ඨානානුචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරිමණ්ඩලාදිලක්ඛණවණ්ණනා

222. සමන්ති සමානං. තෙන තෙන ලොකෙ විඤ්ඤාතගුණෙන සමං සමානං ජානාති, යතො තත්ථ පටිපජ්ජනවිධිනාව ඉතරස්මිං පටිපජ්ජති. සයං ජානාතීති අපරනෙය්‍යො හුත්වා සයමෙව ජානාති. පුරිසං ජානාතීති වා “අයං සෙට්ඨො, අයං මජ්ඣමො, අයං නිභීනො”ති තං තං පුරිසං යාථාවතො ජානාති. පුරිසවිසෙසං ජානාතීති තස්මිං තස්මිං පුරිසෙ විජ්ජමානං විසෙසං ජානාති, යතො තත්ථ තත්ථ අනුරූපදානපදානාදිපටිපත්තියා යුත්තපත්තකාරි හොති. තෙනාහ “අයමිදමරහති”තිආදි.

සම්පත්තිපටිලාභට්ඨෙතාති දිට්ඨධම්මිකාදිසම්පත්තිනං පටිලාභාපනට්ඨෙන. සම්පඬගහකම්මන්ති සමං ජානිත්වා තදනුරූපං තස්ස තස්ස සඬගණ්හනකම්මං.

223. තුලයිත්වාති තිරයිත්වා. පටිච්චිනිත්වාති විමංසිත්වා. නිපුණයොගතො නිපුණා, අතිවිය නිපුණා අතිනිපුණා, සා පන තෙසං නිපුණතා සණ්ඨසුමුමා පඤ්ඤාති ආහ “සුමුමපඤ්ඤා”ති.

සීහපුබ්බද්ධකායාදිලක්ඛණවණ්ණනා

224. බෙමකාමොති අනුපද්දවකාමො. කම්මස්සකතාඤාණං සත්තානං වඩ්ඪිආවහං සබ්බසම්පත්තිවිධායකන්ති ආහ “පඤ්ඤායාති කම්මස්සකතාපඤ්ඤායා”ති.

සමන්තපරිපූරානීති සමන්තතො සබ්බභාගෙහි පරිපුණ්ණානි. තතො එව අභීනානි අනුනානි. ධනාදිභීති ධනධඤ්ඤාදිභී.

225. ඔකප්පනසද්ධා සද්ධෙය්‍යවත්ථුං ඔක්කන්දිත්වා පක්ඛන්දිත්වා සද්දහනසද්ධා. සා එව පසාදනීයවත්ථුස්මිම්පි අභිජ්ජෙද්දනවසෙන පවත්තියා පසාදසද්ධා. පරියත්තිසවනෙනාති සත්තානං භිතසුඛාවභාය පරියත්තියා සවනෙන. ධාරණපරිවයාදීනං තංමුලකත්තා තථා වුත්තං. එතෙසන්ති සද්ධාදීනං. සහ භානධම්මෙනාති සභානධම්මො, න සභානධම්මොති අසභානධම්මො, තස්ස භාවො අසභානධම්මතා, තං අසභානධම්මතං, අපරිභානීයසභාවන්ති අත්ථො.

රසග්ගසග්ගිතාලක්ඛණවණ්ණනා

226. තිලඵලමත්තමපි භොජනං. සබ්බත්ථ ඵරතීති සබ්බා රසාහරණියො අනුස්සරන්තං සභාවෙන සබ්බස්මිං කායෙ ඵරති. සමා හුත්වා වහන්තීති අවිසමා උජුකා හුත්වා පවත්තන්ති.

ආරොග්‍යාකරණකම්මන්ති අරොගභාවකරං සත්තානං අවිභෙදනකම්මං. මධුරාදිභෙදං රසං ගසති හරති එතෙහි, සයමෙව වා තං ගසන්ති ගිලන්ති අන්තො පවෙසෙන්නීති රසග්ගසා, රසග්ගසානං අග්ගා රසග්ගසග්ගා, තෙ එත්ථ සන්තීති රසග්ගසග්ගී, තදෙව ලක්ඛණං. භවති හි අභින්නෙපි වත්ථුස්මිං තග්ගතවිසෙසාවබොධනත්ථං භින්නං විය කත්වා වොභාරො යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරීර”න්ති . රසග්ගසග්ගිතාසඬබ්බතං වා ලක්ඛණං රසග්ගසග්ගිලක්ඛණං.

227. වධ-සද්දො “අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා රොදති”තිආදිසු (පාවි. 879) බාධනත්ථොපි හොතීති තතො විසෙසනත්ථං “මාරණවධෙනා”ති වුත්තං, මාරණසඬබ්බතෙන වධෙනාති අත්ථො. බාධනත්ථො එව වා වධ-සද්දො, මාරණෙන, බාධනෙන වාති අත්ථො. උබ්බාධනායාති ඛන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධං උද්ධං බාධනෙන. තෙනාහ “ඛන්ධනාගාරජ්ජවෙසනෙනා”ති.

අභිනීලනෙත්තාදිලක්ඛණවණ්ණනා

228. විසටන්ති කුප්ඤ්ඤාවසෙන විනිසටං කත්වා. තෙනාහ “කක්කටකො වියා”තිආදි. විසාචීති විරූපං සාවිතකං, විජීම්භන්ති අත්ථො. තෙනාහ “වඩ්ඪකක්ඛිකොවියා”ති , කුටිලඅක්ඛිකොටිපාතෙනාති අත්ථො. විවෙය්‍ය පෙක්ඛිතාති

උපුකං අනොලොකෙන්වා දිට්ඨිපාතං විචාරෙන්වා ඔලොකෙන්වා. තෙනාහ “යො කුප්ඤ්ඤිත්වා”තිආදි. පරොති කුප්ඤ්ඤිතො. න ඔලොකෙති තං සම්මුඛං ගච්ඡන්තං කුප්ඤ්ඤිත්වා න ඔලොකෙති, පරම්මුඛං. විතෙය්‍යාති විරූපං තිරියං, විඤ්ඤානං ඔලොකනක්කමං චිතික්කම්භන්වාති අත්ථො. ජිම්භං අනොලොකෙන්වා උපුකං ඔලොකනං නාම කුට්ටිභාවකරානං පාපධම්මානං අභාජනඋපුකතචිත්තතස්සෙව හොතිති ආහ “උපුමනො හුත්වා උපුං පෙක්ඛිතා”ති. යථා ව උපුං පෙක්ඛිතා හොතිති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. පසටන්ති උම්මිලනවසෙන සම්මදෙව පත්ථං. විපුලං චිත්ථතන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. පියං පියායිතබ්බං දස්සනං ඔලොකනං එතස්සාති පියදස්සනො.

කාණොති අක්ඛිති නිම්මිලෙන්වා පෙක්ඛනකො. කාකක්ඛිති කෙකරක්ඛො. වච්ඤාක්ඛිති ජිම්භපෙක්ඛනකො. ආවිලක්ඛිති ආකුලදිට්ඨිපාතො. නිලජිතලොභිතසෙනකාලවණ්ණානං වසෙන පඤ්චවණ්ණො. තත්ථ පිතලොභිතවණ්ණො සෙනමණ්ඩලගතරාජිවසෙන, නිලසෙනකාලවණ්ණො පන තංතංමණ්ඩලවසෙනෙව වෙදිතබ්බා. “පසාදොති පන තෙසං වණ්ණානං පසන්තාකාරං සන්ධාය චුත්ත”න්ති කෙවි. පඤ්චවණ්ණො පසාදොති පන යථාචුත්තපඤ්චවණ්ණපරිවාරො, තෙහි වා පටිමණ්ඩිතො පසාදොති අත්ථො. නෙත්තසම්පත්තිකරානිති “පඤ්චවණ්ණපසාදනා තිරොහිතවිදුරගතදස්සනසමත්ථනා”ති එවමාදි වක්ඛුසම්පදාය කාරණානි. ලක්ඛණසත්ථෙ යුත්තාති ලක්ඛණසත්ථෙ ආයුත්තා සුකුසලා.

උණ්චිසසිසලක්ඛණවණ්ණනා

230. පුබ්බධගමොති එත්ථ පුබ්බධගමනා නාම පමුබ්බනා, ජෙට්ඨසෙට්ඨකභාවො බහුජනස්ස අනුවත්තනියතාති ආහ “ගණජෙට්ඨකො”තිආදි.

පුබ්බධගමනාති පුබ්බධගමස්ස කම්මං. යස්ස හි කායසුචරිතාදිකම්මස්ස වසෙන මහාපුරිසො බහුජනස්ස පුබ්බධගමො අහොසි, තදස්ස කම්මං “පුබ්බධගමනා”ති අධිජ්ජෙනං, න පුබ්බධගමනාවො. තෙනාහ “ඉධ කම්මං නාම පුබ්බධගමනා”ති. පිතිපාමොජ්ජෙන පරිපුණ්ණසිසොති පිතියා, පාමොජ්ජෙන ව සම්පුණ්ණපඤ්ඤාසිසො බහුලං සොමනස්සසහගතඤ්ඤාණසම්පයුත්තචිත්තසමධිති එව හුත්වා විවරති. මහාපුරිසොති මහාපුරිසජාතිකො.

231. බහුජනන්ති සාම්ඤ්ඤිතං උපයොගවචනන්ති ආහ “බහුජනස්සා”ති. පරිභුඤ්ජනට්ඨෙන පටිභොගො, උපයොගවත්ථු පටිභොගො, තස්ස හිතාති පටිභොගියා. දෙසකාලං ඤාත්වා තදුපකරණුපට්ඨානාදි වෙය්‍යාවච්චකරා සත්තා. අභිභරන්තිති බ්‍යාහරන්ති. තස්ස තස්ස වෙය්‍යාවච්චස්ස පටිභරණතො පචත්තනකරණතො පටිභාරො, වෙය්‍යාවච්චකරො, තස්ස භාවො පටිභාරකන්ති ආහ “වෙය්‍යාවච්චකරභාව”න්ති. විසවනං විසවො, කාමකාරො වසිතා, සො එතස්ස අත්ථිති විසවිති ආහ “විණ්ණවසි”ති.

එකෙකලොමතාදිලක්ඛණවණ්ණනා

232. උපවත්තන්ති අනුකුලභාවං උපෙච්ච වත්තති. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤාසයං අනුවත්තති”ති.

එකෙකලොමලක්ඛණන්ති එකෙකස්මිං ලොමකුපෙ එකෙකලොමතාලක්ඛණං. එකෙකෙහි ලොමෙහිති අඤ්ඤෙසං සරිරෙ එකෙකස්මිම්පි ලොමකුපෙ අනෙකානිපි ලොමානි උට්ඨන්ති, න තථාගතස්ස. තෙහි පුන පච්චෙකං ලොමකුපෙසු එකෙකෙහෙව උජ්ජන්තෙහි කුණ්ඩලාවත්තෙහි පදක්ඛිණාවත්තකජාතෙහි නිචිතං. විය සරිරං හොතිති චුත්තං “එකෙකලොමුපච්චිතධිගවා”ති.

වත්තාලිසාදිලක්ඛණවණ්ණනා

234. අභිත්ථිතබ්බපරිසොති පරෙහි කෙනචි සඬගහෙන සඬගහෙන්වා, යුත්තිකාරණං දස්සෙන්වා වා න භිත්ථිතබ්බපරිසො.

අපිසුණවායාති උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං, පෙසුඤ්ඤස්ස පටිපක්ඛතුං කුසලකම්මං. පිසුණා වාචා එතස්සාති පිසුණාවො, තස්ස පිසුණාවස්ස පුග්ගලස්ස. අපරිපුණ්ණාති වත්තාරිසතො උනහාවෙන න පරිපුණ්ණා. චිරලාති සචිරා.

පහුතජිවහාදිලක්ඛණවණ්ණනා

236. ආදෙය්‍යවාවොති ආදරගාරවවසෙන ආදාතබ්බවවනො. “එවමෙත”න්ති ගහෙනබ්බවවනො සිරසා සම්පට්චිජිතසාසනො.

බද්ධජීවිහානි යථා සුබෙන පරිවත්තති, එවං සිරාදීහි පලිබුද්ධජීවිහා. ගුළ්හජීවිහානි රසබහලතාය ගුළ්හගණ්ඩසදිසජීවිහා. ද්විජීවිහානි අග්ගෙ කප්පහාවෙන ද්විධාභූතජීවිහා. මම්මනානි අප්පරිප්පුටකලාපා. ඔරඵරුසකක්කසාදිවසෙන සද්දො භිජ්ජති භින්නකාරො හොති. විචින්නදිත්වා පවත්තස්සරතාය ඡින්නස්සරා වා. අනෙකාකාරතාය භින්නස්සරා වා. කාකස්ස විය අමනුස්සස්සරතාය කාකස්සරා වා. මධුරොති ඉටියෙ, කම්මඵලෙන වත්ථුනො සුචිසුද්ධත්තා. පෙමනියොති පිතිසඤ්ජනනො, පියායිතබ්බො වා.

237. අක්කොසයුත්තත්තානි අක්කොසුපසඤ්ඤිතත්තා අක්කොසවත්ථුසභිතත්තා. ආබාධකරිත්ති සට්ඨන්තවසෙන පරෙසං පිළාවහං. බහුනො ඡනස්ස අවමද්දනතො, පමද්දභාවකරණතො වා බහුජනප්පමද්දනං. අබාළ්හන්ති වා එත්ථ අ-කාරො වුද්ධිඅත්ථො “අසෙක්ඛා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. නිකමානිකා 11) විය, තස්මා අතිවිය බාළ්හං ඵරුසං ගිරන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. න භණ්ති වෙත්ථ “න අභණ්ති න භණ්ති”ති සරලොපෙන නිද්දෙසො. සුසංභිතන්ති සුට්ඨ සංභිතං. කෙන පන සුට්ඨ සංභිතං? “මධුර”න්ති අනන්තරමෙව වුත්තත්තා මධුරතායාති විඤ්ඤායති, කා පනස්ස මධුරතාති ආහ “සුට්ඨ පෙමසංභිත”න්ති. උපයොගපුපුත්තවිසයො යං වාචා-සද්දොති ආහ “වාචායො”ති, සා වස්සා උපයොගපුපුත්තවිසයතා “භදයගාමිනියො”ති පදෙන සමානාධිකරණතාය දට්ඨබ්බො. “කණ්ණසුඛ”න්ති පාඨෙ භාවනපුංසකනිද්දෙසොයන්ති දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. වෙදයථාති කාලවිපල්ලාසෙනායං නිද්දෙසොති ආහ “වෙදයිත්ථා”ති. බ්‍රහ්මස්සරතන්ති සෙට්ඨස්සරතං, බ්‍රහ්මුනො සරසදිසස්සරතං වා. බහුතං බහුන්ති බහුතං ඡනානං බහුං සුභණ්තන්ති යොජනා.

සිහහනුලක්ඛණවණ්ණනා

238. අප්පධංසිකොති අප්පධංසියො. ය-කාරස්ස හි ක-කාරං කත්වා අයං නිද්දෙසො යථා “නියානිකා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමානිකා 97) ගුණතොති අත්තනා අධිගතගුණතො. ධානතොති යථාධීතට්ඨානන්තරතො.

පලාපකථායාති සම්ඵප්පලාපකථාය. අන්තොපවිට්ඨහනුකා එකතො, උභතො වා සංකුචිතවිසුකා. වඬිකහනුකා එකපස්සෙන කුටිලවිසුකා. පඬිභාරහනුකා පුරතො ඔලම්බොනවිසුකා.

239. චිකිණ්ණවචනා නාම සම්ඵප්පලාපිනො, තප්පටික්ඛෙපෙන අචිකිණ්ණවචනා මහාබොධිසත්තා. වාචා එව තදත්ථාධිගමුපායතාය “බ්‍යාප්පථො”ති වුත්තාති ආහ “අචිකිණ්ණ...පෙ.... වචනපථො අස්සා”ති. “ද්විභි ද්විභි”ති නයිදං ආමෙඬිතවචනං අසමානාධිකරණතො, අට්ඨ බො ද්විභි දිගුණතාදස්සනන්ති ආහ “ද්විභි ද්විභිති වතුභි”ති. තස්මා “ද්විදුගමා”ති වතුගමා වුත්තාති ආහ “වතුප්පදාන”න්ති. තථාසභාවොති යථාස්ස වුත්තනයෙන කෙනවි අප්පධංසියතා හොති ගුණෙහි, තථාසභාවො.

සමදන්තාදිලක්ඛණවණ්ණනා

240. විසුද්ධසීලාචාරතාය පරිසුද්ධා සමන්තතො සබ්බථා වා සුද්ධා පුග්ගලා පරිවාරා එතස්සාති පරිසුද්ධපරිවාරො.

241. පහාසිති තදධිගවසෙන, චික්ඛම්භනවසෙන ව පරිච්චජී. නිදිවං තාවතිංසභවනං පුරං නගරං එතෙසන්ති නිදිවපුරා, තාවතිංසදෙවා, තෙසං වරො නිදිවපුරවරො, ඉන්දො. තෙන නිදිවපුරවරෙන. තෙනාහ “සක්කෙනා”ති. ලපන්ති කථෙත්ති එතෙනාති ලපනං, මුඛන්ති ආහ “ලපනජන්ති මුඛජ”න්ති. සුට්ඨ ධවලතාය සුක්කා, ඊසකම්පි අසංකිලිට්ඨතාය සුචි. සුන්දරසණ්ඨානතාය සුට්ඨ භාවනතො, විපස්සනතො ව සොහනා. කාමං ඡනානං මනුස්සානං නිවාසනට්ඨානාදිභාවෙන පතිට්ඨාභූතො දෙසවිසෙසො “ජනපදො”ති වුවචති, ඉධ පන සපරිවාරවතුමහාදිපසඤ්ඤිතො සබ්බො පදෙසො තථා වුත්තොති ආහ “වක්කවාළපරිච්ඡින්නො ජනපදො”ති. නනු ව යථාවුත්තො පදෙසො සමුද්දපරිච්ඡින්නො, න වක්කවාළපබ්බතපරිච්ඡින්නොති? සො පදෙසො වක්කවාළපරිච්ඡින්නොපි හොතිති තථා වුත්තං. යෙ වා සමුද්දනිස්සිතා, වක්කවාළපාදනිස්සිතා ව සත්තා, තෙසං තෙ තෙ පදෙසා පතිට්ඨාති තෙපි සඬිගණ්හන්තො “වක්කවාළපරිච්ඡින්නො”ති අවොව. වක්කවාළපරිච්ඡින්නොති ව වක්කවාළෙන පරිච්ඡින්නොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තස්සාති තස්ස වක්කවත්තිනො. පුන තස්සාති තස්ස ජනපදස්ස. බහුජන සුඛන්ති එත්ථ පච්චත්තබ්‍රවචනලොපෙන බහුජනග්ගහණන්ති ආහ “බහුජනා”ති. යථා පන තෙ හිතසුඛං වරන්ති, තං විධිං දස්සෙතුං “සමානසුඛක්ඛා හුත්වා”ති වුත්තං. විගතපාපොති සබ්බසො සමුච්ඡින්නදනෙන විනිද්ධුතපාපධම්මො. දරථො වුවචති කායිකො, වෙතසිකො ව පරිලාභො. තත්ථ වෙතසිකපරිලාභො “විගතපාපො”ති ඉමිනාව වුත්තොති ආහ “විගතකායිකදරථකිලමථො”ති. රාගාදයො යස්මිං සන්තානෙන උප්පන්නා, තස්ස මලිනභාවකරණෙන මලා. කවචරභාවෙන බිලා. සන්තානං මහානත්ථකරත්තා විසෙසතො දොසො කලිති වුත්තං “දොසකලිනඤ්ඤා”ති. පනුදෙහිති සමුච්ඡින්නදනවසෙන සසන්තානතො නිභාරකෙහි, පජනනකෙහිති අත්ථො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

එත්ථ ව යස්මා සබ්බෙසම්පි ලක්ඛණානං මහාපුරිසසන්තානගතපුඤ්ඤසම්භාරභෙතුකභාවෙන සබ්බංයෙව තං පුඤ්ඤකම්මං සබ්බස්ස ලක්ඛණස්ස කාරණං විසිට්ඨරූපත්තා ඵලස්ස. න හි අභින්නරූපකාරණං භින්නසභාවස්ස ඵලස්ස පච්චයො භවිතුං සක්කොති, තස්මා යස්ස යස්ස ලක්ඛණස්ස යං යං පුඤ්ඤකම්මං විසෙසකාරණං, තං තං

විභාගෙන දස්සෙන්ති අයං දෙසනා පවත්තා. තත්ථ යථා යාදිසං කායසුචරිතාදිපුඤ්ඤකම්මං සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය කාරණං වුත්තං, තාදිසමෙව “උණ්භිසසිසතාය” කාරණන්ති න සක්කා වත්තුං දල්භසමාදානතාවිසිට්ඨස්ස තස්ස සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය කාරණභාවෙන වුත්තත්තා, ඉතරස්ස ච පුබ්බභිගමතාවිසිට්ඨස්ස වුත්තත්තා, එවං යාදිසං ආයතපණ්ණිතාය කාරණං, න තාදිසමෙව දීඝභිලිතාය, බ්‍රහ්මජුගත්තතාය ච කාරණං විසිට්ඨරූපත්තා ඵලස්ස. න හි අභින්නරූපකාරණං භින්නසභාවස්ස ඵලස්ස පච්චයො භවිතුං සක්කොති. තත්ථ යථා එකෙනෙව කම්මුනා චක්ඛාදිනානින්ද්‍රියුප්පත්තියං අවත්ථාභෙදතො, සාමන්තීයභෙදතො චා කම්මභෙදො ඉච්ඡිතබ්බො. න හි යදවත්ථං කම්මං චක්ඛුස්ස කාරණං, තදවත්ථමෙව සොනාදීනං කාරණං හොති අභින්නසාමන්තීයං චා, තස්මා පඤ්චායතනිකත්තභාවපත්ථනාභූතා පුරිමනිප්ඵන්තා කාමතණ්හා පච්චයවසෙන විසිට්ඨසභාවා කම්මස්ස විසිට්ඨසභාවඵලනිබ්බත්තසමත්ථතාසාධනවසෙන පච්චයො හොතිති එකම්පි අනෙකවිධඵලනිබ්බත්තසමත්ථතාවසෙන අනෙකරූපතං ආපන්නං විය හොති, ඵචමිධාපි “එකම්පි පාණාතිපාතා වෙරමණිවසෙන පවත්තං කුසලකම්මං ආයතපණ්ණිතාදීනං තිණ්ණම්පි ලක්ඛණානං නිබ්බත්තකං හොති”ති වුච්චමානෙපි න කොචි විරොධො. තෙන වුත්තං “සො තස්ස කම්මස්ස කතත්තා...පෙ.... ඉමානි තිණ්ණ මහාපුරිසලක්ඛණානි පටිලභති”ති නානාකම්මුනා පන තෙසං නිබ්බත්තියං වත්තබ්බමෙව නත්ථි, පාළියං පන “තස්ස කම්මස්සා”ති එකවචනනිද්දෙසො සාමඤ්ඤවසෙනාති දට්ඨබ්බො. ඵචඤ්ච කත්ථා සතපුඤ්ඤලක්ඛණවචනං සමන්තීතං හොති. “ඉමානි ද්වෙ මහාපුරිසලක්ඛණානි පටිලභති”තිආදියුපි එසෙව නයොති.

ලක්ඛණසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා.

8. සිඩ්ගාලසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

242. පාකාරෙන පරික්ඛිත්තන්ති පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධො. ගොපුරට්ඨාලකයුත්තන්ති ද්වාරපාසාදෙන වෙව තත්ථ තත්ථ පාකාරමත්ථකෙ පතිට්ඨාපිතඅට්ඨාලකෙහි ව යුත්තං. වෙච්ඡති පරික්ඛිත්තන්තා, අබ්භන්තරෙ පුප්පුපගඵලපගරුක්ඛසඤ්ජන්තන්තා ව නිලොභාසං. ඡායුදකසම්පත්තියා, භූමිභාගසම්පත්තියා ව මනොරමං.

කාළකවෙසෙනාති කලන්දකරුපෙන. නිවාපන්ති භොජනං. තන්ති උය්‍යානං.

“බො පනා”ති වචනාලඬිකාරමත්තමෙතන්ති තෙන සමයෙනාති අත්ථවචනං යුත්තං. ගහපති මහාසාලොති ගහපතිභූතො මහාසාරො, ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා අයං නිද්දෙසො. විභවසම්පත්තියා මහාසාරස්පත්තො කුටුම්භිකො. “පුත්තො පනස්ස අස්සද්ධො”තිආදි අට්ඨප්පත්තිකො යං සුත්තනික්ඛෙපොති තං අට්ඨප්පත්තිං දස්සෙතුං ආරද්ධං. කම්මඵලසද්ධාය අභාවෙන අස්සද්ධො. රතනත්තයෙ පසාදාභාවෙන අප්පසන්නො. එවමාභාති එවං ඉදාති වුවචමානාකාරෙන වදති.

යාවජ්චං අනුස්සරණියා හොති හිතෙසිත්තාය චුත්තා පච්ඡිමා වාචාති අධිප්පායෙන. පුපුදිසාති විසුං විසුං දිසා, තා පන අනෙකාති ආහ “බහුදිසා”ති.

243. “න තාව පච්චියො”තිආදියු වත්තබ්බං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. න ඉදානෙවාති න ඉමාය එව වෙලාය. කිං වරහීති ආහ “පච්චුසසමයෙපි”තිආදි. ගිහිවිනයන්ති ගිහිනං ගහට්ඨානං විනයතන්තිභූතං “ගිහිනා එවං වත්තිතබ්බ”න්ති ගහට්ඨාචාරස්ස ගහට්ඨවත්තස්ස අනවසෙසනො ඉමස්මිං සුත්තෙ සච්ඡෙසං කත්වා චුත්තන්තා. තථෙවාති යථා බුද්ධවක්ඛුනා දිට්ඨං, තථෙව පස්සි. නමස්සති වත්තවසෙන කත්තබ්බන්ති ගහෙන්වා යීතන්තා.

ජදිසාදිවණ්ණනා

244. වචනං සුත්ථාව චිත්තෙසි බුද්ධානුභාවෙන අත්තසම්මාපණ්ඩානනිමිත්තෙන පුඤ්ඤබලෙන ව වොදියමානො. න කිර තා එතාති තා ඡ දිසා එතා ඉදාති මයා නමස්සියමානා පුරන්ට්ඨාදිකා න හොන්ති කිරාති. නිපාකමත්තන්ති අනත්ථකභාවං තස්ස වදති. පුච්ඡාපදන්ති පුච්ඡාවචනං.

භගවා ගහපතිපුත්තෙන නමස්සිතබ්බා ඡ දිසා පුච්ඡිතො දෙසනාකුසලතාය ආදිතො එව තා අකථෙත්වා තස්ස තාව පටිපත්තියා නං භාජනභූතං කාතුං වජ්ජනීයවජ්ජනත්ථඤ්චෙව සෙවිතබ්බසෙවනත්ථඤ්ච ඔවාදං දෙන්තො “යතො බො ගහපතිපුත්තා”තිආදිනා දෙසනං ආරහි. තත්ථ කම්මකිලෙසාති කම්මභූතා සංකිලෙසා. කිලිස්සන්තිති කිලිට්ඨා මලිනා විය යීතා, උපතාපිතා ව හොන්තිති අත්ථො. තස්මාති කිලිස්සනනිමිත්තන්තා. යදිපි සුරාපානං පඤ්චවෙරභාවෙන උපාසකෙහි පරිවජ්ජනීයං, තස්ස පන අපායමුඛභාවෙන පරතො වත්තුකාමතාය පාණාතිපාතාදිකෙ එව සන්ධාය “වත්තාරො”ති චුත්තං, න “පඤ්චා”ති. “විසුං අකම්මපථභාවතො වා”ති අපරෙ. “සුරාපානමිපි සුරාමෙරයපානං, හික්ඛෙවෙ, ආසෙවිතං භාවිතං බහුලිකතං නිරයසංවත්තනික’න්තිආදි (අ. නි. 8.40) වචනතො විසුං කම්මපථභාවෙන ආගතං. තථා හි තං දුච්චරිතකම්මං හුත්වා දුග්ගතිගාමිපිට්ඨිවත්තකභාවෙන නියත”න්ති කෙවි, තෙසං මතෙන එකාදස කම්මපථා සිසුං. තස්මා යථාචුත්තෙස්සෙව කම්මපථෙසු උපකාරකත්තසභාගත්තවසෙන අනුප්පවෙසො දට්ඨබ්බොති “විසුං අකම්මපථභාවතො වා”ති සුචුත්තමෙතං. සුරාපානස්ස භොගාපායමුඛභාවෙන වත්තුකාමතාය “වත්තාරො” ත්ථෙව අවොව. තිට්ඨති එත්ථ එලං තදායත්තචුත්තිතායාති යානං, හෙතුති ආහ “යානෙහීති කාරණෙහී”ති. අපෙන්නි අපගච්ඡන්ති, අපෙති වා එතෙහීති අපායා, අපායානං, අපායා එව වා මුඛාති ද්වාරානිති අපායමුඛාති. විනාසමුඛානිති එත්ථාපි එසෙව නයො.

කිඤ්චාපි “අරියසාවකස්සා”ති පුබ්බෙ සාධාරණතො චුත්තං, විසෙසතො පන පට්ඨමාය භූමියං යීතස්සෙව වක්ඛමානනායො යුජ්ජනීති “සොති සො සොතාපන්නො”ති චුත්තං. පාපක-සද්දො නිහිනපරියායොති “ලාමකෙහී”ති චුත්තං. අපායදුක්ඛං, වට්ඨකුක්ඛඤ්ච පාපෙන්නිති වා පාපකා, තෙහි පාපකෙහි. ඡ දිසා පට්ච්ඡාදෙන්තොති තෙන තෙන භාගෙන දිස්සන්තිති “දිසා”ති සඤ්ඤිතෙ ඡ භාගෙ සත්තෙ යථා තෙහි සද්ධිං අත්තනො ඡිද්දං න හොති, එවං පට්ච්ඡාදෙන්තො පටිසන්ධාරෙන්තො. විජිනනත්ථායාති අභිභවනත්ථාය. යො හි දිට්ඨධම්මිකං, සම්පරායිකඤ්ච අනත්ථං පරිවජ්ජනවසෙන අභිභවති, තතො එව තදුභයත්ථං සම්පාදෙති, සො උභයලොකවිජයාය පටිපන්නො නාම හොති පච්චත්ථිකනිග්ගණ්ණනො, සකත්ථසම්පාදනතො ව. තෙනාහ “අයඤ්චෙව ලොකො”තිආදි. පාණාතිපාතාදීනි පඤ්ච වෙරාති වෙරප්පසවනතො. ආරද්ධො හොතීති සංසාධිතො හොති, තයිදං සංසාධනං කිත්තිසද්දෙන ඉධ සත්තානං චිත්තතොසනෙන , වෙරාභාවාපාදනෙන ව හොතීති ආහ “පරිතොසිතො වෙව නිජ්ථාදිතො වා”ති. පුන පඤ්ච වෙරානිති පඤ්ච වෙරඵලානි උත්තරපදලොපෙන.

කතමස්සාති කතමෙ අස්ස. කිලෙසසම්පයුත්තත්තා කිලෙසොති තංයොගතො තංසදිසං වදති යථා “පිතිසුඛං පඨමං ඤානං, (දී. නි. 1.226; ම. නි. 1.271, 287, 297; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123; 5.28; පාරා. 11; ධ. ස. 499; විභ. 508) නිලං වත්ථ”න්ති ව. සම්පයුත්තතා වෙන්ථ තදෙකට්ඨකාය වෙදිතබ්බා, න එකුප්පාදාදිතාය. එවඤ්ච කත්වා පාණාතිපාතකම්මස්ස දිට්ඨිමානලොභාදිහිපි කිලිට්ඨතා සිද්ධා හොති, මිච්ඡාචාරස්ස දොසාදිහි කිලිට්ඨතා. තෙනාහ “සංකිලෙසොයෙවා”තිආදි. පුබ්බෙ චුත්තඅත්ථවසෙන පන සම්මුඛෙනපි තෙසං කිලෙසපරියායො ලබ්භතෙව. එතදත්ථපරිදීපකමෙවාති යො “පාණාතිපාතො ඛො”තිආදිතා චුත්තො, එතස්ස අත්ථස්ස පරිදීපකමෙව. යදි එවං කස්මා පුන චුත්තන්ති ආහ “ගාථාබන්ධ”න්ති, තස්ස අත්ථස්ස සුඛග්ගහණත්ථං භගවා ගාථාබන්ධං අවොවාති අධිප්පායො.

චතුර්ත්තාදිවණ්ණනා

246. “පාපකම්මං කරොති”ති කස්මා අයං උද්දෙසනිද්දෙසො පවත්තොති අත්තොලීනවොදනං සන්ධාය “ඉදං භගවා”තිආදි චුත්තං. සුක්කපක්ඛවසෙන හි උද්දෙසො කතො, කණ්ඨපක්ඛවසෙන ව නිද්දෙසො ආරද්ධො. කාරකෙති පාපකම්මස්ස කාරකෙ. අකාරකො පාකටො හොති යථා පටිපජ්ජන්තො පාපං කරොති නාම, තථා අප්පටිපජ්ජන්තො. සංකිලෙසධම්මවිච්ඡින්නපුබ්බකං වොදානධම්මපටිපත්තිආවික්ඛනං ඉධ දෙසනාකොසල්ලං. පඨමතරං කාරකං දස්සෙන්තො ආහ යථා “වාමං මුඤ්ච දක්ඛිණං ගණ්ඨා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 498) තථා හි භගවා අට්ඨතිංස මභිගලාති දස්සෙන්තො “අසෙවනා ව බාලාන”න්ති (චූ. පා. 5.3; සු. නි. 262) වත්වා “පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා”ති (චූ. පා. 5.3; සු. නි. 262) අවොච. ඡන්දාගතින්ති එත්ථ සන්ධිවසෙන සරලොපොති දස්සෙන්තො ආහ “ඡන්දෙන පෙමෙන අගති”න්ති. ඡන්දාති හෙතුමිති නිස්සක්කවචනන්ති ආහ “ඡන්දෙනා”ති. ඡන්ද-සද්දො වෙන්ථ තණ්හාපරියායො, න කුසලච්ඡන්දාදිපරියායොති ආහ “පෙමෙනා”ති. පරපදෙසුති “දොසාගතිං ගච්ඡන්තො”තිආදිසු වාකොසු. “එසෙව නයො”ති ඉමිනා “දොසෙන කොපෙනා”ති එවමාදි අත්ථවචනං අතිදිසති. මිත්තොති දළ්භමිත්තො, සම්භත්තොති අත්ථො. සන්දිට්ඨොති දිට්ඨමත්තසභායො. පකතිවෙරවසෙනාති පකතියා උප්පන්නවෙරවසෙන, විරකාලානුබන්ධවිරොධවසෙනාති අත්ථො. තෙනෙවාහ “තඬ්ඛණුප්පන්නකොධවසෙන වා”ති. යං වා තං වා අයුත්තං අකාරණං වත්වා. විසමෙ වොරාදිකෙ, විසමාති වා කායදුච්චරිතාදිති සමාදාය වත්තෙන නිස්සිතො විසමනිස්සිතො.

ඡන්දාගතිආදිති න ගච්ඡති මග්ගෙනෙව චතුත්තමිපි අගතිගමනානං පභීනත්තා, අගතිගමනානීති ව තථාපවත්තා අපායගමනියා අකුසලචිත්තූප්පාදා වෙදිතබ්බා අගති ගච්ඡති එතෙහීති.

යස්සති තෙන කිත්තියතීති යසො, ථුතිසොසො. යස්සති තෙන පුරෙවරානුචරභාවෙන පරිවාරියතීති යසො, පරිවාරොති ආහ “කිත්තියසොපි පරිවාරයසොපි”ති. පරිභායතීති පුබ්බෙ යො ව යාවතකෙ ලබ්භති, තතො පරිතො භායති පරික්ඛයං ගච්ඡති.

ඡඅපායමුඛාදිවණ්ණනා

247. පුච්චෙ භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා තජ්ජං උදකං දත්වා මද්දිත්වා කතා සුවසුරා. එවං සෙසසුරාපි. කිණ්ණාති පන තස්සා සුරාය ඛිජං චූච්චති, යෙ “සුරාමොදකා” තිපි චූච්චන්ති, තෙ පක්ඛිපිත්වා කතා කිණ්ණපක්ඛිත්තා. හරිතකීසාසපාදිනානාසම්භාරෙහි සංයොජිතා සම්භාරසංයුත්තා. මධුකතාලනාලිකෙරාදිපුප්ඵරසො විරපාරිවාසිකො පුප්ඵාසවො. පනසාදිඵලරසො ඵලාසවො. මුද්දිකාරසො මධ්වාසවො. උච්ඡුරසො ගුලාසවො. හරිතකාමලකකුකභණ්ඩාදිනානාසම්භාරානං රසො විරපාරිවාසිකො සම්භාරසංයුත්තො. තං සබ්බමිපිති තං සබ්බං දසවිධමිපි. මදකරණවසෙන මජ්ජං පිචන්තං මදයතීති කත්වා. සුරාමෙරයමජ්ජෙ පමාදට්ඨානං සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං. අනු අනු යොගොති පුනප්පුනං තංසමඬිගිතා. තෙනාහ “පුනප්පුනං කරණ”න්ති, අපරාපරං පවත්තනන්ති අත්ථො. උප්පන්නා වෙච හොගා පරිභායන්ති පානබ්‍යසනෙන බ්‍යසනකරණතො. අනුප්පන්නා ව නුප්පජ්ජන්ති පමත්තස්ස කම්මන්තෙසු ඤායකරණභාවතො. හොගානන්ති භුඤ්ජිතබ්බට්ඨොන “හොගා”ති ලද්ධනාමානං කාමගුණානං. අපායමුඛ-සද්දස්ස අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො එව. අවෙලායාති අයුත්තවෙලාය. යදා විවරතො අත්ථරක්ඛාදයො න හොන්ති. විසිඛාසු වරියාති රච්ඡාසු විවරණං.

සමජ්ජා චූච්චති මහො, යත්ථ නච්චානිපි පයොජියන්ති, තෙසං දස්සනාදිඅත්ථං තත්ථ අභිරතිවසෙන වරණං උපගමනං සමජ්ජාහිවරණං. නච්චාදිදස්සනවසෙනාති නච්චාදිනං දස්සනාදිවසෙනාති ආදිසද්දලොපො දට්ඨබ්බො, දස්සනෙන වා සවනමිපි ගතිනං විරුපෙකසෙසනයෙන. ආලොචනසභාවතාය වා පඤ්චවිඤ්ඤාණානං සවනකිරියායපි දස්සනසබ්බෙපසම්භවතො “දස්සනවසෙන” ඉච්චෙව චුත්තං. ඉධ විත්තාලසියතා අකාරණන්ති “කායාලසියතා”ති චුත්තං. යුත්තජ්ජයුත්තතාති තජ්ජයුත්තතා අතිරෙකතරතාය.

සුරාමෙරයස්ස ඡආදිනවාදිවණ්ණනා

248. සයං දට්ඨබ්බන්ති සන්දිට්ඨං. සන්දිට්ඨමෙව සන්දිට්ඨිකං, ධනජානියද්දාපෙක්ඛාය පන ඉත්ථිලිඛිගවසෙන නිද්දෙසො, දිට්ඨධම්මිකානි අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ඉධලොකභාවිනී”ති. සමං, සම්මා පස්සිතබ්බාති වා සන්දිට්ඨිකා, පානසමකාලභාවිනීති අත්ථො. කලහප්පවඩ්ඪනී මිත්තස්ස කලහෙ අනාදිනවදස්සිභාවතො. ඛේත්තං උප්පත්තිට්ඨානභාවතො. ආයතනන්ති වා කාරණං, ආකරො වාති අත්ථො. පරලොකෙ අකිත්තිං පාපුණන්ති අකිත්තිසංවත්තනියස්ස කම්මස්ස පසවනතො. කොපිනං වා පාකට්ඨාවෙන අකත්තබ්බරහස්සකම්මං. සුරාමදමත්තා ව පුබ්බෙ අත්තනා කතං තාදිසං කම්මං අමත්තකාලෙ ඡාදෙන්තා විවරිත්වා මත්තකාලෙ පච්චත්ථිකානම්පි විවරන්ති පාකට්ඨං කරොන්ති, තෙන තෙසං සා සුරා තස්ස කොපිනස්ස නිදංසනතො “කොපිනනිදංසනී”ති වුවචිති ඵලමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කම්මස්සකතාපඤ්ඤන්ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. “යං කිඤ්චි ලොකියං පඤ්ඤං දුබ්බලං කරොතියෙවා”ති හි සක්කා විඤ්ඤාතුං. තථා හි බ්බාතිරොකමුඛෙන තමත්ථං පතිට්ඨපෙතුං “මග්ගපඤ්ඤං පනා”තිආදි වුත්තං. “අන්තොමුඛමෙව න පච්චසනී”ති ඉමිනා සුරාය මග්ගපඤ්ඤාදුබ්බලකරණස්ස දුරසමුස්සාරිතභාවමාහ . නනු වෙචං සුරාය තස්සා පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙ සාමත්ථියවිසානො අවොදිතො හොති අරියානං අනුප්පයොගස්සෙව වොදිතත්තාති? නයිදං ඵලං උපයොගොපි නාම සදා තෙසං නත්ථි, කුතො කිච්චකරණන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස වුත්තත්තා. අථ පන අට්ඨානපරිකප්පවසෙනස්සා කදාච සියා උපයොගො, තථාපි සො තස්සා දුබ්බලියං ඊසකම්පි කාතුං නාලමෙව සම්මදෙව පටිපක්ඛදුරිභාවෙන සුප්පතිට්ඨිතභාවතො. තෙනාහ “මග්ගපඤ්ඤං පන දුබ්බලං කාතුං න සක්කොති”ති. මග්ගසීසෙන චෙත්ථ අරියානං සබ්බස්සාපි ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය දුබ්බලභාවාපාදානෙ අසමත්ථතා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. පජ්ජති ඵතෙන ඵලන්ති පදං, කාරණං.

249. අත්තාපිස්ස අකාලචාරිස්ස අගුත්තො සරසතො අරක්ඛිතො උපක්කමතොපි පරිවජ්ජනියානං අපරිවජ්ජනතො. තෙනාහ “අවෙලාය වරන්තො හී”තිආදි. කණ්ටකාදිනිපිති පි-සද්දෙන සොබ්භාදිකෙ සඬගණ්ඨාති. වෙරිනොපිති පි-සද්දෙන වොරාදිකා සඬගණ්ඨන්ති. පුත්තදාරාති ඵත්ථ පුත්තග්ගහණෙන පුත්තීපි ගහිතාති ආහ “පුත්තධිතරො”ති. බහි පත්ථනන්ති කාමපත්ථනාවසෙන අන්තොගෙහස්සිතතො නිබ්ද්ධවත්ථුතො බහිද්ධා පත්ථනං කත්වා. අඤ්ඤෙහි කතපාපකම්මෙසුති පරෙහි කතාසු පාපකිරියාසු. සඬකිතබ්බො හොති අකාලෙ තත්ථ තත්ථ වරණතො. රුහනි යස්මිං පදෙසෙ වොරිකා පච්චතා, තත්ථ පරෙහි දිට්ඨන්තා. වත්තුං න සක්කාති “ඵත්තකං දුක්ඛං, ඵත්තකං දොමනස්ස”න්ති පරිච්ඡින්නත්වා වත්තුං න සක්කා. තං සබ්බම්පි විකාලචාරිමිති පුග්ගලෙ ආහරිතබ්බං තස්ස උපරි පක්ඛිපිතබ්බං හොති. කථං? අඤ්ඤස්මිං පුග්ගලෙ තථාරූපෙ ආසඬකිතබ්බෙ අසති. ඉතීති ඵලං. සොති විකාලචාරී. පුරක්ඛතො පුරතො අත්තතො උපරි ආසඬකන්තෙ කත්වා වරති.

250. නට්ඨාටකාදිනච්චන්ති නටෙහි නාටකෙහි නච්චිතබ්බනාටකාදිනච්චිධි. ආදි-සද්දෙන අවසිට්ඨං සබ්බං සඬගණ්ඨාති. “තත්ථ ගන්තබ්බං හොති”ති වත්වා තත්ථස්ස ගමනෙන යථා අනුප්පන්නානං හොගානං අනුප්පාදො, උප්පන්නානඤ්ච විනාසො හොති, තං දස්සෙතුං “තස්සා”තිආදි වුත්තං. ගීතන්ති සරගතං, පකරණගතං , නාලගතං, අපධානගතන්ති ගන්ධබ්බසත්ථවිහිතං අඤ්ඤම්පි සබ්බං ගීතං වෙදිතබ්බං. වාදිතන්ති විණාවෙණුමුදිඬාදිවාදනං. අක්ඛානන්ති භාරතයුද්ධසීතාහරණාදිඅක්ඛානං. පාණස්සරන්ති කංසනාලං, “පාණනාල”න්තිපි වදන්ති. කුම්භථුනන්ති චතුරස්සඅම්බණකනාලං. “කුට්ඨෙරිසද්දො”ති කෙච්චි. “ඵසෙව නයො”ති ඉමිනා “කස්මිං යානෙ”තිආදිනා නච්චෙ වුත්තමත්ථං ගීතාදියු අතිදිසති.

251. ජයන්ති ජුතං ජිනන්තො. වෙරන්ති ජිතෙන කිලකපුරිසෙන ජයනිමිත්තං අත්තතො උපරි වෙරං විරොධං පසවති උප්පාදෙති. තඤ්ඤිස්ස වෙරපසවනං දස්සෙතුං “ජිතං මයා”තිආදි වුත්තං. ජිනොති ජුතපරාජයාපන්නාය ධනජානියා ජිනො. තෙනාහ “අඤ්ඤෙන ජිනො සමානො”තිආදි. විත්තං අනුසොචතීති තං ජිතං විත්තං උද්දිස්ස අනුත්ථුනති. විනිච්ඡයට්ඨානෙහි යස්මිං කිස්මිඤ්චි අට්ටචිනිච්ඡයට්ඨානෙ. සක්ඛිපුට්ඨස්සාති සක්ඛිභාවෙන පුට්ඨස්ස. අක්ඛසොණ්ඩොති අක්ඛධුත්තො. ජුතකරොති ජුතපමාදට්ඨානානුයුත්තො. ත්වම්පි නාම කුලපුත්තොති කුලපුත්තො නාම ත්වං, න මයං තයි කොලපුත්තියං ඉදානි පස්සාමාති අධිප්පායො. ජින්නහින්නකොති ජින්නහින්නහිරොත්තප්පො, අහිරිකො අනොත්තප්පිති අත්ථො. තස්ස කාරණාති තස්ස අත්ථාය.

අනිච්ඡිතොති න ඉච්ඡිතො. පොසිතබ්බා හවිස්සති ජුතපරාජයෙන සබ්බකාලං රිත්තතුව්ඡභාවතො.

පාපමිත්තතාය ඡආදිනවාදිවණ්ණනා

252. අක්ඛධුත්තාති අක්ඛෙසු ධුත්තා, අක්ඛනිමිත්තං අත්ථවිනාසකා. ඉත්ථිසොණ්ඩාති ඉත්ථිසු සොණ්ඩා, ඉත්ථිසම්භොගනිමිත්තං ආතප්පනකා. තථා හත්තසොණ්ඩාදයො වෙදිතබ්බො. පිපාසාති උපරූපරි සුරාපිපාසා. තෙනාහ “පානසොණ්ඩා”ති. නෙකතිකාදයො හෙට්ඨා වුත්තා ඵල. මෙත්තිඋප්පත්තිට්ඨානතාය මිත්තා හොන්ති. තස්මාති පාපමිත්තතාය.

253. කම්මන්තන්ති කම්මං, යථා සුත්තංයෙව සුත්තන්තො, ඵලං කම්මංයෙව කම්මන්තො, තං කාතුං ගච්ඡාමාති වුත්තො. කම්මං වා අත්තො නිට්ඨානං ගච්ඡති ඵත්ථාති කම්මන්තො, කම්මකරණට්ඨානං, තං ගච්ඡාමාති වුත්තො.

පන්තසබාති සුරං පාතං පන්නෙ පටිපජ්ජන්තෙ එව සබාති පන්තසබා. තෙනාහ “අයමෙවත්ථො”ති.
“සමමියසමමියො”ති වචනමෙත්ථ අත්ථීති සමමියසමමියො. තෙනාහ “සමමසමමාති වදන්තො”ති. සභායො හොතීති
සභායො විය හොති. ඔතාරමෙව ගවෙසතීති රත්ඨමෙව පරියෙසති අනත්ථමස්ස කාතුකාමො. වෙරප්පසචොති පරෙහි
අත්තනි වෙරස්ස පසවනං අනුපවත්තනං. තෙනාහ “වෙරබ්බුලකා”ති. පරෙසං කරියමානො අනත්ථො එත්ථ අත්ථීති
අනත්ථො, තබ්බාචො අනත්ථකාති ආහ “අනත්ථකාරිකා”ති. යො හි පරෙසං අනත්ථං කරොති, සො අත්ථතො
අත්තනො අනත්ථකාරො නාම, තස්මා අනත්ථකාති උභයානත්ථකාරිකා. අරියො වුව්චති සත්තො, කුච්ඡිතො අරියො
කදරියො. යස්ස ධම්මස්ස වසෙන සො “කදරියො”ති වුව්චති, සො ධම්මො කදරියකා, මච්ඡරියං. තං පන
දුබ්බිසජ්ජනියභාවෙ යීතං සන්ධායාහ “සුවුට්ඨ කදරියකා ට්ඨ්ඨමච්ඡරියභා”වොති. අවිපණ්ණසභාවතො උට්ඨාතුං
අසක්කොන්තො ව ඉණං ගණ්හන්තො සංසීදන්තොව ඉණං විගාහති නාම. සුරියෙ අනුග්ගතෙ එව කම්මන්තෙ
අනාරහන්තො රත්තිං අනුට්ඨානසීලො.

අත්ථාති ධනාති. අතික්කමන්තීති අපගච්ජන්ති. අථ වා අත්ථාති කිච්චාති. අතික්කමන්තීති අතික්කන්තකාලාති
හොන්ති, තෙසං අතික්කමොපි අත්ථතො ධනානමෙව අතික්කමො. ඉමීනා කථාමග්ගෙනාති ඉමීනා “යතො ඛො
ගහපතිපුත්තා”තිආදි (දී. නි. 3.244) නයප්පවත්තෙන කථාසඬ්ඛාතෙන භිතාධිගමුපායෙන. එත්තකං කම්මන්ති
චත්තාරො කම්මකිලෙසා, චත්තාරි අගතිගමනාති, ඡ භොගානං අපායමුඛාතීති එවං චුත්තං චුද්දසවිධං පාපකම්මං.

මිත්තපතිරූපකවණ්ණනා

254. අනත්ථොති “භොගජාති, ආයසකාං, පරිසමජ්ඣෙ මඩ්ඛුභාවො, සම්මුල්භමරණ”න්ති එවං ආදිකො
දිට්ඨධම්මිකො “දුග්ගතිපරිකිලෙසො, සුගතියඤ්ච අප්පායුකතා, බග්වාබාධතා, අතිදලිද්දතා, අප්පන්නපානතා”ති එවං
ආදිකො ව අනත්ථො උප්පජ්ජති. යාති කානිච්චි භයාතීති අත්තානුවාදභයපරානුවාදභයදණ්ඩභයාදීති ලොකෙ
ලබ්භමානාති යාති කානිච්චි භයාති. උපද්දවාති අන්තරායා. උපසග්ගාති සරිරෙන සංසට්ඨාති විය උපරුපරි
උප්පජ්ජනකාති බ්‍යසනාති. අඤ්ඤදත්ථුති එකන්තෙනාති එතස්මිං අත්ථො නිපාතො “අඤ්ඤදත්ථුදෙසො”තිආදියු (දී.
නි. 1.42) වියාති චුත්තං “එකංසෙනා”ති. යං කිඤ්චි ගහණයොග්‍යං හරතියෙව ගණ්හාතියෙව. වාචා එව පරමා එතස්ස
කම්මන්ති වච්ඡරමො. තෙනාහ “වචනමත්තෙනවා”තිආදි. අනුප්පියන්ති තක්කනං, යං වා “රුචි”ති වුව්චති යෙහි
සුරාපානාදීහි භොගා අපෙන්නි විගච්ජන්ති, තෙසු තෙසං අපායෙසු බ්‍යසනහෙතුසු සභායො හොති.

255. භාරකොයෙව හොති, න දායකො, තමස්ස එකංසතො භාරකභාවං දස්සෙතුං “සභායස්සා”තිආදි චුත්තං. යං
කිඤ්චි අප්පකන්ති පුප්ඵළාදි යං කිඤ්චි පරිත්තං චත්ථුං දත්ථා, බහුං පත්ථෙති බහුං මහග්ගං චත්ථයුගාදිං පච්චාසීසති.
දාසො විය හුත්වා මිත්තස්ස තං තං කිච්චං කරොන්තො කථං අමිත්තො නාම ජාතොති ආහ “අය”න්තිආදි. යස්ස
කිච්චං කරොති අනත්ථපරිභාරත්ථං, අත්තනො මිත්තභාවදස්සනත්ථඤ්ච, තං සෙවති. අත්ථකාරණාති වඩ්ඪිතිමිත්තං,
අයමෙනෙසං හෙදො.

256. පරෙති පරදිවසෙ. න ආගතො සීති ආගතො නාහොසි. ඛිණන්ති තාදිසස්ස, අසුකස්ස ව දින්නත්තා.
සස්සසඬ්ගහෙති සස්සතො කාතබ්බධඤ්ඤසඬ්ගහෙ කතෙ.

257. “දානාදියු යං කිඤ්චි කරොමා”ති චුත්තෙ “සාධු සමම කරොමා”ති අනුජානාතීති ඉමමත්ථං “කල්‍යාණෙපි
එසෙව නයො”ති අතිදිසති. නනු එවං අනුජානන්තො අයං මිත්තො එව, න අමිත්තො මිත්තපතිරූපකොති?
අනුප්පියභාණ්දස්සනමත්තමෙතං. සභායෙන වා දෙසකාලං, තස්මිං වා කතෙ උප්පජ්ජනකවිරොධාදිං අසල්ලක්ඛෙන්වා
“කරොමා”ති චුත්තෙ යො තං ජානන්තො එව “සාධු සමම කරොමා”ති අනුප්පියං හණති, තං සන්ධාය චුත්තං
“කල්‍යාණං පිස්ස අනුජානාති”ති. තෙන චුත්තං “කල්‍යාණෙපි එසෙව නයො”ති.

259. මිත්තපතිරූපකා එතෙ මිත්තාති එවං ජානිත්වා.

සුභදමිත්තවණ්ණනා

260. සුන්දරභද්‍යාති පෙමස්ස අත්ථිවසෙන හද්දවිත්තා.

261. පමත්තං රක්ඛතීති එත්ථ පමාදවසෙන කිඤ්චි අයුත්තෙ කතෙ තාදිසෙ කාලෙ රක්ඛණං “භීතස්ස සරණං
හොති”ති ඉමීනාව තං ගහිතන්ති තතො අඤ්ඤමෙව පමත්තස්ස රක්ඛණවිධිං දස්සෙතුං “මජ්ජං පිච්චිත්වා”තිආදි චුත්තං.
ගෙහෙ ආරක්ඛං අසංවිහිතස්ස බහිගමනමිපි පමාදපක්ඛිකමෙවාති “සභායො බහිගතො වා හොති”ති චුත්තං. භයං
හරන්තොති භයං පටිබාහන්තො. භොගහෙතුකාය ඵලූපවාරෙන ධනං “භොග”න්ති වදති. කිච්චකරණියෙති බුද්දකෙ,
මහන්තෙ ව කාතබ්බෙ උප්පන්නෙ.

262. නිගුහිතුං යුත්තකථන්ති නිගුහිතුං ඡාදෙතුං යුත්තකථං, නිගුහිතුං වා යුත්තා කථා එතස්සාති නිගුහිතුං යුත්තකථං, අත්තනො කම්මං. රක්ඛතී අනාවකරොන්තො ඡාදෙති. ජීවිතම්පිති පි-සද්දෙන කිම්බිගං පන අඤ්ඤං පරිග්ගහිතවත්ථුන්ති දස්සෙති.

263. පස්සන්තෙසු පස්සන්තෙසුති ආමෙධිතවවනෙන නිවාරියමානස්ස පාපස්ස පුනප්පුනං කරණං දීපෙති. පුනප්පුනං කරොන්තො හි පාපතො විසෙසෙන නිවාරනඛිබ්බො හොති. සරණෙසුති සරණෙසු වත්තස්ස අභින්නානි කත්වා පටිපජ්ජ, සරණෙසු වා උපාසකභාවෙන වත්තස්ස. නිපුණන්ති සණ්භං. කාරණන්ති කම්මස්සකතාදිභෙදයුත්තං. ඉදං කම්මන්ති ඉමං දානාදිභෙදං කුසලකම්මං. “කම්ම”න්ති සාධාරණතො වුත්තස්සාපි තස්ස “සග්ගෙ නිබ්බත්තන්ති”ති පදන්තරසන්තිධානෙන සද්ධාහිරොත්තප්පාලොභාදිගුණධම්මසම්බ්ගිතා විය කුසලභාවො ජොතිතො හොති. සද්ධාදයො හි ධම්මා සග්ගගාමිග්ගො. යථාහ –

“සද්ධා හිරියං කුසලඤ්ච දානං,
ධම්මා එතෙ සප්පුරිසානුයාතා;
එතඤ්ඤි මග්ගං දිවියං වදන්ති,
එතෙන හි ගවිජති දෙවලොක”න්ති. (අ. නි. 8.32);

264. භවනං සම්පත්තිවඩ්ඪනං භවොති අත්ථො, තප්පටික්ඛෙපෙන අභවොති ආහ “අභවෙන අවුඩ්ඪියා”ති. පාරිජුඤ්ඤන්ති ජාති. අත්තමනො හොතීති අත්තමනො න හොති අනුකම්පකභාවතො. අඤ්ඤදත්ථු නං අභවං අත්තති ආපතිතං විය මඤ්ඤති. ඉදානි තං භවං සරුපතො දස්සෙතුං “තථාරූප”න්තිආදි වුත්තං. විරූපොති බිභවිජො. න පාසාදිකොති තස්සෙව වෙවචනං. සුජාතොති සුන්දරජාතිකො ජාතිසම්පන්නො.

265. ජලන්ති ජලන්තො. අග්ගිවාති අග්ගික්ඛන්ධො විය. භාසතීති විරොචති. යස්මාස්ස භගවතා සවිසෙසං විරොචනං ලොකෙ පාකට්ඨාවඤ්ච දස්සෙතුං “ජලං අග්ගිව භාසතී”ති වුත්තං, තස්මා යදා අග්ගි සවිසෙසං විරොචති, යත්ථ ව යීතො දුරෙ යීතානම්පි පඤ්ඤායති, තං දස්සනාදිවසෙන තමත්ථං විභාවෙතුං “රත්ති”න්තිආදි වුත්තං.

“භමරස්සෙව ඉරියතො”ති එතෙනෙවස්ස භොගසංභරණං ධම්මිකං ඤායොපෙනන්ති දස්සෙන්තො “අත්තානම්පි”තිආදිමාහ. රාසිං කරොන්තස්සාති යථාස්ස ධනධඤ්ඤාදිභොගජාතං සම්පිණ්ඩිතං රාසිභූතං හුත්වා තිට්ඨති, එවං ඉරියතො ආයුහන්තස්ස ව. වක්කප්පමාණන්ති රථවක්කප්පමාණං. නිවයන්ති වුඩ්ඪිං පරිවුඩ්ඪිං. “භොගා සන්තිවයං යන්ති”ති කෙච්චි පදන්ති.

සමාහත්වාති සංහරිත්වා. අලං-සද්දො “අලමෙව සබ්බසම්බාරෙසු නිබ්බන්දිතුං, අලං විරජ්ජිතු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.124, 129, 134, 143) යුත්තන්ති ඉමමත්ථං ජොතෙති, “අලමරියඤාණදස්සනවිසෙස”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.328) පරියත්තන්ති. යො වෙධිතත්තොතිආදිසු (සු. නි. 217) විය අත්ත-සද්දො සභාවපරියායොති තං සබ්බං දස්සෙන්තො “යුත්තසභාවො”තිආදිමාහ. සණ්ඨපෙතුන්ති සම්මා යපෙතුං, සම්මදෙව පවත්තෙතුන්ති අත්ථො.

එවං විභජන්තොති එවං වුත්තනයෙන අත්තනො ධනං වතුධා විභජන්තො විභජනභෙතු මිත්තානි ගන්ථති සොළස කල්‍යාණමිත්තානි මෙත්තාය අජීරාපනෙන පබ්බන්ධති. තෙනාහ “අභෙජ්ජමානානි යපෙති”ති . කථං පන වුත්තනයෙන වතුධා භොගානං විභජනෙන මිත්තානි ගන්ථන්ති ආහ “යස්ස හී”තිආදි. තෙනාහ භගවා “දදං මිත්තානි ගන්ථන්ති”ති (සං. නි. 1.246). භුඤ්ජෙය්‍යාති උපභුඤ්ජෙය්‍ය, උපයුඤ්ජෙය්‍ය වාති අත්ථො. සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්දධිකාදීනං දානවසෙන වෙව අධිවත්ථදෙවතාදීනං පෙතබලිවසෙන, න්භාපිතාදීනං වෙනනවසෙන ව විනියොගොපි උපයොගො එව. තථා හි වක්ඛති “ඉමෙසු පනා”තිආදි ආයො නාම භෙට්ඨිමන්තෙන වයතො වතුග්ගුණො ඉවිජිතඛිබ්බො, අඤ්ඤථා වයො අවිච්ඡෙදවසෙන න සන්තානෙය්‍ය, නිධෙය්‍ය, භාජෙය්‍ය ව අසම්භතෙති වුත්තං “ද්විති කම්මං පයොජයෙ”ති. නිධෙත්වාති නිදහිත්වා, භූමිගතං කත්වාති අත්ථො. රාජාදිවසෙනාති ආදි-සද්දෙන අග්ගිඋදකචොරදුබ්බික්ඛාදිකෙ සම්බගණ්භාති. න්භාපිතාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන කුලාලරජකාදීනං සම්බගහො.

ජද්දිසාපට්ඨිඡාදනකණ්ඩවණ්ණනා

266. වතුහි කාරණෙහිති න ඡන්දගමනාදිහි වතුහි කාරණෙහි . අකුසලං පභායාති “වත්තාරො කම්මකිලෙසා”ති වුත්තං අකුසලඤ්චෙව අගතිගමනාකුසලඤ්ච පජ්භිත්වා. ඡති කාරණෙහිති සුරාපානාදිසු ආදීනවදස්සනසම්බාතෙහි ඡති කාරණෙහි. සුරාපානානුයොගාදිභෙදං ඡබ්බිධං භොගානං අපායමුඛං විනාසමුඛං වජ්ජෙත්වා. සොළස මිත්තානීති උපකාරාදිවසෙන වත්තාරො, පමත්තරක්ඛණාදිකිව්චිවිසෙසවසෙන පච්චෙකං වත්තාරො වත්තාරො කත්වා සොළසවිධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තො භජන්තො. සත්ථවාණිජ්ජාදිමිච්ජාජීවං පභාය ඤායෙනෙව වත්තනතො ධම්මිකෙන ආජීවෙන ජීවති. නමස්සිතඛිබ්බාති උපකාරවසෙන, ගුණවසෙන ව නමස්සිතඛිබ්බා සබ්බදා නතෙන හුත්වා වත්තිතඛිබ්බා. දිසා-සද්දස්ස අත්ථො භෙට්ඨා වුත්තො එව. ආගමනභයන්ති තත්ථ සම්මා අප්පට්පත්තියා, මිච්ජාපට්පත්තියා ව උප්පජ්ජනකඅනත්ථො. සො හි භායන්ති එතස්මාති “භය”න්ති වුච්චති. යෙන කාරණෙන

මාතෘපිතුරාදයෝ පුරත්ථිමාදිභාවෙන අපදිට්ඨා, තං දස්සෙතුං “පුබ්බුපකාරිකායා”තිආදි වුත්තං, තෙන අත්ථසරික්ඛතාය නෙසං පුරත්ථිමාදිභාවොති දස්සෙති. තථා හි මාතෘපිතරො පුත්තානං පුරත්ථිමභාවෙන තාව උපකාරිභාවෙන දිස්සන්තො, අපදිස්සන්තො ච පුරත්ථිමා දිසා. ආචරියා අන්තෙවාසිකස්ස දක්ඛිණභාවෙන, හිතාහිතං පතිකුසලභාවෙන දක්ඛිණාරහතාය ච වුත්තන්තයෙන දක්ඛිණා දිසා. ඉමිනා නයෙන “පච්ඡිමා දිසා”තිආදිසු යථාරහං අත්ථො වෙදිතබ්බො. සරාවාසස්ස දුක්ඛබ්බුලතාය තෙ තෙ ච කිච්චවිසෙසා යථාඋප්පතිතදුක්ඛනිත්ථරණත්ථාති වුත්තං “තෙ තෙ දුක්ඛවිසෙසෙ උත්තරති”ති. යස්මා දාසකම්මකරා සාම්කස්ස පාදානං පයිරුපාසනවසෙන වෙච තදනුවිෂ්ටිකකිච්චසාධනවසෙන ච යෙභුයොන සන්තිකාවචරා, තස්මා වුත්තං “පාදමුලෙ පතිට්ඨානවසෙනා”ති. ගුණෙහිති උපරිභාවචගෙහි ගුණෙහි. උපරි ධීතභාවෙනාති සග්ගමග්ගෙ මොක්ඛමග්ගෙ ච පතිට්ඨිතභාවෙන.

267. භතොති පොසිතො, තං පන භරණං ජාතකාලතො පටියාය සුඛපච්චයුපහරණෙන දුක්ඛපච්චයාපහරණෙන ච තෙහි පවත්තිතන්ති දස්සෙතුං “ථඤ්ඤං පායෙත්වා”තිආදි වුත්තං. ජග්ගිතොති පටිජග්ගිතො. තෙති මාතෘපිතරො.

මාතෘපිතුනං සන්තකං ඛෙත්තාදිං අචිනාසෙත්වා රක්ඛිතං තෙසං පරම්පරාය ධීතියා කාරණං හොතිති “තං රක්ඛන්තො කුලවංසං සංශ්ඨපෙති නාමා”ති වුත්තං. අධම්මිකවංසතොති “කුලජපදෙසාදිනා අත්තනා සදිසං එකං පුරිසං සටෙන්වා වා ගිවායං වා හත්ථෙ වා බන්ධමණියං වා භාරෙතබ්බ”න්ති එවං ආදිනා පවත්තඅධම්මිකපචෙණිතො. භාරෙත්වාති අපනෙත්වා තං ගාහං විස්සජ්ජාපෙත්වා. මාතෘපිතරො තතො ගාහතො විවෙචනෙනෙව හි ආයතිං තෙසං පරම්පරාභාරිකා සියා. ධම්මිකවංසෙති හිංසාදිවිරතියා ධම්මිකෙ වංසෙ ධම්මිකාය පචෙණියං. යපෙන්තොති පතිට්ඨපෙන්තො. සලාකභත්තාදිති අනුපච්ඡන්දිත්වාති සලාකභත්තදානාදිති අවිච්ඡන්දිත්වා.

දායජ්ජං පටිපජ්ජාමිති එත්ථ යස්මා දායපටිලාභස්ස යොග්‍යභාවෙන චත්තමානොයෙව දායජ්ජං පටිපජ්ජති නාම, න ඉතරො, තස්මා තමත්ථං දස්සෙතුං “මාතෘපිතරො”තිආදි වුත්තං. දාරකෙති පුත්තෙ. විනිවිෂයං පත්වාති “පුත්තස්ස වජ්චිස්සජ්ජන”න්ති එවං ආගතං විනිවිෂයං ආගමිම. දායජ්ජං පටිපජ්ජාමිති වුත්තන්ති “දායජ්ජං පටිපජ්ජාමි” ති ඉදං චතුත්ථං චත්තනට්ඨානං වුත්තං. තෙසන්ති මාතෘපිතුනං. තතියදිවසතො පටියායාති මතදිවසතො තතියදිවසතො පටියාය.

පාපතො නිවාරණං නාම අනාගතවිසයං. සම්පත්තචත්ථුතොපි හි නිවාරණං චිතික්කමෙ අනාගතෙ එව සියා, න චත්තමානෙ. නිබ්බන්තිතා පන පාපකිරියා ගරහණමත්තපටිකාරාති ආහ “කතම්පි ගරහන්ති”ති. නිවෙසෙත්තිති පතිට්ඨපෙන්ති. වුත්තප්පකාරා මාතෘපිතරො අනවජ්ජමෙව සිප්පං සික්ඛාපෙන්තිති වුත්තං “මුද්දාගණනාදිසිප්ප”න්ති. රූපාදිහිති ආදි-සද්දෙන භොගපරිවාරාදිං සඬගණන්ති. අනුරූපෙනාති අනුවිෂ්ටිකෙන.

නිව්චභුතො සමයො අභිණ්භකරණකාලො. අභිණ්භත්ථො හි අයං නිව්ච-සද්දො “නිව්චපහංසිතො නිව්චපහට්ඨො”තිආදිසු විය. යුත්තපත්තකාලො එව සමයො කාලසමයො. “උට්ඨාය සමුට්ඨායා”ති ඉමිනාස්ස නිව්චමෙව දානෙ තෙසං යුත්තපයුත්තතං දස්සෙති. සිඛායපනං දාරකකාලෙ. ආවාහවිවාහං පුත්තධිතුනං යොබ්බනප්පත්තකාලෙ.

තං භයං යථා නාගච්ඡති, එවං පිහිතා හොති “පුරත්ථිමා දිසා”ති විහන්තිං පරිණාමෙත්වා යොජනා. යථා පන තං භයං ආගච්ඡෙය්‍ය, යථා ච නාගච්ඡෙය්‍ය, තදුභයං දස්සෙතුං “සචෙ හි”තිආදි වුත්තං. විජ්ජපිපන්නාති “භතො නෙ භරිස්සාමි”තිආදිනා උත්තසම්මාපටිපත්තියා අකාරණෙන වෙච තජ්ජපිපක්ඛම්චිඡාපටිපත්තියා අකරණෙන ච විජ්ජපිපන්නා පුත්තා අස්සු. එතං භයන්ති එතං “මාතෘපිතුනං අප්පතිරූපාති විඤ්ඤුනං ගරහිතබ්බතභයං, පරවාදභය”න්ති එවමාදි ආගච්ඡෙය්‍ය පුත්තෙසු. පුත්තානං නානුරූපාති එත්ථ “පුත්තාන”න්ති පදං එතං භයං පුත්තානං ආගච්ඡෙය්‍යාති එවං ඉධාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තාදිසානඤ්ඤි මාතෘපිතුනං පුත්තානං ඔවාදානුසාසනියො දාතුං සමත්ථකාලතො පටියාය තා තෙසං දාතබ්බා එවාති කත්වා තථා වුත්තං. පුත්තානඤ්ඤි වසෙනායං දෙසනා අනාගතා සම්මාපටිපන්නෙසු උභොසු අත්තනො, මාතෘපිතුනඤ්ඤි වසෙන උප්පජ්ජනකතාය සබ්බං භයං න හොති සම්මාපටිපන්නන්තා. එවං පටිපන්නන්තා එව පටිච්ඡන්තා හොති තත්ථ කාතබ්බපටිසන්ථාරස්ස සම්මදෙව කතත්තා. ඛෙමාති අනුපද්දවා. යථාවුත්තසම්මාපටිපත්තියා අකරණෙන හි උප්පජ්ජනකඋපද්දවා කරණෙන න හොන්තිති.

“න ඛො තෙ”තිආදිනා වුත්තො සඬගිතිඅනාරුල්ලො භගවතා තදා තස්ස වුත්තො පරම්පරාගතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “භගවා සිඬගාලකං එතදවොවා”ති. අයඤ්ඤිති එත්ථ හි-සද්දො අවධාරණෙ. තථා හි “නො අඤ්ඤා”ති අඤ්ඤදිසං නිවත්තෙති.

268. ආචරියං දුරතොව දිස්වා උට්ඨානවචනෙනෙව තස්ස පච්චුග්ගමනාදිසාමිච්ඡිකිරියා අවුත්තසිද්ධාති තං දස්සෙත්තො “පච්චුග්ගමනං කත්වා”තිආදිමාහ. උපට්ඨානෙනාති පයිරුපාසනෙන. තික්ඛන්තුංඋපට්ඨානගමනෙනාති පාතො, මජ්ඣන්තිකෙ, සායන්ති තිසු කාලෙසු උපට්ඨානත්ථං උපගමනෙන. සිප්පුග්ගහණත්ථං පන උපගමනං උපට්ඨානන්තොගධං පයොජනවසෙන ගමනභාවතොති ආහ “සිප්පුග්ගහණං...පෙ.... හොති”ති. සොතුං ඉච්ඡා සුස්සුසා, සා පන ආචරියෙ සික්ඛිතබ්බසික්ඛිතෙ ච ආදරගාරවපුබ්බිකා ඉච්ඡිතබ්බා “අද්ධා ඉමිනා සිප්පෙන සික්ඛිතෙන

එවරුපංගුණං පටිලභිස්සාමි” ති. තථාභුතඤ්ච තං සචනං සද්ධාපුබ්බධිගමං හොතිති ආහ “සද්දහිත්වා සචනෙනා” ති. චුත්තමෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකවසෙන දස්සෙතුං “අසද්දහිත්වා...පෙ.... නාධිගච්ඡති” ති චුත්තං. තස්මා තස්සත්ථො චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බො. යං සන්ධාය “අවසෙසබුද්දකපාරිවරියායා” ති චුත්තං, තං චිත්තං අනවසෙසතො දස්සෙතුං “අත්තෙවාසිකෙන හි” ති ආදි චුත්තං. පච්චුපට්ඨානාදීනි ආදි-සද්දෙන ආසනපඤ්ඤාපනං බිජනන්ති එවමාදිං සඬගණ්හාති. අත්තෙවාසිකචත්තන්ති අත්තෙවාසිකෙන ආවරියමිති සම්මාවත්තිතබ්බවත්තං. සිප්පපටිග්ගහණෙනාති සිප්පගන්ථස්ස සක්කච්චං උග්ගහණෙන. තස්ස හි සුට්ඨු උග්ගහණෙන තදනුසාරෙනස්ස පයොගොපි සම්මදෙව උග්ගහිතො හොතිති. තෙනාහ “ථොකං ගහෙත්වා” ති ආදි.

සුවිනිතං විනෙන්ති ඉධ ආචාරවිනයො අධිප්පෙනො. සිප්පස්මිං පන සික්ඛාපනවිනයො “සුග්ගහිතං ගාභාපෙන්ති” ති ඉමිනාව සඬගහිතොති චුත්තං “එවං තෙ නිසීදිතබ්බ” ති ආදි. ආවරියා හි නාම අත්තෙවාසිකෙ න දිට්ඨධම්මිකෙ එව විනෙන්ති, අථ බො සම්පරායිකෙපිති ආහ “පාපමිත්තා චජ්ජෙනබ්බො” ති. සිප්පගන්ථස්ස උග්ගණ්හනං නාම යාවදෙව පයොගසම්පාදනත්ථන්ති ආහ “පයොගං දස්සෙත්වා ගණ්හාපෙන්ති” ති. මිත්තාමච්චෙසුති අත්තෙනො මිත්තාමච්චෙසු. පටියාදෙන්ති පරිග්ගහෙත්වා නං මමත්තවසෙන පටියාදෙන්ති. “අයං අමිභාකං අත්තෙවාසිකො” ති ආදිනා හි අත්තෙනො පරිග්ගහිතදස්සනමුඛෙන වෙව “බහුස්සුතො” ති ආදිනා තස්ස ගුණපරිග්ගණ්හනමුඛෙ ව තං තෙසං පටියාදෙන්ති. සබ්බදිසාසු රක්ඛං කරොන්ති වාතුද්දිසභාවසම්පාදනෙනස්ස සබ්බත්ථ සුඛජීවිභාවසාධනතො. තෙනාහ “උග්ගහිතසිප්පො හි” ති ආදි. සත්තානඤ්ඤි දුට්ඨා සරිරරක්ඛා අබ්භන්තරපරිස්සයපටිසාතෙන, බාහිරපරිස්සයපටිසාතෙන ව. තත්ථ අබ්භන්තරපරිස්සයො බුජ්ජිපාසාදිභෙදො, සො ලාභසිද්ධියා පටිහඤ්ඤති තාය තජ්ජාපරිහාරසංවිධානතො. බාහිරපරිස්සයො චොරඅමනුස්සාදිභෙතුකො, සො විජ්ජාසිද්ධියා පටිහඤ්ඤති තාය තජ්ජාපරිහාරසංවිධානතො. තෙන චුත්තං “යං යං දිස” ති ආදි.

පුබ්බෙ “උග්ගහිතසිප්පො හි” ති ආදිනා සිප්පසික්ඛාපනෙනෙව ලාභජ්ජත්තියා දිසාසු පරිත්තාණකරණං දස්සිතං, ඉදානි “යං වා සො” ති ආදිනා තස්ස උග්ගහිතසිප්පස්ස නිජ්ජත්තිවසෙන ගුණකිත්තනමුඛෙන පග්ගණ්හනෙනපි ලාභජ්ජත්තියාති අයමෙතෙසං විකප්පානං භෙදො. සෙසන්ති “පටිච්ජන්තා හොති” ති ආදිකං පාළිආගතං, “එවඤ්ච පන චත්වා” ති ආදිකං අට්ඨකථාගතඤ්ච. එත්ථාති එතස්මිං දුතියදිසාවාරෙ. පුරිමනයෙනෙවාති පුබ්බෙ පඨමදිසාවාරෙ චුත්තනයෙනෙව.

269. සම්මානනා නාම සම්භාවනා, සා පන අත්ථවරියාලක්ඛණා ව දානලක්ඛණා ව චතුත්ථපඤ්චමට්ඨානෙනෙව සඬගහිතාති පියවචනලක්ඛණං තං දස්සෙතුං “සම්භාවිතකථාකථනෙනා” ති චුත්තං. විගතමානනා විමානනා, න විමානනා අවිමානනා, විමානනාය අකරණං. තෙනාහ “යථා දාසකම්මකරාදයො” ති ආදි. සාමිකෙන හි විමානිතානං ඉත්ථිනං සබ්බො පරිජනො විමානෙති යෙව . පරිවරන්තොති ඉන්ද්‍රියානි පරිවරන්තො. තං අතිවරති නාම තං අත්තෙනො ගිහිනිං අතිමඤ්ඤත්වා අගණෙත්වා චත්තනතො. ඉස්සරියවොස්සග්ගෙනාති එත්ථ යාදිසො ඉස්සරියවොස්සග්ගො ගිහිනියා අනුච්ඡවිකො, තං දස්සෙත්තො “භන්තගෙහෙ විස්සට්ඨො” ති ආහ. ගෙහෙ එව යත්වා විවාරෙතබ්බමිති හි කසිවාණිජ්ජාදිකම්මං කුලින්තියා භාරො න හොති, සාමිකස්සෙව භාරො, තතො ආගතසාපතෙය්‍යං පන තාය සුගුත්තං කත්වා යපෙනබ්බං හොති. “සබ්බං ඉස්සරියං විස්සට්ඨං නාම හොති” ති එතා මඤ්ඤන්තිති අධිජ්ජායො. ඉත්ථි යො නාම පුත්තලාභෙන විය මහග්ගවිපුලාලඬිකාරලාභෙනපි න සන්තුස්සන්තෙවාති තාසං තොසනං අලඬිකාරදානන්ති ආහ “අත්තෙනො විභවානුරූපෙනා” ති.

කුලින්තියා සංවිහිතබ්බකම්මන්තා නාම ආහාරසම්පාදනවිචාරජ්ජකාරාති ආහ “යාගුහත්තපචනකාලාදීනි” ති ආදි. සම්මානනාදීනි යථාරහං පියවචනෙහි වෙව භොජනදානාදීනි ව පහණකපෙසනාදීනි අඤ්ඤතො, තත්ථොච වා උජ්ජන්තස්ස පණ්ණාකාරස්ස ඡණ්දිවසාදිසු පෙසෙනබ්බපියහණ්ඨෙහි ව සඬගහිතපරිජනා. ගෙහසාමිනියා අත්තොගෙහජනො නිව්චං සඬගහිතො එවාති චුත්තං “ඉධ පරිජනො නාම...පෙ.... ඤාතිජනො” ති. ආහතධනන්ති බාහිරතො අත්තොගෙහං පවෙසිතධනං. ගිහිනියා නාම පඨමං ආහාරසම්පාදනෙ කොසල්ලං ඉච්ඡිතබ්බං, තත්ථ ව යුත්තපයුත්තතා, තතො සාමිකස්ස ඉත්ථිජනායත්තෙසු කිව්වාකිව්වෙසු, තතො පුත්තානං පරිජනස්ස කාතබ්බකිව්වෙසුති ආහ “යාගුහත්තසම්පාදනාදිසු” ති ආදි. “නික්කොසජ්ජා” ති වත්වා තමෙව නික්කොසජ්ජනං බ්‍යතිරෙකතො, අන්තයතො ව විභාවෙතුං “යථා” ති ආදි චුත්තං. ඉධාති ඉමස්මිං තතියදිසාවාරෙ. පුරිමනයෙනෙවාති පඨමදිසාවාරෙ චුත්තනයෙනෙව. ඉති හගවා “පච්ඡිමා දිසා පුත්තදාරා” ති උද්දිසිත්වාපි දාරවසෙනෙව පච්ඡිමං දිසං විස්සජ්ජෙසි, න පුත්තවසෙන. කස්මා? පුත්තා හි දාරකකාලෙ අත්තෙනො මාතු අනුග්ගණ්හනෙනෙව අනුග්ගහිතා හොන්ති අනුකම්පිතා, විඤ්ඤානං පත්තකාලෙ පන යථා තෙපි තදා අනුග්ගහෙතබ්බා, ස්වායං විධි “පාපා නිවාරෙත්ති” ති ආදිනා පඨමදිසාවාරෙ දස්සිතො එවාති කිං පුත විස්සජ්ජෙනාති. දානාදිසඬගහවත්ථුසු යං චත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චුත්තමෙවාති.

270. වත්තාරිපි යානාති ලඬිසිත්වා පඤ්චමමෙව යානං විවරිතුං “අවිසංවාදනකායා” ති ආදි චුත්තං. තත්ථ යස්ස යස්ස නාමං ගණ්හාතිති සභායො අත්ථිකභාවෙන යස්ස යස්ස වත්ථුතො නාමං කථෙති. අවිසංවාදෙත්වාති එත්ථ දුට්ඨං අවිසංවාදනං වාචාය, පයොගෙන වාති තං දුට්ඨමිති දස්සෙතුං “ඉදම්පි” ති ආදි චුත්තං. “දානෙනා” ති ව ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං ඉතරසඬගහවත්ථුවසෙනපි අවිසංවාදෙත්වා සඬගණ්හනස්ස ලබ්භනතො, ඉච්ඡිතබ්බතො ව.

අපරා පවිෂ්ඨා පජා අපරපජා, අපරාපරං උප්පන්නා වා පජා අපරපජා. පටිපුජනා නාම මමායනා, සක්කාරකිරියා වානි තදුහයං දස්සෙතුං “කෙලායන්ති”තිආදි චුත්තං. මමායන්ති මමත්තං කරොන්ති.

271. යථාබලං කම්මන්තසංවිධානෙනානි දාසකම්මකරානං යථාබලං බලානුරූපං තෙසං තෙසං කම්මන්තානං සංවිදහනෙන විචාරණෙන, කාරාපනෙනානි අත්ථො. තෙනාහ “දහරෙහි”තිආදි. භත්තවෙනනානුප්පදානෙනානි තස්ස තස්ස දාසකම්මකරස්ස අනුරූපං භත්තස්ස, වෙනනස්ස ව පදානෙන . තෙනෙවාහ “අයං බුද්දකපුත්තො”තිආදි. භෙසජ්ජාදීනි ආදි-සද්දෙන සප්පායාභාරවසනට්ඨානාදිං සඬගණ්භානි. සාතභාවො එව රසානං අවිජරියනානි ආහ “අවිජරියෙ මධුරරසෙ”ති. තෙසන්ති දාසකම්මකරානං. වොස්සජ්ජනෙනානි කම්මකරණතො විස්සජ්ජනෙන. වෙලං ඤාත්වානි “පභාරාවසෙසො, උපඬ්ඨපභාරාවසෙසො වා දිවසො”ති වෙලං ජානිත්වා. යො කොච මහුස්සවො ඡණො නාම. කත්තිකුස්සවො, එග්ගණුස්සවොති එවං නක්ඛත්තසල්ලක්ඛිතො මහුස්සවො නක්ඛත්තං. පුබ්බුට්ඨායිනා, පච්ඡානිපාතිනා ව මහාසුදස්සනෙ චුත්තා එවානි ඉධ අනාමට්ඨා.

දිත්තාදායිනොති පුබ්බපදාවධාරණවසෙන සාවධාරණවචනන්ති අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙතුං “වොරිකාය කිඤ්චි අග්ගභෙත්වා”ති චුත්තං. තෙනාහ “සාමිකෙහි දිත්තස්සෙව ආදායිනො”ති. න මයං කිඤ්චි ලභාමානි අනුජ්ඣායිත්වානි පටිසෙධද්වයෙන තෙහි ලද්ධබ්බස්ස ලාභං දස්සෙති. “කිං එතස්ස කම්මෙන කතෙනානි අනුජ්ඣායිත්වා”ති ඉදං තුට්ඨහදයනාය කාරණදස්සනං පටිපක්ඛදුර්භාවතො. තුට්ඨහදයනාදස්සනම්පි කම්මස්ස සුකතකාරිතාය කාරණදස්සනං. කිත්ති එව වණ්ණො කිත්තිවණ්ණො, තං කිත්තිවණ්ණං ගුණකථං භරන්ති, තං තං දිසං උපාහරන්ති කිත්තිවණ්ණහරා. තථා තථා කිත්තෙතබ්බතො හි කිත්ති , ගුණො, තෙසං වණ්ණනං කථනං වණ්ණො. තෙනාහ “ගුණකථාභාරකා”ති.

272. කාරණභූතා මෙත්තා එතෙසං අත්ථිති මෙත්තානි, කායකම්මාදීනි. යානි පන තානි යථා යථා ව සම්භවන්ති, තං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. “විහාරගමන”න්තිආදිසු “මෙත්තවිත්තං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා”ති පදං ආහරිත්වා යොජෙතබ්බං. අනාවටද්වාරතායානි එත්ථ ද්වාරං නාම අලොභජ්ඣාසයනා දානස්ස මුඛතාවතො. තස්ස සතො දෙයාධම්මස්ස දාතුකාමතා අනාවටතා එවඤ්ඤි සරමාවසන්තො කුලපුත්තො ගෙහද්වාරෙ පිහිතෙපි අනාවටද්වාරො එව, අඤ්ඤා ආපිහිතෙපි සරද්වාරෙ ආවටද්වාරො එවානි. තෙන චුත්තං “තත්ථා”තිආදි. විචරිත්වාපි වසන්තොති වචනසෙසො. පිදහිත්වාපිති එත්ථාපි එසෙව නයො. “සිලවන්තෙසු”ති ඉදං පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණවිසුද්ධිදස්සනත්ථං චුත්තං. කරුණාබෙත්තෙපි දානෙන අනාවටද්වාරතා එව. “සත්තඤ්ඤො”ති ඉමිනා අසන්තං නත්ථිවචනං පුච්ඡිතපට්චවනං විය ඉච්ඡිතබ්බං එවානි දස්සෙති විඤ්ඤානං අත්ථිකානං විත්තමද්දවකරණතො. “පුරෙහත්තං පරිභුඤ්ජිතබ්බක”න්ති ඉදං යාවකාලිකෙ එව ආමිසභාවස්ස නිරුල්භතාය චුත්තං.

“සබ්බෙ සත්තා”ති ඉදං තෙසං සමණුභ්මණානං අජ්ඣාසයසම්පත්තිදස්සනං පක්ඛපාතාභාවදීපනතො, ඔධිසො ඵරණායපි මෙත්තාභාවතාය ලබ්භනතො. යාය කුසලාහිවඩ්ඪිආකඩ්ඨාය තෙසං උපට්ඨාකානං, තථා තෙසං ගෙහපට්ඨනං, තං සන්ධායාහ “පට්ඨන්තාපි කල්‍යාණෙන වෙනසා අනුකම්පන්ති නාමා”ති. සුතස්ස පරියොදාපනං නාම තස්ස යාථාවතො අත්ථං විභාවෙත්වා විචිකිච්ඡාතමවිධමනෙන විසොධනන්ති ආහ “අත්ථං කථෙත්වා කඩ්ඛං විනොදෙන්ති”ති. සවනං නාම ධම්මස්ස යාවදෙව සම්මාපටිපජ්ජනාය අසති තස්මිං තස්ස නිරත්ථකතාවතො, තස්මා සුතස්ස පරියොදාපනං නාම සම්මාපටිපජ්ජාපනන්ති ආහ “තථත්තාය වා පටිපජ්ජාපෙත්ති”ති.

273. අලමත්තොති සමත්ථසභාවො, සො ව අත්ථතො සමත්ථො එවානි “අගාරං අජ්ඣාවසනසමත්ථො”ති චුත්තං. දිසානමස්සනට්ඨානෙනි යථාචුත්තදිසානං පච්චුපට්ඨානසඤ්ඤිතෙ නමස්සනකාරණෙ. පණ්ඩිතො හුත්වා කුසලො ඡෙකො ලහතෙ යසන්ති යොජනා. සණ්ඨගුණයොගතො සණ්ඨො, සණ්ඨගුණොති පනෙත්ථ සුමුමතිපුණපඤ්ඤා, මුදුලාවානි දස්සෙත්තො “සුමුම...පෙ.... හණනෙන වා”ති චුත්තං. දිසානමස්සනට්ඨානෙනානි යෙන ඤාණෙන යථාචුත්තා ඡ දිසා චුත්තනයෙන පටිපජ්ජන්තො නමස්සති නාම, තං ඤාණං දිසානමස්සනට්ඨානං, තෙන පටිභානවා. තෙන හි තංතංකිච්චයුත්තපත්තවසෙන පටිපජ්ජන්තො ඉධ “පටිභානවා”ති චුත්තො. නිවාතචුත්තීති පණ්ඨාතසිලො. අත්ථද්ධොති න ථද්ධො ථම්මරහිතොති විත්තස්ස උද්ධුමාතලක්ඛණෙන ථම්මිතභාවෙන විරහිතො. උට්ඨානවීරියසම්පන්නොති කායිකෙන වීරියෙන සමන්තාගතො. නිරන්තරකරණවසෙනානි ආරද්ධස්ස කම්මස්ස සතතකාරිතාවසෙන. යානුප්පත්තියා පඤ්ඤායානි තස්මිං තස්මිං අත්ථකිච්චෙ උපට්ඨිතෙ යානසො තඩ්ඛණෙ එව උප්පජ්ජනකපඤ්ඤාය.

සඬගහකරොති යථාරහං සත්තානං සඬගණ්භනකො. මිත්තකරොති මිත්තභාවකරො, සො පන අත්ථතො මිත්තෙ පරියෙසනකො නාම භොතිති චුත්තං. “මිත්තගවෙසනො”ති. යථාචුත්තං වදං වචනං ජානාතීති වදඤ්ඤාති ආහ “පුබ්බකාරිනා චුත්තවචනං ජානාතී”ති. ඉදානි තමෙවත්ථං සඬබ්බෙපෙන චුත්තං විත්ථාරවසෙන දස්සෙතුං “සභායකස්සා”තිආදි චුත්තං. පුබ්බෙ යථාපවත්තාය වාචාය ජානනෙ වදඤ්ඤානං දස්සෙත්වා ඉදානි ආකාරසල්ලක්ඛණෙන අප්පවත්තාය වාචාය ජානනෙපි වදඤ්ඤානං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. “යෙන යෙන වා පනා”තිආදිනා වචනියත්ථං වදඤ්ඤා-සද්දස්ස දස්සෙති. තෙනානි යථාධිප්පෙතමත්ථං පච්චක්ඛතො පාපෙනා.

තෙනාහ “තං තමත්ථං දස්සෙන්නො පඤ්ඤාය තෙනා”ති. තෙනි තං තමත්ථන්ති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. පුනස්පුනං තෙතිති අනු අනු තෙනි, තං තමත්ථන්ති ආනෙන්වා යොජනා.

තස්මිං තස්මින්ති තස්මිං තස්මිං දානාදිහි සඬගහෙහි සඬගහෙනබ්බෙ පුග්ගලෙ. ආණ්ඩාති අක්ඛස්සගතාය ආණ්ඩා. යායතොති ගච්ඡතො. පුත්තකාරණාති පුත්තනිමිත්තං. පුත්තභෙතුකඤ්ඤි පුත්තෙන කත්තබ්බං මානං වා පූජං වා.

උපයොගවචනෙති උපයොගත්ථෙ. වුව්චතීති වචනං, අත්ථො. උපයොගවචනෙ වා වත්තබ්බෙ. පච්චත්තන්ති පච්චත්තවචනං. සම්මා පෙක්ඛන්තීති සම්මදෙව කාතබ්බෙ පෙක්ඛන්ති. පසංසනීයාති පසංසිතබ්බා. භවන්ති ඵතෙ සඬගහෙනබ්බෙ තත්ථ පුග්ගලෙ යථාරහං පවත්තෙන්තාති අධිප්පායො.

274. “ඉති භගවා”තිආදි නිගමනං. යා දිසාති යා මාතාපිතුආදිලක්ඛණා පුරත්ථිමාදිදිසා. නමස්සාති නමස්සෙය්‍යාසීති අත්ථො “යථා කථං පනා”තිආදිකාය ගහපතිපුත්තස්ස පුච්ඡාය වසෙන දෙසනාය ආරද්ධන්තා “පුච්ඡාය යත්වා”ති වුත්තං. අකථිතං තත්ථි ගිහිහි කත්තබ්බකම්මෙ අප්පමාදපටිපත්තියා අනවසෙසතො කථිතන්තා. මාතාපිතුආදිසු හි තෙහි ව පටිපජ්ජිතබ්බපටිපත්තියා නිරවසෙසතො කථනෙනෙව රාජාදිසුපි පටිපජ්ජිතබ්බවිධි අත්ථතො කථිතො ඵව භොතීති. ගිහිනො විනීයන්ති, විනයං උපෙන්ති ඵතෙනාති ගිහිවිනයො. යථානුසිට්ඨන්ති යථා ඉධ සත්ථාරා අනුසිට්ඨං ගිහිවාරිත්තං , තථා තෙන පකාරෙන තං අවිරාධෙත්වා. පටිපජ්ජමානස්ස වුද්ධියෙව පාටිකඬ්ඛාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි වුද්ධියෙව ඉච්ඡිතබ්බා අවස්සම්භාවිතීති.

සිඬගාලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

9. ආටානාටියසුත්තවණ්ණනා

පයමහාණවාරවණ්ණනා

275. “චතුද්දිසං රක්ඛං යපෙත්වා”ති ඉදං ද්විසු යානෙසු චතුසු දිසාසු යපිතං රක්ඛං සන්ධාය චුත්තන්ති තදුභයං දස්සෙතුං “අසුරසෙනායා”තිආදි චුත්තං. අත්තනො හි අධිකාරෙ, අත්තනො රක්ඛාය ච අප්පමජ්ජනෙන තෙසං ඉදං ද්විසු යානෙසු චතුසු දිසාසු ආරක්ඛට්ඨපනං. යඤ්චි තං අසුරසෙනාය පටිසෙධනත්ථං දෙවපුරෙ චතුසු දිසාසු සක්කස්ස දෙවනමින්දස්ස ආරක්ඛට්ඨපනං, තං අත්තනො අධිකාරෙ අප්පමජ්ජනං. යං පන තෙසං භගවතො සන්තිකං උපසඬකමනෙ චතුසු දිසාසු ආරක්ඛට්ඨපනං, තං අත්තනො කතා රක්ඛාය අප්පමජ්ජනං. තෙන චුත්තං “අසුරසෙනාය නිවාරණත්ථ”න්තිආදි. පාළියං චතුද්දිසන්ති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති භූමිවසෙන තදත්ථං දස්සෙත්තො “චතුසු දිසාසු”ති ආහ. ආරක්ඛං යපෙත්වාති වෙස්සවණාදයො චත්තාරො මහාරාජානො අත්තනා අත්තනා රක්ඛිතබ්බදිසාසු ආරක්ඛං යපෙත්වා ගුත්තිං සම්මදෙව විදහිත්වා. බලගුම්ඛං යපෙත්වාති යක්ඛසෙනාදිසෙනාබලසමූහං යපෙත්වා. ඔවරණං යපෙත්වාති පටිපක්ඛනිසෙධනසමත්ථං ආවරණං යපෙත්වා. ඉති තිහි පදෙහි යථාක්කමං පව්චෙකං දෙවනගරද්වාරස්ස අත්තො, ද්වාරසම්පෙ, ද්වාරතො බහි, දිසාරක්ඛාවසනොති තිවිධාය රක්ඛාය යපිතභාවො චා දිපිතො. තෙනාහ “එවං සක්කස්ස...පෙ.... කත්වා”ති. සත්ත භුද්ධෙ ආරබ්භාති එත්ථ සත්තෙව භුද්ධෙ ආරබ්භ පරිබන්ධනකාරණං මහාපදානට්ඨකායං (දී. නි. ටී. 2.12) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ධම්මආණන්ති ධම්මමයං ආණං, සත්ථු ධම්මවක්කන්ති අත්ථො. “පරිසතො බාහිරභාවො, අසම්භොගො”ති එවමාදිං ඉද්දංචිද්දංචි විචජ්ජනකරණං කර්ස්සාමාති. සාවනන්ති චතුත්තම්පි පරිසානං තික්ඛත්තුං පරිවාරෙන අනුසාවනං, යථා සක්කො දෙවනමින්දො අසුරසෙනාය නිවාරණත්ථං චතුසු දිසාසු ආරක්ඛං යපාපෙති, එවං මහාරාජානොපි තාදිසෙ කිච්චවිසෙසෙ අත්තනො ආරක්ඛං යපෙත්ති. ඉමෙසම්පි හි තතො සාසඬකං සප්පට්ඨයන්ති. තෙන චුත්තං “අත්තනොපි”තිආදි.

අභික්කන්තාති අභික්කන්තා, විගතාති අත්ථොති ආහ “බයෙ දිස්සති”ති. තෙනෙව හි “නික්ඛන්තො පයමො යාමො”ති අනන්තරං චුත්තං. අභික්කන්තතරොති අතිවිය කන්තතරො. තාදිසො ච සුන්දරො හද්දකො නාම භොතිති ආහ “සුන්දරෙ දිස්සති”ති.

කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදිසු කො කතමො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය එවරුපාය දෙවිද්ධියා. “යසසා”ති ඉමිනා එදිසෙන පරිවාරෙන, පරිවිජෙදෙන ච. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමනියෙන අභිරුපෙන. වණ්ණෙනාති සරිරවණ්ණනිභාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති දසපි දිසා පභාසෙත්තො චන්දො විය, සූරියො විය ච එකොභාසං එකාලොකං කරොන්තොති ගාථාය අත්ථො. අභිරුපෙති උළාරරුපෙ සම්පන්නරුපෙ. අබ්භතූමොදනෙති සම්පභංසනෙ. ඉධ පනාති “අභික්කන්තාය රත්තියා”ති එතස්මිං පදෙ. තෙනාති බයපරියායත්තා.

රුපායතනාදිසුති ආදි-සද්දෙන අක්ඛරාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණවිජ්ජිති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ජවිය”න්ති. තථා හි චුත්තං “කඤ්චනසන්තිභත්තවො”ති (දී. නි. 2.35; 3.200, 218; ම. නි. 2.386) සඤ්ඤාල්භාති සඬගන්ථිතා. වණ්ණොති ගුණවණ්ණනාති ආහ “ථුතිය”න්ති, ථොමනායන්ති අත්ථො. කුලවග්ගෙති බත්තියාදිකුලකොට්ඨාසෙ. තත්ථ “අවිජො විජ්ජසන්නො”තිආදිනා වණ්ණිතබ්බට්ඨෙන වණ්ණො, ජවි. වණ්ණනට්ඨෙන වණ්ණො, ථුති. අභිත්ථවනට්ඨෙන වණ්ණො, ථුති, අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬකරතො වණ්ණිතබ්බතො යපෙනබ්බතො වණ්ණො, බත්තියාදිකුලවග්ගො. වණ්ණියති ඤාපියති එතෙනාති වණ්ණො, ඤාපකං කාරණං. වණ්ණනතො ථුලරස්සාදිභාවෙන උපට්ඨානතො වණ්ණො, සණ්ඨානං. “මහන්තං භුද්දකං, මජ්ඣම”න්ති වණ්ණිතබ්බතො පමාණෙනබ්බතො වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණියති වක්ඛුනා විවරියතිති වණ්ණො, රුපායතනන්ති එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ වණ්ණ-සද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බා. සොති වණ්ණසද්දො. ජවියං දට්ඨබ්බො රුපායතනෙ ගය්භමානස්ස ජවිමුඛෙනෙව ගහෙතබ්බතො. “ජවිගතා පන වණ්ණධාතු එව සුවණ්ණවණ්ණොති එත්ථ වණ්ණග්ගහණෙන ගහිතා”ති අපරෙ.

කෙවලපරිපුණ්ණන්ති එකදෙසම්පි අසෙසෙත්වා නිරවසෙසතොව පරිපුණ්ණන්ති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “අනවසෙසතා අත්ථො”ති. කෙවලකප්පාති කප්ප-සද්දො නිපාතො පදපූරණමත්තං, කෙවලං ඉව්චෙව අත්ථො. කෙවල-සද්දො බහුලවාචීති ආහ “යෙභුයාතා අත්ථො”ති. කෙවි පන “රීසකං අසමත්තා කෙවලකප්පා”ති විදන්ති. එවං සති අනවසෙසත්ථො එව කෙවල-සද්දත්ථො සියා, අනත්ථත්තරෙන පන කප්ප-සද්දෙන පදවිඬ්ඪනං කතං කෙවලමෙව කෙවලකප්පන්ති. අථ චා කප්පනියතා, පඤ්ඤාපෙතබ්බතා කෙවලකප්පා. අබ්බාමිස්සතා විජාතියෙන අසඬකරා සුද්ධතා. අනතිරෙකතා තංපරමතා විසෙසාභාවො. කෙවලකප්පන්ති කෙවලං දල්භං කත්වාති අත්ථො. කෙවලං චුච්චති නිබ්බානං සබ්බසඬ්ඛනවිචිත්තත්තා. තං එතස්ස අධිගතං අත්ථිති කෙවලී, සච්ඡිකතනිරොධො බිණාසවො.

කප්ප-සද්දො පනායං ස-උපසග්ගො, අනුපසග්ගො වාති අධිප්පායෙන ඔකප්පනියපදෙ ලබ්භමානං කප්පනියසද්දමන්තං නිදස්සෙති, අඤ්ඤා කප්ප-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ ඔකප්පනියපදං අනිදස්සනමෙව සියා. සමණකප්පෙහිති විනයක්කමසිද්ධෙහි සමණවොහාරෙහි. නිව්වකප්පන්ති නිව්වකාලං. පඤ්ඤත්තීති නාමඤ්ඤෙන තස්ස ආයස්මතො, යදිදං කප්පොති. කප්පිතකෙසමස්සුති කත්තරියා ඡෙදිතකෙසමස්සු. ද්වඩගුලකප්පොති මජ්ඣන්තිකවෙලාය වීතික්කන්තාය ද්වඩගුලතාවිකප්පො. ලෙසොති අපදෙසො. අනවසෙසං ඵරිතුං සමන්ථස්ස ඔභාසස්ස කෙනවි කාරණෙන ඵකදෙසඵරණමිපි සියා, අයං පන සබ්බසොව ඵරිති දස්සෙතුං සමන්තත්ථො කප්ප-සද්දො ගතිතොති ආහ “අනවසෙසං සමන්තතො”ති.

යස්මා දෙවතානං සරිරප්පහා ද්වාදසයොජනමන්තං යානං, තතො හියොපි ඵරිත්වා තිට්ඨති, තථා වත්ථාහරණාදිහි සමුට්ඨිතා පහා, තස්මා චුත්තං “චන්දිමා විය, සුරියො විය ච එකොභාසං එකං පජ්ජොතං කරිත්වා”ති. කස්මා එතෙ මහාරාජානො භගවතො සන්තිකෙ නිසීදිංසු? නනු යෙභුයොන දෙවතා භගවතො සන්තිකං උපගතා යත්වා ඛලංතබ්බං කල්පන්තා ගච්ඡන්තිති? සච්චමෙතං, ඉධ පන නිසීදෙන කාරණං අත්ථී, තං දස්සෙතුං “දෙවතාන”න්තිආදි චුත්තං. “ඉදං පරිත්තං නාම සත්තඤ්ඤාධිපට්ඨංසුත්තං ගරු, තස්මා න අමිහෙහි යත්වා ගහෙතබ්බ”න්ති විත්තෙත්වා පරිත්තගාරවවසෙන නිසීදිංසු.

276. කස්මා පනෙත්ථ වෙස්සවණො එව කල්පෙසි, න ඉතරෙසු යො කොවිති? තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “කිඤ්චාපි”තිආදි චුත්තං. විස්සාසිකො අභිණ්භං උපසඩ්ධකමනෙන. බ්‍යත්තොති විසාරදො, තඤ්චස්ස වෙය්‍යත්තියං සුට්ඨු සික්ඛිතභාවෙනාති ආහ “සුසික්ඛිතො”ති. මනුස්සෙසු විය හි දෙවෙසුපි කොවිදෙව පුරිමජාතිපරිවයෙන සුසික්ඛිතො හොති, තත්‍රාපි කොවිදෙව යථාධිප්පෙතමත්ථං වත්තුං සමත්ථො පරිපුණ්ණපදබ්‍යඤ්ජනාය පොරියා වාචාය සමන්තාගතො. “මහෙසක්ඛා”ති ඉමස්ස අත්ථවචනං “ආනුභාවසම්පන්නා”ති, මහෙසක්ඛාති වා මහාපරිවාරාති අත්ථො. පාණාතිපාතෙ ආදීනවදස්සනෙනෙව තං විපරියායතො තතො වෙරමණියං ආනිසංසො පාකටො හොතිති “ආදීනවං දස්සෙත්වා” ඉච්චෙව චුත්තං. තෙසු සෙනාසනෙසුති යාති “අරඤ්ඤවනප්පත්ථාති”තිආදිනා (ම. නි. 1.34-45) චුත්තාති භික්ඛුනං වසනට්ඨානභුතාති අරඤ්ඤායනනාති, තෙසු භික්ඛුහි සයිතබ්බතො, ආසිතබ්බතො ව සෙනාසනසඤ්ඤිතෙසු. නිබද්ධවාසිනොති රුක්ඛපබ්බතපට්ඨෙසු විමානෙසු නිව්වවාසිනාය නිබද්ධවාසිනො. බද්ධත්තාති ගාථාභාවෙන ගන්ථිතත්තා සම්බන්ධිතත්තා.

“උග්ගණ්භාතු භන්තෙ භගවා”ති අත්තනා චුච්චමානං පරිත්තං භගවන්තං උග්ගණ්භාපෙතුකාමො වෙස්සවණො අවොවාති අධිප්පායෙන වොදකො “කිං පන භගවතො අප්පච්චික්ඛධම්මො නාම අත්ථී”ති වොදෙසි. ආචරියො සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණවාරස්ස භගවතො න කිඤ්ච අප්පච්චික්ඛන්ති දස්සෙන්නො “නත්ථී”ති වත්ථා “උග්ගණ්භාතු භන්තෙ භගවා”ති වදනො වෙස්සවණස්ස අධිප්පායං විවරන්තො “ඔකාසකරණත්ථ”න්තිආදිමාහ. යථා හි පඤ්චසිඛො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො දෙවතානං තාවතිංසානං, බ්‍රහ්මුතො ව සනඬිකුමාරස්ස සම්මුඛා අත්තතො යථාසුතං ධම්මං භගවතො සන්තිකං උපගන්ත්වා පවෙදෙති, එවමයමිපි මහාරාජා ඉතරෙහි සද්ධිං ආටානාටනගරෙ ගාථාවසෙන බන්ධිතං පරිත්තං භගවතො පවෙදෙතුං ඔකාසං කාරෙන්නො “උග්ගණ්භාතු භන්තෙ භගවා”ති ආහ, න නං තස්ස පරියාපුණෙන නියොජෙන්නො. තස්මා උග්ගණ්භාතුහි යථිදං පරිත්තං මයා පවෙදිතමත්තමෙව හුත්වා චතුත්තං පරිසානං විරකාලං භිතාවහං හොති, එවං උද්ධං ආරක්ඛාය ගණ්භාතු, සම්පට්ච්ඡතුති අත්ථො. සත්ථු කථිතෙති සත්ථු ආරොචිතෙ, චතුත්තං පරිසානං සත්ථු කථනෙ වාති අත්ථො. සුඛවිහාරායාති යක්ඛාදිහි අවිහිංසාය ලද්ධබ්බසුඛවිහාරාය.

277. සත්තපි බුද්ධා චක්ඛුමන්තො පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමභාවෙ විසෙසාභාවතො. තස්මාති යස්මා චක්ඛුමභාවො විය සබ්බභුතානුකම්පිතාදයො සබ්බෙපි විසෙසා සත්තන්තමිපි බුද්ධානං සාධාරණා, තස්මා, ගුණනෙමිත්තකානෙව වා යස්මා බුද්ධානං නාමාති නාම, න ලිඬිගිකාවත්ථිකායාදිච්ඡකාති, තස්මා බුද්ධානං ගුණවිසෙසදීපනාති “චක්ඛුමන්තස්සා”තිආදිනා (දී. නි. 3.277) චුත්තාති එතාති එකෙකස්ස සත්ත සත්ත නාමාති හොත්ති. තෙසං නාමානං සාධාරණභාවං අත්ථවසෙන යොජෙතබ්බාති දස්සෙතුං “සබ්බෙපි”තිආදි චුත්තං. සබ්බභුතානුකම්පිනොති අනඤ්ඤසාධාරණමහාකරුණාය සබ්බසත්තානං අනුකම්පිකා. න්හාතකිලෙසත්තාති අට්ඨකිලෙකෙන අරියමග්ගජලෙන සපරසත්තානෙසු නිරවසෙසතො ධොතකිලෙසමලත්තා. මාරසෙනාපමද්දිනොති සපරිවාරෙ පඤ්චපි මාරෙ පමද්දිනවන්තො. චුසිතවන්තොති මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසං, දසවිධං අරියවාසඤ්ච චුසිතවන්තො. චුසිතවන්තාය එව බාහිතපාපතා චුත්තා හොතිති “බ්‍රාහ්මණස්සා”ති පදං අනාමට්ඨං. විමුත්තාති අනඤ්ඤසාධාරණානං පඤ්චන්තමිපි විමුත්තීනං වසෙන නිරවසෙසතො මුත්තා. අඬිගතොති සරිරඬිගතො, ඤාණඬිගතො ව, ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ- (දී. නි. 2.33; 3.200; ම. නි. 2.385) අසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනෙහි නික්ඛමනප්පහා, බ්‍යාමප්පහා, කෙතුමාලාඋණ්භිසප්පහා ව සරිරඬිගතො නික්ඛමනකරස්මියො, යමකමහාපාටිභාරියාදිසු උප්පජ්ජනකප්පහා ඤාණඬිගතො නික්ඛමනකරස්මියො. න එතානෙව “චක්ඛුමා”තිආදිනා (දී. නි. 3.277) චුත්තාති සත්ත නාමාති, අථ බො අඤ්ඤානිපි බහුති අපරිමිතාති නාමාති. කථන්ති ආහ “අසඬ්ඛෙය්‍යායාති නාමාති සගුණෙන මහෙසිනොති චුත්ත”න්ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. අට්ඨ. 76). කෙන චුත්තං? ධම්මසෙනාපතිනා.

යදි එවං කස්මා වෙස්සවණො එතානෙව ගණ්භිති ආහ “අත්තතො පාකටනාමවසෙනා”ති. බීණාසවා ජනාති අධිප්පෙනා. තෙ හි කම්මකිලෙසෙහි ජානාපි එවං න පුන ජායස්සන්තිති ඉමිනා අත්ථෙත ජනා. යථාහ “යො ව

කාලසසො භූතො”ති (ජා. 1.2.190) දෙසනාසීමත්තන්ති නිදස්සනමත්තන්ති අත්ථො, අවයවෙන වා සමුදායුපලක්ඛණමෙතං. සති ව පිසුණුවාවප්පභානෙ ඵරුසවාචා පභීනාව හොති, පගෙව ව මුසාවාදොති “අපිසුණා” ඉච්චෙව චුත්තා. මහත්තාති මහා අත්තා සභාවො ඵතෙසන්ති මහත්තා. තෙනාහ “මහත්තභාවං පත්තා”ති. මහත්තාති වා මහා අත්තා, පරිනිබ්බානපරියොසානාති චුත්තං හොති. මහත්තෙහි වා සීලාදීහි සමන්තාගතා. අයං තාව අට්ඨකථායං ආගතනායෙන අත්ථො. ඉතරෙසං පන මතෙන බුද්ධාදීහි අරියෙහි මහතීයතො පූජනීයතො මහං නාම නිබ්බානං, මහමන්තො ඵතෙසන්ති මහත්තා, නිබ්බානදිට්ඨාති අත්ථො. නිස්සාරදාති සාරජ්ජරහිතා, නිබ්භයාති අත්ථො. තෙනාහ “විගතලොමහංසා”ති.

හිතන්ති හිතවිත්තං, සත්තානං හිතෙසීති අත්ථො. යථාභූතං විපස්සිසුන්ති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු සමුදයාදිතො යථාවතො විවිධෙනාකාරෙන පස්සිංසු. “යෙ වාපි”ති පුබ්බෙ පච්චත්තබ්බවචනෙන අනියමතො චුත්තෙ තෙසමිපිති අත්ථං සම්පදානබ්බවචනවසෙන නියමෙත්වා “නමත්ථු”ති ව පදං ආනෙත්වා යොජෙති යං තං-සද්දානං අබ්බාහිවාරිතසම්බන්ධභාවතො. විපස්සිංසු නමස්සන්තිති වා යොජනා. පට්මගාථායාති “යෙ වාපි නිබ්බුතා ලොකෙ”ති ඵචං චුත්තගාථාය. දුතීයගාථායාති තදන්තරගාථාය. තත්ථ දෙසනාමුඛමත්තන්ති ඉතරෙසමිපි බුද්ධානං නාමග්ගහණෙ පත්තෙ ඉමස්සෙව හගවතො නාමග්ගහණං තථා දෙසනාය මුඛමත්තං, තස්මා තෙපි අත්ථතො ගහිතා ඵවාති අධිප්පායො. තෙනාහ “අයමිපි හි”තිආදි. තත්ථ අයන්ති අයං ගාථා. පුරිමයොජනායං තස්සාති විසෙසිතබ්බතාය අභාවතො “යන්ති නිපාතමත්ත”න්ති චුත්තං, ඉධ පන “තස්ස නමත්ථු”ති ඵචං සම්බන්ධස්ස ව ඉච්ඡිතත්තා “ය”න්ති නාමපදං උපයොගෙකවචනන්ති දස්සෙත්තො “යං නමස්සන්ති ගොතම”න්ති ආහ.

278. “යතො උග්ගච්ඡති සුරියො”තිආදිකං කස්මා ආරද්ධං? යං යෙ යක්ඛාදයො සත්ථු ධම්මආණං, අත්තතො ව රාජාණං නාදියන්ති, තෙසං “ඉදඤ්චිදඤ්ච නිග්ගහං කර්ස්සාමා”ති සාවනං කාතුකාමා තත්ථ තත්ථ ද්විසහස්සපරිත්තදිපපරිවාරෙසු වතුසු මහාදිපෙසු අත්තතො ආණාය වත්තානං අත්තතො පුත්තානං, අට්ඨවිසතියා යක්ඛසෙනාපතිආදීනඤ්ච සත්ථර පසාදගාරවබ්බුමානඤ්ච පවෙදෙත්වා නිග්ගහාරහානං සන්තප්පනත්ථං ආරද්ධං. තත්ථ “යතො උග්ගච්ඡති”තිආදියු “යතො යානතො උදෙතී”ති වුවචති, කුතො පන යානතො උදෙතීති වුවචති? පුබ්බවිදෙහවාසීනං තාව මප්ප්ඤ්ඤාතිකට්ඨානෙ ධීතො ජම්බුදිපවාසීනං උදෙතීති වුවචති, උත්තරකුරුකානං පන ඔග්ගච්ඡතිති ඉමිනා නායෙන සෙසදිපෙසුපි සුරියස්ස උග්ගච්ඡනොග්ගච්ඡනපරියායො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච අත්ථො හෙට්ඨා අග්ගඤ්ඤසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 3.121) පකාසිතො ඵච. අදිතියා පුත්තොති ලොකසමුදාචාරවසෙන චුත්තං. ලොකියා හි දෙවෙ අදිතියා පුත්තා, අසුරෙ අතිට්ඨා පුත්තාති වදන්ති. ආදිප්පනතො පන ආදිච්චො, එකප්පහාරෙතෙව තියු දිපෙසු ආලොකවිදංසනෙන සමුප්ප්ලනතොති අත්ථො. මණ්ඩලීති එත්ථ ඊ-කාරො භුසත්ථොති ආහ “මහත්තං මණ්ඩලං අස්සාති මණ්ඩලී”ති. මහත්තං හිස්ස විමානමණ්ඩලං පඤ්ඤාසයොජනායාමචිත්ථාරතො. “සංවරිපි නිරුජ්ඣති”ති ඉමිනා ව දිවසොපි ජායතිති අයමිපි අත්ථො චුත්තොති වෙදිතබ්බො. රත්ති අන්තරධායතිති සිනෙරුපච්ඡායාලක්ඛණස්ස අන්ධකාරස්ස විගච්ඡනතො.

උදකරහදොති ජලධි. “තස්මිං යානෙ”ති ඉදං පුරත්ථිමසමුද්දස්ස උපරිභාගෙන සුරියස්ස ගමනං සන්ධාය චුත්තං. තථා හි ජම්බුදිපෙ ධීතානං පුරත්ථිමසමුද්දතො සුරියො උග්ගච්ඡන්තො විය උපට්ඨාති. තෙනාහ “යතො උග්ගච්ඡති සුරියො”ති. සමුද්දනට්ඨෙන අත්තති පතිතස්ස සම්මදෙව, සබ්බසො ව උන්දනට්ඨෙන කිලෙදනට්ඨෙන සමුද්දො. සමුද්දො හි කිලෙදනට්ඨො රහදො. සාරිතොදකොති අනෙකානි යොජනසහස්සානි විත්ථිණ්ණොදකො, සරිතා නදියො උදකෙ එතස්සාති වා සරිතොදකො.

සිනෙරුපබ්බතරාජා වක්කවාළස්ස වෙමජ්ඣෙ ධීතො, තං පධානං කත්වා වත්තබ්බන්ති අධිප්පායෙන “ඉතොති සිනෙරුතො”ති වත්වා තථා පන දිසාවචත්ථානං අනවට්ඨිතන්ති “තෙසං නිසින්තට්ඨානතො වා”ති චුත්තං. තෙසන්ති වතුන්තං මහාරාජානං. නිසින්තට්ඨානං ආටානාටනගරං. තත්ථ හි නිසින්තා තෙ ඉමං පරිත්තං බන්ධිංසු. තෙසං නිසින්තට්ඨානතොති වා සත්ථු සන්තිකෙ තෙසං නිසින්තට්ඨානතො. උභයථාපි සුරියස්ස උදයට්ඨානා පුරත්ථිමා දිසා නාම හොති. පුරිමපක්ඛංයෙවෙත්ථ වණ්ණෙත්ති. තෙන චුත්තං “ඉතො සා පුරිමා දිසා”ති. සුරියො, පන වන්දනක්ඛන්තාදයො ව සිනෙරුං දක්ඛිණතො, වක්කවාළපබ්බතඤ්ච වාමතො කත්වා පරිවත්තෙත්ති. යත්ථ ව තෙසං උග්ගමනං පඤ්ඤායති, සා පුරත්ථිමා දිසා. යත්ථ ඔක්කමනං පඤ්ඤායති, සා පච්ඡිමා දිසා. දක්ඛිණපස්සෙ උත්තරා දිසා, වාමපස්සෙ දක්ඛිණා දිසාති වතුමහාදිපවාසීනං පච්චෙකං සිනෙරු උත්තරාදිසායමෙව, තස්මා අනවට්ඨිතා දිසාවචත්ථාති ආහ “ඉති නං ආවික්ඛති ජනො”ති. යං දිසන්ති යං පුරත්ථිමදිසං යසස්සිති මහාපරිවාරො. කොට්ඨසහස්සපරිමාණා හි දෙවතා අභිණ්භං පරිවාරෙත්ති. වන්දනාගරුක්ඛාදියු ඔසධිතිණවනප්පතිසුගන්ධානං අබ්බතතො, තෙහි දිත්තභාවුපගමනතො “ගන්ධබ්බො”ති ලද්ධනාමානං වාතුමහාරාජිකදෙව්වානං අධිපති භාවතො. මෙ සුතන්ති එත්ථ මෙති නිපාතමත්තං. සුතන්ති විස්සුතන්ති අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ යොජනා – තස්ස ධනරට්ඨමහාරාජස්ස පුත්තාපි බහවො. කිත්තකා? අසීති, දස එකො ව. එකනාමා. කථං? ඉන්දනාමා. “මහප්චලා”ති ව සුතං විස්සුතමෙතං ලොකෙති.

ආදිච්චො ගොතමගොත්තො, හගවාපි ගොතමගොත්තො, ආදිච්චෙන සමානගොත්තතාය ආදිච්චො බන්ධු එතස්සාතිපි ආදිච්චබන්ධු, ආදිච්චස්ස වා බන්ධුති ආදිච්චබන්ධු, තං ආදිච්චබන්ධුතං. අනවප්පෙනාති අවප්පපට්පක්ඛෙන බ්‍රහ්මවිහාරෙන. සමෙක්ඛසි ඔධිසො, අනොධිසො ව ඵරණෙන

ඔලොකෙසිආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිවිභාගාවබෝධවසෙන. වත්වා වන්දන්තීති “ලොකස්ස අනුකම්පකො”ති කිත්තෙන්වා වන්දන්ති. සුභං තෙතන්ති සුභං නනුති එතස්මිං අත්ථෙ නු-සද්දො. අට්ඨකථායං පන නොකාරොයන්ති අධිප්පායෙන අම්මෙහිති අත්ථො චුත්තො. එතන්ති එතං තථා පරිකිත්තෙන්වා අමනුස්සානං දෙවතානං වන්දනං. වදන්ති ධනරට්ඨමහාරාජස්ස පුත්තා.

279. යෙන පෙතා පච්චිවන්තීති එත්ථ වචනසෙසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො, න යථාරුතවසෙනෙවාති දස්සෙන්තො “යෙන දිසාභාගෙන නිහරියන්තුති චුච්චන්ති”ති ආහ. ඩස්හන්තු වාති පෙනෙ සන්ධාය වදති. ඡිප්පන්තු වා තත්ථපාදාදිකෙ පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා. හඤ්ඤන්තු පාණාතිපාතිනොතිආදිකා. පච්චිවන්තීති වා සමුච්චන්ති, “අලං තෙස”න්ති සමාවිතියන්තිති අත්ථො. එවඤ්ඤි වචනසෙසෙන විනා එව අත්ථො සිද්ධො හොති. රහස්සඛගන්ති බීජං සන්ධාය වදති.

280. යස්මිං දිසාභාගෙ සූරියො අත්ථං ගච්ඡන්ති එත්ථ “යතො යානතො උදෙති”ති එත්ථ චුත්තනසානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

281. යෙන දිසාභාගෙන උත්තරකුරු රම්මො අවට්ඨිතො, ඉතො සා උත්තරා දිසාති යොජනා . මහානෙරුති මහන්තො, මහතියො ව නෙරුසඬිබාතො පබ්බතො. තෙනාහ “මහාසිනෙරු පබ්බතරාජා”ති. රජතමයං. තථා හි තස්ස පභාය අජ්ඣොත්ථනං තස්සං දිසායං සමුද්දොදකං බීරං විය පඤ්ඤායති. මණ්ඩයන්ති ඉන්දනිලමයං. තථා හි දක්ඛිණදිසාය සමුද්දොදකං යෙභුයොන නිලවණ්ණං හුත්වා පඤ්ඤායති, තථා ආකාසං. මනුස්සා ජායන්ති. කථං ජායන්ති? අමමා අපරිග්ගහාති යොජනා. මමන්තවිරහිතාති “ඉදං මම ඉදං මමා”ති මමඬිකාරවිරහිතාති අධිප්පායො. යදි තෙසං “අයං මස්භං හරියා”ති පරිග්ගහො නත්ථි, “අයං මෙ මාතා, අයං හගිති”ති එවරුපා ඉධ විය මරියාදාපි න සියා මාතුආදිභාවස්ස අජානනතොති වොදනං සන්ධායාහ “මාතරං වා”තිආදි. ඡන්දරාගො නුප්පජ්ජන්ති එත්ථ “ධම්මතාසිද්ධස්ස සීලස්ස ආනුභාවෙන පුත්තෙ දිට්ඨමන්තෙ එව මාතු ථනතො ථඤ්ඤං පග්ගරති, තෙන සඤ්ඤාණෙන තෙසං මාතරි පුත්තස්ස මාතුසඤ්ඤා, මාතු ව පුත්තෙ පුත්තසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා”ති කෙවි.

නඬගලාති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තන්ති ආහ “නඬගලානිපි”ති. අකට්ඨෙති අකසිතෙ අකතකසිකම්මෙ.

තණ්ඩුලාව තස්ස ඵලන්ති සත්තානං පුඤ්ඤානුභාවහෙතුකා පුසාදිආභාවෙන තණ්ඩුලා එව තස්ස සාලිස්ස ඵලං. තුණ්ඩිකිරන්ති පවනභාජනස්ස නාමන්ති චුත්තං. “උක්ඛලිය”න්ති. ආකිරිත්වාති තණ්ඩුලාති පක්ඛිපිත්වා. නිද්ධුමඬගාරොනාති ධුමඬගාරරහිතෙන කෙවලෙන අග්ගිනා. ජොතිකපාසාණතො අග්ගිමිහි උට්ඨහන්තෙ කුතො ධුමඬගාරානං සම්භවො. භොජනන්ති ඔදනමෙවාධිප්පෙතන්ති “භොජනමෙවා”ති අවධාරණං කත්වා තෙන නිවත්තෙතබ්බං දස්සෙන්තො “අඤ්ඤො සුපො වා බ්‍යඤ්ජනං වා න හොති”ති ආහ. යදි එවං රසවිසෙසයුත්තො තෙසං ආභාරො න හොතිති? නොති දස්සෙන්තො “භුඤ්ජන්තානං...පෙ.... රසො හොති”ති ආහ. මච්ඡරියවිත්තං නාම න හොතිති ධම්මතාසිද්ධස්ස සීලස්ස ආනුභාවෙන. තථා හි තෙ කත්ථවිපි අමමා පරිග්ගහාව හුත්වා වසන්ති.

අපිව තත්ථ උත්තරකුරුකානං පුඤ්ඤානුභාවසිද්ධො අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො – තත්ථ කිර තෙසු තෙසු පදෙසෙසු සනවිතපත්තසඤ්ජන්තසාධාපසාධා කුටාගාරුපමා මනොරමා රුක්ඛා තෙසං මනුස්සානං නිවෙසනාකිච්චං සාධෙත්ති, යත්ථ සුඛං නිවසන්ති, අඤ්ඤෙපි තත්ථ රුක්ඛා සුජාතා සබ්බදාපි පුජ්චිතග්ගා තිට්ඨන්ති, ජලාසයාපි විකසිතකමලකුටලයපුණ්ඩරිකසොගන්ධිකාදිපුජ්චසඤ්ජන්තා සබ්බකාලං පරමසුගන්ධං සමන්තතො පවායන්තා තිට්ඨන්ති. සරිරම්පි තෙසං අතිදිසනාදිදොසරහිතං ආරොහපරිණාහසම්පන්නං ජරාය අනභිභූතත්තා වලිපලිතාදිදොසරහිතං යාවතායුකං අපරික්ඛිණජවලපරක්කමසොහමෙව හුත්වා තිට්ඨති. අනුට්ඨානඵලුපජ්චිතාය න ව තෙසං කසිවාණ්ණජාදිවසෙන, ආහාරපරියෙට්ඨිවසෙන දුක්ඛං අත්ථි, තතො එව න දාසදාසිකම්මකරාදිපරිග්ගහො අත්ථි, න ව තත්ථ සිතුණ්හඩංසමකසවාතාතපසරිසපවාලාදිපරිස්සයො අත්ථි. යථා නාමෙන්ථ ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පච්චුසවෙලායං සමසිතුණ්හඋතු හොති, එවමෙව සබ්බකාලං සමසිතුණ්හොව උතු හොති, න ව තෙසං කොවි උපසාතො, විහෙසා වා උප්පජ්ජති. අකට්ඨපාතිමමෙව සාලිං අකණං අථුසං සුගන්ධං තණ්ඩුලඵලං පරිභුඤ්ජන්තානං තෙසං කුට්ඨං, ගණ්ඨො, කිලාසො, සොසො, කාසො, සාසො, අපමාරො, ජරොති එවමාදිකො න කොවි රොගො උප්පජ්ජති. න තෙ බුජ්ජා වා වාමනකා වා කාණා වා කුණි වා බඤ්ජා වා පක්ඛනතා වා විකලඬගා වා විකලින්දියා වා හොන්ති. ඉත්ථියොපි තත්ථ නාතිදිසා නාතිරස්සා නාතිකිසා නාතිපුලා නාතිකාලා නාව්වොදාතා සොහග්ගජ්ජන්තරුපා හොන්ති. තථා හි දිසඬගලි තම්බනම් ලම්බන්ථනා තනුමජ්ඣා පුණ්ණවන්දමුඬි විසාලක්ඛි මුදුගත්තා සංභිතුරු ඔදාතදන්තා ගම්භිරනාහි තනුපඬසා දිසනිලවෙල්ලිතකෙසි පුපුලසුසොණි නාතිලොමානාලොමා සුභගා උතුසුඛසම්ඵස්සා සණ්භා සබ්ලසම්භාසා නානාහරණවිභූසිතා විවරන්ති. සබ්බදා හි සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය හොන්ති. පුරිසා ව පඤ්චවිසතිවස්සුද්දෙසිකා විය, න පුත්තදාරෙසු රජ්ජන්ති. අයං තත්ථ ධම්මතා.

සත්තාහිකමෙව ව තත්ථ ඉත්ථිපුරිසා කාමරතියා විහරන්ති, තතො චිතරාගා යථාසකං ගච්ඡන්ති. න තත්ථ ඉධ විය ගබ්භොක්කන්තිමුලකං, ගබ්භපරිහරණමුලකං , විජායනමුලකං වා දුක්ඛං හොති. රත්තකඤ්චුකතො කඤ්චනපට්ඨා විය දාරකා මාතුකුච්ඡිතො අමක්ඛිතා එව සෙම්භාදිතා සුබෙනෙව නික්ඛමන්ති, අයං තත්ථ ධම්මතා.

මාතෘ පන පුත්තං වා ධීතරං වා විජායිත්වා තෙසං විවරණප්පදෙසෙ යපෙත්වා අනපෙක්ඛා යථාරුචි ගච්ඡති. තෙසං තත්ථ සයිතානං යෙ පස්සන්ති පුරිසා, ඉත්ථියො වා, තෙ අත්තනො අභිගුලියො උපනාමෙත්ති, තෙසං කම්මබලෙන තතො ධීරං පවත්තති, තෙන දාරකා යාපෙත්ති. එවං පන වඩ්ඪන්තා කතිපයදිවසෙහෙව ලද්ධලා හුත්වා දාරකා ඉත්ථියො උපගච්ඡන්ති, දාරකා පුරිසෙ. කප්පරුක්ඛනො එව ව තෙසං තත්ථ තත්ථ වත්ථාහරණානි නිප්පජ්ජන්ති. නානාවිරාගවණ්ණවිචිත්තානි හි සුබ්බමානි මුදුසුබසම්ඵස්සානි වත්ථානි තත්ථ තත්ථ කප්පරුක්ඛෙසු ඔලම්බන්තානි ඉට්ඨන්ති. නානාවිධරංසිජාලසමුප්පලවිචිධවණ්ණරතනවිනද්ධානි අනෙකවිධමාලාකම්මලතාකම්මභිත්තිකම්මවිචිත්තානි සීසුපගගිවුපගහත්ථුපගකටුපගපාදුපගානි සොවණ්ණමයානි ආහරණානි ව කප්පරුක්ඛනො ඔලම්බන්ති. තථා විණාමුද්ධිගපණවසම්මතාලසඬ්ඛවංසවෙනාලපරිවානිවල්ලකීපභුතිකා තුරියභණ්ඩාපි තතො තතො ඔලම්බන්ති. තත්ථ ව බහු ඵලරුක්ඛා කුම්භමත්තානි ඵලානි ඵලන්ති මධුරරසානි, යානි පරිභුඤ්ජිත්වා තෙ සත්තාහම්පි බුජ්ජිපාසානි න බාධියන්ති. නජ්ජොපි තත්ථ සුවිසුද්ධජලා සුපතිත්ථා රමණියා අකද්දමා වාලුකකලා නාතිසීතා නාවවුණ්හා සුරහිගන්ධිහි ජලජපුජ්ජෙහි සඤ්ජන්තා සබ්බකාලං සුරහිං වායන්තියො සන්දන්ති. න තත්ථ කණ්ටකතිණකක්ඛලගම්ඡලතා භොන්ති, අකණ්ටකා පුජ්ජිලසම්පන්නා එව භොන්ති. වන්දනනාගරුක්ඛා සයමෙව රසං පග්ගරන්ති. න්හායිතුකාමා ව නදිතිත්ථෙ එකජ්ඣං වත්ථාහරණානි යපෙත්වා නදිං ඔතරිත්වා න්හත්වා උත්තිණ්ණත්තිණ්ණා උපරිට්ඨිමං වත්ථාහරණං ගණ්හන්ති, න තෙසං එවං භොති “ඉදං මම, ඉදං පරස්සා”ති, තතො එව න තෙසං කොචි විග්ගහො වා විවාදො වා. සත්තාහිකා එව ව නෙසං කාමරතිකීලා භොති, තතො චීතරාගා විය විවරන්ති. යත්ථ ව රුක්ඛෙ සයිතුකාමා භොන්ති, තත්ථෙව සයනං උපලහන්ති. මතෙ ව සත්තෙ දිස්වා න රොදන්ති, න සොවන්ති, තඤ්ච මණ්ඩයිත්වා නික්ඛිපන්ති. තාවදෙව ව නෙසං තථාරූපා සකුණා උපගන්ත්වා මතං දීපන්තරං නෙත්ති. තස්මා සුසානං වා අසුචිට්ඨානං වා තත්ථ නත්ථී. න ව තතො මතා නිරයං වා තිරච්ඡානායොනිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජන්ති. “ධම්මතාසිද්ධස්ස පඤ්චසීලස්ස ආනුභාවෙන තෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තන්ති”ති වදන්ති. වස්සසභස්සමෙව ව නෙසං සබ්බකාලං ආයුජ්ජමාණං. සබ්බමෙතං තෙසං පඤ්චසීලං විය ධම්මතාසිද්ධං එවාති වෙදිතබ්බං. තත්ථාති තස්මිං උත්තරකුරුදිපෙ.

එකබුරං කත්ථානි අනෙකසඵම්පි එකසඵං විය කත්ථා, අස්සං විය කත්ථානි අත්ථො. “ගාවි”න්ති වත්ථා පුන “පසු”න්ති වුත්තත්තා ගාවිතො ඉතරො සබ්බො වතුජ්ජදො ඉධ “පසු”ති අධිජ්ජෙතොති ආහ “යපෙත්වා ගාවි”න්ති.

තස්සාති ගබ්භිනිත්ථියා. පිට්ඨි ඔනම්තුං සහතිති කුච්ඡියා ගරුභාරතාය තෙසං ආරුළුභකාලෙ පිට්ඨි ඔනමති, තෙසං නිසජ්ජං සහති පල්ලඬකෙ නිසින්තා විය භොන්ති. සම්මාදිට්ඨිකෙති කම්මපථසම්මාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨිකෙ. එත්ථාති ජම්බුදිපෙ. එත්ථ හි ජනපදවොහාරො, න උත්තරකුරුමිහි. තථා හි “පච්චන්තිමම්මිලක්ඛවාසිකෙ”ති ව වුත්තං.

තස්ස රඤ්ඤොති වෙස්සවණමහාරාජස්ස. ඉති සො අත්තානමෙව පරං විය කත්ථා වදති. එසෙව නයො පරතොපි. බහුවිධං නානාරතනවිචිත්තං නානාසණ්ඨානං රථාදි දිබ්බයානං උපට්ඨිතමෙව භොති සුදන්තවාහනායුත්තං, න තෙසං යානානං උපට්ඨාපනෙ උස්සුක්කං ආපජ්ජිතබ්බං අත්ථී. එතානීති හත්ථියානාදීනි. නෙසන්ති වෙස්සවණපරිවාරිකානං. කප්පිතානි හුත්වා උට්ඨිතානි ආරුහිතුං උපකප්පනායානානි. නිපන්තාපි නිසින්තාපි විවරන්ති වන්දිමසුරියා විය යථාසකං විමානෙසු.

නගරා අහුති ලිඬගවිපල්ලාසෙන වුත්තන්ති ආහ “නගරානි හවිංසුති අත්ථො”ති. ආටානාටා නාමාති ඉත්ථීලිඬගවසෙන ලද්ධනාමං නගරං ආසී.

තස්මිං යත්ථාති තස්මිං පදෙසෙ පරකුසිට්තාටානාමකෙ නගරෙ යත්ථා. තතො උජුං උත්තරදිසායං. එතස්සාති කසිවන්තනගරස්ස. අපරභාගෙ අපරකොට්ඨාසෙ, පරතො ඉච්චෙව අත්ථො.

කුචෙරොති තස්ස පුරිමජාතිසමුදාගතං නාමන්ති තෙනෙව පසඬිගෙන යෙනායං සම්පත්ති අධිගතා, තදස්ස පුබ්බකම්මං ආචික්ඛිතුං “අයං කිරා”තිආදි වුත්තං. උච්ඡුච්ඡන්ති උච්ඡුසස්සං. අවසෙසසාලාහීති අවසෙසයන්තසාලාහී, නිස්සක්කවචනඤ්චෙනං. තත්ථෙවාති පුඤ්ඤත්ථං දිත්තසාලායමෙව.

පට්ඨසන්තොති පති පති අත්ථෙ එසන්තො විමංසන්තො. න කෙවලං තෙ විමංසන්ති එව, අථ බො තමත්ථං පතිට්ඨාපෙත්තිති ආහ “විසුං විසුං අත්ථෙ උපපරික්ඛමානා අනුසාසමානා”ති. යක්ඛරට්ඨිකාති යක්ඛරට්ඨාධිපතිනො. යක්ඛා ව වෙස්සවණස්ස රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ නියුත්තා වාති යක්ඛදොවාරිකා, තෙසං යක්ඛදොවාරිකානං.

යස්මා ධරණිපොරක්ඛණිතො පුරාණොදකං භස්සයන්තං භෙට්ඨා වුට්ඨි හුත්වා නික්ඛමති, තස්මා තං තතො ගහෙත්වා මෙසෙහි පවුට්ඨං විය භොතිති වුත්තං “යතො පොක්ඛරණිතො උදකං ගහෙත්වා මෙසා පචස්සන්ති”ති. යතොති යතො ධරණිපොක්ඛරණිතො. සභාති යක්ඛානං උපට්ඨානසභා.

තස්මිං යානෙති තස්සා පොක්ඛරණියා තිරෙ යක්ඛානං වසනවනෙ. සදා ඵලිතාති නිච්චකාලං සඤ්ජාතඵලා. නිච්චපුජ්ජිතාති නිච්චං සඤ්ජාතපුජ්ජා. නානාදිජගණායුතාති නානාවිධෙහි දිජගණෙහි යුත්තා. තෙහි පන

සකුණසඬුසෙහි ඉතො විතො ව සම්පන්නතෙහි පරිබ්බතන්තෙහි යස්මා සා පොක්ඛරණී ආකුලා විය හොති, තස්මා චූත්තං “විවිධපක්ඛිසඬුසමාකුලා”ති. කොඤ්චසකුණෙහිති සාරසසකුන්තෙහි.

“එවං විරවන්තාන”න්ති ඉමිනා තථා වස්සිතවසෙන “ජීවඤ්ජීවකා”ති අයං තෙසං සමඤ්ඤාති දස්සෙති. උච්චවචිත්තකාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ “එවං වස්සමානා”ති. පොක්ඛරසාතකාති පොක්ඛරසණ්ඨානාය “පොක්ඛරසාතකා”ති එවං ලද්ධනාමා.

සබ්බකාලං සොහතිති සබ්බඋතුසු සොහති, න තස්සා හෙමන්තාදිවසෙන සොභාවිරතො අත්ථී. එවංභූතා ව නිව්චං පුප්ඵිතජලජප්පජ්චාය, එලභාරභරිතරුක්ඛපරිවාරිතාය, අට්ඨඨිගසමන්තාගතසලිලතාය ව නිරන්තරං සොහති.

282. පරිකම්මන්ති පුබ්බුපචාරං. පරිසොධෙන්වාති එකක්ඛරස්සාපි අවිරාධනවසෙන ආවරියසන්තිකෙ සබ්බං සොධෙන්වා. සුට්ඨු උග්ගහිතාති පරිමණ්ඩලපදබ්‍යාඤ්ජනාය පොරියා වාචාය විස්සට්ඨාය අනෙලගලාය අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියා සම්මදෙව උග්ගහිතා. තථා හි “අත්ථඤ්ච බ්‍යාඤ්ජනඤ්ච පරිසොධෙන්වා”ති චූත්තං. අත්ථං ජානතො එව හි බ්‍යාඤ්ජනං පරිසුජ්ඣති, නො අජානතො. පදබ්‍යාඤ්ජනානීති පදඤ්චෙව බ්‍යාඤ්ජනඤ්ච අභාපෙත්වා. එවඤ්ඤි පරිපුණ්ණා නාම හොතිති. විසංවාදෙන්වාති අඤ්ඤා කත්වා. තෙජවන්තං න හොති විරජ්ඣනතො චෙව විම්භයත්ථභාවතො ව. සබ්බසොති අනවසෙසතො ආදිමජ්ඣපරියොසානතො. තෙජවන්තං හොතිති සභාවනිරුත්තිං. අවිරාධෙන්වා සුප්පවත්තිභාවෙන සාධනතො. එවං පයොගච්ඡන්තිං පභාය පයොගසම්පත්තියා සති පරිත්තස්ස අත්ථසාධකතං දස්සෙත්වා ඉදානි අජ්ඣාසයච්ඡන්තිං පභාය අජ්ඣාසයසම්පත්තියා අත්ථසාධකතං දස්සෙතුං “ලාභහෙතු”තිආදි චූත්තං. ඉදං පරිත්තභණනං සත්තානං අනත්ථපටිබාහනහෙතුති තස්ස ඤාණකරුණාපුබ්බකතා නිස්සරණපක්ඛො. මෙත්තං පුරෙවාරිකං කත්වාති මෙත්තාමනසිකාරොන සත්තෙසු හිතඵරණං පුරක්ඛන්වා.

“වත්ථුං වා”තිආදි පුබ්බෙ වතුපරිසමජ්ඣෙ කතාය සාධනාය භගවතො පවෙදනං. සරවත්ථුන්ති වසනගෙහං. නිබ්ද්ධවාසන්ති පරගෙහෙපි නෙවාසිකභාවෙන වාසං න ලභෙය්‍යා, යං පන මහාරාජානං, යක්ඛසෙනාපතීනඤ්ච අජානන්තානංයෙව කදාචි වසිත්වා ගමනං, තං අප්පමාණන්ති අධිප්පායො. සමිතින්ති යක්ඛාදිසමාගමං. කාමං පාළියං “න මෙ සො”ති ආගතං, ඉතරෙසමිපි පන මහාරාජානමත්තනා එකජ්ඣාසයනාය තෙසමිපි අජ්ඣාසයං හදයෙ යපෙත්වා චෙස්සවණො තථා අවොච. කඤ්ඤං අනු අනු චිහිතුං අයුත්තො අනාවය්භො, සබ්බකාලං කඤ්ඤං ලද්ධුං අයුත්තොති අත්ථො, තං අනාවය්භං. තෙනාහ “න ආවාහයුත්ත”න්ති. න විවය්හන්ති අවිවය්භං, කඤ්ඤං ගහෙතුමයුත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “න විවාහයුත්ත”න්ති. ආහිතො අභංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො. අත්තා විසයභූතො එතාසං අත්ථීති අත්තා, පරිභාසා, තාහි. පරියත්තං කත්වා වචනෙන පරිපුණ්ණාහි. යථා යක්ඛා අක්කොසිතබ්බො, එවං පවත්තා අක්කොසා යක්ඛඅක්කොසා නාම, තෙහි. තෙ පන “කළාරක්ඛි කළාරදන්තා කාලවණ්ණා”ති එවං ආදයො.

විරුද්ධාති විරුජ්ඣනකා පරෙහි විරොධිනො. රහසාති සාරම්භකාති අධිප්පායො. තෙනාහ “කරණුත්තරියා”ති. රහසාති වා සාහසිකා. සාමිනො මනසො අස්සවාති මනස්සා, කිඬිකරා. යෙ හි “කිං කරොමි හද්දන්තෙ”ති සාමිකස්ස වසෙ වත්තන්ති, තෙ එවං චූච්චන්ති. තෙන චූත්තං “යක්ඛසෙනාපතීනං යෙ මනස්සා, තෙස”න්ති. ආණාය අවරොධිතුපචාරා අවරුද්ධා, තෙ පන ආණාවතො පච්චත්ථිකා නාම හොන්තිති “පච්චාමිත්තා වෙරිනො”ති චූත්තං. උජ්ඣාපෙතබ්බන්ති හෙට්ඨා කත්වා වින්තාපෙතබ්බං, තං පන උජ්ඣාපනං තෙසං නිවකිරියාය ජානාපනං හොතිති ආහ “ජානාපෙතබ්බා”ති.

පරිත්තපරිකම්මකථාවණ්ණනා

පරිත්තස්ස පරිකම්මං කථෙතබ්බන්ති ආටානාටියපරිත්තස්ස පරිකම්මං පුබ්බුපචාරට්ඨානියං මෙත්තසුත්තාදි කථෙතබ්බං. එවඤ්ඤි තං ලද්ධාසෙවනං හුත්වා තෙජවන්තං හොති. තෙනාහ “පයමමෙව හි”තිආදි. පිටියං වා මංසං වාති වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන මච්ඡසතසුපාදිං සඬ්ගණ්හාති. ඔතාරං ලභන්ති අත්තනා පියායිතබ්බආහාරවසෙන පියායිතබ්බට්ඨානවසෙන ව. “පරිත්ත...පෙ.... නිසිදිතබ්බ”න්ති ඉමිනාව පරිත්තකාරකස්ස හික්ඛුනො පරිසුද්ධිපි ඉච්ඡිතබ්බාති දස්සෙති.

“පරිත්තකාරකො...පෙ.... සම්පරිවාරිතෙනා”ති ඉදං පරිත්තකරණෙ බාහිරරක්ඛාසංවිධානං. “මෙත්තචිත්තං ... පෙ.... කාතබ්බ”න්ති ඉදං අභිහන්තරරක්ඛා උභයතො රක්ඛාසංවිධානං. එවඤ්ඤි අමනුස්සා පරිත්තකරණස්ස අත්තරායං කාතුං න විසහන්ති. මඬ්ගලකථා වත්තබ්බා පුබ්බුපචාරවසෙන. සබ්බසන්තිපාතොති තස්මිං විභාරෙ, තස්මිං වා ගාමබෙත්තෙ සබ්බෙසං හික්ඛුනං සන්තිපාතො. සොසෙතබ්බො, “වෙනියඬ්ගණෙ සබ්බෙහි සන්තිපතිතබ්බ”න්ති. අනාගන්තුං නාම න ලබ්භති අමනුස්සෙන බුද්ධාණාභයෙන, රාජාණාභයෙන ව. ගහිතකාපදෙසෙන අමනුස්සොව පුච්ඡිතො හොතිති ආහ “අමනුස්සග්ගහිතකො ‘ත්ථං කො නාමා’ති පුච්ඡිතබ්බො”ති. මාලාගන්ධාදිසු පුජනත්ථං විනිශ්ඤ්ජියමානෙසු, පත්තීති තුය්භං පත්තිදානං. පිණ්ඩපාතෙ පත්තීති පිණ්ඩපාතෙ දියාමානෙ පත්තිදානං. දෙවතානන්ති යක්ඛසෙනාපතීනං. පරිත්තං භණ්තබ්බන්ති එත්ථාපි “මෙත්තචිත්තං පුරෙවාරිකං කත්වා”ති ව

“මඩගලකලා වත්තබ්බා”ති ව “විහාරස්ස උපවනෙ”ති එවමාදි ව සබ්බං ගිහිනං පරිත්තකරණෙ වුත්තං පරිකම්මං කාතබ්බමෙව.

සරීරෙ අධිමුච්චතීති සරීරං අනුපවිසිත්වා විය ආවිසන්තො යථා ගහිතකස්ස වසෙන න වත්තති, අත්තනො එව වසෙන වත්තති, එවං අධිමුච්චති අධිට්ඨතිත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “ආවිසතීති තස්සෙව චෙවචන”න්ති. ලග්ගතීති තත්ථෙව ලග්ගො අල්ලීනො හොති. තෙනාහ “න අපෙති”ති. රොගං වඩ්ඪෙන්නොති ධාතුනං සමභාවෙන වත්තිතුං අප්පදානවසෙන උප්පන්නං රොගං වඩ්ඪෙන්නො. ධාතුනං විසමභාවාපත්තියා ව ආහාරස්ස ව අරුච්චනෙන ගහිතකස්ස සරීරෙ ලොහිතං සුස්සති, මංසං මිලායති, තං පනස්ස යක්ඛො ධාතුක්ඛොහනිමිත්තතාය කරොන්නො විය හොතීති වුත්තං “අප්පමංසලොහිතං කරොන්නො”ති.

283. තෙසං නාමානි ඉන්ද්‍රියාදිනාමභාවෙන වොහරිතබ්බතො. තතොති තතො ආරොචනතො පරං. තෙති යක්ඛසෙනාපතයො. ඔකාසො න භවිස්සතීති හික්ඛුහික්ඛුනියො, උපාසකඋපාසිකායො විහෙයේතුං අවසරො න භවිස්සති සම්මදෙව ආරක්ඛාය විහිතත්තාති.

ආටානාටියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

10. සම්මතීන් සහ ව්‍යවස්ථාපිතයන්

296. දසසහස්සවක්කවාළෙති බුද්ධබෝධිභූතෙ දසසහස්සපරිමාණෙ වක්කවාළෙ. තත්ථ හි ඉමස්මිං වක්කවාළෙ දෙවමනුස්සායෙව කතාධිකාරා, ඉතරෙසු දෙවා විසෙසභාගිනො. තෙන චුත්තං “දසසහස්සවක්කවාළෙ ඤාණජාලං පත්ථරිත්වා”ති. ඤාණජාලපත්ථරණන්ති ච තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනවසෙන ඤාණස්ස පවත්තනමෙව. තෙනාහ “ලොකං වොලොකයමානො”ති, සත්තලොකං බාවලොකයමානො ආසයානුසයවරිතාධිමුත්තිආදිකෙ විසෙසනො ඔගාහෙත්වා පස්සන්තොති අත්ථො. මඛිගලං හණාපෙස්සන්ති “තං තෙසං ආයතිං විසෙසාධිගමස්ස විජ්ජාට්ඨානං හුත්වා දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය භවිස්සා”ති. තිහි පිටකෙහි සම්මසිත්වාති තිපිටකතො එකකදුකාදිනා සඛිගහෙතබ්බස්ස සඛිගණ්හනවසෙන සම්මසිත්වා විමසිත්වා. ඤාතුං ඉච්ඡිතා අත්ථා පඤ්ඤා, තෙ පන ඉමස්මිං සුත්තෙ එකකාදිවසෙන ආගතා සහස්සං, චුද්දස වාති ආහ “චුද්දසපඤ්ඤාධිකෙන පඤ්ඤාසහස්සෙන පටිමණ්ඩෙත්වා”ති. එවමිධ සම්මිණ්ඩෙත්වා දස්සිතෙ පඤ්ඤෙ පරතො සුත්තපරියොසානෙ “එකකවසෙන ද්වෙ පඤ්ඤා කට්ඨා”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 3.349) විභාගෙන පරිගණෙත්වා සයමෙව දස්සෙස්සති.

උඛ්භතකතවසන්ධාගාරවණ්ණනා

297. උච්චාධිට්ඨානතාය තං සන්ධාගාරං භූමිතො උඛ්භතං වියාති “උඛ්භතක”න්ති නාමං ලභති. තෙනාහ “උච්චත්තා වා එවං චුත්ත”න්ති. සන්ධාගාරසාලාති එකා මහාසාලා. උයොගකරණාදීසු හි රාජානො තත්ථ ධත්වා “එත්තකා පුරතො ගච්ඡන්තු, එත්තකා පච්ඡා”තිආදිනා තත්ථ නිසිදිත්වා සන්ධං කරොන්ති මරියාදං බන්ධන්ති, තස්මා තං යානං “සන්ධාගාර”න්ති චුච්චති. උයොගට්ඨානතො ච ආගන්ත්වා යාව ගෙහං ගොමයපරිහණ්ඩාදිවසෙන පටිජග්ගනං කරොන්ති, තාව එකං ද්වෙ දිවසෙ තෙ රාජානො තත්ථ සන්ථම්භන්තිතිපි සන්ධාගාරං, තෙසං රාජුනං සහ අත්ථානුසාසනඅගාරන්තිපි සන්ධාගාරන්ති. යස්මා වා තෙ තත්ථ සන්තිපතිත්වා “ඉමස්මිං කාලෙ කසිතුං වට්ටති, ඉමස්මිං කාලෙවපිතු”න්තිආදිනා සරාවාසකිච්චං සන්ධරන්ති, තස්මා ඡිද්දාචඡිද්දං සරාවාසං තත්ථ සන්ධරන්තිතිපි සන්ධාගාරං, සා එව සාලාති සන්ධාගාරසාලා. දෙවතාති සරදෙවතා. නිවාසවසෙන අනජ්ඣාචුත්ථත්තා “කෙනච්ච වා මනුස්සභූතෙනා”ති චුත්තං. කම්මකරණවසෙන පන මනුස්සා තත්ථ නිසජ්ජාදිති කප්පෙසුමෙව. “සයමෙව පන සත්ථු ඉධාගමනං අම්මාකං පුඤ්ඤවසෙනෙව, අහො මයං පුඤ්ඤවන්තො”ති භට්ඨතුට්ඨා එවං සම්මා වින්තෙසුන්ති දස්සෙන්තො “අම්හෙහි”තිආදිමාහ.

298. අට්ටකාති විත්තකම්මකරණත්ථං බද්ධා මඤ්චකා. මුත්තමත්තාති තාවදෙව සන්ධාගාරෙ නවකම්මස්ස නිට්ඨාපිතභාවමාහ, තෙන “අවිරකාරිත”න්තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං විභාවෙති. අරඤ්ඤං ආරාමො ආරම්භබ්බට්ඨානං එතෙසන්ති අරඤ්ඤාරාමා. සන්ථරණං සන්ථරි, සබ්බො සකලො සන්ථරි එත්ථාති සබ්බසන්ථරි, භාවනපුංසකනිද්දෙසොයං. තෙනාහ “යථා සබ්බං සන්ථතං හොති, එව”න්ති.

299. සමන්තපාසාදිකොති සමන්තතො සබ්බභාගෙන පසාදාවහො වාතුරියසො. “අසීතිහත්ථං යානං ගණ්හාති”ති ඉදං බුද්ධානං කායප්පභාය පකතියා අසීතිහත්ථෙ යානෙ අභිබ්බාපනතො චුත්තං. ඉද්ධානුභාවෙන පන අනන්තං අපරිමාණං යානං විජ්ජොතතෙව. නිලපිතලොභිතොදාතමඤ්ජට්ඨපහස්සරවසෙන ඡබ්බණ්ණා. සබ්බෙ දිසාභාගාති සරිරප්පභාය බාහුල්ලතො චුත්තං.

අඛ්භමහිකාදිහි උපක්කිලිට්ඨං සුඤ්ඤං න සොහති, තාරකාවිතං පන අන්තලික්ඛං තාසං පහාහි සමන්තතො විජ්ජොතමානං විරොචතිති ආහ “සමුග්ගතතාරකං විය ගගනතල”න්ති. සබ්බපාලිපුල්ලොති මූලතො පට්ඨාය යාව සාබග්ගා පුල්ලො. “පටිපාටියාධිපිතාන”න්තිආදි පරිකප්පමා. තථා හි විය-සද්දග්ගහණං කතං. සිරියා සිරිං අභිභවමානං වියාති අත්තතො සොභාය තෙසං සොහන්ති අත්ථො. “හික්ඛුපි සබ්බෙවා”ති ඉදං තෙසං “අප්පිච්ඡා”තිආදිනා චුත්තගුණෙසු ලොකියගුණානං වසෙන යොජෙතබ්බං. න හි තෙ සබ්බෙව දසකථාවත්ථුලාභිනො. තෙන චුත්තං “සුත්තන්තං ආවජ්ජෙත්වා...පෙ.... අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්ති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 3.296). තස්මා යෙ තත්ථ අරියා, තෙ සබ්බෙසම්පි පදානං වසෙන බොධිතා හොන්ති. යෙ පන පුපුජ්ජනා, තෙ ලොකියගුණදීපකෙහි පදෙහිති න තථා හෙට්ඨා “අසීතිමහාටෙරා”තිආදි චුත්තං. පුබ්බෙ අරහත්තභාගිනො ගහිතා.

රූපකායස්ස අසීතිඅනුබ්බාසද්වය-පටිමණ්ඩිත-

ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණකායප්පභාබ්බාමප්පභාකෙතුමාලාවිචිත්තතාව (දී. නි. 2.33; 3.200; ම. නි. 2.385) බුද්ධවෙසො. ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තස්ස භගවතො කායස්ස ආලොකිතවිලොකිතාදීසු පරමුක්කංසගතො බුද්ධාවෙණිකො අවිචන්තුපසමො බුද්ධවිලාසො. අස්සන්ති තස්සං.

සන්ධාගාරානුමොදනපටිසංයුත්තාති “සීතං උණ්හං පටිහන්ති”තිආදිනා (චූළව. 295, 315) නයෙන සන්ධාගාරගුණපසඤ්ඤා සන්ධාගාරකරණපුඤ්ඤානිසංසභාවිති. පකිණ්ණකකථාති සඛිගීතිඅනාරුළ්භා සුණන්තානං අජ්ඣාසයානුරූපතාය විවිධවිපුලහෙතුපමාසමාලඬිකතා නානානියවිචිත්තා විත්ථාරකථා. තෙනාහ “තදා හි”තිආදි.

ආකාශගභිගං ඔතාරෙන්තො විය නිරුපක්කිලෙසනාය සුවිසුද්ධෙන, විපුලොදාරනාය අපරිමෙයොන ව අත්ථෙත සුණන්තානං කායවිත්තපරිලාභවුපසමනතො. පථවොජං ආකඩ්ඪන්තො විය අඤ්ඤෙසං සුදුක්කරතාය, මහාසාරතාය වා අත්ථස්ස. මහාජම්බුං මත්ථකෙ ගහෙන්වා වාලෙන්තො විය වාලනපච්චයට්ඨානවසෙන පුබ්බෙනාපරං අනුසන්ධානතො. යොජනියං...පෙ.... පායමානො විය දෙසනං චතුසච්චයන්තෙ පක්ඛිපිත්වා අත්ථවෙදධම්මවෙදස්සෙව ලභාපනෙන සාතමධුරධම්මාමතරසුපසංභරණතො. මධුගණ්ඨන්ති මධුපටලං.

300. “තුණ්භිභුතං තුණ්භිභුත”න්ති බ්‍යාපනිච්ඡායං ඉදං ආමෙඛිතවචනන්ති දස්සෙතුං “යං යන්දිස”න්තිආදි වුත්තං. අනුච්ලොකෙන්වාති එත්ථ අනු-සද්දො “පරි”ති ඉමිනා සමානත්ථො, විලොකනඤ්චෙන්ථ සත්ථු චක්ඛුද්වයෙනපි ඉච්ඡිතබ්බන්ති “මංසචක්ඛුනා...පෙ.... තතො තතො විලොකෙන්වා”ති සඬ්ඛෙපතො වත්වා තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “මංසචක්ඛුනා හි”තිආදි වුත්තං. හත්ථෙත කුච්ඡිතං කතං හත්ථකුක්කුච්චං කුකතමෙව කුක්කුච්චන්ති කත්වා. එවං පාදකුක්කුච්චං දට්ඨබ්බං. නිච්චලා නිසීදිංසු අත්තනො සුවිනිතභාවෙන, බුද්ධගාරවෙන ව. “ආලොකං පන වඩ්ඪයිත්වා”තිආදි කදාවි හගවා එවමපි කරොතිති අධිප්පායෙන වුත්තං. න හි සත්ථු සාවකානං විය එවං පයොගසම්පාදනියමෙන ඤාණං. තිරොහිතවිදුරවත්තනිපි රූපගතෙ මංසචක්ඛුනො පවත්නියා ඉච්ඡිතන්තා විමංසිතබ්බං. අරහත්තුපගං අරහත්තපදට්ඨානං. චක්ඛුතලෙසු නිමිත්තං යපෙත්වාති භාවනානුයොගසම්පත්තියා සබ්බෙසං තෙසං භික්ඛුනං චක්ඛුතලෙසු ලබ්භමානං සන්නිනිදියවිගතථිනම්ද්ධතාකාරසඬ්ඛානං නිමිත්තං අත්තනො හදයෙ යපෙත්වා සල්ලක්ඛෙන්වා. කස්මා ආගිලායති කොට්ඨසහසභස්සහත්ථිනාගානං බලං ධාරෙන්තස්සාති වොදකස්ස අධිප්පායො. ආචරියො එස සඬ්ඛාරානං සභාවො, යදිදං අනිච්චතා. යෙ පන අනිච්චා, තෙ එකත්තෙනෙව උදයවයපටිපිළිතතාය දුක්ඛා එව, දුක්ඛසභාවෙසු තෙසු සත්ථු කායෙ දුක්ඛප්පත්තියා අයං පච්චයොති දස්සෙතුං “හගවතො හි”තිආදි වුත්තං. පිට්ඨිවාතො උජ්ජප්ථි, සො ව බො පුබ්බෙ කතකම්මපච්චයා. ස්වායමත්ථො පරමත්ථදීපනියං උදානට්ඨකථායං ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

හිත්තනිගණ්ඨවත්ථුවණ්ණනා

301. හෙට්ඨා වුත්තමෙව පාසාදිකසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 3.164).

302. ස්වාබ්‍යාතං ධම්මං දෙසෙතුකාමොති ස්වාබ්‍යාතං කත්වා ධම්මං කට්ඨකාමො, සත්ථාරා වා ස්වාබ්‍යාතං ධම්මං සයං භික්ඛුනං කට්ඨකාමො. සත්ථාරා දෙසිතධම්මමෙව හි තතො තතො ගහෙන්වා සාවකා සබ්බන්තොරිතං කට්ඨන්ති.

එකකවණ්ණනා

303. සමග්ගෙහි භාසිතබ්බන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගෙහි හුත්වා භාසිතබ්බං, සජ්ඣායිතබ්බඤ්ඤෙව චණ්ණෙතබ්බඤ්ඤාති අත්ථො. යථා පන සමග්ගෙහි සඬ්ඛායනං හොති, තම්පි දස්සෙතුං “එකවචනෙහි”තිආදි වුත්තං. එකවචනෙහිති විරොධාභාවෙන සමානවචනෙහි. තෙනාහ “අචිරුද්ධවචනෙහි”තිආදි. සාමග්ගිරසං දස්සෙතුකාමොති යස්මිං ධම්මෙ සඬ්ඛායනෙ සාමග්ගිරසානුභවනං ඉච්ඡිතං දෙසනාකුසලතාය, තත්ථ එකකදුක්ඛිකාදිවසෙන බහුධා සාමග්ගිරසං දස්සෙතුකාමො. සබ්බෙ සත්තාති අනවසෙසා සත්තා, තෙ පන හවහෙදතො සඬ්ඛෙපෙනෙව හින්දිත්වා දස්සෙන්තො “කාමහවාදීසු”තිආදිමාහ. බාධකරණානම්පි බාහිරත්ථසමාසො හොති යථා “උරසිලොමො”ති ආහ “ආභාරතො ධීති එතෙසන්ති ආභාරට්ඨිතිකා”ති. තිට්ඨන්ති එතෙනාති ධීති, ආභාරො ධීති එතෙසන්ති ආභාරට්ඨිතිකාති එවං වා එත්ථ සමාසවිග්ගහො දට්ඨබ්බො. ආභාරට්ඨිතිකාති පච්චයට්ඨිතිකා, පච්චයායත්තවුත්තිකාති අත්ථො. පච්චයත්ථො හෙන්ථ ආභාර-සද්දො “අයං ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්සඋප්පාදායා”තිආදිසු (සං. නි. 5.183, 232) විය. එවඤ්ඤි “සබ්බෙ සත්තා”ති ඉමිනා අසඤ්ඤසත්තාපි පරිග්ගහිතා හොන්ති. සා පනායං ආභාරට්ඨිතිකා නිප්පරියායනො සඬ්ඛාරධම්මො, න සත්තධම්මො. තෙනෙවාහු අට්ඨකථාවරියා “සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකාති ආගතට්ඨානෙ සඬ්ඛාරලොකො වෙදිතබ්බො”ති (විසුද්ධි. 1.136; පාරා. අට්ඨ. වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; උදා. අට්ඨ. 30; චූළනි. අට්ඨ. 65; උදා. අට්ඨ. 186) යදි එවං “සබ්බෙ සත්තා”ති ඉදං කථන්ති? පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනාති නායං දොසො. යථාහ හගවා “එකධම්මෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො සම්මා විරජ්ජමානො සම්මා විමුච්චමානො සම්මා පරියන්තදස්සාවී සම්මත්තං අභිසමෙච්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, කතමස්මිං එකධම්මෙ? සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති (අ. නි. 10.27) එකො ධම්මොති “සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති ය්වායං පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං පච්චයායත්තවුත්තිතාය ආභාරපරියායෙන සාමඤ්ඤතො පච්චයධම්මො වුත්තො, අයං ආභාරො නාම එකො ධම්මො. යථාවතො ඤ්ඤන්වාති යථාසභාවතො අභිසම්බුද්ධස්සිත්වා. සම්මදක්ඛාතොති තෙනෙව අභිසම්බුද්ධාකාරෙන සම්මදෙව දෙසිතො.

වොදකො වුත්තම්පි අත්ථං යථාවතො අප්පටිපජ්ජමානො නෙය්‍යත්ථං සුත්තපදං නීතත්ථතො දහන්තො “සබ්බෙ සත්තා”ති වචනමත්තෙ යත්වා “නනු වා”තිආදිනා වොදෙති. ආචරියො අච්ඡරිතං තත්ථ යථාධිප්පෙතමත්ථං පවෙදෙන්තො “න විරුජ්ඣති”ති වත්වා “තෙසඤ්ඤි ඤානං ආභාරො හොති”ති ආහ. ඤානන්ති එකවොකාරභවාභං

සඤ්ඤාය විරජනවසෙන පවත්නං රූපාවචරවතුන්ප්ඤ්ඤානං. පාළියං පන “අනාහාරා”ති වචනං අසඤ්ඤභවෙ චතුත්තං ආහාරානං අභාවං සන්ධාය චුත්තං, න පච්චයාහාරස්ස අභාවතො. “එවං සන්තෙපි”ති ඉදං සාසනෙ යෙසු ධම්මෙසු විසෙසතො ආහාර-සද්දො නිරුල්භො, “ආහාරවිධිතිකා”ති එත්ථ යදි තෙ එව ගස්භන්ති, අබ්‍යාපිතදොසො ආපන්නො. අථ සබ්බොපි පච්චයධම්මො ආහාරොති අධිප්පෙතො, ඉමාය ආහාරපාළියා විරොධො ආපන්නොති දස්සෙතුං ආරද්ධං. “න විරුජ්ඣති”ති යෙනාධිප්පායෙන චුත්තං, තං විවරන්නො “එතස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ”ති ආදිමාහ. කබලිකාරාහාරාදීනං ඔජ්චයමකරූපාහරණාදි නිජ්ජරියායෙන ආහාරභාවො. යථා හි කබලිකාරාහාරො ඔජ්චයමකරූපාහරණෙන රූපකායං උපත්ථම්මිහෙති, එවං එස්සාදයො ව වෙදනාදිආහරණෙන නාමකායං උපත්ථම්මිහෙත්ති, තස්මා සතිපි ජනකභාවෙ උපත්ථම්මකභාවො ඔජාදිසු සාතිසයො ලබ්භමානො මුඛො ආහාරවිධොති තෙ එව නිජ්ජරියායෙන ආහාරලක්ඛණා ධම්මා චුත්තා. ඉධාති ඉමස්මිං සබ්බිතිසුත්තෙ. පරියායෙන පච්චයො ආහාරොති චුත්තො සබ්බො පච්චයො ධම්මො අත්තතො එලං ආහරන්ති ඉමං පරියායං ලභන්ති. තෙනාහ “සබ්බධම්මානඤ්ඤි”ති ආදි. තත්ථ සබ්බධම්මානන්ති සබ්බෙසං සබ්බිකධම්මානං. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං සුත්තෙන (අ. නි. 10.61) සමත්ථෙතුං “තෙනෙවාහා”ති ආදි චුත්තං. අයන්ති පච්චයාහාරො.

නිජ්ජරියායාහාරොපි ගතිතොව හොති, යාවතා සොපි පච්චයභාවෙනෙව ජනකො, උපත්ථම්මකො ව හුත්වා තං තං එලං ආහරන්ති චත්තබ්බතං ලභන්ති. තත්ථාති පරියායාහාරො, නිජ්ජරියායාහාරොති ද්විසු ආහාරෙසු. අසඤ්ඤභවෙ යදිපි නිජ්ජරියායාහාරො න ලබ්භති, පච්චයාහාරො පන ලබ්භති පරියායාහාරලක්ඛණො. ඉදානි ඉමමෙවත්ථං විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “අනුප්පන්නෙ හි බුද්ධෙ”ති ආදි චුත්තං. උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තිත්ථකරමනිස්සිතානං ඤානභාවනාය අසිප්ඤ්ඤානො “අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ”ති චුත්තං. සාසනිකා තාදිසං ඤානං න නිබ්බත්තෙන්ති “තිත්ථායතනෙ පබ්බජිතා”ති චුත්තං. තිත්ථියා හි උපත්තිවිසෙසෙ විමුත්තිසඤ්ඤානො, අඤ්ඤාචිරාගාචිරාගෙසු ආදීනවානිසංසදස්සිතො වා හුත්වා අසඤ්ඤසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙන්වා අක්ඛණභූමියං උප්පජ්ජන්ති, න සාසනිකා. වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වාති වායොකසිණෙ පඨමාදීනි තිණි ඤානානි නිබ්බත්තෙන්වා තතියජ්ඣානෙ විණ්ණවසි හුත්වා තතො වුට්ඨාය චතුත්ථ්ඤ්ඤානාධිගමාය පරිකම්මං කත්වා. තෙනාහ “චතුත්ථ්ඤ්ඤානං නිබ්බත්තෙන්වා”ති. කස්මා පනෙන්ථ වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං චුත්තන්ති? යදෙන්ථ චත්තබ්බං, තං බ්‍රහ්මජාලට්ඨකායං (දී. නි. ටී. 1.41) විත්ථාරිතමෙව. ධිති ජිගුච්ඡන්තෙව නිපාතො, තස්මා ධි විත්තන්ති විත්තං ජිගුච්ඡාමිති අත්ථො. ධිබ්බතෙතං විත්තන්ති එතං මම විත්තං ජිගුච්ඡිතං වත හොතු. වතාති සම්භාවනෙ, තෙන ජිගුච්ඡං සම්භාවෙන්තො වදති. නාමාති ව සම්භාවනෙ එව, තෙන විත්තස්ස අභාවං සම්භාවෙති. විත්තස්ස භාවාභාවෙසු ආදීනවානිසංසෙ දස්සෙතුං “විත්තඤ්ඤි”ති ආදි චුත්තං. ඛන්තිං රූචිං උප්පාදෙන්වාති “විත්තස්ස අභාවො එව සාධු සුට්ඨු”ති ඉමං දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිං, තත්ථ ව අභිරුචිං උප්පාදෙන්වා.

තථා භාවිතස්ස ඤානස්ස ධිතිභාගියභාවජ්ජන්තියා අපරිහිනජ්ඣානස්ස තිත්ථායතනෙ පබ්බජිතස්සෙව තථා ඤානභාවනා හොතිති ආහ “මනුස්සලොකෙ”ති. පණ්ණිතො අහොසිති මරණස්ස ආසන්නකාලෙ යපිතො අහොසි. යදි යානාදිනා ආකාරෙන නිබ්බත්තෙයා, කම්මබලෙන යාව හෙදා තෙනෙවාකාරෙන තිට්ඨෙයා වාති ආහ “සො තෙන ඉරියාපට්ඨා”ති ආදි.

එව රූපානම්භිති එවං අවෙනනානම්භි. පි-සද්දෙන පගෙව සවෙනනානන්ති දස්සෙති. කථං පන අවෙනනානං තෙසං පච්චයාහාරස්ස උපකප්පනන්ති වොදනං සන්ධාය තත්ථ නිදස්සනං දස්සෙන්තො “යථා”ති ආදිමාහ.

යෙ උට්ඨානවිරියෙනෙව දිවසං විනිනාමෙන්වා තස්ස නිස්සන්දඵලමත්තං කිඤ්චිදෙව ලභිත්වා ජීවිකං කප්පෙන්ති, තෙ උට්ඨානඵලපජීවිතො. යෙ පන අත්තතො පුඤ්ඤඵලමෙව උපජීවෙන්ති, තෙ පුඤ්ඤඵලපජීවිතො. තෙරයිකානං පන නෙව උට්ඨානවිරියවසෙන ජීවිකාකප්පනං, පුඤ්ඤඵලස්ස පන ලෙසොපි නත්ථිති චුත්තං “යෙ පන තෙ තෙරයිකා...පෙ.... න පුඤ්ඤඵලපජීවිති චුත්තා”ති. පටිසන්ධිඤ්ඤාණස්ස ආහරණෙන මනොසඤ්ඤෙවනනාහාරොති චුත්තා, න යස්ස කස්සචි ඵලස්සාති අධිප්පායෙන “කිං පඤ්ච ආහාරා අත්ථි”ති වොදෙති. ආවරියො නිජ්ජරියායාහාරෙ අධිප්පෙතෙ සියා තව වොදනායාවසරො, සා පන එත්ථ අනවසරාති දස්සෙතුං “පඤ්ච න පඤ්චාති ඉදං න චත්තබ්බ”න්ති චත්ථා පරියායාහාරස්සෙව පනෙන්ථ අධිප්පෙතභාවං දස්සෙන්තො “නනු පච්චයො ආහාරොති චුත්තමෙත”න්ති ආහ. තස්මාති යස්ස කස්සචි පච්චයස්ස “ආහාරො”ති ඉච්ඡිතන්තා. ඉදානි චුත්තමෙවත්ථං පාළියා සමත්ථෙන්නො “යං සන්ධායා”ති ආදිමාහ.

මුඛොහාරවසෙනපි තෙරයිකානං ආහාරවිධිතිකතං දස්සෙතුං “කබලිකාරං ආහාරං...පෙ.... සාධෙති”ති චුත්තං. යදි එවං තෙරයිකා සුඛපටිසංවෙදිනොපි හොන්තිති? නොති දස්සෙතුං “බෙළොපි හි”ති ආදි චුත්තං. තයොති තයො අරූපාහාරා කබලිකාරාහාරස්ස අභාවතො. අවසෙසානන්ති අසඤ්ඤසත්තෙහි අවසෙසානං. කාමභවාදිසු නිබ්බත්තසත්තානං පච්චයාහාරො හි සබ්බෙසං සාධාරණොති. එතං පඤ්ඤානිති “කතමො එකො ධම්මො”ති එවං වොදිතමෙතං පඤ්ඤං. කට්ඨන්වාති විස්සජ්ජෙන්වා.

“තත්ථ තත්ථ...පෙ.... දුක්ඛං හොති”ති එතෙන යථා ඉධ පට්ඨස්ස පඤ්ඤස්ස නියානනං, දුතියස්ස උද්ධරණං න කතං, එවං ඉමිනා එව අධිප්පායෙන ඉතො පරෙසු දුක්ඛිකාදිපඤ්ඤෙසු තත්ථ තත්ථ ආදිපරියොසානෙසු එව

උද්ධරණනියානනානි කත්වා සෙසෙසු න කතන්ති දස්සෙති. පටිච්ච එතස්මා එලං එතීති පච්චයො, කාරණං, තදෙව අත්තනො එලං සඬ්ඛරොතිති සඬ්ඛරොති ආහ “ඉමස්මිම්පි...පෙ.... සඬ්ඛරොති චුත්තො”ති. ආහාරපච්චයොති ආහරණච්චිසිටියො පච්චයො. ආහරණඤ්චෙන්ථ උප්පාදකත්තප්පධානං, සඬ්ඛරණං උපත්ථම්හකත්තප්පධානන්ති අයමෙනෙසං විසෙසො. තෙනාහ “අයමෙන්ථ හෙට්ඨිමතො විසෙසො”ති. නිප්පරියායාහාරෙ ගහිතෙ “සඬ්ඛෙ සත්තා”ති චුත්තෙපි අසඤ්ඤසත්තා න ගහිතා එව භවිස්සන්තිති පදෙසවිසයො සඬ්ඛ-සද්දො හොති යථා “සඬ්ඛෙ තසන්තිදණ්ඩස්සා”තිආදියු (ධ. ප. 130). න හෙත්ථ ඛිණාසවාදිනං ගහණං හොති. පාකටො භවෙයා විසෙසසාමඤ්ඤස්ස විසයත්තා පඤ්භානං. නො ච ගණ්ඨිංසු අට්ඨකථාවරියා. ධම්මො නාම තත්ථි සඬ්ඛතොති අධිප්පායො. ඉධ දුතියපඤ්ඤෙ “සඬ්ඛරො”ති පච්චයො එව කට්ඨතොති සම්බන්ධො.

යදා සම්මාසම්බොධිසම්බගතො, තදා එව සඬ්ඛඤ්ජයාං සච්ඡිකතං ජාතන්ති ආහ “මහාබොධිමණ්ඩෙ නිසිදිත්වා”ති. සයන්ති සාමංයෙව. අද්ධතියන්ති අද්ධානක්ඛමං චිරකාලාවට්ඨායි පාරම්පරියවසෙන. තෙනාහ “එකෙන භී”තිආදි. පරම්පරකථානියමෙනාති පරම්පරකථාකථනනියමෙන, නියමිතත්ථ්ව්‍යඤ්ජනානුපුබ්බියා කථායාති අත්ථො. එකකවසෙනාති එකං එකං පරිමාණං එතස්සාති එකකො, පඤ්භො. තස්ස එකකස්ස වසෙන. එකකං නිට්ඨිතං විස්සප්පනන්ති අධිප්පායොති.

එකකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුකවණ්ණනා

304. වත්තාරො ඛන්ධාති තෙසං තාව නාමනට්ඨෙත නාමභාවං පයමං වත්වා පච්ඡා නිබ්බානස්ස වත්තුකාමො ආහ. තස්සාපි හි තථා නාමභාවං පරතො වක්ඛති. “නාමං කරොති නාමයති”ති එත්ථ යං නාමකරණං, තං නාමන්ති ආහ “නාමනට්ඨෙතාති නාමකරණට්ඨෙතා”ති, අත්තනොවාති අධිප්පායො. එවඤ්ඨි සාතිසයමිදං තෙසං නාමකරණං හොති. තෙනාහ “අත්තනො නාමං කරොන්තාව උප්පජ්ජන්ති”තිආදි. ඉදාති තමත්ථං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “යථා භී”තිආදි චුත්තං. යස්ස නාමස්ස කරණෙනෙව තෙ “නාම”න්ති චුච්චන්ති, තං සාමඤ්ඤනාමං, කිත්තිමනාමං, ගුණනාමං වා න හොති, අථ බො ඔපපාතිකනාමන්ති පුරිමාති තිණි නාමාති උදාහරණවසෙන දස්සෙත්වා “න එවං වෙදනාදින”න්ති තෙ පටික්ඛිපිත්වා ඉතරනාමමෙව නාමකරණට්ඨෙත නාමන්ති දස්සෙත්තො “වෙදනාදයො භී”තිආදිමාහ. “මහාපථවිආදයො”ති කස්මා චුත්තං, නනු පථවිආපාදයො ඉධ නාමන්ති අනධිප්පෙනා, රූපන්ති පන අධිප්පෙනාති? සච්චමෙතං, එස්සවෙදනාදිනං විය පන පථවිආදිනං ඔපපාතිකනාමනාසාමඤ්ඤෙන “පථවිආදයො වියා”ති නිදස්සනං කතං, න අරූපධම්මා විය රූපධම්මානං නාමසභාවත්තා. එස්සවෙදනාදිනඤ්ඨි අරූපධම්මානං සඬ්ඛදාපි එස්සාදිනාමකත්තා, පථවිආදිනං කෙසකුම්භාදිනාමන්තරාපත්ති විය නාමන්තරානාපජ්ජනතො ව සදා අත්තනාව කතනාමනාය චතුක්ඛන්ධනිබ්බානාති නාමකරණට්ඨෙත නාමං. අථ වා අධිවචනසම්පස්සො විය අධිවචනනාමමන්තරෙන යෙ අනුපච්ඡිතසම්භාරානං ගහණං න ගච්ඡන්ති, තෙ නාමායත්තග්ගහණා නාමං. රූපං පන විනාපි නාමසාධනං අත්තනො රූප්පනසභාවෙන ගහණං උපයාතීති රූපං. තෙනාහ “තෙසු උප්පන්තෙසු”තිආදි. ඉධාපි “යථාපථවියා”තිආදියු චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො නිදස්සනවසෙන ආගතත්තා. “අතීතෙපි”තිආදිනා වෙදනාදියු නාමසඤ්ඤා නිරුළ්භා, අනාදිකාලිකා වාති දස්සෙති.

ඉති අතීතාදිභාගවත්තානම්පි වෙදනාදිනං නාමකරණට්ඨෙත නාමභාවො එකන්තිකො, තබ්බිභාගරහිතෙ පන එකසභාවෙ නිච්චෙ නිබ්බානෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථිති දස්සෙත්තො “නිබ්බානං පන...පෙ.... නාමනට්ඨෙත නාම”න්ති ආහ. නාමනට්ඨෙතාති නාමකරණට්ඨෙත. නමන්තිති එකත්තතො සාරම්මණත්තා තන්තින්තා හොන්ති, තෙහි විනා නප්පවත්තන්තිති අත්ථො. සඬ්ඛන්ති ඛන්ධවතුක්කං, නිබ්බානඤ්ච . යස්මිං ආරම්මණෙයෙව වෙදනාක්ඛන්ධො පවත්තති, තංසම්පයුත්තනය සඤ්ඤාක්ඛන්ධාදයොපි තත්ථ පවත්තන්තිති සො තෙ තත්ථ නාමෙන්තො විය හොති විනා අප්පවත්තනතො. එස නයො සඤ්ඤාක්ඛන්ධාදියුපිති චුත්තං. “ආරම්මණ අඤ්ඤමඤ්ඤං නාමෙන්ති”ති. අනවජ්ජධම්මෙ මග්ගඵලාදිකෙ . කාමං කෙසුචි රූපධම්මෙසුපි ආරම්මණාධිපතිභාවො ලබ්භතෙව, නිබ්බානෙ පනෙස සාතිසයො තස්ස අච්චන්තසන්තපණ්ණිකාකප්පභාවතොති තදෙව ආරම්මණාධිපතිපච්චයනය “අත්තති නාමෙති”ති චුත්තං. තථා හි අරියා සකලම්පි දිවසභාගං තං ආරබ්භ විතිනාමෙන්තාපි තිත්තිං න ගච්ඡන්ති.

“රූප්පනට්ඨෙතා”ති එතෙන රූප්පතීති රූපන්ති දස්සෙති. තත්ථ සිතාදිවිරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදියුප්පත්ති රූප්පනං. නනු ච අරූපධම්මානම්පි විරොධිපච්චයසමාගමෙ විසදියුප්පත්ති ලබ්භතීති? සච්චං ලබ්භති, න පන විභූතතරං. විභූතතරඤ්ඤෙන්ථ රූප්පනං අධිප්පෙනං සිතාදිග්ගහණතො. චුත්තඤ්ඤෙනං “රූප්පතීති බො භික්ඛවෙ තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති. කෙන රූප්පති? සිතෙනපි රූප්පති, උණ්හෙනපි රූප්පති”තිආදි (සං. නි. 3.79). යදි එවං කථං බ්‍රහ්මලොකෙ රූපසමඤ්ඤාති? තත්ථාපි තංසභාවානතිවත්තනතො හොතියෙව රූපසමඤ්ඤා. අනුග්ගහකපච්චයවසෙන වා විසදියුප්පතිප්පතිපාතෙති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. “යො අත්තනො සන්තානෙ විජ්ජමානස්සයෙව විසදියුප්පත්තිහෙතුභාවො, තං රූප්පන”න්ති අඤ්ඤෙ. ඉමස්මිං පක්ඛෙ රූපයති විකාරමාපාදෙතීති රූපං. “සඬ්ඛට්ඨෙන විකාරාපත්තියං රූප්පන-සද්දො නිරුළ්භො”ති කෙච්චි. එතස්මිං පක්ඛෙ අරූපධම්මෙසු රූපසමඤ්ඤාය පසඬ්ගො එව නත්ථි සඬ්ඛට්ඨනාභාවතො. “පටිසතො රූප්පන”න්ති අපරෙ. “තස්සාති රූපස්සා”ති වදන්ති,

නාමරූපස්සාති පන යුත්තං. යථා හි රූපස්ස, එවං නාමස්සාපි වෙදනාක්ඛන්ධාදිවසෙන, මදනිමමදනාදිවසෙන ච වින්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.456) චුත්තා එවාති. ඉති අයං දුකො කුසලත්තිකෙන සඬගහිතෙ සභාවධම්මෙ පරිග්ගහෙන්වා පවත්තොති.

අවිජ්ජාති අවින්දියං “අත්තා, ජීවො, ඉත්ථී, පුරිසො”ති එවමාදිකං වින්දනීති අවිජ්ජා. වින්දියං “දුක්ඛං, සමුදයො”ති එවමාදිකං න වින්දනීති අවිජ්ජා. සබ්බමපි ධම්මජාතං අවිදිතකරණවයෙන අවිජ්ජා. අන්තරහිතෙ සංසාරෙ සත්තෙ ජවාපෙතීති අවිජ්ජා. අත්ථතො පන සා දුක්ඛාදීනං චතුත්තං සච්චානං සභාවච්ඡාදකො සම්මොහො හොතීති ආහ “දුක්ඛාදීසු අඤ්ඤාණ”න්ති . හවපත්ථනා නාම කාමහවාදීනං පත්ථනාවසෙන පවත්තනණ්හා. තෙනාහ “යො හවෙසු හවච්ඡන්දො”තිආදි. ඉති “අයං දුකො චට්ටමුලසමුදාචාරදස්සනත්ථං ගහිතො.

හවදිට්ඨීති ඛන්ධපඤ්චකං “අත්තා ච ලොකො ච”ති ගාහෙන්වා තං “හවිස්සති”ති ගණ්හනවසෙන නිවිට්ඨා සස්සතදිට්ඨීති අත්ථො. තෙනාහ “හවො චුච්චති”තිආදි. හවිස්සතීති හවො, නිට්ඨති සබ්බකාලං අත්ථීති අත්ථො. සස්සතන්ති සස්සතභාවො. විහවදිට්ඨීති ඛන්ධපඤ්චකමෙව “අත්තා”ති ච “ලොකො”ති ච ගාහෙන්වා තං “න හවිස්සති”ති ගණ්හනවසෙන නිවිට්ඨා උච්ඡෙදදිට්ඨීති අත්ථො. තෙනාහ “විහවො චුච්චති”තිආදි. විහවිස්සති විනස්සති උච්ඡිජ්ජතීති විහවො, උච්ඡෙදො.

යං න හිරියතීති යෙන ධම්මෙන තංසම්පයුත්තධම්මසමුහො, පුග්ගලො චා න හිරියති න ලජ්ජති, ලිඬගවිපල්ලාසං චා කත්ථා යො ධම්මොති අත්ථො වෙදිතබ්බො. හිරිසිතබ්බෙනාති උපයොගත්ථෙ කරණවචනං, හිරිසිතබ්බයුත්තකං කායදුච්චරිතාදිධම්මං න ජිගුච්ඡතීති අත්ථො. නිල්ලජ්ජතාති පාපස්ස අජිගුච්ඡනා. යං න ඔත්තජ්ජතීති එත්ථාපි චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඔත්තජ්ජිතබ්බෙනාති පන හෙතුඅත්ථෙ කරණවචනං, ඔත්තජ්ජිතබ්බයුත්තකෙන ඔත්තජ්ජස්ස හෙතුහුතෙන කායදුච්චරිතාදීනාති අත්ථො. හිරිසිතබ්බෙනාති එත්ථාපි චා එවමෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අභායනකආකාරොති පාපතො අනුත්තාසනාකාරො.

“යං හිරියතී”තිආදීසු අනන්තරදුකෙ චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නියකජ්ඣක්තං ජාතිආදිසමුට්ඨානං එතිස්සාති අජ්ඣක්තසමුට්ඨානා. නියකජ්ඣක්තතො බහිභාවතො බහිද්ධා පරසන්තතො සමුට්ඨානං එතිස්සාති බහිද්ධා සමුට්ඨානා. අත්තා එව අධිපති අත්තාධිපති, අජ්ඣක්තසමුට්ඨානත්තා එව අත්තාධිපතීතො ආගමනතො අත්තාධිපතෙය්‍යා. ලොකාධිපතෙය්‍යන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතාති පාපතො ජිගුච්ඡනරූපෙන අවට්ඨිතා. හයසභාවසණ්ඨිතන්ති තතො උත්තාසනරූපෙන අවට්ඨිතං. අජ්ඣක්තසමුට්ඨානාදිතා ච හිරොත්තජ්ජානං තත්ථ තත්ථ පාකට්ඨාවෙන චුත්තා, න පන තෙසං කදාපි අඤ්ඤමඤ්ඤවිජ්ජයොගතො. න හි ලජ්ජනං නිබ්භයං, පාපහයං චා අලජ්ජනං අත්ථීති.

දුක්ඛන්ති කිච්ඡං, අනිට්ඨන්ති චා අත්ථො. විජ්ජවිකුලගාහිමිහීති ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා විලොමගාහකෙ. තස්සා එව විජ්ජවිනිකං දුජ්ජවිපත්ති සාතං ඉට්ඨං එතස්සාති විජ්ජවිනිකසාතො, තස්මිං විජ්ජවිනිකසාතෙ. එවංභුතො ච ඔවාදභුතෙ සාසනක්කමෙ ඔවාදකෙ ච ආදර්භාවරහිතො හොතීති ආහ “අනාදරෙ”ති. තස්ස කම්මන්ති තස්ස දුබ්බවස්ස පුග්ගලස්ස අනාදරියවසෙන පවත්තවෙනනා දොවචස්සං. තස්ස භාවොති තස්ස යථාචුත්තස්ස දොවචස්සස්ස අත්ථිභාවො දොවචස්සතා, අත්ථතො දොවචස්සමෙව. තෙනෙවාහ “සා අත්ථතො සඬබාරක්ඛන්ධො හොතී”ති. වෙනනාජ්ජධානනය හි සඬබාරක්ඛන්ධස්ස එවං චුත්තං. එතෙනාකාරොනාති අජ්ජදක්ඛිණග්ගාහිතාකාරොනා. අස්සද්ධියදුස්සිලාදිපාපධම්මයොගතො පුග්ගලා පාපා නාම හොන්තීති දස්සෙතුං “යෙ තෙ පුග්ගලා අස්සද්ධා”තිආදි චුත්තං. යාය වෙනනය පුග්ගලො පාපසම්පවඩිකො නාම හොති, සා වෙනනා පාපමිත්තතා , චත්තාරොපි චා අරුපිතො ඛන්ධා තදාකාරජ්ජවත්තා පාපමිත්තතාති දස්සෙන්තො “සාපි අත්ථතො දොවචස්සතා විය දට්ඨබ්බා”ති ආහ.

“සුඛං වවො එතස්මිං පදක්ඛිණග්ගාහිමිහී අනුලොමසාතෙ සාදරෙ පුග්ගලෙති සුබ්බවොතිආදිනා, “කල්‍යාණා සද්ධාදයො පුග්ගලා එතස්ස මිත්තාති කල්‍යාණමිත්තො”තිආදිනා ච අනන්තරදුකස්ස අත්ථො ඉච්ඡිතොති ආහ සොච්චස්සතා...පෙ.... චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බා”ති. උහොති සොච්චස්සතා, කල්‍යාණමිත්තතා ව. තෙසං ඛන්ධානං පවත්තිආකාරවිසෙසා “සොච්චස්සතා, කල්‍යාණමිත්තතා”ති ච චුච්චන්ති, තෙ ලොකියාපි හොන්ති ලොකුත්තරාපීති ආහ “ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා කථිතා”ති.

චත්ථුහෙදාදිනා අනෙකහෙදහින්නා තංතංජාතිවසෙන එකජ්ඣං කත්ථා රාසිතො ගය්හමානා ආපත්තියොව ආපත්තික්ඛන්ධා. තා පන අන්තරාපත්තීනං අග්ගහණෙ පඤ්චපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තියො, තාසං පන ගහණෙ සත්තපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තියො. “ඉමා ආපත්තියො, එත්තකා ආපත්තියො, එවඤ්ච තෙසං ආපජ්ජනං හොතී”ති ජානනපඤ්ඤා ආපත්තිකුසලතාති ආහ “යා තාස”න්තිආදි. තාසං ආපත්තීනන්ති තාසු ආපත්තීසු. තත්ථ යං සම්භින්තවත්ථුකාසු විය ධීතාසු, දුච්ඤ්ඤායාචිතාගාසු ච ආපත්තීසු අසඬකරතො වත්ථාන, අයං විසෙසතො ආපත්තිකුසලතාති දස්සෙතුං දුතියං ආපත්තිග්ගහණං කතං. සහ කම්මවාචායාති කම්මවාචාය සහෙව. ආපත්තීතො චුට්ඨාපනපයොගතාය කම්මභුතා වාචා කම්මවාචා, තථාභුතා අනුසාවනවාචා වෙව “පස්සිස්සාමි”ති එවං පවත්තවාචා ව. තාය කම්මවාචාය සද්ධිං සමකාලමෙව “ඉමාය කම්මවාචාය ඉතො ආපත්තීතො චුට්ඨානං හොති, හොන්තඤ්ච

පයමෙ වා තතියෙ වා අනුසාවනෙයාකාරජපත්තෙ, ‘සංවරිස්සාමී’ති වා පදෙ පරියොසිතෙ හොති”ති එවං තං තං ආපත්තීහි වූට්ඨානපරිච්ඡේදපරිච්ඡානනපඤ්ඤා ආපත්තිවූට්ඨානකුසලතා. වූට්ඨානන්ති ව යථාපන්නාය ආපත්තියා යථා තථා අනන්තරායනාපාදනං, එවං වූට්ඨානග්ගහණෙනෙව දෙසනායපි සඬගහො සිද්ධො හොති.

“ඉතො පුබ්බෙ පරිකම්මං පවත්තං, ඉතො පරං භවඬග මජ්ඣෙ සමාපත්ති”ති එවං සමාපත්තිනං අප්පනාපරිච්ඡේදජානනපඤ්ඤා සමාපත්තිකුසලතා. වූට්ඨානෙ කුසලතාවො වූට්ඨානකුසලතා, පගෙව වූට්ඨාන පරිච්ඡේදකරං ඤාණං. තෙනාහ “යථාපරිච්ඡින්නසමයවසෙනෙවා”තිආදි. වූට්ඨානසමත්ථාති වූට්ඨාපනෙ සමත්ථා.

“ධාතුකුසලතා”ති එත්ථ පථවිධාතුආදයො, සුඛධාතුආදයො, කාමධාතුආදයො ව ධාතුයො එතාස්ථෙව අන්තොගධාති එතාසු කොසල්ලෙ දස්සිතෙ තාසුපි කොසල්ලං දස්සිතමෙව හොතිති “අට්ඨාරස ධාතුයො චක්ඛුධාතු... පෙ.... මනොවිඤ්ඤාණධාතු”ති චත්ථා “අට්ඨාරසන්නං ධාතුනං සභාවපරිච්ඡේදකා”ති චුත්තං. තත්ථ සභාවපරිච්ඡේදකාති යථාභූතසභාවාවබොධිති. “සවනපඤ්ඤා ධාරණපඤ්ඤා”තිආදිනා පච්චෙකං පඤ්ඤා-සද්දො යොජෙතබ්බො. ධාතුනං සවනධාරණපඤ්ඤා සුතමයා, ඉතරා භාවනාමයා. තත්ථාපි සම්මසනපඤ්ඤා ලොකියා. විපස්සනා පඤ්ඤා හි සා, ඉතරා ලොකුත්තරා. ලක්ඛණාදිවසෙන, අනිච්චාදිවසෙන ව මනසිකරණං මනසිකාරො, තත්ථ කොසල්ලං මනසිකාරකුසලතා. තං පන ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙන තිධා හින්දිත්වා දස්සෙන්නො “සම්මසනපටිවෙධපච්චවෙක්ඛණපඤ්ඤා”ති ආහ. සම්මසනපඤ්ඤා හි තස්සා ආදි, පටිවෙධපඤ්ඤා මජ්ඣෙ, පච්චවෙක්ඛණපඤ්ඤා පරියොසානං.

ආයතනානං ගත්ථතො ව අත්ථතො ව උග්ගණ්හනවසෙන තෙසං ධාතුලක්ඛණාදිවිභාගස්ස ජානනපඤ්ඤා උග්ගහජානනපඤ්ඤා. සම්මසනපටිවෙධපච්චවෙක්ඛණවිධිතො ජානනපඤ්ඤා මනසිකාරජානනපඤ්ඤා. යස්මා ආයතනානිපි අත්ථතො ධාතුයොව මනසිකාරො ව උග්ගණ්හනාදිවසෙන තෙසමෙව මනසිකාරවිධි , තස්මා ධාතුකුසලතාදිකා තිස්සොපි කුසලතා එකදෙසෙ කත්වා දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි චුත්තං. සවනං විය උග්ගණ්හනපච්චවෙක්ඛණානිපි පරිත්තඤාණකත්තුකානිති ආහ “සවන උග්ගහණපච්චවෙක්ඛණා ලොකියා”ති. අරියමග්ගක්ඛණෙ සම්මසනමනසිකාරානං නිජ්ජත්ති පරිනිට්ඨානන්ති තෙසං ලොකුත්තරතාපරියායොපි ලබ්භතිති චුත්තං “සම්මසනමනසිකාරා ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා”ති. පච්චයධම්මානං හෙතුආදීනං අත්තනො පච්චයුප්පන්නානං හෙතුපච්චයාදිභාවෙන පච්චයභාවො පච්චයාකාරො, සො පන අවිජ්ජාදීනං ද්වාදසන්නං පටිච්චසමුප්පාදඬගනං වසෙන ද්වාදසවිධොති ආහ “ද්වාදසන්නං පච්චයාකාරාන”න්ති. උග්ගහාදිවසෙනාති උග්ගහමනසිකාරසවනසම්මසනපටිවෙධපච්චවෙක්ඛණවසෙන.

යානඤ්ඤෙව තිට්ඨති ඵලං තදායත්තචුත්තිතායාති කාරණඤ්ඤෙව හෙතුපච්චයභාවෙන කරණතො නිජ්ජාදනතො. තෙසං සොතවිඤ්ඤාණාදීනං. එතස්මිං දුකෙ අත්ථො වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො. යෙ ධම්මා යස්ස ධම්මස්ස කාරණභාවතො යානං, තෙව ධම්මා තංවිධුරස්ස ධම්මස්ස අකාරණභාවතො අට්ඨානන්ති පඨමනෙය ඵලහෙදෙන තස්සෙව ධම්මස්ස යානාට්ඨානතා දිපිතා; දුතියනෙය පන අහින්තෙපි ඵලෙ පච්චයධම්මහෙදෙන තෙසං යානාට්ඨානතා දිපිතාති අයමෙනෙසං විසෙසො. න හි කදාපි අරියා දිට්ඨිසම්පදා නිව්චග්ගහස්ස කාරණං හොති, අකිරියතා පන සියා තස්ස කාරණන්ති.

උජුතො භාවො අප්පචං, අප්පිහතා අකුට්ඨතා අවඬකතාති අත්ථොති තමත්ථං අනප්පචපටික්ඛෙපමුඛෙන දස්සෙතුං “ගොමුත්තවඬකතා”තිආදි චුත්තං. ස්වායං අනප්පචො හික්ඛුනං යෙභුයොන අනෙසනාය, අගොචරවාරිතාය ව හොතිති ආහ “එකච්චො හි...පෙ.... වරති”ති. අයං ගොමුත්තවඬකතා නාම ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා පටිපත්තියා වඬකභාවතො. පුරිමසදිසොති පඨමං චුත්තහික්ඛුසදිසො. චන්දවඬකතා නාම පටිපත්තියා මජ්ඣට්ඨානෙ වඬකභාවාපත්තිතො. නඬගලකොට්ඨකතා නාම පරියොසානෙ වඬකභාවාපත්තිතො. ඉදං අප්පචං නාම සබ්බත්ථකමෙව උජුභාවසිද්ධිතො. අප්පචතාති ආකාරනිද්දෙසො, යෙනාකාරොනස්ස අප්පචො පවත්නති, තදාකාරනිද්දෙසොති අත්ථො. ලජ්ජතිති ලජ්ජී, හිරිමා, තස්ස භාවො ලජ්ජචං, හිරිති අත්ථො. ලජ්ජා එතස්ස අත්ථිති ලජ්ජී යථා “මාලී, මායී”ති ව, තස්ස භාවො ලජ්ජීභාවො, සා එව ලජ්ජා.

පරාපරාධාදීනං අධිවාසනක්ඛමං අධිවාසනබන්ති. සුචිසීලතා සොරච්චං. සා හි සොහනකම්මරතතා, සුචිඤ්ඤා වා පාපතො ඔරතභාවො චිරතතා සොරච්චං. තෙනාහ “සුරතභාවො”ති.

“නාමඤ්ඤෙව රූපඤ්ඤා”තිආදිසු අයං අපරො නයො – නාමකරණට්ඨෙතාති අඤ්ඤං අනපෙක්ඛිත්වා සයමෙව අත්තනො නාමකරණසභාවතොති අත්ථො. යඤ්ඤි පරස්ස නාමං කරොති, තස්ස ව තදපෙක්ඛන්තා අඤ්ඤාපෙක්ඛං නාමකරණන්ති නාමකරණසභාවතා න හොති, තස්මා මහාජනස්ස ඤාතීනං, ගුණානඤ්ඤා සාමඤ්ඤානාමාදිකාරකානං නාමභාවො නාපජ්ජති. යස්ස ව අඤ්ඤෙහි නාමං කරියති, තස්ස ව නාමකරණසභාවතා නත්ථිති, නත්ථියෙව නාමභාවො. වෙදනාදීනං පන සභාවසිද්ධන්තා වෙදනාදිනාමස්ස නාමකරණසභාවතො නාමතා චුත්තා. පථවිආදි නිදස්සෙනෙත නාමස්ස සභාවසිද්ධතංයෙව නිදස්සෙති, න නාමභාවසාමඤ්ඤං, නිරුල්භන්තා පන නාම-සද්දො අරූපධම්මෙසු එව වත්තති, න පථවිආදිසුති න තෙසං නාමභාවො. න හි පථවිආදිනාමං විජහිත්වා කෙසාදිනාමෙහි

රූපධම්මානං විය වෙදනාදිනාමං විජහිත්වා අඤ්ඤාන නාමෙන අරූපධම්මානං වොහරිතබ්බෙන පිණ්ඩාකාරෙන පවත්ති අත්ථිති.

අථ වා රූපධම්මා චක්ඛාදයො රූපාදයො ච, තෙසං පකාසකපකාසිතබ්බභාවතො විනාපි නාමෙන පාකටා හොන්ති, න එවං අරූපධම්මාති තෙ අධිවචනසම්ඵස්සො විය නාමායත්තග්ගහණියභාවෙන “නාම”න්ති චුත්තා. පටිසසම්ඵස්සො ච න චක්ඛාදිති විය නාමෙන විනා පාකටොති “නාම”න්ති චුත්තො, අරූපතාය වා අඤ්ඤානාමසභාගත්තා සඬග්ගිතොයං, අඤ්ඤාඵස්සසභාගත්තා වා. වචනත්ථොපි හි රූපයතිති රූපං, නාමයතිති නාමන්ති ඉධ පච්ඡිමපුරිමානං සම්භවති. රූපයතිති විනාපි නාමෙන අත්තානං පකාසෙතිති අත්ථො. නාමයතිති නාමෙන විනා අපාකටභාවතො අත්තතො පකාසකං නාමං කරොතිති අත්ථො. ආරම්මණාධිපතිපච්චයතායාති සතිපි රූපස්ස ආරම්මණාධිපතිපච්චයභාවෙ න තං පරමස්සාසභූතං නිබ්බානං විය සාතිසයං නාමනභාවෙන පච්චයොති නිබ්බානමෙව “නාම”න්ති චුත්තං.

“අවිජ්ජා ච භවතණ්භා වා”ති අයං දුකො සත්තානං වට්ටමුලසමුදාචාරදස්සන්තො. සමුදාවරතිති හි සමුදාවාරො, වට්ටමුලමෙව සමුදාවාරො වට්ටමුලසමුදාවාරො, වට්ටමුලදස්සන්තො වා වට්ටමුලානං පවත්ති දස්සිතා හොතිති වට්ටමුලානං සමුදාවාරො වට්ටමුලසමුදාවාරො, තදස්සන්තොති අත්ථො.

එකෙකස්මිඤ්ච “අත්තා”ති ච “ලොකො”ති ච ගහණවිසෙසං උපාදාය “අත්තා ච ලොකො වා”ති චුත්තං, එකං වා බන්ධං “අත්තා”ති ගහෙත්වා අඤ්ඤා අත්තතො උපභොගභූතං “ලොකො”ති ගණ්හන්තස්ස, අත්තතො අත්තානං “අත්තා”ති ගහෙත්වා පරස්ස අත්තානං “ලොකො”ති ගණ්හන්තස්ස වා වසෙන “අත්තා ච ලොකො වා”ති චුත්තං.

සභ සික්ඛිතබ්බො ධම්මො සභධම්මො, තත්ථ භවං සභධම්මිකං, තස්මිං සභධම්මිකෙ. දොච්චස්ස-සද්දතො ආය-සද්දං අනඤ්ඤත්තං කත්වා “දොච්චස්සාය”න්ති චුත්තං, දොච්චස්සස්ස වා අයනං පවත්ති දොච්චස්සායං. ආසෙවන්තස්සාපි අනුසික්ඛනා අප්ඣාසයෙන භජනාති ආහ “සෙවනා...පෙ.... භජනා”ති. සබ්බතොභාගෙන භත්ති සම්භත්ති.

සභ කම්මවාචායාති අබ්භානතිණවත්ථාරකකම්මවාචාය, “අභං භන්තෙ ඉත්ථන්තාමං ආපත්තිං ආපජ්ජි”න්තිආදිකාය ච සභෙව. සභෙව හි කම්මවාචාය ආපත්තිවුට්ඨානඤ්ච පරිච්ඡිජ්ජති, “පඤ්ඤත්තිලක්ඛණාය ආපත්තියා වා කාරණං චිතික්කමලක්ඛණං කායකම්මං, වචිකම්මං වා, වුට්ඨානස්ස කාරණං කම්මවාචා”ති කාරණෙන සභ ඵලස්ස ජානනවසෙන “සභ කම්මවාචායා”ති චුත්තං. “සභ කම්මවාචායා”ති. ඉමිනා නයෙන සභ පරිකම්මෙනාති එත්ථාපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ධාතුච්චසයා සබ්බාපි පඤ්ඤා ධාතුකුසලතා. තදෙකදෙසා මනසිකාරකුසලතාති අධිජ්ජායෙන පුරිමපදෙපි සම්මසනපටිච්චෙධපඤ්ඤා චුත්තා. යස්මා පන නිජ්ජරියායතො විපස්සනාදිපඤ්ඤා එව මනසිකාරකොසල්ලං, තස්මා “තාසංයෙව ධාතුනං සම්මසනපටිච්චෙධපච්චෙක්ඛණපඤ්ඤා”ති චුත්තං.

ආයතනච්චසයා සබ්බාපි පඤ්ඤා ආයතනකුසලතාති දස්සෙන්තො “ද්වාදසන්තං ආයතනානං උග්ගහමනසිකාරජානනපඤ්ඤා”ති වත්වා පුන “අපිවා”තිආදි චුත්තං. ද්විසුපි වා පදෙසු වාචුග්ගතාය ආයතනපාළියා, ධාතුපාළියා ච මනසිකරණං මනසිකාරො. තථා උග්ගණ්හන්ති, මනසි කරොන්ති, තදත්ථං සුණන්ති, ගන්ථතො ච අත්ථතො ච ධාරොන්ති, “ඉදං චක්ඛායතනං නාම, අයං චක්ඛුධාතු නාමා”තිආදිනා සභාවතො, ගණනතො ච පරිච්ඡෙදං ජානන්ති ච පඤ්ඤා උග්ගහපඤ්ඤාදිකා චුත්තා. මනසිකාරපදෙ පන චතුබ්බිධාපි පඤ්ඤා උග්ගහොති තතො පවත්තො අනිච්චාදිමනසිකාරො “උග්ගහමනසිකාරො”ති චුත්තො. තස්ස ජානනං පවත්තනමෙව, “යථා පවත්තං වා උග්ගහං, එවමෙව පවත්තො උග්ගහො”ති ජානනං උග්ගහජානනං. “මනසිකාරො එවං පවත්තෙතබ්බො, එවඤ්ච පවත්තො”ති ජානනං මනසිකාරජානනං. තදුභයමපි “මනසිකාරකොසල්ල”න්ති චුත්තං. උග්ගහොපි හි මනසිකාරසම්පයොගතො මනසිකාරනිරුත්තිං ලද්ධං අරහති. යො ච මනසිකාරබ්බො, යො ච මනසිකරණුපායො, සබ්බො සො “මනසිකාරො”ති වත්තුං වට්ටති, තත්ථ කොසල්ලං මනසිකාරකුසලතාති. සම්මසනං පඤ්ඤා, සා මග්ගසම්පයුත්තා අනිච්චාදිසම්මසනකිච්චං සාධෙති නිච්චසඤ්ඤාදිපජනතො. මනසිකාරො සම්මසනසම්පයුත්තො, සො තත්ථොච අනිච්චාදිමනසිකාරකිච්චං මග්ගසම්පයුත්තො සාධෙතිති ආහ “සම්මසනමනසිකාරා ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා”ති. “ඉමිනා පච්චයෙනිදං හොති”ති එවං අවිජ්ජාදිනං සබ්බාරාදිපච්චයුජ්ජන්තස්ස පච්චයභාවජානනං පටිච්චසමුප්පාදකුසලතා.

අධිවාසනං බමනං. තඤ්භි පරෙසං දුක්කටං දුරුත්තඤ්ච පටිච්චරොධාකරණෙන අත්තතො උපරි ආරොපෙන්වා වාසනං “අධිවාසන”න්ති චුච්චති. අවණ්ඨික්කන්ති අකුජ්ඣනං. දොමනස්සවසෙන පරෙසං අක්ඛිසු අස්සුනං අනුප්පාදනා අනස්සුරොපො. අත්තමනතාති සකමනතා. චිත්තස්ස අබ්භාපන්තො සකො මනොභාවො අත්තමනතා. චිත්තන්ති වා චිත්තජ්ඣන්ධං එකත්තෙන ගහෙත්වා තස්ස අත්තරා උප්පන්නෙන පිතිසභගතමනෙන සකමනතා. අත්තමනො වා පුග්ගලො, තස්ස භාවො අත්තමනතා, සා න සත්තස්සාති පුග්ගලදිට්ඨිතිචාරණත්ථං “චිත්තස්සා”ති

වුත්තං. අධිවාසනලක්ඛණා ඛන්ති අධිවාසනඛන්ති. සුච්ඡිලතා සොරච්චං. සා හි සොහනකම්මරතතා. සුච්ඡු පාපතො ඔරතභාවො චිරතතා සොරච්චං. තෙනාහ “සුරතභාවො”ති.

සබ්බලො වුවවති සණ්භවාචො, තස්ස භාවො සාබ්බලාං, සණ්භවාචතා. තං පන බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙන්ති යා පාළි පවත්තා, තං දස්සෙන්තො “තත්ථ කතමං සාබ්බලා”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අණ්ඩකාති සදොසවණෙ රුක්ඛෙ නියාසපිණ්ඩියො, අභිච්ඡන්තකාදීනි වා උට්ඨිතාති “අණ්ඩකාති”ති වදන්ති . ඵෙග්ගුරුක්ඛස්ස පන කුට්ඨස්ස අණ්ඩාති විය උට්ඨිතා වුණ්ණපිණ්ඩියො, ගණ්ඩියො වා අණ්ඩකා. ඉධ පන බ්‍යාපජ්ජනකක්කසාදිභාවතො අණ්ඩකපකතිභාවෙන වාචා “අණ්ඩකා”ති වුත්තා. පදුමනාළං විය සොතං සංසයමානා පටිසන්ති කක්කසා දට්ඨබ්බා. කොඨෙන නිබ්බන්තත්තා තස්ස පරිවාරභූතා කොඨසාමන්තා. පුරෙ සංවද්ධනාරි පොරී, සා විය සුකුමාරා මුදුකා වාචා පොරී වියාති පොරී. තත්ථාති “භාසිතා හොති”ති වුත්තාය කිරියායාතිපි යොජනා සම්භවති, තත්ථ වාචායාති වා. “සණ්භවාචතා”තිආදිනා තං වාචං පවත්තයමානං වෙතනං දස්සෙති. සම්මොදකස්ස පුග්ගලස්ස මුදුකභාවො මද්දවං සම්මොදකමුදුකභාවො. ආමිසෙන අලබ්භමානෙන, තථා ධම්මෙන වානි ද්විති ඡිද්දො. ආමිසස්ස, ධම්මස්ස ව අලාහෙන අත්තතො පරස්ස ව අත්තරෙ සම්භවත්තස්ස හි ඡිද්දස්ස විචරස්ස හෙදස්ස පටිසන්ථරණං පිදහනං සඞ්ගණ්ණං පටිසන්ථාරො. තං සරුපතො, පටිපත්තිතො ව පාළිදස්සනමුඛෙන විභාවෙකුං “අභිධම්මෙපි”තිආදිමාහ. අග්ගං අග්ගහෙත්වාති අග්ගං අත්තතො අග්ගහෙත්වා. උද්දෙසදානන්ති පාළියා, අට්ඨකථාය ව උද්දිසනං. පාළිවණ්ණනාති පාළියා අත්ථවණ්ණනා. ධම්මකථාකථනන්ති සරහඤ්ඤසරහණනාදිවසෙන ධම්මකථනං.

කරුණාති කරුණාබ්‍රම්මච්ඡාරමාහ. කරුණාපුබ්බභාගොති තස්ස පුබ්බභාගඋපවාරජ්ඣානං වදති. පාළිපදෙ පන යා කාවි කරුණා “කරුණා”ති වුත්තා, කරුණාවෙනොවිමුත්තිති පන අප්පනාප්පත්තාව. මෙත්තායපි එසෙව නයො. සුචි-සද්දතො භාවෙ යා-කාරං, ඉ-කාරස්ස ව එ-කාරාදෙසං කත්වා අයං නිද්දෙසොති ආහ “සොවෙය්‍යන්ති සුචිභාවො”ති. හොතු තාව සුචිභාවො සොවෙය්‍යං, තස්ස පන මෙත්තාපුබ්බභාගතා කථන්ති ආහ “වුත්තම්පි වෙත”න්තිආදි.

මුට්ඨා සති එතස්සාති මුට්ඨස්සති, තස්ස භාවො මුට්ඨස්සච්චං, සතිපට්ඨකම්මො ධම්මො, න සතියා අභාවමත්තං . යස්මා පටිපක්ඛෙ සති තස්ස වසෙන සතිවිගතා විජ්ජවුත්ථා නාම හොති, තස්මා වුත්තං “සතිවිජ්ජවාසො”ති. “අස්සති”තිආදිසු අ-කාරො පටිපක්ඛෙ දට්ඨබ්බො, න සත්තපටිසෙධෙ. උදකෙ ලාබ්‍ර විය යෙන චිත්තං ආරම්මණෙ පිලවන්තා විය තිට්ඨති, න ඔගාහති, සා පිලාපනතා. යෙන ගහිතම්පි ආරම්මණං සම්මුස්සති න සරති, සා සම්මුස්සනතා. යථා විජ්ජාපටිපක්ඛා අවිජ්ජා විජ්ජාය පහාතබ්බතො, එවං සම්පජ්ඤ්ඤපටිපක්ඛං අසම්පජ්ඤ්ඤං, අවිජ්ජායෙව.

ඉන්ද්‍රියසංවරහෙදොති ඉන්ද්‍රියසංවරවිනාසො. අප්පට්ඨසඬ්ඛාති අපච්චවෙක්ඛිත්වා අයොනියො ව ආභාරපරිභොගෙ ආදීනවානිසංසෙ අවිමංසිත්වා.

අප්පට්ඨසඬ්ඛායාති ඉතිකත්තබ්බතාසු අප්පච්චවෙක්ඛණාය නාමං. අඤ්ඤාණං අප්පට්ඨසඬ්ඛාන නිමිත්තං . අකම්පනඤාණන්ති තාය අනභිභවනීයං ඤාණං, තත්ථ තත්ථ පච්චවෙක්ඛණාඤාණඤ්ඤෙව පච්චවෙක්ඛණාය මුද්ධභූතං ලොකුත්තරඤාණඤ්ඤෙව. නිජ්ජරියායතො මග්ගභාවනා භාවනා නාම, යා ව තදත්ථා, තදුභයඤ්ඤෙව භාවෙන්තස්සෙව ඉච්ඡිතබ්බං, න භාවිතභාවනස්සාති වුත්තං “භාවෙන්තස්ස උජ්ජන්තං බල”න්ති. තෙනාහ “යා කුසලානං ධම්මානං ආසෙවනා භාවනා බහුලිකම්ම”න්ති.

කාමං සම්පයුත්තධම්මෙසු ථීරභාවොපි බලට්ඨො එව, පටිපක්ඛෙහි පන අකම්පනීයතා සාතිසයං බලට්ඨොති වුත්තං “අස්සතියා අකම්පනවසෙනා”ති. පච්චනිකධම්මසමනතො සමථො සමාධි. අනිච්චාදිනා විවිධෙනාකාරෙන දස්සනතො විපස්සනා පඤ්ඤා . තං ආකාරං ගහෙත්වාති සමාධානාකාරං ගහෙත්වා. යෙනාකාරෙන පුබ්බෙ අලීනං අනුද්ධනං මජ්ඣිමං භාවනාවිට්ඨිපනන්තං හුත්වා චිත්තං සමාහිතං හොති, තං ආකාරං ගහෙත්වා සල්ලක්ඛෙත්වා. නිමිත්තවසෙනාති කාරණවසෙන. “එසෙව නයො”ති ඉමිනා පග්ගහොව තං ආකාරං ගහෙත්වා පුන පවත්තෙතබ්බස්ස පග්ගාහස්ස නිමිත්තවසෙන පග්ගාහනිමිත්තන්ති ඉමමත්ථං අතිදිසති, තස්සත්ථො සමථෙ වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බො. පග්ගාහො ථීරියං කොසජ්ජපක්ඛතො චිත්තස්ස පතිතුං අදත්වා පග්ගණ්ණනතො. අවික්ඛෙපො එකග්ගතා වික්ඛෙපස්ස උද්ධච්චස්ස පටිපක්ඛභාවතො. පටිසඬ්ඛානකිච්චනිබ්බන්තිභාවතො ලොකුත්තරධම්මානං පටිසඬ්ඛානබලභාවො, තථා පුබ්බෙ පවත්තාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන සමථපග්ගාහානං උපරි පවත්තිසබ්භාවතො සමථනිමිත්තදුකස්සපි මිස්සකතා වුත්තා.

යථාසමාදින්නස්ස සීලස්ස හෙදකරො චිතික්කමො. සීලවිනාසකො අසංවරො. සම්මාදිට්ඨිවිනාසිකාති “අත්ථි දින්න”න්තිආදි (ම. නි. 1.441; 2.94; විහ. 793) නයප්පවත්තාය සම්මාදිට්ඨියා දුස්සිකා.

සීලස්ස සම්පාදනං නාම සබ්බභාගතො තස්ස අනුනතාපාදනන්ති ආහ “සම්පාදනතො පරිපූරණතො”ති. පාරිපූරත්ථො හි සම්පදා-සද්දොති. මානසිකසීලං නාම සීලවිසොධනවසෙන අභිජ්ඣාදිජ්ජහානං. දිට්ඨිපාරිපූරිභූතං ඤාණන්ති අත්ථිකදිට්ඨිආදිසම්මාදිට්ඨියා පාරිපූරිභාවෙන පවත්තං ඤාණං.

විසුද්ධි පාපෙතො සමත්ථන්ති චිත්තවිසුද්ධිආදිඋපරිවිසුද්ධියා පච්චයො භවිතුං සමත්ථං. සුවිසුද්ධිමෙව හි සීලං තස්සා පදට්ඨානං භොතීති. විසුද්ධි පාපෙතො සමත්ථං දස්සනන්ති ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං, පරමත්ථවිසුද්ධිනිබ්බානඤ්ච පාපෙතො උපනෙතො සමත්ථං කම්මස්සකතාඤාණාදිසම්මාදස්සනං. තෙනාහ “අභිධම්මෙ”ති ආදි. එත්ථ ව “ඉදං අකුසලං කම්මං නො සකං, ඉදං පන කම්මං සක”න්ති එවං ඛ්‍යාතිරෙකතො අත්ථයතො ව කම්මස්සකතාජානනඤාණං කම්මස්සකතාඤාණං. තෙනාහ “එත්ථ වා”ති ආදි. “පරෙන කතමි”ති ඉදං නිදස්සනවසෙන චුත්තං යථා පරෙන කතං, එවං අත්තනා කතමි සකකම්මං නාම න භොතීති. අත්තනා වා උස්සාහිතෙන පරෙන කතංපිති එවං වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. යඤ්චි තං පරස්ස උස්සාහනවසෙන කතං, තමි සකකම්මං නාම භොතීති අයඤ්චෙත්ථ අධිප්පායො. අත්ථභඤ්ජනතොති දිට්ඨධම්මිකාදිසබ්බඅත්ථවිනාසනතො. අත්ථජනනතොති ඉධලොකත්ථපරලොකත්ථපරමත්ථානං උප්පාදනතො. ආරබ්භකාලෙ “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං”ති පචත්තමිච්ච වච්චවච්චඤ්ච ලක්ඛණානි පටිච්ඡික්ඛන්තං විපස්සනාඤාණං අනුලොමෙති තත්ථෙව පටිච්ඡික්ඛනතො. පරමත්ථසච්චඤ්ච නිබ්බානං න විලොමෙති න විරොධෙති එකත්තෙනෙව සම්පාපනතො.

ඤාණදස්සනන්ති ඤාණභූතං දස්සනං, තෙන මග්ගං වදති. තංසම්පයුත්තමෙව වීරියන්ති පට්ඨමග්ගසම්පයුත්තං වීරියමාහ. සබ්බාපි මග්ගපඤ්ඤා දිට්ඨිවිසුද්ධියෙවාති දස්සෙතො “අපිචා”ති ආදි චුත්තං. අයමෙව ව නයො අභිධම්මපාළියා (ධ. ස. 550) සමෙතිති දස්සෙන්නො “අභිධම්මෙ පනා”ති ආදිං අවොච.

යස්මා සංවෙගො නාම සභොත්තප්පඤාණං, තස්මා සංවෙගවත්ථුං භයතො භායිතබ්බතො දස්සනවසෙන පවත්තඤාණං. තෙනාහ “ජාතිභය”න්ති ආදි. භායන්ති එතස්මාති භයං, ජාති එව භයං ජාතිභයං. සංවෙජ්ජියන්ති සංවිජ්ජිතබ්බං භායිතබ්බං උත්තාසිතබ්බං. ධානන්ති කාරණං, වත්ථුති අත්ථො. සංවෙගජාතස්සාති උප්පන්නසංවෙගස්ස. උපායපධානන්ති උපායෙන පවත්තෙතබ්බං වීරියං.

කුසලානං ධම්මානන්ති සීලාදීනං අනවජ්ජධම්මානං. භාවනායාති උප්පාදනෙන වඩ්ඪනෙන ව. අසන්තුට්ඨස්සාති “අලං එත්තාවතා, කථං එත්තාවතා”ති සඬකොචාපත්තිවසෙන න සන්තුට්ඨස්ස. භියොසාකම්‍යතාති භියොසා භියොසා උප්පාදනිච්ඡා. වොසානන්ති සඬකොචං අසමත්ථන්ති. තුස්සනං තුට්ඨි සන්තුට්ඨි, නත්ථි එතස්ස සන්තුට්ඨිති අසන්තුට්ඨි, තස්ස භාවො අසන්තුට්ඨිතා. වීරියප්පවාහෙ වත්තමානෙ අත්තරා එව පටිගමනං නිවත්තනං පටිචානං, තං තස්ස අත්ථිති පටිචානී, න පටිචානී අප්පට්චානී, තස්ස භාවො අප්පට්චානිතා. සක්කච්චකිරියතාති කුසලානං කරණෙ සක්කච්චකිරියතා ආදරකිරියතා. සාතච්චකිරියතාති සතතමෙව කරණං. අට්ඨිතකිරියතාති අත්තරා අට්ඨපෙත්වා ඛණ්ඩං අකත්වා කරණං. අනොලීනචුත්තිතාති න ලීනප්පවත්තිතා. අනික්ඛිත්තජන්දතාති කුසලච්ඡන්දස්ස අනික්ඛිපනං. අනික්ඛිත්තධුරතාති කුසලකරණෙ වීරියධුරස්ස අනික්ඛිපනං. ආසෙවනාති ආදරෙන සෙවනා. භාවනාති වඩ්ඪනා බුහනා. බහුලිකම්මන්ති පුනස්පුනං කරණං.

තිස්සො විජ්ජාති පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං, දිබ්බවක්ඛුඤාණං ආසවක්ඛයඤාණන්ති ඉමා තිස්සො විජ්ජා. පටිපක්ඛිච්ඡික්ඛනට්ඨෙන පුබ්බෙ නිචුත්ථක්ඛන්ධාදීනං විදිතකරණට්ඨෙන විසිට්ඨා මුත්තිති විමුත්ති. ස්වායං විසෙසො පටිපක්ඛිවගමනෙන, පටියොගිවගමනෙන ව ඉච්ඡිතබ්බොති තදුභයං දස්සෙතො “එත්ථ වා”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ යෙන විසෙසෙන සමාපත්තියො පච්චනිකධම්මෙහි සුට්ඨු මුත්තා, තතො නිරාසඬකතාය ආරම්මණෙ ව අභිරතා, තං විසෙසං උපාදාය තා අධිකං මුච්චනතො, ආරම්මණෙ අධිමුච්චනතො ව අධිමුත්තියො නාමාති චුත්තං “චිත්තස්ස ව අධිමුත්ති”ති. මුත්තත්තාති සබ්බසඬ්ඛාරෙහි විසෙසෙන නිස්සට්තා විමුත්ති.

බයෙ ඤාණන්ති සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසෙ බෙපෙතිති බයො, අරියමග්ගො, තප්පරියාපන්නං ඤාණං බයෙ ඤාණං. පටිසන්ධිවසෙනාති කිලෙසානං තංතංමග්ගවජ්ඣානං උප්පන්නමග්ගෙ බන්ධසන්නානෙ පුන සන්දහනවසෙන. අනුප්පාදභූතෙති තංතංඵලෙ. අනුප්පාදපරියොසානෙති අනුප්පාදකරො මග්ගො අනුප්පාදො, තස්ස පරියොසානෙ, කිලෙසානං වා අනුප්පජ්ජනසඬ්ඛානෙ පරියොසානෙ, භඩ්ගෙහි අත්ථොති.

දුකචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තිකචණ්ණනා

305. ධම්මතො අඤ්ඤො කත්තා නත්ථිති දස්සෙතො කත්තුසාධනවසෙන “ලුබ්භතීති ලොභො”ති චුත්තං. ලුබ්භති තෙන, ලුබ්භනමත්තමෙතන්ති කරණභාවසාධනවසෙනපි අත්ථො යුජ්ජතෙව. දුස්සති මුය්භතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. අකුසලඤ්ච තං අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන එකත්තාකුසලභාවතො මූලඤ්ච අත්තනා සම්පයුත්තධම්මානං සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනතො, න අකුසලභාවසාධනතො. න හි මූලකතො අකුසලානං අකුසලභාවො, කුසලාදීනඤ්ච කුසලාදිභාවො. තථා සති මොමුහවිත්තද්වයෙ මොහස්ස අකුසලභාවො න සීයා. තෙසන්ති ලොභාදීනං. “න ලුබ්භතීති අලොභො”ති ආදිනා පටිපක්ඛනසෙන.

දුටු වර්තමාන පව්වයනො, සම්පයුත්තධම්මනො, පවත්තිආකාරනො ව න සුටු අසම්මා පවත්තිනානි. විරූපානිති බිහව්නානි සම්පති, ආයතිඤ්ච අනිට්ඨරූපත්තා. කායෙනානි කායද්වාරෙන කරණභූතෙන. කායනොනි කායද්වාරනො. “සුටු වර්තමාන” නිදාදිසු චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. යස්ස සික්ඛාපදස්ස චිතික්කමො කායසමුට්ඨානා ආපත්ති හොති, තං කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදං. අචිතික්කමො කායසුචරිතන්ති වාරිත්තසීලස්ස වසෙන වද්ති, වාරිත්තසීලස්සපි වා, යස්ස අකරණෙ ආපත්ති හොති. වච්චුචරිතසුචරිතනිද්ධාරණමිපි චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. උභයත්ථ පඤ්ඤත්තස්සානි කායද්වාරෙ, වච්චුචාරෙ ව පඤ්ඤත්තස්ස. සික්ඛාපදස්ස චිතික්කමොව මනොදුච්චරිතං මනොද්වාරෙ පඤ්ඤත්තස්ස සික්ඛාපදස්ස අභාවනො, තයිදං ද්වාරද්වයෙ අකිරියසමුට්ඨානාය ආපත්තියා වසෙන වෙදිතබ්බං. අචිතික්කමොනි යථාචුත්තාය ආපත්තියා අචිතික්කමො මනොසුචරිතං. “සබ්බස්සාපි සික්ඛාපදස්ස අචිතික්කමො මනොසුචරිත” න්ති කෙවි. තදුභයඤ්ඤි වාරිත්තසීලං උද්දිස්සපඤ්ඤත්තං සික්ඛාපදං, තස්ස අචිතික්කමො සියා කායසුචරිතං, සියා වච්චුචරිතන්ති.

පාණො අතිපාතියති එතායානි පාණානිපාතො, තථාපවත්තා වෙනනා, එවං අදින්නාදානාදයොපිති ආහ “පාණානිපාතාදයො පන තිස්සො වෙනනා” ති. වච්චුචාරෙපි උප්පන්නා කායදුච්චරිතං ද්වාරත්තරෙ උප්පන්නස්සාපි කම්මස්ස සනාමාපරිච්චාගතො යෙභුයාචුත්තියා, තබ්බහුලචුත්තියා ව. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා –

“ද්වාරෙ වරන්ති කම්මානි, න ද්වාරා ද්වාරවාරිනො;
තස්මා ද්වාරෙහි කම්මානි, අඤ්ඤමඤ්ඤං වචන්ටිතා” ති. (ධ. ස. අට්ඨ. කාමාවචරකුසලද්වාරකථා);

වච්චුචරිතං කායද්වාරෙපි වච්චුචාරෙපි උප්පන්නානි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. වෙනනාසම්පයුත්තධම්මානි මනොකම්මභූතාය වෙනනාය සම්පයුත්තධම්මා. කායවච්චකම්මභූතාය පන වෙනනාය සම්පයුත්තා අභිජ්ඣාදයො තං තං පක්ඛිකා වා හොත්ති අබ්බොහාරිකා වානි. වෙනනාසම්පයුත්තධම්මා මනොසුචරිතන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. තිව්ධස්ස දුච්චරිතස්ස අකරණවසෙන පවත්තා තිස්සො වෙනනාපි විරතියොපි කායසුචරිතං කායිකස්ස චිතික්කමස්ස අකරණවසෙන පවත්තනනො, කායෙන පන සික්ඛාපදානං සමාදියනෙ සීලස්ස කායසුචරිතභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. එසෙව නයො වච්චුචරිතෙ.

කාමපට්ඨංයුත්තොනි එත්ථ ද්වෙ කාමා වත්ථුකාමො ව කිලෙසකාමො ව. තත්ථ වත්ථුකාමපක්ඛෙ ආරම්මණකරණවසෙන කාමෙහි පට්ඨංයුත්තො විතක්කො කාමවිතක්කො. කිලෙසකාමපක්ඛෙ පන සම්පයොගවසෙන කාමෙන පට්ඨංයුත්තොනි යොජෙතබ්බං. “ඛ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො” නිදාදිසු සම්පයොගවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඛ්‍යාපාදවත්ථුපට්ඨංයුත්තොපි ඛ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තොනි ගය්හමානෙ උභයථාපි යොජනා ලබ්භතෙව. විහිංසාපට්ඨංයුත්තොනි එත්ථාපි එසෙව නයො. විහිංසන්ති එතාය සත්තෙ, විහිංසනං වා එසා සත්තානන්ති විහිංසා, තාය පට්ඨංයුත්තො විහිංසාපට්ඨංයුත්තොනි එවං සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො. අප්පියෙ අමනාපෙ සඬ්ඛාරෙ ආරබ්භ ඛ්‍යාපාදවිතක්කප්පවත්ති අට්ඨානාසාතවසෙන දිපෙතබ්බො. ඛ්‍යාපාදවිතක්කස්ස අවධිං දස්සෙතුං “යාව විනාසනා” ති චුත්තං. විනාසනං පන පාණානිපාතො එවානි. “සඬ්ඛාරො” හි දුක්ඛාපෙතබ්බො නාම නත්ථි” ති කස්මා චුත්තං, නනු යෙ “දුක්ඛාපෙතබ්බො” ති ඉච්ඡිතා සත්තසඤ්ඤිතා, තෙපි අත්ථනො සඬ්ඛාරා එවානි? සච්චමෙනං, යෙ පන ඉන්ද්‍රියබද්ධා සවිඤ්ඤාණකතාය දුක්ඛං පට්ඨංවෙදෙන්ති, තස්මා තෙ විහිංසාවිතක්කස්ස විසයා ඉච්ඡිතා සත්තසඤ්ඤිතා. යෙ පන න දුක්ඛං පට්ඨංවෙදෙන්ති චුත්තලක්ඛණායොගතො, තෙ සන්ධාය “විහිංසාවිතක්කො සඬ්ඛාරෙසු නුප්පජ්ජති” ති චුත්තං. යත්ථ පන උප්පජ්ජති, යථා ව උප්පජ්ජති, තං දස්සෙතුං “ඉමෙ සත්තා” නිදාදි චුත්තං.

නෙක්ඛම්මං චුච්චති ලොභනො නික්ඛන්තත්තා අලොභො, නිවරණෙහි නික්ඛන්තත්තාපි පට්ඨජ්ඣානං, සබ්බාකුසලෙහි නික්ඛන්තත්තා සබ්බො කුසලො ධම්මො, සබ්බසඬ්ඛිතෙහි පන නික්ඛන්තත්තා, නිබ්බානං. උපනිස්සයනො, සම්පයොගනො, ආරම්මණකරණනො ව නෙක්ඛම්මෙන පට්ඨංයුත්තොනි නෙක්ඛම්මපට්ඨංයුත්තො. නෙක්ඛම්මවිතක්කො සම්මාසඬ්ඛිකප්පො. ඉදානි තං භූමිවිභාගෙන දස්සෙතුං “සො” නිදාදි චුත්තං. අසුභපුබ්බභාගෙහි අසුභජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගෙ. අසුභග්ගහණඤ්ඤෙත්ථ කාමවිතක්කස්ස උජුච්චිවනිකදස්සනත්ථං කතං. කාමවිතක්කපට්ඨකත්තො හි නෙක්ඛම්මවිතක්කොනි. එවඤ්ඤා කත්වා උපරිවිතක්කද්වයස්ස භූමිං දස්සෙන්නෙන සපුබ්බභාගානි මෙත්තාකරුණාකානාදීනි උද්ධටානි. අසුභජ්ඣානෙහි අසුභාරම්මණෙ පට්ඨජ්ඣානෙන. අවයවෙ හි සමුදායවොහාරං කත්වා නිද්දිසති යථා “රුක්ඛෙ සාබා” ති. ඥානං පාදකං කත්වානි නිදස්සනමත්තං. තං ඥානං සම්මසිත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙපි හි සො ලොකුත්තරොති. ඛ්‍යාපාදස්ස පට්ඨකත්තො, කිඤ්චිපි න ඛ්‍යාපාදෙහි එතෙනානි වා අඛ්‍යාපාදො, මෙත්තා, තාය පට්ඨංයුත්තො අඛ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො. මෙත්තාකානෙහි මෙත්තාභාවනාවසෙන අධිගතෙ පට්ඨජ්ඣානෙන. කරුණාකානෙහි එත්ථාපි එසෙව නයො. විහිංසාය පට්ඨකත්තො, න විහිංසන්ති වා එතාය සත්තෙහි අවිහිංසා, කරුණා.

නනු ව අලොභාදොසානං අඤ්ඤමඤ්ඤාචරිතනො තෙසං වසෙන උප්පජ්ජනකානං ඉමෙසං නෙක්ඛම්මවිතක්කාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬ්ඛකරණනො වචන්ථානං න හොතිති? නොති දස්සෙතුං “යදා” නිදාදි ආරද්ධං. අලොභො සීසං හොතිති අලොභො පට්ඨානො හොති. නියමිතපරිණතසමුදාචාරාදිවසෙන යදා අලොභජ්ජධානො නෙක්ඛම්මගරුකො විත්තුප්පාදො හොති, තදා ලද්ධාවසරො නෙක්ඛම්මවිතක්කො පතිට්ඨහති.

තංසම්පයුත්තස්ස පන අදොසලක්ඛණස්ස අබ්‍යාපාදස්ස වසෙන යො තස්සෙව අබ්‍යාපාදවිතක්කභාවො සම්භවෙය්‍යා, සති ව අබ්‍යාපාදවිතක්කභාවෙ කස්සවිපි අවිහෙය්‍යනානිකතාය අවිහිංසාවිතක්කභාවො ව සම්භවෙය්‍යා, තෙ ඉතරෙ ද්වෙ. තදන්වයිකාති තස්සෙව නෙක්ඛම්මවිතක්කස්ස අනුගාමිනො, සරුපතො අදිස්සනතො “තස්මිං සති භොන්ති, අසති න භොන්ති”ති තදනුමානතෙය්‍යා භවන්ති. සෙසද්වයෙපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. චුත්තනයෙනෙවාති “කාමපටිසංයුත්තො සඬකප්පො කාමසඬකප්පො”තිආදිනා විතක්කත්තිකෙ චුත්තනයෙනෙව (දී. නි. 3.288) වෙදිතබ්බො අත්ථතො අභින්නත්තා. යදි එවං කස්මා පුන දෙසනා කතාති? තථා දෙසනාය බුද්ධිකානං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන දෙසනාමත්තමෙවෙනං.

කාමවිතක්කාදිනං විය උප්පජ්ජනාකාරො වෙදිතබ්බො “තාසු ද්වෙ සත්තෙසුපි සඬබ්බරෙසුපි උප්පජ්ජන්ති”තිආදිනා. තත්ථ කාරණමාහ “තංසම්පයුත්තායෙව හි එතා”ති. තථෙවාති යථා නෙක්ඛම්මවිතක්කාදිනං “අසුභපුබ්බභාගෙ කාමාවචරො භොති”තිආදිනා කාමාවචරාදිභාවො චුත්තො, තථෙව තාසමිපි නෙක්ඛම්මසඤ්ඤාදිනමිපි කාමාවචරාදිභාවො වෙදිතබ්බො.

කාමපටිසංයුත්තොති සම්පයොගවසෙන කාමෙන පටිසංයුත්තො. තක්කනවසෙන තක්කො. විසෙසතො තක්කනවසෙන විතක්කො. සඬකප්පනපරිකප්පනවසෙන සඬකප්පො. අඤ්ඤෙසුපි කාමපටිසංයුත්තෙසු ධම්මෙසු විජ්ජමානෙසු විතක්කෙ එව කාමොපපදො ධාතු-සද්දො නිරුල්භො වෙදිතබ්බො විතක්කස්ස කාමසඬකප්පජ්ජවත්තියා සාතිසයත්තා. එස නයො බ්‍යාපාදධාතුආදිසු. සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා කාමධාතු භිතප්ඤ්ඤාසයෙහි කාමිතබ්බධාතුභාවතො කිලෙසකාමස්ස ආරම්මණසභාවත්තාති අත්ථො. විහෙයෙත්ති විබාධති. තත්ථාති තස්මිං යථාචුත්තෙ කාමධාතුත්තිකෙ. සබ්බාකුසලසඬගාහිකාය කාමධාතුයා ඉතරා ද්වෙ සඬගහෙත්වා කථනං සබ්බසඬගාහිකා කථා. තිස්සො ධාතුයො අඤ්ඤාඤ්ඤං අසඬකරතො කථා අසමිහින්තා. ඉතරා ද්වෙ ගහිතාව භොන්තිති ඉතරා ද්වෙ ධාතුයො ගහිතා එව භොන්ති සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා කාමධාතු”ති චුත්තත්තා සාමඤ්ඤාපොතනාය සවිසයස්ස අතිබ්‍යාපනෙන. තතොති ඉතරධාතුද්වයසඬගාහිකාය කාමධාතුයා. නිහරිත්වාති නිද්ධාරත්වා. දස්සෙත්ති එවං භගවා දස්සෙත්ති වත්තුං වට්ටති. බ්‍යාපාදධාතුං...පෙ.... කථෙසි. කස්මා? පගෙව අපවාදා අභිනිවිසන්ති, තතො පරං උස්සග්ගො පවත්තති, යපෙත්වා වා අපවාදවිසයං තං පරිහරන්තොව උස්සග්ගො පවත්තති, ඤායො භෙස ලොකෙ නිරුල්භොති.

ද්වෙ කථාති “සබ්බසඬගාහිකා, අසමිහින්තා වා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 3.305) අනන්තරත්තිකෙ චුත්තා ද්වෙ කථා. තත්ථ චුත්තනයෙන ආනෙත්වා කථනවසෙන වෙදිතබ්බො. තස්මා තත්ථ චුත්තඅත්ථො ඉධාපි ආහරිත්වා වෙදිතබ්බො “නෙක්ඛම්මධාතුයා ගහිතාය ඉතරා ද්වෙ ගහිතාව භොන්ති”තිආදිනා.

සුඤ්ඤතට්ඨෙතාති අත්තසුඤ්ඤතාය. කාමභවො කාමො උත්තරපදලොපෙන සුඤ්ඤතට්ඨෙත ධාතු වාති කාමධාතු. බ්‍රහ්මලොකන්ති පට්ඨප්ඤ්ඤානභූමිසඤ්ඤිතං බ්‍රහ්මලොකං. ධාතුයා ආගතට්ඨානමිහිති “කාමධාතු රූපධාතු”තිආදිනා ධාතුග්ගහණෙ කතෙ. භවෙන පරිච්ඡින්නිතබ්බොති “කාමභවො රූපභවො”තිආදිනා භවවසෙන තදත්ථො පරිච්ඡින්නිතබ්බො, න යාය කායවි ධාතුයා වසෙන. යදග්ගෙන ව ධාතුයා ආගතට්ඨානෙන භවෙන පරිච්ඡේදො කාතබ්බො, තදග්ගෙන භවස්ස ආගතට්ඨානෙන ධාතුයා පරිච්ඡේදො කාතබ්බො භවවසෙන ධාතුයා පරිච්ඡිජ්ජනතො. නිරුද්ධාති කිලෙසවට්ටමෙත්ථාති නිරොධො, සා එව සුඤ්ඤතට්ඨෙත ධාතුති නිරොධධාතු, නිබ්බානං. නිරුද්ධෙ ව කිලෙසවට්ටෙ කම්මවිපාකවට්ටා නිරුද්ධා එව භොන්ති.

භිතධාතුත්තිකො අභිධම්මෙ (ධ. ස. නිකමාතිකා 14) භිතත්තිකෙන පරිච්ඡින්නිතබ්බොති චුත්තං “භිතා ධාතුති ද්වාදස අකුසලවිත්තුප්පාදා”ති. තෙ හි ලාමකට්ඨෙත භිතධාතු. භිතපණිනානං මජ්ඣෙ භවාති මජ්ඣිමධාතු, අවසෙසා තෙභුමකධම්මා. උත්තමට්ඨෙත අතප්පකට්ඨෙත ව පණිතධාතු, නවලොකුත්තරධම්මා.

පඤ්චකාමගුණා විසයභූතා එතස්ස සන්තිති පඤ්චකාමගුණිකො, කාමරාගො. රූපාරූපභවෙසුති රූපාරූපපත්තිභවෙසු යථාධිගතෙසු. අනධිගතෙසු පන සො පත්ථනා නාම න භොතිති භවවසෙන පත්ථනාති ඉමිනාව ගහිතො. ඤානනිකන්තිති රූපාරූපප්ඤ්ඤානෙසු නිකන්ති. භවවසෙන පත්ථනාති භවෙසු පත්ථනාති. එවං චතුහිපි පදෙහි යථාක්කමං මහග්ගතුපපත්තිභවවිසයා, මහග්ගකම්මභවවිසයා, භවදිට්ඨිසහගතා, භවපත්ථනාභූතා ව තණ්හා “භවතණ්හා”ති චුත්තා. විභවදිට්ඨි විභවො උත්තරපදලොපෙන, විභවසහගතා තණ්හා විභවතණ්හා. රූපාදිපඤ්චවත්ථු කාමවිසයා බලවරාගභූතා තණ්හා කාමතණ්හාති පට්ඨනයො, “සබ්බෙපි තෙභුමකධම්මා කාමනීයට්ඨෙත කාමා”ති (මහානි. 1) වචනතො තෙ ආරබ්භ පවත්තා දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තා සබ්බාපි තණ්හා කාමතණ්හාති දුතියනයොති අයමෙතෙසං විසෙසො.

අභිධම්මෙ පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථපොතනො, තෙන පඤ්චකාමගුණිකරාගතො අඤ්ඤාපි කාමාවචරධම්මවිසයො ලොභො අභිධම්මෙ (විභ. 915) “කාමතණ්හා”ති ආගතොති ඉමං විසෙසං ජොතෙති. නිකන්තරමිපි සමානං තණ්හංයෙව නිස්සය පවත්තිතදෙසනානන්තරතාය තං “වාරො”ති වත්තබ්බතං අරහතිති “ඉමිනා වාරෙනා”ති චුත්තං. ඉමිනා වාරෙනාති ඉමිනා පරියායෙනාති අත්ථො. රජනීයට්ඨෙතාති කාමනීයට්ඨෙත.

පරියාදිශිත්වානි පරිග්ගහෙත්වා. තතොති කාමතණ්හාය. නිහරිත්වානි නිද්ධාරෙත්වා. ඉතරා ද්වෙ තණ්හානි රූපතණ්හං, අරූපතණ්හං දස්සෙති. එතෙන “කාමතණ්හා”නි සාධාරණවචනමෙනං සබ්බස්සපි ලොභස්ස, තස්ස පන “රූපතණ්හා අරූපතණ්හා”නි විසෙසවචනං යථා කාමගුණිකරාගො රූපරාගො අරූපරාගොති දස්සෙති. නිරොධතණ්හානි භවනිරොධෙ භවසමුච්ඡේදෙ තණ්හා. යස්මා හි උච්ඡේදදිට්ඨි මනුස්සත්තභාවෙ, කාමාවචරදෙවත්තභාවෙ, රූපාවචරඅරූපාවචරත්තභාවෙ ධීතස්ස අත්තනො සම්මා සමුච්ඡේදො භොතීති භවනිරොධං ආරබ්භ පවත්නති, තස්මා තංසහගතාපි තණ්හා තමෙව ආරබ්භ පවත්නති.

වට්ඨස්මිත්ති නිව්ධෙපි වට්ඨෙ. යථා තෙ හි නිස්සරිතුං අප්පදානවසෙන කම්මවිපාකවට්ඨෙ තංසමඛිගිසත්තං තෙසං පරාපරුප්පත්තියා පච්චයභාවෙන සංයොජෙත්ති, එවං කිලෙසවට්ඨෙපිති. සතීති පරමත්ථතො විජ්ජමානො. රූපාදිභෙදෙති රූපවේදනාදිවිභාගෙ. කායෙති බන්ධසමූහෙ. විජ්ජමානානි සතී පරමත්ථතො උපලබ්භමානා. දිට්ඨියා පරිකප්පිතො හි අත්තාදි පරමත්ථතො නත්ථි, දිට්ඨි පන අයං අත්ථෙවාවානි. විචිතන්තොති ධම්මසභාවං විමංසන්තො. කිච්ඡතීති කිලමති. පරාමසතීති පරතො ආමසති. “සිලෙන සුද්ධි, චතෙන සුද්ධි”නි ගණ්හන්තො හි විසුද්ධිමග්ගං අතික්කමිත්වා තස්ස පරතො ආමසති නාම. විසතිවත්ථුකා දිට්ඨිති රූපාදි-ධම්මෙ, පච්චෙකං තෙ වා නිස්සිතං, තෙසං වා නිස්සයභුතං, සාමිභුතං වා කත්වා පරිකප්පනවසෙන පවත්තියා විසතිවත්ථුකා අත්තදිට්ඨි විසති. විමතීති ධම්මෙසු සම්මා, මිච්ඡා වා මනනාභාවතො සංසයිතට්ඨෙත අමති, අප්පට්ඨප්ප්පනන්ති අත්ථො. විපරියාසග්ගාභොති අසුද්ධිමග්ගෙ “සුද්ධිමග්ගො”නි විපරිතග්ගාභො.

විරපාරිවාසියට්ඨෙතානි විරපරිචුත්ථතාය පුරාණභාවෙන. ආසවනට්ඨෙතානි සන්දනට්ඨෙත, පවත්තනට්ඨෙතානි අත්ථො. සචතීති පවත්නති. අවධිඅත්ථො ආ-කාරො, අවධි ව මරියාදාහිවිධිභෙදතො දුට්ඨො. තත්ථ මරියාදො කිරියං බග්ගි කත්වා පවත්නති යථා “ආ පාටලිපුත්තා චුට්ඨො දෙවො”නි. අභිවිධි කිරියං බ්‍යාපෙත්වා පවත්නති යථා “ආ භවග්ගා භගවතො යසො පවත්තො”නි. අභිවිධිඅත්ථො අයං ආ-කාරො වෙදිතබ්බො.

කත්ථවි ද්වෙ ආසවා ආගතානි විනයපාළිං (පාරා. 39) සන්ධායාහ. තත්ථ හි “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”නි (පාරා. 39) ද්විධා ආසවා ආගතානි. කත්ථවිති තිකතිපාතෙ ආසවසුත්තෙ, (ඉතිචු. 56; සං. නි. 5.163) අඤ්ඤෙසු ව සළායතනසුත්තාදියු (සං. නි. 4.321). සළායතනසුත්තෙසුපි හි “තයොමෙ ආචුසො ආසවා කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවො”නි තයො එව ආගතානි. නිරයං ගමෙත්තීති නිරයගාමිතියා. යස්මා ඉධ සාසවං කුසලාකුසලං කම්මං ආසවපරියායෙන දෙසිතං, තස්මා පඤ්චගතිසංවත්තනියභාවෙන ආසවා ආගතා. ඉමස්මිං සඛිගිතිසුත්තෙ තයො ආගතානි. එත්ථ යස්මා අඤ්ඤෙසු ව ආ භවග්ගං ආ ගොත්‍රභුං පවත්තත්තෙසු මානාදියු විජ්ජමානෙසු අත්තත්තනියාදිග්ගාභවසෙන, අභිබ්‍යාපනමදකරණවසෙන ආසවසදිසතා ව එතෙසංයෙව, න අඤ්ඤෙසං, තස්මා එතෙස්සෙව ආසව-සද්දො නිරුළ්භො දට්ඨබ්බො. න චෙත්ථ “දිට්ඨාසවො නාගතො”නි වින්තෙතබ්බං භවතණ්හාය, භවදිට්ඨියාපි භවාසවග්ගහණෙනෙව ගතිත්තතා. කාමාසවො නාම කාමනට්ඨෙත, ආසවනට්ඨෙත ව. චුත්තායෙව අත්ථතො නින්නානාකරණතො.

කාමෙ එසති ගවෙසති එතායානි කාමෙසනා, කාමානං අභිපත්ථනාවසෙන, පරියෙට්ඨිවසෙන, පරිභුඤ්ජනවසෙන වා පවත්තරාගො. භවෙසනා පන භවපත්ථනා, භවාහිරතිභවජ්ඣෙධාසානවසෙන පවත්තරාගො. දිට්ඨිගතිකසම්මතස්සානි අඤ්ඤාතිත්ථියෙහි පරිකප්පිතස්ස, සම්භාවිතස්ස ව. බ්‍රහ්මචරියස්සානි තපොපක්කමස්ස. තදෙකවදන්ති තාහි රාගදිට්ඨිහි සහපෙකට්ඨං. කම්මන්ති අකුසලකම්මං. තම්පි හි කාමාදිකෙ නිබ්බත්තනාධිට්ඨානාදිවසෙන පවත්තං “එසති”නි චුට්ඨති. අත්තග්ගාහිකා දිට්ඨිති නිදස්සනමත්තමෙනං. යා කාවි පන මිච්ඡාදිට්ඨි තපොපක්කමභෙතුකා බ්‍රහ්මචරියෙසනා එව.

ආකාරසණ්ඨානන්ති විසිට්ඨාකාරාවට්ඨානං කථංවිධන්ති හි කෙන පකාරෙන සණ්ඨිතං, සමච්චිතන්ති අත්ථො. සද්දත්ථතො පන විදහනං විසිට්ඨාකාරෙන අවට්ඨානං විධා, විධියති විසදිසාකාරෙන යපියතීති විධා, කොට්ඨාසො. විදහනතො භිනාදිවසෙන විවිධෙනාකාරෙන දහනතො උපධාරණතො විධා, මානොව. සෙය්‍යසදිසභිනානං වසෙනානි සෙය්‍යසදිසභිනභාවානං යාථාචා’ යාථාචභුතානං වසෙන. තයො මානා චුත්තා සෙය්‍යස්සෙව උප්පජ්ජනකා. එස නයො සදිසභිනෙසුපි. තෙනාහ “අයඤ්භි මානො”නිආදි. ඉදානි යථාඋද්දිට්ඨෙ නවවිධෙපි මානෙ වත්ථුචිභාගෙන දස්සෙනුං “තත්ථා”නිආදි චුත්තං. රාජුනඤ්චෙව පබ්බජිතානඤ්ච උප්පජ්ජති කස්මා? තෙ විසෙසතො අත්තානං සෙය්‍යතො දහන්තිති. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙන්තො “රාජා හී”නිආදිමාහ. කො මයා සදිසො අත්ථිති කො-සද්දො පටික්ඛෙපත්ථො, අඤ්ඤො සදිසො නත්ථිති අධිප්පායො. එතෙසංයෙවති රාජුනං, පබ්බජිතානඤ්ච. උප්පජ්ජති සෙට්ඨවත්ථුකත්තා තස්ස. “භිනොභමස්මි”නි මානෙපි එසෙව නයො.

“කො මයා සදිසො අඤ්ඤො රාජපුරිසො අත්ථි”නි වා “මය්‍හං අඤ්ඤෙහි සද්ධිං කිං නානාකරණ”න්ති වා “අමච්චො ති නාමාමෙව...පෙ.... නාමාහ”න්ති වානි සදිසස්ස සෙය්‍යමානාදිනං තිණ්ණං පවත්තිආකාරදස්සනං.

දාසාදිනන්ති ආදි-සද්දෙන භතික කම්මකරාදිනං පරාධිනචුත්තිකානං ගහණං. ආදි-සද්දෙන වා ගහිතෙ එව “පුක්කුසවණ්ඩාලාදයොපි”නි සයමෙව දස්සෙති. නනු ව මානො නාමායං සංපග්ගහරසො, සො කථං ඔමානෙ

සම්භවනීති? සොපි අවකරණමුඛෙන විධානවත්ථුනා පග්ගණ්හනවසෙනෙව පවත්නනීති නායං විරොධො. තෙනෙවාහ “කිං දාසො නාම අහන්ති එතෙ මානෙ කරොති”ති. තථා හිස්ස යාථාවමානතා වුත්තා.

යාථාවමානා භවනිකන්ති විය, අත්තදිට්ඨි විය ව න මහාසාවජ්ජා, තස්මා තෙ න අපායගමනියා. යථාභූතවත්ථුකතාය හි තෙ යාථාවමානා. “අරහත්තමග්ගවජ්ඣා”ති ව තස්ස අනවසෙසජ්ජහායිතාය වුත්තං. දුතියතතියමග්ගෙහි ව තෙ යථාක්කමං පහියන්ති, යෙ ඔළාරිකතරා, ඔළාරිකතමා ව. මානො හි “අහං අස්මි”ති පවත්නියා උපරිමග්ගෙසු සම්මාදිට්ඨියා උජුච්චව්වනිකො හුත්වා පහියති. අයාථාවමානා නාම අයථාභූතවත්ථුකතාය, තෙනෙව තෙ මහාසාවජ්ජහාවෙන පයමග්ගවජ්ඣා වුත්තා.

අතති සත්තං ගච්ඡති පවත්නනීති අද්ධා, කාලොති ආහ “තයො අද්ධාති තයො කාලා”ති. සුත්තන්තපරියායෙනාති හද්දෙකරත්තසුත්තාදීසු (ම. නි. 3.283) ආගතනයෙන. තත්ථ හි “යො වාචුසො මනො, යෙ ව ධම්මා, උභයමෙතං පච්චුජ්ජන්තං, තස්මිං චෙ පච්චුජ්ජන්තො ඡන්දරාගපට්ඨද්ධං හොති විඤ්ඤාණං, ඡන්දරාගපට්ඨද්ධත්තා විඤ්ඤාණස්ස තදභිනන්දනි, තදභිනන්දන්තො පච්චුජ්ජන්තොසු ධම්මෙසු සංභීරති”ති (ම. නි. 3.284) අද්ධාපච්චුජ්ජන්තං සන්ධාය එවං වුත්තං. තෙනාහ “පට්ඨන්තිකො පුබ්බො”තිආදි. තදන්තරන්ති තෙසං වුතිපට්ඨන්තිකං චෙමජ්ඣං පච්චුජ්ජන්තො අද්ධා, යො පුබ්බන්තාපරන්තානං චෙමජ්ඣකතාය “පුබ්බන්තාපරන්තෙ කඨ්ඨති, (ධ. ස. 1123) පුබ්බන්තාපරන්තෙ අඤ්ඤාණ”න්ති (ධ. ස. 1067, 1106, 1128) එවමාදීසු “පුබ්බන්තාපරන්තො”ති ව වුච්චති. භඩ්ගො ධම්මො අතීතංසෙන සඬගහිතොති ආහ “භඩ්ගතො උද්ධං අතීතො අද්ධා නාමා”ති. තථා අනුජ්ජන්තො ධම්මො අනාගතංසෙන සඬගහිතොති ආහ “උජ්ජාදතො පුබ්බො අනාගතො අද්ධා නාමා”ති. ඛණ්තකයෙති උජ්ජාදො, ධීති, භඩ්ගොති තිසු ඛණෙසු. යදා හි ධම්මො හෙතුපච්චයස්ස සමවායෙ උජ්ජජ්ජති, යදා ව චෙති, ඉති ද්විසුපි ඛණෙසු ධීතික්ඛණෙ විය පච්චුජ්ජන්තොති. ධම්මානඤ්ඤි පාකභාචුපාධිකං පත්තබ්බං උදයො, විද්ධංසභාචුපාධිකං වයො, තදුභයචෙමජ්ඣං ධීති. යදි එවං අද්ධා නාමායං ධම්මො එව ආපන්තොති? න ධම්මො, ධම්මස්ස පන අවත්ථාභෙදො, තඤ්ච උපාදාය ලොකෙ කාලසමඤ්ඤාති දස්සෙතුං “අතීතාදිභෙදො ව නාම අය”න්තිආදි වුත්තං. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. තෙනෙව වොභාරොනාති තං තං අවත්ථාවිසෙසං උපාදාය ධම්මො “අතීතො අනාගතො පච්චුජ්ජන්තො”ති යෙන වොභාරෙන වොහරියති, ධම්මජ්ජවත්තිමත්තතාය හි පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි කාලො තස්සෙව ධම්මස්ස පවත්තිඅවත්ථාවිසෙසං උපාදාය තෙනෙව වොභාරෙන “අතීතො අද්ධා”තිආදිනා වුත්තො.

අන්ත-සද්දො ලොකෙ පරියොසානෙ, කොටියං නිරුල්ලොති තදත්ථං දස්සෙන්තො “අන්තොයෙව අන්තො”ති ආහ, කොටි අන්තොති අත්ථො. පරභාගොති පාරිමන්තො. අමති ගච්ඡති භවජ්ජන්තො නිට්ඨානං එත්ථාති අන්තො, කොටි. අමනං නිට්ඨානගමනන්ති අන්තො, ඔසානං. සො පන “එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා”ති (ම. නි. 3.393; සං. නි. 2.51) වුත්තන්තා දුක්ඛණ්ණවස්ස පාරිමන්තොති ආහ “පරභාගො”ති. අමමති පරිභුයාති හිළියතිති අන්තො, ලාමකො. අමමති භාගසො ඤායතීති අන්තො, අංසොති ආහ “කොට්ඨාසො අන්තො”ති. සන්තො පරමත්ථතො විජ්ජමානො කායො ධම්මසමුභොති සක්කායො, ඛන්ධා, තෙ පන අරියසච්චභූතා ඉධාධිජ්ජෙතාති වුත්තං. “පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා”ති. පුරිමතණ්හාති යෙසං නිබ්බන්තිකා, තන්තිබ්බන්තිතො පගෙව සිද්ධා තණ්හා. අජ්ජවත්තිභූතන්ති නජ්ජවත්ති තදුභයං එත්ථාති තෙසං අජ්ජවත්තිට්ඨානභූතං. යදි “සක්කායො අන්තො”තිආදිනා අඤ්ඤාමඤ්ඤං විහත්තිතාය දුක්ඛසච්චාදයො ගහිතා, අථ කස්මා මග්ගො න ගහිතොති ආහ “මග්ගො පනා”තිආදි. තත්ථ උපායත්තාති උපායභාවතො, සම්පාපකහෙතුභාවතොති අත්ථො.

යදි පන හෙතුමන්තග්ගහණෙනෙව හෙතු ගහිතො හොති, නනු එවං සක්කායග්ගහණෙනෙව තස්ස හෙතුභූතො සක්කායසමුදයො ගහිතො හොතිති? තස්ස ගහණෙ සඬ්ඛතදුකො විය, සජ්ජච්චයදුකො විය ව දුකොවායං ආපජ්ජති, න තිකො. යථා පන සක්කායං ගහෙන්වා සක්කායසමුදයොපි ගහිතො, එවං සක්කායනිරොධං ගහෙන්වා සක්කායනිරොධුපායො ගග්ගෙයා, එවං සති වතුක්කො අයං ආපජ්ජෙයා, න තිකො, තස්මා හෙතුමන්තග්ගහණෙන හෙතුග්ගහණං න වින්තෙතබ්බං. අයං පනෙන්ථ අධිජ්ජායො යුත්තො සියා – ඉධ සක්කායසක්කායසමුදයා අනාදිකාලිකා, අසති මග්ගභාවනායං පච්චයානුපරමෙන අපරියන්තා ව, නිබ්බානං පන අජ්ජච්චයන්තා අන්තතො නිච්චතාය එව සබ්බදාභාවිති අනාදිකාලිකො, අපරියන්තො ව. ඉති ඉමාති තිණි සච්චාති මහාථෙරො ඉමාය සභාගතාය “තයො අන්තා”ති තිකං කත්වා දස්සෙති . අරියමග්ගො පන කදාචි කරහවි ලබ්භමානො න තථාති තස්ස අතිවිය දුල්ලභපාතුභාවතං දීපෙතුං තිකතො බහිකතොති අයමෙන්ථ අන්තතොමති.

දුක්ඛතාති දුක්ඛභාවො, දුක්ඛංයෙව වා යථා දෙවො එව දෙවතා. දුක්ඛ-සද්දො වායං අදුක්ඛසභාවෙසුපි සුබ්බපෙක්ඛාසු කඤ්චි අනිට්ඨතාවිසෙසං උපාදාය පවත්නනීති තතො නිවන්තෙන්තො සභාවදුක්ඛවාචිනා එකෙන දුක්ඛ-සද්දෙන විසෙසෙන්වා “දුක්ඛදුක්ඛතා”ති ආහ. භවති හි එකන්තතො තංසභාවෙපි අත්ථෙ අඤ්ඤස්ස ධම්මස්ස යෙන කෙනවි සද්ධිසතාලෙසෙන බ්‍යභිචාරාසඬ්ඛාති විසෙසිතබ්බතා යථා “රූපරූපං තිලතෙල”න්ති (විහ. අට්ඨ. පකිණ්ණකථා) ව. සඬ්ඛාරභාවෙනාති සඬ්ඛතභාවෙන. පච්චයෙහි සඬ්ඛරියන්තිති සඬ්ඛාරා, අදුක්ඛමසුඛවෙදනා. සඬ්ඛරියමානන්තා එව හි අසාරකතාය පරිදුබ්බලභාවෙන භඩ්ගභඩ්ගාහිමුඛක්ඛණෙසු විය අන්තලාභක්ඛණෙපි විබාධජ්ජන්තා එව හුත්වා සඬ්ඛාරා පවත්නන්තිති ආහ “සඬ්ඛතත්තා උජ්ජාදජරාභඩ්ගපිළිකා”ති. තස්මාති යථාවුත්තකාරණතො. අඤ්ඤාදුක්ඛසභාවචීරහතොති දුක්ඛදුක්ඛතාවිපරිණාමදුක්ඛතාසඬ්ඛාතස්ස අඤ්ඤස්ස දුක්ඛසභාවස්ස අභාවතො. විපරිණාමෙති පරිණාමෙ, විගමෙති අත්ථො. තෙනාහ පපඤ්චසුදනියං “විපරිණාමදුක්ඛාති

නත්ථිභාවො දුක්ඛ”න්ති. අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානඤ්ඤි සුඛවෙදනුපරමො දුක්ඛතො උපට්ඨාති, ස්වායමත්ථො පියවිජ්ජයොගෙන දීපෙනබ්බො. තෙනාහ “සුඛස්ස හි”තිආදි. පුබ්බෙ චුත්තනයො පදෙසනිස්සිතො වෙදනාවිසෙසමත්තවිසයත්තාති අනවසෙසතො සඨ්ඛාරදුක්ඛතං දස්සෙතුං “අපිචා”ති දුතියනයො චුත්තො. නනු ච “සබ්බෙ සඨ්ඛාරා දුක්ඛා”ති (ධ. ප. 278) වචනතො සුඛදුක්ඛවෙදනානම්පි සඨ්ඛාරදුක්ඛතා ආපන්නාති ? සච්චමෙතං, සා පන සාමඤ්ඤාපොතනාඅපවාදභූතෙන ඉතරදුක්ඛතාවචනෙන නිවත්තියතීති නායං විරොධො. තෙනෙවාහ “යපෙත්වා දුක්ඛවෙදනං සුඛවෙදනඤ්චා”ති.

මිච්ඡාසභාවොති “හිතසුඛාවහො මෙ භවිස්සති”ති එවං ආසිසිතොපි තථා අභාවතො, අසුභාදීසුයෙව “සුභ”න්තිආදිවිපරිතප්පවත්තිතො ච මිච්ඡාසභාවො, මුසාසභාවොති අත්ථො. මාතුසාතකාදීසු පවත්තමානාපි හි හිතසුඛං ඉච්ඡන්තාව පවත්තන්තිති තෙ ධම්මා “හිතසුඛාවහා මෙ භවිස්සන්ති”ති ආසිසිතා භොන්ති. තථා අසුභාසුඛානිච්චානත්තෙසු සුභාදිවිපරියාසදළ්භතාය ආනන්තරියකම්මනියතමිච්ඡාදිට්ඨිසු පවත්ති භොතිති තෙ ධම්මා අසුභාදීසු සුභාදිවිපරිතප්පවත්තිකා භොන්ති. විපාකදානෙ සති බන්ධභෙදානන්තරමෙව විපාකදානතො නියතො, මිච්ඡන්තො ච සො නියතො වාති මිච්ඡන්තනියතො. අනෙකෙසු ආනන්තරියෙසු කතෙසු යං තත්ථ ඛලවං, තං විපච්චති, න ඉතරානීති එකන්තවිපාකජනකතාය නියතතා න සක්කා වත්තුන්ති “විපාකදානෙ සති”ති චුත්තං. බන්ධභෙදානන්තරන්ති චුතිඅනන්තරන්ති අත්ථො. චුති හි මරණනිද්දෙසෙ “බන්ධානං භෙදො”ති (දී. නි. 2.390; ම. නි. 1.123; 3.373; විභ. 193) චුත්තා, එතෙන වචනෙන සති ඵලදානෙ චුතිඅනන්තරො එව එතෙසං ඵලකාලො, න අඤ්ඤොති ඵලකාලනියමෙන නියතතා චුත්තා භොති, න ඵලදානනියමෙනාති නියතඵලකාලානං අඤ්ඤෙසම්පි උපපජ්ජවෙදනියානං, දිට්ඨධම්මවෙදනියානම්පි නියතතා ආපජ්ජති, තස්මා විපාකධම්මධම්මානං පච්චයන්තරවිකලතාදිහි අවිපච්චමානානම්පි අත්තතො සභාවෙන විපාකධම්මතා විය ඛලවතා ආනන්තරියෙන විපාකෙ දින්නෙ අවිපච්චමානානම්පි ආනන්තරියානං ඵලදානෙ නියතසභාවා, ආනන්තරියසභාවා ච පවත්තිති අත්තතො සභාවෙන ඵලදානනියමෙනෙව නියතතා, ආනන්තරියතා ච වෙදිතබ්බා. අවස්සඤ්ච නියතසභාවා, ආනන්තරියසභාවා ච තෙසං පවත්තිති සම්පට්චිජ්ජිතබ්බමෙතං අඤ්ඤස්ස ඛලවතො ආනන්තරියස්ස අභාවෙ චුතිඅනන්තරං එකන්තෙන ඵලදානතො.

නනු එවං අඤ්ඤෙසම්පි උපපජ්ජවෙදනියානං අඤ්ඤස්මිං විපාකදායකෙ අසති චුතිඅනන්තරමෙව එකන්තෙන ඵලදානතො ආනන්තරියසභාවා, නියතසභාවා ච පවත්ති ආපජ්ජති? නාපජ්ජති අසමානජාතිකෙන වෙතොපණ්ඩිවසෙන, උපසාතකෙන ච නිවත්තෙතබ්බවිපාකත්තා අනන්තරෙකන්තඵලදායකත්තාභාවා, න පන ආනන්තරියානං පට්ඨප්ඤ්ඤානාදිනං දුතියප්ඤ්ඤානාදිනි විය අසමානජාතිකං ඵලනිවත්තකං අත්ථි සබ්බානන්තරියානං අවිච්චල්තතා, න ච භෙට්ඨපපත්තිං ඉච්ඡතො සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විය උපරුපපත්තිජනකම්මඛලං ආනන්තරියඛලං නිවත්තෙතුං සමත්ථො වෙතොපණ්ඩි අත්ථි අනිච්ඡන්තස්සෙව අවිච්චානනතො, න ච ආනන්තරියුපසාතකං කිඤ්චි කම්මං අත්ථි. තස්මා තෙසංයෙව අනන්තරෙකන්තවිපාකජනකසභාවා පවත්තිති. අනෙකානි ච ආනන්තරියානි කතානි එකන්තෙ විපාකෙ නියතත්තා උපරතාවිපච්චනසභාවාසඨ්ඛත්තා නිච්ඡිතානි සභාවතො නියතානෙව. චුතිඅනන්තරං පන ඵලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තානි, තන්තිබ්බත්තෙනෙව අනන්තරකරණසීලානි අනන්තරපයොජනානි වාති සභාවතො ආනන්තරියානෙව ච භොන්ති. තෙසු පන සමානසභාවෙසු එකෙන විපාකෙ දින්නෙ ඉතරානි අත්තතා කාතබ්බකිච්චස්ස තෙනෙව කතත්තා න දුතියං තතියඤ්ච පටිසන්ධිං කරොන්ති, න සමත්ථතාවිසාතත්තානි නත්ථි තෙසං නියතානන්තරියතානිවත්තිති. න හි සමානසභාවං සමානසභාවස්ස සමත්ථතං විභතීති. එකස්ස පන අඤ්ඤානිපි උපත්ථම්භකානි භොන්තිති දට්ඨබ්බානීති. සම්මාසභාවෙති සච්චසභාවෙ. නියතො එකන්තිකො අනන්තරමෙව ඵලදානෙනාති සම්මන්තනියමතො. න නියතොති උභයථාපි න නියතො. අවසෙසානං ධම්මානන්ති කිලෙසානන්තරියකම්මනියානිකධම්මෙහි අඤ්ඤෙසං ධම්මානං.

තමන්ධකාරොති තමො අන්ධකාරොති පදවිභාගො. අවිජ්ජා තමො නාම ආරම්භණස්ස ඡාදනට්ඨො. තෙනෙවාහ “තමො විභතො, ආලොකො උප්පන්නො (ම. නි. 1.385; පාරා. 12), තමොක්ඛන්ධො පදාලිතො”ති (සං. නි. 1.164) ච ආදි. අවිජ්ජාසිසෙන විචිකිච්ඡා චුත්තා මහතා සම්මොහෙන සබ්බකාලං අවිජ්ජප්පනතො. ආගම්මානි පත්ථා. කඨ්ඨකීති “අභොසිං නු බො අභං අතීතමද්ධාන”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) කඨ්ඨං උප්පාදෙති සංයයං ආපජ්ජති. අධිමුච්චිතුං න සක්කොතීති පසාදාධිමොක්ඛවසෙන අධිමුච්චිතුං න සක්කොති. තෙනාහ “න සම්පසීදති”ති. යාවත්තකඤ්ඤි යස්මිං වත්ථුස්මිං විචිකිච්ඡා න විගච්ඡති, තාව තත්ථ සද්ධාධිමොක්ඛො අනවසරොච. න කෙවලං සද්ධාධිමොක්ඛො, නිච්ඡයාධිමොක්ඛොපි තත්ථ න පතිට්ඨහති එව.

න රක්ඛිතබ්බානීති “ඉමානි මයා රක්ඛිතබ්බානී”ති එවං කත්ථවි රක්ඛාකිච්චං නත්ථි පරතො රක්ඛිතබ්බස්සෙව අභාවතො. සතියා එව රක්ඛිතානීති මුට්ඨස්සච්චස්ස බොධිමුලෙ එව සවාසනං සමුච්ඡින්නත්තා සතියා රක්ඛිතබ්බානි නාම සබ්බදාපි රක්ඛිතානි එව. නත්ථි තථාගතස්ස කායදුච්චරිතන්ති තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං නාම නත්ථෙව, යතො සුපරිසුද්ධො කායසමාවාරො භගවතො. නො අපරිසුද්ධා, පරිසුද්ධා එව අපරිසුද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං පභීනත්තා. තථාපි විනයෙ අපකතඤ්ඤතාවසෙන සියා තෙසං අපාරිසුද්ධිලෙසො, න භගවතොති දස්සෙතුං “න පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ විභාරකාරං ආපත්තින්ති එකවචනවසෙන “ආපත්තියො”ති එත්ථ ආපත්ති-සද්දං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. අභිධෙය්‍යානුරූපඤ්ඤි ලිඪ්ගවචනානි භොන්ති. එස නයො සෙසෙසුපි. “මනොද්චාරො”ති ඉදං තස්සා ආපත්තියා අකිරියසමුට්ඨානතාය චුත්තං. න හි මනොද්චාරෙ පඤ්ඤත්තා ආපත්ති අත්ථිති. සඋපාරම්භවසෙනානි

සවත්තබ්බතාවසෙන, න පන දුච්චරිතලක්ඛණාපත්තිවසෙන, යතො නං භගවා පටික්ඛිපති. යථා ආයස්මතො මහාකප්පිනස්සාපි “ගච්ඡෙය්‍යං වාහං උපොසථං, න වා ගච්ඡෙය්‍යං. ගච්ඡෙය්‍යං වාහං සඬ්ඝකම්මං, න වා ගච්ඡෙය්‍යං”න්ති (මහාව. 137) පරිචිතක්කිතං. මනොදුච්චරිතන්ති මනොද්චාරිකං අප්පසත්ථං වරිතං. සත්ථාරා අප්පසත්ථත්තාය හි තං දුච්චරිතං නාම ජාතං, න සභාවතො.

යස්මා මහාකාරුණිකො භගවා සදෙවකස්ස ලොකස්ස හිතසුඛාය එව පටිපජ්ජමානො අච්චන්තවිචේකප්පිකාසයත්තාය තබ්බිධුරං ධම්මසෙනාපතීනො චිත්තුප්පාදං පටික්ඛිපන්තො “න ඛො තෙ...පෙ.... උප්පාදෙනබ්බ”න්ති අවොච, තස්මා සො ථෙරස්ස චිත්තුප්පාදො භගවතො න පාසංසොති කත්වා මනොදුච්චරිතං නාම ජාතො, තස්ස ව පටික්ඛෙපො උපාරම්භොති ආහ “තස්මිං මනොදුච්චරිතෙ උපාරම්භං ආරොපෙන්නො”ති. භගවතො පන එත්තකම්පි නත්ථී, යතො පචාරණාසුත්තෙ “හන්ද දානි, භික්ඛවෙ, පචාරෙම් වො, න ව මෙ කිඤ්චි ගරහථ කායිකං වා වාචසිකං වා”ති (සං. නි. 1.215) චුත්තො භික්ඛුසඬ්ඝො “න ඛො මයං හන්තෙ භගවතො කිඤ්චි ගරහාම කායිකං වා වාචසිකං වා”ති සත්ථු පරිසුද්ධකායසමාචාරාදිකං සිරසා සම්පට්ඨි. අයඤ්භි ලොකනාථස්ස දුච්චරිතාභාවො ඛොධිසත්තභූමියම්පි වරියාවිරානුගතො අහොසි, පගෙව බුද්ධභූමියන්ති දස්සෙන්නො “අනච්ඡරියඤ්චෙක”න්තිආදිමාහ.

බුද්ධානංයෙව ධම්මා ගුණා, න අඤ්ඤෙසන්ති බුද්ධධම්මා. තථා හි තෙ බුද්ධානං ආවෙණිකධම්මාති වුව්චන්ති. තත්ථ “නත්ථී තථාගතස්ස කායදුච්චරිත”න්තිආදිනා කායචචිමනොදුච්චරිතාභාවවචනං යථාධිකාරං කායකම්මාදිනං ඤාණානුපරිචත්තිත්තාය ලද්ධගුණකිත්තනං, න ආවෙණිකධම්මන්තරදස්සනං. සබ්බස්මිඤ්භි කායකම්මාදිකෙ ඤාණානුපරිචත්තිති කුතො කායදුච්චරිතාදිනං සම්භවො. “බුද්ධස්ස අප්පට්ඨතඤාණ”න්තිආදිනා චුත්තානි සබ්බඤ්ඤාඤාණානො විසුංයෙව තිණි ඤාණානි චතුයොනිපඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤාණානි විශා”ති වදන්ති. එකංයෙව හුත්වා තිසු කාලෙසු අප්පට්ඨතඤාණං නාම සබ්බඤ්ඤාඤාණානමෙව. නත්ථී ඡන්දස්ස භානීති සත්තෙසු හිතඡන්දස්ස භානි නත්ථී. නත්ථී වීරියස්ස භානීති ඛෙමපට්චෙකචිතක්කානුගතස්ස වීරියස්ස භානි නත්ථී. “නත්ථී දවාති බ්බිඬාධිප්පායෙන කිරියා නත්ථී. නත්ථී රවාති සහසා කිරියා නත්ථී”ති වදන්ති, සහසා පන කිරියා දවා “අඤ්ඤං කරස්සාමි”ති අඤ්ඤකරණං රවා. බලිතන්ති වීරජ්ඣනං ඤාණෙන අප්ථුටං. සහසාති වෙගායිතත්තං තුරිතකිරියා. අඛ්‍යාවටො මනොති නිරන්ථකො චිත්තසමුදාවාරො. අකුසලචිත්තන්ති අඤ්ඤාණුපෙක්ඛමාහ, අයඤ්ච දීඝභාණකානං පාඨො ආකුලො වීය. අයං පන පාඨො අනාකුලො –

අතීතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්ඨතඤාණං, අනාගතංසෙ, පච්චුප්පන්තංසෙ. ඉමෙහි තිහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සබ්බං කායකම්මං ඤාණපුබ්බගිගමං ඤාණානුපරිචත්ති, සබ්බං වචිකම්මං, සබ්බං මනොකම්මං. ඉමෙහි ඡති ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො නත්ථී ඡන්දස්ස භානි, නත්ථී ධම්මදෙසනාය, නත්ථී වීරියස්ස, නත්ථී සමාධිස්ස, නත්ථී පඤ්ඤාය, නත්ථී විමුක්තියා. ඉමෙහි ද්වාදසහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො නත්ථී දවා, නත්ථී රවා, නත්ථී අප්ථුටං, නත්ථී වෙගායිතත්තං, නත්ථී අඛ්‍යාවටමනො, නත්ථී අප්පට්ඨසඬ්ඛානුපෙක්ඛාති.

තත්ථ අප්පට්ඨසඬ්ඛානුපෙක්ඛාති අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා. සෙසං චුත්තන්තයමෙව. එත්ථ ව තථාගතස්ස ආචීවපාරිසුද්ධිං කායචචිමනොසමාචාරපාරිසුද්ධියාව සඬගහෙත්වා සමාචාරත්තයවසෙන මහාථෙරෙන තිකො දෙසිතො.

කිඤ්චනාති කිඤ්චික්ඛා. ඉමෙ පන රාගාදයො පලිබුන්ධනට්ඨෙන කිඤ්චනා වියාති කිඤ්චනා. තෙනාහ “කිඤ්චනාති පලිබොධා”ති.

අනුදහනට්ඨෙනාති අනු අනු දහනට්ඨෙන. රාගාදයො අරූපධම්මා ඉත්තරක්ඛණා කථං අනුදහන්තිති ආසඬ්ඝං නිවත්තෙතුං “තත්ථ වත්ථුනී”ති චුත්තං, දට්ඨබ්බානීති වචනසෙසො. තත්ථාති තස්මිං රාගාදිනං අනුදහනට්ඨෙ. වත්ථුනීති සාසනෙ, ලොකෙ ව පාකටත්තා පච්චක්ඛන්තාති කාරණානි. රාගො උප්පන්නො තිබ්ඤ්ඤා රො හුත්වා. තස්මා තංසමුට්ඨානා තෙජොධාතු අතිවිය තිබ්ඤ්ඤාවෙන සද්ධිං අත්තනා සහජාතධම්මෙහි හදයප්පදෙසං ඤාපෙසි යථා තං බාහිරා තෙජොධාතු සනිස්සයං. තෙන සා භික්ඛුනී සුපතො විය ඛ්‍යාධි ඤායිත්වා මතා. තෙනාහ “තෙනෙව ඤායිත්වා කාලමකාසී”ති. දොසස්ස නිස්සයානං දහනතා පාකටා එවාති ඉතරං දස්සෙතුං “මොහවසෙන හී”තිආදි චුත්තං. අතිවත්තිත්ථාති අතික්කම්ත්ථා.

කාමං ආහුනෙය්‍යාග්ගිආදයො තයො අග්ගි බ්‍රාහ්මණෙහි ඉච්ඡිතා සන්ති, තෙ පන තෙහි ඉච්ඡිතමත්තා, න සත්තානං තාදිසා අත්ථසාධකා. යෙ පන සත්තානං අත්ථසාධකා, තෙ දස්සෙතුං “ආහුනං වුව්චති”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආදරෙන හුනනං පූජනං ආහුනන්ති සක්කාරො “ආහුන”න්ති වුව්චති, තං ආහුනං අරහන්ති. තෙනාහ භගවා “ආහුනෙය්‍යාති භික්ඛවෙ මාතාපිතුනමෙතං අධිවචන”න්ති (ඉතිවු. 106). යදග්ගෙන ව තෙ පුත්තානං බහුකාරත්තා ආහුනෙය්‍යාති තෙසු සම්මාපටිපත්ති තෙසං හිතසුඛාවහා, තදග්ගෙන තෙසු මිච්ඡාපටිපත්ති අහිතදුක්ඛාවහාති ආහ “තෙසු...පෙ.... නිබ්බත්තන්ති”ති. ස්වායමත්ථොති යො මාතාපිතුනං අත්තතො උපරි විප්පට්ඨන්තානං පුත්තානං අනුදහනස්ස පච්චසභාවෙන අනුදහනට්ඨො, සො අයමත්ථො. මිත්තචිත්තදුක්ඛත්ථුනාති මිත්තචිත්තදුක්ඛස්ස නාම මාතරි

විජ්‍යාප්‍රතිපත්ති සහ ප්‍රතිපත්ති තාය්‍ය එව විජ්‍යාප්‍රතිපත්ති වර්තමාන කාලය ආපාතිකයක් බවට පත්වන විට වත්මනාකාරී වෙනස්වීම්.

ඉදානි තමන්ට කස්සපස්ස භගවතෝ කාලෙ පවත්නං විභාවෙනුං “මිත්තවිත්තකො හි” තිආදි වුත්තං. ධනලොභෙන, න ධම්මවිජ්‍යාදෙනාති අධිප්පායො. අනුකොභයං කෙනවි අනුට්ඨාපනියතාය. නිවාරොසි සමුද්දප්පයානා නාම ඛණ්ඩන්තරායාති අධිප්පායෙන. අන්තරං කත්වාති අතික්කමනවසෙන ද්විත්තං පාදානං අන්තරෙ කත්වා.

නාවා අට්ඨාසි තස්ස පාපකම්මලෙන වාතස්ස අවායනතො. එකදිවසං රක්ඛිතඋපොසථකම්මානුභාවෙන සම්පත්තිං අනුභවන්තො. යථා පුරිමාහි පරතො මා අගමාසිති වුත්තො, එවං අපරාපරාහිපිති ආහ “තාහි ‘පරතො පරතො මා අගමාසි’ති වුවුවමානො”ති. බුරුවක්කධරන්ති බුරධාරුපමවක්කධරං එකං පුරිසං. උපට්ඨාසි පාපකම්මස්ස බලෙන.

වතුබිහිති වතුහි අවිජරාසදිසිති විමානපෙනිති, සම්පත්තිං අනුභවිත්වාති වචනසෙසො. අට්ඨප්ඤ්ඤාමානි රුපාදිකාමගුණෙහි තතො විසිට්ඨතරා අට්ඨ විමානපෙනියො අධිගච්ඡි. අත්‍රිවිජ්‍යාති අත්‍රිවිජ්‍යාසම්බන්ධතෙන අතිලොභෙන සමන්තාගතත්තා අත්‍ර අත්‍ර කාමගුණ ඉච්ඡන්තො. වක්කන්ති බුරුවක්කං. ආසදොති අනත්ථාවභාවෙන ආසාදෙති.

සොති ගෙහසාමිකො භත්තා. පුරිමනසෙනෙවාති අනුදභනස්ස පච්චයතාය.

අතිවාරිනිති සාමිකං අතික්කමිත්වා වාරිනි මිච්ඡාවාරිනි. රත්තිං දුක්ඛන්ති අත්තනො පාපකම්මානුභාවසමුපට්ඨිතෙන සුනබන්ධා බාදිතබ්බතාදුක්ඛං. වඤ්චෙත්වාති තං අජානාපෙත්වා භාරණට්ඨානගමනං සන්ධාය වුත්තං. පට්ඨන්තිති පට්ඨවා කත්වා. අනුරවදස්සනඤ්ඤෙන. මුට්ඨියොගො කිරායං තස්ස සුනබන්ධතරායාසි, යදිදං බෙලපිණ්ඩං භූමියං නිට්ඨුහිත්වා පාදෙන සංසනං. තෙන වුත්තං “සො තථා අකාසි. සුනබා අන්තරධාසිංසු”ති.

දක්ඛිණාති වත්තාරො පච්චයා දියාමානා දක්ඛන්ති එතෙහි හිතසුඛානිති. තං දක්ඛිණං අරහතිති දක්ඛිණෙය්‍යො, හික්ඛුසඬ්ඤා. රෙවතීවත්ථු විමානවත්ථුපෙනවත්ථුසු (වි. ව. 861 ආදයො) තෙසං අට්ඨකථායඤ්ච (වි. ව. 977-980; පෙ. ව. අට්ඨ. 714-736) ආගතනායෙන වෙදිතබ්බං.

“තිවිධෙන රුපසඬ්ඤා”ති එත්ථ නනු සඬ්ඤානො එකවිධොව, සො කස්මා “වතුබිබ්බො”ති වුත්තොති? “සඬ්ඤානො”ති අත්ථං අත්ථවා අනිද්ධාරිතත්ථස්ස සද්දස්සෙව වුත්තත්තා. “තිවිධෙන රුපසඬ්ඤානො”තිආදීසු (ධ. ස. රුපකණ්ඩ-තිකෙ) පදෙසු සඬ්ඤාන-සද්දො තාව අත්තනො අත්ථවසෙන වතුබිබ්බොති අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො. අත්ථොපි වා අනිද්ධාරිතවිසෙසො සාමඤ්ඤාන ගහෙනබ්බතං පත්තො “තිවිධෙන රුපසඬ්ඤානො”තිආදීසු (ධ. ස. රුපකණ්ඩ-තිකෙ) “සඬ්ඤානො”ති වුත්තොති න කොචි දොසො. නිද්ධාරිතෙ හි විසෙසෙ තස්ස එකවිධතා සියා, න තතො පුබ්බෙති. “ජාතිසඬ්ඤානො”ති වුත්තෙපි ජාති-සද්දස්ස සාපෙක්ඛසද්දත්තා අත්තනො ජාතියා සඬ්ඤානොති අයමත්ථො විඤ්ඤායතෙව සම්බන්ධාරහස්ස අඤ්ඤස්ස අවුත්තත්තා යථා “මානාපිතු උපට්ඨාන”න්ති (බු. පා. 5.6; සු. නි. 265). අට්ඨකථායං පන යථාධිප්පෙතමත්ථං අපරිපුණ්ණං කත්වා දස්සෙතුං “ජාතිසඬ්ඤානො” ඉච්චෙව වුත්තං. සමානජාතිකානං සඬ්ඤානො, සමානජාතියා වා සඬ්ඤානො සජාතිසඬ්ඤානො. සඤ්ජායති එත්ථාති සඤ්ජාති, සඤ්ජාතියා සඬ්ඤානො සඤ්ජාතිසඬ්ඤානො, සඤ්ජාතියෙසෙන සඬ්ඤානොති අත්ථො. කිරියාය එවරුපාය සඬ්ඤානො කිරියාසඬ්ඤානො. රුපක්ඛන්ධගණනාති “රුපක්ඛන්ධො”ති ගණනං සඬ්ඤානං ගච්ඡති රුප්පනසඬ්ඤානො. තිහි කොට්ඨාසෙහි රුපගණනාති වක්ඛමානෙහි තිහි භාගෙහි රුපස්ස සඬ්ඤානො, ගණෙනබ්බතාති අත්ථො.

රුපායතනං නිපස්සති පච්චක්ඛතො විජානාතිති නිදස්සනං, වක්ඛවිඤ්ඤාණං, නිදස්සතිති වා නිදස්සනං, දට්ඨබ්බතාවො, වක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස ගොචරභාවො, තස්ස ව රුපායතනතො අනඤ්ඤත්තෙපි අඤ්ඤෙහි ධම්මෙහි රුපායතනං විසෙසෙතුං අඤ්ඤං විය කත්වා “සහ නිදස්සනෙනාති සනිදස්සන”න්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බං. ධම්මසඬ්ඤානසාමඤ්ඤාන හි එකිභුතෙසු ධම්මෙසු යො නානත්තකරො සභාවො, සො අඤ්ඤො විය කත්වා උපවරිතුං යුත්තො. එවඤ්ඤි අත්ථවිසෙසාවබොධො හොතිති. වක්ඛපච්චිනනසමත්ථතොති වක්ඛනො සට්ඨනසමත්ථතාය. සට්ඨනං විය ව සට්ඨනං දට්ඨබ්බං. දුතියෙන අත්ථවිකප්පෙන දට්ඨබ්බතාවසඬ්ඤානං නාස්ස නිදස්සනන්ති අනිදස්සනන්ති යොජනා. එත්ථ ව දස්සන්තං ආයතනානං යථාරහං සයං, නිස්සයවසෙන ව සම්පත්තානං, අසම්පත්තානඤ්ච පටිමුඛතාවො අඤ්ඤමඤ්ඤපනනං පච්චිනනං, යෙන බ්‍යාපාරාදිවිකාරපච්චයන්තරසන්තිධානෙ වක්ඛාදීනං විසෙසෙසු විකාරුප්පත්ති. තත්ථ බ්‍යාපාරො වක්ඛාදීනං සවිසයෙසු ආවිච්ඡන්තං, රුපාදීනං ඉට්ඨානිට්ඨතා, තත්ථ ව විත්තස්ස ආභුජනන්ති ඉමෙ ආදිසද්දසඬ්ඤානො. තෙහි විකාරප්පත්තියා පච්චයන්තරබ්‍යාපාරතො අඤ්ඤන්ති කත්වා අනුග්ගහපසානො විකාරො. උපනිස්සයො පන අප්පධානස්ස පච්චයො ඉධ ගහිතො. කාරණකාරණම්පි කාරණමෙවාති ගස්භමානෙ සියා තස්සාපි සඬ්ඤානොති. වුත්තප්පකාරන්ති “වක්ඛවිඤ්ඤාණසම්බන්ධ”න්ති වුත්තප්පකාරං. නාස්ස පටිසොති එත්ථාපි “වුත්තප්පකාර”න්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. අවසෙසං සොළසවිධං සුමුරුපං.

සඬබරොන්තීනි සම්පිණ්ඩෙන්ති. වෙනනා හි ආයුහනරසනාය යථා සම්පයුත්තධම්මෙ යථාසකං කිව්වෙසු සංවිදහන්තී විය අභිසන්දහන්තී වත්තමානා තෙනෙව කිව්විසෙසෙන තෙ සම්පිණ්ඩෙන්තී විය හොති, එවං අත්තනො විපාකධම්මෙපි පච්චයසමචායෙ සඬබරොන්තී සම්පිණ්ඩෙන්තී විය හොති. තෙනාහ “සහජාත...පෙ.... රාසී කරොන්තී”ති. අභිසඬබරොන්තී අභිවිසිට්ඨං කත්වා සඬබරොති. පුඤ්ඤාභිසඬබාරො හි අත්තනො ඵලං ඉතරස්ස ඵලතො අතිවිය විසිට්ඨං හින්තං කත්වා සඬබරොති පච්චයතො, සභාවතො, පවත්තිආකාරතො ව සයං ඉතරෙහි විසිට්ඨසභාවත්තා. එස නයො ඉතරෙහිපි. පුජ්ජහවඵලනිබ්බත්තනතො, අත්තනො සන්තානස්ස පුනනතො ව පුඤ්ඤො.

මහාවිත්තවෙනනානන්ති අසඬබොයායුනිප්ඵාදනාදිමහානුභාවනාය මහාවිත්තෙසු පවත්තවෙනනානං. අවයෙව වෙනනා හොන්ති, යා කාමාවචරා කුසලා. “තෙරසපි”ති කස්මා චුත්තං, නනු “නවා”ති වත්තබ්බං. න හි භාවනා ඤාණරහිතා යුත්තාති අනුයොගං සන්ධායාහ “යථා හී”තිආදි. කසිණපරිකම්මං කරොන්තස්සාති කසිණෙසු ඤානපරිකම්මං කරොන්තස්ස. “පථවි පථවි”තිආදි භාවනා හි කසිණපරිකම්මං. තස්ස හි පරිකම්මස්ස සුපගුණභාවතො අනුයුත්තස්ස තත්ථ ආදරාකරණෙන සියා ඤාණරහිතවිත්තං. ඤානපච්චවෙක්ඛණායපි එසෙව නයො. කෙච් මණ්ඩලකරණම්පි භාවනං හජාපෙන්ති.

දානවසෙන පවත්තවිත්තවෙනසිකධම්මා දානං, තත්ථ බ්‍යාපාරභූතා ආයුහනවෙනනා දානං ආරබ්භ, දානඤ්ච අධිකිච්ච උප්පජ්ජතිති චුත්තා. එවං ඉතරෙසුපි. අයං සඬබෙපදෙසනාති අයං පුඤ්ඤාභිසඬබාරෙ සඬබෙපතො අත්ථදෙසනා, අත්ථවණ්ණනාති අත්ථො.

සොමනස්සවිත්තෙනාති අනුමොදනාපවත්තිදස්සනමත්තමෙනං දට්ඨබ්බං. උපෙක්ඛාසහගතෙනාපි හි අනුස්සරති එවාති. කාමං නිව්චසීලං, උපොසඨසීලං, නියමසීලම්පි සීලමෙව, පරිපුණ්ණං පන සබ්බදිගසම්පන්නං සීලං දස්සෙනුං “සීලපුරණත්ථායා”තිආදි චුත්තං. නයදස්සනං වා එතං, තස්මා “නිව්චසීලං, උපොසඨසීලං, නියමසීලං සමාදිසිස්සාමී”ති විහාරං ගච්ඡන්තස්ස, සමාදිසිත්වා සමාදින්නසීලෙ ව තස්මී, “සාධු සුට්ඨ”ති ආවජ්ජන්තස්ස, තං සීලං සොධෙන්තස්ස ව පවත්තා වෙනනා සීලමයාති එවමෙන්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

පුබ්බෙ සමථවසෙන භාවනානයො ගහිතොති ඉදානි සම්මසන්නයෙන තං දස්සෙනුං “පට්ඨමහිදායං චුත්තෙනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අනිව්චතොති අනිව්චභාවතො. දුක්ඛතො, අනත්තතොති එත්ථාපි එසෙව නයො.

තත්ථ යෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා නාමරූපභාවෙන පරිග්ගහිතා, තෙ යස්මා ද්වාරාරම්මණෙහි සද්ධිං ද්වාරජ්ජවත්තධම්මවසෙන විභාගං ලහන්ති, තස්මා ද්වාරජක්කාදිවසෙන ඡ ඡක්කා ගහිතා. යස්මා පන ලක්ඛණෙසු අනත්තලක්ඛණං දුබ්බිභාවං, තස්මා තස්ස විභාවනාය ඡ ධාතුයො ගහිතා. තතො යෙසු කසිණෙසු ඉතො බාහිරකානං අත්තාහිතිවෙසො, තාති ඉමෙසං ඤානානං ආරම්මණභාවෙන උපට්ඨානාකාරමත්තාති, ඉමානි පන තාති ඤානානීති දස්සනත්ථං දස කසිණානි ගහිතාති. තතො දුක්ඛානුපස්සනාය පරිවාරභාවෙන පටික්කුලාකාරවසෙන ද්වත්තිංස කොට්ඨාසා ගහිතා. පුබ්බෙ ඛන්ධවසෙන සඬබෙපතො ඉමෙ ධම්මා ගහිතා, ඉදානි නාතිසඬබෙපවිත්ථාරනායෙන ව මනසි කාතබ්බාති දස්සනත්ථං ද්වාදසායනනාති, අට්ඨාරස ධාතුයො ව ගහිතා. තෙසු ඉමෙ ධම්මා සතිපි පුඤ්ඤානිරිභද්ධාපාරභාවෙ ධම්මසභාවතො ආධිපච්චභාවෙන පවත්තන්තීති අනත්තභාවවිභාවනත්ථං ඉන්ද්‍රියානි ගහිතාති. එවං අනෙකහෙදහින්තාපි ඉමෙ ධම්මා භූමිත්තයපරියාපන්නතාය තිව්ධාව හොන්තීති දස්සනත්ථං තිස්සො ධාතුයො ගහිතා. එත්තාවතා නිමිත්තං දස්සෙත්ථා පවත්තං දස්සෙනුං කාමභවාදයො නව භවා ගහිතා. එත්තකෙ අභිඤ්ඤායාවසෙසෙ පවත්තමනසිකාරකොසල්ලෙන සණ්භසුදුමෙසු නිබ්බත්තිතමහග්ගතධම්මෙසු මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බොති දස්සනත්ථං ඤානඅප්පමඤ්ඤාරූපානි ගහිතාති. තත්ථ ඤානානි නාම චුත්තාවසෙසාරම්මණානි රූපාවචරජ්ඣානානි. පුන පච්චයපච්චයුප්පන්නවිභාගතො ඉමෙ ධම්මා විහජ්ජ මනසිකාතබ්බාති දස්සනත්ථං පටිච්චසමුප්පාදභිතාති ගහිතාති. පච්චයාකාරමනසිකාරො හි සුබ්බෙ, සුට්ඨතරඤ්ච ලක්ඛණත්තයං විභාවෙති, තස්මා සො පච්ඡතො ගහිතො. එවං එතෙ සම්මසනීයභාවෙන ගහිතා ඛන්ධාදිවසෙන කොට්ඨාසතො පඤ්චවිසතිවිධා, පහෙදතො පන අනිතාදිහෙදං අනාමසිත්වා ගය්හමානා ද්විති උභානාති ද්වෙසතාති හොන්ති. ඉදං තාවෙන්ථ පාළිවත්ථානං, අත්ථවිචාරං පන ඉච්ඡන්තෙහි පරමත්ථමඤ්ඡුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

න පුඤ්ඤොති අපුඤ්ඤො. තස්ස පුඤ්ඤ-සද්දෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සන්තානස්ස ඉඤ්ජනහෙතුනං නිවරණාදිනං සුවික්ඛම්භනතො රූපනණ්භාසඬබාතස්ස ඉඤ්ජිතස්ස අභාවතො අනිඤ්ජං, අනිඤ්ජමෙව “ආනෙඤ්ජ”න්ති චුත්තං. තථා හි රූපාරම්මණං රූපනිමිත්තාරම්මණං සබ්බම්පි වතුත්ථජ්ඣානං නිප්පරියායෙන “ආනෙඤ්ජ”න්ති චුච්චති.

වත්තාරො මග්ගට්ඨා, හෙට්ඨිමා තයො ඵලට්ඨාති එවං සත්තවිධො. තිස්සො සික්ඛාති අධිසීලාදිකා තිස්සො සික්ඛා. තාසු ජාතොති වා සෙක්ඛො, අරියපුග්ගලො හි අරියාය ජාතියා ජායමානො සික්ඛාසු ජායති, න යොනියං. සික්ඛනසීලොති වා සෙක්ඛො. පුග්ගලාධිට්ඨානාය වා කථාය සෙක්ඛස්ස අයන්ති අඤ්ඤාසාධාරණමග්ගඵලත්තයධම්මා සෙක්ඛපරියායෙන චුත්තා. අසෙක්ඛොති ව යත්ථ සෙක්ඛභාවාසඬකා අත්ථි,

තත්ථායං පටිසෙධොති ලොකියනිබ්බානෙසු අසෙක්ඛවාචනාපත්ති දට්ඨබ්බා. සීලසමාධිපඤ්ඤාසඬ්ඛාතා හි සික්ඛා අත්තනො පටිපක්ඛකිලෙසෙහිවිජ්ජමුත්තා පරිසුද්ධා උපක්කිලෙසානං ආරම්මණභාවම්පි අනුපගමනතො එතා “සික්ඛා”ති වත්තුං යුත්තා අට්ඨසුපි මග්ගඵලෙසු විජ්ජන්ති, තස්මා චතුමග්ගහෙට්ඨිමඵලත්තයසමඬ්ඛිතො විය අරහත්තඵලසමඬ්ඛිති තාසු සික්ඛාසු ජාතොති ච තංසමඬ්ඛිතො අරහතො ඉතරෙසං විය සෙක්ඛත්තෙ සති සෙක්ඛස්ස අයන්ති ච සික්ඛා සීලං එතස්සාති ච “සෙක්ඛො”ති වත්තබ්බො සියාති තන්තිවත්තනත්ථං අසෙක්ඛොති යථාචුත්තසෙක්ඛවාචපටිසෙධො කතො. අරහත්තඵලෙ හි පවත්තමානා සික්ඛා පරිනිට්ඨිතසික්ඛාකිව්චත්තා න සික්ඛාකිව්චං කරොන්ති, කෙවලං සික්ඛාඵලභාවෙනෙව පවත්තන්ති, තස්මා න තා සික්ඛාවචනං අරහන්ති, නාපි තංසමඬ්ඛිති සෙක්ඛවචනං, න ච “සික්ඛනසීලො, සික්ඛාසු ජාතො”ති ච වත්තබ්බතං අරහති. හෙට්ඨිමඵලෙසු පන සික්ඛා සකදාගාමිමග්ගඵලපස්සනාදීනං උපනිස්සයභාවතො සික්ඛාකිව්චං කරොන්තිති සික්ඛාවචනං අරහන්ති, තංසමඬ්ඛිතො ච සෙක්ඛවචනං, “සික්ඛනසීලො, සික්ඛාසු ජාතා”ති ච වත්තබ්බතං අරහන්ති.

“සික්ඛන්ති සෙක්ඛො”ති ච අපරියොසිතසික්ඛො දස්සිතොති. අනන්තරමෙව “බිණ්ණාසවො”ති ආදිං වත්වා “න සික්ඛන්ති අසෙක්ඛො”ති චුත්තත්තා පරියොසිතසික්ඛො දස්සිතො, න සික්ඛාරහිතො තස්ස තතියපුග්ගලභාවෙන ගහිතත්තා. චුද්ධිපත්තසික්ඛො වා අසෙක්ඛොති එතස්මිං අත්ථෙ සෙක්ඛධම්මෙසු එව ධීතස්ස කස්සච අරියස්ස අසෙක්ඛවාචපත්තිති අරහත්තමග්ගධම්මා චුද්ධිපත්තා, යථාචුත්තෙහි ච අත්ථෙහි සෙක්ඛොති කත්වා තංසමඬ්ඛිතො අග්ගමග්ගට්ඨස්ස අසෙක්ඛවාචො ආපන්නොති? න තංසදිසෙසු තබ්බොභාරතො. අරහත්තමග්ගතො හි නින්නානාකරණං අරහත්තඵලං යථෙත්වා පරිඤ්ඤාදිකිව්චකරණං, විපාකභාවඤ්ච, තස්මා තෙ එව සෙක්ඛධම්මා “අග්ගඵලධම්මභාවං ආපන්නා”ති සක්කා වත්තුං, කුසලසුඛතො ච විපාකසුඛං සන්තතරතාය පණිතතරන්ති, චුද්ධිපත්තා ච තෙ ධම්මා හොන්තිති තංසමඬ්ඛිති “අසෙක්ඛො”ති චුච්චිති.

ජාතිමහල්ලකොති ජාතියා චුඬ්ඪිතරො අද්ධගතො වයොඅනුප්පත්තො. සො හි රත්තඤ්ඤතාය යෙභුයොන ජාතිධම්මකුලධම්මපදෙසු ථාවරියජ්ජන්තියා ජාතිථෙරො නාම. ථෙරකරණා ධම්මාති සාසනෙ ථීරභාවකරා ගුණා පටිපක්ඛනිම්මදනකා. ථෙරොති වක්ඛමානෙසු ධම්මෙසු ථීරභාවජ්ජත්තො. සීලවාති පාසංසෙන සාතිසයෙන සීලෙන සමන්තාගතො, සීලසම්පන්නොති අත්ථො, එතෙන දුස්සීලාසඬ්ඛාතස්ස බාලාස්ස අභාවමාහ. සුත්තගෙය්‍යාදි බහු සුතං එතෙනාති බහුස්සුතො, එතෙනාස්ස සුතවිරහසඬ්ඛාතස්ස බාලාස්ස අභාවං, පටිසඬ්ඛාතබලෙන ච පතිට්ඨිතභාවං වදති. “චතුත්තං කුමාරානං ලාභී”ති ඉමිනා නිවරණාදිසඬ්ඛාතස්ස බාලාස්ස අභාවං, භාවනාබලෙන ච පතිට්ඨිතභාවං කථෙති. “ආසවානං බයා”තිආදිනා අවිජ්ජාසඬ්ඛාතස්ස බාලාස්ස සබ්බසො අභාවං, බිණ්ණාසවත්ථෙරභාවෙන පතිට්ඨිතභාවඤ්චස්ස දස්සෙති. න චෙත්ථ සමුදායෙ වාක්‍යාපරිසමාපනං, අථ බො පච්චෙකං වාක්‍යාපරිසමාපනන්ති දස්සෙන්නො “එවං චුත්තෙසු ධම්මෙසු”තිආදිමාහ. ථෙරනාමකො වා “ථෙරො”ති එවං නාමකො වා.

අනුග්ගහවසෙන, පුජාවසෙන වා අත්තනො සන්තකං පරස්ස දීයති එතෙනාති දානං, පරිව්වාගවෙනනා. දානමෙව දානමයං. පදපුරණමත්තං මය-සද්දො. පුඤ්ඤඤ්ච තං යථාචුත්තෙන්ථෙතා කිරියා ච කම්මභාවතොති පුඤ්ඤකිරියා. පරෙසං පියමනාපතාසෙවනීයතාදීනං ආනිසංසානං. පුබ්බෙ...පෙ.... වසෙනෙවාති සඬ්ඛාරත්තිකෙ (දී. නි. 3.305; දී. නි. අට්ඨ. 3.305) චුත්තදානමයසීලමයභාවනාමයවෙනනාවසෙනෙව. ඉමානි වෙදිතබ්බානිති සම්බන්ධො. එත්ථාති එතෙසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු. කායෙන කරොන්තස්සාති අත්තනො කායෙන පරිව්වාගපයොගං පවත්තෙන්තස්ස. තදත්ථන්ති දානත්ථං. “ඉමං දෙය්‍යධම්මං දෙහි”ති වාචං නිව්ඡාරෙන්තස්ස. දානපාරම් ආවජ්ජෙත්වා වානි යථා කෙවලං “අන්තදානාදිනි දෙමි”ති දානකාලෙ තං දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති, එවං “ඉමං දානමයං සම්මාසම්බොධියා පච්චයො හොතු”ති දානපාරම් ආවජ්ජෙත්වා දානකාලෙපි දානසීසෙනෙව පවත්තිතත්තා. වත්තසීසෙ යත්ථාති “එතං දානං නාම මය්හං කුලවංසො කුලතන්ති කුලපච්ඡේ කුලවාරිත්ත”න්ති වාරිත්තසීලෙ යත්ථා දදතො වාරිත්තසීලමයං. යථා දෙය්‍යධම්මපරිව්වාගවසෙන පවත්තමානාපි දානවෙනනා වත්තසීසෙ යත්ථා දදතො සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති පුබ්බාහිසඬ්ඛාරස්ස, අපරභාගවෙනනාය ච තථා පවත්තත්තා, එවං දෙය්‍යධම්මෙ බයතො, වයතො සම්මසනං පට්ඨපෙත්වා දදතො භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති පුබ්බභාගවෙනනාය, දෙය්‍යධම්මෙ අපරභාගවෙනනාය ච තථා පවත්තත්තා.

අපච්චිවෙනනා අපච්චිසහගතං අපච්චියති එතායාති යථා නන්දිරාගො එව නන්දිරාගසහගතා, යථාචුත්තාය වා අපච්චියා සහගතං සහපවත්තන්ති අපච්චිසහගතං. අපවායනවසෙන පවත්තං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු. වයසා ගුණෙහි ච චුඬ්ඪිතරානං වත්තපටිපත්තිසු බ්‍යාවටො හොති යාය වෙනනාය, සා වෙය්‍යාවච්චං, වෙය්‍යාවච්චමෙව වෙය්‍යාවච්චසහගතං. වෙය්‍යාවච්චසඬ්ඛාතාය වා වත්තපටිපත්තියා සමුට්ඨාපනවසෙනෙව සහගතං පවත්තන්ති වෙය්‍යාවච්චසහගතං, තථාපවත්තං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු. අත්තනො සන්තානෙ පත්තං පුඤ්ඤං අනුප්පදියති එතෙනාති පත්තානුප්පදානං. තථා පරෙන අනුප්පදින්නතාය පත්තං අබ්බනුමොදති එතෙනාති පත්තබ්බනුමොදනං. අනනුප්පදින්නං පන කෙවලං අබ්බනුමොදියති එතෙනාති අබ්බනුමොදනං. ධම්මං දෙසෙති එතායාති දෙසනා, දෙසනාව දෙසනාමයං. සුණාති එතෙනාති සවනං, සවනමෙව සවනමයං. දිට්ඨියා ඤාණස්ස උපුගමනං දිට්ඨිපුගතං. සබ්බත්ථ “පුඤ්ඤකිරියවත්ථු”ති පදං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකලිඬ්ඛගතා.

පුජාවසෙන සාමිච්චිකිරියා අපවායනං අපච්චිති. වයසා ගුණෙහි ච ජෙට්ඨානං ගිලානානඤ්ච තංතංකිව්චකරණං වෙය්‍යාවච්චං. අයමෙතෙසං විසෙසොති ආහ “තත්ථා”තිආදි. වත්තාරො පච්චයෙ දත්වා සබ්බසත්තානන්ති ච

එකදෙසතො උක්කට්ටනිද්දෙසො, යං කිඤ්චි දෙයාධම්මං දත්වා, පුඤ්ඤං වා කත්වා “කතිපයානං, එකස්සෙව වා පත්ති හොතු”ති පරිණාමනම්පි පත්තානුප්පදානමෙව. තං න මහප්ඵලං තණ්හාය පරාමට්ඨත්තා. පරෙසං දෙසෙති හිතඵරණෙන මුදුවිත්තෙනාති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. එවන්ති එවං ඉමං ධම්මං සුත්වා බහුස්සුතො හුත්වා පරෙ ධම්මදෙසනාය අනුග්ගණ්ඨිස්සාමිති හිතඵරණෙන මුදුවිත්තෙන ධම්මං සුඤ්ඤාති. එවඤ්ඨිස්ස සවනං අත්තනො, පරෙසඤ්ච සම්මාපටිපත්තියා පටිවයභාවතො මහප්ඵලං භවිස්සතිති. සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසම්පි දසන්තං පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුනං. නියමලක්ඛණන්ති මහප්ඵලභාවස්ස නියාමකසභාවං. දිට්ඨියා උජුභාවෙනෙවාති “අත්ථි, නත්ථි”ති අත්තද්වයස්ස දුරසමුස්සාරිතතාය “අත්ථි දින්න”න්තිආදි (ම. නි. 2.94; 3.136; විහ. 793) නයප්පවත්තාය සම්මාදිට්ඨියා උජුකමෙව පවත්තියා. දානාදිසු හි යං කිඤ්චි ඉමාය එව සම්මාදිට්ඨියා පරිසොධිතං මහාජුතිකං මහාවිප්ඵාරං භවති.

පුරිමෙහෙව තිහිති පාළියං ආගතෙහෙව තිහි. සීලමයෙ පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුමිහි සඬගහං ගච්ඡන්ති වාරිත්තසීලභාවතො. දානමයෙ සඬගහං ගච්ඡන්ති දානසභාවත්තා, දානවිසයත්තා ව. කාමං දෙසනා ධම්මදානසභාවතො දානමයෙ සඬගහං ගච්ඡන්ති වත්තුං යුත්තා, කුසලධම්මාසෙවනභාවතො පන විමුත්තායතනසීසෙ යත්වා පවත්තිතා විය සවනෙන සද්ධිං භාවනාමයෙ සඬගහං ගච්ඡන්තිති වුත්තං. “දිට්ඨිජුගතං භාවනාමයෙ”ති කෙචි. දිට්ඨිජුගතෙ එව ව අත්තනා කතස්ස පුඤ්ඤස්ස අනුස්සරණං, තස්ස ව පරෙසං අත්ථාය පරිණාමනං, ගුණපසංසා, අඤ්ඤෙහි කරියමානාය පුඤ්ඤාකිරියාය, සම්මාපටිපත්තියා ව අනුමොදනං සරණගමනන්ති එවං ආදයො පුඤ්ඤවිසෙසා සඬගහං ගච්ඡන්ති දිට්ඨිජුකම්මවසෙනෙව තෙසං ඉප්ඤ්ඤානො.

පරස්ස පටිපත්තියා සොධනත්ථො අනුයොගො වොදනා, සා යාති නිස්සාය පවත්තිති, තාති වොදනාවත්ථුනි දිට්ඨසුතපරිසඬිකිතාති. තෙනාහ “වොදනාකාරණානි”ති. දිට්ඨෙතාති ව හෙතුමිහි කරණවචනං, දිට්ඨෙත හෙතුනාති අත්ථො. කිං පන තං දිට්ඨන්ති ආහ “චිතික්කම”න්ති. දිස්වාති ව දස්සනහෙතුති අයමෙත්ථ අත්ථො යථා “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා”ති. “සුතෙනා”තිආදිසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරස්සාති පරතො, පරස්ස වා වචනං සුත්වා. දිට්ඨපරිසඬිකිතෙනාති දිට්ඨානුගතෙන පරිසඬිකිතෙන, තථා පරිසඬිකිතෙන වා චිතික්කමෙන. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. වොදෙති වත්ථුසන්දස්සනෙන වා සංවාසප්පටික්ඛෙපෙන වා සාමිච්ඡපටික්ඛෙපෙන වා. ඉමස්මිං පන අත්ථෙ චිත්ථාරියමානෙ අතිප්පසඤ්චො හොතිති ආහ “අයමෙත්ථ සඬබ්බෙසො”ති. චිත්ථාරං පන ඉච්ඡන්තානං තස්ස අධිගමුපායං දස්සෙන්නො “චිත්ථාරො පන...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති ආහ.

කාමුපපත්තියොති කාමෙහි උපපන්නතා, සමන්තාගතතාති අත්ථො. සමන්තාගමො ව තෙසං පටිසෙවනං, සමධිගමො වාති ආහ “කාමුපසෙවනා කාමපටිලාභා වා”ති. පච්චුපට්ඨිකකාමාති දුතියතතියරාසිනං විය සයං, පරෙහි ව අනිම්මිතා. උට්ඨානකම්මඵලුපථිභාවතො පන තදුභයවසෙන පච්චුපට්ඨිතා කාමා එතෙසන්ති පච්චුපට්ඨිකකාමා. තෙ පන තෙසං යෙභුයොන නිබද්ධාති හොන්තිති “නිබද්ධකාමා”ති වුත්තං. චතුදෙවලොකවාසිනොති වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව කුසිතා දෙවා. චිතිපාතිකාති ආපායිකා. පරනිම්මිතා කාමා එතෙසන්ති පරනිම්මිතකාමා.

පකතිසෙවනවසෙනාති අනුමානතො ජානනං වදති, න පච්චක්ඛතො. වසං වත්තෙන්තිති යථාරුචි පාතබ්බතං ආපථ්ඡන්ති. “මෙටුනං පටිසෙවන්ති”ති ඉදං පන කෙචිවාදපටිසෙධනත්ථං වුත්තං. තෙනාහ “කෙචි පනා”තිආදි. තෙ “යාමානං අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආලිඬිගිතමත්තෙන, කුසිතානං හත්ථාමසනමත්තෙන, නිම්මානරතීනං හසිතමත්තෙන, පරනිම්මිතවසවත්තිනං ඔලොකිතමත්තෙන කාමකිච්චං ඉප්ඤ්ඤාති”ති වදන්ති. “ඉතරෙසං ද්වින්නං ද්වයංද්වයසමාපත්තියා වා”ති වදන්ති තාදිසස්ස කාමෙසු විරජ්ජනස්ස තෙසු අභාවතො, කාමානඤ්ච උත්තරුත්තරි පණිතපණිතතරපණිතතමභාවතො. කෙවලං පන නිස්සන්දාභාවො තෙසං වත්තබ්බො. කාමකිච්චන්ති තඬ්ඬණිකපරිලාභුපසමාවහං ඵස්සසුඛං. කාමාති කාමුපහොගා. පාකතිකා එවාති හෙට්ඨිමෙහි එකසදිසා එව. එකසඬ්ඛාතන්ති එකරූපං සමානරූපන්ති, සමඤ්ඤාතං සමානභාවන්ති වා අත්ථො.

සුඛපටිලාභාති සුඛසමධිගමා. හෙට්ඨාති පයමප්ඤ්ඤානභූමිතො හෙට්ඨා මනුස්සෙසු, දෙවෙසු වා. පයමප්ඤ්ඤානසුඛන්ති කුසලපයමප්ඤ්ඤානං. භූමිවසෙනපි හෙට්ඨුපරිභාවො ලබ්භතෙව බ්‍රහ්මකායිකෙසු, බ්‍රහ්මපුරොහිතෙසු වා කුසලප්ඤ්ඤානං නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මපුරොහිතෙසු, මහාබ්‍රහ්මෙසු වා විපාකසුඛානුභවනස්ස ලබ්භනතො. එත්ථ ව දුතියතතියප්ඤ්ඤානභූමිවසෙන දුතියතතියසුඛපපත්තිනං වුවිච්චානත්තා පයමප්ඤ්ඤානභූමිවසෙනෙව පයමප්ඤ්ඤානසුඛපපත්ති වුත්තා. තිත්තාති තෙමිතා, ඤානසුඛෙන වෙව ඤානසමුට්ඨානපණිතරූපට්ඨිකායෙන ව පණිතා චිත්තාති අත්ථො. තෙනෙවාහ “සමන්තකො තිත්තා”තිආදි. යස්මා කුසලසුඛතො විපාකසුඛං සන්තතරතාය පණිතතරං බහුලඤ්ච පවත්තිති, තස්මා වුත්තං “ඉදම්පි විපාකප්ඤ්ඤානසුඛං එව සන්ධාය වුත්ත”න්ති. තෙසන්ති ආභස්සරානං. සප්පිතිකස්ස සුඛස්ස අතිවිය උළාරභාවතො තෙන අප්ඤ්ඤාත්ථතචිත්තානං භවලොභො මහා උප්පජ්ජති. සන්තමෙවාති විතක්කවිචාරසඬ්ඛොහපිතිඋබ්බිලාවිචිගමෙන අතිවිය උපසන්තංයෙව. තථා සන්තභාවෙනෙව හි තං අත්තනො පච්චයෙහි පධානභාවං නීතතාය “පණිත”න්ති වුවිච්චති. තෙනාහ “පණිතමෙවා”ති. අතප්පකෙන සුඛපාරම්ප්පත්තෙන සුඛෙන සංයුත්තාය තුසාය පීතියා ඉතා පවත්තාති කුසිතා. යස්මා තෙ තතො උත්තරි සුඛස්ස අභාවතො එව න පත්ථෙත්ති, තස්මා වුත්තං “තතො...පෙ.... සන්තුට්ඨා හුත්වා”ති. තතියප්ඤ්ඤානසුඛන්ති තතියප්ඤ්ඤානවිපාකසුඛං.

සත්ත අරියපඤ්ඤාති අට්ඨමකතො පට්ඨාය සත්තන්තං අරියානං තෙසං තෙසං ආවේණිකපඤ්ඤා. යපෙත්වා ලොකුත්තරං පඤ්ඤං අවසෙසා පඤ්ඤා නාම. සබ්බාපි තෙභුමිකා පඤ්ඤා “සෙක්ඛා”තිපි න වත්තබ්බා, “අසෙක්ඛා”තිපි න වත්තබ්බාති නෙවසෙක්ඛානාසෙක්ඛා, පුපුජ්ජනපඤ්ඤා.

යොගවිනිතෙසුති පඤ්ඤාවිනිතෙසු පඤ්ඤාපරිණාමිතෙසු උපායපඤ්ඤාය සම්පාදිතෙසු. කම්මායතනෙසුති එත්ථ කම්මමෙව කම්මායතනං, කම්මඤ්ච තං ආයතනඤ්ච ආර්ථවාදිනන්ති වා කම්මායතනං. එස නයො සිප්පායතනෙසුපි. තත්ථ ව දුට්ඨං කම්මං භීතඤ්ච වඩ්ඪකිකම්මාදි, උක්කට්ඨඤ්ච කසිවාණිජ්ජාදි. සිප්පමිපි දුට්ඨං භීතඤ්ච නළකාරසිප්පාදි, උක්කට්ඨඤ්ච මුද්දගණනාදි. විජ්ජාව විජ්ජාවධානං, තං ධම්මිකමෙව නාගමණ්ඩලපරිත්තචුට්ඨකමත්තසදිසං වෙදිතබ්බං. තානි පනෙතානි එකච්චෙ පණ්ඩිතා බොධිසත්තසදිසා මනුස්සානං එසුචිහාරං ආකඨ්ඨන්තා නෙව අඤ්ඤෙහි කරියමානානි පස්සන්ති, න වා කතානි උග්ගණ්හන්ති. න කරොන්තානං සුණන්ති, අථ බො අත්තනො ධම්මතාය චිත්තාය කරොන්ති. පඤ්ඤවන්තෙහි අත්තනො ධම්මතාය චිත්තාය කතානිපි අඤ්ඤෙහි උග්ගණ්හිත්වා කරොන්තෙහි කතසදිසානෙව හොන්ති. කම්මස්සකතන්ති “ඉදං කම්මං සත්තානං සකං, ඉදං නො සක”න්ති එවං ජානනඤාණං. සච්චානුලොමිකන්ති විපස්සනාඤාණං. තඤ්චි සච්චපට්ඨෙධස්ස අනුලොමනතො “සච්චානුලොමික”න්ති චුච්චති. ඉදානිස්ස පවත්තනාකාරං දස්සෙතුං “රූපං අනිච්චන්ති වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ වා-සද්දෙන අනියමත්ථෙන දුක්ඛානත්තලක්ඛණානිපි ගතිතානෙවානි දට්ඨබ්බං නානත්තරියකභාවතො. යඤ්චි අනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදනත්තානි [(සිප්ඤ්ඤානො) අධිකපායො විය දිස්සති]. යං එවරූපන්ති යං එවං භෙට්ඨා නිද්දිට්ඨසභාවං. “අනුලොමිකං ඛන්ති”න්තිආදිනි පඤ්ඤාවෙච්චනානි. සා හි භෙට්ඨා චුත්තානං කම්මායතනාදිනං පඤ්චන්තං කාරණානං අපච්චනිකදස්සනෙන අනුලොමනතො, තථා සත්තානං භිතවරියාය මග්ගසච්චස්ස, පරමත්ථසච්චස්ස ව නිබ්බානස්ස අවිලොමනතො අනුලොමෙතිති ව අනුලොමිකා. සබ්බානිපි එතානි කාරණානි බමති සහති දට්ඨං සක්කොතිති ඛන්ති. පස්සන්ති දිට්ඨි. රොචෙතිති රූපි. මුනාතිති මුති. පෙක්ඛතිති පෙක්ඛා. තෙ ව කම්මායතනාදියො ධම්මා නිජ්ඣායමානා එතාය නිජ්ඣානං බමන්තිති ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති. පරතො අසුත්වා පට්ටලහිති අඤ්ඤස්ස උපදෙසව්වනං අසුත්වා සයමෙව චිත්තෙන්තො පට්ටලහිති. අයං චුච්චතිති අයං චිත්තාමයා පඤ්ඤා නාම චුච්චති. සා පනෙසා අභිඤ්ඤානානං බොධිසත්තානමෙව උප්පජ්ජති. තත්ථාපි සච්චානුලොමිකඤාණං ද්විත්තමෙව බොධිසත්තානං අන්තිමභවිකානං, සෙසපඤ්ඤා සබ්බෙසමිපි පූරිතපාරමිතං මහාපඤ්ඤානං උප්පජ්ජති.

පරතො සුත්වා පට්ටලහිති කම්මායතනාදිනි පරෙන කරියමානානි, පරෙන කතානි වා දිස්වාපි පරස්ස කථයමානස්ස ව්වනං සුත්වාපි ආවරියසන්තිකෙ උග්ගහෙන්වාපි පට්ටලද්ධා සබ්බා පරතො සුත්වා පට්ටලද්ධනාමානි වෙදිතබ්බා. සමාපන්නස්සානි සමාපන්තිසමඨගිස්ස, නිදස්සනමත්තමෙතං. විපස්සනාමග්ගපඤ්ඤා හි ඉධ “භාවනාපඤ්ඤා”ති විසෙසතො ඉච්ඡිතානි.

ආවුධං නාම පටිපක්ඛවිමට්ඨනත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, රාගාදිසද්දියො ව පටිපක්ඛො නත්ථි, තස්ස ව විමට්ඨනං බුද්ධච්චනමෙවානි “සුතමෙව ආවුධ”න්ති වත්ථා “තං අත්ථතො තෙපිටකං බුද්ධච්චන”න්ති ආහ. ඉදානි තමත්ථං විවරන්තො “තං හී”ති ආදිං වත්ථා “සුතාචුධො”තිආදිනා (අ. නි. 7.67) සුත්තපදෙන සමත්ථෙති. තත්ථ අකුසලං පජ්ඣන්ති තදබ්බාදිවසෙන අකුසලං පරිච්චන්ති. කුසලං භාවෙතිති සමථවිපස්සනාදිකුසලං ධම්මං උප්පාදෙති වඩ්ඪෙති ව. සුද්ධං අත්තානං පරිහරතිති තෙන අකුසලප්පහානෙන, තාය ව කුසලභාවතාය රාගාදිසංකිලෙසතො විසුද්ධං අත්තභාවං පවත්තෙති.

විවෙකට්ඨකායානන්ති ගණසඨගණිකං වජ්ජෙත්වා තතො අපකඨ්ඨිතකායානං. ස්වායං කායවිවෙකො න කෙවලං එකානිභාවො, අථ බො පට්ඨමජ්ඣානාදි නෙක්ඛම්මයොගතොති ආහ “නෙක්ඛම්මාභිරතාන”න්ති. චිත්තවිවෙකොති කිලෙසසඨගණිකං පහාය තතො චිත්තස්ස විචිත්තතා. සා පන ඤානවිමොක්ඛාදිනං වසෙන හොතිති ආහ “පරිසුද්ධචිත්තානං පරමවොදානප්පත්තාන”න්ති. උපධිවිවෙකොති නිබ්බානං. තදධිගමෙන හි පුග්ගලස්ස නිරූපධිතා. තෙනාහ “නිරූපධිනං පුග්ගලාන”න්ති, විසඬිකාරගතානං අධිගතනිබ්බානානං, ඵලසමාපත්තිසමඨගිනඤ්චානි අත්ථො. සුතමිපි අවස්සයට්ඨෙතෙව ආවුධං චුත්තන්ති ආහ “අයමිපි”ති. තථා හි චුත්තං “තඤ්චි නිස්සායා”ති. කාමඤ්චෙන්ථ සුතපව්චෙකාපි පඤ්ඤාවසෙනෙව යථාධිප්පෙතආවුධත්තසාධකා, පඤ්ඤා පන සුතෙන, එකච්චපව්චෙකෙන වා විනාපි ඉධාධිප්පෙතආවුධත්තසාධනිති තතො පඤ්ඤා සාමත්ථියදස්සනත්ථං විසුං ආවුධභාවෙන චුත්තා. තෙනාහ “යස්ස සා අත්ථි, සො න කුකොච්චි”තිආදි.

නාඤ්ඤාතං අවිදිතං ධම්මන්ති අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ න අඤ්ඤාතං අවිදිතං අමතධම්මං, චතුසච්චධම්මමෙව වා ජානිස්සාමිති පටිපන්නස්ස ඉමිනා පුබ්බාභොගෙන උප්පන්නං ඉන්ද්‍රියං. යං පාළියං සඨගභවාරෙ “නව ඉන්ද්‍රියානි හොන්ති”ති චුත්තං, තං පුබ්බාභොගසිද්ධං පවත්තිආකාරවිසෙසං දිපෙතුං චුත්තං, අත්ථතො පන මග්ගසම්මාදිට්ඨි එව සානි ආහ “සොනාපත්තිමග්ගඤාණස්සෙතං අධිච්චන”න්ති. අඤ්ඤින්ද්‍රියන්ති ආජානනකඉන්ද්‍රියං, පට්ඨමග්ගෙන ඤාතමරියාදං අනතික්කමිත්වා තෙසංයෙව තෙන මග්ගෙන ඤාතානං චතුසච්චධම්මානං ජානනකඉන්ද්‍රියන්ති චුත්තං හොති. තෙනාහ “අඤ්ඤාභූතං ආජානනභූතං ඉන්ද්‍රිය”න්ති. ආජානානිති අඤ්ඤො, අඤ්ඤස්ස භූතං, ආජානනවසෙන

වා භූතන්ති අඤ්ඤාභූතං. අඤ්ඤාතාවිසුති ජාතිතබ්බං වතුඅරියසච්චං ආජානිත්වා ධීතෙසු. තෙනාහ “ජානනකිච්චපරියොසානප්පත්තෙසු”ති, පරිඤ්ඤාදිහෙදස්ස ජානනකිච්චස්ස පරිනිට්ඨානප්පත්තෙසු.

මංසවක්ඛු වක්ඛුපසාදොති මංසවක්ඛු නාම වතස්සො ධාතුයො, වණ්ණො, ගන්ධො, රසො, ඔජා, සම්භවො, සණ්ඨානං, ජීවිතං, භාවො, කායප්පසාදො, වක්ඛුපසාදොති එවං චුද්දසසම්භාරො මංසපිණ්ඩො.

කසිණාලොකං වඩ්ඪෙත්වා තත්ථ රූපදස්සනතො “දිබ්බවක්ඛු ආලොකනිස්සිතං ඤාණං”න්ති චුත්තං. දිබ්බවක්ඛුපඤ්ඤාවිනිමුත්තා එව ලොකියපඤ්ඤා පඤ්ඤාවක්ඛුති අයමත්ථො අචුත්තසිද්ධො දිබ්බවක්ඛුස්ස විසුං ගහිතත්තාති චුත්තං “පඤ්ඤාවක්ඛු ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤා”ති.

අධිකං විසිට්ඨං සිලන්ති අධිසීලං. සික්ඛිතබ්බතොති ආසෙවිතබ්බතො. අධිසීලං නාම අනවසෙසකායිකවාචසිකසංවරභාවතො, මග්ගසීලස්ස පදට්ඨානභාවතො ව. අධිචිත්තං මග්ගසමාධිස්ස අධිට්ඨානභාවතො. අධිපඤ්ඤා මග්ගපඤ්ඤාය අධිට්ඨානභාවතො. ඉදානි තෙසං අධිසීලාදිභාවං කාරණෙන පටිපාදෙතුං “අනුප්පන්නෙපි හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අනුප්පන්නෙති අප්පවත්තෙ. අධිසීලමෙව නිබ්බානාධිගමස්ස පච්චයභාවතො. සමාපන්නාති එත්ථ “නිබ්බානං පත්ථයන්නෙනා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

“කල්‍යාණකාරී කල්‍යාණං, පාපකාරී ච පාපකං;
අනුභොති ද්වයමිපෙතුං, අනුබන්ධඤ්ඨි කාරක”න්ති. (සං. නි. 1.256);

එවං අතීතෙ, අනාගතෙ ව චට්ටමූලකදුක්ඛසල්ලක්ඛණවසෙන සංවෙගවත්ථුතාය විමුත්තිආකඬ්ඛාය පච්චයභූතා කම්මස්සකතාපඤ්ඤා අධිපඤ්ඤා”ති වදන්ති. ලොකියසීලාදීනං අධිසීලාදිභාවො පරියායෙනාති නිප්පරියායමෙව තං දස්සෙතුං “සබ්බං වා”තිආදි චුත්තං.

පඤ්චද්වාරිකකායොති පඤ්චද්වාරෙසු කායො එස්සාදිධම්මසමුහො. කායො ව සො භාවිතභාවෙන භාවනා වාති කායභාවනා නාම. යස්මා ඛිණ්ණසවානං අග්ගමග්ගාධිගමනෙන සබ්බසංකිලෙසා පහීනාති පහීනකාලතො පට්ඨාය සබ්බසො ආසෙවනාභාවතො තත්ථී තෙසං භාවිතියාපි වක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා, පගෙව කාළකා, තස්මා පඤ්චද්වාරිකකායො සුභාවිතො එව භොති. තෙන චුත්තං “ඛිණ්ණසචස්ස හී...පෙ.... සුභාවිතො භොති”ති. න අඤ්ඤෙසං විය දුබ්බලා දුබ්බලභාවකරානං කිලෙසානං සබ්බසො පහීනත්තා.

විපස්සනා දස්සනානුත්තරියං අනිච්චානුපස්සනාදිවසෙන සඬ්ඛාරානං සම්මදෙව දස්සනතො. මග්ගො පටිපදානුත්තරියං තදුත්තරපටිපදාය අභාවතො. එලං විමුත්තානුත්තරියං අකුප්පභාවතො. එලං වා දස්සනානුත්තරියං දිවසම්භි නිබ්බානං පච්චක්ඛතො දිස්වා පවත්තනතො. නිබ්බානං විමුත්තානුත්තරියං සබ්බසඬ්ඛනවිනිස්සටත්තා. දස්සන-සද්දං කම්මසාධනං ගහෙත්වා නිබ්බානස්ස දස්සනානුත්තරියතා චුත්තාති දස්සෙන්නො “තතො උත්තරඤ්ඨි දට්ඨබ්බං නාම තත්ථී”ති ආහ. තත්ථී ඉතො උත්තරන්ති අනුත්තරං, අනුත්තරමෙව අනුත්තරියන්ති ආහ “උත්තමං ජෙට්ඨක”න්ති.

සෙසොති චුත්තාවසෙසො පඤ්චකනයෙන, වතුක්කනයෙන ව තිවිධො සමාධි, ඉමිනා එව ව සමාධිත්තයාපදෙසෙන සුත්තන්තෙසුපි පඤ්චකනයො ආගතො එවාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. ටී. 1.38) චුත්තමෙව, තස්මා තත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

ආගච්ඡති නාමං එතස්මාති ආගමනං, තතො ආගමනතො. සගුණතොති සරසතො. ආරම්මණතොති ආරම්මණධම්මතො. අනත්තතො අහිනිවිසිත්වාති “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනත්තා”ති විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා. අනත්තතො දිස්වාති පඨමං සඬ්ඛාරානං “අනත්තා”ති අනත්තලක්ඛණං පටිච්ඡික්ඛිත්වා. අනත්තතො චූට්ඨාතීති චූට්ඨානගාමීතිවිපස්සනාය අනත්තාකාරතො පවත්තාය මග්ගචූට්ඨානං පාපුණාති. අසුඤ්ඤත්තකාරකානං කිලෙසානං අභාවාති අත්තාහිනිවෙසපච්චයානං දිට්ඨෙකට්ඨානං කිලෙසානං වික්ඛම්භනතො විපස්සනා සුඤ්ඤතා නාම අත්තසුඤ්ඤතාය යථාවතො ගහණතො. නනු එවං විපස්සනාය සගුණතො සුඤ්ඤතා, න ආගමනතොති නිප්පරියායතො තත්ථීති? සච්චමෙතං නාමලාභෙ, න පන නාමදානෙති නායං දොසො. අථ වා සුත්තන්තකථා නාම පරියායකථා, න අහිධම්මකථා විය නිප්පරියායාති හියොයපි න කොචි දොසො.

යස්මා සගුණතො, ආරම්මණතො ව නාමලාභෙ සඬ්ඛාරො භොති එකස්සෙව නාමන්තරලාභසම්භවතො. ආගමනතො පන නාමලාභෙ සඬ්ඛාරො තත්ථී නාමන්තරලාභාභාවතො, අසම්භවතො ව, තස්මා “අපරො”තිආදි චුත්තං. නිමිත්තකාරකකිලෙසාභාවාති නිව්චනිමිත්තාදිග්ගාහකපච්චයානං කිලෙසානං වික්ඛම්භනතො. කාමඤ්චායං විපස්සනා නිව්චනිමිත්තාදිං උග්ගාටෙන්නී පවත්නති, සඬ්ඛාරනිමිත්තස්ස පන අවිස්සජ්ජනතො න නිප්පරියායතො

අනිමිත්තනාමං උභතීති. පරියායෙන පනෙනං වුත්තං. තථා හි නිප්පරියායදෙසනත්තා අභිධම්මෙ මග්ගස්ස අනිමිත්තනාමං උද්ධටං. සුත්තෙ ව –

“අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහි, මානානුසයමුප්පභ;
තතො මානාහිසමයා, උපසන්නො වරිස්සසී”ති. (සු. නි. 344; සං. නි. 1.212);

අනිමිත්තපරියායො ආගතො. පණ්ඩිකාරකකිලෙසාභාවානි සුඛපණ්ඩිආදිපච්චයානං කිලෙසානං වික්ඛම්භනතො.

රාගාදීහි සුඤ්ඤත්තානි සමුච්ඡේදවසෙන පජහනතො රාගාදීහි විවිත්තත්තා. රාගාදයො එව රාගනිමිත්තාදීනි. පුරිමුප්පන්නා හි රාගාදයො පරතො උප්පජ්ජනකරාගාදීනං කාරණං හොති. රාගාදයො එව තථා පණ්ඩානස්ස පච්චයභාවතො රාගපණ්ඩිආදයො. නිබ්බානං විසඬිබාරභාවෙනෙව සබ්බසඬිබාරවිනිස්සටත්තා රාගාදීහි සුඤ්ඤං, රාගාදිනිමිත්තපණ්ඩිවිරහිතඤ්චානි දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව සඬිබාරුපෙක්ඛා සානුලොමා වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා, සා සුඤ්ඤතො විපස්සන්ති “සුඤ්ඤතා”ති වුච්චති, දුක්ඛතො පස්සන්ති තණ්හාපණ්ඩියොසනතො “අප්පණ්හිතා”ති. සා මග්ගාධිගමාය ආගමනපටිපදායානෙ යත්වා මග්ගස්ස “සුඤ්ඤතං අනිමිත්තං අප්පණ්හිතං”න්ති නාමං දෙති. ආගමනතො ව නාමෙ උද්ධෙ සගුණතො ව ආරම්මණතො ව නාමං සිද්ධමෙව හොති, න පන සගුණාරම්මණෙහි නාමලාභෙ සබ්බත්ථ ආගමනතො නාමං සිද්ධං හොතිති පරිපුණ්ණනාමසිද්ධිහෙතුත්තා, “සගුණාරම්මණෙහි සබ්බෙසම්පි නාමත්තයයොගො, න ආගමනතො”ති වචන්ථානකරත්තා ව නිප්පරියායතො ආගමනතොව නාමලාභො පධානං, න ඉතරෙහි, පරියායතො පන තිධා නාමලාභො ඉව්ඡිතබ්බොති අට්ඨකථායං “තිවිධා කථා”තිආදිනා අයං විචාරො කතොති දට්ඨබ්බං.

සුවිභාවොති කිලෙසාසුවිභවමෙන සුද්ධභාවො අසංකිලිට්ඨභාවො. තෙනාහ “තිණ්ණං සුවරිතානං වසෙන වෙදිතබ්බො”ති.

මුනිනො එතානීති මොනෙයානී. යෙහි ධම්මෙහි උභයහිතමුනනතො මුනි නාම හොති, තෙ එවං වුත්තානි ආහ “මුනිභාවකරා මොනෙයාපටිපදා ධම්මා”ති. තත්ථ යස්මා කායෙන අකත්තබ්බස්ස අකරණං, කත්තබ්බස්ස ව කරණං, “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”තිආදිනා (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; 3.153; අ. නි. 6.29; 10.60; විහ. 356; බු. පා. 3.1; නෙත්ති. 47) කායසඬිබාතස්ස ආරම්මණස්ස ජානනං, කායස්ස ව සමුදයතො අත්ථඬිගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො නිස්සරණතො ව යාථාවතො පරිජානනං, තථා පරිජානනවසෙන පවත්තො විපස්සනාමග්ගො, තෙන ව කායෙ ඡන්දරාගස්ස පජහනං, කායසඬිබාරං නිරොධෙත්වා පත්තබ්බසමාපත්ති වානි සබ්බෙ එතෙ කායමුඛෙන පවත්තා මොනෙයාපටිපදා ධම්මා කායමොනෙයාං නාම. තස්මා තමත්ථං දස්සෙතුං “තිවිධකායදුවචරිතස්ස පභාන”න්තිආදිනා පාළි ආගතා. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. තත්ථ වොපනවාචඤ්චෙව සද්දවාචඤ්ච ආරබ්භ පවත්තා පඤ්ඤා වාචාරම්මණෙ ඤාණං. තස්ස වාචාය සමුදයාදිතො පරිජානනං වාචාපරිඤ්ඤා. එකාසිතිවිධං ලොකියචිත්තං ආරබ්භ පවත්තඤාණං මනාරම්මණෙ ඤාණං. තස්ස සමුදයාදිතො පරිජානනං මනොපරිඤ්ඤානි අයමෙව විසෙසො.

අයන්ති ඉතො සම්පත්තියොති ආයො, කුසලානං ධම්මානං අභිබුද්ධිති ආහ “ආයොති වුඩ්ඪී”ති. අපෙන්නි සම්පත්තියො එතෙනානි අපායො, කුසලානං ධම්මානං භානීති ආහ “අපායොති අවුඩ්ඪී”ති. තස්ස තස්සානි ආයස්ස ව අපායස්ස ව. කාරණං උපායො උපෙති උපගව්ඡති එතෙන ආයො, අපායො වානි. තත්ථ දුට්ඨා වුඩ්ඪී අනත්ථභානිතො, අත්ථුප්පත්තීතො ව, තථා අවුඩ්ඪී අත්ථභානිතො, අනත්ථුප්පත්තීතො ව. තෙසං පජානනානි තෙසං ආයාපායසඤ්ඤිතානං යථාචුත්තප්පහෙදානං වුඩ්ඪීඅවුඩ්ඪීනං යාථාවතො පජානනා. කොසල්ලං කුසලතා නිපුණතා. තදුභයමිපි පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “චුත්තඤ්ඤත”න්තිආදි වුත්තං.

තත්ථ ඉදං වුච්චතීති යා ඉමෙසං අකුසලධම්මානං අනුප්පත්තීනිරොධෙසු, කුසලධම්මානඤ්ච උප්පත්තීහියොභාවෙසු පඤ්ඤා, ඉදං ආයකොසල්ලං නාම වුච්චති. ඉදානි අපායකොසල්ලමිපි පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “තත්ථ කතම”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉදං වුච්චතීති යා ඉමෙසං කුසලධම්මානං අනුප්පජ්ජනනිරුප්ඤ්ඤාසු, අකුසලධම්මානඤ්ච උප්පත්තීහියොභාවෙසු පඤ්ඤා, ඉදං අපායකොසල්ලං නාම වුච්චතීති. එත්ථාහආයකොසල්ලං තාව පඤ්ඤා හොතු, අපායකොසල්ලං කථං පඤ්ඤා නාම ජානානි එවං මඤ්ඤති “අපායුප්පාදනසමත්ථතා අපායකොසල්ලං නාමා”ති, තං පන තස්ස මතිමත්තං. පඤ්ඤවා එව හි “මය්හං එවං මනසි කරොතො අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මා නුප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා නිරුප්ඤ්ඤන්ති. අනුප්පන්නා අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා වඩ්ඪන්ති”ති පජානානි, සො එවං ඤත්වා අනුප්පන්නෙ අකුසලෙ ධම්මෙ න උප්පාදෙති, උප්පන්නෙ පජහති. අනුප්පන්නෙ කුසලෙ ධම්මෙ උප්පාදෙති, උප්පන්නෙ භාවනාපාරිපුරිං පාපෙති. එවං අපායකොසල්ලමිපි පඤ්ඤා එවානි. සබ්බාපීති ආයකොසල්ලපක්ඛිකාපි අපායකොසල්ලපක්ඛිකාපි. තනුපායානි තනු තනු කරණියෙ උපායභුතා.

තස්ස තිකිච්ඡනත්ථන්ති අවිවායිකස්ස කිච්චස්ස, භයස්ස වා පරිහරණත්ථං.
යානුප්පත්තියකාරණජානනවසෙනෙවානි යානෙ තඬ්ඨණෙ එව උප්පත්ති එතස්ස අත්ථිති යානුප්පත්තිකං, යානසො උප්පජ්ජනකකාරණං, තස්ස ජානනවසෙනෙව.

මජ්ඣිමනිකායෙහි පවත්නාමානාදී අත්තනො වත්ථුනො මදනියනාය මදස්ස ආපජ්ජනාකාරෙන පවත්නාමානා උණ්ණනියො. නිරොගොති අරොගො. මානකරණන්ති මානස්ස උප්පාදනං. යොබ්බනෙ යත්වාති යොබ්බනෙ පතිට්ඨාය, යොබ්බනං අපස්සායාති අත්ථො. සබ්බෙසම්පි ජීවිතං නාම මරණපහඩ්ගුරං දුක්ඛානුබන්ධඤ්ච, තදුභයං අනොලොකෙන්වා, පබන්ධට්ඨිතිපච්චයා සුලභතඤ්ච නිස්සාය උප්පජ්ජනකමදො ජීවිතමදොති දස්සෙතුං “චිරං ජීවි”න්තිආදි වුත්තං.

අධිපති වුවවති ජෙට්ඨකො, ඉස්සරොති අත්ථො. තතො අධිපතිතො ආගතං ආධිපතෙය්‍යං. කිං තං? පාපස්ස අකරණං. තෙනාහ “එත්තකොම්හි”න්තිආදි. තත්ථ සීලාදයො ලොකියා එව දට්ඨබ්බා, තස්මා විමුක්තියාති ලොකියවිමුක්තියා. ජෙට්ඨකන්ති ඉස්සරං, ගරුන්ති අත්ථො. එත්ථ ච අත්තානං, ධම්මඤ්ච අධිපතිං කත්වා පාපස්ස අකරණං හිරියා වසෙන වෙදිතබ්බං. ලොකං අධිපතිං කත්වා අකරණං ඔත්තප්පස්ස වසෙන.

කථාවත්ථුනීති කථාය පවත්තිට්ඨානානි. යස්මා තෙහි විනා කථා නප්පවත්තති, තස්මා “කථාකාරණානී”ති වුත්තං. අද්ධාන-සද්දස්ස අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො එව, සො පනත්ථතො ධම්මජ්ජවත්තිමත්තං. ධම්මා චෙත්ථ බන්ධා එව, තබ්බිතිමුත්තා ච තෙසං ගති නත්ථීති ආහ “අතීතං ධම්මං, අතීතක්ඛන්ධෙති අත්ථො”ති. අයඤ්ච අද්ධා නාම දිසාදි විය අත්ථතො ධම්මජ්ජවත්තිං උපාදාය පඤ්ඤත්තිමත්තං, න උපාදා න භූතධම්මොති තමත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”න්තිආදි වුත්තං.

“තමවිජ්ඣානට්ඨෙත විදිතකරණට්ඨෙතා”ති සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “පුබ්බෙතිවාසා”න්තිආදි වුත්තං. පුබ්බෙතිවාසන්ති පුබ්බෙ නිවුත්ථක්ඛන්ධෙ. තමන්ති මොහතමං. විජ්ඣානීති විහනති, පජහතිති අත්ථො. තෙනෙව ච පටිච්ඡාදකතමවිජ්ඣානෙන පුබ්බෙතිවාසඤ්ච විදිතං පාකට්ඨං කරොතිති විජ්ජාති. තන්ති වුත්තප්පාතං.

උපපත්තිදෙවවිසෙසභාවාවහො විහාරොති කත්වා දිබ්බො විහාරො. නනු එවං අඤ්ඤමඤ්ඤානම්පි දිබ්බවිහාරභාවො ආපජ්ජතිති? න තාසං සත්තෙසු හිතුපසංභාරාදිවසෙන පවත්තියා සවිසෙසං නිද්දොසට්ඨෙත, සෙට්ඨට්ඨෙත ච බ්‍රහ්මවිහාරසමඤ්ඤාය නිරුළුභාවතො. සුවිසුද්ධිතො පටිපක්ඛසමුච්ඡින්නදනවසෙන අරණියතො පත්තබ්බතො, අරියභාවජ්ජත්තියා චා අනන්තරං අරියො. අරියානං අයන්ති චා අරියො විහාරො.

සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

තිකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුක්කවණ්ණනා

306. පුබ්බෙති හෙට්ඨා මහාසතිපට්ඨානවණ්ණනායං.

යො ඡන්දොති යො ඡන්දියනවසෙන ඡන්දො. ඡන්දිකතාති ඡන්දභාවො, ඡන්දිකරණාකාරො චා. කත්තුකමායතාති කත්තුකාමතා. කුසලොති ඡෙකො කොසල්ලසම්භූතො. ධම්මච්ඡන්දොති සභාවච්ඡන්දො. අයඤ්ච ඡන්දො නාම තණ්හාඡන්දො, දිට්ඨිඡන්දො, වීරියඡන්දො, ධම්මච්ඡන්දොති බහුවිධො. ඉධ කත්තුකමායාකුසලධම්මච්ඡන්දො අධිප්පෙතො. ඡන්දං ජනෙතිති තං ඡන්දං උප්පාදෙති. තං පවත්තෙන්තො හි ජනෙති නාම. වායාමං කරොතිති පයොගං පරක්කමං කරොති. වීරියං ආරහතිති කායිකවෙතසිකවීරියං පවත්තෙති. විත්තං උපත්ථම්භෙතිති තෙනෙව සහජාතවීරියෙන විත්තං උක්ඛිපති. පදහතිති පධානං වීරියං කරොති. පටිපාටියා පනෙතානි පදානි උප්පාදනාසෙවනාභාවනාබහුලිකම්මසාතච්චකිරියාහි යොජෙතබ්බාති. විත්ථාරං පරිහරන්තො “අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො”න්තිආදිවාහ.

ඡන්දං නිස්සායාති “ඡන්දවතො වෙතොසමාධි හොති, මය්හං එවං හොති”ති එවං ඡන්දං නිස්සාය ඡන්දං ධූරං ජෙට්ඨකං පුබ්බභිගමං කත්වා පවත්තො සමාධි ඡන්දසමාධි. පධානභූතාති පධානජාතා, පධානභාවං චා පත්තා. සඬ්ඛාරාති චතුක්ඛිවිවසාධකං සම්මජ්ජපධානවීරියං වදති. තෙහි ධම්මෙහීති යථාවුත්තසමාධිවීරියෙහි උපෙතං සම්පයුත්තං. ඉද්ධියා පාදන්ති නිජ්ජන්තිපරියායෙන ඉජ්ඣානට්ඨෙත, ඉජ්ඣානීති එතාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිති ඉමිනා චා පරියායෙන “ඉද්ධි”ති සඬ්ඛායං ගතානං උපචාරජ්ඣානාදිකුසලවිත්තසම්පයුත්තානං ඡන්දසමාධිපධානසඬ්ඛාරානං අධිට්ඨානට්ඨෙත පාදභූතං. යස්මා සුරිමා ඉද්ධි පච්ඡිමාය ඉද්ධියා පාදො පාදකං පදට්ඨානං හොති, තස්මා “ඉද්ධිභූතං චා පාද”න්ති ච වුත්තං. සෙසෙසුපිති දුතියඉද්ධිපාදාදිසු. කාමඤ්චෙත්ථ ඡනවසහසුත්තෙපි ඉද්ධිපාදවිචාරො ආගතො, සොපි සඬ්ඛෙපතො එවාති ආහ “විත්ථාරො පන...පෙ.... දීපිතො”ති.

307. දිට්ඨධම්මො වුවවති පච්චක්ඛෙතො අත්තභාවොති ආහ “ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ”ති. සුබවිහාරත්ථායාති නික්කිලෙසනාය නිරාමිසෙන සුබෙන විහරණත්ථාය. ඵලසමාපත්තිඝාතානීති වත්තාරිපි ඵලසමාපත්තිඝාතානි. අපරභාගෙති ආසවක්ඛයාධිගමතො අපරභාගෙ. නිබ්බන්තිතජ්ඣානානීති අධිගතරූපාරූපජ්ඣානානි.

සූරියවන්දපජ්ජොතමණිආදීනන්ති පජ්ජොතග්ගහණෙන පදිපං වදති. ආදි-සද්දෙන උක්කාවිජ්ජුලනාදීනං සඬගහො. ආලොකොති මනසි කරොතිති සූරියවන්දාලොකාදිං දිවා, රත්තිඤ්ච උපලද්ධං යථාලද්ධවසෙනෙව මනසි කරොති චිත්තෙ යපෙති. තථා ව නං මනසි කරොති, යථාස්ස සුභාවිතාලොකකසිණස්ස විය කසිණාලොකො යදිවජ්ජකං යාවදිවජ්ජකං. සො ආලොකො රත්තියං උපතිට්ඨති, යෙන තත්ථ දිවාසඤ්ඤං යපෙති දිවා විය විගතථිනමිද්ධො හොති. තෙනාහ “යථා දිවා තථා රත්ති”න්ති. යථා රත්තිං ආලොකො දිට්ඨොති යථා රත්තියා වන්දාලොකාදිආලොකො දිට්ඨො උපලද්ධො. එවමෙව දිවා මනසි කරොතිති රත්තිං දිට්ඨාකාරෙනෙව දිවා තං ආලොකං මනසි කරොති චිත්තෙ යපෙති. අපිභිතෙනාති ථිනමිද්ධපිධානෙන න පිභිතෙන. අනද්ධෙනාති අසඤ්ජාදිතෙන. සමභාසන්ති සඤ්ජාණොභාසං. ථිනමිද්ධවිනොදනආලොකොපි වා හොතු කසිණාලොකොපි වා පරිකම්මාලොකොපි වා, උපක්කිලෙසාලොකො විය සබ්බායං ආලොකො ඤාණසමුට්ඨානො වාති. ඤාණදස්සනපටිලාභත්ථායාති දිබ්බවක්ඛුඤාණපටිලාභත්ථාය. දිබ්බවක්ඛුඤාණඤ්චි රූපගතස්ස දිබ්බස්ස, ඉතරස්ස ව දස්සනට්ඨෙන ඉධ “ඤාණදස්සන”න්ති අධිප්පෙන. “ආලොකසඤ්ඤං මනසි කරොති”ති එත්ථ චුත්තආලොකො ථිනමිද්ධවිනොදනආලොකො. පරිකම්මආලොකොති දිබ්බවක්ඛුඤාණාය පරිකම්මකරණවසෙන පවත්තිතආලොකො. තත්ථ පුරිමස්ස වසෙන “බිණාසවස්සා”ති විසෙසෙත්වා චුත්තං. තස්ස හි ථිනමිද්ධං සුප්පභිනං හොති, න අඤ්ඤෙසං. දුතියස්ස වසෙන “තස්මිං වා ආගතෙසි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්මිත්ති දිබ්බවක්ඛුඤාණෙ. ආගතෙසිති පටිලද්ධෙපි. අනාගතෙසිති අප්පටිලද්ධෙපි. යස්මා තථාරූපස්ස පාදකජ්ඣානස්සෙව වසෙන පරිකම්මආලොකස්ස සම්භවො, යතො තං පරිසුද්ධපරියොදානතාදිගුණවිසෙසුපසංභිතං, තස්මා ආහ “පාදක...පෙ.... භාවෙතිති චුත්ත”න්ති.

සත්තට්ඨානිකස්සාති “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරි හොති”තිආදිනා (දී. නි. 1.214; 2.69; ම. නි. 1.102) චුත්තස්ස සත්තට්ඨානිකස්ස. සතිපි සෙක්ඛානං පරිඤ්ඤාතභාවෙ එකන්තතො පරිඤ්ඤාතවත්ථුකා නාම අරහන්තො එවාති චුත්තං “බිණාසවස්ස වත්ථු විදිනං හොති”තිආදි. වත්ථාරම්මණවිදිනතායාති වත්ථුනො, ආරම්මණස්ස ව යථාවතො විදිනභාවෙන. යථා හි සප්පරියෙසනං වරන්තෙන තස්ස ආසයෙ විදිතෙ සොපි විදිතො එව ව හොති මන්තාගදබලෙන තස්ස ගහණස්ස සුකරත්තා, එවං වෙදනාය ආසයභූතෙ වත්ථුමිහි, ආරම්මණෙ ව විදිතෙ ආදිකම්මිකස්සපි වෙදනා විදිතා එව හොති සලක්ඛණතො, සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව තස්සා ගහණස්ස සුකරත්තා, පගෙව පරිඤ්ඤාතවත්ථුකස්ස බිණාසවස්ස. තස්ස හි උප්පාදක්ඛණෙපි ධීතික්ඛණෙපි භඩ්ගක්ඛණෙපි වෙදනා විදිතා පාකටා හොන්ති. තෙනාහ “එවං වෙදනා උප්පජ්ජන්ති”තිආදි. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං, යදිදං පාලියං වෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කන්තගහණන්ති දස්සෙත්තො “න කෙවල”න්තිආදිමාහ, තෙන අවසෙසතො සබ්බධම්මානම්පි උප්පාදාදිතො විදිනභාවං දස්සෙති.

ඉදානි න කෙවලං ඛණතො එව, අථ ඛො පච්චයතොපි අනිච්චාදිතොපි න කෙවලං බිණාසවානංයෙව වසෙන, අථ ඛො එකච්චානං සෙක්ඛානම්පි වසෙන වෙදනාදීනං විදිනභාවං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අවිජ්ජාසමුදයාති අවිජ්ජාය උප්පාදා, අත්ථිභාවාති අත්ථො. නිරොධවිරොධී හි උප්පාදො අත්ථිභාවවාතොපි හොතිති තස්මා පුරිමභවසිද්ධාය අවිජ්ජාය සති ඉමස්මිං භවෙ වෙදනාය උප්පාදො හොතිති අත්ථො. අවිජ්ජාදිහි අතිතකාලිකාදිහි තෙසං සහකාරණභූතාති උප්පාදාදිනිපි ගහිතානෙවාති වෙදිතබ්බං. වෙදනාය පවත්තිපච්චයෙසු එස්සස්ස බලවභාවතො සො එව ගහිතො “එස්සසමුදයා”ති. තස්මිං පන ගහිතෙ පවත්තිපච්චයනාසාමඤ්ඤෙන වත්ථාරම්මණාදිනිපි ගහිතානෙව හොන්තිති සබ්බස්සාපි වෙදනාය අනවසෙසතො පච්චයතො උදයදස්සනං විභාවිතන්ති දට්ඨබ්බං. “නිබ්බන්තිලක්ඛණ”න්තිආදිනා ඛණවසෙන උදයදස්සනමාහ. උප්පජ්ජති එතස්මාති උප්පාදො, උප්පජ්ජනං උප්පාදොති පච්චයලක්ඛණං, ඛණලක්ඛණඤ්ච උභයං එකජ්ඣං ගහෙත්වා ආහ “එවං වෙදනාය උප්පාදො විදිතො හොති”ති.

අනිච්චතො මනසි කරොතොති වෙදනා නාමායං අනච්චන්තිකතාය ආදිඅන්තවති උදයබ්බයපරිච්ඡින්නා ඛණභඩ්ගරා තාවකාලිකා, තස්මා “අනිච්චා”ති අනිච්චතො මනසි කරොතො. තස්සා බයතො, වයතො ව උපට්ඨානං විදිනං පාකටං හොති. දුක්ඛතො මනසි කරොතොති අනිච්චත්තා එව වෙදනා උදයබ්බයපටිපිළිතතාය, දුක්ඛමතාය, දුක්ඛවත්ථුතාය ව “දුක්ඛා”ති මනසි කරොතො භයතො භායිතබ්බතො තස්සා උපට්ඨානං විදිනං පාකටං හොතිති. තථා අනිච්චත්තා, දුක්ඛත්තා එව ව වෙදනා අත්තරහිතා අසාරා නිස්සාරා අවසවත්තිති තුච්ජාති වෙදනං අනත්තතො මනසි කරොතො සුඤ්ඤතො රිත්තතො අසාමිකතො උපට්ඨානං විදිනං පාකටං හොති. “බයතො”තිආදි චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස නිගමනං. තස්මා වෙදනං බයතො භයතො සුඤ්ඤතො ජානාතිති අත්ථවසෙන විභන්තිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. අවිජ්ජානිරොධා වෙදනානිරොධොති අග්ගමග්ගෙන අවිජ්ජාය අනුප්පාදනිරොධතො වෙදනාය අනුප්පාදනිරොධො හොති පච්චයාභාවෙ අභාවතො. සෙසං සමුදයවාරෙ චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. ඉධ සමාධිභාවනාති සිබ්බාප්පත්තා අරියානං විපස්සනාසමාධිභාවනා. තස්සා පාදකභූතා ඥානසමාපත්ති වෙදිතබ්බා.

චුත්තනයමෙව මහාපදානෙ (දී. නි. 2.62).

308. පමාණං අග්ගහෙත්වාති අසුභභාවනා විය පදෙසං අග්ගහෙත්වා. එකස්මිම්පි සත්තෙ පමාණාග්ගහණෙන අනවසෙසඵරණෙන. නත්ථි එතාසං ගහෙතබ්බං පමාණන්ති හි අප්පමාණා, අප්පමාණා එව අප්පමඤ්ඤා.

අපස්සයිතබ්බට්ඨොන අපස්සෙනානි, ඉධ භික්ඛු යානි අපස්සාය නිස්සො සික්ඛා සික්ඛිතුං සමත්ථො හොති, තෙසමෙව අධිවචනං. තානි පනෙනානි පච්චයානං සඬ්ඛාය සෙවිතා අධිවාසනක්ඛන්ති, චජ්ජනීයචජ්ජනං, විනොදෙනබ්බවිනොදනඤ්ච. තෙනාහ “සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති”තිආදි . තත්ථ සම්මදෙව ඛායති උපට්ඨානි පටිභානීති සඬ්ඛා, ඤාණන්ති ආහ “සඬ්ඛායාති ඤාණෙනා”ති. සඬ්ඛාය සෙවිතා නාම යං සෙවතො අකුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, තස්ස සෙවනාති ආහ “සෙවිතබ්බයුත්තකමෙව සෙවති”ති. අධිවාසනාදීසුපි එසෙව නයො. අන්තො පටිසිතුන්ති අබ්භන්තරෙ අත්තනො චිත්තෙ පවත්තිතුං න දෙති.

අරියවංසවතුක්කවණ්ණනා

309. වංස-සද්දො “පිට්ඨිවංසං අතික්කමිත්වා නිසීදති”තිආදීසු ද්විත්තං ද්විත්තං ගොපානසීතං සන්ධානට්ඨානෙ යපෙනබ්බදණ්ඩකෙ ආගතො.

“වංසො විසාලොව යථා විසත්තො,
පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා;
වංසෙ කළීරොව අසජ්ජමානො,
එකො චරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”තිආදීසු. (අප. 1.1.94);

අකණ්ඩකෙ. “හෙරිසද්දො මුද්ධිගසද්දො වංසසද්දො කංසතාළසද්දො”තිආදීසු තුරියවිසෙසෙ, යො “වෙණු” නිපි වුවවති. “අභින්නෙන පිට්ඨිවංසෙන මනො හත්ථී”තිආදීසු හත්ථීආදීනං පිට්ඨිවෙමජ්ඣෙකෙ පදෙසෙ. “කුලවංසං යපෙස්සාමි”තිආදීසු (දී. නි. 3.267) කුලවංසෙ. “වංසානුරක්ඛකො පවෙණිපාලකො”තිආදීසු (විසුද්ධි. 1.42) ගුණානුපුබ්බියං ගුණානං පබ්බතප්පවත්තියං. ඉධ පන චතුපච්චයසන්නොසභාවනාරාමනාසඬ්ඛාතගුණානං පබ්බතෙ දට්ඨබ්බො. තස්ස පන වංසස්ස කුලන්තියං, ගුණන්තියඤ්ච නිදස්සනවසෙන දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ බත්තියවංසොති බත්තියකුලන්තියො . එසෙව නයො සෙසපදෙසුපි. සමණවංසො පන සමණතන්ති සමණපවෙණි. මූලගන්ධාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන යථා සාරගන්ධාදීනං සඬ්ඛගො, එවමෙත්ථ ගොරසාදීනම්පි සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. දුතියෙන පන ආදි-සද්දෙන කාසිකවත්ථසජ්ජිමණ්ඩාදීනං. අරිය-සද්දො අමිලක්ඛුසුපි මනුස්සෙසු වත්තති, යෙසං පන නිවාසනට්ඨානං “අරියං ආයතන”න්ති වුවවති. යථාහ “යාවතා, ආනන්ද, අරියං ආයතන”න්ති (දී. නි. 2.152; උදා. 76) ලොකියසාධුපනෙසුපි “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා...පෙ... තෙසං අහං අඤ්ඤතරො”තිආදීසු (ම. නි. 1.35). ඉධ පන යෙ “ආරකා කිලෙසෙහි”තිආදීනා ලද්ධනිබ්බවනා පටිවිද්ධඅරියසච්චා, තෙ එව අධිප්පෙනාති දස්සෙතුං “කෙ පන තෙ අරියා”ති පුච්ඡං කත්වා “අරියා වුවවන්ති”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ යෙ මහාපණ්ඩානකප්පතො පට්ඨාය යාවායං කප්පො, එත්ථන්තරෙ උප්පන්නා සම්මාසම්බුද්ධා, තෙ තාව සරූපතො දස්සෙත්වා තදඤ්ඤෙපි සම්මාසම්බුද්ධෙ, පච්චෙකබුද්ධෙ, බුද්ධසාවකෙ ව සඬ්ඛගෙත්වා අනවසෙසතො අරියෙ දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යාව සාසනං න අන්තරධායති, තාව සත්ථා ධරති එව නාමාති ඉමමෙව භගවන්තං, යෙ චෙතරහි බුද්ධසාවකා, තෙ ව සන්ධාය පච්චුප්පන්නග්ගහණං. තස්මිං තස්මිං වා කාලෙ තෙ තෙ පච්චුප්පන්නාති වෙ, අකීතානාගතග්ගහණං න කත්තබ්බං සියා. ඉදානි යථා භගවා “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣෙකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙස්සාමි, යදිදං ඡජ්ඣකානි”ති ඡක්කදෙසනාය (ම. නි. 3.420) අට්ඨහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි, එවං මහාඅරියවංසදෙසනාය අරියානං වංසානං “චන්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අරියවංසා අග්ගඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා වංසඤ්ඤා පොරාණා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණපුබ්බා න සඬ්ඛිකානි න සඬ්ඛිකිස්සන්ති අප්පට්ඨකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහි”ති (අ. නි. 4.28) යෙහි නවහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි, තානි තාව ආනෙත්වා ථොමනාවසෙනෙව වණ්ණෙත්තො “තෙ බො පනෙතෙ”තිආදිමාහ. අග්ගාති ජානිතබ්බා සබ්බවංසෙහි සෙට්ඨභාවතො, සෙට්ඨභාවසාධනතො ව. දීඝරත්තං පවත්තාති ජානිතබ්බා රත්තඤ්ඤුහි, බුද්ධාදීහි තෙහි ව තථා අනුට්ඨිතත්තා. වංසාති ජානිතබ්බා බුද්ධාදීනං අරියානං වංසාති ජානිතබ්බා. පොරාණාති පුරානතා. න අබුනුප්පත්තිකාති න අබුනාතතා. අසංකිණ්ණාති න බිත්තා න ඡඩ්ඪිතා. තෙනාහ “අනපනිතා”ති. න අපනිතපුබ්බාති න ඡඩ්ඪිතපුබ්බා නිස්සන්තං සික්ඛානං පරිපුරණුපායභාවතො න පරිවත්තපුබ්බා. තතො එව ඉදානිපි න අපනීයන්ති, අනාගතෙපි න අපනීයස්සන්ති. යෙ ධම්මසභාවස්ස විජානනෙව විඤ්ඤු සමිතපාපසමණා වෙව බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණා ව, තෙහි අප්පට්ඨකුට්ඨා අප්පට්ඨකිත්තා. යෙ හි න පටික්කොසිතබ්බා, තෙ අනිත්තබ්බා අගරහිතබ්බා. අපරිච්චිතබ්බතාය අප්පට්ඨකිත්තිතබ්බා හොන්තිති.

සන්තුට්ඨොති එත්ථ යථාධිප්පෙනසන්නොසමෙව දස්සෙත්තො “පච්චයසන්නොසවසෙන සන්තුට්ඨො”ති වුත්තං. ඤානවිපස්සනාදිවසෙනපි ඉධ භික්ඛුනො සන්තුට්ඨතා හොතිති. ඉතරිතරොනාති ඉතරෙන ඉතරෙන. ඉතර-සද්දොයං අනියමවචනො, ද්වික්ඛන්තුං වුවවමානො යංකිඤ්චි-සද්දෙහි සමානත්ථො හොතිති වුත්තං “යෙන කෙනචී”ති. ස්වායං අනියමවාචිතාය එව යථා පුලාදීනං අඤ්ඤතරවචනො, එවං යථාලද්ධාදීනම්පි අඤ්ඤතරවචනොති තත්ථ දුතියපක්ඛස්සෙව ඉධ ඉච්ඡිතභාවං දස්සෙත්තො “අථ බො”තිආදිමාහ . නනු ව යථාලද්ධාදියොපි පුලාදියො එව? සච්චමෙතං, තථාපි අත්ථී විසෙසො. යො හි යථාලද්ධෙසු පුලාදීසු සන්නොසො, සො යථාලාභසන්නොසො එව, න ඉතරො. න හි සො පච්චයමත්තසන්නිස්සයො ඉච්ඡිතො, අථ බො අත්තනො කායබලසාරූපභාවසන්නිස්සයොපි.

ථුලදුකාදයෝ ව තයෝපි විවරෙ ලබිහන්ති. මජ්ඣිමො වතුපව්වයසාධාරණො, පච්ඡිමො පන විවරෙ, සෙනාසනෙ ව ලබිහන්ති දට්ඨබ්බං. “ඉමෙ තයො සන්තොසෙ”ති ඉදං සබ්බසංඛිතානිකවසෙන චුත්තං. යෙ හි පරතො ගිලානපව්වයං පිණ්ඩපානෙ එව පක්ඛිපිත්වා විවරෙ විසති, පිණ්ඩපානෙ පන්තරස, සෙනාසනෙ පන්තරසාති සමපණ්ණාසසන්තොසා චුවිවන්ති, තෙ සබ්බෙපි යථාරහං ඉමෙසු එව තිසු සන්තොසෙසු සංඛිතං සමොසරණං ගච්ඡන්තිති.

විවරං ජාතිතබ්බන්ති “ඉදං නාම විවරං කප්පිය”න්ති ජාතිතො විවරං ජාතිතබ්බං. විවරක්ඛේතන්ති විවරස්ස උප්පත්තික්ඛේතනං. පංසුකුලන්ති පංසුකුලවිවරං, පංසුකුලලක්ඛණපත්තං විවරං ජාතිතබ්බන්ති අත්ථො. විවරසන්තොසොති විවරෙ ලබිහමානො සබ්බො සන්තොසො ජාතිතබ්බො. විවරපටිසංයුත්තාති ධුතඬගාති ජාතිතබ්බාති, යාති තොසන්තො විවරසන්තොසෙන සම්මදෙව සන්තුට්ඨො හොතිති. බොමකප්පාසිකකොසෙයාකම්බලසාණභද්දිති. තත්ථ බොමං නාම බොමසුත්තෙහි වායිතං බොමපට්ඨවරං, තථා සෙසානිපි. සාණන්ති සාණවාකසුත්තෙහි කතවිවරං. භද්දිගන්ති පන බොමසුත්තාදීති සබ්බාති එකච්චාති වොම්ඤ්ජෙත්වා කතවිවරං. “භද්දිගම්පි වාකමයමෙවා”ති කෙවි. ජාති ගණනපරිච්ඡේදො. යදි එවං ඉතො අඤ්ඤා වත්ථජාති තත්ථිති? නො තත්ථි, සා පන එතෙසං අනුලොමාති දස්සෙතුං “දුකුලාදීති”තිආදි චුත්තං. ආදි-සද්දෙන පට්ටුණ්ණං, සොමාරපට්ටං, චීනපට්ටං, ඉද්ධිපං, දෙවදින්නන්ති එතෙසං සංඛිතො. තත්ථ දුකුලං සාණස්ස අනුලොමං වාකමයත්තා. පට්ටුණ්ණදෙසෙ සඤ්ජාතවත්ථං පට්ටුණ්ණං. “පට්ටුණ්ණං කොසෙයාවිසෙසො”ති හි අමරකොසෙ චුත්තං. සොමාරදෙසෙ, චීනදෙසෙ ව ජාතවත්ථාති සොමාරචීනපට්ටාති. පට්ටුණ්ණාදීති තිණි කොසෙයාස්ස අනුලොමාති පාණකෙහි කතසුත්තමයත්තා. ඉද්ධිපං එහිතික්ඛුනං පුඤ්ඤද්ධියා නිබ්බන්තං විවරං, තං බොමාදිනං අඤ්ඤතරං හොතිති තෙසමෙව අනුලොමඤ්ච. දෙවතාහි දින්නං විවරං දෙවදින්නං, තං කප්පරුක්ඛේ නිබ්බන්තං ජාලිනියා දෙවකඤ්ඤාය අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස දින්නවත්ථසදිසං, තම්පි බොමාදිනංයෙව අනුලොමං හොති තෙසු අඤ්ඤතරභාවතො. ඉමානීති අන්තොගධාවධාරණවචනං, ඉමානි එවාති අත්ථො. බුද්ධාදිනං පරිභොගයොග්ගතාය කප්පියවිවරාති.

ඉදානි අවධාරණෙන නිවත්තිතාති එකදෙසෙන දස්සෙතුං “කුසවීර”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ කුසතිණෙහි, අඤ්ඤෙහි වා තාදිසෙහි තිණෙහි කතවිවරං කුසවීරං. පොතතිවාකාදීහි වාකෙහි කතවිවරං වාකවීරං. වතුක්කොණෙහි, තිකොණෙහි වා එලකෙහි කතවිවරං එලකවීරං. මනුස්සානං කෙසෙහි කතකම්බලං කෙසකම්බලං. වාමරිවාලපස්සවාලාදීහි කතං වාලකම්බලං. මකචිත්තත්තුති වායිතො පොත්ථකො. වම්මන්ති මීගවම්මාදි යං කිඤ්චි වම්මං. උලුකපක්ඛේ ගන්ථෙත්වා කතවිවරං උලුකපක්ඛං. භුජතවාදිමයං රුක්ඛදුස්සං, තිරිටකන්ති අත්ථො. සුබ්බමතරාහි ලතාවාකෙහි වායිතං ලතාදුස්සං. එරකවාකෙහි කතං එරකදුස්සං. තථා කදලිදුස්සං. සුබ්බමෙහි වෙළුම්මෙහි කතං වෙළුස්සං. ආදි-සද්දෙන වක්කලාදිනං සංඛිතො. අකප්පියවිවරාති තිත්ථියද්ධිපභාවතො.

අට්ඨන්තඤ්ච මාතිකානං වසෙනාති “සීමාය දෙති, කතිකාය දෙති”තිආදිනා (මහාව. 379) ආගතානං අට්ඨන්තං විවරුප්පත්තිමාතිකානං වසෙන. විවරානං පටිලාභක්ඛේතදස්සනත්ථඤ්චි භගවතා “අට්ඨිමා, හික්ඛවෙ, මාතිකා”තිආදිනා මාතිකා යජිතා. මාතිකාති හි මාතරො විවරුප්පත්තිජනිකාති. සොසානිකන්ති සුසානෙ පතිතකං. පාපණිකන්ති ආපණද්වාරෙ පතිතකං. රථියන්ති පුඤ්ඤත්ථිකෙහි වාතපානන්තරෙන රථිකාය ඡඩ්ඛිතවොළකං. සඬිකාරකුටකන්ති සඬිකාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඛිතවොළකං. සිනානන්ති න්භානවොළං, යං භූතවෙජ්ජෙහි සිසං න්භාපෙත්වා “කාලකණ්ණිවොළක”න්ති ඡඩ්ඛිතවා ගච්ඡන්ති. තිත්ථන්ති තිත්ථවොළකං සිනානන්තිත්ථෙ ඡඩ්ඛිතපිලොතිකා. අග්ගිදඬුසන්ති අග්ගිනා දඬුසප්පදෙසං. තඤ්චි මනුස්සා ඡඩ්ඛිතන්ති. ගොබායිතකාදීති පාකටානෙව. තානිපි හි මනුස්සා ඡඩ්ඛිතන්ති.

ධජං උස්සාපෙත්වාති නාවං ආරොහන්තෙහි වා යුද්ධං පවිසන්තෙහි වා ධජයට්ඨිං උස්සාපෙත්වා තත්ථ බද්ධං පාරුතවිවරං, තෙහි ඡඩ්ඛිතන්ති අධිප්පායො.

සාදකභික්ඛුනාති ගහපතිවිවරස්ස සාදියනහික්ඛුනා. එකමාසමත්තන්ති විවරමාසසඤ්ඤිතං එකමාසමත්තං. විතක්කෙතුං වට්ටති, න තතො පරන්ති අධිප්පායො. සබ්බස්සාපි හි තණ්හානිග්ගහත්ථාය සාසනෙ පටිපත්තිති. පංසුකුලිකො අද්ධමාසෙනෙව කරොතිති අපරපට්ඨිකත්තා පටිලාභස්ස. ඉතරස්ස පන පරපට්ඨිකත්තා මාසමත්තං අනුඤ්ඤාතං. ඉති මාසද්ධං...පෙ.... විතක්කසන්තොසො විතක්කනස්ස පරිමිතකාලිකත්තා.

මහාථෙරං තත්ථ අත්තනො සභායං ඉච්ඡන්තොපි ගරුගාරවෙන ගාමද්වාරං “හන්තෙ ගම්ස්සාමි” ඉච්චෙවමාහ. මහාථෙරොපිස්ස අප්ඤ්ඤාසයං ඤාත්වා “අහං පාචුසො ගම්ස්සාමි”ති ආහ. “ඉමස්ස හික්ඛුනො විතක්කස්ස අවසරො මා හොතු”ති පඤ්ඤං පුච්ඡමානො ගාමං පාචිසි. උච්චාරපලිබ්දධොති උච්චාරෙන පිළිතො. තදා භගවතො දුක්කරකිරියානුස්සරණමුඛෙන තථාගතෙ උප්පන්තපිතිසොමනස්සවෙගස්ස බලවහාවෙන කිලෙසානං වික්ඛම්භිතත්තා තස්මිංයෙව...පෙ.... තිණි එලානි පත්තො.

“කත්ථ ලභිස්සාමි”ති වින්තනාපි ලාභාසාපුබ්බිකාති තථා “අචිත්තෙත්වා”ති චුත්තං, “සුන්දරං ලභිස්සාමි, මනාපං ලභිස්සාමි”ති එවමාදිවින්තනාය කා නාම කථා. කථං පන වත්තබ්බන්ති ආහ “කම්මට්ඨානසීසෙනෙව

ගමන” න්ති, තෙන විවරං පටිච්ච කිඤ්චිපි න චිත්තෙනබ්බං එවාති දස්සෙති.

අපෙසලො අප්පතිරූපායපි පරියෙසනාය පච්චයො භවෙය්‍යාති “පෙසලං භික්ඛුං ගහෙත්වා” ති චුත්තං.

ආහරියමානන්ති සුසානාදීසු පතිතකං වත්ථං “ඉමෙ භික්ඛු පංසුකුලපරියෙසනං වරන්ති” ති ඤත්වා කෙනචි පුරිසෙන තතො ආනියමානං.

එවං ලද්ධං ගණ්හන්තස්සාපිති එවං පටිලාභසන්තොසං අකොපෙත්වාච ලද්ධං ගණ්හන්තස්සාපි. අත්තනො පභොනකමත්තෙනෙවාති යථාලද්ධානං පංසුකුලවත්ථානං එකපට්ටදුපට්ටානං අත්ථාය අත්තනො පභොනකපමාණෙනෙව, අවධාරණෙන උපරිපච්චාසං නිවත්තෙති.

ගාමෙ භික්ඛාය ආභිණ්ඩන්තෙන සපදානවාරිනා විය ද්වාරපටිපාටියා වරණං ලොලුප්පච්චජ්ජනං නාම විවරලොලුප්පස්ස දුරසමුස්සාරිතත්තා.

යාපෙතුන්ති අත්තභාවං පවත්තෙතුං.

ධොවනුපගෙනාති ධොවනයොග්ගෙන.

පණ්ණානීති අමිඛජමිඛාදිපණ්ණානී.

අකොපෙත්වාති සන්තොසං අකොපෙත්වා . පභොනකනීභාරෙනෙවාති අන්තරවාසකාදීසු යං කාතුකාමො, තස්ස පභොනකනියාමෙනෙව යථාලද්ධං ථුලසුඛමාදිං ගහෙත්වා කරණං.

තිමණ්ඩලපට්ච්ඡාදනමත්තස්සෙවාති “නිවාසනං වෙ නාභිමණ්ඩලං; ජාණුමණ්ඩලං, ඉතරං වෙ ගලවාටමණ්ඩලං, ජාණුමණ්ඩල” න්ති එවං තිමණ්ඩලපට්ච්ඡාදනමත්තස්සෙව කරණං; තං පන අත්ථතො තිණ්ණං විවරානං භෙට්ඨිමන්තෙන චුත්තපරිමාණමෙව භොති.

අවිචාරෙත්වාති න විචාරෙත්වා.

කුසිඛන්ධනකාලෙති මණ්ඩලානි යොජෙත්වා සිඛිඛනකාලෙ. සත්තවාරෙති සත්තසිඛිඛනවාරෙ.

කප්පබ්බන්දුඅපදෙසෙන කස්සපි විකාරස්ස අකරණං කප්පසන්තොසො.

සීතපටිසාතාදි අත්ථාපත්තිතො සිප්ඤ්ඤිති මුඛ්‍යමෙව විවරපරිභොගෙ පයොජනං දස්සෙතුං “භිරිකොපිනපට්ච්ඡාදනමත්තවසෙනා” ති චුත්තං. තෙනාහ භගවා “යාවදෙව භිරිකොපිනපට්ච්ඡාදනත්ථ” න්ති (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.68; මහානි. 162).

වට්ටති , න තාවතා සන්තොසො කුප්පති සම්භාරානං, දක්ඛිණෙය්‍යානඤ්ච අලාභතො.

සාරණියධම්මෙ යත්වාති සිලවන්තෙහි භික්ඛුහි සාධාරණතො පරිභොගෙ යත්වා.

“ඉතී” තිආදිනා පයමස්ස අරියවංසස්ස පංසුකුලිකඛිගතෙවිවරිකඛිගානං, තෙසඤ්ච තස්ස පච්චයනං දස්සෙත්තො ඉති ඉමෙ ධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සමුට්ඨාපකා, උපත්ථම්භකා වාති දීපෙති. එස න යො ඉතො පරතොපි.

“සන්තුට්ඨො භොති වණ්ණවාදී” ති එත්ථ වතුක්කොට්ඨකං සම්භවති, තත්ථ වතුත්ථොයෙව පක්ඛො සත්ථාරා වණ්ණිකො ථොම්මොති මහාපෙරෙන තථා දෙසනා කතා. එකො සන්තුට්ඨො භොති, සන්තොසස්ස වණ්ණං න කපෙති සෙය්‍යථාපි ථෙරො නාලකො (සුත්තනිපාතෙ නාලකසුත්තෙ විත්ථාරො) එකො න සන්තුට්ඨො භොති, සන්තොසස්ස වණ්ණවාදී සෙය්‍යථාපි උපනන්දො සක්‍යපුත්තො (පාරා. 515, 527, 532, 537 වාක්‍යබන්ධෙසු විත්ථාරො). එකො නෙව සන්තුට්ඨො භොති, න සන්තොසස්ස වණ්ණං කපෙති. සෙය්‍යථාපි ථෙරො ලාච්ඡායී (ථෙරගා. අට්ඨ. 2. උදාසිත්ථෙරගාථාවණ්ණනා) එකො සන්තුට්ඨො වෙව භොති, සන්තොසස්ස ව වණ්ණවාදී සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාකස්සපො.

අනෙසනන්ති අයුත්තං එසනං. තෙනාහ “අප්පතිරූප” න්ති, සාසනෙ ධීතානං න පතිරූපං අසාරුප්පං අයොග්‍යං. කොහඤ්ඤං කරොන්තොති විවරුප්පාදනිමිත්තං පරෙසං කුහනං විම්භාපනං කරොන්තො. උත්තසනීති තණ්හාසන්තාසෙන උපරුපරි තසති. පරිතසනීති පරිතො තසති. යථා සබ්බෙ කායච්චිපයොගා තදත්ථා එව ජායන්ති,

එවං සබ්බභාගෙහි තසති. ගධිතං වුවච්ඡි ගද්ධො, සො චෙන්ථ අභිජ්ඣාලක්ඛණො අධිජ්ජෙතො. ගධිතං එතස්ස නත්ථිති අගධිතොති ආහ “අගධිතො...පෙ.... ලොභගිද්ධො”ති. මුවඡන්ති තණ්හාවසෙන මුය්හනං, තස්ස වා සමුස්සයං අධිගතං. අනාපන්තො අනුපගතො. අනොත්ථතොති අනජ්ඣොත්ථතො. අපරියොනද්ධොති තණ්හාජදනෙන අවිජාදිතො. ආදීනවං පස්සමානොති දිට්ඨධම්මිකං, සම්පරායිකඤ්ච දොසං පස්සන්තො. ගධිතපරිභොගතො නිස්සරති එතෙනාති නිස්සරණං, ඉදමත්ථිකතා, තං පජානාතිති නිස්සරණපඤ්ඤො. තෙනාහ “යාවදෙව...පෙ.... පජානන්තො”ති.

නෙවත්තානුක්කංසෙතීති අත්තානං නෙව උක්කංසෙති න උක්ඛිපති න උක්කට්ඨතො දහති. “අහ”න්තිආදි උක්කංසනාකාරදස්සනං. න වම්භෙතීති න හිළයති නිහීනතො න දහති. තස්මිං විවරසන්තොසෙති තස්මිං යථාචුත්තෙ විසතිවිධෙ විවරසන්තොසෙ . කාමඤ්චෙන්ථ චුත්තජපකාරසන්තොසග්ගහණෙන විවරහෙතු අනෙසනාපජ්ජනාදිපි ගහිතමෙව තස්මිං සති තස්ස භාවතො, අසති ච අභාවතො, වණ්ණවාදිතානන්තුක්කංසනා පරවම්භනාති පන ගහිතාති න භොන්තිති “වණ්ණවාදිතාදීසු වා”ති විකප්පො චුත්තො. එත්ථ ව “දක්ඛො”තිආදි යෙසං ධම්මානං වසෙනස්ස යථාචුත්තසන්තොසාදි ඉජ්ඣති, තං දස්සනං. තත්ථ “දක්ඛො”ති ඉමිනා තෙසං සමුට්ඨාපනපඤ්ඤං දස්සෙති, “අනලසො”ති ඉමිනා පග්ගණ්හනවිරියං, “සම්පජානො”ති ඉමිනා පාටිභාරියපඤ්ඤං “පටිස්සතො”ති ඉමිනා තත්ථ අසම්මොසචුත්තිං දස්සෙති.

පිණ්ඩපාතො ජාතිතබ්බොති පහෙදතො පිණ්ඩපාතො ජාතිතබ්බො. පිණ්ඩපාතක්ඛෙත්තන්ති පිණ්ඩපාතස්ස උප්පත්තිට්ඨානං. පිණ්ඩපාතසන්තොසො ජාතිතබ්බොති පිණ්ඩපාතෙ සන්තොසො පහෙදතො ජාතිතබ්බො. ඉධ හෙසජ්ජම්පි පිණ්ඩපාතගතිකමෙව. ආහරිතබ්බතො හි සජ්ජිආදීනම්පි ගහණං කතං.

පිණ්ඩපාතක්ඛෙත්තං පිණ්ඩපාතස්ස උප්පත්තිට්ඨානං. ඛෙත්තං විය ඛෙත්තං. උප්පජ්ජති එත්ථ, එතෙනාති ව උප්පත්තිට්ඨානං. සඬ්ඝතො වා හි භික්ඛුනො පිණ්ඩපාතො උප්පජ්ජති උද්දෙසාදිවසෙන වා. තත්ථ සකලස්ස සඬ්ඝස්ස දාතබ්බං භත්තං සඬ්ඝභත්තං. කතිපයෙ භික්ඛු උද්දිස්සිත්වා උද්දෙසෙන දාතබ්බං භත්තං උද්දෙසභත්තං. නිමන්තෙත්වා දාතබ්බං භත්තං නිමන්තනං. සලාකදානවසෙන දාතබ්බං භත්තං සලාකභත්තං . එකස්මිං පක්ඛෙ එකදිවසං දාතබ්බං භත්තං පක්ඛිකං. උපොසථෙ දාතබ්බං භත්තං උපොසථිකං. පාටිපද්දිවසෙ දාතබ්බං භත්තං පාටිපදිකං. ආගන්තුකානං දාතබ්බං භත්තං ආගන්තුකභත්තං. ධුරගෙහෙ එව ය්පෙත්වා දාතබ්බං භත්තං ධුරභත්තං. කුට්ටි උද්දිස්ස දාතබ්බං භත්තං කුට්ඨභත්තං. ගාමවාසිආදීහි වාරෙන දාතබ්බං භත්තං වාරභත්තං. විහාරං උද්දිස්ස දාතබ්බං භත්තං විහාරභත්තං. සෙසාති පාකටානෙව.

චිතක්කෙති “කත්ථ නු බො අහං අජ්ජ පිණ්ඩාය වරිස්සාමි”ති. “කත්ථ පිණ්ඩාය වරිස්සාමා”ති ථෙරෙන චුත්තෙ “අසුකගාමෙ භන්තෙ”ති කාමමෙතං පටිච්චනදානං , යෙන පන චිත්තෙන “චිත්තෙත්වා”ති චුත්තං, තං සන්ධායාහ “එත්තකං චිත්තෙත්වා”ති. තතො පටිඨායාති චිතක්කමාළකෙ යත්වා චිතක්කිතකාලතො පටිඨාය. “තතො පරං චිතක්කෙත්තො අරියවංසා චුතො භොතී”ති ඉදං තිණ්ණම්පි අරියවංසිකානං වසෙන ගහෙතබ්බං, න එකචාරිකස්සෙව. සබ්බොසි හි අරියවංසිකො එකචාරමෙව චිතක්කෙතුං ලහති, න තතො පරං. පරිබාහිරොති අරියවංසිකභාවතො බහිභුතො. ස්වායං චිතක්කසන්තොසො කම්මට්ඨානමනසිකාරෙන න කුප්පති, විසුජ්ඣති ව. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. තෙනෙවාහ “කම්මට්ඨානසිසෙන ගන්තබ්බ”න්ති.

ගහෙතබ්බමෙවාති අට්ඨානජපයුත්තො එව-සද්දො. යාපනමත්තමෙව ගහෙතබ්බන්ති යොජෙතබ්බං.

එත්ථාති එතස්මිං පිණ්ඩපාතපටිග්ගහණෙ. අජ්ජන්ති අත්තතො යාපනපමාණතොපි අජ්ජං. ගහෙතබ්බං දායකස්ස චිත්තාරාධනත්ථං. පමාණෙනෙවාති අත්තතො යාපනජපමාණෙනෙව අජ්ජං ගහෙතබ්බං. “පමාණෙන ගහෙතබ්බ”න්ති එත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “පටිග්ගහණස්මිඤ්ඤි”තිආදි චුත්තං. මක්ඛෙතීති විද්ධංසෙති අපනෙති. විනිපාතෙතීති විනාසෙති අට්ඨානවිනිශ්ඨාගෙන. සාසනන්ති සත්ථු සාසනං අනුසිට්ඨිං. න කරොති නජ්ජප්පජ්ජති.

සපදානචාරිතො විය ද්වාරපටිපාටියා වරණං ලොලුප්පවිච්ඡිනසන්තොසොති ආහ “ද්වාරපටිපාටියා ගන්තබ්බ”න්ති.

හරාපෙත්වාති අධිකං අපනෙත්වා.

ආහාරගෙධතො නිස්සරති එතෙනාති නිස්සරණං. ජීසව්ජාය පටිවිනොදනත්ථං කථා, කායස්සඨිතිආදිපයොජනං පන අත්ථාපත්තිතො ආගතං එවාති ආහ “ජීසව්ජාය...පෙ.... සන්තොසො නාමා”ති.

නිදහිත්වා න පරිභුඤ්ජිතබ්බං තදහුපිති අධිජ්ජායො. ඉතරත්ථා පන සික්ඛාපදෙනෙව චාරිතං. සාරණියධම්මෙ යිතෙනාති සිලවන්තෙහි භික්ඛුහි සාධාරණභොගිභාවෙ යිතෙන.

සෙනාසනෙතාති සයනෙන, ආසනෙන ව. යත්ථ යත්ථ හි මඤ්චාදිකෙ, චිහාරාදිකෙ ව සෙති, තං සෙනං. යත්ථ යත්ථ පීඨාදිකෙ ආසති, තං ආසනං. තදුභයං එකතො කත්වා “සෙනාසන”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “මඤ්චො”තිආදි. තත්ථ මඤ්චො මසාරකාදි, තථා පීඨං. මඤ්චහිසි, පීඨහිසිති දුට්ඨා හිසි. චිහාරො පාකාරපරිච්ඡින්නො සකලො ආවාසො. “දීඝමුඛපාසාදො”ති කෙවි. අඛිඨයොගොති දීඝපාසාදො. “එකපස්සච්ඡදනකසෙනාසන”න්ති කෙවි. පාසාදොති චතුරස්සපාසාදො. “ආයතචතුරස්සපාසාදො”ති කෙවි. හම්මීයං මුණ්ඩච්ඡදනපාසාදො. ගුහාති කෙවලා පබ්බතගුහා. ලෙණං ද්වාරබන්ධං. අට්ටො බහලභිත්තිකං ගෙහං, යස්ස ගොපානසියො අග්ගභෙත්වා ඉට්ඨකාහි එව ඡදනං හොති. “අට්ටාලකාකාරෙන කරියති”තිපි වදන්ති. මාළො එකකුටසඬගහිතො අනෙකකොණො පතිස්සයවිසෙසො “වට්ටාකාරෙන කතසෙනාසන”න්ති කෙවි.

පිණ්ඩපාතෙ චුත්තනයෙනෙවාති “සාදකො භික්ඛු ‘අප්ප කත්ථ වසිස්සාමී’ති විතක්කෙති”තිආදිනා යථාරහං පිණ්ඩපාතෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො, “තතො පරං විතක්කෙන්නො අරියවංසා චුතො හොති පරිබාහිරො”ති, “සෙනාසනං ගවෙසන්තෙනාපි”කුහිං ලභිස්සාමී”ති අවින්තෙත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ගන්තබ්බ”න්ති ව එවමාදි සබ්බං පුරිමනයෙනෙව.

කස්මා පනෙත්ථ පච්චයසන්තොසං දස්සෙන්නෙන මහාපෙරෙන ගිලානපච්චයසන්තොසො න ගහිතොති? න බො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බන්ති දස්සෙන්නො “ගිලානපච්චයො පන පිණ්ඩපාතෙ එව පච්චයො”ති ආහ, ආහරිතබ්බතාසාමඤ්ඤෙනාති අධිප්පායො. යදි එවං තත්ථ පිණ්ඩපාතෙ විය විතක්කසන්තොසාදයොපි පන්නරස සන්තොසා ඉච්ඡිතබ්බොති? නොති දස්සෙන්නො ආහ “තත්ථා”තිආදි. නනු චෙත්ථ ද්වාදසෙව ධුතඬිගාති විනියොගං ගතාති, එකං පන නෙසප්පීකඬිගං න කත්ථවි විනියුත්තන්ති ආහ “නෙසප්පීකඬිගං භාවනාරාමඅරියවංසං හජති”ති. අයඤ්ච අත්ථො අට්ඨකථාරුළ්භො එවාති දස්සෙන්නො “චුත්තම්පි චෙත”න්තිආදිමාහ.

“පථවිං පත්ථරමානො වියා”තිආදි අරියවංසදෙසනාය සුදුක්කරභාවදස්සනං මහාවිසයනාය තස්සා දෙසනාය. යස්මා නයසහස්සපට්මණ්ඩිතා හොති අරියමග්ගාධිගමාය විත්ථාරතො පචත්තියමානා දෙසනා යථා තං විත්තුප්පාදකණ්ඩෙ, අයඤ්ච භාවනාරාමඅරියවංසකථා අරියමග්ගාධිගමාය විත්ථාරතො පචත්තියමානා එවං හොතිති චුත්තං “සහස්සනස්පට්මණ්ඩිතං...පෙ.... දෙසනං ආරභී”ති. පටිපක්ඛට්ඨමනතො අභිමුඛභාවෙන රමණං ආරමණං ආරාමොති ආහ “අභිරතීති අත්ථො”ති. බාධිකරණානම්පි පදානං වසෙන භවති බාහිරත්ථසමාසො යථා “උරසිලොමො, කණ්ඨෙකාළොති ආහ “පහානෙ ආරාමො අස්සාති පහානාරාමො”ති. ආරම්භබ්බට්ඨෙන වා ආරාමො, පහානං ආරාමො අස්සාති පහානාරාමොති එවමෙත්ථ සමාසයොජනා වෙදිතබ්බො. “පජහන්තො රමති”ති එතෙන පහානාරාමසද්දානං කත්තුසාධනං, කම්මධාරයසමාසඤ්ච දස්සෙති. “භාවෙන්තො රමති”ති චුත්තත්තා භාවනාරාමොති එත්ථාපි එසෙව නයො.

කාමං “නෙසප්පීකඬිගං භාවනාරාමඅරියවංසං හජති”ති චුත්තං භාවනානුයොගස්ස අනුව්ඡවිකත්තා, නෙසප්පීකඬිගවසෙන පන නෙසප්පීකස්ස භික්ඛුතො එකච්චාහි ආපත්තිහි අනාපත්තිභාවොති තම්පි සඬගණ්හන්තො “තෙරසන්නං ධුතඬිගාන”න්ති වත්වා “චිතයං පත්වා ගරුකෙ යාතබ්බ”න්ති ඉච්ඡිතත්තා සල්ලෙඛස්ස අපරිච්චජනවසෙන පටිපත්ති නාම චිතයෙ ධීතස්සෙවාති ආහ “තෙරසන්නං...පෙ.... කථිතං හොති”ති. කාමං සුත්තාහිධම්මපිටකෙසුපි (දී. නි. 1.7.194; විහ. 508) තත්ථ තත්ථ සීලකථා ආගතා එව, යෙහි පන ගුණෙහි සීලස්ස වොදානං හොති, තෙසු කථිතෙසු යථා සීලකථාබාහුල්ලං චිතයපිටකං කථිතං හොති, එවං භාවනාකථාබාහුල්ලං සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකඤ්ච චතුත්ථෙන අරියවංසෙන කථිතමෙව හොතිති චුත්තං “භාවනාරාමෙන අවසෙසං පිටකද්වයං කථිතං හොති”ති. “සො තෙක්ඛම්මං භාවෙන්තො රමති”ති තෙක්ඛම්මපදං ආදිං කත්වා තත්ථ දෙසනාය පචත්තත්තා, සබ්බෙසම්පි වා සමථවිපස්සනාමග්ගධම්මානං යථාසකංපටිපක්ඛතො නික්ඛමනෙන තෙක්ඛම්මසඤ්ඤිතානං තත්ථ ආගතත්තා සො පායො “තෙක්ඛම්මපාළි”ති චුච්චන්ති ආහ “තෙක්ඛම්මපාළියා කථෙතබ්බො”ති. තෙනාහ අට්ඨකථායං “සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා තෙක්ඛම්මන්ති පචුච්චරෙ”ති (ඉතිචු. අට්ඨ. 109). දසුත්තරසුත්තන්ත පරියායෙනාති දසුත්තරසුත්තන්තධම්මෙන, දසුත්තරසුත්තන්තෙන (දී. නි. 3.350) ආගතනයෙනාති වා අත්ථො. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

සොති ජාගරියං අනුයුත්තො භික්ඛු. තෙක්ඛම්මන්ති කාමෙහි නික්ඛන්තභාවතො තෙක්ඛම්මසඤ්ඤිතං පයමප්ප්ඤ්ඤානුපචාරං. “සො අභිප්ප්ඤ්ඤා ලොකෙ පහායා”තිආදිනා (විහ. 508, 538) ආගතා පයමප්ප්ඤ්ඤානස්ස පුබ්බභාගභාවනාති ඉධාධිප්පෙනා, තස්මා “අබ්බාපාද”න්තිආදියුපි එවමෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං ඉභ්මජාලට්ඨකායං චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. සලපායාසානඤ්ඤි අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං, අට්ඨාරසන්නං මහාවිපස්සනානං, චතුත්තං අරියමග්ගානඤ්ච වසෙනෙත්ථ දෙසනා පචත්තාති.

“එකං ධම්මං භාවෙන්තො රමති, එකං ධම්මං පජහන්තො රමති”ති ව න ඉදං දසුත්තරසුත්තෙන ආගතනියාමෙන චුත්තං, තත්ථ පන “එකො ධම්මො භාවෙතබ්බො, එකො ධම්මො පහාතබ්බො”ති (දී. නි. 3.351) ව දෙසනා ආගතා. එවං සන්නෙපි යස්මා අත්ථතො හෙදො තත්ථී, තස්මා පටිසම්භිදාමග්ගෙ තෙක්ඛම්මපාළියං (පටි. ම. 1.24, 3.41) ආගතනිභාරෙනෙව “එකං ධම්මං භාවෙන්තො රමති, එකං ධම්මං පජහන්තො රමති”ති චුත්තං. එස නයො සෙසවාරසුපි. යස්මා වායං අරියවංසදෙසනා නාම සත්ථු පඤ්ඤත්තාව සත්ථාරා හි දෙසිතං දෙසනං ආයස්මා

ධම්මසේනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරො සඬ්ගායනවසෙන ඉධානෙසි , තස්මා මහාඅරියවංසසුත්තෙ සන්ථුදෙසනානිභාරෙන නිගමනං දස්සෙන්නො “එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු භාවනාරාමො භොති”ති ආහ. එසෙව නයො ඉතො පරෙසු සතිපට්ඨානපරියායඅභිධම්මනිද්දෙසපරියායෙසුපි. කාමඤ්චෙත්ථ කායානුපස්සනාවසෙනෙව සඬ්ඛිපිත්වා යොජනා කතා, එකවිසතියා පන ධානානං වසෙන චිත්ථාරතො යොජනා වෙදිතබ්බා. “අනිච්චතො” (විසුද්ධි. ටී. 2.698) තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාසු චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

310. සංවරාදිනං සාධනවසෙන පදහති එත්ථ, එතෙහිති ව පට්ඨානානි. උත්තමචිරියානිති සෙට්ඨචිරියානි විසිට්ඨස්ස අත්ථස්ස සාධනතො. සංවරත්තස්ස උප්පන්නචිරියන්ති යථා අභිජ්ඣාදයො න උප්පජ්ජන්ති, එවං සතියා උපට්ඨාපනෙ වක්ඛාදිනං පිදගනෙ අනලසස්ස උප්පන්නචිරියං. පජ්ජන්තස්සාති විනොදෙන්තස්ස. උප්පන්නචිරියන්ති තස්සෙව පජ්ජනස්ස සාධනවසෙන පවත්තචිරියං. භාවෙන්තස්ස උප්පන්නචිරියන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සමාධිනිමිත්තන්ති සමාධි එව. පුරිමුප්පන්නසමාධි හි පරතො උප්පජ්ජනකසමාධිපට්ඨෙකස්ස කාරණං භොතිති “සමාධිනිමිත්ත”න්ති චුත්තං.

උපට්ඨිවෙකත්තාති ඛන්ධුපට්ඨිආදිඋපට්ඨි විචිත්තත්තා විනිස්සටත්තා. තං ආගම්මාති තං නිබ්බානං මග්ගෙන අධිගමහෙතු. රාගාදයො චිරජ්ජන්ති එත්ථ, එතෙනාති වා විරාගො. එවං නිරොධොපි දට්ඨබ්බො. යස්මා ඉධ ඛොජ්ඣාසිතා මිස්සකවසෙන ඉච්ඡිතා, තස්මා “ආරම්මණවසෙන අධිගන්තබ්බවසෙන වා”ති චුත්තං. තත්ථ අධිගන්තබ්බවසෙනාති තංනිත්තතාවසෙන. වොස්සග්ගපරිණාමිත්ති වොස්සජ්ජනවසෙන පරිණාමිතං පරිච්චජනවසෙන වෙව පක්ඛන්දනවසෙන ව පරිණමනසිලං. තෙනාහ “ද්වෙ වොස්සග්ගා”තිආදි. ඛන්ධානං පරිච්චජනං නාම තප්පට්ඨිආදිකිලෙසප්පහනවසෙනාති යෙනාකාරෙන විපස්සනා කිලෙසෙ පජ්ජති, තෙනෙවාකාරෙන තංනිමිත්තකෙ, ඛන්ධෙ ව “පජ්ජති”ති වත්තබ්බතං අරහතිති ආහ “විපස්සනා...පෙ.... පරිච්චජති”ති. යස්මා විපස්සනා චුට්ඨානගාමිනිභාවං පාපුණන්ති නිත්තපොණපබ්භාරභාවෙන එකංසතො නිබ්බානං “පක්ඛන්දති”ති වත්තබ්බතං ලහති, මග්ගො ව සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසෙ, ඛන්ධෙ ව පරිච්චජති, තස්මා යථාක්කමං විපස්සනාමග්ගානං වසෙන පක්ඛන්දනපරිච්චාගවොස්සග්ගාපි වෙදිතබ්බා. වොස්සග්ගත්ථායාති පරිච්චාගවොස්සග්ගත්ථාය වෙව පක්ඛන්දනවොස්සග්ගත්ථාය ව. පරිණමතිති පරිපච්චති. තං පරිණමනං චුට්ඨානගාමිනිභාවප්පත්තියා වෙව අරියමග්ගභාවප්පත්තියා ව ඉච්ඡිතන්ති ආහ “විපස්සනාභාවඤ්චෙව මග්ගභාවඤ්ච පාපුණාති”ති. සෙසපදෙසුති “ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාසිතං භාවෙති”තිආදිසු සෙසසම්බොජ්ඣාසිතකොට්ඨාසෙසු.

හද්දකන්ති අහද්දකානං නිවරණාදිපාපධම්මානං වික්ඛම්භනෙන රාගවිධමනෙන එකන්තහිත්තා, දුල්ලහන්තා ව හද්දකං සුන්දරං. න හි අඤ්ඤං සමාධිනිමිත්තං එවංදුල්ලහං, රාගස්ස ව උජුච්චවනිකභූතං අත්ථී. අනුරක්ඛති එත්ථ අනුරක්ඛනා නාම අධිගතසමාධිතො යථා න පරිහානි භොති, එවං පටිපත්ති, සා පන තප්පට්ඨිපක්ඛට්ඨමනෙනාති ආහ “සමාධි”තිආදි. අට්ඨිකසඤ්ඤාදිකාති අට්ඨිකජ්ඣානාදිකා. සඤ්ඤාසිසෙන හි ඥානං වදති.

එකපට්ඨෙධවසෙන චතුසච්චධම්මෙ ඤාණන්ති චතුසු අරියසච්චෙසු එකාභිසමයවසෙන පවත්තඤාණං, මග්ගඤාණන්ති අත්ථො. චතුසච්චන්තොගධත්තා චතුසච්චබ්භන්තරෙ නිරොධධම්මෙ නිබ්බානෙ ඤාණං, තෙන ඵලඤාණං වදති. යස්මා මග්ගානන්තරස්ස ඵලස්ස මග්ගානුගුණා පවත්ති, යතො තංසමුදයපක්ඛියෙසු ධම්මෙසු පටිප්පස්සද්ධිප්පහනවසෙන පවත්තති, තස්මා නිරොධසච්චෙපි යො මග්ගස්ස සච්ඡිකිරියාභිසමයො, තදනුගුණා පවත්තිති ඵලඤාණස්සෙව ධම්මෙ ඤාණතා චුත්තා, න යස්ස කස්සචි නිබ්බානාරම්මණස්ස ඤාණස්ස . තෙන චුත්තං “යථාහා”තිආදි. එත්ථ ව මග්ගපඤ්ඤා තාව චතුසච්චධම්මස්ස පටිච්ඡික්ඛනතො ධම්මෙඤාණං නාම භොතු, ඵලපඤ්ඤා පන කථන්ති වොදනා සොධිතා භොති නිරොධධම්මං ආරබ්භ පවත්තනතො. දුට්ඨාපි හි පඤ්ඤා අපරප්පට්ඨයනාය අත්තපච්චක්ඛතො අරියසච්චධම්මෙ කිච්චතො ව ආරම්මණතො ව පවත්තත්තා “ධම්මෙඤාණ”න්ති වෙදිතබ්බා. අරියසච්චෙසු හි අයං ධම්ම-සද්දො තෙසං අවිපරිතසභාවත්තා, සඬ්ඛිතප්පට්ඨො වා අරියමග්ගො, තස්ස ව ඵලධම්මො. තත්ථ පඤ්ඤා තංසහගතා ධම්මෙඤාණං.

අන්වයෙඤාණන්ති අනුගමනඤාණං. පච්චක්ඛතො දිස්වාති වත්තාරි සච්චාති මග්ගඤාණෙන පච්චක්ඛතො පටිච්ඡික්ඛිත්වා. යථා ඉදානීති යථා එතරහි පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං, එවං අතීතෙපි අනාගතෙපි පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චමෙවාති ව සරික්ඛට්ඨෙත චුත්තං. එස නයො සමුදයසච්චෙ, මග්ගසච්චෙ ව. අයමෙවාති අවධාරණෙ. නිරොධසච්චෙ පන සරික්ඛට්ඨෙත තත්ථී තස්ස නිච්චත්තා, එකසභාවත්තා ව. එවං තස්ස ඤාණස්ස අනුගතියං ඤාණන්ති තස්ස ධම්මෙඤාණස්ස “එවං අතීතෙපි”තිආදිනා අනුගතියං අනුගමනෙ අන්වයෙ ඤාණං. ඉදං අන්වයෙ ඤාණන්ති යොජනා. “තෙනාහා”තිආදිනා යථාචුත්තමත්ථං පාළියා විභාවෙති. සොති ධම්මෙඤාණං පත්ථා යීතො භික්ඛු. ඉමීනා ධම්මෙනාති ධම්මගොචරත්තා ගොචරවොහාරෙන “ධම්මො”ති චුත්තෙනමග්ගඤාණෙන, උපයොගත්ථෙ වා කරණවචනං, ඉමීනා ධම්මෙන ඤාතෙනාති ඉමං චතුසච්චධම්මං ඤාණෙන ජානිත්වා යීතෙන මග්ගඤාණෙනාති අත්ථො. දිට්ඨෙතාති දස්සනෙන සච්චධම්මං පස්සිත්වා යීතෙන. පත්තෙනාති සච්චානං පත්ථා යීතෙන. විදිතෙනාති සච්චාති විදිත්වා යීතෙන. පරියොගාල්ලෙනාති චතුසච්චධම්මං පරියොගාහෙත්වා යීතෙනාති එවං තාවෙන්ථ අභිධම්මට්ඨකථායං (විභ. අට්ඨ. 796) අත්ථො චුත්තො. දුට්ඨමපි පන මග්ගඵලඤාණං ධම්මෙඤාණං. පච්චෙකක්ඛණාය ව මූලං, කාරණඤ්ච නයනායනස්සාති දුට්ඨෙතාපි තෙන ධම්මෙනාති

න න යුජ්ජති. තථා චතුසච්චධම්මස්ස ඤාතත්තා, මග්ගඵලසඛ්ඛාතස්ස වා ධම්මස්ස සච්චපට්ඨෙධසම්පයොගං ගතත්තා නයනායනං භොතිති තෙන ඉමිනා ධම්මෙන ඤාණවිසයභාවෙන, ඤාණසම්පයොගෙන වා ඤාතෙතාති ච අත්ථො න න යුජ්ජතිති. අතීතානාගතෙ නයං නෙතිති අතීතෙ, අනාගතෙ ච නයං නෙති හරති පෙසෙති. ඉදං පන න මග්ගඤාණස්ස කිච්චං, පච්චෙක්ඛණඤාණකිච්චං, සත්ථාරා පන මග්ගඤාණං අතීතානාගතෙ නයනායනසදිසං කතං මග්ගමුලකත්තා. භාවිතමග්ගස්ස හි පච්චෙක්ඛණා නාම භොති. නයිදං අඤ්ඤං ඤාණුප්පාදනං නයනායනං, ඤාණස්සෙව පන පවත්තිවිසෙසොති.

පරෙසං චෙතසො පරිතො අයනං පරිච්ඡින්නං පරියො, තස්මිං පරියෙ. තෙනාහ “පරෙසං චිත්තපරිච්ඡෙදෙ”ති. අවසෙසං සම්මුතිමිහිඤාණං නාම “ඤාණ”න්ති සම්මතත්තා. වචනත්ථතො පන සම්මුතිමිහි ඤාණන්ති සම්මුතිමිහිඤාණං. ධම්මෙඤාණාදීනං විය හි සාතිසයස්ස පට්ඨෙධකිච්චස්ස අභාවා විසයොභාසනසඛ්ඛාතජානනසාමඤ්ඤෙන “ඤාණ”න්ති සම්මතෙසු අන්තොගධන්ති අත්ථො. සම්මුතිවසෙන වා පවත්තං සම්මුතිමිහිඤාණං සම්මුතිද්වාරෙන අත්ථස්ස ගහණතො. අවසෙසං වා ඉතරඤාණත්තයවිසභාගං ඤාණං තබ්බිසභාගසාමඤ්ඤෙන සම්මුතිමිහිඤාණමිහි පට්ඨන්තා සම්මුතිමිහිඤාණං නාම භොතිති.

කාමං සොතාපත්තිමග්ගඤාණාදීනි දුක්ඛඤාණාදීනියෙව, උක්ඛට්ඨන්තිද්දෙසෙන පනෙවමාහ “අරහත්තං පාපෙත්වා”ති. වට්ටතො නිග්ගච්ඡති එතෙතාති නිග්ගමනං, චතුසච්චකම්මට්ඨානං. පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ටං පවත්තිපවත්තිහෙතුභාවතො. ඉතරානි පන ද්වෙ විච්චට්ටං නිවත්තිනිවත්තිහෙතුභාවතො. අභිනිවෙසොති විපස්සනාහිනිවෙසො භොති ලොකියස්ස ඤාණස්ස විසභාගුපගමනතො. නො විච්චට්ටෙති විච්චට්ටෙ අභිනිවෙසො නො භොති අවිසයභාවතො. පරියත්තීති කම්මට්ඨානතත්ති. උග්ගහෙත්වානි වාචුග්ගතං කත්වා. උග්ගහෙත්වානි වා පාළිතො, අත්ථතො ච යථාරහං සච්චාධාරණපරිපුච්ඡනමනසානුපෙක්ඛනාදිවසෙන චිත්තෙන උද්ධං උද්ධං ගණ්හිත්වා. කම්මං කරොතිති නාමරූපපරිගහාදික්ඛමෙන යොගකම්මං කරොති.

යදි පුරිමෙසු ද්විසු එව විපස්සනාහිනිවෙසො, තෙසු එව උග්ගහාදි, කථමිදං චතුසච්චකම්මට්ඨානං ජානන්ති ආහ “ද්විසු”තිආදි. කාමං පච්ඡිමානිපි ද්වෙ සච්චානි අභිඤ්ඤායානි, පරිඤ්ඤායානා පන තත්ථ නත්ථිති න විපස්සනාබ්‍යාපාරො. කෙවලං පන අනුස්සවමත්තෙ යත්වා අච්චන්තපණ්ණිකභාවතො ඉට්ඨං, ආතප්පකතිරාමිසපිතිසඤ්ජනනතො කත්තං, උපරුපරි අභිරුච්ඡනනෙන මනස්ස වඩ්ඪනතො මනාපන්ති මනසිකාරං පවත්තෙති. තෙනාහ “නිරොධසච්චං නාමා”තිආදි. ද්විසු සච්චෙසුති ද්විසු සච්චෙසු විසයභුතෙසු , තානි ච උද්දිස්ස අසම්මොහපට්ඨෙධවසෙන පවත්තමානො හි මග්ගො තෙ උද්දිස්ස පවත්තො නාම භොතිති. තිණි දුක්ඛසමුදයමග්ගසච්චානි. කිච්චවසෙනානි අසම්මුය්හනවසෙන. එකන්ති නිරොධසච්චං. ආරම්මණවසෙනානි ආරම්මණකරණවසෙනපි අසම්මුය්හනකිච්චවසෙනපි තත්ථ පට්ඨෙධො ලබ්භතෙව. ද්වෙ සච්චානීති දුක්ඛසමුදයසච්චානි. දුද්දසත්තානි දට්ඨං අසක්කුණෙයාත්තා. ඔළාරිකා හි දුක්ඛසමුදයා, තිරච්ඡානගතානම්පි දුක්ඛං, ආභාරාදිසු ච අභිලාසො පාකට්ටො. පිළිනාදිආයුහනාදිවසෙනපි “ඉදං දුක්ඛං, ඉදං අස්ස කාරණං”න්ති යාථාවතො ඤාණෙන ඔගාහිතුං අසක්කුණෙයාත්තා තානි ගම්භීරානි. ද්වෙති නිරොධමග්ගසච්චානි. තානි සණ්ඨසුබ්බමභාවතො සභාවෙනෙව ගම්භීරතාය යාථාවතො ඤාණෙන දුරොගාහත්තා “දුද්දසානි”ති.

සොතාපත්තියඛිගාදිචතුක්කවණ්ණනා

311. සොතො නාම අරියසොතො පුරිමපදලොපෙන, තස්ස ආදිතො සබ්බපයං පජ්ජනං සොතාපත්ති, පයමමග්ගපට්ටලාභො. තස්ස අඛිගානි අධිගමුපායභුතානි කාරණානි සොතාපත්තියඛිගානි. තෙනාහ “සොතා...පෙ.... අත්ථො”ති. සන්තකායකම්මාදිතාය සන්තධම්මසමන්තාගමතො, සන්තධම්මපච්චෙදනතො ච සන්තො පුරිසානි සප්පුරිසා. තත්ථ යෙසං වසෙන චතුසච්චසම්පට්ඨෙධාවහං සද්ධම්මස්සවනං ලබ්භති, තෙ එව දස්සෙන්නො “බුද්ධාදීනං සප්පුරිසාන”න්ති ආහ . සන්තො සතං වා ධම්මොති සද්ධම්මො. සො හි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායදුක්ඛෙ, සංසාරදුක්ඛෙ ච අපනත්තෙ ධාරෙතීති එවමාදි ගුණානිසයයොගවසෙන සන්තො සංවිජ්ජමානො, පසත්ථො, සුන්දරො වා ධම්මො, සතං වා අරියානං ධම්මො, තෙසං වා තබ්බාචසාධකො ධම්මොති සද්ධම්මො, “ඉධ හික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති”තිආදිනා (අ. නි. 5.73) චුත්තා පරියත්ති. සා පන මහාවිසයතාය න සබ්බා සබ්බස්ස විසෙසාවහානි තස්ස තස්ස අනුච්ඡිකමෙව දස්සෙන්නො ආහ “සප්පායස්ස තෙපිටකධම්මස්ස සවන”න්ති. යොනිසොමනසිකාරො හෙට්ඨා චුත්තො එව. පුබ්බභාගපටිපත්තියානි විපස්සනානුයොගස්ස.

අවෙච්චප්පසාදෙනානි සච්චසම්පට්ඨෙධවසෙන බුද්ධාදීනං ගුණ ඤත්වා උප්පන්නප්පසාදෙන, සො පන පසාදො දෙවාදිසු කෙනවිපි අකම්පියතාය නිච්චලොති ආහ “අච්චප්පසාදෙනා”ති. එත්ථානි එතස්මිං චතුක්කත්තයෙ ආභාරචතුක්කෙ. ලුබ්භණ්ණවත්ථුවසෙනානි ඔදනකුම්මාසාදිකස්ස ලුබ්භස්ස වෙව පණ්ණස්ස ච වත්ථුතො වසෙන. සා පනායං ආභාරස්ස ඔළාරිකසුබ්බතො “කුම්භිලානං ආභාරං උපාදාය මොරානං ආභාරො සුබ්බමො”තිආදිනා (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.11) අට්ඨකථායං චිත්ථාරතො ආගතා එව.

ආරම්භකවිධිවිධානවලට ආරම්භකවිධිවිධානවලට පවත්නා පවත්නා පවත්නා වශෙන. තිවිධිනි එක්වනි යිනි, ආරම්භකවිධිවිධානවලට යිනි ආරම්භකවිධිවිධානවලට. තෙතෙතෙතෙත “රුපාරම්භක” න්තිආදි. ආරම්භකවිධිවිධානවලට වෙන්ට උපත්වම්භනත්වො වෙදිතබ්බො, න විසයලක්ඛණොව. උපත්වම්භනත්වො රුපං උපෙතීති රුපුපායං. තෙනාහ “රුපං උපගතං හුත්වා” න්තිආදි. රුපක්ඛන්ධං නිස්සාය තිවිධිනි තෙන විනා අප්පවත්තනතො, තන්ති රුපක්ඛන්ධං නිස්සාය යානප්පවත්තනං. එතන්ති “රුපුපාය” න්ති එතං වචනං. රුපක්ඛන්ධො ගොවරො පවත්තිවිධානං පව්වයො එතස්සාති රුපක්ඛන්ධගොවරං රුපං සහකාරිකාරණභාවෙන පතිට්ඨා එතස්සාති රුපප්පතිට්ඨං. ඉති තිහි පදෙහි අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං පති රුපක්ඛන්ධස්ස සහකාරිකාරණභාවොයෙවෙන්ට වුත්තො. උපසිත්තං විය උපසිත්තං, යථා බ්‍යාඤ්ජනෙහි උපසිත්තං සිනෙහිතං ඔදනං රුචිතං, පරිණාමයොග්‍යාඤ්ච, එවං නන්දියා උපසිත්තං සිනෙහිතං කම්මවිඤ්ඤාණං අභිරුචිතං හුත්වා විපාකයොග්‍යං හොතිති. ඉතරන්ති දොසසහගතාදිඅකුසලං, කුසලඤ්ච උපනිස්සයකොටියා උපසිත්තං හුත්වාති යොජනා. එවං පවත්තමානන්ති එවං රුපුපායන්ති දෙසනාභාවෙන පවත්තමානං. විපාකධම්මතාය වුද්ධිං...පෙ.... ආපජ්ජති. තත්ථාපි නිප්පරියායඵලනිබ්බන්තනවසෙන වුද්ධිං, පරියායඵලනිබ්බන්තනවසෙන විරුළුහිං, නිස්සන්දඵලනිබ්බන්තනවසෙන වෙපුල්ලං. දිට්ඨධම්මවෙදනීයඵලනිබ්බන්තනෙන වා වුද්ධිං, උපපජ්ජවෙදනීයඵලනිබ්බන්තනවසෙන විරුළුහිං, අපරාපරියායඵලනිබ්බන්තනවසෙන වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති යොජනා. එකන්තතො වෙදනුපායාදිවසෙන පත්ති නාම අරුපහවෙ යෙවති ආහ “ඉමෙහි පනා” න්තිආදි. එවඤ්ච කත්වා පාළියං කතං වා-සද්දග්ගහණඤ්ච සමන්ථිතං හොති. “රුපුපාය” න්තිආදිනා යථා අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස උපනිස්සයහුතා රුපාදයො ගස්හන්ති, එවං තෙන නිබ්බන්තෙතබ්බාපි තෙ ගස්හන්ති අධිප්පායෙන “චතුක්කවසෙන...පෙ.... න වුත්ත” න්ති ආහ. විපාකොපි හි ධම්මො විපාකධම්මවිඤ්ඤාණං උපගතං නාම හොති තථා නන්දියා උපසිත්තත්තා. තෙනාහ “නන්දුපසෙවන” න්ති. විත්ථාරිකානෙව සිඬගාලසුත්තෙ.

හවති එතෙන ආරොග්‍යන්ති හවො, ගිලානපව්වයො. පරිවුද්ධො හවො අහවො. වුද්ධිඅත්ථො හි අයං අකාරො යථා “සංවරාසංවරො, (පාරා. පයමමහාසඬගීතිකථා; දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා) ඵලාඵලං” ති ව . තෙලමධුචාණිකාදීනීති ආදි-සද්දෙන සප්පිනවනීතානං ගහණං, තෙලාදීනං ගහණඤ්චෙන්ට නිදස්සනමත්තං. සබ්බස්සාපි ගිලානපව්වයස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො. අථ වා හවාහවොති වුද්ධකො වෙව මහන්තො ව උපපත්තිහවො වෙදිතබ්බො. එවඤ්ච සති “ඉමෙසං පනා” න්තිආදිවචනං සමන්ථිතං හොති. හවුපපත්තිපහනත්ථො හි විසෙසතො චතුත්ථඅරියවංසො. තණ්හුප්පාදානන්ති තණ්හුප්පත්තිනං, විචරාදිහෙතු උප්පජ්ජනකතණ්හානන්ති අත්ථො. පධානකරණකාලෙති භාවනානුයොගක්ඛණෙ. සිතාදීනි න බමතීති භාවනාය පුබ්බභාගකාලං සන්ධාය වුත්තං. බමතීති සහති අභිහවති. විතක්කසමනන්ති නිදස්සනමත්තං. සබ්බෙසමපි කිලෙසානං සමනවසෙන පවත්තා පටිපදා.

සමාධිකුමාරාදිහෙදො ධම්මො පජ්ජති පටිපජ්ජීයති එතෙනාති ධම්මපදං. අනභිජ්ඣාව ධම්මපදං. අනභිජ්ඣාධම්මපදං. අයං තාව අලොභපක්ඛෙ නයො, ඉතරපක්ඛෙ පන අනභිජ්ඣාපධානො ධම්මකොට්ඨාසො අනභිජ්ඣාධම්මපදං. අකොපොති අදොසො, මෙත්තාති අත්ථො. සුප්පට්ඨිතසතීති කායාදිසු සම්මදෙව උපට්ඨිතා සති. සතිසීසෙනාති සතිපධානමුඛෙන. සමාධිපධානත්තා කුමාරානං “සමාපත්ති වා” ති වුත්තං. කාමං සවිඤ්ඤාණකඅසුභෙහි කුමාරභාවනා අලොභප්පධානා හොති කායස්ස ජිගුච්ඡනෙන, පටික්කුලාකාරග්ගහණවසෙන ව පවත්තනතො, සත්තවිධඋග්ගහකොසල්ලාදිවසෙන පනස්සා පවත්ති සතිපධානාති තතියධම්මපදෙනෙව නං සඬගණ්හිතුකාමො “දස අසුභවසෙන වා” ති ආහ. හිතුපසංභාරාදිවසෙන පවත්තනතො බ්‍රහ්මචරභාවනා බ්‍යාපාදවිරොධිති අබ්‍යාපාදප්පධානාති ආහ “චතුබ්‍රහ්ම...පෙ.... ධම්මපද” න්ති. තත්ථ අධිගතාති කුමාරාදීනීති යොජනා. ගමනාදිතො ආහාරස්ස පටික්කුලභාවසල්ලක්ඛණං සඤ්ඤාය ථීරභාවෙනෙව හොති තස්සා ථීරසඤ්ඤාපදට්ඨානත්තාති ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤාපි තතියධම්මපදෙ එව සඬගහං ගතා. ආරුප්පසමාධිඅභිඤ්ඤානං අධිට්ඨානභාවතො කසිණභාවනා, සත්තවිධබ්බොජ්ඣාසනවිජ්ජාච්ඡිත්තිපාරිසුරිහෙතුතො ආනාපානෙසු පයමආනාපානභාවනා විසෙසතො සමාධිපධානාති සා චතුත්ථධම්මපදෙන සඬගහිතා. චතුර්ධාතුවචත්ථානවසෙන අධිගතාති එත්ථෙව සඬගහෙනබ්බාති සීයුං, පඤ්ඤාපධානතාය පන න සඬගහිතාති.

ධම්මසමාදානෙසු පයමං අවෙලකපටිපදා එතරහි ව දුක්ඛභාවතො, අනාගතෙහි අපායදුක්ඛවට්ටදුක්ඛාවහතො. අවෙලකපටිපදාති ව නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං ඡන්තපරිබ්බොජකානම්පි උභයදුක්ඛාවහපටිපත්තිදස්සනතො. දුතියං... පෙ.... බ්‍රහ්මචරියවරණං එතරහි සතිපි දුක්ඛෙ ආයතිං සුබාවහත්තා. කාමෙසු පාතබ්‍යතා යථාකාමං කාමපරිහොගො. අලභමානස්සාපිති පි-සද්දෙන කො පන වාදො ලභමානස්සාති දස්සෙති.

දුස්සීලාදිපාපධම්මානං බම්භනං පටිබන්ධනං බන්ධවට්ඨො, සො පන සීලාදි ඵවාති ආහ “ගුණවට්ඨො බන්ධවට්ඨො” ති. ගුණවිසයතාය බන්ධ-සද්දස්ස ගුණත්ථතා වෙදිතබ්බො. විමුක්තික්ඛන්ධොති පටිපක්ඛතො සුට්ඨු විමුක්තා ගුණධම්මා අධිප්පෙනා, න අවිමුක්තා, නාපි විමුච්චමානාති තෙහි සහ දෙසනං ආරුළුහා සීලක්ඛන්ධාදයොපි තයොති ආහ “ඵලසීලං අධිප්පෙනං, චතුසුපි යානෙසු ඵලමෙව වුත්ත” න්ති ව. එතෙනෙව වෙන්ට විමුක්තික්ඛන්ධොති ඵලපරියාපන්තා සම්මාසඬකප්පවායාමසතියො අධිප්පෙනාති වෙදිතබ්බං.

උපත්ප්‍රමාණවශෙන සම්පයුක්තධම්මානං තත්ප්‍ර චීරභාවෙන පවත්තනතො, එතෙනෙව අභිරිකඤ්ජනාත්තප්පානම්පි සවිසයෙ ඛලට්ඨො සිද්ධො වෙදිතබ්බො. න හි තෙසං පටිපක්ඛෙහි අකම්පියට්ඨො එකන්තිකො. හිරොත්තප්පානඤ්චි අකම්පියට්ඨො සාතිසයො කුසලධම්මානං මහාඛලභාවතො, අකුසලානඤ්ච දුබ්බලභාවතො. තෙනාහ භගවා “අබ්බා නං ඛලියන්ති, මද්දන්තෙ නං පරිස්සයා”ති (සු. නි. 776; මහානි. 5; නෙත්ති. පටිනිද්දෙසවාරෙ 5) බොධිපක්ඛියධම්මවසෙනායං දෙසනාති “සමච්චිපස්සනාමග්ගවසෙනා”ති වුත්තං.

අධිති උපසග්ගමන්තං, න “අධිචිත්ත”න්තිආදිසු (ධ. ප. 185) විය අධිකාරාදිඅත්ථං. කරණාධිකරණභාවසාධනවසෙන අධිට්ඨාන-සද්දස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො “තෙන වා”තිආදිමාහ. තෙන අධිට්ඨානෙන තිට්ඨන්ති අත්තතො සම්මාපටිපත්තියං ගුණාධිකා පුරිසා, තෙ එව තත්ප්‍ර අධිට්ඨානෙ තිට්ඨන්ති සම්මාපත්තියා, යානමෙව අධිට්ඨානමෙව සම්මාපටිපත්තියන්ති යොජනා. පයමෙන අධිට්ඨානෙන. අග්ගඵලපඤ්ඤාති උක්කට්ඨන්තිද්දෙසොයං. කිලෙසුපසමොති කිලෙසානං අච්චන්තවුපසමො . පයමෙන නයෙන අධිට්ඨානාති එකදෙසතොව ගහිතාති, න නිප්පදෙසතොති නිප්පදෙසතොව තාති දස්සෙතුං “පයමෙන වා”තිආදි වුත්තං. “ආදිං කත්වා”ති එතෙන කුමානාහිඤ්ඤාපඤ්ඤාඤ්චෙව මග්ගපඤ්ඤාඤ්ච සඬගණ්හාති. වච්චිවං ආදිං කත්වාති ආදි-සද්දෙන චිරතිසච්චං සඬගණ්හාති. තතියෙන ආදි-සද්දෙන කිලෙසානං චිත්තකමපරිච්චාගං, පරිසුට්ඨානපරිච්චාගං, හෙට්ඨිමග්ගෙහි අනුසයපරිච්චාගඤ්ච සඬගණ්හාති. “චිත්තමභිතෙ කිලෙසෙ”ති එතෙන සමාපත්තීහි කිලෙසානං චිත්තමභිතවසෙන වුපසමං වත්වා ආදි-සද්දෙන හෙට්ඨිමග්ගෙහි කාතබ්බං තෙසං සමුච්චෙදවසෙන වුපසමං සඬගණ්හාති. අරහත්තඵලපඤ්ඤා කථිතා උක්කට්ඨන්තිද්දෙසතොව, අඤ්ඤා වච්චිවච්චාදිනම්පි ගහණං සියා. නිබ්බානඤ්ච අසම්මොසධම්මතාය උත්තමට්ඨෙන සච්චං, සබ්බසංකිලෙසපරිච්චාගනිමිත්තතාය වාගො, සබ්බසඬාරූපසමභාවතො උපසමොති ව විසෙසතො වත්තබ්බතං අරහතීති ථෙරස්ස අධිප්පායො. පකට්ඨජානනඵලතාය පඤ්ඤා, අනවසෙසතො කිලෙසානඤ්චජන්තෙ ව වුපසන්තෙ ව උප්පන්තන්තා වාගො, උපසමොති ව විසෙසතො අග්ගඵලඤාණං වුච්චන්ති ථෙරො ආහ “සෙසෙහි අරහත්තඵලපඤ්ඤා කථිතා”ති.

පඤ්ඤාකරණාදිවතුක්කවණ්ණනා

312. කාළකන්ති මලීනං, චිත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණන්ති අත්ථො. තං පනෙත්ථ කම්මපථප්පත්තමෙව අධිප්පෙතන්ති ආහ “දසඅකුසලකම්මපථකම්ම”න්ති. කණ්හාභිජාතිහෙතුතො වා කණ්හං. තෙනාහ “කණ්හවිපාක”න්ති. අපායුපත්ති, මනුස්සෙසු ව දොහග්ගියං කණ්හවිපාකො. අයං තස්ස තමභාවො වුත්තො. නිබ්බත්තනතොති නිබ්බත්තාපනතො. පණ්ණරන්ති ඔදාතං, චිත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණන්ති අත්ථො. සුක්කාභිජාතිහෙතුතො වා සුක්කං. තෙනාහ “සුක්කවිපාක”න්ති. සග්ගුපපත්ති, මනුස්සෙසු සොහග්ගියඤ්ච සුක්කවිපාකො. අයං තස්ස ජොතිභාවො වුත්තො. උක්කට්ඨන්තිද්දෙසෙන පන “සග්ගෙ නිබ්බත්තනතො”ති වුත්තං, නිබ්බත්තාපනතොති අත්ථො. මිස්සකකම්මන්ති කාලෙන කණ්හං, කාලෙන සුක්කන්ති එවං මිස්සකවසෙන කතකම්මං. “සුබදුක්ඛවිපාක”න්ති වත්වා තත්ප්‍ර සුබදුක්ඛානං පවත්තිආකාරං දස්සෙතුං “මිස්සකකම්මඤ්ච”තිආදි වුත්තං. කම්මස්ස කණ්හසුක්කසමඤ්ඤා කණ්හසුක්කාභිජාතිහෙතුතායාති අපවයගාමිතාය තදුභයවිද්ධංසකස්ස කම්මක්ඛයකරකම්මස්ස ඉධ සුක්කපරියායොපි න ඉච්ඡිතොති ආහ “උභය...පෙ.... අයමෙත්ථ අත්ථො”ති. තත්ප්‍ර උභයවිපාකස්සාති යථාධිගතස්ස උභයවිපාකස්ස. සම්පත්තිභවපරියාපන්තො හි විපාකො ඉධ “සුක්කවිපාකො”ති අධිප්පෙතො, න අච්චන්තපරිසුද්ධො අරියඵලවිපාකො.

පුබ්බෙතිවාසො සත්තානං වුතුපපාතො ව පච්චක්ඛකරණෙන සච්ඡිකාතබ්බා; ඉතරෙ පටිලාහෙන අසම්මොහපටිවෙධවසෙන පච්චක්ඛකරණෙන ව සච්ඡිකාතබ්බා. නනු ව පච්චවෙක්ඛණාපෙත්ථ පච්චක්ඛතො පවත්තති? සච්චං පච්චක්ඛතො පවත්තති සරූපදස්සනතො, න පන පච්චක්ඛකරණවසෙන පවත්තති පච්චක්ඛකාරීනං පිට්ඨිවත්තනතො. තෙනාහ “කායෙනා”තිආදි.

ඔහනන්තීති හෙට්ඨා කත්වා හනන්ති ගමෙත්ති. තථාභූතා ව අධො සිද්ධන්ති නාමාති ආහ “ඔසීදාපෙත්ති”ති. කාමනට්ඨෙන කාමො ව සො යථාවුත්තෙන්ත්ථෙන ඔසො වාති, කාමෙසු ඔසොති වා කාමොසො. භවොසො නාම භවරාගොති දස්සෙතුං “රූපාරූපභවෙසු”තිආදි වුත්තං. තත්ප්‍ර පයමො උපපත්තිභවෙසු රාගො, දුතියො කම්මභවෙසු, තතියො භවදිට්ඨිසභගතො. යථා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, එවං ඔහනට්ඨෙන “ඔසො”ති වුත්තො.

යොජෙත්තීති කම්මං විපාකෙන, භවාදිං භවන්තරාදිහි දුක්ඛෙ සත්තෙ යොජෙත්ති සට්ඨෙත්තීති යොගා. ඔසා විය වෙදිතබ්බා අත්ථතො කාමයොගාදිභාවතො.

විසංයොජෙත්තීති පටිපන්නං පුග්ගලං කාමයොගාදිතො වියොජෙත්ති. සංකිලෙසකරණං යොජනං යොගො, ගන්ථිකරණං (ගන්ථකරණං ධ. ස. මූලට්. 20-25), සඬබලිකවක්කලිකානං විය පට්ඨෙද්ධකාකරණං වා ගන්ථනං ගන්ථො, අයං එතෙසං විසෙසො. පලිබුන්ධතීති නිස්සරිතුං අප්පදානවසෙන න මුඤ්චෙති විබන්ධති. ඉදමෙවාති අත්තතො යථාඋපට්ඨිතං සස්සතවාදාදිකං වදති. සච්චන්ති භූතං.

භූසං , දළ්භඤ්ච ආරම්භණං ආදියනි එතෙහිති උපාදානානි. යං පන තෙසං තථාගහණං, තම්පි අත්ථතො ආදානමෙවාති ආහ “උපාදානානිති ආදානග්ගහණානි”ති. ගහණථයෙනාති කාමනවසෙන දළ්භං ගහණථයෙන. සුත ගහණථයෙනාති මිච්ඡාහිනිවිසනවසෙන දළ්භං ගහණථයෙන. ඉමිනාති ඉමිනා සිලවතාදිනා. සුද්ධිති සංසාරසුද්ධි. එතෙනාති එතෙන දිට්ඨිගාහෙන. “අත්තා”ති පඤ්ඤාපෙන්තො වදනි වෙව අහිනිවෙසනවසෙන උපාදියනි ව.

යවන්ති තාහි සත්තා අමිස්සිකාපි සමානජාතිතාය මිස්සිකා විය හොන්තිති යොනියො, තා පන අත්ථතො අණ්ඩාදිඋප්පත්තිට්ඨානවිසිට්ඨා ඛන්ධානං භාගසො පවත්තිවිසෙසාති ආහ “යොනියොති කොට්ඨාසා”ති. සයනස්මිත්ති පුප්ඵසන්ථරාදිසයනස්මි. තත්ථ වා තෙ සයිතා ජායන්තිති සයනග්ගහණං. තයිදං මනුස්සානං, භූමිමදෙවානඤ්ච වසෙන ගහෙනබ්බං. සුතිමච්ඡාදිසු කිමයො නිබ්බත්තන්ති. උපපතිතා වියාති උපපජ්ජවසෙන පතිතා විය. බාහිරපච්චයනිරපෙක්ඛතාය වා උපපතනෙ සාධුකාරිතො ඔපපාතිතො, තෙ එව ඉධ “ඔපපාතිකා”ති වුත්තා. දෙවමනුස්සෙසුති එත්ථ යෙ දෙවෙ සන්ධාය දෙවග්ගහණං, තෙ දස්සෙන්තො “භූමිමදෙවෙසු”ති ආහ.

අත්තතො සතිසම්මොසෙන ආහාරජ්ජයොගෙන මරණතො “පයමො බිඬ්ඨාපදොසිකවසෙනා”ති වුත්තං. අත්තතො පරස්ස ව මනොපදොසවසෙන මරණතො “තතියො මනොපදොසිකවසෙනා”ති වුත්තං. නෙව අත්තසඤ්චෙනතාය මරන්ති, න පරසඤ්චෙනතාය කෙවලං පුඤ්ඤකල්යාණෙනෙව මරණතො, තස්මා චතුත්ථො...පෙ.... වෙදිතබ්බො.

දක්ඛිණාවිසුද්ධාදිචතුක්කවණ්ණනා

313. දානසංඛ්ඛාතා දක්ඛිණා, න දෙයාධම්මසංඛ්ඛාතා. විසුජ්ඣනා මහාජුතිකතා, සා පන මහාඵලතාය වෙදිතබ්බාති ආහ “මහජ්ඵලා හොන්ති”ති.

අනරියානන්ති අසාධුනං. තෙ පන නිහිනාචාරා හොන්තිති ආහ “ලාමකාන”න්ති. වොහාරාති සබ්බොහාරා අභිලාපා වා, අත්ථතො තථාපවත්තා වෙනතා. තෙනාහ “එත්ථ වා”තිආදි.

අත්තන්තපාදිචතුක්කවණ්ණනා

314. තෙසු අවෙලකොති නිදස්සනමත්තං ඡන්තපරිබ්බාජකානම්පි අත්තකිලමථං අනුසුත්තානං ලබ්භනතො.

න සිලාදිසම්පන්නොති සිලාදිහි ගුණෙහි අපරිපුණ්ණො.

තමොති අප්පකාසභාවෙන තමොභූතො. තෙනාහ “අන්ධකාරභූතො”ති, අන්ධකාරං විය භූතො ජාතො අප්පකාසභාවෙන, අන්ධකාරත්තං වා පත්තොති අත්ථො. තමමෙවාති වුත්තලක්ඛණං තමමෙව. පරං පරතො අයනං ගති නිට්ඨාති අත්ථො. “නිවෙ...පෙ.... නිබ්බත්තිත්වා”ති එතෙන තස්ස තමභාවං දස්සෙති, “නිණ්ණ දුච්චරිතාති පරිපුරෙති”ති එතෙන තමපරායනභාවං අප්පකාසභාවාපත්තිතො. තථාවිධො හුත්වාති නිවෙ...පෙ.... නිබ්බත්තෙන්වා. “නිණ්ණ සුචරිතාති පරිපුරෙති”ති එතෙන තස්ස ජොතිපරායනභාවං දස්සෙති පකාසභාවාපත්තිතො. ඉතරද්වයෙ වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ම-කාරො පදසන්ධිමත්තං “අඤ්ඤමඤ්ඤ”න්තිආදිසු (සු. නි. 605) විය. චතුහි වාතෙහිති චතුහි දිසාහි උට්ඨිතවාතෙහි. පරජ්ජවාදෙහිති පරෙසං දිට්ඨිගතිකානං වාදෙහි. “අකම්පියො”ති වත්වා තත්ථ කාරණමාහ “අවලසද්ධායා”ති, මග්ගෙනාගතසද්ධාය. පතනුභූතත්තාති එත්ථ ද්විති කාරණෙහි පතනුභාවො වෙදිතබ්බො අධිව්චුප්පත්තියා, පරිපුට්ඨානමන්දතාය ව. සකදාගාමිස්ස හි වට්ඨානුසාරිමහාජනස්ස විය කිලෙසා අභිණ්ණං න උප්පජ්ජන්ති, කදාචි කරහවි උප්පජ්ජන්ති. උප්පජ්ජමානා ව වට්ඨානුසාරිමහාජනස්ස විය මද්දන්තා අභිභවන්තා න උප්පජ්ජන්ති, ද්විති පන මග්ගෙහි පනිත්තා මන්දා මන්දා තනුකාකාරා උප්පජ්ජන්ති. ඉති කිලෙසානං පතනුභාවෙන ගුණසොභාය ගුණසොරච්චෙන සකදාගාමී සමණපදුමො නාම. රාගදොසානං අභාවාති ගුණවිකාසවිබ්බන්ධානං සබ්බසො රාගදොසානං අභාවෙන. බිජ්ජමෙව පුප්ඵස්සනීති අග්ගමග්ගවිකසනෙන නචිරස්සෙව අනවසෙසගුණසොභාපාරිපුරියා පුප්ඵස්සති. තස්මා අනාගාමී සමණපුණ්ඩරිකො නාම. “පුණ්ඩරික”න්ති හි රත්තකමලං වුව්චති. තං කිර ලහුං පුප්ඵස්සති. ‘පදුම’න්ති සෙතකමලං, තං චිරෙන පුප්ඵස්සති”ති වදන්ති. ගන්ථකාරකිලෙසානන්ති විත්තස්ස බද්ධභාවකරානං උද්ධම්මාගියකිලෙසානං සබ්බසො අභාවා සමණසුබ්බමාලො නාම සමණභාවෙන පරමසුබ්බමාලභාවජ්ජන්තිතො.

චතුක්කවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව පයමහාණචාරවණ්ණනා.

315. සච්චෙසු විය අරියසච්චානි බන්ධෙසු උපාදානක්ඛන්ධා අන්තොගධානි බන්ධෙසු ලොකියලොකුත්තරවසෙන විභාගං දස්සෙත්වා ඉතරෙසු තදභාවතො “උපාදානක්ඛන්ධා ලොකියා වා”ති ආහ.

ගන්තබ්බාති උපපජ්ජිතබ්බා. යථා හි කම්මභවො පරමත්ථතො අසතිපි කාරකෙ පච්චයසාමග්ගියා සිද්ධො “තංසමඬ්ඛිනා සන්තානලක්ඛණෙන සත්තෙන කතො”ති වොහරියති, එවං උපපත්තිභවලක්ඛණා ගතියො පරමත්ථතො අසතිපි ගමකෙ තංතංකම්මවසෙන යෙහි තානි කම්මානි “කතානි”ති වුව්වන්ති, තෙහි “ගන්තබ්බා”ති වොහරියන්ති. යස්ස උප්පජ්ජති, තං බුහන්තො එව උප්පජ්ජති අයො, සුඛං. තත්ථි එත්ථ අයොති නිරයො. තතො එව අස්සාදෙනබ්බමෙත්ථ තත්ථිති “නිරස්සාදො”ති ආහ. අච්චිආදිඛකාසෙපි නිරයසද්දො නිරුල්භොති ආහ “සභොකාසෙන බන්ධා කපීතා”ති. සුරියවිමානාදි ඛකාසවිසෙසෙපි ලොකෙ දෙව-සද්දො නිරුල්භොති ආහ “චතුත්ථෙ ඛකාසොපි”ති.

ආවාසෙති විසයෙ භූමිමං. පෙනො වා අපගරො වා හුත්වා නිබ්බන්තති ලග්ගවිත්තතාය, භීතජ්ඣාසයතාය ව. තෙහි තෙහි කාරණෙහි ආදිනවං දස්සෙත්වා යථා අඤ්ඤා න ලහන්ති, එවං කරොති අත්තතො විසමනිස්සිතතාය, බලවනිස්සිතතාය ව. වණ්ණමච්ඡරියෙන අත්තතො එව වණ්ණං වණ්ණෙති, පරෙසං වණ්ණො “කිං වණ්ණො එසො”ති තං තං දොසං වදති. පටිවෙධධම්මො අරියානංයෙව හොති, තෙ ව තං න මච්ඡරියන්ති මච්ඡරියස්ස සබ්බසො පභිනත්තාති තස්ස අසම්භවො එවාති ආහ “පරියත්තිධම්මෙ”තිආදි. “අයං ඉමං ධම්මං උග්ගහෙත්වා අඤ්ඤා අත්ථං විපරිවත්තෙත්වා තස්සෙස්සති”ති ධම්මානුග්ගහෙන න දෙති. “අයං ඉමං ධම්මං උග්ගහෙත්වා උද්ධතො උන්නලො අවුපසන්තවිත්තො අපුඤ්ඤං පසවිස්සති”ති පුග්ගලානුග්ගහෙන න දෙති. න තං අදානං මච්ඡරියං මච්ඡරියලක්ඛණස්සෙව අභාවතො.

චිත්තං නිවාරෙන්ති ක්කානාදිවසෙන උප්පජ්ජනකං කුසලචිත්තං නිසෙධෙන්ති තථාස්ස උප්පජ්ජිතුං න දෙන්ති. නිවරණප්පත්තොති නිවරණාවත්ථො. “අරහත්තමග්ගවජ්ඣකො”ති එතෙන භවරාගානුසයස්සපි නිවරණභාවං අනුජානාති, තං විවාරෙතබ්බං. කිමෙත්ථ විවාරෙතබ්බං? “ආරුප්පෙ කාමච්ඡන්දනිවරණං පටිච්ච ටීනමිද්ධනිවරණ”න්ති (පට්ඨා. 3.නිවරණගොච්ඡකෙ 8) ආදිවචනතො න යිදං “පරියායෙන වුත්ත”න්ති සක්කා වත්තුං, සබ්බෙසමිපි තෙභූමකධම්මානං කාමනියට්ඨෙන කාමභාවතො භවරාගස්සපි කාමච්ඡන්දභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තස්මා “කාමච්ඡන්දො නිවරණප්පත්තො”ති භවරාගානුසයමාහ. සො හි අරහත්තමග්ගවජ්ඣකො. “යා තස්මිං සමයෙ චිත්තස්ස අකල්යානා”ති (ධ. ස. 1162) ආදිවචනතො ටීනං චිත්තගෙලඤ්ඤං. තථා “යා තස්මිං සමයෙ වෙදනාක්ඛන්ධස්සා”ති (ධ. ස. 44) ආදිවචනතො මිද්ධං බන්ධන්තයගෙලඤ්ඤං. එත්ථ ව චිත්තගෙලඤ්ඤෙන චිත්තස්සෙව අකල්යානා, බන්ධන්තයගෙලඤ්ඤෙන පන රූපකායස්සපි ටීනමිද්ධස්ස නිද්දාහෙතුත්තා. තථා උද්ධච්චන්ති උද්ධච්චස්ස අරහත්තමග්ගවජ්ඣකං උපසංභරති තථා-සද්දෙන , න උභයතං. න හි තස්ස තාදිසී උභයතා අත්ථි. යං පන කෙච්ච වදන්ති “පුපුජ්ජනසන්තානවුත්ති සෙක්ඛසන්තානවුත්ති”ති, තං ඉධ අනුපයොගි සෙක්ඛසන්තානවුත්තිතො එව චෙත්ථ අධිප්පෙතත්තා.

තෙහීති සංයොජනෙහි. “ඔරම්භාගියානි උද්ධම්භාගියානි”ති විසෙසං අනාමසිත්වා “සංයොජනානි”ති සාධාරණතො පදුද්ධාරො ඉදානි වුව්වමානවතුක්කානුව්ච්ඡිකතාවසෙන, කස්සවිපි කිලෙසස්ස අවික්ඛම්භිතත්තා කථංඤ්චිපි අවිනිපාතෙයානාමුත්තො කාමභවො අප්ඤ්ඤාත්තග්ගහණස්ස විසෙසපච්චයත්තා ඉමෙසං සත්තානං අබ්භන්තරට්ඨෙන අන්තො නාම. රූපාරූපභවො තබ්බිපරියායතො බභි නාම. තථා හි යස්ස ඔරම්භාගියානි සංයොජනානි අප්පභීනානි, සො අප්ඤ්ඤාත්තසංයොජනො වුත්තො, යස්ස තානි පභීනානි, සො බහිද්ධාසංයොජනො, තස්මා අන්තො අසමුච්ඡින්නන්ධනතාය, බභි ව පචත්තමානභවඬ්ගසන්තානතාය අන්තොබද්ධා බභිසයිතා නාම. නිරන්තරප්පචත්තභවඬ්ගසන්තානවසෙන හි සයිතවොහාරො. කාමං නෙසං බභිබන්ධනමිපි අසමුච්ඡින්නං, අන්තොබන්ධනස්ස පන ථූලතාය එවං වුත්තං. තෙනාහ “තෙසඤ්ඤි කාමභවෙ බන්ධන”න්ති. ඉමිනා නයෙන සෙසද්වයෙපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අසමුච්ඡින්නෙසු ව ඔරම්භාගියසංයොජනියෙසු උද්ධප්පච්චයෙසු උද්ධම්භාගියසංයොජනානි අගණනුපගානි හොන්තිති. අරියානංයෙව වසෙනෙත්ථ වතුක්කස්ස උද්ධට්ඨන්තා ලබ්භමානාපි පුපුජ්ජනා න උද්ධට්ඨා.

සික්ඛාකොට්ඨාසොති සික්ඛිතබ්බහාගො. පජ්ජති සික්ඛා එතෙනානි සික්ඛාපදං, සික්ඛාය අධිගමුපායොති. ආගතායෙව, තස්මා තත්ථ ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බාති අධිප්පායො.

316. දෙසනාසීසමෙවාති දෙසනාපදෙසො එව, තස්මා සොතාපන්නාදයොපි අභබ්බා. යදි එවං කස්මා තථා දෙසනාති ආහ “පුපුජ්ජනවිණාසවාන”න්තිආදි.

ඥාතිබාසනෙ යෙසං ඥාතීනං විනාසො, තෙසං භික්ෂුඛං විද්ධංසෙති, තස්මා බාසනීති බාසනං. භොගබාසනෙපි එසෙව න යො. රොගබාසනාදිසු පන “යස්ස රොගො”ති ආදිනා යොජෙතබ්බං. නෙව අකුසලානි අසංකිලිට්ඨසභාවත්තා. න තිලක්ඛණාභතානි අභාවධම්මත්තා. ඉතරං පන චුත්තවිපරියායතො අකුසලං, තිලක්ඛණාභතඤ්ච.

ගුණෙහි සම්ඤ්ඤාභාවා සම්පදා.

චත්ථසන්දස්සනාති යස්මිං චත්ථස්මිං තස්ස ආපත්ති, තස්ස සරුපතො දස්සනා. ආපත්තිසන්දස්සනාති යං ආපත්තිං සො ආපන්නො, තස්සා දස්සනා. සංවාසපටික්ඛෙපොති උපොසථපචාරණාදිසංවාසස්ස පටික්ඛිපනං අකරණං. සාමීචිපටික්ඛෙපො අභිවාදනාදිසාමීචිකිරියාය අකරණං. වොදයමානෙනාති වොදෙන්තෙන. චුදිතකස්ස කාලොති චුදිතකස්ස පුග්ගලස්ස වොදෙතබ්බකාලො. පුග්ගලන්ති වොදෙතබ්බං පුග්ගලං. උපපරික්ඛිත්වාති “අයං චුදිතකලක්ඛණෙ තිට්ඨති, න තිට්ඨති”ති වීමංසිත්වා. අයසං ආරොපෙති “ඉමෙ මං අභුතෙන අබිභාවික්ඛන්තා අනයබාසනං ආපාදෙන්ති”ති භික්ඛුනං අයසං උප්පාදෙති.

පධානියඨගපඤ්චකචණ්ණනා

317. පදහතීති පදහනො; භාවනං අනුයුත්තො යොගී, තස්ස භාවො භාවනානුයොගො පදහනභාවො. පධානං අස්ස අත්ථිති පධානිකො, ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා “පධානියො”ති චුත්තං. “අභිනිභාරතො පට්ඨාය ආගතත්තා”ති චුත්තත්තා පටිචෙකබ්බොධස්සත්තසාවකබ්බොධස්සත්තාමපි පණ්ඩානතො පභුති ආගතා සද්ධා ආගමනසද්ධා එව, උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන පන “සබ්බඤ්ඤාබ්බොධස්සත්තාන”න්ති චුත්තං. අධිගමතො සමුදාගතත්තා අග්ගමග්ගඵලසම්පයුත්තාපි අධිගමනසද්ධා නාම, යා සොතාපන්නස්ස අධිගභාවෙන චුත්තා. අචලභාවෙනාති පටිපක්ඛෙන අනභිභවතියත්තා නිව්චලභාවෙන. ඔක්කප්පනන්ති ඔක්කන්තිත්වා පක්ඛන්දිත්වා අධිමුච්චනං. පසාදුප්පත්ති පසාදනියෙ චත්ථස්මිං පසිදනමෙව. සුප්පට්ඨිද්ධන්ති සුට්ඨු පට්ඨිද්ධං, යථා තෙන පටිචෙධෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං භත්ථගතං අහොසි, තථා පට්ඨිද්ධං. යස්ස බුද්ධසුබුද්ධතාය සද්ධා අචලා අසම්පවෙධී, තස්ස ධම්මසුධම්මතාය, සඤ්ඤාප්පට්පන්නතාය ව සද්ධා න තථාති අට්ඨානමෙතං අනවකාසො. තෙනාහ භගවා “යො, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නො, ධම්මෙ සො පසන්නො, සඤ්ඤෙ සො පසන්නො”ති ආදි. පධානවීරියං ඉප්ඤ්ඤිති “අද්ධා ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමී”ති සක්කච්චං පදහනතො.

අප්ප-සද්දො අභාවත්ථො “අප්ප-සද්දස්ස...පෙ.... බො පනා”ති ආදිසු වියාති ආහ “අරොගො”ති. සමචෙපාකිනියාති යථාභුත්තං ආහාරං සමාකාරෙතෙව පව්වනසීලාය. දුල්භං කත්වා පව්වන්ති භි ගහණී ඝොරභාවෙන පිත්තවිකාරාදිවසෙන රොගං ජනෙති, සීලීලං කත්වා පව්වන්ති මන්දභාවෙන වාතවිකාරාදිවසෙන. තෙනාහ “නාතිසීතාය නාවිචුණ්භායා”ති. ගහණීතෙජස්ස මන්දතික්ඛතාවසෙන සත්තානං යථාක්කමං සීතූණ්භසහගතාති ආහ “අතිසීතගහණිකො”ති ආදි. යථාචතො අව්වයදෙසනා අත්තතො ආවිකරණං නාමාති ආහ “යථාභුතං අත්තතො අගුණං පකාසෙතා”ති. උදයත්ථගාමීනියාති සඬාරානං උදයං, වයඤ්ඤ පටිච්ඡික්ඛන්තියාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “උදයඤ්ඤා”ති ආදි. පරිසුද්ධායාති නිරුපක්කිලෙසාය. නිබ්බිප්ඤ්ඤාං සමත්ථායාති තදභිගවසෙන අවසෙසං පඡිත්තුං සමත්ථාය. තස්ස තස්ස දුක්ඛස්ස බයගාමීනියාති යං දුක්ඛං ඉමස්මිං ඥාණෙ අනධිගතෙ පවත්තාරහං, අධිගතෙ න පවත්තති, තං සන්ධාය වදති. තථා භෙස යොගාවචරො “චූළසොතාපන්නො”ති චුච්චති.

සුද්ධාචාසාදිපඤ්චකචණ්ණනා

318. “සුද්ධා ආවසිංසු”ති ආදිනා අද්ධන්තයෙපි තෙසං සුද්ධාචාසපරියායො අබ්බාහිවාරීති දස්සෙති. කිලෙසමලරහිතාති නාමකායපරිසුද්ධිං වදන්තො එව රූපකායපරිසුද්ධිමිපි අත්ථතො දස්සෙති. තෙනාහ “අනාගාමීබ්ණාසවා”ති.

ආයුනො මප්ඤ්ඤන්ති අවිභාදිසු යත්ථ යත්ථ උප්පන්නො, තත්ථ තත්ථ ආයුනො මප්ඤ්ඤං අනතික්කමිත්වා. අත්තරා වාති තස්ස අත්තරාව ඔරමෙව. මප්ඤ්ඤං උපභව්වාති ආයුනො මප්ඤ්ඤං අතිච්ච. තෙනාහ “අතික්කමිත්වා”ති. අප්පයොගෙනාති අනුස්සහනෙන. අකිලමන්තොති අකිලන්තො. සුබ්බෙනාති අකිච්ඡෙන. උද්ධං වාහිභාවෙන උද්ධං අස්ස තණ්හාසොතං, වට්ඨසොතඤ්ඤාති උද්ධංසොතො; උද්ධං වා ගන්ත්වා පටිලභිතබ්බතො උද්ධං අස්ස මග්ගසොතන්ති උද්ධංසොතො. අකනිට්ඨං ගච්ඡන්ති අකනිට්ඨගාමී. සොධෙත්වාති තත්ථ තත්ථ උප්පජ්ජන්නො තෙ තෙ දෙවලොකෙ සොධෙත්තො විය භොතීති චුත්තං. “චත්තාරො දෙවලොකෙ සොධෙත්වා”ති. තත්ථ තත්ථ වා උප්පජ්ජිත්වා සුත අනුප්පජ්ජනාරහභාවෙනෙව තතොපි ගච්ඡන්තො දෙවුපපත්තිභවසඤ්ඤිතෙ අත්තතො බන්ධලොකෙ භවරාගමලං විසොධෙත්වා වික්ඛම්භෙත්වා. අයඤ්ඤි අවිභෙසු කප්පසහස්සං වසන්තො අරහත්තං පත්තුං අසක්කුණිත්වා අතප්පං ගච්ඡති, තත්ථාපි ද්වෙ කප්පසහස්සානි වසන්තො අරහත්තං පත්තුං අසක්කුණිත්වා සුදස්සං ගච්ඡති, තත්ථාපි චත්තාරිකප්පසහස්සානි වසන්තො අරහත්තං පත්තුං අසක්කුණිත්වා සුදස්සිං ගච්ඡති, තත්ථාපි

අට්ටකප්පසහස්සානි වසන්තො අරහත්තං පත්තුං අසක්කුණින්වා අකතිට්ඨං ගච්ඡති, තත්ථ වසන්තො අග්ගමග්ගං අධිගච්ඡති.

වෙනොබ්ලපඤ්චකවණ්ණනා

319. වෙනොබ්ලා නාම අත්ථතො විචිකිච්ඡා කොධො ව, තෙ පන යස්මිං සන්තානෙ උප්පජ්ජන්ති, තස්ස ඛරභාවො කක්ඛළභාවො හුත්වා උපතිට්ඨන්ති, පගෙව අත්තනා සම්පයුත්තචිත්තස්සානි ආහ “චිත්තස්ස ථද්ධභාවො”ති. යථා ලක්ඛණපාරිපූරියා ගතිතාය සබ්බා සත්ථුරුපකායසිරි ගතිතාව නාම භොති, එවං සබ්බඤ්ඤාය සබ්බා ධම්මකායසිරි” ගතිතා එව නාම භොතිති තදුභයවත්ථුකමෙව කඬ්ඛං දස්සෙන්නො “සරීරෙ කඬ්ඛමානො”ති ආදිමාහ. ආතපති කිලෙසෙති ආතප්පං, සම්මාචායාමොති ආහ “ආතප්පායානි වීරියකරණත්ථායා”ති. පුනස්පුනං යොගායානි භාවනං පුනස්පුනං යුඤ්ජනාය. සතතකිරියායානි භාවනාය නිරන්තරප්පයොගාය. “පටිවෙධධම්මෙ කඬ්ඛමානො”ති එත්ථ කථං ලොකුත්තරධම්මෙ කඬ්ඛා පවත්තති? න ආරම්මණකරණවසෙන, අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කලද්ධෙ පරිකප්පිතරුපෙ කඬ්ඛා පවත්තතිති දස්සෙන්නො ආහ “විපස්සනා...පෙ.... වදන්ති, තං අත්ථී නු බො නත්ථීති කඬ්ඛති”ති. සික්ඛානි වෙන්ථ පුබ්බභාගසික්ඛා වෙදිතබ්බා. “කාමඤ්චෙන්ථ විසෙසුප්පත්තියා මහාසාවජ්ජනාය චෙව සංචාසනිමිත්තසට්ඨනාහෙතු අභිණ්හුප්පත්තිකතාය ව ‘සබ්බභවාරිසු’ති කොපස්ස විසයො විසෙසෙත්වා චුත්තො, තතො අඤ්ඤත්ථාපි පන කොපො ‘න වෙනොබ්ලො’ති න සක්කා විඤ්ඤාතු”න්ති කෙවි. යදි එවං විචිකිච්ඡායපි අයං නයො ආපජ්ජති, තස්මා යථාරුතවසෙනෙව ගහෙතබ්බං.

වෙනසොච්චිඛන්ධාදිපඤ්චකවණ්ණනා

320. පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන කුසලචිත්තං විනිබන්ධන්තිති වෙනසොච්චිඛන්ධා. තං පන විනිබන්ධන්තා මුට්ඨිගාහං ගණ්හන්ති විය භොන්තිති ආහ “චිත්තං ඛන්ධන්වා”ති ආදි. කාමගිද්ධො පුග්ගලො වත්ථුකාමෙ විය කිලෙසකාමෙපි අස්සාදෙති අභිනන්දන්ති චුත්තං “වත්ථුකාමෙපි කිලෙසකාමෙපි”ති. අත්තනො කායෙති අත්තනො කරජකායෙ, අත්තභාවෙ වා. ඛනිද්ධාරුපෙති පරෙසං කායෙ, අනින්ද්‍රියබද්ධරුපෙ ව. උදරං අවදිහති උපවිනොති පරිපූරෙතිති උදරාවදෙහකං. සෙය්‍යාසුඛන්ති සෙය්‍යාය සයනවසෙන උප්පජ්ජනකසුඛං. සංපරිවත්තකන්ති සංපරිවත්තෙන්වා. පණ්ඩායානි තණ්හාවසෙන පණ්ඩහින්වා. ඉති පඤ්චවිධොපි ලොභවිසෙසො එව වෙනොච්චිඛන්ධො චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

ලොකියානෙව කථිතානි රුපින්ද්‍රියානංයෙව කථිතන්තා. පඨමදුතියවතුත්ථානි ලොකියානි පරිත්තභූමකන්තා. තතියපඤ්චමානි කාමරුපග්ගභූමිකන්තා, කාමරුපාරුපග්ගභූමිකන්තා ව. ලොකියලොකුත්තරානි කථිතානිති ආනෙත්වා යොජනා. “සමථවිපස්සනාමග්ගඵලවසෙනා”ති වත්තබ්බං. “සමථවිපස්සනාමග්ගවසෙනා”ති චුත්තං.

නිස්සරණියපඤ්චකවණ්ණනා

321. නිස්සරන්තිති නිස්සරණියානි වත්තබ්බෙ රස්සං කත්වා නිද්දෙසො. කත්තරි හෙස අනිය-සද්දො යථා “නිය්‍යානිකා”ති. තෙනාහ “නිස්සටා”ති. කුතො පන නිස්සටාති? යථාසකං පටිපක්ඛතො. නිජ්ජීවට්ඨෙන ධාතුයොනි ආහ “අත්තසුඤ්ඤසභාවා”ති. අත්ථතො පන ධම්මධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුවිසෙසා. තාදිසස්ස භික්ඛුනො කිලෙසවසෙන කාමෙසු මනසිකාරො නාම නත්ථීති ආහ “විමංසනත්ථ”න්ති. “නෙක්ඛම්මතිස්සිතං ඉදානි මෙ චිත්තං, කිං නු බො කාමචිතක්කොපි උප්පජ්ජති”ති විමංසන්තස්සානි අත්ථො. පක්ඛන්දනං නාම අනුප්පවෙසො, සො පන තත්ථ නත්ථීති ආහ “න පවිසති”ති. පසාදං නාම අභිරුචිසන්තිට්ඨානං, විමුච්චනං අධිමුච්චනන්ති තං සබ්බං පක්ඛිපන්නො වදති “පසාදං නාපජ්ජති”ති ආදි. එවංභූතං පනස්ස චිත්තං තත්ථ කථං තිට්ඨතිති ආහ “යථා පනා”ති ආදි. තන්ති පඨමජ්ඣානං. අස්සානි භික්ඛුනො. චිත්තං පක්ඛන්දන්ති පරිකම්මචිත්තෙන සද්ධිං ඤානචිත්තං එකට්ඨවසෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා වදති. ගොවරෙ ගතත්තාති අත්තනො ආරම්මණෙ එව පවත්තන්තා. අභානභාගියත්තාති ධීතිභාගියත්තා, විසෙසභාගියත්තා වා. සුට්ඨු විමුක්තන්ති වික්ඛම්භනවිමුක්තියා සම්මදෙව විමුක්තං. චිත්තස්ස කායස්ස ව භනනතො විසානො, දුක්ඛං. පරිදහනතො පරිළාභො, කාමදරථො. න වෙදයති අනුප්පජ්ජනතො. නිස්සරන්ති තතොති නිස්සරණං. කෙ නිස්සරන්ති? කාමා. එවඤ්ච කත්වා කාමානන්ති කත්තරි සාම්ච්චනං සුට්ඨු යුජ්ජති. යදග්ගෙන කාමා තතො “නිස්සටා”ති චුච්චන්ති, තදග්ගෙන ඤානමපි කාමතො “නිස්සට”න්ති වත්තබ්බතං ලහන්ති චුත්තං “කාමෙහි නිස්සටත්තා”ති. එවං වික්ඛම්භනවසෙන කාමතිස්සරණං වත්වා ඉදානි සමුච්ඡෙදවසෙන අච්චන්තතොව නිස්සරණං දස්සෙතුං “යො පනා”ති ආදි චුත්තං.

සෙසපදෙසුති සෙසකොට්ඨාසෙසු. අයං පන විසෙසොති විසෙසං වදන්තෙන “තං ඤානං පාදකං කත්වා”ති ආදිකො අවිසෙසොති වත්වා දුතියතතියවාරෙසු සබ්බසො අනාමට්ඨො, වතුත්ථවාරෙ පන අයමිපි විසෙසොති දස්සෙතුං “අච්චන්තනිස්සරණෙ වෙන්ථ අරහත්තඵලං යොජෙතබ්බ”න්ති චුත්තං.

යස්මා අරුපජ්ඣානං පාදකං කත්වා අග්ගමග්ගං අධිගන්ත්වා අරහත්තෙ ධීතස්ස චිත්තං සබ්බසො රූපෙහි නිස්සං නාම හොති. තස්ස හි ඵලසමාපත්තීතො වුට්ඨාය වීමංසනත්ථං රූපාභිමුඛං චිත්තං පෙසෙන්නස්ස ඉදමක්ඛාතන්ති සමපයානිකානං වසෙන හෙට්ඨා චත්තාරො වාරා කපීතා, ඉදං පන සුක්ඛවිපස්සකස්ස වසෙනාති ආහ “සුද්ධසඬ්ඛාරො”ති ආදි. පුන සක්කායො නත්ථීති උප්පන්නන්ති ඉදානි මෙ සක්කායප්පබන්ධො නත්ථීති වීමංසන්නස්ස උප්පන්නං.

විමුක්තායතනපඤ්චකවණ්ණනා

322. විමුක්තියා වට්ටුක්ඛතො විමුච්චනස්ස ආයතනානි කාරණානි විමුක්තායතනානීති ආහ “විමුච්චනකාරණානී”ති. පාළිඅත්ථං ජානන්තස්සාති “ඉධ සීලං ආගතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා”ති ආදිනා තං තං පාළිඅත්ථං යාථාවතො ජානන්තස්ස. පාළිං ජානන්තස්සාති තදත්ථජොතනං පාළිං යාථාවතො උපධාරොත්තස්ස. තරුණපීතීති සඤ්ජාතමත්තා මුදුකා පීති ජායති. කථං ජායති? යථාදෙසිතධම්මං උපධාරොත්තස්ස තදනුවිෂ්ටිකමෙව අත්තනො කායච්චිමනොසමාචාරං පරිගණන්තස්ස සොමනස්සප්පත්තස්ස පමොදලක්ඛණං පාමොජ්ජං ජායති. තුට්ඨාකාරභූතා බලවපීතීති පුරිමුප්පන්නාය පිතියා වසෙන ලද්ධාසෙවනත්තා අතිවිය තුට්ඨාකාරභූතා කායචිත්තදරුපස්සමිහනසමත්ථාය පස්සද්ධියා පච්චයො භවිතුං සමත්ථා බලප්පත්තා පීති ජායති. යස්මා නාමකායෙ පස්සද්ධෙ රූපකායොපි පස්සද්ධො ඵව හොති, තස්මා “නාමකායො පටිපස්සමිහති” ඉච්චෙව වුත්තං. සුඛං පටිලහතීති චක්ඛමානස්ස චිත්තසමාධානස්ස පච්චයො භවිතුං සමත්ථං චෙතසිකං නිරාමීසං සුඛං පටිලහති චින්දති. “සමාධියතී”ති එත්ථ න යො කොචි සමාධි අධිප්පෙනො, අථ බො අනුත්තරසමාධිති දස්සෙන්නො “අරහත්ත ඵලසමාධිනා සමාධියතී”ති ආහ. “අයඤ්ඡි”ති ආදි තස්සා දෙසනාය තාදිසස්ස පුග්ගලස්ස යථාචුත්තසමාධිපටිලාහස්ස කාරණභාවවිභාවනං. තස්ස විමුක්තායතනභාවො. ඔසක්කිතුන්ති නයිතුං. සමාධියෙව සමාධිනිමිත්තන්ති කම්මට්ඨානපාළිආරුළුහො සමාධියෙව පරතො උප්පජ්ජනකභාවනාසමාධිස්ස කාරණභාවතො සමාධිනිමිත්තං. තෙනාහ “ආවරියසන්තිකෙ”ති ආදි.

විමුක්ති වුච්චති අරහත්තං සබ්බසො කිලෙසෙහි පටිපස්සද්ධිවිමුක්තීති කත්වා. පරිපාවෙන්තීති සාධෙත්ති නිප්ථාදෙන්ති. අනිච්චානුපස්සනාඤ්ඤාණෙ නිස්සයපච්චයභූතෙ උප්පන්නසඤ්ඤා, තෙන ඤාණෙන සහගතාති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. ටී. 1.37, 306) වුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං.

පඤ්චකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජක්කවණ්ණනා

323. අත්තානං අධි අජ්ඣක්තා, අධි-සද්දො සමාසවිසයෙ අධිකාරත්ථං, පචත්තිඅත්ථඤ්ච ගහෙත්වා පචත්තතීති අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පචත්තා අජ්ඣක්තා; අජ්ඣක්තෙසු භවාති අජ්ඣක්තිකානීති නියකජ්ඣක්තෙසුපි අබ්භන්තරානි චක්ඛාදීනි වුච්චන්ති, තානි පන යෙන අජ්ඣක්තභාවෙන “අජ්ඣක්තිකානී”ති වුච්චන්ති, තමත්ථං පාකං කත්වා දස්සෙන්නො “අජ්ඣක්තිකානී”ති ආහ. සද්දත්ථතො පන අජ්ඣක්තජ්ඣක්තානියෙව අජ්ඣක්තජ්ඣක්තිකානි යථා “චෙනයිකො”ති (ම. නි. 1.246; අ. නි. 8.11; පාරා. 8) දට්ඨබ්බං. තතො අජ්ඣක්තතොනි තතො අජ්ඣක්තජ්ඣක්තතො, යානි අජ්ඣක්තිකානි වුත්තානි. අජ්ඣක්තිකානඤ්ඡි පටියොගීති බාහිරානි අජ්ඣක්තධම්මානං විය බහිද්ධාධම්මා. “අජ්ඣක්තිකානී”ති හි සපරසන්නානිකානි චක්ඛාදීනි වුච්චන්ති, තථා රූපාදීනි “බාහිරානී”ති. අජ්ඣක්තානි පන සසන්නානිකා ඵව චක්ඛුරූපාදයො, තතො අඤ්ඤෙව බහිද්ධාති. “විඤ්ඤාණසමුහා”ති එත්ථ යදිපි තෙසං විඤ්ඤාණානං සමොධානං නත්ථී හින්තකාලිකත්තා, චිත්තෙන පන එකජ්ඣං අභිසංයුග්ගනවසෙන සමුහතා වුත්තා යථා “වෙදනාක්ඛන්ධො”ති. චක්ඛුපසාදනිස්සිතන්ති චක්ඛුපසාදං නිස්සාය පච්චයං ලභිත්වා උප්පන්නං කුසලාකුසලවිපාකවිඤ්ඤාණං චක්ඛුචිඤ්ඤාණනාසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං කත්වා වුත්තං. චක්ඛුසන්නිස්සිතො සම්ඵස්සො, න චක්ඛුද්ධාරිකො. ඉමෙ දස සම්ඵස්සෙති ඉමෙ පසාදවත්ථුකෙ දස විපාකසම්ඵස්සෙ යපෙත්වා. එතෙනෙව නයෙනාති එතෙන ඵස්සෙ වුත්තෙනෙව නයෙන. තණ්හාජක්කෙ තණ්හං ආරබ්භ පචත්තාපි තණ්හා ධම්මතණ්හානි වෙදිතබ්බා.

අප්පටිස්සයොති අප්පටිස්සවො, ව-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා නිද්දෙසො. ගරුනා කිස්මිඤ්චි වුත්තෙ ගාරවවසෙන පටිස්සවනං පටිස්සවො, පටිස්සවභූතං, තංසභාගඤ්ච යං කිඤ්චි ගාරවං, නත්ථී එතස්මිං පටිස්සවොති අප්පටිස්සවො, ගාරවරහිතො. තෙනාහ “අනිච්චුත්තී”ති. යථා චෙතියං උද්දිස්ස කතං සත්ථු කතසදිසං, එවං චෙතියස්ස පුරතො කතං සත්ථු පුරතො කතසදිසං එවානි ආහ “පරිනිබ්බුතෙ පනා”ති ආදි. සක්කච්චං න ගච්ඡතීති ආදරං ගාරවං උප්පාදෙන්වා න උපසඬ්ඛමති. යථා සික්ඛාය එකදෙසෙ කොපිතෙ, අගාරවෙ ව කතෙ සබ්බා සික්ඛා කුප්පති, සබ්බත්ථ ව අගාරවං කතං නාම හොති සමුදායතො සංවරසමාදානං අවයවතො හෙදොති. එවං එකභික්ඛුස්මිංපි...පෙ.... අගාරවො කතොව හොති. අනාදරියමත්තෙනපි සික්ඛාය අපරිපූරියෙවානි ආහ “අපුරයමානොව සික්ඛාය අගාරවො නාමා”ති. අප්පමාදලක්ඛණං සම්මාපටිපත්ති. දුට්ඨන්ති ධම්මාමිසවසෙන දුට්ඨං.

සෞමනස්සුපච්චාරාති සෞමනස්සසහගතා විචාරා අධිප්පෙනා, උපසද්දො ව නිපාතමත්තන්ති ආහ “සෞමනස්සමිපයුත්තා විචාරා”ති. තථා හිස්ස අභිධම්මෙ (ධ. ස. 8) “වාරො විචාරො...පෙ.... උපවිචාරො”ති නිද්දෙසො පවත්නො. සෞමනස්සකාරණභූතන්ති සභාවතො, සඬකප්පතොපි සෞමනස්සස්ස උප්පත්තියා පච්චයභූතං. කාමං පරිත්තභූමකා විතක්කවිචාරා අඤ්ඤමඤ්ඤමවියොගිනො , කිරියාභෙදතො පන පට්ඨානිනිපාතනයා විතක්කස්ස ඛ්‍යාපාරො සාතිසයො. තතො පරං විචාරස්සාති තං සන්ධාය “විතක්කෙන්වා”ති පුබ්බකාලකිරියාවසෙන වත්වා “විචාරෙන පරිච්ඡින්නද්ධි”ති වුත්තං. ලද්ධපුබ්බාසෙවනස්ස විචාරස්ස ඛ්‍යාපාරො පඤ්ඤා විය හොති. තථා හි “විචාරො විචිකිච්ඡාය පටිපක්ඛො”ති පෙටකෙ වුත්තං. “දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො”ති එත්ථ යාය දිට්ඨියා පුග්ගලො දිට්ඨිසාමඤ්ඤං ගතො වුත්තො, සා පට්ඨමග්ගසම්මාදිට්ඨි කොසම්බකසුත්තෙ අධිප්පෙනොති ආහ “කොසම්බකසුත්තෙ පට්ඨමග්ගො කථිතො”ති. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. වතුසුපි මග්ගෙසු සම්මාදිට්ඨි දිට්ඨිග්ගහණෙන ගතිතාති ආහ “චත්තාරොපි මග්ගා කථිතා”ති.

විවාදමූලජක්කවණ්ණනා

325. කොධනොති කුප්ඤ්ඤාසිලො. යස්මා සො අප්පහිනකොධනයා විගතකොධනො නාම න හොති, තස්මා “කොධෙන සමන්තාගතො”ති ආහ. උපනාහො එතස්ස අත්ථි, උපනාය්හනසිලොති වා උපනාහී. විවාදො නාම උප්පජ්ජමානො යෙභුයොන පට්ඨං ද්විත්තං වසෙන උප්පජ්ජතිති වුත්තං. “ද්විත්තං භික්ඛූනං විවාදො”ති. සො පන යථා බහුතං අනත්ථාවහො හොති, තං නිදස්සනමුඛෙන දස්සෙන්තො “කථ”න්තිආදිමාහ. අබ්භන්තරපරිසායාති පරිසබ්භන්තරො.

පරගුණමක්ඛනයා පවත්තොපි අත්තනො කාරකං ගුට්ඨෙන පහරන්තං ගුට්ඨො විය පට්ඨතරං මක්ඛෙතිති මක්ඛො, සො එතස්ස අත්ථිති මක්ඛී. පලාසතිති පලාසො, පරස්ස ගුණෙ ඩංසිත්වා විය අපනෙතිති අත්ථො, සො එතස්ස අත්ථිති පලාසී. පලාසී පුග්ගලො හි දුතියස්ස ධුරං න දෙනි, සමං පසාරෙන්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “යුගග්ගහලක්ඛණෙන පලාසෙන සමන්තාගතො”ති. “ඉස්සුකී”තිආදිනං පදානමත්ථො හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙයොයාව. කම්මපට්ඨපත්තියා මිච්ඡාදිට්ඨියා වසෙනෙන්ථ මිච්ඡාදිට්ඨි වෙදිතබ්බාති ආහ “නත්ථිකවාදී අහෙතුකවාදී අකිරියවාදී”ති.

නිස්සරණියජක්කවණ්ණනා

326. භාපෙත්වාති කුසලචිත්තං පරිභාපෙත්වා පවත්තිතුමෙව අප්පදානවසෙන. අභූතං ඛ්‍යාකරණං ඛ්‍යාකරොති “මෙත්තා හි බො මෙ වෙනොවිමුත්ති භාවිතා”තිආදිනා (අ. නි. 6.13) අත්තනි අවිජ්ජමානං ගුණඛ්‍යාහාරං ඛ්‍යාහරති. වෙනොවිමුත්ති-සද්දං අපෙක්ඛිත්වා “නිස්සටා”ති වුත්තං. පුන ඛ්‍යාපාදො නත්ථිති ඉදානි මම ඛ්‍යාපාදො නාම නත්ථි සබ්බසො නත්ථිති ඤත්වා.

“අනිමිත්තා”ති වත්වා යෙසං නිමිත්තානං අභාවෙන අරහත්තඵලසමාපත්තියා අනිමිත්තතා, තං දස්සෙතුං “සා භී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ රාගස්ස නිමිත්තං, රාගො ඵච වා නිමිත්තන්ති රාගනිමිත්තං. ආදි-සද්දෙන දොසනිමිත්තාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. රූපවෙදනාදිසඬබාරනිමිත්තං රූපනිමිත්තාදි. තෙසඤ්ඤෙව නිව්වාදිවසෙන උපට්ඨානං නිව්වනිමිත්තාදි. තයිදං නිමිත්තං යස්මා සබ්බෙන සබ්බං අරහත්තඵලෙ නත්ථි, තස්මා වුත්තං “සා භී...පෙ.... අනිමිත්තාති වුත්තා”ති. නිමිත්තං අනුසරතිති තං නිමිත්තං අනුගච්ඡති ආරබ්භ පවත්තති.

අස්මිමානොති “අස්මි”ති පවත්තො අත්තවිසයො මානො. අයං නාම අහං අස්මිති රූපලක්ඛණො, වෙදනාදිසු වා අඤ්ඤතරලක්ඛණො අයං නාම අත්තා අහං අස්මි. “අස්මි”ති මානො සමුග්ගාටියති එතෙනාති අස්මිමානසමුග්ගාතො, අරහත්තමග්ගො. පුන අස්මිමානො නත්ථිති තස්ස අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං කිත්තෙන්තො සමුග්ගාතත්තමෙව විභාවෙති.

අනුත්තරියාදිජක්කවණ්ණනා

327. නත්ථි එතෙසං උත්තරාති විසිට්ඨානීති අනුත්තරාති, අනුත්තරාති ඵච අනුත්තරියාති යථා අනන්තමෙව ආනන්තරියන්ති ආහ “අනුත්තරියානීති අනුත්තරාති”ති. දස්සනානුත්තරියං නාම අනුත්තරඵලවිසෙසාවහත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි. සත්තවිධඅරියධනලාභොති සත්තවිධසද්ධාදිලොකුත්තරධනලාභො. සික්ඛත්තයපුරණන්ති අධිසීලසික්ඛාදිනං නිස්සන්තං සික්ඛානං පරිපුරණං. තත්ථ පරිපුරණං නිප්පරියායතො අසෙක්ඛානං වසෙන වෙදිතබ්බං. කල්‍යාණපුපුප්පනතො පට්ඨාය හි සත්ත සෙක්ඛා නිස්සො සික්ඛා පුරෙන්ති නාම, අරහා පන පරිපුරණසික්ඛොති. ඉති ඉමානි අනුත්තරියානි ලොකියලොකුත්තරානි කථිතානි.

අනුස්සතියො ඵච දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකාදිහිතසුඛානං කාරණභාවතො ඨානානීති අනුස්සතිට්ඨානානි. ඵච අනුස්සරතොති යථා බුද්ධානුස්සති විසෙසාධිගමස්ස ඨානං හොති, ඵච “ඉතිපි සො හගවා”තිආදිනා (දී. නි. 1.157,

255) බුද්ධගුණ අනුස්සරන්තස්ස. උපවාරකම්මට්ඨානන්ති පච්චක්ඛතො උපවාරජ්ඣානාවහං කම්මට්ඨානං, පරම්පරාය පන යාව අරහත්තා ලොකියලොකුත්තරවිසෙසාවහං.

සත්තවිහාරජක්කවණ්ණනා

328. නිව්ච්චිභාරාති සබ්බදා පවත්තනකවිහාරා. යපෙත්වා හි සමාපත්තිවෙලං, භවභිගවෙලඤ්ච බිණාසවා ඉමිනාව ඡළභිගුපෙක්ඛාවිහාරෙන සබ්බකාලං විහරන්ති. චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති නිස්සයවොහාරෙන චුත්තං. සසම්භාරකථා හෙසා යථා “ධනුනා විජ්ඣති”ති. තස්මා නිස්සයසිසෙන නිස්සිතස්ස ගහණං දට්ඨබ්බන්ති ආහ “චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන දිස්වා”ති. ඉටියෙ අරජ්ජන්තොති ඉටියෙ ආරම්මණෙ රාගං අනුප්පාදෙන්තො මග්ගෙන සමුච්ඡින්නන්තා. නෙව සුමනො හොති ගෙහසිතපෙමවසෙනපි. න දුම්මනො පසාදඤ්ඤාත්තවසෙනපි. අසමපෙක්ඛනෙති ඉටියෙපි අනිටියෙපි මජ්ඣන්තෙපි ආරම්මණෙ න සමං න සම්මා අයොනියො ගහණෙ. යො අබිණාසවානං මොහො උප්පජ්ජති, තං අනුප්පාදෙන්තො මග්ගෙනෙව තස්ස සමුග්ගාටිතන්තා. ඤාණුපෙක්ඛාවසෙනෙව උපෙක්ඛකො විහරති මජ්ඣන්තො. අයඤ්චස්ස පටිපත්තිවෙපුල්ලප්පත්තියා , පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා වාති ආහ “සතියා”තිආදි. ඡළභිගුපෙක්ඛාති ඡසු ද්වාරෙසු පවත්තා සතිසම්පජ්ඤ්ඤස්ස වසෙන ඡාවයවා උපෙක්ඛා. ඤාණසම්පයුත්තවිත්තාති ලබ්භන්ති තෙහි විනා සම්පජානාය අසම්භවතො. මහාවිත්තානීති අට්ඨපි මහාකිරියවිත්තාති ලබ්භන්ති. සත්තවිහාරාති ඤාණුප්පත්තිපච්චයරහිතකාලෙපි පවත්තිහෙදනතො. දස විත්තානීති අට්ඨ මහාකිරියවිත්තාති හසිතුප්පාදවොට්ඨබ්බනවිත්තෙහි සද්ධිං දස විත්තානී ලබ්භන්ති. අරජ්ජනාදුස්සනවසෙන පවත්ති තෙසම්පි සාධාරණාති. “උපෙක්ඛකො විහරති”ති වචනතො ඡළභිගුපෙක්ඛාවසෙන ආගතානං ඉමෙසං සත්තවිහාරානං “සොමනස්සං කථං ලබ්භති”ති වොදෙන්වා “ආසෙවනතො ලබ්භති”ති සයමෙව පරිහරන්ති. කිඤ්චාපි බිණාසවො ඉටියානිටියෙපි ආරම්මණෙ මජ්ඣන්තෙ විය බහුලං උපෙක්ඛකො විහරති අත්තනො පරිසුද්ධපක්ඛිභාවාච්ඡහනතො, කදාචි පන තථා වෙතොහිසඬ්ඛාරාභාවෙ යං තං සභාවතො ඉටියං ආරම්මණං, තත්ථ යාථාවසභාවග්ගහණවසෙනපි අරහතො විත්තං සොමනස්සසහගතං හුත්වා පවත්තතෙව, තඤ්ච බො පුබ්බාසෙවනවසෙන. තෙනාහ “ආසෙවනතො ලබ්භති”ති.

අභිජාතිජක්කවණ්ණනා

329. “අභිජාතියො”ති එත්ථ අභි-සද්දො උපසග්ගමන්තං, න අත්ථවිසෙසපොතකොති ආහ “ජාතියො”ති. අභිජායතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. ජායතීති ව අන්තොගධහෙතුඅත්ථපදං, උප්පාදෙතීති අත්ථො. ජාතියා, තංනිබ්බත්තකම්මානඤ්ච කණ්ඨසුක්කපරියායනාය යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. පටිප්පස්සම්භනවසෙන කිලෙසානං නිබ්බාපනතො නිබ්බානං සවෙ කණ්ඨං භවෙය්‍ය යථා තං දසවිධං දුස්සිල්‍යකම්මං. සවෙ සුක්කං භවෙය්‍ය යථා තං දානසිල්‍යාදිකුසලකම්මං. ද්විත්තම්පි කණ්ඨසුක්කවිපාකානං. අරහත්තං අධිප්පෙන “අභිජායතී”ති වචනතො. තං කිලෙසනිබ්බානන්තෙ ජාතත්තා නිබ්බානං යථා රාගාදීනං බයන්තෙ ජාතත්තා රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයොති.

නිබ්බේධභාගීයජක්කවණ්ණනා

නිබ්බේධො චූච්චති නිබ්බානං මග්ගඤාණෙන නිබ්බිජ්ඣිතබ්බට්ඨයෙන, පටිවිජ්ඣිතබ්බට්ඨයෙනාති අත්ථො. නිරොධානුපස්සනාඤාණෙති නිරොධානුපස්සනාඤාණෙ නිස්සයපච්චයභූතෙ උප්පන්නා සඤ්ඤා, තෙන සහගතාති අත්ථො.

ජක්කවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තකවණ්ණනා

330. සම්පත්තිපට්ලාභට්ඨයෙනාති සීලසම්පත්තිආදීනං සම්මාසම්බොධිපරියොසානානං සම්පත්තීනං පට්ලාභාපනට්ඨයෙන, සම්පත්තීනං වා පට්ලාභො සම්පත්තිපට්ලාභො, තස්ස කාරණං සම්පත්තිපට්ලාභට්ඨයො, තෙන සම්පත්තිපට්ලාභට්ඨයෙන. තෙනෙවාහ “සම්පත්තීනං පට්ලාභකාරණතො”ති. සද්ධාව උභයභිතත්ථිකෙහි ධනායිතබ්බට්ඨයෙන ධනං සද්ධාධනං. එත්ථාති එතෙසු ධනෙසු. සබ්බසෙට්ඨං සබ්බෙසං පට්ලාභකාරණභාවතො, තෙසඤ්ච සංකිලෙසවිසොධනෙන මහාජුතිකමහාවිප්ථාරභාවාපාදනතො. තෙනාහ “පඤ්ඤාය හී”තිආදි. තත්ථ පඤ්ඤාය යත්වාති කම්මස්සකතාපඤ්ඤාය පතිට්ඨාය සුවරිතාදීනි පූරෙත්වා සග්ගුපගා හොන්ති. තත්ථ වෙව පාරම්මා පඤ්ඤාය ව යත්වා සාවකපාරම්ඤාණාදීනි පටිවිජ්ඣන්ති.

සමාධිං පරික්ඛරොන්ති අභිසඬ්ඛරොන්තිති සමාධිපරික්ඛාරා, සමාධිස්ස සම්භාරභූතා සම්මාදිට්ඨිආදයො. ඉධ පන සහකාරිකාරණභූතා අධිප්පෙනාති ආහ “සමාධිපරිවාරා”ති.

අසතං අසාධුතං ධම්මා තෙසං අසාධුභාවසාධනතො. අසන්නාති අසුන්දරා ගාරය්හා. තෙනාහ “ලාමකා”ති. “විපස්සකස්සෙව කථිතා”ති වත්ථා තස්ස විපස්සනානිබ්බන්තිං දස්සෙතුං “තෙසුපි”තිආදි වුත්තං. චතුන්නම්පි හි සච්චානං විසෙසෙන දස්සනතො මග්ගපඤ්ඤා සාතිස්සං “විපස්සනා”ති වත්තබ්බා, තංසමඬ්ථි ව අරියො විපස්සනකොති.

සප්පුරිසානං ධම්මාති සප්පුරිසානංයෙව ධම්මා, න අසප්පුරිසානං. ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා එව හි ධම්මඤ්ඤාආදිභාවො , න පාළිධම්මපටිපත්තියො. භාසිතස්සාති සුත්තගෙය්‍යාදිභාසිතස්ස වෙව තදඤ්ඤස්ස ව අත්තත්ථපරත්ථබොධකස්ස පදස්ස. අත්ථකුසලතාවසෙන අත්ථං ජානාතීති අත්ථඤ්ඤා . අත්තානං ජානාතීති යාථාවතො අත්තතො පමාණජානනාවසෙන අත්තානං ජානාති. පටිග්ගහණපරිභොගමත්තඤ්ඤානාහි එව පරියෙසනවිස්සජ්ජනමත්තඤ්ඤානාපි බොධිතා භොන්තිති “පටිග්ගහණපරිභොගෙසු” ඉච්චෙව වුත්තං. එවඤ්ඤි තා අනවජ්ජා භොන්තිති. යොගස්ස අධිගමායාති භාවනාය අනුයුඤ්ජනස්ස. අනිසම්බාධන්ති අනිබ්බද්දකං අනික්ඛපඤ්ඤස්ස තාවතා කාලෙන තීරෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. අට්ඨවිධං පරිසන්ති ඛත්තියපරිසාදිකං අට්ඨවිධං පරිසං. භික්ඛුපරිසාදිකං චතුබ්බිධං ඛත්තියපරිසාදිකං මනුස්සපරිසංයෙව පුන චතුබ්බිධං ගහෙන්වා අට්ඨවිධං වදන්ති අපරෙ. “ඉමං මෙ සෙවන්තස්ස අකුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, තස්මා සෙවිතබ්බො, විපරියායතො තදඤ්ඤො අසෙවිතබ්බො”ති එවං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බං පුග්ගලං ජානාතීති පුග්ගලඤ්ඤා. එවං තෙසං පුග්ගලානම්පි බොධනං උක්කට්ඨං, නිහිනං වා ජානාති නාම.

331. “නිද්දසවත්ථුනි”ති. “ආදි-සද්දලොපෙනායං නිද්දෙසො”ති ආහ “නිද්දසාදිවත්ථුනි”ති. නත්ථි දානි ඉමස්ස දසාති නිද්දෙසො. පඤ්භොති ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො. පුන දසවස්සො න භොතීති තෙසං මතිමත්තන්ති දස්සෙතුං “සො කිරා”ති කිරසද්දග්ගහණං. “නිද්දෙසො”ති වෙතං දෙසනාමත්තං, තස්ස නිබ්බිසාදිභාවස්ස විය නින්තවාදිභාවස්ස ව ඉච්ඡිතත්තාති දස්සෙතුං “න කෙවලඤ්චා”තිආදි වුත්තං. ගාමෙ විවරන්තොති ගාමෙ පිණ්ඩාය විවරන්තො.

න ඉදං තිත්ථියානං අධිවචනං තෙසු තන්තිමිත්තස්ස අභාවා. සාසනෙපි සෙක්ඛස්සාපි න ඉදං අධිවචනං, කිමඬ්ගං පන පුපුජ්ජනස්ස. යස්ස පනෙතං අධිවචනං, යෙන ව කාරණෙන, තං දස්සෙතුං “බිණ්ණසවස්සෙත”න්තිආදි වුත්තං. අප්පටිසන්ධිකභාවො භිස්ස පච්චක්ඛන්තො කාරණං. පරම්පරාය ඉතරානි, යානි පාළියං ආගතානි.

සික්ඛාය සම්මදෙව ආදානං සික්ඛාසමාදානං, තං පනස්සා පාරිසුරියා වෙදිතබ්බන්ති ආහ “සික්ඛත්තයපුරණෙ”ති. සික්ඛාය වා සම්මදෙව ආදිතො පට්ඨාය රක්ඛණං සික්ඛාසමාදානං, තඤ්ච අත්ථතො පුරණෙ පරිච්ඡින්නං අරක්ඛණෙ සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො, රක්ඛණෙ ව පරිපුරණතො. බහලච්ඡන්දොති දළ්භච්ඡන්දො. ආයතින්ති අනන්තරානාගතදිවසාදිකාලො අධිප්පෙතො , න අනාගතභවොති ආහ “අනාගතෙ පුනදිවසාදිසුපි”ති. සික්ඛං පරිපුරෙන්තස්ස තත්ථ නිවිට්ඨඅත්ථිතා අවිගතපෙමතා, තෙභුමකධම්මානං අනිච්චාදිවසෙන සම්මදෙව නිජ්ඣානං ධම්මනිසාමනාති ආහ “විපස්සනායෙනං අධිවචන”න්ති. තණ්හාවිතයනෙති විරාගානුපස්සනාදිවිපස්සනාඤ්ඤානුභාවසිද්ධෙ තණ්හාවික්ඛම්භනෙ. එකිභාවෙති ගණසඬ්ගණිකාකිලෙසසඬ්ගණිකාවිගම්සිද්ධෙ විවෙකභාවෙ. විරියාරම්භෙති සම්මප්පධානවිරියස්ස පග්ගණ්හනෙ, තං පන සබ්බසො විරියස්ස පරිබුහනං භොතීති ආහ “කායිකවෙතසිකස්ස විරියස්ස පුරණෙ”ති. සතිසඤ්චෙව නෙපක්කභාවෙ වාති සතොකාරිතාය වෙව සම්පජානකාරිතාය ව. සතිසම්පජඤ්ඤාලෙකෙව විරියාරම්භො ඉජ්ඣති. දිට්ඨිපටිචෙධෙති සම්මාදිට්ඨියා පටිච්ඡිකුතො. තෙනාහ “මග්ගදස්සනෙ”ති. සච්චසම්පටිචෙධෙ හි ඉජ්ඣමානො මග්ගසම්මාදිට්ඨි සිද්ධා එව භොති.

අසුභානුපස්සනාඤ්ඤානෙති දසවිධස්ස, එකාදසවිධස්සාපි වා අසුභස්ස අනුපස්සනාවසෙන පවත්තඤ්ඤාණෙ. ඉදඤ්ඤි දුක්ඛානුපස්සනාය පරිවයඤ්ඤාණං. ආදීනවානුපස්සනාඤ්ඤානෙති සඬ්ඛාරානං අනිච්චදුක්ඛවිපරිණාමනාසංසුචිතස්ස ආදීනවස්ස අනුපස්සනාවසෙන පවත්තඤ්ඤාණෙ. අප්පභීනට්ඨෙන්නාති මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නභාවෙන. අනුසෙන්නීති සන්තානෙ අනු අනු සයන්ති. කාරණලාභෙ හි සති උප්පන්නාරහා කිලෙසා සන්තානෙ අනු අනු සයිතා විය භොන්ති, තස්මා තෙ තදවත්ථා “අනුසයා”ති වුච්චන්ති. ථාමගතොති ථාමප්පත්තො. ථාමගමනඤ්ච අඤ්ඤෙහි අසාධාරණො කාමරාගාදීනමෙව ආවෙණිකො සභාවො දට්ඨබ්බො. තථා හි වුත්තං අභිධම්මෙ “ථාමගතානුසයං පජ්ඣති”ති. කාමරාගො එව අනුසයො කාමරාගානුසයො. යෙ පන “කාමරාගස්ස අනුසයො කාමරාගානුසයො”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි කාමරාගවිනිවුත්තො කාමරාගානුසයො නාම කොචි අත්ථි. යදි “තස්ස බ්ජ”න්ති වදෙය්‍යං, තම්පි තබ්බිතිවුත්තං පරමත්ථතො න උපලබ්භතෙවාති. එසෙව නයො සෙසෙසුපි.

අධිකරණසමථසත්තකවණ්ණනා

අධිකරියන්ති එත්ථාති අධිකරණානි. කෙ අධිකරියන්ති? සමථා. කථං අධිකරියන්ති? සමනවසෙන, තස්මා තෙ තෙසං සමනවසෙන පවත්තන්තිති ආහ “අධිකරණානි සමෙන්නි”තිආදි. උප්පන්නානං උප්පන්නානන්ති උට්ඨිතානං උට්ඨිතානං. සමථත්ථන්ති සමනත්ථං.

“අට්ඨාසනි වත්ථුහී”නි ලක්ඛණවචනමෙතං යථා “යදි මෙ ඛ්‍යාධි දාහෙය්‍යං දාහබ්බමිදමොසධ”න්ති, තස්මා තෙසු අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන විවදන්තා “අට්ඨාසනි වත්ථුහි විවදන්ති”නි වුවවන්ති. උපවදනාති අක්කොසො. වොදනාති අනුයොගො.

අධිකරණස්ස සම්මුඛාව චිත්තයනතො සම්මුඛාවිනයො . සන්තිපතිතපරිසාය ධම්මවාදිනං යෙභ්‍යානාය යෙභ්‍යාසිකකම්මස්ස කරණං යෙභ්‍යාසිකා. අයන්ති අයං යථාචුත්තා චතුබ්බිධා සම්මුඛතා සම්මුඛාවිනයො නාම.

සඬ්ඝසාමග්ගිවසෙන සම්මුඛිභාවො, න යථා තථා කාරකපුග්ගලානං සම්මුඛතා. භූතතාති තච්ඡතා. සච්චපරියායො හි ඉධ ධම්ම-සද්දො “ධම්මවාදි”නිආදිසු (දී. නි. 1.9, 194) විය. විනෙති ඵනෙනාති විනයො, තස්ස තස්ස අධිකරණස්ස වූපසමනාය භගවතා චුත්තවිධි, තස්ස විනයස්ස සම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා. තෙනාහ “යථා තං...පෙ.... සම්මුඛතා”නි. යෙනාති යෙන පුග්ගලෙන. විවාදවත්ථුසඬ්ඛාතෙ අත්ථෙ පච්චත්ථිකා අත්ථපච්චත්ථිකා. සඬ්ඝසම්මුඛතා පරිභායති සම්මතපුග්ගලෙනෙව වූපසමනතො.

නන්ති විවාදාධිකරණං. “න ඡන්දාගතිං ගච්ඡති”නිආදිනා චුත්තං පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතං. ගුල්භකාදිසු අලජ්ජස්සන්තාය පරිසාය ගුල්භකො සලාකග්ගාහො කාතබ්බො ලජ්ජස්සන්තාය විවටකො, බාලස්සන්තාය සකණ්ණප්පකො. යස්සා කිරියාය ධම්මවාදිනො බහුතරා, සා යෙභ්‍යාසිකාති ආහ “ධම්මවාදිනං යෙභ්‍යානායා”නිආදි.

“චතුහි සමට්ඨි සම්මති”නි ඉදං සබ්බසඬ්ඛාතිකවසෙන චුත්තං. තත්ථ පන ද්විති ද්විති ඵව වූපසමනං දට්ඨබ්බං. ඵවං විනිවිජ්ජන්ති සචෙ ආපත්ති නත්ථි, උහො ඛමාපෙත්වා, අථ අත්ථි, ආපත්තිං දස්සෙත්වා රොපනවසෙන විනිවිජ්ජනං. පටිකම්මං පන ආපත්තාධිකරණසමට්ඨෙ පරතො ආගම්ස්සති.

න සමණසාරුප්පං අස්සාමණකං, සමණෙහි අකත්තබ්බං, තස්මිං. අප්ඤ්ඤාචාරෙ විනික්කමෙ සති.

පට්ඨරතොති පට්ඨිඡාදෙන්තස්ස. පාපුස්සන්තාය පාපියො, පුග්ගලො, තස්ස කත්තබ්බකම්මං තස්ස පාපියසිකං. සම්මුඛාවිනයෙනෙව වූපසමා නත්ථි පටිඤ්ඤාය තථාරූපාය, ඛන්තියා වා විනා අවූපසමනතො.

ඵත්ථාති ආපත්තිදෙසනාය. පටිඤ්ඤාතෙ ආපත්තභාවාදිකෙ කරණං කිරියා “ආයතිං සංවරෙය්‍යාසී”නි, පරිවාසදානාදිවසෙන ඵ පචත්තං වටිකම්මං පටිඤ්ඤාතකරණං.

යථානුරූපන්ති “ද්විති සමට්ඨි චතුහි තිහි ඵකෙනා”නි ඵවං චුත්තනයෙන යථානුරූපං. ඵත්ථාති ඉමස්මිං සුත්තෙ, ඉමස්මිං වා සමථවිචාරෙ. විනිවිජ්ජනයොති විනිවිජ්ජයෙ නයමත්තං. තෙනාහ “විත්ථාරො පනා”නිආදි. සමන්තපාසාදිකායං විනයට්ඨකථාය (වුළුව. අට්ඨ. 184-187) චුත්තො, තස්මා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බොති අධිප්පායො.

සත්තකචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව දුතියභාණවාරචණ්ණනා.

අට්ඨකචණ්ණනා

333. අයාථාචාති න යාථාචා. අනිය්‍යානිකතාය මිච්ඡාසභාවා. විපරිතචුත්තිකතාය යාථාචා. නිය්‍යානිකතාය සම්මාසභාවා අවිපරිතචුත්තිකා.

334. කුච්ඡිතං සිද්ධිති කුසිතො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. යස්ස ධම්මස්ස වසෙන පුග්ගලො “කුසිතො”නි වුවවති, සො කුසිතභාවො ඉධ කුසිත-සද්දෙන චුත්තො. විනාපි හි භාවජොතනං සද්දං භාවත්ථො විඤ්ඤායති යථා “පට්ඨස්ස සුක්ක”න්ති, තස්මා කුසිතභාවවත්ථුනිති අත්ථො. තෙනාහ “කොසප්පකාරණානිති අත්ථො”නි. කම්මං නාම සමණසාරුප්පං ඊදිසන්ති ආහ “විචරවිචාරණාදි”නි. විරියන්ති පධානවිරියං, තං පන වඩ්ඤ්ඤාවසෙන කරණෙ “කායික”න්තිපි වත්තබ්බතං ලහනීති ආහ “දුට්ඨමපි”නි. පත්තියාති පාපුණන්තං. ඔසිදනන්ති භාවනානුයොගෙ සඬ්ඝකොවො. මාසෙහි ආවිතං නිවිතං වියාති මාසාවිතං, තං මඤ්ඤෙ. යස්මා මාසා තිත්තාවිසෙසෙන ගරුකා හොන්ති, තස්මා “යථා තිත්තමාසො”නිආදි චුත්තං. වූට්ඨිතො හොති ගිලානභාවාති අධිප්පායො.

335. තෙසන්ති ආරම්භවත්ථුනං. ඉමිනාව නයෙනාති ඉමිනා කුසිතවත්ථුසු චුත්තෙනෙව නයෙන. “දුට්ඨමපි විරියං ආරහති”නිආදිනා, “ඉදං පඨමන්ති ඉදං හන්දාහං විරියං ආරහාමිති ඵවං භාවනාය අබ්භුස්සහනං පඨමං ආරම්භවත්ථු”නිආදිනා ව අත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා තථා පඨමං පචත්තං අබ්භුස්සහනඤ්ඤි උපරි විරියාරම්භස්ස

කාරණං හොති. අනුරූපපච්චවෙක්ඛණාසහිතානි හි අබ්භුස්සහනානි, තම්මුලකානි චා පච්චවෙක්ඛණානි අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි වෙදිතබ්බානි.

336. ආසජ්ජානි යස්ස දෙනි, තස්ස ආමොදනහෙතු තෙන සමාගමනිමිත්තං. තෙනාහ “එත්ථ ආසාදනං දානකාරණං නාමා”ති. භයානි භයහෙතු. නනු භයං නාම ලද්ධකාමතා රාගාදයො විය වෙනනය අවිසුද්ධිකරං, තං කස්මා ඉධ ගතිතන්ති? න ඉදං තාදිසං වොරභයාදිං සන්ධාය වුත්තන්ති දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. අදාසි මෙති යං පුබ්බෙ කතං උපකාරං චිත්තෙන්වා දියති, තං සන්ධාය වුත්තං. දස්සති මෙති පච්චුපකාරාසිසාය යං දියති, තං සන්ධාය වදති. සාහු දානන්ති “දානං නාමෙතං පණ්ඩිතපඤ්ඤත්ත”න්ති සාධුසමාවාරෙ යත්වා දෙනි. අලභිකාරත්ථන්ති උපසොහනත්ථං. පරිවාරත්ථන්ති පරික්ඛාරත්ථං. දානඤ්ඤි දත්වා තං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස පාමොජ්ජපිතිසොමනස්සාදයො උප්පජ්ජන්ති, ලොභදොසඉස්සාමච්ඡෙරාදයො විදුරි භවන්ති. ඉදානි දානං අනුකුලධම්මපරිබුහනෙන, පච්චනිකධම්මවිදුරිභාවකරණෙන ච භාවනාවිත්තස්ස උපසොහනය ච පරික්ඛාරාය ච හොතිති “අලභිකාරත්ථං, පරිවාරත්ථඤ්ච දෙනි”ති වුත්තං. තෙනාහ “දානඤ්ඤි චිත්තං මුදුකං කරොති”තිආදි. මුදුචිත්තො හොති ලද්ධා දායකෙ “ඉමිනා මය්හං සඬිගහො කතො”ති, දාතාපි ලද්ධරි. තෙන වුත්තං “උභින්නමපි චිත්තං මුදුකං කරොති”ති.

අදන්තදමනන්ති අදන්තා අනස්සවාපිස්ස දානෙන දන්තා අස්සවා හොන්ති වසෙ වත්තන්ති. අදානං දන්තදුසකන්ති අදානං පන පුබ්බෙ දන්තානං අස්සවානමපි විසාතුප්පාදනෙන චිත්තං දුසෙති. උන්නමන්ති දායකා, පියංවදා ච පරෙසං ගරුචිත්තිකාරට්ඨානතාය . නමන්ති පටිග්ගාහකා දානෙන, පියවාචාය ලද්ධසඬිගහා සඬිගාහකානං.

චිත්තාලභිකාරදානමෙව උත්තමං අනුපක්කිලිට්ඨතාය, සුපරිසුද්ධතාය, ගුණවිසෙසපච්චයතාය ව.

337. දානපච්චයානි දානකාරණා, දානමයපුඤ්ඤස්ස කතන්තා උපචිතන්තානි අත්ථො. උපපත්තියොති මනුස්සෙසු, දෙවෙසු ච නිබ්බන්තියො. යපෙතීති එකචාරමෙව අනුප්පජ්ජිත්වා යථා උපරුපරි තෙනෙවාකාරෙන පවත්නති, එවං යපෙති. තදෙව වස අධිට්ඨානන්ති ආහ “තස්සෙව වෙච්චන”න්ති. වඩ්ඪෙතීති බුහෙති, න භාපෙති. විමුක්තන්ති අධිමුත්තං, නින්තං පොණං පබ්බාරන්ති අත්ථො. විමුක්තන්ති චා විසිට්ඨං. නිප්පරියායතො උත්තරි නාම පණිතං මජ්ඣෙපි හීනමජ්ඣමච්චිභාගස්ස ලබ්භනතොති වුත්තං “උත්තරි අභාවිතන්ති තතො උපරි මග්ගඵලත්ථාය අභාවිත”න්ති. සංවත්තති තථා පණිහිතං දානමයචිත්තං. යං පන පාළිය “තඤ්ච බො”තිආදි වුත්තං, තං තනුපපත්තියා විබන්ධකාරදුස්සිලාසාචදස්සනපරං දට්ඨබ්බං, න දානමයස්ස පුඤ්ඤස්ස කෙවලස්ස තංසංවත්තතාදස්සනපරන්ති දට්ඨබ්බං.

සමුවජින්නරාගස්සානි සමුවජින්නකාමරාගස්ස. තස්ස හි සියා බ්‍රහ්මලොකෙ උපපත්ති, න සමුවජින්නභවරාගස්ස. චිත්තරාගග්ගහණෙන චෙත්ථ කාමෙසු චිත්තරාගතා අධිප්පෙනා, යාය බ්‍රහ්මලොකුපපත්ති සියා. තෙනාහ “දානමත්තෙනෙවා”තිආදි. යදි එවං දානං තත්ථ කිං අත්ථියන්ති ආහ “දානං පනා”තිආදි. දානෙන මුදුචිත්තොති බද්ධාසානෙ වෙරිපුග්ගලෙපි අත්තනො දානසම්පට්ච්ඡනෙන මුදුභුතචිත්තො.

පරිසිද්ධි පරිතො ඉතො විතො ච සමාගච්ඡතිති පරිසා, සමුහො.

ලොකස්ස ධම්මානි සත්තලොකස්ස අවස්සම්භාවි ධම්මා. තෙනාහ “එතෙහි මුත්තො නාම නත්ථි”තිආදි. යස්මා තෙ ලොකධම්මා අපරාපරං කදාවි ලොකං අනුපනන්ති, කදාවි තෙ ලොකො, තස්මා තඤ්චෙත්ථ අත්ථං දස්සෙන්තො “අට්ඨිමෙ”ති සුත්තපදං (අ. නි. 8.6) ආහරි. සාසව්ඡාදනාදීනං ලද්ධි ලාභො, තානි එව චා ලද්ධබ්බතො ලාභො. තදභාවො අලාභො. ලාභග්ගහණෙන චෙත්ථ තබ්බියො අනුරොධො ගතිතො, අලාභග්ගහණෙන විරොධො. යස්මා ලොහිතෙ සති තදුපසාතවසෙන පුබ්බො විය අනුරොධෙ සති විරොධො ලද්ධාවසරො එව හොති, තස්මා වුත්තං “ලාභෙ ආගතෙ අලාභො ආගතො එවා”ති. එස නයො යසාදිසුපි.

අට්ඨකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවකවණ්ණනා

340. වසති තත්ථ එලං තන්තිමිත්තකතාය පවත්තතිති වත්ථු, කාරණන්ති වුත්තොවායමත්ථො. තෙනාහ “ආසාතවත්ථුනිති ආසාතකාරණානි”ති. කොපො නාමායං යස්මිං වත්ථුස්මිං උප්පජ්ජති, න තත්ථ එකචාරමෙව උප්පජ්ජති, අථ බො පුනපි උප්පජ්ජනෙවාති වුත්තං “බන්ධනී”ති. අථ චා යො පච්චයවිසෙසෙන උප්පජ්ජමානො ආසාතො සවිසයෙ බද්ධො විය න විගච්ඡති, පුනපි උප්පජ්ජෙයොව, තං සන්ධායාහ “ආසාතං බන්ධනී”ති. තං පනස්ස පච්චයවසෙන නිබ්බන්තනං උප්පාදනමෙවාති වුත්තං “කරොති උප්පාදෙනි”ති.

තං කුතෙත්ථ ලබ්භාති එත්ථ තන්ති කිරියාපරාමසනං, පදජ්ඣාභාරෙන ව අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්තො “තං අනත්ථවරණං මා අභොසී”ති ආදිමාහ. කෙන කාරණෙන ලද්ධබ්බං නිරත්ථකභාවතො. කම්මස්සකා හි සත්තා, තෙ කස්ස රුචියා දුක්ඛිතා, සුඛිතා වා භවන්ති, තස්මා කෙවලං තස්මිං මය්හං කුජ්ඣනමත්තං එවාති අධිප්පායො. අථ වා තං කොපකරණමත්ථ පුග්ගලෙ කුතො ලබ්භා පරමත්ථතො කුජ්ඣිතබ්බස්ස, කුජ්ඣනකස්ස ව අභාවතො. සඬබාරමත්තඤ්ඤෙනං, යදිදං ඛන්ධපඤ්චකං. යං “සත්තො”ති වුව්චති, තෙ සඬබාරා ඉත්තරකාලා බණ්ඩා, කස්ස කො කුජ්ඣිතිති අත්ථො. ලාභා නාම කෙ සියුං අඤ්ඤත්‍ර අනුප්පත්තිතො.

341. සත්තා ආවසන්ති එතෙසුති සත්තාවාසා. නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤී ආදිභෙදා සත්තනිකායා. යස්මා තෙ තෙ සත්තනිකායා තප්පරියාපන්නානං සත්තානං තාය එව තප්පරියාපන්නතාය ආධාරො විය වත්තබ්බතං අරහන්ති සමුදායාධාරතාය අවයවස්ස යථා “රුක්ඛෙ සාධා”ති , තස්මා “සත්තානං ආවාසා, වසනට්ඨානානීති අත්ථො”ති වුත්තං. සුද්ධාවාසාපි සත්තාවාසොව “න සො, භික්ඛවෙ, සත්තාවාසො සුලභරූපො, යො මයා අනාවුත්ථපුබ්බො ඉමිනා දීසෙන අද්ධුනා අඤ්ඤත්‍ර සුද්ධාවාසෙහි දෙවෙහි”ති වචනතො. යදි එවං කස්මා ඉධ න ගහිතාති තත්ථ කාරණමාහ “අසබ්බකාලිකත්තා”ති ආදි. වෙහප්ඵලො පන චතුත්ථංයෙව සත්තාවාසං භජතිති දට්ඨබ්බං.

342. ඔපසම්මොති වට්ටදුක්ඛස්ස උපසමාවහො, තං පන වට්ටදුක්ඛං කිලෙසෙසු උපසන්නෙසු උපසමති, න අඤ්ඤා, තස්මා “කිලෙසුපසමකරො”ති වුත්තං. තක්කරං සම්බොධං ගමෙතිති සම්බොධගාමී.

යස්මිං දෙවතිකායෙ ධම්මදෙසනා න වියුජ්ජති සවනස්සෙව අභාවතො, සො පාළියං “දිසායුකො දෙවතිකායො”ති අධිප්පෙතොති ආහ “අසඤ්ඤභවං වා අරූපභවං වා”ති.

343. අනුපුබ්බතො විහරිතබ්බාති අනුපුබ්බවිහාරා. අනුපට්ඨාපට්ඨාති අනුක්කමෙන. සමාපජ්ජිතබ්බවිහාරාති සමාපජ්ජිත්වා සමඬගිතො හුත්වා විහරිතබ්බවිහාරා.

344. අනුපුබ්බනිරොධාති අනුපුබ්බෙන අනුක්කමෙන පචත්තෙතබ්බනිරොධා. තෙනාහ “අනුපට්ඨාපට්ඨා නිරොධා”ති.

නවකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දසකවණ්ණනා

345. යෙහි සීලාදීහි සමන්තාගතො භික්ඛු ධම්මසරණතාය ධම්මෙනෙව නාථති ඊසති අභිභවතීති නාථොති වුව්චති, තෙ තස්ස නාථභාවකරා ධම්මා “නාථකරණා”ති වුත්තාති ආහ “සනාථා...පෙ.... පතිට්ඨාකරා ධම්මා”ති. තත්ථ අත්තතො පතිට්ඨාකරාති යස්ස නාථභාවකරා, තස්ස අත්තතො පතිට්ඨාවිධායිතො. අප්පතිට්ඨො අනාථො, සප්පතිට්ඨො සනාථොති පතිට්ඨත්ථො නාථත්ථො.

කල්‍යාණගුණයොගතො කල්‍යාණාති දස්සෙන්තො “සීලාදිගුණසම්පන්නා”ති ආහ. මිජ්ජනලක්ඛණා මිත්තා එතස්ස අත්ථිති මිත්තො, සො වුත්තනායෙන කල්‍යාණො අස්ස අත්ථිති තස්ස අත්ථිතාමත්තං කල්‍යාණමිත්තපදෙන වුත්තං. අස්ස තෙන සබ්බකාලං අවිජ්ඣිතවාසොති තං දස්සෙතුං “කල්‍යාණසභායො”ති වුත්තන්ති ආහ “තෙවස්සා”ති ආදි. තෙවස්සාති තෙ එව කල්‍යාණමිත්තා අස්ස භික්ඛුතො. සහ අයනතොති සහ වත්තනතො. අසමොධානෙ විත්තෙන, සමොධානෙ පන විත්තෙන වෙව කායෙන ව සම්පවඬිකො.

සුඛං වචො එතස්මිං අනුකුලගාහිමිහි ආදරගාරවචති පුග්ගලෙති සුවචො. තෙනාහ “සුඛෙන වත්තබ්බො”ති ආදි. බමොති ඛන්තා, තමෙවස්ස බමභාවං දස්සෙතුං “ගාළ්භෙනා”ති ආදි වුත්තං. වාමනොති මිච්ඡා, අයොනියො වා ගණ්භාති. පටිප්ඵරතීති පටාණකභාවෙන තිට්ඨති. පදක්ඛිණං ගණ්භාතීති සම්මා යොනියො වා ගණ්භාති.

උච්චාවචානීති විපුලබුද්දකානි. තනුපගමනීයාති තත්‍ර තත්‍ර මහන්තෙ, බුද්දකෙ ව කම්මෙ සාධනවසෙන උපායෙන උපගව්ජන්තියා, තස්ස තස්ස කම්මස්ස නිප්ථාදනෙන සමත්ථායාති අත්ථො. තනුපායායාති වා තත්‍ර තත්‍ර කම්මෙ සාධෙතබ්බෙ උපායභූතාය.

ධම්මෙ අස්ස කාමොති ධම්මකාමොති බ්‍යාධිකරණානංපි බාහිරත්ථො සමායො භොතීති කත්වා වුත්තං. කාමෙතබ්බතො වා පියායිතබ්බතො කාමො, ධම්මො; ධම්මො කාමො අස්සාති ධම්මකාමො. ධම්මොති පරියත්තිධම්මො අධිප්පෙතොති ආහ “තෙපිටකං බුද්ධවචනං පියායතීති අත්ථො”ති. සමුදාහරණං කථනං සමුදාහාරො, පියො සමුදාහාරො එතස්සාති පියසමුදාහාරො. සයඤ්චාති එත්ථ ව-සද්දෙන “සක්කච්ච”න්ති පදං අනුකඩ්ඪති, තෙන සයඤ්ච සක්කච්චං දෙසෙතුකාමො භොතීති යොජනා. අභිධම්මො සත්තප්පකරණාති අධිකො අභිවිසිට්ඨො ව පරියත්තිධම්මොති කත්වා. විනයො උභතොවිභඬිතා විනයනතො කායවාචානං. අභිවිනයො ඛන්ධකපරිවාරා

විසෙසනො ආභිසමාවාරිකධම්මකිත්තනනො. ආභිසමාවාරිකධම්මපාරිසුරිවසෙනෙව හි ආදිබ්‍රහ්මවරියකධම්මපාරිසුරි. ධම්මො එව පිටිකද්වයස්සාපි පරියත්තිධම්මභාවනො. මග්ගඵලානි අභිධම්මො නිබ්බානධම්මස්ස අභිමුඛොති කත්වා. කිලෙසවුපසම්කාරණං පුබ්බභාගියා තිස්සො සික්ඛා සඨ්ඛෙපනො විවට්ටනිස්සිතො සමථො විපස්සනා ව. බහුලපාමොජ්ජොති බලවපාමොජ්ජො.

කාරණත්ථෙති නිමිත්තත්ථෙ. කුසලධම්මනිමිත්තං හිස්ස වීරියාරම්භො. තෙනාහ “තෙසං අධිගමත්ථායා”ති. කුසලෙසු ධම්මෙසුති වා නිප්පාදෙනබ්බෙ භූමිමං යථා “වෙනසො අවුපසමෙ අයොනිසොමනසිකාරපද්ධාන”න්ති.

346. සකලට්ඨෙතානි නිස්සෙසට්ඨෙන, අනවසෙසඵරණවසෙන චෙත්ථ සකලට්ඨො වෙදිතබ්බො, අසුභනිමිත්තාදිසු විය එකදෙසෙ අට්ඨත්වා අනවසෙසනො ගහෙනබ්බට්ඨෙතානි අත්ථො. තදාරම්මණානං ධම්මානන්ති තං කසිණං ආරබ්භ පචත්තනකධම්මානං. ඛෙත්තට්ඨෙතානි උප්පත්තිට්ඨානට්ඨෙන. අධිට්ඨානට්ඨෙතානි පචත්තිට්ඨානභාවෙන. යථා ඛෙත්තං සස්සානං උප්පත්තිට්ඨානං වඩ්ඪිට්ඨානඤ්ච, ඵවමෙනං ඤානං තංසම්පයුත්තානං ධම්මානන්ති, යොගිතො වා සුඛවිසෙසානං කාරණභාවෙන. “පරිච්ඡින්නදිත්වා” ති ඉදං උද්ධං අධොති එත්ථාපි යොජෙනබ්බං. පරිච්ඡින්නදිත්වා එව හි සබ්බත්ථ කසිණං වඩ්ඪෙත්තබ්බං. තෙන තෙන වා කාරණෙතානි තෙන තෙන උපරිආදිසු කසිණවඩ්ඪනකාරණෙන. යථා කිත්ති ආහ “ආලොකම්ච රූපදස්සනකාමො”ති. යථා දිබ්බවක්ඛුනා උද්ධං වෙ රූපං දට්ඨුකාමො, උද්ධං ආලොකං පසාරෙති, අධො වෙ අධො, සමන්තතො වෙ රූපං දට්ඨුකාමො සමන්තතො ආලොකං පසාරෙති; ඵවමයං කසිණන්ති අත්ථො.

එකස්සාති පට්ඨිකසිණාදිසු එකෙකස්ස. අඤ්ඤභාවානුපගමනත්ථන්ති අඤ්ඤකසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං, අඤ්ඤස්ස වා කසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං, න හි අඤ්ඤෙන පසාරිතකසිණං තතො අඤ්ඤෙන පසාරිතකසිණභාවං උපගච්ඡති, ඵවම්පි තෙසං අඤ්ඤකසිණසම්භෙදාභාවො වෙදිතබ්බො. න අඤ්ඤං පට්ඨිආදි. න හි උදකෙ ධීතට්ඨානෙ සසම්භාරපට්ඨි අත්ථි. අඤ්ඤො කසිණසම්භෙදොති ආපොකසිණාදිනා සඨ්ඛරො. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු සෙසකසිණෙසු. එකදෙසෙ අට්ඨත්වා අනවසෙසඵරණං පමාණස්ස අග්ගහණතො අප්පමාණං. තෙනෙව හි තෙසං කසිණසමඤ්ඤා. තථා වාහ “තඤ්ඤි”තිආදි. වෙනසා ඵරන්තොති භාවනාවිත්තෙන ආරම්මණං කරොන්තො. භාවනාවිත්තඤ්ඤි කසිණං පරිත්තං වා විපුලං වා සකලමෙව මනසි කරොති, න එකදෙසං.

කසිණුග්ග්ඝාටිමාකාසෙ පචත්තවිඤ්ඤාණං ඵරණඅප්පමාණවසෙන “විඤ්ඤාණකසිණ”න්ති චුත්තං. තථා හි තං “විඤ්ඤාණඤ්ච”න්ති චුච්චති. කසිණවසෙනාති යථාඋග්ග්ඝාටිතකසිණවසෙන. කසිණුග්ග්ඝාටිමාකාසෙ උද්ධංඅධොතිරියතා වෙදිතබ්බො. යත්තකඤ්ඤි යානං කසිණං පසාරිතං, තත්තකං ආකාසභාවනාවසෙන ආකාසො හොතිති; එවං යත්තකං යානං ආකාසං හුත්වා උපට්ඨිතං, තත්තකං සකලමෙව ඵරිත්වා විඤ්ඤාණස්ස පචත්තනතො ආගමනවසෙන විඤ්ඤාණකසිණෙපි උද්ධංඅධොතිරියතා චුත්තාති ආහ “කසිණුග්ග්ඝාටිං ආකාසවසෙන තත්ථ පචත්තවිඤ්ඤාණෙ උද්ධංඅධොතිරියතා වෙදිතබ්බො”ති.

අකුසලකම්මපට්ඨසකවණ්ණනා

347. පඵභුතත්තාති තෙසං පචත්තනුපායත්තා මග්ගභුතත්තා. මෙටුනසමාවාරෙසුති සදාරසන්තොසපදාරගමනවසෙන දුට්ඨෙසු මෙටුනසමාවාරෙසු. තෙපි හි කාමෙනබ්බතො කාමා නාම. මෙටුනවත්ථුසුති මෙටුනස්ස වත්ථුසු තෙසු සත්තෙසු. මිච්ඡාවාරොති ගාරය්භාවාරො. ගාරය්භතා වස්ස එකන්තනිහිනතාය ඵවාති ආහ “එකන්තනින්දිතො ලාමකාවාරො”ති. අසද්ධම්මාධිප්පායෙනාති අසද්ධම්මසෙවනාධිප්පායෙන.

සගොත්තෙහි රක්ඛිතා ගොත්තරක්ඛිතා. සහධම්මිකෙහි රක්ඛිතා ධම්මරක්ඛිතා. සස්සාමිකා සාරක්ඛා. යස්සා ගමනෙ රඤ්ඤා දණ්ඨො ය්පිතො, සා සපරිදණ්ඩා. හරියාභාවත්ථං ධනෙන කිතා ධනක්කිතා. ඡන්දෙන වසන්ති ඡන්දවාසිති. හොගත්ථං වසන්ති හොගවාසිති. පටත්ථං වසන්ති පටවාසිති. උදකපත්තං ආමසිත්වා ගහිතා ඔදපත්තකිති. චුම්බටං අපනෙත්වා ගහිතා ඔහතචුම්බටා. කරමරානිතා ධජාහටා. තඩ්ඛණ්කා මුහුත්තිකා. අභිභවිත්වා චිතික්කමෙ මිච්ඡාවාරො මහාසාවජ්ජො, න තථා ද්විත්තං සමානච්ඡන්දතාය. “අභිභවිත්වා චිතික්කමෙන සතිපි මග්ගෙනමග්ගපට්ඨපත්තිඅධිවාසෙන පුරිමුප්පන්තසෙවනාහිසන්ධිපයොගාභාවතො මිච්ඡාවාරො න හොති අභිභුයාමානස්සා”ති වදන්ති. සෙවනවිත්තෙ සති පයොගාභාවො අප්පමාණං යෙභුයොන ඉත්ථියා සෙවනපයොගස්ස අභාවතො. තස්මිං අසති පුරෙතරං සෙවනවිත්තස්ස උපට්ඨාපනෙපි තස්සා මිච්ඡාවාරො න සියා, තථා පුරිසස්සපි සෙවනපයොගාභාවෙති. තස්මා අත්තතො රුටියා පචත්තිතස්ස වසෙන තයො බලක්කාරෙන පචත්තිතස්ස වසෙන තයොති සබ්බෙපි අග්ගහිතග්ගහණෙන “වත්තාරො සම්භාරා”ති චුත්තං.

උපසග්ගවසෙන අත්ථවිසෙසවාචිතො ධාතුසද්දාති “අභිජ්ඣායති”ති පදස්ස “පරහණ්ඩාහිමුඛි”තිආදිනා අත්ථො චුත්තො. තත්ථ තත්තින්තතායාති තස්මිං පරහණ්ඨෙ ලුබ්භනවසෙන නින්තතායාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. අභිපුබ්බො වා ඤා-සද්දො ලුබ්භනෙ නිරුජ්ඣො දට්ඨබ්බො. උපසග්ගවසෙන අත්ථවිසෙසවාචිතො එව

ධාතුසද්දා. අදින්තාදානස්ස අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජනා බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. චූළසීලවණ්ණනා) වුත්තාති ආහ “අදින්තාදානං විය අප්පසාවජ්ජා, මහාසාවජ්ජා වා”ති. තස්මා “යස්ස භණ්ඩං අභිජ්ඣායති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජතා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජතා”තිආදිනා අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජවිභාගො වෙදිතබ්බො. අත්තනො පරිණාමනං චිත්තෙනෙවාති වෙදිතබ්බො.

භික්ෂුඛං බ්‍යාපාදයතිති යො නං උප්පාදෙති, තස්ස යං පති චිත්තං උප්පාදෙති, තස්ස තස්ස සති සමවායෙ භික්ෂුඛං විනාසෙති. එරුසවාචාය අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං විභාවිතාති ආහ “එරුසවාචා වියා”තිආදි. තස්මා “යං පති චිත්තං බ්‍යාපාදෙති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජො”තිආදිනා තදුභයවිභාගො වෙදිතබ්බො. “අහො වතා”ති ඉමිනා පරස්ස අවිචන්තාය විනාසවිත්තනං දිපෙති. එවඤ්ඤි ස්ස දාරුණප්පවත්තියා කම්මපට්ඨපවත්ති.

යථාභූවිචගහණාභාවෙනාති යථාචගහණස්ස අභාවෙන අනිච්චාදිසභාවස්ස නිච්චාදිතො ගහණෙන. මිච්ඡා පස්සතිති විතථං පස්සති. “සම්ප්ප්පලාපො වියා”ති ඉමිනා ආසෙවනස්ස මන්දතාය අප්පසාවජ්ජනං, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජනං දස්සෙති. ගහිතාකාරවිපරිතතාති මිච්ඡාදිට්ඨියා ගහිතාකාරවිපරිතභාවො. වත්ථුනොති තස්ස අයථාභූතසභාවමාහ. තථාභාවෙනාති ගහිතාකාරරෙනෙව විපරිතාකාරරෙනෙව. තස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස, තස්ස වා වත්ථුනො උපට්ඨානං, “එවමෙතං න ඉතො අඤ්ඤා”ති.

ධම්මතොති සභාවතො. කොට්ඨාසතොති එස්සපඤ්චමකාදිසු චිත්තධිගකොට්ඨාසෙසු යෙ කොට්ඨාසා හොන්ති, තතොති අත්ථො.

වෙනනාධම්මාති වෙනනාසභාවා.

“පටිපාටියා සත්තා”ති එත්ථ නනු වෙනනා අභිධම්මෙ කම්මපට්ඨෙසු න වුත්තාති පටිපාටියා සත්තන්තං කම්මපට්ඨාවො න යුත්තොති? න, අවචනස්ස අඤ්ඤාභෙතුකත්තා. න භි තත්ථ වෙනනාය අකම්මපට්ඨපත්තත්තා (ධ. ස. මූලට්. අකුසලකම්මපට්ඨකථාවණ්ණනා) කම්මපට්ඨරාසිමිහි අවචනං, කදාචි පන කම්මපට්ඨො හොති, න සබ්බදාති කම්මපට්ඨාවස්ස අනියතත්තා අවචනං. යදා පන කම්මපට්ඨො හොති, තදා කම්මපට්ඨරාසිසධිගහො න නිචාරිතො.

එත්ථාහ – යදි වෙනනාය සබ්බදා කම්මපට්ඨාවාභාවතො අනියතො කම්මපට්ඨාවොති කම්මපට්ඨරාසිමිහි අවචනං, නනු අභිජ්ඣාදිනම්පි කම්මපට්ඨාවං අප්පත්තානං අත්ථිතාය අනියතො කම්මපට්ඨාවොති තෙසම්පි කම්මපට්ඨරාසිමිහි අවචනං ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති කම්මපට්ඨතාතංසභාගතා භි තෙසං තත්ථ වුත්තත්තා. යදි එවං වෙනනාපි තත්ථ වත්තබ්බො සියාති? සච්චමෙතං, සා පන පාණාතිපාතාදිකාචාති පාකටො තස්සා කම්මපට්ඨාවොති න වුත්තං සියා. වෙනනාය භි “වෙනනාහං, භික්ඛවෙ, කම්මං වදාමි (අ. නි. 6.63; කථා. 539), තිව්ධා, භික්ඛවෙ, කායසඤ්චෙනනා අකුසලං කායකම්ම”න්ති (කථා. 539) වචනතො කම්මභාවො පාකටො; කම්මංයෙව ව සුගතිදුග්ගතිනං, තදුප්පජ්ජනසුඤ්ඤත්තානඤ්ච පට්ඨාවෙන පවත්තං “කම්මපට්ඨො”ති චූචිතිති පාකටො තස්සා කම්මපට්ඨාවො. අභිජ්ඣාදිනං පන වෙනනාසම්භනභාවෙන සුවරිතදූච්චරිතභාවො, වෙනනාජනිතභාවෙන [වෙනනාජනිතතංඛන්ධතිභාවෙන (ධ. ස. අනුට්. අකුසලකම්මපට්ඨාවණ්ණනා)] සුගතිදුග්ගතිතදුප්පජ්ජනසුඤ්ඤත්තානං පට්ඨාවො වාති න තථා පාකටො කම්මපට්ඨාවොති තෙ එව තෙන සභාවෙන දස්සෙතුං අභිධම්මෙ වෙනනා කම්මපට්ඨාවෙ න වුත්තා, අතථාජාතියත්තා වා වෙනනා තෙහි සද්ධිං න වුත්තාති දට්ඨබ්බං. මූලං පත්ථාති මූලදෙසනං පත්ථා, මූලසභාවෙසු ධම්මෙසු දෙසියමානෙසුති අත්ථො.

“අදින්තාදානං සත්තාරම්මණ”න්ති ඉදං “පඤ්චසික්ඛාපදා පරිත්තාරම්මණා එවා”ති ඉමාය පඤ්ඤාපුච්ඡකපාළියා (විභ. 715) විරුජ්ඣති. යඤ්ඤි පාණාතිපාතාදිදුස්සීලාස්ස ආරම්මණං, තදෙව තංවෙරමණියා ආරම්මණං. විනික්කම්මතබ්බවත්ථුනො එව භි විරතිති. සත්තාරම්මණන්ති වා සත්තසඛිකාතසඛිකාරාරම්මණං, තමෙව උපාදාය වුත්තන්ති න කොචි විරොධො. තථා භි වුත්තං සම්මොභවිනොදනියං “යාති සික්ඛාපදාති එත්ථ ‘සත්තාරම්මණාති’ති වුත්තාති, තාති යස්මා සත්තොති සඛිකං ගතෙ සඛිකාරෙයෙව ආරම්මණං කරොන්ති”ති. (විභ. අට්ඨ. 714) එස නයො ඉතො පරෙසුපි. විසභාගවත්ථුනො “ඉත්ථි පුරිසො”ති ගහෙතබ්බතො “සත්තාරම්මණො”ති එකෙ. “එකො දිට්ඨො, ද්වෙ සුතා”තිආදිනා සම්ප්ප්පලාපෙන දිට්ඨසුතමුත්තිඤ්ඤාතවසෙන. තථා අභිජ්ඣාති එත්ථ තථා-සද්දො “දිට්ඨසුතමුත්තිඤ්ඤාතවසෙනා” තිදම්පි උපසංහරති, න සත්තසඛිකාරාරම්මණතමෙව දස්සනාදිවසෙන අභිජ්ඣායනතො. “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති (දී. නි. 1.171) පවත්තමානාපි මිච්ඡාදිට්ඨි තෙභූමකධම්මවිසයා එවාති අධිප්පායෙනස්සා සඛිකාරාරම්මණතා වුත්තා. කථං පන මිච්ඡාදිට්ඨියා සබ්බෙ තෙභූමකධම්මා ආරම්මණං හොතිති? සාධාරණතො. “නත්ථි සුකතදුක්කටානං කම්මානං එලං විපාකො”ති (දී. නි. 1.171; ම. නි. 2.94) පවත්තමානාය අත්ථතො රූපාරූපාවචරධම්මාපි ගහිතා එව හොන්තිති.

සුබ්බහුලතාය රාජානො භසමානාපි “සාතෙථා”ති වදන්ති, භාසො පන නෙසං අත්තවූපසමාදිඅඤ්ඤවිසයොති ආහ “සත්තිට්ඨාපක...පෙ.... හොති”ති. මජ්ඣිමනිකායෙදිතො න හොති, සුබ්බෙදනොව එත්ථ සම්භවතිති. මුසාවාදො

ලොහසමුට්ඨානො සුඛවෙදනො වා සියා මජ්ඣන්තවෙදනො වා, දොසසමුට්ඨානො දුක්ඛවෙදනො වාති මුසාවාදො තිවෙදනො. ඉමීනා නයෙන සෙසෙසුපි යථාරහං වෙදනාහෙදො වෙදිතබ්බො.

දොසමොභවසෙන ද්විමුලකොති සම්පයුත්තමුලමෙව සන්ධාය චුත්තං. තස්ස හි මුලට්ඨෙන උපකාරකභාවො. නිදානමුලෙ පන ගස්භමානෙ “ලොහමොභවසෙනපි”ති වත්තබ්බං සියා. ආමිසකිඤ්ජක්ඛහෙතුපි පාණං හනන්ති. තෙනෙවාහ – “ලොහො නිදානං කම්මානං සමුදයායා”තිආදි (අ. නි. 3.34). සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

කුසලකම්මපට්ඨසකචණ්ණානා

පාණාතිපාතා ...පෙ.... වෙදිතබ්බාති ලොකියලොකුත්තරමිස්සකචසෙනෙත්ථ කුසලකම්මපට්ඨානං දෙසිතත්තා. වෙරහෙතුතාය වෙරසඤ්ඤිතං පාණාතිපාතාදිපාපධම්මං මණති “මයි ඉධ ධීතාය කථං ආගච්ඡසි”ති තජ්ජන්ති විය නිහරතිති වෙරමණි, විරමති එතායාති වා “විරමණි”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිතයෙන “වෙරමණි”ති චුත්තං. සමාදානවසෙන උජ්ජන්තා විරති සමාදානවිරති. අසමාදින්නසීලස්ස සම්පත්තතො යථාඋපට්ඨිතචිත්තකම්මතබ්බවත්ථුතො විරති සම්පත්තවිරති. කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනවසෙන පවත්තා මග්ගසම්පයුත්තා විරති සමුච්ඡෙදවිරති. කාමඤ්ඤෙත්ථ පාළියං විරතියෙව ආගතා, සික්ඛාපදවිහඩ්ගෙ (විහ. 703) පන චෙතනාපි ආහරිත්වා දස්සිතාති තදුභයම්පි ගණ්හන්තො “චෙතනාපි වත්තන්ති විරතියොපි”ති ආහ. අනභිජ්ඣා හි මූලං පත්වාති කම්මපට්ඨකොට්ඨාසෙ “අනභිජ්ඣා”ති චුත්තධම්මො මූලතො අලොහො කුසලමූලං හොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

දුස්සිල්ලාරම්මණා තදාරම්මණජීවිත්තදියාදිආරම්මණා කථං දුස්සිල්ලාති පජහන්තිති තං දස්සෙතුං “යථා පනා”තිආදි චුත්තං. පජහන්තිති වෙදිතබ්බා පාණාතිපාතාදිහි විරමණවසෙනෙව පවත්තනතො. අථ තදාරම්මණභාවෙ, න සො තාති පජහති. න හි තදෙව ආරබ්භ තං පජහිතුං සක්කා තතො අවිනිස්සට්ඨාවතො.

අනභිජ්ඣා...පෙ.... විරමන්තස්සාති අභිජ්ඣං පජහන්තස්සාති අත්ථො. න හි මනොදුච්චරිතතො විරති අත්ථි අනභිජ්ඣාදිහෙව තජ්ජනාසිද්ධිතො.

අරියවාසදසකචණ්ණානා

348. අරියානමෙව වාසාති අරියවාසා අනරියානං තාදිසානං අසම්භවතො. අරියාති චෙත්ථ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන බිණාසවා ගහිතා, තෙ ව යස්මා තෙහි සබ්බකාලං අවිරහිතවාසා එව, තස්මා චුත්තං “අරියා එව වසිංසු වසන්ති වසිස්සන්ති”ති. තත්ථ වසිංසුති නිස්සාය වසිංසු. පඤ්චඩ්ගවිජ්ජහිතත්තාදයො හි අරියානං අපස්සයා. තෙසු පඤ්චඩ්ගවිජ්ජහනපච්චෙකසච්චපනොදනඑසනාසම්මයවිස්සජ්ජනාති “සඩ්ධායෙකං පටිසෙවති, අධිවාසෙති, පරිවජ්ජෙති, විනොදෙති”ති චුත්තෙසු අපස්සෙනෙසු විනොදනඤ්ච මග්ගකිව්වානෙව, ඉතරෙ මග්ගෙනෙව සම්මිකන්ති.

ඤාණාදයොති ඤාණඤ්ඤෙව තංසම්පයුත්තධම්මා ව. තෙනාහ “ඤාණන්ති චුත්තෙ”තිආදි. තත්ථ වත්තබ්බං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

ආරක්ඛකිව්වං සාධෙති සතිවෙසුල්ලජ්ජත්තත්තා. “වරතො”තිආදිනා නිව්වසමාදානං දස්සෙති, තං වික්ඛෙසාභාවෙන දට්ඨබ්බං.

පබ්බජ්ජුපගතාති යං කිඤ්චි පබ්බජ්ජං උපගතා, න සම්මතපාපා. හොවාදිනොති ජාතිමත්තබ්බාග්මණෙ වදති. පාටෙක්කසච්චානීති තෙහි තෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි පාටියෙක්කං ගහිතාති “ඉදමෙව සච්ච”න්ති (ම. නි. 2.187, 203, 427; 3.27; උදා. 55; නෙත්ති. 59) අභිනිවිට්ඨානි දිට්ඨිසච්චාදිති. දිට්ඨිගතානිපි හි “ඉදමෙව සච්ච”න්ති (ම. නි. 2.187, 202, 427; 3.27, 29; නෙත්ති. 59) ගහණං උපාදාය “සච්චානී”ති වොහරියන්ති. තෙනාහ “ඉදමෙවා”තිආදි. නිහටානීති අත්තතො සන්තානතො නිහරිතාති අපනිතාති. ගහිතග්ගහණස්සාති අරියමග්ගාධිගමතො පුබ්බෙ ගහිතස්ස දිට්ඨිගාහස්ස. විස්සට්ඨභාවචෙවචනානීති අරියමග්ගෙන සබ්බසො පරිව්වාගභාවස්ස අධිවචනාති.

නත්ථි එතාසං වයො චෙකල්ලාන්ති අවයාති ආහ “අනුනා”ති, අනවසෙසාති අත්ථො. එසනාති හෙට්ඨා චුත්තකාමෙසනාදයො.

මග්ගස්ස කිව්වනිජ්ජන්ති කථිතා රාගාදිනං පහිනභාවදීපනතො.

පච්චචෙක්ඛණාය ඵලං කථිතන්ති පච්චචෙක්ඛණමුඛෙන අරියඵලං කථිතං. අධිගතෙ හි අග්ගඵලෙ සබ්බසො රාගාදිනං අනුජ්ජාදධම්මතං පජානාති, තඤ්ච පජානනං පච්චචෙක්ඛණඤාණන්ති.

අසෙක්කඩමමදසකවණ්ණනා

එලඤ්ච තෙ සම්පයුත්තධම්මා වානි එලසම්පයුත්තධම්මා, අරියඵලසභාවා සම්පයුත්තා ධම්මානි අත්ථො. එලසම්පයුත්තධම්මානි එලධම්මා වෙව තංසම්පයුත්තධම්මා වානි එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ද්විසුපි යානෙසු පඤ්ඤාව කථිතා සම්මා දස්සනට්ඨෙන සම්මාදිට්ඨි, සම්මා ජානනට්ඨෙන සම්මාඤ්ඤාණන්ති ව. අත්ථි හි දස්සනජානනානං සවිසයෙ පවත්තිආකාරවිසෙසො, ස්වායං හෙට්ඨා දස්සිතො ඵව. එලසමාපත්තිධම්මානි එලසමාපත්තියං ධම්මා, එලසමාපත්තිසහගතධම්මානි අත්ථො. අරියඵලසම්පයුත්තධම්මාපි හි සබ්බසො පටිපක්ඛතො විමුත්තතං උපාදාය “විමුත්ති”ති වත්තබ්බතං ලභන්ති. කෙනවි පන යථා අසෙක්කා එලපඤ්ඤා දස්සනකිව්වං උපාදාය “සම්මාදිට්ඨි”ති වුත්තා, ජානනකිව්වං උපාදාය “සම්මාඤ්ඤාණ”න්තිපි වුත්තා ඵව; ඵවං අරියඵලසමාධි සමාදානට්ඨං උපාදාය “සම්මාසමාධි”ති වුත්තො, විමුච්චනට්ඨං උපාදාය “සම්මාවිමුත්ති” තිපි වුත්තො. එවඤ්ච කත්වා “අනාසවං වෙතොවිමුත්ති”න්ති දුතියවිමුත්තිග්ගහණඤ්ච සමත්ථිතං හොතිති.

දසකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්භසමොධානවණ්ණනා

සමොධානෙනබ්බාති සමාහරිතබ්බා.

349. ඔකප්පනාති බලවසද්ධා. ආයතිං භික්ඛූනං අවිවාදහෙතුභූතං තත්ථ තත්ථ භගවතා දෙසිතානං අත්ථානං සඬිගායනං සඬිගීති, තස්ස ව කාරණං අයං සුත්තදෙසනා තථා පවත්තත්තාති වුත්තං “සඬිගීතිපරියායන්ති සාමග්ගියා කාරණ”න්ති. සමනුඤ්ඤො සත්ථා අහොසි “පටිභාතු ත,ං සාරිපුත්ත, භික්ඛූනං ධම්මිං කථා”ති උස්සාහෙත්වා ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා සුණන්තො, සා පනෙත්ථ භගවතො සමනුඤ්ඤා “සාධු, සාධු”ති අනුමොදනෙන පාකටා ජාතාති වුත්තං “අනුමොදනෙන සමනුඤ්ඤො අහොසි”ති. ජිනහාසිතො නාම ජාතො, න සාවකහාසිතො. යථා හි රාජයුත්තෙහි ලිඛිතපණ්ණං යාව රාජමුද්දිකාය න ලඤ්ජිතං හොති, න තාව “රාජපණ්ණ”න්ති සඬ්ඛාං ගච්ඡති, ලඤ්ජිතමත්තං පන රාජපණ්ණං නාම හොති. එවමෙව “සාධු, සාධු සාරිපුත්තා”තිආදි අනුමොදනවචනසංසූචිතාය සමනුඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය ජිනවචනමුද්දාය ලඤ්ජිතත්තා අයං සුත්තන්තො ජිනහාසිතො නාම ජාතො ආභව්වචවනො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

සඬිගීතිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

11. දසුන්තරසුන්තවණ්ණනා

350. ආවුසො භික්ඛවෙති සාවකානං ආලපනන්ති සාවකානං ආමන්තනවසෙන ආලපනසමුදාවාරො, න කෙවලං “භික්ඛවෙ”ති, සො පන බුද්ධානං ආලපනං. තෙනාහ “බුද්ධා හි”තිආදි. සත්ථුසමුදාවාරවසෙන අසමුදාවාරො එවෙත්ථ සත්ථු උච්චට්ඨානෙ යපනං. සම්පති ආගතත්තා කත්ථවි න නිබද්ධො වාසො එතෙසන්ති අනිබද්ධවාසා, අන්තෙවාසිකා. කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සප්පායසෙනාසනං ගවෙසන්තා යං කිඤ්චි දිසං ගච්ඡන්තිති දිසාගමනියා. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “බුද්ධකාලෙ”තිආදි වුත්තං.

අසුභකම්මට්ඨානන්ති එකාදසවිධං අසුභකම්මට්ඨානං. තත්ථාපි පුග්ගලවෙමත්තනං ඤත්වා තදනුරූපං තදනුරූපමෙව දෙති. මොහවරිතස්සපි කාමං ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං සප්පායං, කම්මට්ඨානභාවනාය පන භාජනභූතං කාතුං සම්මොහභිගමාය පයමං උද්දෙසපරිපූර්ණධම්මස්සවනධම්මසාකච්ඡාසු නියොජෙනබ්බොති වුත්තං. “මොහවරිතස්ස...පෙ.... ආචික්ඛති”ති. සද්ධාවරිතස්ස විසෙසතො පුරිමා ඡ අනුස්සතියො සප්පායා, තාසං පන අනුයුඤ්ජනෙ අයං පුබ්බභාගපටිපත්තිති දස්සෙතුං “පසාදනියසුත්තන්තෙ”තිආදි වුත්තං. ඤාණවරිතස්සානි බුද්ධිවරිතස්ස, තස්ස පන මරණස්සති, උපසමානුස්සති, චතුර්ධාතුවචත්ථානං, ආභාරපටිකුලසඤ්ඤා විසෙසතො සප්පායා, තෙසං පන උපකාරධම්මදස්සනත්ථං “අනිච්චතාදි...පෙ.... කථෙති”ති වුත්තං. තත්ථෙව්වාති සත්ථු සන්තිකෙ එව. තෙමාසිකං පටිපදන්ති තිහි මාසෙහි සන්තිට්ඨාපෙනබ්බං පටිපදං.

ඉමෙ භික්ඛුහි ඉමිස්සා ධම්මදෙසනාය භාජනභූතා භික්ඛු. “එවං ආගන්ත්වා ගච්ඡන්තෙ පන භික්ඛු”ති ඉදං “බුද්ධකාලෙ”තිආදිනා තදුද්දෙසිකවසෙන වුත්තභික්ඛු සන්ධාය වුත්තං, න “ඉමෙ භික්ඛු”ති අනන්තරං වුත්තභික්ඛු. තෙනාහ “පෙසෙති”ති. අපලොකෙථාති ආපුච්ඡථ. “පණ්ඩිතා”තිආදි සෙවනභජනෙසු කාරණවචනං. “සොතාපත්තිඵලෙ විනෙති”තිආදි යෙභුයාවසෙන වුත්තං. ආයස්මා හි ධම්මසෙනාපති භික්ඛු යෙභුයොන සොතාපත්තිඵලං පාපෙත්වා විස්සජ්ජෙති “එවමෙනෙ නියතා සම්බොධිපරායණා”ති. ආයස්මා පන මහාමොග්ගල්ලානො “සබ්බාපි භවුපපත්ති ජිගුච්ඡිතබ්බවා”ති භික්ඛු යෙභුයොන උත්තමත්ථංයෙව පාපෙති.

සාවකෙහි විනෙතුං සක්කුණෙය්‍යා සාවකවෙනෙය්‍යා නාම න සාවකෙහෙව විනෙතබ්බාති දස්සෙන්නො ආහ “සාවකවෙනෙය්‍යා නාමා”තිආදි. දසධා මාතිකං යපෙත්වාති එකකතො පට්ඨාය යාව දසකා දසධා දසධා මාතිකං යපෙත්වා විභත්තොති දසුත්තරො. දසුත්තරො ගතොතිපි දසුත්තරොති එකකතො පට්ඨාය යාව දසකා දසහි උත්තරො අධිකො හුත්වා ගතො පවත්තොතිපි දසුත්තරො. එකකස්මිං පබ්බෙති එකකතො පට්ඨාය යාව දසකා දසසු පබ්බෙසු එකකස්මිං පබ්බෙ. දස දස පඤ්ඤාති “කතමො ධම්මො බහුකාරො අප්පමාදො කුසලෙසු ධම්මෙසු”තිආදිනා දස දස පඤ්ඤා. විසෙසිතාති විස්සජ්ජිතා. දසුත්තරං පවක්ඛමීති දෙසියමානං දෙසනං නාමකිත්තනමුඛෙන පටිජානාති වණ්ණභණ්ණනත්ථං. පවක්ඛමීති පකාරෙහි වක්ඛමී. තථා හෙත්ථ පඤ්ඤාසාධිකානං පඤ්ඤාතං පඤ්ඤාසනානං වසෙන දෙසනා පවත්තා. ධම්මන්ති ඉධ ධම්ම-සද්දො පරියත්තිපරියායො “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති”තිආදිසු (අ. නි. 5.73) විය. සුත්තලක්ඛණො වායං ධම්මොති ආහ “ධම්මන්ති සුත්ත”න්ති. ස්වායං ධම්මො යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානස්ස නිබ්බානාවහො. තතො එව චට්ටදුක්ඛසමුච්ඡෙදාය හොති, ස වායමස්ස ආනුභාවො සබ්බෙසං ඛන්ධානං පමොචනුපායභාවතොති දස්සෙන්නො “නිබ්බානප්පත්තියා”තිආදිමාහ. තෙන වුත්තං “නිබ්බානප්පත්තියා”තිආදි.

උච්චං කරොන්නොති උදග්ගං උළාරං පණ්ණං කත්ථා දස්සෙන්නො, පග්ගණ්හන්තොති අත්ථො. පෙමං ජනෙන්නොති හත්තිං උප්පාදෙන්තො. ඉදඤ්ච දෙසනාය පග්ගණ්හනං බුද්ධානම්පි ආවිණ්ණං එවාති දස්සෙන්නො “එකායනො”තිආදිමාහ.

එකධම්මවණ්ණනා

351. (ක) කාර-සද්දො උප-සද්දෙන විනාපි උපකාරත්ථං වදති, “බහුකාරා, භික්ඛවෙ, මාතාපිතරො පුත්තාන”න්තිආදිසු (අ. නි. 2.34) වියාති ආහ “බහුකාරොති බහුපකාරො”ති.

(ඛ) වඩ්ඪෙන වුත්තෙ නානන්තරියනාය උප්පාදනං වුත්තමෙව හොතිති “භාවෙනබ්බොති වඩ්ඪෙතබ්බො”ති වුත්තො. උප්පාදනපුබ්බිකා හි වඩ්ඪිනාති. නනු ව “එකො ධම්මො උප්පාදෙතබ්බො”ති උප්පාදනං පෙත්ථ විසුං ගහිතං එවාති? අඤ්ඤවිසයත්තා තස්ස නායං විරොධො. තථා හි “එකො ධම්මො පරිඤ්ඤෙය්‍යා”ති තිහිපි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤෙය්‍යානං වත්වාපි “එකො ධම්මො පභාතබ්බො”ති පභාතබ්බතා වුත්තා.

(ග) තිහි පරිඤ්ඤාහිති ඤාතතිරණපභානපරිඤ්ඤාහි.

(ස) පහතානුපස්සනායාති පජනවසෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. මිස්සකවසෙන වෙනං අනුපස්සනාගගණං දට්ඨබ්බං.

(ඩ) සීලසම්පදාදීනං පරිහානාවහො පරිහානාය සංවත්තනකො.

(ච) කුමාරාදිවිසෙසං ගමෙතිති විසෙසගාමී.

(ජ) දුප්පච්චක්ඛකරොති අනුපච්චකඤාණසම්භාරෙහි පච්චක්ඛං කාතුං අසක්කුණෙය්‍යා.

(ඤ) අභිජානිතබ්බොති අභිමුඛං ඤාණෙන ජානිතබ්බො.

සබ්බත්ථ මාතිකාසුති දුකාදිවසෙන චුත්තාසු සබ්බාසු මාතිකාසු. එත්ථ ච ආයස්මා ධම්මසෙනාපති තෙ භික්ඛු භාවනාය නියොජෙත්වා උත්තමත්ථෙ පතිට්ඨාපෙතුකාමො පට්ඨං තාව භාවනාය උපකාරධම්මං උද්දෙසවසෙන දස්සෙත්තො “එකො ධම්මො බහුකාරො”ති වත්වා තෙන උපකාරකෙන උපකත්තබ්බං දස්සෙත්තො “එකො ධම්මො භාවෙනබ්බො”ති ආහ. අයඤ්ච භාවනා විපස්සනාවසෙන ඉච්ඡිතාති ආහ “එකො ධම්මො පරිඤ්ඤෙය්‍යා”ති. පරිඤ්ඤා ච නාම යාවදෙව පහතබ්බපජනත්ථාති ආහ “එකො ධම්මො පහතබ්බො”ති. පජනත්තෙන ච භානභාගියං නිහරිත්වා විසෙසභාගියෙ අවට්ඨාතබ්බත්ති ආහ “එකො ධම්මො භානභාගියො, එකො ධම්මො විසෙසභාගියො”ති. විසෙසභාගියෙ අවට්ඨාතඤ්ච දුප්පට්චිජ්ඣකුනෙන, දුප්පට්චිජ්ඣකුපට්චිජ්ඣකුනඤ්චෙ ඉජ්ඣති, නිජ්ජාදෙනබ්බනිජ්ජාදනං සිද්ධමෙව හොතිති ආහ “එකො ධම්මො දුප්පට්චිජ්ඣකු, එකො ධම්මො උජ්ජාදෙනබ්බො”ති. තයිදං ද්වයං අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිජානනෙන හොතිති ආහ “එකො ධම්මො අභිඤ්ඤෙය්‍යා”ති. අභිඤ්ඤෙය්‍යාඤ්චෙ අභිඤ්ඤාතං, සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකාතමෙව හොතිති. එත්තාවතා ච නිට්ඨිතකිච්චොව හොති, නාස්ස උත්තරි කිඤ්චි කරණියන්ති එවං තාව මහාපෙරො එකකවසෙන තෙසං භික්ඛුනං පටිපත්තිවිධිං උද්දිසත්තො ඉමානි දස පදානි ඉමිනා අනුක්කමෙන උද්දිසි.

(ක) එවං අනියමතො උද්දිට්ඨධම්මෙ සරුපතො නියමෙත්වා දස්සෙතුං “කතමො එකො ධම්මො”තිආදිනා දෙසනං ආරභි. තෙන චුත්තං “ඉති ආයස්මා සාරිපුත්තො”තිආදි. එස නයො දුකාදීසු. වෙළකාරොති වෙනො. සො හි වෙළචිකාරෙහි කිලඤ්ජාදිකරණෙන “වෙළකාරො”ති චුත්තො. අත්තො, බහි ච සබ්බගතගණ්ඨිං නිහරණෙන නිග්ගණ්ඨිං කත්වා. එකෙකකොට්ඨාසෙති එකකාදීසු දසසු කොට්ඨාසෙසු එකෙකස්මිං කොට්ඨාසෙ.

සබ්බත්ථකං උපකාරකත්ති සබ්බත්ථකමෙව සම්මා පටිපත්තියා උපකාරවත්තං. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “අයඤ්ච”තිආදි චුත්තං. විපස්සනාගබ්භං ගණ්භාපනෙති යථා උපරි විපස්සනා පරිපච්චති තික්ඛා විසදා හුත්වා මග්ගෙන සටෙති, එවං පුබ්බභාගවිපස්සනාවඩ්ඪනෙන. අත්ථපටිසම්භිදාදීසුති අත්ථපටිසම්භිදාදීසු නිජ්ජාදෙනබ්බෙසු, තෙසං සම්භාරසම්භරණන්ති අත්ථො. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. ධානාට්ඨානෙසුති ධානෙ, අට්ඨානෙ ච ජානිතබ්බෙ. මහාවිහාරසමාපත්තියන්ති මහතියං කුමාරාදිවිහාරසමාපත්තියං. විපස්සනාඤාණාදීසුති ආදි-සද්දෙන මනොමයිද්ධි ආදිකානි සඬගණ්භානි. අට්ඨසු විජ්ජාසුති අම්බට්ඨසුත්තෙ (දී. නි. 1.279) ආගතනායාසු අට්ඨසු විජ්ජාසු.

තෙනෙව භගවා ථොමෙතිති යොජනා. නන්ති අප්පමාදං.

ථාමසම්පන්නෙනාති ඤාණබලසමන්තාගතෙන. දීපෙත්වාති “එවම්පි අප්පමාදො කුසලානං ධම්මානං සම්පාදනෙ බහුපකාරො”ති පකාසෙත්වා. යං කිඤ්චි අනවජ්ජපක්ඛිකමත්ථං අප්පමාදෙ පක්ඛිපිත්වා කට්ඨෙතුං යුත්තන්ති දස්සෙතුං “යං කිඤ්චි”තිආදි චුත්තං.

(බ) කායගතාසතීති රස්සං අකත්වා නිද්දෙසො, නිද්දෙසෙන චා එතං සමාසපදං දට්ඨබ්බං. “අට්ඨිකානි පුඤ්ජකිතානි තෙරොවස්සිකානි...පෙ.... පුතීනි චුණ්ණිකජානානි”ති (දී. නි. 2.379) එවං පවත්තමනසිකාරො “චුණ්ණිකමනසිකාරො”ති වදන්ති. අපරෙ පන භණන්ති “චුණ්ණිකඉරියාපටෙසු පවත්තමනසිකාරො”ති. එත්ථ උප්පන්නසතියාති එතස්මිං යථාචුත්තෙ එකුනතිංසවිධෙ ධානෙ උප්පන්නාය සතියා. සුඛසම්පයුත්තානි නිජ්ජරියායතො සුඛසම්පයුත්තා, පරියායතො පන චතුත්ථජ්ඣානෙ උපෙක්ඛාපි “සුඛ”න්ති වත්තබ්බතං ලභති සන්තසභාවත්තා.

(ග) පච්චයභුතො ආරම්මණාදිවිසයොපි ආරම්මණභාවෙන වණො විය ආසවෙ පග්ගරති, සො සම්පයොගසම්භවාභාවෙපි සහ ආසවෙහිති සාසවො. තථා උපාදානානං හිතොති උපාදානියො. ඉතරථා පන පච්චයභාවෙන විධි පටික්ඛෙසො.

(ස) අස්මිති මානොති “අස්මි”ති පවත්තො මානො.

(ච) විපරියායෙනාති “අනිච්චෙ අනිච්ච”න්තිආදිනා නයෙන පවත්තො පට්ඨනසිකාරො.

(ඡ) ඉඳි පන විපස්සනානන්තරො මග්ගො “ආනන්තරිකො වෙනොසමාධි”ති අධිප්පෙනො. කස්මා? විපස්සනාය අනන්තරත්තා, අත්තනො වා පච්ඡන්තියා අනන්තරං ඵලදායකත්තා. සද්දත්ථනො පන අනන්තරං ඵලං අනන්තරං, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තා, තං වා අරහති, අනන්තරපයොජනොති වා ආනන්තරිකො.

(ජ) ඵලන්ති ඵලපඤ්ඤා. පච්චවෙක්ඛණපඤ්ඤා අධිප්පෙනා අකුප්පාරම්මණතාය.

(ඤ) අත්තනො ඵලං ආහරතීති ආහාරො, පච්චයොති ආහ “ආහාරට්ඨිතිකාති පච්චයට්ඨිතිකා”ති. අයං ඵකො ධම්මොති අයං පච්චයසඬ්ඛාතො ඵකො ධම්මොති පච්චයනාසමඤ්ඤොති ඵකං කත්වා වදති. ඤාතපරිඤ්ඤාය අභිඤ්ඤායාති ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය අභිඤ්ඤාය.

(ඤ) අකුප්පා වෙනොවිමුත්තීති අරහත්තඵලවිමුත්තීති අකුප්පභාවෙන උක්කංසගතත්තා. අඤ්ඤා සබ්බාපි ඵලසමාපත්තියො අකුප්පා ඵව පටිපක්ඛෙහි අකොපනීයත්තා.

අභිඤ්ඤායාති “අභිඤ්ඤොයො”ති එත්ථ ලද්ධඅභිඤ්ඤාය. පරිඤ්ඤායාති එත්ථාපි එසෙව නයො. පහාතබ්බසච්ඡිකාතබ්බෙහීති පහාතබ්බසච්ඡිකාතබ්බපදෙහි. පහාතපරිඤ්ඤාව කථිතා පහාතසච්ඡිකිරියානං එකාවාරතාය පරිඤ්ඤාය සහෙව ඉප්ඤ්ඤාතො. සච්ඡිකාතබ්බොති විසෙසනො ඵලං කථිතං. එකස්මිංයෙව සත්තමෙ ඵව පදෙ ලබ්භති. ඵලං පන අනෙකෙසුපි පදෙසු ලබ්භති පට්ඨමනවමදසමෙසු ලබ්භනතො. යස්මා තං නිප්පරියායනො දසමෙ ඵව ලබ්භති, ඉතරෙසු පරියායනො තස්මා “ලබ්භති ඵවා”ති සාසඬ්ඛං වදති.

සභාවනො විජ්ජමානාති යෙන බහුකාරාදිසභාවෙන දෙසිතා, තෙන සභාවෙන පරමත්ථනො උපලබ්භමානා . යාථාචාති අවිපරිතා. තථාසභාවාති තංසභාවා. න තථා න භොන්තීති අවිතථත්තා තථාව භොන්ති. තනො ඵව චුත්තප්පකාරනො අඤ්ඤා න භොන්තීති පඤ්චහිපි පදෙහි තෙසං ධම්මානං යථාභුතමෙව වදති. සම්මාති ඤායෙන. යං පන ඤාතං, තං හෙතුයුත්තං කාරණයුත්තමෙව භොතීති ආහ “හෙතුනා කාරණො”ති. ඔකප්පනං ජනෙසීති ජීනවචනභාවෙන අභිප්පසාදං උප්පාදෙසි.

එකධම්මවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ද්වෙධම්මවණ්ණනා

352. (ක) “සබ්බත්ථා” ති ඉදං “සීලපුරුණාදීසු”ති එතෙන සද්ධිං සම්බන්ධිතබ්බං. “සීලපුරුණාදීසු සබ්බත්ථ අප්පමාදො විය උපකාරකා”ති එතෙන සතිසම්පජ්ඣානම්පි අප්පමාදස්ස විය සබ්බත්ථ උපකාරකතා පකාසිතා භොති අත්ථනො නාතිවිලක්ඛණත්තා තනො තෙසං. සතිඅවිජ්ජවාසො හි අප්පමාදො, සො ව අත්ථනො සබ්බත්ථ අවිජ්ජිතා සති ඵව, සා ව බො ඤාණසම්පයුත්තා ඵව දට්ඨබ්බා, ඉතරාය තථාරූපසමත්ථතාභාවනො.

(ඛ) තෙසං පඤ්චසතමත්තානං භික්ඛූනං පුබ්බභාගපටිපත්තිවසෙන දෙසිතත්තා පුබ්බභාගා කථිතා.

(ජ) අයොනිසොමනසිකාරො සංකිලෙසස්ස මූලකාරණභාවෙන පච්ඡන්තො හෙතු, පරිවූහනභාවෙන පච්ඡන්තො පච්චයො. යොනිසොමනසිකාරොපි එසෙව නයො. යථා ව සත්තානං සංකිලෙසාය, විසුද්ධියා ව පච්චයභුතා අයොනිසොමනසිකාරො, යොනිසොමනසිකාරොති “ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා දුප්පට්ඨස්ස”ති එත්ථ නීහරිත්වා චුත්තා, ඵවං ඉමෙහි ධම්මා නීහරිත්වා චත්තබ්බාති දස්සෙන්තො “තථා”තිආදිමාහ. තත්ථ අසුභජ්ඣානාදයො චත්තාරො විසංයොගා නාම කාමයොගාදිපටිපක්ඛවාතො . “ඵවං පහෙදා”ති ඉමිනා “අවිජ්ජාභාගිනො ධම්මා, විජ්ජාභාගිනො ධම්මා, කණ්ඨා ධම්මා, සුක්කා ධම්මා”ති (ධ. ස. 101, 104) ඵවමාදීනං සඬ්ඛනො දට්ඨබ්බො.

(ඤ) පච්චයෙහි සමෙච්ච සම්භූයා කතත්තා පඤ්චක්ඛන්ධා සඬ්ඛතා ධාතු. කෙනචි අනභිසඬ්ඛතත්තා නිබ්බානං අසඬ්ඛතා ධාතු.

(ඤ) තිස්සො විජ්ජා විජ්ජනට්ඨෙන, විදිතකරණට්ඨෙන ව විජ්ජා. විමුත්තීති අරහත්තඵලං පටිපක්ඛනො සබ්බසො විමුත්තත්තා.

අභිඤ්ඤාදීනීති අභිඤ්ඤාපඤ්ඤාදීනී. එකකසදිසානෙව පුරිමවාරෙ විය විහජ්ජ කට්ඨකබ්බතො. මග්ගො කථිතොති එත්ථ “මග්ගොව කථිතො”ති ඵවමත්ථං අග්ගහෙත්වා “මග්ගො කථිතොවා”ති ඵවමත්ථො ගහෙතබ්බො “අනුප්පාදෙ ඤාණ”න්ති ඉමිනා ඵලස්ස ගහිතත්තා. සච්ඡිකාතබ්බපදෙ ඵලං කථිතන්ති එත්ථාපි “ඵලමෙව කථිත”න්ති අග්ගහෙත්වා “ඵලං කථිතමෙවා”ති අත්ථො ගහෙතබ්බො විජ්ජාග්ගහණෙන තදඤ්ඤස්ස සඬ්ඛගිතත්තා. එස නයො ඉතො පරෙසුපි ඵවරූපෙසු ධානෙසු.

ද්වේධම්මවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තයොධම්මවණ්ණනා

353. (ඡ) සොති අනාගාමීගේගො, සබ්බසො කාමානං නිස්සරණං සමුච්ඡේදවසෙන පජ්ඣනතො. ආරුප්පෙ අරහත්තමගේගො නාම අරුපජ්ඣානං පාදකං කත්වා උප්පත්තො අග්ගමගේගො. පුන උප්පත්තිනිවාරණතොති රූපානං උප්පත්තියා සබ්බසො නිවාරණතො. නිරුප්ඤ්ජනි සම්බාරා එතෙනාති නිරොධො, අග්ගමගේගො. තෙන හි කිලෙසවට්ටෙ නිරොධිතෙ ඉතරම්පි වට්ටද්වයං නිරොධිතමෙව හොති. තස්ස පන නිරොධස්ස පරියොසානත්තා අග්ගඵලං “නිරොධො”ති වත්තබ්බතං ලබ්හතිති ආහ “අරහත්තඵලං නිරොධොති අධිප්පෙන”න්ති. “අරහත්තඵලෙන හි නිබ්බානෙ දිට්ඨෙ” ති ඉදං අරහත්තමගේගෙන නිබ්බානදස්සනස්සායං නිබ්බත්තිති කත්වා චූත්තං. එවඤ්ච කත්වා “අරහත්තසම්බානනිරොධස්ස පච්චයත්තා” ති ඉදම්පි වචනං සමත්ථිතං හොති.

(ජ) අතීතං සාරම්මණන්ති අතීතකොට්ඨාසාරම්මණං ඤාණං, අතීතා ඛන්ධායතනධාතූයො ආරබ්භ පවත්තනකඤ්ඤාණන්ති අත්ථො. “මගේගො කථිතොවා”ති අවධාරණං දට්ඨබ්බං, තථා “සච්ඡිකාතබ්බෙ ඵලං කථිතමෙවා”ති.

(ඤ) ආසවානං බයෙ ඤාණන්ති ච ආසවානං බයන්තෙ ඤාණන්ති අධිප්පායො, අඤ්ඤථා මගේගො කථිතො සීයා.

තයොධම්මවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්ධම්මවණ්ණනා

354. (ක) දාරුමයං චක්කං දාරුවක්කං, තථා රතනචක්කං. ආණට්ඨෙත ධම්මො ඵච ධම්මචක්කං. ඉරියාපථානං අපරාපරප්පවත්තිතො ඉරියාපථචක්කං, තථා සම්පත්තිචක්කං වෙදිතබ්බං.

අනුච්ඡේදකෙ දෙසෙති පුඤ්ඤකිරියාය, සම්මාපට්ඨපත්තියා අනුරූපදෙසෙ. සෙවනං කාලෙන කාලං උපසඬකමනං. හජනං හත්තිවසෙන පයිරූපාසනං. අත්තනො සම්මා යපනන්ති අත්තනො චිත්තසන්තානස්ස යොනියො යපනං සද්ධාදීසු නිවෙසනන්ති ආහ “සචෙ”තිආදි. ඉදමෙවෙත්ථ පමාණන්ති ඉදමෙව පුබ්බෙකතපුඤ්ඤතාසම්බාතං සම්පත්තිචක්කමෙත්ථ එතෙසු සම්පත්තිචක්කෙසු පමාණභූතං ඉතරෙසං කාරණභාවතො. තෙනාහ “යෙන හී”තිආදි. සො ඵච ච කතපුඤ්ඤො පුග්ගලො අත්තානං සම්මා යපෙති අකතපුඤ්ඤස්ස තදභාවතො. පයමො ලොකියොව, තත්ථාපි කාමාවචරොව. ඉධාති ඉමස්මිං දසුත්තරසුත්තෙ. පුබ්බභාගෙ ලොකියාවාති මග්ගස්ස පුබ්බභාගෙ පවත්තනකා ලොකියා ඵච. තත්ථ කාරණං චූත්තමෙව.

(ච) කාමයොගච්ඡංයොගො අනාගාමීගේගො, දිට්ඨියොගච්ඡංයොගො සොතාපත්තිමගේගො, ඉතරෙ ද්වේ අරහත්තමගේගොති ඵචං අනාගාමීගේගාදිවසෙන වෙදිතබ්බං.

(ඡ) පයමස්ස කුමානස්ස ලාභිත්ති ය්වායං අප්පගුණස්ස පයමස්ස කුමානස්ස ලාභී, තං. කාමසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්තිති තතො චූට්ඨිතං ආරම්මණවසෙන කාමසහගතා හුත්වා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති වොදෙන්ති තුදෙන්ති. තස්ස කාමානුපක්ඛන්දානං සඤ්ඤාමනසිකාරානං වසෙන සො පයමජ්ඣානසමාධි භායති පරිභායති, තස්මා “භානභාගියො සමාධි”ති චූත්තො. තදනුධම්මතාති තදනුරූපසභාවො. “සති සන්තිට්ඨති”ති ඉදං මිච්ඡාසතිං සන්ධාය චූත්තං. යස්ස හි පයමජ්ඣානානුරූපසභාවා පයමජ්ඣානං සන්තතො පණිතතො දිස්වා අස්සාදයමානා අපෙක්ඛමානා අහිනන්දමානා නිකන්ති හොති, තස්ස නිකන්තිවසෙන සො පයමජ්ඣානසමාධි නෙව භායති, න වඩ්ඪති, ධීතිකොට්ඨාසිකො හොති, තෙන චූත්තං “ධීතිභාගියො සමාධි”ති.

අවිතක්කසහගතාති අවිතක්කං දුතියජ්ඣානං සන්තතො පණිතතො මනසි කරොතො ආරම්මණවසෙන අවිතක්කසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා. සමුදාවරන්තිති පගුණපයමජ්ඣානතො චූට්ඨිතං දුතියජ්ඣානාධිගමත්ථාය වොදෙන්ති තුදෙන්ති, තස්ස උපරි දුතියජ්ඣානුපක්ඛන්දානං සඤ්ඤාමනසිකාරානං වසෙන සො පයමජ්ඣානසමාධි විසෙසභූතස්ස දුතියජ්ඣානස්ස උප්පත්තිපදට්ඨානතාය “විසෙසභාගියො සමාධි”ති චූත්තො. නිබ්බිදාසහගතාති තමෙව පයමජ්ඣානලාභී කුමානතො චූට්ඨිතං නිබ්බිදාසඬාතෙන විපස්සනාඤ්ඤාණෙන සහගතා. විපස්සනාඤ්ඤාණි කුමානඬිගෙසු පභෙදෙන උපට්ඨනන්තෙසු නිබ්බන්දති උක්කණ්ඨති, තස්මා “නිබ්බිදා”ති චූච්චති. සමුදාවරන්තිති නිබ්බානසච්ඡිකරණත්ථාය වොදෙන්ති තුදෙන්ති. විරාගුපසඤ්ඤිතොති විරාගසඬාතෙන නිබ්බානෙන උපසඤ්ඤිතො. විපස්සනාඤ්ඤාණි “සක්කා ඉමිනා මග්ගෙන විරාගං නිබ්බානං සච්ඡිකාතු”න්ති පවත්තිතො “විරාගුපසඤ්ඤිත”න්ති චූච්චති, තංසම්පයුත්තා සඤ්ඤාමනසිකාරාපි විරාගුපසඤ්ඤිතා ඵච නාම. තස්ස තෙසං සඤ්ඤාමනසිකාරානං වසෙන සො පයමජ්ඣානසමාධි අරියමග්ගපට්ඨෙධස්ස පදට්ඨානතාය “නිබ්බේධභාගියො සමාධි”ති චූත්තො.

සබ්බසමාපත්තියොති දුතියජ්ඣානාදිකා සබ්බා සමාපත්තියො. අත්ථො වෙදිතබ්බොති භානභාගියාදිඅත්ථො තාව විත්ථාරත්ථො වෙදිතබ්බො.

මග්ගො කථිකො චතුත්තං අරියසච්චානං උද්ධට්ඨතා. එලං කථිතං සරූපෙනෙව.

චතුධම්මවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චධම්මවණ්ණනා

355. (ඛ) “පඤ්චඛගිකො සමමාසමාධි”ති සමාධිඅභිගහාවෙන පඤ්ඤා උද්දිට්ඨාති පිතිඵරණතාදිවචනෙන හි තමෙව විභජති. තෙනාහ “පිතිං ඵරමානා උප්පජ්ජති”තිආදි. “සො ඉමමෙව කායං විවෙකජෙන පිතිසුඛෙන අභිසන්දෙති”තිආදිනා (ම. නි. 1.427) නයෙන පිතියා, සුඛස්ස ච ඵරණං වෙදිතබ්බං. සරාගවිරාගතාදිවිභාගදස්සනවසෙන පරෙසං වෙනො ඵරමානා. ආලොකඵරණෙනි කසිණාලොකස්ස ඵරණෙ සති තෙනෙව ආලොකෙන ඵරිතජ්ජදෙසෙ. තස්ස සමාධිස්ස රූපදස්සනපච්චයත්තා පච්චවෙක්ඛණඤාණං පච්චවෙක්ඛණනිමිත්තං.

පිතිඵරණතා සුඛඵරණතාති ආරම්මණෙ යත්ථා චතුත්ථජ්ඣානස්ස උප්පාදනතො තා “පාදා වියා”ති චුත්තා. වෙනොඵරණතා ආලොකඵරණතාති තංතංකිච්චසාධනතො තා “භත්ථා වියා”ති චුත්තා. අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාධානස්ස සරිරභාවතො “මජ්ඣිමකායො වියා”ති චුත්තං. පච්චවෙක්ඛණනිමිත්තං උත්තමඛිගහාවතො “සීසං වියා”ති චුත්තං.

(ජ) සබ්බසො කිලෙසදුක්ඛදරුපරිලාභානං විගතත්තා ලොකියසමාධිස්ස සාතිසයමෙන්ථ සුඛන්ති චුත්තං “අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ සුඛත්තා පච්චුප්පන්තසුඛො”ති. පුරිමස්ස පුරිමස්ස වසෙන පච්ඡිමං පච්ඡිමං ලද්ධාසෙවනතාය සන්තතරපණ්ණතරභාවජ්ජත්ති හොතිති ආහ “පුරිමො පුරිමො...පෙ.... සුඛවිපාකො”ති.

කිලෙසපට්ඨපස්සද්ධියාති කිලෙසානං පට්ඨපස්සමිහනෙන ලද්ධත්තා. කිලෙසපට්ඨපස්සද්ධිභාවන්ති කිලෙසානං පට්ඨපස්සමිහනභාවං. ලද්ධත්තා පත්තත්තා තබ්භාවං උපගතත්තා. ලොකියසමාධිස්ස පච්චනිකාති නිවරණපඨමජ්ඣානනිකන්තිආදීනි නිග්ගහෙනබ්බාති, අඤ්ඤෙ කිලෙසා වාරෙනබ්බා, ඉමස්ස පන අරහත්තසමාධිස්ස පට්ඨපස්සද්ධිසබ්බකිලෙසත්තා න නිග්ගහෙනබ්බං, වාරෙනබ්බඤ්ච අත්ථිති මග්ගානන්තරං සමාපත්තික්ඛණෙ ච අප්පයොගෙන අධිගතත්තා, යපිතත්තා ච අපරිභානවසෙන වා යපිතත්තා නසඬ්ඛාරනිග්ගස්භවාර්ථාවටො. “සතිවෙසුල්ලජ්ජත්තත්තා”ති එතෙන අප්පවත්තමානායපි සතියා සතිබහුලතාය සතො එව නාමාති දස්සෙති, “යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙනා”ති එතෙන පරිච්ඡින්නසතියා සතොති දස්සෙති. සෙසෙසු ඤාණඬ්ඛගෙසු. පඤ්චඤාණකොති එත්ථ චුත්තසමාධිමුඛෙන පඤ්ච ඤාණානෙව උද්දිට්ඨාති, නිද්දිට්ඨාති ව.

මග්ගො කථිකො ඉන්ද්‍රියසීසෙන සමමාචායාමාදීනං කථිතත්තා. එලං කථිතං අසෙක්ඛානං සීලක්ඛන්ධාදීනං කථිතත්තා.

පඤ්චධම්මවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජධම්මවණ්ණනා

356. මග්ගො කථිකොති එත්ථ චත්තබ්බං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

සත්තධම්මවණ්ණනා

357. (ඤ) හෙතුනාති ආදිඅන්තවන්තතො, අනවචන්තිකතො, තාවකාලිකතො, නිවචපටික්ඛෙපතොති එවං ආදිනා හෙතුනා. නයෙනාති “යථා ඉමෙ සඬ්ඛාරා එතරහි, එවං අතීතෙ, අනාගතෙ ච අනිච්චා සඬ්ඛතා පටිච්චසමුප්පන්නා බයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා”ති අතීතානාගතෙසු නයනනයෙන. කාමං බිණාසවස්ස සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං අනිච්චතාදි සුද්දිට්ඨා සුප්පට්ඨිද්ධා, තං පන අසම්මොහනවසෙන කිච්චතො, විපස්සනාය පන ආරම්මණකරණවසෙනාති දස්සෙන්නො ආහ “විපස්සනාඤාණෙන සුද්දිට්ඨා හොන්ති”ති. කිලෙසවසෙන උප්පජ්ජමානො පරිලාභො වත්ථුකාමසන්තිස්සයො , වත්ථුකාමාවස්සයො වාති චුත්තං “ද්වෙපි සපරිලාභට්ඨෙන අඬ්ඛාරකාසු වියා”ති. නින්තස්සෙවාති [නින්තස්ස (අට්ඨකථායං)] නින්තභාවස්සෙව. අන්තො චුච්චති ලාමකට්ඨෙන තණ්හා. බ්‍යන්තං විගතත්තං භුතන්ති බ්‍යන්තිභුතන්ති ආහ “නිරතිභුතං, [නියතිභුතං (අට්ඨකථායං)] විගතන්තිභුතං (?)” නිත්තණ්හන්ති අත්ථො”ති. ඉධ සත්තකෙ. භාවෙනබ්බපදෙ මග්ගො කථිකො බොජ්ඣංගිගානං චුත්තත්තා.

පද්මභාණුවාරවණ්ණනා නිව්දිතා.

අවධානමවණ්ණනා

358. (ක) ආදිබ්‍රහ්මවර්ෂකායාති ආදිබ්‍රහ්මවර්ෂකා යථා “විනයො එව වෙනයිකො”ති, තස්සා ආදිබ්‍රහ්මවර්ෂකාය. කා පන සාති ආහ “පඤ්ඤායා”ති. සික්ඛත්තයසඨගහස්සාති අධිසිලසික්ඛාදිසික්ඛත්තයසඨගහස්ස. උපචාරප්ඤ්ඤානසහගතා තරුණසමපඤ්ඤාව උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන පවත්තා තරුණවිපස්සනාපඤ්ඤා [තරුණසමප්විපස්සනාපඤ්ඤා (අවධානමායං)]. ආදිභුතායාති පද්මාවයවභුතාය, දෙසනාවසෙන වෙනං වුත්තං. උප්පත්තිකාලෙ පන නත්ථි මග්ගධම්මානං ආදිමජ්ඣපරියොසානතා එකච්ඡත්තප්පාදපරියාපන්නත්තා එකජ්ඣංයෙව උප්පජ්ජනතො. පෙමන්ති දළ්භහත්ති, තං පන වල්ලභවසෙන පවත්තමානං ගෙහසිතසදිසං හොතිති “ගෙහසිතපෙම”න්ති වුත්තං. ගරුකරණවසෙන පවත්තියා ගරු චිත්තං එතස්සාති ගරුචිත්තො, තස්ස භාවො ගරුචිත්තභාවො, ගරුමිහි ගරුකාරො. “කිලෙසා න උප්පජ්ජන්ති”ති චත්වා තත්ථ කාරණමාහ “ඔවාදානුසාසනිං ලභති”ති. ගරුනඤ්ඤි සන්නිකෙ ඔවාදානුසාසනිං ලභිත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්තස්ස කිලෙසා න උප්පජ්ජන්ති. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

(ඡ) පෙනාති පෙනමහිද්ධිකා. අසුරානන්ති දෙවාසුරානං. පෙනාසුරා පන පෙනා එවාති තෙසං පෙනෙහි සඨගහො අවුත්තසිද්ධොව. ආවාහනං ගච්ඡන්තිති සම්භොගසංසග්ගමුඛෙන පෙනෙහෙව අසුරානං සඨගහණෙ කාරණං දස්සෙති.

(ජ) අප්පිච්ඡස්සාති නිඉච්ඡස්ස. අභාවත්ථො හෙත්ථ අප්ප-සද්දො “අප්පඩංසමකසවාතාතපා”තිආදිසු (අ. නි. 10.11) විය. පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො, විචරාදිපච්චයෙසු ඉච්ඡාරහිතො. අධිගමඅප්පිච්ඡොති ක්කානාදිඅධිගමවිභාවනෙ ඉච්ඡාරහිතො. පරියත්තිඅප්පිච්ඡොති පරියත්තියං බාහුසච්චිභාවනෙ ඉච්ඡාරහිතො. ධුතඨගඅප්පිච්ඡොති ධුතඨගෙසු අප්පිච්ඡො ධුතඨගවිභාවනෙ ඉච්ඡාරහිතො. සත්තගුණනිගුහනෙනාති අත්තනි සංචිජ්ජමානානං ක්කානාදිගුණානඤ්චෙව බාහුසච්චිගුණස්ස ව ධුතඨගගුණස්ස ව නිගුහනෙන ඡාදනෙන. සම්පජ්ජන්ති නිප්පජ්ජති සිජ්ඣති. නො මහිච්ඡස්සාති මහතියා ඉච්ඡාය සමන්නාගතස්ස, ඉච්ඡං වා මහන්නස්ස නො සම්පජ්ජති අනුධම්මස්සාපි අනිච්ඡනතො.

පච්චිත්තස්සාති පකාරෙහි විචිත්තස්ස. තෙනාහ “කායචිත්තඋපධිච්චෙකෙහි විචිත්තස්සා”ති. “අවධානාරම්භවත්ථුචසෙනා”ති එතෙන භාවනාහිංසොගවසෙන එකිභාවොව ඉධ “කායච්චෙකො”ති අධිජ්ජෙතො, න ගණසඨගණිකාභාවමත්තන්ති දස්සෙති. කම්මන්ති යොගකම්මං.

සත්තෙහි කිලෙසෙහි ව සඨගණනං සමොධානං සඨගණිකා, සා ආරම්භබ්බවයෙන ආරාමො එතස්සාති සඨගණිකාරාමො, තස්ස. තෙනාහ “ගණසඨගණිකාය වෙවා”තිආදි. ආරද්ධවීරියස්සාති පග්ගහිතවීරියස්ස, තඤ්ච බො උපධිච්චෙකෙ නින්නතාවසෙන “අයං ධම්මො”ති වචනතො. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. විච්චිසන්නිස්සිතංයෙව හි සමාධානං ඉධාධිජ්ජෙතං, තථා පඤ්ඤාපි. කම්මස්සකතාපඤ්ඤාය හි පතිට්ඨතො කම්මවසෙන “භවෙසු නානප්පකාරො අනත්ථො”ති ඡානන්තො කම්මක්ඛයකරඤ්ඤාණං අභිපත්ථෙති, තදත්ථඤ්ච උස්සාහං කරොති. මානාදයො සත්තසන්නානං සංසාරෙ පපඤ්චෙන්ති චිත්ථාරෙන්තිති පපඤ්චාති ආහ “නිජ්පපඤ්චස්සාති විගතමානතණ්හාදිට්ඨිපපඤ්චස්සා”ති.

මග්ගො කථිතො සරුපෙනෙව.

නවධම්මවණ්ණනා

359. (ඛ) විසුද්ධිත්ති ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං, අව්චන්තවිසුද්ධිමෙව වා. චතුපාරිසුද්ධිසිලන්ති පාතිමොක්ඛසංවරාදිනිරුපක්කිලිට්ඨතාය චතුබ්බධපරිසුද්ධිවන්තං සිලං. පාරිසුද්ධිපධානියඨගන්ති පුග්ගලස්ස පරිසුද්ධියා පධානභුතං අභිගං. තෙනාහ “පරිසුද්ධිභාවස්ස පධානභිග”න්ති. සමථස්ස විසුද්ධිභාවො වොදානං පගුණභාවෙන පරිච්ඡින්නන්ති ආහ “අවධානමායං”ති. විගතපක්කිලෙසඤ්ඤි “පගුණ”න්ති වත්තබ්බතං ලබ්භති, න සඋපක්කිලෙසං භානභාගියාදිභාවප්පත්තිතො. සත්තදිට්ඨිමලවිසුද්ධිතො නාමරූපපරිච්ඡෙදො දිට්ඨිවිසුද්ධි. පච්චයපරිග්ගහො අද්ධත්තයකඨිබාමලවිධමනතො කඨිබාවිතරණවිසුද්ධි. යස්මා නාමරූපං නාම සප්පච්චයමෙව, තස්මා තං පරිග්ගණන්තෙන අත්ථතො තස්ස සප්පච්චයනාපි පරිග්ගහිතා එව හොතිති වුත්තං “දිට්ඨිවිසුද්ධිති සප්පච්චයං නාමරූපදස්සන”න්ති. යස්මා පන නාමරූපස්ස පච්චයං පරිග්ගණන්තෙන තිසු අද්ධාසු කඨිබාමලවිතරණපච්චයාකාරාවබොධවසෙනෙව හොති, තස්මා “පච්චයාකාරඤ්ඤාණ”න්තිආදි වුත්තං යථා කඨිබාවිතරණවිසුද්ධි “ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණ”න්ති වුච්චති. මග්ගාමග්ගෙ ඤාණන්ති මග්ගාමග්ගෙ වචන්ථපෙත්වා ඨිතඤ්ඤාණං. ඤාණන්ති ඉධ තරුණවිපස්සනා කථිතා තෙසං හික්ඛුනං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන “ඤාණදස්සනවිසුද්ධි”ති වුච්චානගාමිතියා විපස්සනාය වුච්චමානත්තා. යදි “ඤාණදස්සනවිසුද්ධි”ති වුච්චානගාමිතිවිපස්සනා අධිජ්ජෙතො,

“පඤ්ඤා” නි ව අරහත්තඵලපඤ්ඤා, මග්ගො පන කථන්ති ? මග්ගො බහුකාරපදෙ විරාගග්ගහණෙන ගභිතො. වක්ඛති හි “ඉධ බහුකාරපදෙ මග්ගො කථිතො” නි (දී. නි. අට්ඨ. 3.359).

(භ) වක්ඛාදිධාතුනානත්තන්ති වක්ඛාදිරූපාදිවක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිධාතුනං වෙමත්තනං නිස්සාය.
වක්ඛුසම්ඵස්සාදිනානත්තන්ති වක්ඛුසම්ඵස්සසොතසම්ඵස්සසානසම්ඵස්සාදිසම්ඵස්සවිභාගං. සඤ්ඤානානත්තන්ති එත්ථ රූපසඤ්ඤාදිසඤ්ඤානානත්තම්පි ලබ්භතෙව, තං පන කාමසඤ්ඤාදිග්ගහණෙනෙව ගය්හති. කාමසඤ්ඤාදීති ආදි-සද්දෙන ඛ්‍යාපාදසඤ්ඤාදීනං ගහණං. සඤ්ඤානිදානත්තා පපඤ්චසංඛ්‍යානං “සඤ්ඤානානත්තං පටිච්ච සංඛ්‍යාප්පනානත්ත”න්ති චුත්තං, “යං සංඛ්‍යාප්පෙති, තං පපඤ්චෙති” නි වචනතො “සංඛ්‍යාප්පනානත්තං පටිච්ච ඡන්දනානත්ත”න්ති චුත්තං. ඡන්දනානත්තන්ති ව තණ්හාඡන්දස්ස නානත්තං. රූපපරිලාභොති රූපවිසයො රූපාභිපත්ථනාවසෙන පවත්තො කිලෙසපරිලාභො. සද්දපරිලාභොති එත්ථාපි එසෙව නයො. කිලෙසො හි උප්පජ්ජමානො අප්පත්තෙපි ආරම්මණෙ පත්තො විය පරිලාභොව උප්පජ්ජති. තථාභූතස්ස පන කිලෙසඡන්දස්ස වසෙන රූපාදිපරියෙසනා හොතිති ආහ “පරිලාභනානත්තකාය රූපපරියෙසනාදිනානත්තං උප්පජ්ජති” නි. තථා පරියෙසන්තස්ස සවෙ තං රූපාදි ලබ්භෙය්‍ය, තං සන්ධායාහ “පරියෙසනාදිනානත්තකාය රූපපරිලාභාදිනානත්තං උප්පජ්ජති” නි.

(ජ) මරණානුපස්සනාඤ්ඤා මරණස්ස අනුපස්සනාවසෙන පවත්තඤ්ඤාණෙ, මරණානුපස්සතිසහගතපඤ්ඤායාති අත්ථො. ආහාරං පරිග්ගණන්තස්සාති ගමනාදිවසෙන ආහාරං පටික්කුලතො පරිග්ගණන්තස්ස. උක්කණ්ඨන්තස්සාති නිබ්බන්දන්තස්ස කත්ථවිපි අසජ්ජන්තස්ස.

දසධම්මවණ්ණනා

360. (කු) නිජ්ජරකාරණානීති පජ්ඣනකාරණානි. ඉමස්මිං අභිඤ්ඤාපදෙ මග්ගො කථියතිති කත්වා “අයං හෙට්ඨා..පෙ.... පුන ගභිතා” නි චුත්තං. තථා හි වක්ඛති “ඉධ අභිඤ්ඤාපදෙ මග්ගො කථිතො” (දී. නි. අට්ඨ. 3.360) කිඤ්චාපි නිජ්ජණ්ණා මිච්ඡාදිට්ඨිති ආනෙන්වා සම්බන්ධතබ්බං. යථා මිච්ඡාදිට්ඨි විපස්සනාය නිජ්ජණ්ණානි න සමුච්ඡින්නාති සමුච්ඡෙදප්පහානදස්සනත්ථං පුන ගභිතා, එවං මිච්ඡාසංඛ්‍යාප්පාදයොපි විපස්සනාය පභිනාපි අසමුච්ඡින්නාය ඉධ පුන ගභිතාති අයමත්ථො “මිච්ඡාසංඛ්‍යාප්පො” නිආදීසු සබ්බපදෙසු වත්තබ්බොති දස්සෙති “එවං සබ්බපදෙසු නයො නෙතබ්බො” නි ඉමිනා.

එත්ථ වාති “සම්මාවිමුක්තිපච්චයා ව අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති” නි එතස්මිං පාළිපදෙ. එත්ථ ව සමුච්ඡෙදවසෙන, පටිප්පස්සද්ධිවසෙන ව පටිපක්ඛධම්මා සම්මදෙව විමුච්චනං සම්මාවිමුක්ති, තප්පච්චයා ව මග්ගඵලෙසු අට්ඨ ඉන්ද්‍රියානි භාවනාපාරිසුරිං උපගච්ඡන්තිති මග්ගසම්පයුත්තානිපි සද්ධාදීති ඉන්ද්‍රියානි උද්ධටාති. මග්ගවසෙන හි ඵලෙසු භාවනා පාරිසුරි නාමාති. අභිනන්දනට්ඨෙතාති අතිවිය සිනෙහනට්ඨෙතිදස්සෙති. සොමනස්සින්ද්‍රියං උක්කංසගතසාතසභාවං සම්පයුත්තධම්මෙ සිනෙහන්තං තෙමෙන්නං විය පවත්තති. පවත්තසන්තතිආධිපතෙය්‍යට්ඨෙතාති විපාකසන්තානස්ස ජීවනෙ අධිපතිභාවෙන. “එව”න්තිආදි චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස නිගමනං.

අද්ධෙත සහ ඡට්ඨානි පඤ්ඤාසනානි, පඤ්ඤාසාධකානි සහ පඤ්ඤාසනානීති අත්ථො.

එත්ථ ව ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “දසසු නාථකරණධම්මෙසු පතිට්ඨාය දසකසිණායතනානි භාවෙන්තො දසආයතනමුඛෙන පරිඤ්ඤාං පට්ඨපෙත්වා පරිඤ්ඤෙය්‍යධම්මෙ පරිජානන්තො දසමිච්ඡන්තෙ, දසඅකුසලකම්මපටෙ ව පහාය දසකුසලකම්මපටෙසු ව අවට්ඨිතො දසසු අරියාවාසෙසු ආවසිතුකාමො දසසඤ්ඤා උප්පාදෙන්තො දසනිජ්ජරවත්ථුනි අභිඤ්ඤාය දසඅසෙක්ඛධම්මෙ අධිගච්ඡති” නි තෙසං භික්ඛූනං ඔවාදං මත්ථකං පාපෙන්තො දෙසනං නිට්ඨපෙසි. පමොදවසෙන පටිග්ගණ්හනං අභිනන්දනන්ති ආහ “සාධු සාධුති අභිනන්දන්තා සිරසා සම්පට්චිඡංසු” නි. තාය අත්තමනකායාති තාය යථාදෙසිතදෙසනාගතාය පහට්ඨවිත්තකාය, තත්ථ යථාඋද්ධඅත්ථවෙදධම්මවෙදෙහිති අත්ථො. ඉමමෙව සුත්තං ආවජ්ජමානාති ඉමස්මිං සුත්තෙ තත්ථ තත්ථ ආගතෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිහෙදෙ ධම්මෙ අභිජානනාදිවසෙන සමන්තාභරන්තා. සහ පටිසම්භිදාහි...පෙ.... පතිට්ඨහිංසුති අත්තතො උපනිස්සයසම්පන්නකාය, ථෙරස්ස ව දෙසනානුභාවෙන යථාරද්ධං විපස්සනං උස්සුක්කෙන්වා පටිසම්භිදාපරිවාරාය අභිඤ්ඤාය සණ්ඨහිංසුති.

සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය

දසුත්තරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

නිට්ඨිතා ව පාටීකවග්ගට්ඨකථාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

පාටීකවග්ගට්ඨක නිට්ඨිතා.

නිගමනකථාවක්

පෙරාතම මහාකස්සපාදීනං වංසො පවෙණි අන්වයො එතස්සාති පෙරවංසන්වයො, තෙන; වතුමහානිකායෙසු පෙරියෙනාති අත්ථො.

දසබ්බස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ගුණගුණානං පරිදීපනතො දසබ්බගුණගුණපරිදීපනස්ස. අයඤ්චි ආගමො බ්‍රහ්මජාලාදීසු, මහාපදානාදීසු, සම්පසාදනියාදීසු ච තත්ථ තත්ථ විසෙසතො බුද්ධගුණානං පකාසනවසෙන පවත්තොති. තථා හි චුත්තං ආදිතො “සද්ධාවගුණස්සා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා).

මහාට්ඨකථාය සාරන්ති දීඝනිකායමහාඅට්ඨකථායං අත්ථසාරං.

එකුනසට්ඨිමත්තොති ථොකං උනභාවතො මත්ත-සද්දග්ගගුණං.

මූලකට්ඨකථාසාරන්ති පුබ්බෙ චුත්තං දීඝනිකායමහාඅට්ඨකථාසාරමෙව පුන නිගමනවසෙන වදති. අථ චා මූලකට්ඨකථාසාරන්ති පොරාණට්ඨකථාසු අත්ථසාරං, තෙනෙතං දස්සෙති “දීඝනිකායමහාඅට්ඨකථායං අත්ථසාරං ආදාය ඉමං සුමඬගලවිලාසිනිං කරොන්තො සෙසමහානිකායානම්පි මූලකට්ඨකථාසු ඉධ විනියොගක්ඛමං අත්ථසාරං ආදායයෙව අකාසි”න්ති.

“මහාවිහාරවාසීන”න්ති [මහාවිහාරෙ නිවාසිනං (අට්ඨකථායං)] ච ඉදං පුරිමපච්ඡිමපදෙහි සද්ධිං සම්බන්ධිතබ්බං “මහාවිහාරවාසීනං සමයං පකාසයන්තිං, මහාවිහාරවාසීනං මූලකට්ඨකථාසාරං ආදායා”ති ච. තෙන පුඤ්ඤෙන. හොතු සබ්බො සුඛී ලොකොති කාමාවචරාදිවිභාගො සබ්බොපි සත්තලොකො යථාරහං බොධිත්තයාධිගමනවසෙන සම්පත්තෙන නිබ්බානසුබ්බෙන සුඛිතො හොතුති සදෙවකස්ස ලොකස්ස අවිචන්තසුඛාධිගමාය අත්තනො පුඤ්ඤං පරිණාමෙති.

පරිමාණතො සාධිකට්ඨවිසසහස්සනචුතිභාණවාරා නිට්ඨිතාති. පරිමාණතො සාධිකට්ඨවිසසහස්සමත්තගන්ථෙතං දීඝනිකායට්ඨකා රචිතාවරියධම්මපාලෙන.

මිච්ඡාදිට්ඨාදිවොරෙහි , සීලාදිධනසඤ්චයං;
රක්ඛණත්ථාය සක්කච්චං, මඤ්ජුසං විය කාරිතන්ති. (එත්ථන්තරෙ පාඨො පච්ඡා ලිඛිතො)

නිට්ඨිතා සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

දීඝනිකායට්ඨකා නිට්ඨිතා.